

Autor: Tibor Mikuš a kolektív
Názov: Šport v Trnavskom samosprávnom kraji
Miesto vydania: Trnava
Rok vydania: 2013
Vydanie: prvé
Vydavateľ: Trnavský samosprávny kraj
ISBN: 978-80-971362-2-2

Tibor Mikuš a kolektív

ŠPORT

V TRNAVSKOM SAMOSPRÁVNOM KRAJI

Prvé vydanie

OBSAH

Príhovor predsedu Trnavského samosprávneho kraja	6
Príhovor prezidenta Slovenského olympijského výboru	8
Príhovor vedúcej redakčnej rady	9
Osobnosti a kluby v oblasti športu v TTSK	12
Osobnosti športu	342
Profily členov redakčnej rady	356
Trnavský kraj ako rodisko olympionikov	366
Kalendár najvýznamnejších športových podujatí	372
Prílohy	
Menný register osobností	384
Športové federácie registrované v Konfederácii športových zväzov	392
Ocenení športovci	394
Zoznam použitých skratiek	396
Použitá literatúra	398

Vážení čitatelia,

držíte v rukách prvé vydanie publikácie Šport v Trnavskom samosprávnom kraji. Inšpiroval nás úspech Kultúrno-historického kalendára TTSK, v ktorom sme sa analogicky pokúsili zhromaždiť všetky významné osobnosti, inštitúcie, udržiavateľov tradícií, udalosti a pamätné tabule, izby a domy.

Kultúrno-historický kalendár má za sebou už tri vydania a povzbudil nás v tom, aby sme rovnaký model aplikovali na šport, lebo si myslíme, že si to popri kultúre rovnako zaslúži.

Vytvoriť dokonalé dielo v takomto rozsahu nie je možné. Určite sa objavia nedostatky a chýbajúce informácie, ale veríme, že naša kniha predstavuje solídny základ pre ďalšie vydania.

Je to prvýkrát, čo sa niekto podujal zmapovať šport v našom kraji. Vieme, že sa púšťame na neprebádanú pôdu. Nebojíme sa ani prípadnej kritiky, lebo ak by to tak bolo, nikdy by podobná

publikácia nevznikla. Chceme však vyvolať širokú spoluprácu a čakáme, že čitatelia prídu s novými podnetmi na doplnenie, ktoré budú zapracované do ďalšieho vydania.

Kniha je dielom širokého kolektívu autorov. O spoluprácu sme požiadali všetky mestá a obce v našom kraji, športových novinárov, publicistov a kronikárov, bývalých aj terajších funkcionárov v športových kluboch a zväzoch. Ďakujem všetkým, ktorí na našu žiadosť odpovedali kladne a podelili sa so svojimi vedomosťami. Pátrali vo svojich záznamoch, oslovovali známych, ponúkli svoje fotografické archívy.

Výsledkom ich snahy je, že môžeme uverejniť niektoré fotografie, ktoré ešte nikdy neboli publikované. Pre budúce generácie uchováme aj také osobnosti, ktoré už nie sú medzi nami, a fakty, na ktoré by sa inak možno zabudlo. Som presvedčený, že mladá generácia potrebuje v pretlaku globalizovaných informácií domáce vzory, a tie športové nás všetkých oprávnenne naplňajú hrdosťou.

Nie je v našich silách vytvoriť komplexné vedecké dielo, ale veríme, že populárnou formou priblížime to najlepšie zo športu v našom regióne širokej verejnosti. My ľudia máme totiž krátku pamäť. Vieme sa tešiť z úspechov našich športovcov, no príliš skoro zabúdame na tých, ktorí nám svojimi schopnosťami a talentom pripravili príjemný zážitok.

Táto publikácia vzdá úctu nielen tým, ktorí dosiahli výsledky, ale aj tým, ktorí na dosiahnutie výsledkov vytvorili podmienky. Za každým úspechom sa skrýva často nenápadná práca trénerov, funkcionárov či pedagógov. Ku kvalite športu však prispievajú aj rozhodcovia alebo správcovia štadiónov, hál a ihrísk.

Pre tých, ktorí šport milujú, sa stal životným štýlom. Je bezo sporu súčasťou vzdelávania a výchovy mladého človeka. Motiváciou na vytvorenie tejto publikácie bolo športovcov nielen predstaviť,

ale vzdať im úctu a poďakovať im aspoň takouto formou. Na druhej strane čitateľa potešiť a zároveň motivovať. Príklady z okolia priťahujú najviac.

Prehľad osobností je zoradený podľa jednotlivých športových odvetví, ktorých je v publikácii viac ako päťdesiat. V rámci každého športu sú najvýznamnejšie individuality, ktoré sú zoradené podľa abecedy, a prehľad činnosti klubov či telovýchovných jednôt. Priblížime aj profily autorov z radov publicistov, nechýba ani kalendár najvýznamnejších podujatí, prehľad olympionikov narodených v našom kraji, menoslov ocenených športovcov či menný register.

Nebolo jednoduché vtesnať do obmedzeného priestoru všetky fakty, postavy, kluby a podklady, ktoré sme v priebehu prípravy publikácie dostali zo všetkých zdrojov. Pokúsili sme sa vybrať tie najdôležitejšie a najzaujímavejšie, ktoré sú uverejnené. Všetky informácie v neskrátenej podobe sú však obsahom CD, ktoré tvorí súčasť publikácie.

Máme ambíciu priblížiť spôsob, ako šport fungoval v minulosti. Niekedy nie je potrebné vymýšľať za každú cenu nové veci, ale vrátiť sa k osvedčeným. Šport potrebuje systémovú podporu od štátu a jasný mechanizmus na jej výpočet. Musíme pre mládež stavať športoviská, haly a ihriská. Preto ma nesmierne teší, že v Trnave už onedlho vyrastie moderný futbalový štadión, ktorý bude ojedinelý v rámci Slovenska. Olympionici by zasa isto ocenili reprezentatívne centrum, ktoré by mohlo byť v našom kaštieli vo Voderadoch.

V Trnavskom samosprávnom kraji si uvedomujeme, akú dôležitú úlohu zohráva šport v živote každého jednotlivca. Snažíme sa ho preto všemožne podporovať. Pravidelne organizujeme Župnú olympiádu stredoškolskej mládeže, ktorá v roku 2013 napísala už svoju siedmu kapitolu. Tí najlepší stredoškólcovia sa stretávajú na podujatí Gaudeamus igitur. Župnú olympiádu usporadúvame aj pre seniorov a hendikepovaných športovcov.

V rámci možností podporujeme najvýznamnejšie športové podujatia aj finančne čiastkou z predaja nadbytočného majetku TTSK. Peňažnú podporu dostávajú každoročne aj najúspešnejšie projekty v rámci programu Podpora športových aktivít pre všetkých. Viac ako peniaze je neraz morálne ocenenie práce a vynaloženého úsilia. Aj preto koncom roka vyhlasujeme najlepších športovcov kraja a nezabúdame na nich ani pri oceňovaniach významných osobností a kolektívov kraja.

Aj vašim pričinením môžeme vytvoriť širokú databázu, z ktorej budú môcť v budúcnosti čerpať ďalšie generácie. Uvítame každú spomienku, fotografiu, odznak klubu, logo oddielu či plagát významného podujatia. Prípomienime si tak náš kraj, ktorý je bohatý práve na talentovaných ľudí. Tí sú prínosom pre našu vlasť. Bude nás tešiť, ak vás naše dielo poteší a zároveň inšpiruje.

*Tibor Mikuš
predseda Trnavského samosprávneho kraja*

Človek dostal jedinečný dar – život, telesnú podobu i dušu. Tým sa však jeho príbeh neskončil, ale iba začal. A je na ňom, na zodpovednosti človeka voči sebe samému a celému ľudskému spoločenstvu, ako s týmto božím darom ďalej naloží. Vo svojej podstate tak človek predstavuje potenciál, ktorý je treba používať, využívať a ďalej rozvíjať na prospech všetkých. Aký je však očakávaný ideál, ku ktorému vo svojom vývoji a rozvoji má človek smerovať? Je to jedinec duchom bohatý, racionálny intelektuál, s veľkou hlavou a zanebateľným telom, voči okoliu bezbranný a veľmi zraniteľný? Alebo to má byť svalovec s hrubým krkom (možno aj hrubou zlatou reťazou okolo neho), odolný a tvrdý, s natvrdnutým duchom? Ani jedno, ani druhé!

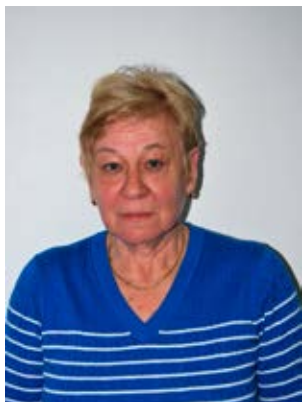
Už vyše 3000 rokov je pre človeka formulovaný a stále aktuálny ideál kalokagatie – rovnocenného a rovnovážneho rozvoja tela a ducha. Nič lepšie sa za tie roky nevymyslelo a, predpokladám, ani v budúcnosti nevymyslí. Napriek tomu je stále potrebné to pripomínať a aj konkrétne sa to učiť. Napríklad i takým jedinečným športovo-kultúrnospoločenským podujatím, akým už roky je trnavská Kalokagatia.

Áno, šport má predpoklady rozvíjať, vzdelávať, vychovávať, doviesť telo až k maximálnym limitom ľudských schopností pri súčasnom splnení

podmienok silnej vôle, osvojenia si morálnych pravidiel, tímovej a spoločenskej kohézie a zodpovednosti, atď. História športu popisuje mnohých, ktorým sa podarilo zosúladiť usilovný tréning, náročné súťaženie a výnimočnú výkonnosť s dobrou výchovou, hlbokým poznaním a vzdelaním i spoločenskou zodpovednosťou. Dokázali spojiť telo i ducha do harmónie, a nielen pre seba. Ak v športe (a nielen v ňom) takí jedinci sú, potom ich vnímame ako naozajstné osobnosti. Dajú sa nájsť v minulosti i súčasnosti, v trnavskom i ďalších regiónoch Slovenska. Predovšetkým im patrí vďaka, že je náš život bohatší a plnohodnotný, že sa latka civilizácie posúva stále vyššie. Vďaka takýmto osobnostiam, a nezáleží na tom, či sú to športovci, tréneri, učitelia, organizátori alebo funkcionári, prebieha už tisícky rokov štafeta generácií, odovzdávanie poznania a skúseností – vývoj ľudstva.

A nám zostáva len sa nádejať, že sa táto štafeta (tak ako každá iná) nepreruší, že pomyselný kolík nespadne, pretože potom by s nami ľuďmi bolo zle.

*František Chmelár
prezident Slovenského olympijského výboru*

Milí športoví priatelia,

dostávate do rúk spracovanú publikáciu o športe v našom kraji, kde máte možnosť dozvedieť sa viac informácií zo športového života v Trnavskom samosprávnom kraji.

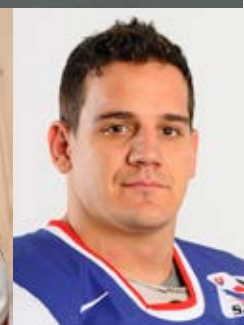
Pri písaní atletiky som si oživila spomienky na moje pretekárske obdobie, na priateľov, súperky, na radosť z prekonaných slovenských rekordov či štarty v zahraničí. Moje spomienky patria aj trénerom. Ich skúsenosti používam ako trénerka vrhačov v Slávii Trnava, ktorej som členkou od roku 1961.

Počas funkčného obdobia predsedníčky komisie mládeže vo 2. Výkonnom výbore Slovenského atletického zväzu som bola ako vedúca pri mnohých medzištátnych stretnutiach a vrcholných podujatiach atletiky. Spolu s atlétmi som mala radosť z ich výkonov a tešila som sa z úspechov slovenských reprezentantov. Samozrejme, že tú najväčšiu som mala a mám pri pretekoch mojich detí Radky, Libora a Evy. Sú to neopísateľné zážitky, aké sme mali napríklad na olympiáde v Aténach a hlavne na majstrovstvách Európy v Barcelone z víťazstva môjho syna. Vyhrál aj Kontinentálny

pohár ako reprezentant Európy, čo sa ešte žiadnemu atlétovi zo Slovenska nepodarilo.

Dúfam, že aj v budúcnosti nám naši zverenci doprajú takéto zážitky. Verím, že aj vy pri čítaní tejto publikácie si oživíte spomienky podobne ako ja.

*Eva Charfreitagová
vedúca redakčnej rady*

OSOBNOSTI A KLUBY V OBLASTI ŠPORTU TTSK

ATLETIKA

Atletika je považovaná za kráľovnú športov. V staroveku atletika znamenala telesné cvičenie, zápas, prirodzené ľudské pohyby. Novodobá atletika sa rozvinula v 19. storočí v Spojenom kráľovstve, odtiaľ sa rozšírila po svete.

Je to predovšetkým individuálny šport v mnohých disciplínach. Štadión pre oficiálne súťaže musí mať 400-metrovú dráhu, ktorá má minimálne osem dráh, na ktorých sa neba proti smeru hodinových ručičiek dráh. Behá sa na nich proti smeru hodinových ručičiek. Okrem behu (hladký, prekážkový, štafetový) má atletika aj technické disciplíny ako skoky (do výšky, do diaľky, o žrdi, trojskok), vrh guľou, hod diskom, hod oštepom a hod kladivom.

Majstrovstvá sveta v atletike sa konajú každé dva roky, majstrovstvá Európy v atletike sa konajú každé štyri roky. Organizácia atletiky je Medzinárodná atletická federácia (IAAF) založená v roku 1912.

OSOBNOSTI

Adamkovič, Dušan

27. 1. 1963 Hlohovec

Výborný bežec na stredné trate a v steeplechase. Súťažil len do juniorského veku, pod vedením trénera Jána Piláta. Pre Sláviu získal na majstrovstvách ČSSR 7 medailí a na majstrovstvách Slovenska 11 medailí. V roku 1983

odišiel do ASVŠ Dukla Banská Bystrica. Zvítazil vo finále Spartakiádného pohára talentov v Ostrave v behu na 1500 m časom 4:07,5.

Anda, Patrik

6. 2. 1988 Galanta

Atleticky vyrastal v športových triedach v Galante, kde ho trénoval Jozef Gál. Študoval na Športovom gymnáziu v Trnave a stal sa členom Slávie Trnava, kde ho trénoval Eduard Čordáš. Vynikal v šprintoch a v prekážkových behoch. Ako člen Olympie Galanta štartoval na trojstretnutí Čechy – Morava – Slovensko. Za Sláviu štartoval na medžištátnom stretnutí dorastu v Budapešti, kde v behu na 110 m cez prekážky obsadil 3. miesto, podobne aj v behu na 400 m cez prekážky a v štafete na 4x400 m. Zúčastnil sa na Európskom olympijskom festivale mládeže (EYOF) v Lignane, kde bežal 400 m cez prekážky. V Pohári J. Humberta bol štvrtý na 300 m cez prekážky a siedmy v diaľke. Na M SR získal 5 zlatých, 9 strieborných a 3 bronzové medaily.

Bakošová, Daniela

23. 2. 1958 Trnava

S atletikou začínala v športových triedach ako žiačka 5. ZŠ na Ulici J. Bottu pod vedením trénerky Oľgy Hajmássyovej. Neskôr ju trénoval A. Hajmássy. Za Sláviu Trnava pretekala v sezónach 1971 – 1977. Jej

doménou boli šprinty s osobnými výkonmi 100 m – 12,5 s, 200 m – 26,7 s a 400 m – 60,4 s.

Štartovala na trojstretnutí Čechy – Morava – Slovensko v roku 1973. Celkom za Sláviu získala 6 medailí (1 – 3 – 2). Po skončení FTVŠ v Bratislave pôsobila ako trénerka a rozhodkyňa do roku 1991. Až doteraz učí na SPŠ strojníckej v Trnave. V roku 1992 spolu s kolegom Eduardom Čordášom založili na škole Školský atletický klub. Zastáva v ňom funkciu predsedníčky a vedie skupinu atléto. Je spoluorganizátorkou Memoriálu F. Gaža, Vítania jari v maratónkach a trnavských viacbojov. Jej najúspešnejšou zverenkyňou bola viacbojarka Mária Belicová, niekoľkonásobná medailistka z M SR.

Ball-Gajarová, Jana

16. 11. 1970 Myjava – 23. 6. 2005 Reading, Veľká Británia

Predčasná smrť ukončila kariéru talentovanej myjavskej rodáčky, ktorá bola členkou AO Slávia Trnava. Jej disciplínami boli šprinty. Najviac sa jej darilo na 400 m – 55,45 s. Na M ČSSR i na M SR získala po jednej medaile. Trénovala u Jána Piláta. Po odchode na štúdium do Bratislavy štartovala za UK, kde získala ešte 4 medaily. Raz reprezentovala Slovensko.

Balla, Martin

10. 11. 1929 Veľký Lapáš

Od roku 1953 pôsobil v Hlohovci ako učiteľ telesnej výchovy, zemepisu a dejepisu. Bol úspešným cvičiteľom spartakiády v rámci vtedajšieho Západoslovenského kraja, jeho činnosť bola zamieraná hlavne na ľahkú atletiku, v ktorej vychovával reprezentantov – majstrov republiky ako Jozef Nemček, Juraj Kulka, Peter Kvašňák a Zdenka Kramplová, rod. Poláchová. V Jablonci jeho žiaci získali 1. miesto v súťaži družstiev v ľahkej atletike O pohár Československého rozhlasu. Je zakladateľom športovej súťaže Hlohovské hry mládeže. Za celoživotnú pedagogickú a výchovnú činnosť a za vynikajúce výsledky v športovej činnosti mu Mestské zastupiteľstvo v Hlohovci udelilo verejné uznanie Za zásluhy o rozvoj mesta Hlohovec.

Bartošová-Poláčková, Jana

26. 1. 1975 Myjava

Začínala ako bežkyňa na stredné a dlhé trate v Jablonici pod vedením trénera Jozefa Srnku. Jej prvé štarty však boli za Tretru Cerová, odkiaľ skoro prestúpila do trnavskej Slávie. Bola československou reprezentantkou

v rokoch 1991 – 92. Na M ČSSR získala 5 strieborných medailí a na M SR 9 zlatých, 7 strieborných a 3 bronzové medaily.

Beňová, Silvia

15. 10. 1983 Trnava

Začínala s atletikou v športových triedach na ZŠ na Ulici J. Bottu. Potom absolvovala Športové gymnázium v Trnave. Trénovala v skupine vrhačov pod vedením manželov Charfreitagovcov. Vynikala v hode

oštepom, kde dosiahla výborné výkony, ktoré sú klubovým rekordom v kategórii dorasteniek, junioriek i žien. Osobný výkon má 44,69 m. Na majstrovstvách Slovenska v rokoch 1999 – 2002 získala 3 zlaté, 4 strieborné a 3 bronzové medaily. Raz reprezentovala na medzinárodnom stretnutí dorastu do 17 rokov.

Beránek, Marián

19.7.1968

Patril do tréningovej skupiny Jána Piláta v trnavskej Slávii. V rokoch 1982 – 1984 sa zúčastnil na M SR mladšieho a staršieho dorastu v behu na 1500 m, kde získal 1 zlatú, 2 strieborné a 1 bronzovú medailu. Súťažil len do

dorastu.

Beránek, Pavol

21. 6. 1967

Atlét Slávie Trnava, patril k výborným vytrvalostným bežcom, trénoval ho Ján Pilát. V roku 1982 získal na M ČSSR mladšieho dorastu bronzovú medailu v behu na 3000 m v hale i na dráhe. Na M SR získal niekoľko zlatých medailí. V roku 1985 na M ČSSR obsadil 2. miesto na 5000 m a na M SR zvíťazil v behu na 5000 m.

Bičianová-Novocká, Marta

18. 9. 1955 Trnava

Pod vedením A. Hajmássyho behávala stredné a dlhé trate ako členka Slávie Trnava. Osobné výkony: na 800m – 2:18,4 a na 1500m – 4:53,0. V roku 1971 reprezentovala SR. Na M ČSSR v kro-se získala striebro a na M SR striebro a bronz.

Binovský, Alexander

23. 9. 1910 Paderovce – 21. 11. 1981 Bratislava

Športový lekár, pedagóg a športový funkcionár. V rokoch 1926 – 1930 športoval pod vedením J. Hajdóczyho. Bol všestranným atlétom, ktorý aktívne pokračoval v bratislavských VŠ. Vyštudoval Lekársku fakultu UK v Bratislave v rokoch 1929 – 1935. Ako praktický lekár pôsobil v Mestskom ústave národného zdravia v Bratislave, v Palme, vo Výskumnom ústave zväračskom a vo Figare a ako telovýchovný lekár futbalistov v Interi. Pôsobil ako predseda slovenského vysokoškolského športu. V roku 1943 bol zvolený za podpredsedu Slovenského ľahkoatletického zväzu. V rokoch 1952 – 1956 bol politicky prenasledovaný a väznený, v r. 1968 bol rehabilitovaný. Patril medzi prvých slovenských lekárov, ktorí prednášali o zdravotnej problematike športovcov.

Bögi, Alexander

23. 2. 1952 Dunajská Streda

Ultramaratónec, svetový rekordér v šesťdňovom ultramaratóne v kategórii 60 – 64-ročných bežcov 706,5 km (Balatonfüred 2012). V rokoch 2010, 2011 a 2012 úspešne absolvoval preteky

Spartathlon (245,3 km). Tohto času je držiteľom 15 slovenských rekordov.

Bokor, Marián

17. 4. 1977 Trnava

Začínal s atletikou v Trnave v skupine vrhačov Libora Charfreitaga v rokoch 1990 – 1996. V roku 1994 sa zúčastnil na svetovej gymnaziáde na Cypre, kde v hode oštepom získal bronzovú medailu.

Okrem toho štartoval na troch medzištátnych pretekoch a štyrikrát na trojstretnutí Čechy – Morava – Slovensko. Svojimi výkonmi sa dostal do AŠK Dukla Banská Bystrica k trénerovi Jaroslavovi Halvovi. Vypracoval sa na slovenskú jednotku a titul majstra Slovenska získal dvanásťkrát. Potom prešiel k trénerovi Jozefovi Hanušovskému. Dvakrát štartoval na OH – v roku 2000 v Sydney a v roku 2004 v Aténach. V roku 2005 štartoval na majstrovstvách sveta v Helsinkách a o rok neskôr na majstrovstvách Európy v Göteborgu. Zúčastnil sa na zimnom vrhačskom pohári v Pule, kde získal bronz. Na svetovej univerziáde v Izmiere v roku 2005 skončil na 8. mieste. Slovensko reprezentoval desaťkrát na EP družstiev. Celkovo získal 20 medailí (15 – 4 – 1).

Bubeník, Matúš

14. 11. 1989

Patrí medzi najúspešnejších odchovancov holičskej atletiky, ktorý reprezentoval Slovensko na ME 2013 v hale vo výške (splnený limit 226 cm). V roku 2011 patril k najlepším Slovákom 8. miestom na ME výkonom 218cm.

Ako 10 ročný začal všestrane s atletikou u p. Roučku a od 13 rokov pridal výšku a basketbal pod vedením p. Chanečku. Od 19 rokov sa venuje iba atletike. Od r.2010 študuje na FŠ na

Masarykovej univerzite v Brne pod vedením trénera p. Joukala.

Budinský, Tomáš

18. 2. 1993

Osem rokov chodil do Športového gymnázia v Trnave, kde sa venoval šprintom a skoku do diaľky pod vedením O. Hajmássyovej. Na M SR získal 13 medailí (4 – 9 – 0). Reprezentoval na trojstretnutí Č – M – S. Na detských európ-

ských hrách v Brne v roku 2006 vyhral beh na 60 a 150 m a skok do diaľky.

Bugar, Imrich

14. 4. 1955 Ohrady okres Dunajská Streda

Bývalý čs. atlét, diskár s osobným rekordom 71,26 m z roku 1985. Vyštudoval FTVŠ v Prahe, kde pretekal za Duklu Praha. Zúčastnil sa na troje olympijských hier, v Moskve v r. 1980 získal striebornú medailu. Zbierku

medailí obohatil aj o zlato z majstrovstiev sveta a Európy. Športovú kariéru skončil v roku 1995.

Butková-Stachová, Anna

6. 12. 1942

Odchovankyňa atletiky na SPŠ v Trnave. Venovala sa šprintom a skoku do diaľky. Ako členka bratislavskej Slávie získala striebornú medailu na I. čs. športových hrách v Plzni v skoku do diaľky výkonom 555 cm.

Bronzovú medailu získala na juniorských majstrovstvách ČSSR v Gottwaldove. Štartovala aj na trojstretnutí juniorov Č – M – S na 4x100 m.

Čechovičová, Gabriela

23. 3. 1956 Trnava

Juniorská hádzanárka reprezentantka Slovenska, postupne presedlala na dlhé trate. Premiéru na maratónskej trati mala na jubilejnom 50. ročníku MMM v Košiciach. Mimoriadne sa jej darilo aj na viacerých pretekoch v triatlone, kde jej vravievali zlatá žena medzi železnými mužmi.

Čordáš, Eduard

24. 11. 1938 Trnava

Venoval sa hádzanej, basketbalu, hokeju a neskoršie atletike, ktorej zostal verný až podnes ako tréner na Športovom gymnázii Jozefa Herdu v Trnave. Ako aktívny pretekár v dresoch Slávie Trnava

a Slovana Bratislava vynikal v prekážkových behoch s výkonom na slovenskej úrovni. V rokoch 1962 – 2007 pôsobil ako stredoškolský profesor telesnej výchovy na SPŠ strojníckej v Trnave. Venoval sa výchove mladých atlétov, basketbalu i plneniu podmienok odznaku zdatnosti. Viacerí jeho zverenci dosiahli vysokú výkonnosť. Počas trénerskej kariéry vychoval desiatky majstrov Slovenska v dresoch Slávie Trnava a Školského atletického klubu SPŠ Trnava: Miriam Karperovú-Hrdličkovú, Petru Mrázikovou-Máčalovú, Silviu Šalgovičovú-Máčalovú, Branislava Puváka, Juraja Čordáša, Martina Hrnčára, J. Zuzčáka, Viktora Fogela, Patrika Andu, Mareka Šajbidora, Tomáša Benku a mnohých ďalších. Viacerí z nich obliekli reprezentačný dres SR. V rokoch 2004 – 2011 vykonával funkciu reprezentačného trénera šprintov a prekážkových behov SAZ. V rokoch 1969 – 1976 založil basketbalový oddiel Slávie Trnava, kde ako tréner viedol družstvo žien v SNL. Je zakladateľom už tradičných, predovšetkým

mládežníckych podujatí ako je Jarný beh stredoškôľakov (už 27 ročníkov), Stredoškolský pohár – Memoriál F. Gaža (26 ročníkov), trnavské viacboje (21 ročníkov). Za svoju všestrannú činnosť v oblasti telesnej výchovy a športu bol ocenený viacerými vyznamenaniami: Za rozvoj čs. telesnej výchovy a športu, Školská cena fair play, Čestné uznanie SOV, Medaila SAZ za rozvoj slovenskej atletiky, Pamätná medaila TTSK a Čestné uznanie mesta Trnava za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta.

Čordáš, Juraj

9. 8. 1974 Trnava

Pokračovateľ rodinnej tradície v behu cez prekážky. Tréningovo ho viedol otec Eduard Čordáš a neskôr na UK Bratislava Eugen Laczo. Ako dorasteneц štartoval na M ČSSR, kde získal striebro v behu na 300 m cez prekážky. Na M SR získal zlato a striebro. Viackrát bol v reprezentácii Slovenska v kategórii dorastu a juniorov na trojstretnutí Č – M – S. V roku 1991 štartoval aj na medzinárodnom stretnutí v Budapešti, kde na 300 m cez prekážky časom 38,39 prekonal slovenský rekord a skončil na 4. mieste. V medzinárodnej súťaži Jeana Humberta obsadil 3. miesto.

Čordáš, Mikuláš

6. 12. 1909 Dvorníky – 24. 12. 1976 Trnava

Absolvent trnavského gymnázia, žiak Jána Hajdóczyho, sa upísal atletike a ostal jej verný po celý život. V r. 1939 – 1944 bol dôstojníkom slovenskej armády a jedným z veliteľov trnavskej posádky,

s ktorou bojoval aj v SNP. Ako dôstojník čs. armády bol v 50. rokoch diskriminovaný a väznený. Počas svojho života sa venoval atletike ako tréner, funkcionár v TŠS Trnava a v Slávii Trnava. Pôsobil ako rozhodca a organizátor rôznych súťaží. Bol predsedom krajskej i okresnej sekcie a hlavne podpredsedom Slovenského ľahkoatletického zväzu (1946). Inicioval

Hajdóczyho hry stredoškolskej mládeže. Trénoval skupinu vrhačov a vychoval celý rad reprezentantov, medailistov na M ČSSR a Slovenska. Medzi jeho zverencov patrili Olga Hajmássyová-Kubovičová, Ivan Štefka, Dušan Kulka, Eva Charfreitagová-Duchoňová i Alexander Záruba. Získal viaceré vojenské a telovýchovné vyznamenania ako titul Zaslúžilý tréner atletiky, v roku 1998 vyznamenanie Za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu Trnavy a v roku 2001 Čestné občianstvo mesta Trnava in memoriam za celoživotnú pretekársku, trénerskú a pedagogickú činnosť. Odkaz Mikuláša Čordáša ďaleko presahuje význam trnavskej atletiky.

Domonkos, Štefan

21. 11. 1936 Trnava

Atletike sa venoval v Slavoji Piešťany. Na M SR dorastu v r. 1953 získal zlatú medailu v hode oštepom. Istý čas hostoval v Slávii Trnava. Neskôr sa venoval rýchlostnej kanoistike a vzpieraniu, kde získal aj medaily na M SR. Ako pedagóg pôsobil na Gymnáziu v Piešťanoch (1970 – 2008).

Domonkoš, Pavel

20. 1. 1935 Trnava

Bol pokračovateľom bežeckej rodinnej tradície. Trénoval pod vedením A. Hajmássyho. Ako mladší dorasteneц v r. 1951 získal v čs. finále športových hier mládeže striebro v krose a bronz na 1000 m. Na M SR v cestnom behu obsadil 1. miesto. Držal slovenský rekord v behu na 1000 m časom 2:45,2. Pôsobil ako pedagóg, zástupca riaditeľa na 8. ZŠ na Halenárskej ul. v Trnave.

Drahovská, Katarína

26. 11. 1975

Od roku 2007 sa pravidelne zúčastňuje na bežec-kých podujatiach doma aj v Európe. Špecializuje sa hlavne na behy do vrchu a krosové, resp. lesné behy v teréne. Je jednou zo zakladateľiek športového klubu ŠBR Piešťany, kde je aj členkou rady. Je spoluorganizátorkou viacerých bežec-kých podujatí v okolí Piešťan a Piešťanského akvatlonu. Najväčšie úspechy: Majsterka Slovenska v behu do vrchu 2012

Gerlachov, Majsterka Slovenska v behu do vrchu veteránov 2012 Trenčianska Brezina, Majsterka Slovenska v lesnom behu (27 km) Bratislava 2011.

Erbová-Kubovičová, Alena

23. 6. 1954 Sereď

V dorasteneckom veku úspešne reprezentovala Atletický klub Slávia Trnava. Venovala sa šprintom a skoku do diaľky. Trénersky ju viedol A. Hajmássy. Získala 2 medaily z M ČSSR a 7 medailí z M SR.

Gálffy, Ľudovít

14. 10. 1913 Horná Potôň – 1. 10. 1994 Zvolen

Slovenská vytrvalecká jednotka v 40. rokoch minulého storočia. Začínal v Trnave, kde štartoval za TŠS. V r. 1945 získal titul majstra Slovenska v behu na 5000 m na dráhe aj na ceste a v behu na 10 000 m. Na M ČSR v Prahe získal bronz. V bežeckej kariére pokračoval na dlhých tratiach na slovenských veteraniádach.

Gašparík, Štefan

13. 12. 1921 Malé Zálužie – 20. 9. 2002 Bratislava

Pochádzal z prostredia povestnej atletickej mládeže na trnavskom gymnáziu. V mladosti bol výborným šprintérom TŠS Trnava a VŠ Bratislava. Po roku 1968 bol podpredsedom ÚV Slovenskej telovýchovnej organizácie pre ekonomiku. Po roku 1989 bol predsedom akčného výboru slovenského orgánu ČSZTV. V rokoch 1990 – 1993 stál na čele SZTK.

Gažo, Gabriel

15. 9. 1945

Meno syna Františka Gaža Gabriela je tiež úzko späté s trnavskou atletikou. Počas pretekárskej činnosti za Sláviu boli jeho trénermi M. Čordáš, E. Čordáš a A. Hajmássy. Gabriel Gažo sa venoval šprintom a skoku do

diaľky. Neskôr bol úspešný aj ako veterán. Pôsobí ako športový lekár.

Gerulová-Đurovková, Zuzana

27. 6. 1955

Bežkyňa Slávie Trnava na stredné trate. Jej trénerom bol A. Hajmássy. Najlepší výkon dosiahla v behu na 800 m – 2:19,2. Na M SR získala 3 medaily (1 – 1 – 1). Slovensko reprezentovala v roku 1971.

Gubrický, Vladimír

28. 9. 1975 Trnava

Atletický tréner a funkcionár. Bol všestranným atlétom, postupne sa však začal venovať trénerskej práci a veľmi skoro aj rôznym športovým funkciám. V roku 2003 bol zvolený za predsedu AŠK Slávia

Trnava a túto funkciu zastáva dodnes. Okrem toho od roku 2008 pracuje vo Výkonnom výbore Západoslovenskej atletickej oblasti a taktiež je tajomníkom Atletického klubu AŠK Slávia Trnava. V novembri v roku 2012 bol na Valnom zhromaždení SAZ zvolený za podpredsedu Slovenského atletického zväzu.

Hajmássy, Pavol

6. 7. 1948 Trnava

K atletike ho ako žiaka pritiahol otec A. Hajmássy, neskôr ho trénoval M. Čordáš. Bol všestranným atlétom, preto sa venoval desaťboju. Za Sláviu Trnava pretekal do r. 1973. Vyštudoval Lekársku fakultu UK v Bratislave. Ako

chirurg pôsobil v Nemecku, od roku 2007 pôsobí v Chirurgickom centre na Kozej ul. v Bratislave. Ako lekár podporuje atlétov v Trnave.

Hajmássyová-Kubovičová, Oľga

18. 1. 1940 Sereď

Atletike sa začala venovať už na ZŠ. Presadzovala sa v šprintoch a v skoku do diaľky. Počas štúdia na Pedagogickom inštitúte v Trnave (1954 – 1958) sa jej venoval Jozef Lukovič. Vtedy začala zbierať prvé medaily z M ČSR (1 – 1

– 1) aj M SR (10 – 5 – 5). Reprezentačný debut mala v r. 1957 v dorasteneckom stretnutí s NDR v Zittau. V tom istom roku bola na Svetovom festivale mládeže v Kyjeve tretia v behu na 80 m cez prekážky. Pretekársku dráhu ukončila osobnými rekordami na 60 m – 7,7 s, 100 m – 11,9 s, 200 m – 24,9 s a v diaľke – 569 cm. Od roku 1969 pôsobí ako trénerka. V Slávii bola predsedníčkou oddielu v rokoch 1971 – 1982 a v rokoch 1986 – 1990. Pôsobila v pléne OV i KV ČSZTV vo funkcii predsedníčky atletiky a tiež ako trénerka TSM. V roku 1992 – 2000 viedla športový klub pri 5. ZŠ na Ulici J. Bottu, kde boli športové triedy atletiky. Od roku 1997 až do roku 2011 pôsobila aj ako trénerka na Športovom gymnáziu v Trnave. Mesto Trnava jej v roku 2011 udelilo ocenenie za dlhoročnú pretekársku a trénerskú činnosť v atletike. Je aj držiteľkou Pamätnej medaily predsedu TTSK za celoživotnú pedagogickú a trénerskú prácu.

Hammel, Marián

28. 5. 1991 Galanta

Odchovanec galantskej atletiky, začínal u trénera Jozefa Gála. Reprezentoval Slovensko na atletickom trojstretnutí Č – M – S v skoku do diaľky. Trénoval pod vedením E. Čordáša. V roku 2008 sa stal dorasteneckým

majstrom Slovenska v osemboji a obsadil aj 3. miesto v behu na 110 m cez prekážky. V roku 2010 vyhral majstrovstvá Slovenska juniorov v hale v behu na 60 m cez prekážky. Vonku si to zopakoval a vyhral 110 m cez prekážky a na 400 m cez prekážky bol tretí. Veľkým úspechom bolo víťazstvo na M SR vo viacbojoch v r. 2012, kde vyhral desaťboj mužov.

Hanuláková, Gabriela

6. 3. 1957

Veľmi skoro sa prepracovala medzi najlepšie vrhačky nielen na Slovensku, ale aj v ČSSR. Za Sláviu získala na M ČSSR 7 medailí (5 – 1 – 1) a na M SR 14 medailí (12 – 1 – 1). Do reprezentácie ČSSR vstúpila v r. 1974 na

pretekoch Družba v Drážďanoch a o rok neskôr už štartovala na majstrovstvách Európy juniorov v Aténach, kde skončila vo vrhu guľou a v hode diskom zhodne na 8. mieste. Na M ČSSR získala 14 medailí (1 – 2 – 11) a na M SR 20 zlatých medailí. Slovensko reprezentovala ešte deväťkrát. Vrcholom bola svetová univerziáda v Kóbe v r. 1985, kde obsadila 5. miesto v hode diskom výkonom 62,58 m. Od roku 1985 pôsobí ako vedúca trénerka atletiky na Športovom gymnáziu v Bratislave. Pracuje aj v komisii mládeže pri SAZ.

Hlaváček, Milan

9. 6. 1946 Rožňava

S atletikou začínal v Trnave ako študent na SPŠ strojníckej u trénera Jána Butka. Po návrate z vojenčiny prešiel k trénerovi Hajmássymu a venoval sa šprintérskym disciplínam. Bol oporou družstva mužov, ale pre zranenie

v aktívnej činnosti nepokračoval. Pri atletike zostal ako rozhodca a vedúci družstva mužov, ktorých priviedol v roku 1990 k prvenstvu v II. slovenskej lige. Teraz pracuje ako hospodár na atletickom štadióne Antona Hajmássyho.

Hlaváčková-Korcová, Silvia

13. 7. 1974 Malacky

Jej hlavnou atletickou disciplínou boli behy stredné trate – beh na 800m (2:18,84) a 1500 m (4:51,71). Trénovala v skupine trénerky Ľ. Hlaváčkovej. Na M SR získala 5 strieborných a 3 bronzové medaily. V roku 1988 utvorila dodnes platný oddielový rekord v behu na 500 m časom 1:24,0.

Hlaváčková-Lovečková, Ľudmila

13. 8. 1947 Skalica

Bola prvou Záhoráčkou, ktorá obliekla reprezentačný dres. S atletikou začala pod vedením trénera Rudolfa Roučku v roku 1962 na ZŠ v Skalici a ostala jej verná až do roku 1966. Venovala sa stredným tratiam

a cezpoľnému behu. Pre ZVL Skalica získala prvú bronzovú medailu ako dorastenka na 600 m na M ČSSR v roku 1964. V roku 1965 štartovala aj na trojstretnutí Č – M – S. Po prestupe do Slávie Trnava ju trénoval A. Hajmássy. Na majstrovstvách ČSSR získala 3 bronzové medaily a na M SR 11 zlatých, 4 strieborné a 4 bronzové medaily. V rokoch 1969 – 1977 osemkrát reprezentovala ČSSR a Slovensko. Niekoľkokrát prekonal slovenské rekordy na 1500 m. Takmer 30 rokov pôsobí ako trénerka, ústredná rozhodkyňa a funkcionárka v Slávii Trnava. V rokoch 1993 – 1995 bola predsedníčkou klubu a od roku 2003 pôsobí ako vedúca trénerka Centra talentovanej mládeže v Trnavskom kraji. Svoje skúsenosti odovzdáva mladým atlétom, ktorí našli uplatnenie aj v reprezentácii Slovenska. Patrí k nim

Vojtech Rajčák, sestry Mauricové, Mirka Hanusová, Soňa Chudíková, Matej Babin a ďalší.

Hlavna, Štefan

24. 4. 1967

Šprintérsky talent trnavskej atletiky, trénovala ho Oľga Hajmássyová. V rokoch 1982 – 1985 získal na M SR tri zlaté, jednu striebornú a jednu bronzovú medailu v behu na 100 a 200m. Činnosť skončil

v kategórii staršieho dorastu.

Hrdlička, Alexander

4. 5. 1945 Trnava

Bývalý šprintér. S atletikou v Slávii Trnava je spätý dodnes. Začínal trénovať u Hajmássyho, postupne sa vypracoval na oporu družstva mužov. Jeho najsilnejšou disciplínou bol beh na 400 m a štafetové behy.

Po skončení pretekárskej činnosti sa stal rozhodcom. Získal prvú výkonnostnú triedu ústredného rozhodcu so špecializáciou na štartéra.

Hrnčár, Martin

29. 5. 1974 Trnava

Všestranný atlét Slávie Trnava, venoval sa desiatboju (5667 b) a behu na 110 m prekážok. Trénoval pod vedením E. Čordáša a J. Kolčitera. Na M SR získal dve medaily (1 – 0 – 1). V roku 1992 štartoval na stretnutí Č – M – S.

Charfreitag, Libor st.

27. 4. 1947 Ústí nad Orlicí

Vyrastal v Žamberku vo východných Čechách, kde sa venoval futbalu, hokeju a tenisu. Až ako dorastenec sa začal v Ústí nad Orlicí venovať atletike. Cez hod kriketovou loptičkou a granátom sa presadil v hode

diskom. V roku 1963 získal v tejto disciplíne na M ČSSR bronzovú medailu, neskôr dve zlaté. V roku 1971 sa presťahoval do Trnavy, kde ešte ako aktívny pretekár trénoval skupinu vrhačov. Medzi jeho zverencov okrem manželky a troch svojich detí patrili Gabriela Hanuláková, Ivona Holubová, Marián Bokor a mnoho ďalších reprezentantov Slovenska. V rokoch 1995 – 2010 pôsobil ako reprezentačný tréner vrhov SAZ. So svojím synom Liborom a inými reprezentantmi sa zúčastnil na mnohých vrcholných podujatiach vrátane OH, MS a ME. V roku 1993 bol predsedom TJ Slávia Trnava, v rokoch 1996 – 2010 pôsobil ako predseda atletického klubu. Zúčastnil sa na svetovej univerziáde v Číne v r. 2011. Ocenenia: 1987 Vzorný tréner, 2007 Pamätná medaila predsedu TTSK, štyrikrát Najlepší tréner atletiky na Slovensku, 2011 ocenenie za tréningové úspechy v atletike od Európskej atletickej asociácie.

Charfreitag, Libor ml.

11. 9. 1977 Trnava

Člen AK Slávia Trnava od roku 1989. Prvú zlatú medailu získal v hode kladivom ešte ako žiak. V roku 1994 sa ako študent Gymnázia J. Hollého zúčastnil na svetovej gymnaziáde na Cypre, kde obsadil 9. miesto v hode diskom.

Štartoval na olympijských hrách v Sydney, Aténach

(6. miesto) a v Pekingu (6. miesto). V roku 1997 začal študovať na SMU v Dallase v USA. Počas štúdia sa okrem kladiva venoval aj hodu bremenom (15,88 kg), je držiteľom najlepšieho európskeho výkonu, ktorý je zároveň druhým najlepším na svete. Je päťnásobným vysokoškolským majstrom USA, dvakrát bol druhý a raz strieborný. Na celosvetovom atletickom finále v Szombathely v roku 2003 obsadil 2. miesto výkonom 81,22 m. V tom istom roku prekonal v Prahe výkonom 81,81 m slovenský rekord, ktorý platí dodnes. Na M SR získal 16 zlatých, 7 strieborných a 8 bronzových medailí. Veľký úspech dosiahol na majstrovstvách sveta v Osake v roku 2007, kde získal bronzovú medailu. Najúspešnejší bol preňho rok 2010, keď sa stal majstrom Európy a vyhral aj prestížny Kontinentálny pohár v Split. Zúčastnil sa na MS juniorov v Sydney 1996, na majstrovstvách sveta v Seville 1999, Edmontone 2001, Paríži 2003, Helsinkách 1985, Osake 2007, Berlíne 2009 a Daegu 2011, na majstrovstvách Európy do 23 rokov v Göteborgu 1999, Mníchove 2002, Göteborgu 2006, Barcelone 2010 a Helsinkách 2012. Zúčastnil sa aj na svetovej univerziáde na Malorke 1999 a v Pekingu 2001. Šesťkrát získal titul Atléta roka SR, v roku 2007 obsadil 2. a v roku 2010 3. miesto v ankete o najlepšieho športovca Slovenska, v r. 2007 a 2011 dostal Pamätný list mesta Trnava, v r. 2007 Pamätnú medailu predsedu TTSK a v rokoch 2008 a 2010 bol Športovcom roka TTSK.

Charfreitagová-Duchoňová, Eva

28. 8. 1948 Trnava

S atletikou začínala v roku 1961 v Slávii Trnava a venuje sa jej dodnes. Pod vedením trénera Mikuláša Čordáša sa vypracovala na poprednú slovenskú vrhačku. V roku 1968 reprezentovala ČSSR v juniorskom stretnutí v Sopotech v Poľsku. Od roku 1969

si obliekla reprezentačný dres sedemkrát. Pod vedením manžela Libora Charfreitaga st. reprezentovala béčko Československa na medzištátnom stretnutí s Chorvátskom. Slovenský rekord vo vrhu guľou prekonal päťkrát. Celkom získala deväť medailí z M SR. Na akademických majstrovstvách Slovenska získala tri víťazstvá a v roku 1969 zvíťazila na československej univerziáde v Plzni. Učila na ZŠ v Boleráze, na Mozartovej a nakoniec na ŠG J. Herdu v Trnave. Medzi jej najznámejších zverencov patrili Timotej Minarovič, Ľuboš Letovanec, Tomáš Pivko, Martina Obalová, Veronika Kadlecká a ďalší reprezentanti SR. Od roku 1993 až do roku 2010 pracovala ako tajomníčka AK Slávia Trnava. Do roku 2008 bola členkou VV ZsAZ. V rokoch 1996 – 2006 bola členkou VV SAZ, kde pracovala s mládežou. Je držiteľkou diplomu MOV (1973) a ocenenia MOV v kategórii Žena a šport (2011).

Charfreitagová, Eva

9. 9. 1979 Trnava

Slovenská reprezentantka v hode diskom a v hode kladivom. Už ako žiačka získala v roku 1994 medailu v hode diskom aj v kategórii dorasteniek a junioriek. Slovensko reprezentovala v dvoch medzištátnych

stretnutiach dorastu v Košiciach a v Záhrebe. Ako seniorka debutovala v hode kladivom v Európskom pohári družstiev v Rige (1997), neskôr reprezentovala ešte trikrát. V roku 2001 štartovala v hode kladivom na majstrovstvách Európy do 22 rokov v Amsterdame. Po maturite na Gymnázium Jána Hollého v Trnave študovala v rokoch 2001 – 2004 na SMU v Dallase v USA. Ako študentka získala na majstrovstvách USA po jednej zlatej, striebornej i bronzovej medaile. Jej bilancia z M SR je 33 medailí (15 – 15 – 3). Svojimi výkonmi v disku a v kladive je v dlhodobých tabuľkách na Slovensku v prvej desiatke.

Charfreitagová, Radka

19. 11. 1974 Trnava – 9. 3. 1996 Trnava

Slovenská reprezentantka vo vrhu guľou a v hode diskom. Už ako žiačka utvorila dodnes platný slovenský rekord v hode diskom 43,58 m. Na M ČSSR (ČSFR) získala sedem (3 – 2 – 2) a na M SR 26

medailí (16 – 9 – 1). Československo reprezentovala trikrát, Slovensko sedemkrát. Jej osobné rekordy sú: guľa – 14,63 m, disk – 50,68 m, kladivo 34,66m. Vrcholom jej pretekárskej kariéry boli juniorské majstrovstvá Európy v roku 1993 v San Sebastiane, kde v hode diskom obsadila 7. miesto. Dvakrát štartovala v EP družstiev. V Rotterdame obsadila 4. a v Istanbule 3. miesto. Trikrát štartovala na trojstretnutí Č – M – S. Po maturite na Gymnázium Jána Hollého pokračovala v štúdiu na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave. V hlavnom meste štartovala za klub Bebet, kde získala ešte dve zlaté a jednu striebornú medailu. Po ťažkej chorobe predčasne zomrela v roku 1996. Na jej počesť sa odvtedy koná v rámci trnavských memoriálov vrhačský štvorboj a jej pamiatke je venovaný najhodnotnejší atletický výkon na Kalokagatii.

Chmelková-Blanáriková, Anna

26. 7. 1944 Špačince

Bývalá československá atletická reprezentantka trénovala v Bratislave pod vedením Pavla Gleska. Československý rekord na 400 m prekonal štyrikrát, reprezentovala v deviatich medzištátnych stretnutiach.

Najväčší úspech dosiahla v roku 1966 v Budapešti, keď sa stala majsterkou Európy v behu na 400 m. Štartovala aj na olympijských

hráč v Mexiku 1968. Ocenenia: nositeľka zlatej Rošického medaily, 1966 – majsterka športu, 1968 – zaslúžilá majsterka športu.

Javorka, Štefan

22. 3. 1980 Nitra

S atletikou začínal v Galante pod vedením trénera Jozefa Gála. Absolvoval Športové gymnázium v Trenčíne, kde ho viedol tréner Peťovský. Jeho hlavnou disciplínou bol beh na 800 m, v ktorom získal najcennejšie úspechy

a bol zaradený do reprezentácie Slovenska. Po dvoch rokoch pôsobenia v Dukle Banská Bystrica vyštudoval FTVŠ v Bratislave, kde sa mu venoval tréner Vavák. Teraz je Štefan Javorka trénerom na Športovom gymnáziu Jozefa Herdu v Trnave. Už ako žiak štartoval na Fínskych hrách v Helsinkách, kde vyhral beh na 800 m časom 1:58,00. Z ďalších deviatich medzištátnych stretnutí spomenieme preteky Olympijské nádeje, Pohár Jeana Humberta, EYOD v Lisabone, Európsky pohár družstiev, akademické preteky a rôzne mítingy, odkiaľ má šesť medailí (3 – 2 – 1). Na majstrovstvách Slovenska získal spolu 13 medailí (5 – 5 – 3). Osobné výkony: 200 m – 23,51, 400 m – 49,07, 800m – 1:49,07, 1500 m – 4:07.

Jedličková, Terézia

21. 4. 1935 Čífer

Odchovankyňa ciferského športu. Najväčšie úspechy dosiahla v drese TJ Slávia Bratislava, keď sa stala dvojnásobnou majsterkou Slovenska v hode oštepom – 1958 (41,45 m) a 1959 (41,82 m). Svoj oddiel úspešne

reprezentovala aj v zahraničí – v Rakúsku

a Maďarsku. Je priekopníčkou ženskej hádzanej v rodnej obci (od roku 1954) a zároveň prvou kapitánkou a neskôr aj trénerkou družstva, ktoré v začiatkoch formoval František Cehlárik.

Ješina, František

19. 8. 1887 Trnava

Atlét-vrhač, zúčastnil sa na olympijských hrách 1908 v Londýne vo výprave Uhorska. V hode diskom voľným štýlom dosiahol výkon 30,82. Štartoval aj v hode diskom gréckym štýlom a v hode oštepom voľným štýlom, ani v jednej disciplíne nepostúpil z kvalifikácie.

Kadlečíková, Veronika

1. 6. 1991 Hlohovec

Absolventka Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave patrila do skupiny vrhačov manželov Charfreitagovcov. Najlepšie výsledky dosahovala v hode oštepom, v ktorom trikrát reprezentovala

Slovensko. V roku 2008 zvíťazila na M SR juniorov a na M SR dorastu obsadila 2. miesto. V roku 2009 opäť zvíťazila na M SR juniorov v hode oštepom. V aktívnej činnosti pokračuje v Banskej Bystrici, kde študuje na VŠ.

Kaluža, Štefan

22. 12. 1938 Vrádište pod Vrátnom

V roku 1983 sa stal spoluzakladateľom klubu rekreačného behu pri TJ Iskra Vrbové, ktorý sa neskôr nazýval aj bežecký oddiel a v súčasnosti bežecký klub. V jeho rámci sa dlhodobo venoval nielen rekreačnému

behu, ale od roku 1989 aj organizácii pretekov

Vrbovská pätnástka a Beh zdravia Vrbovčanov na 5 km. Medzi jeho najväčšie úspechy patrí účasť na maratónoch. Prvým bol Malokarpatský maratón (Trnava) 29. októbra 1983. Ďalšie na rôznych miestach Slovenska a tri v zahraničí (Regensburg, Atény, Postupim). 7. septembra 2002 zabehol na Považskom maratóne (Nové Mesto nad Váhom) svoj stý maratón, časom 3:51 h. V r. 2008 bol ocenený zlatou Pamätnou medailou mesta Vrbové a v roku 2009 dostal Pamätnú medailu predsedu TTŠK.

Karperová-Hrdličková, Miriam

4. 1. 1976 Trnava

Do sveta atletiky ju priviedol otec Alexander, bežec Slávie na 400 m. Spolu so sestrou Monikou trénovala u Ľudmily Hlaváčkovej až do veku 21 rokov. Bola a je všestrannou atlétkou, v období 1991 – 1993

získala prvé medaily z majstrovstiev Slovenska v skoku do diaľky a v behu cez prekážky. Reprezenačný debut mala na stretnutí dorastu v Maďarsku (Veszprém). Pre klub získala 16 medailí (8 – 4 – 4) z M SR. V roku 1997 prešla k trénerovi Eduardovi Čordášovi, u ktorého je dodnes. V období 2000 – 2004 prestúpila do Slávie STU Bratislava. Tam získala 21 medailí (16 – 4 – 1). Reprezentovala na EP družstiev a v medzištátnych stretnutiach. Vrcholom bol štart na majstrovstvách Európy v Mníchove v r. 2002. Od roku 2007 sa znovu vrátila do trnavskej Slávie, kde pokračuje v aktívnej činnosti aj ako veteránka. Na posledných veteránskych majstrovstvách Európy r. 2013 v San Sebastiane v Španielsku získala dve zlaté medaily v behu na 400 m a v skoku do diaľky a jednu striebornú v behu na 200 m. V súčasnosti robí ekonómku klubu, trénerku mládeže a rozhodkyňu.

Kocinger, Dominik

11. 4. 1932 Báhoň – 25. 9. 2011 Bratislava

Jeho atletické začiatky sú spojené s Antonom Hajmássym. Ako gymnazista sa venoval šprintom. Získal prvenstvá v Striebornom pohári Lidových novín i na Zletových hrách v Prahe v r. 1947. Po maturite v r.

1951 študoval na SVŠT v Bratislave. Z dorastencových šampionátov má medaily v šprintoch, prekážkovom behu, diaľke a hode oštepom. V kategórii mužov získal titul majstra SR v päťboji a neskôr na 400 m prekážok. Ako člen Slávie Bratislava štartoval na svetovej univerziade v Budapešti a na mítingu v Lipsku, kde utvoril slovenský rekord v behu na 400 m cez prekážky (53,7). Na majstrovstvách Československa získal tri strieborné a jednu bronzovú medailu. Utvoril 19 slovenských rekordov. Ako funkcionár sa venoval sa aj hádzanej a volejbalu, či už v Kovosmalte Trnava, alebo v okresných orgánoch. Trénoval dorastencov CHZJD Bratislava. Ocenenia: V roku 1989 získal Zlatú medailu Ferdinanda Martinenga za celoživotné dielo a za činy ľudskosti v duchu fair play. V r. 2007 Rad Ľudovíta Štúra I. triedy za zásluhy o rozvoj vodohospodárstva.

Komorná-Gembešová, Mária

28. 6. 1970 Myjava

Behala stredné a dlhé trate za Olympiu Skalica, Sláviu Trnava a Elán Senica. Získala 19 medailí, z toho 8 v časoch ČSSR a 11 z M SR. Zlatú má z M ČSSR v Prahe v roku 1987 v behu na 3000 m. Absolvovala FTVŠ UK

v Bratislave. V medzištátnom stretnutí juniorov v r. 1988 v Lipsku reprezentovala ČSSR v behu na 3000 m (7. miesto).

Košťanová-Olosová, Alžbeta

3. 3. 1949

Odchovankyňa trnavskej atletiky, vynikala v hode diskom. Jej trénerom bol J. Butko. Titul majsterky Slovenska v drese Slávia VŠ Trnava získala v r. 1967 – 70. Od roku 1972 štartovala za Slovan CHZJD Bratislava, kde

bola opäť majsterkou Slovenska a reprezentačný štart mala v stretnutí Slovenska s Rakúskom na Mladej garde. Vo farbách Slovana Bratislava pretekala v medzištátnom stretnutí v Budapešti.

Kováčik, Vojtech

14. 12. 1931 Trnava

Tento šprintérsky talent z Trnavy už ako 16-ročný získal v roku 1947 tituly majstra ČSR na 60 m a v štafete na 4x100 m. Jeho trénerom bol Anton Hajmássy. V roku 1948 sa stal majstrom ČSR na 100 m. Dvakrát súťažil aj na

stretnutí Čechy – Morava – Slovensko v Brne. Po odchode Hajmássyho do Partizánskeho odišiel študovať do Bratislavy. Tam sa začal venovať basketbalu a stolnému tenisu.

Kozár, Jozef

23. 5. 1958

Pod vedením trénera Hajmássyho v Trnave a neskôr u trénera Róberta Rozima v Banskej Bystrici sa venoval behom na stredné a dlhé tratiach. V roku 1976 štartoval na dvoch medzištátnych stretnutiach juniorov v Berlíne a Budapešti. Ako člen Slávie Trnava získal na M ČSSR dve striebra a na M SR tri striebra a jeden bronz.

Králik, Marián

17. 3. 1951 Trnava

Jeho disciplínami boli behy na 100, 200 a 400 m. Svoje vlohы rozvinul na Vysokej škole dopravy a spojov pod taktovkou trénerov Juraja Straku a Jozefa Franka. Do čs. špičky prenikol v r. 1973, keď začal trénovať v Banskej Bystrici. Na 7. čs. univerziáde sa stal akademickým majstrom v behu na 100 m, na 200 m bol tretí. Na M ČSSR získal bronz na 100 m. Reprezentoval v stretnutí Slovenska a Chorvátska v Bratislave. Vrcholom jeho kariéry bol štart na majstrovstvách Európy v r. 1974 v Ríme v behu na 200 m. Ako člen RH Praha si v roku 1977 zlepšil osobné maximá na 100 (10,65) a 200 m (21,41). V roku 1978 reprezentoval na päťstretnutí ČSSR – Grécko – Nórsko – Švédsko – Maďarsko v Budapešti.

Krchnárová, Linda

26. 1. 1988 Brezno

Atletike sa začala venovať ešte počas školskej dochádzky pod vedením trénerky Oľgy Mrvovej. Bola všestranná v šprintoch, prekážkovom behu a skoku do diaľky. Dvakrát reprezentovala Slovensko na Č – M

– S a v medzištátnom stretnutí dorastu v Budapešti. Z M SR má 19 medailí (6 – 8 – 5).

Kulka, Dušan

1943 Trnava

Bol majstrom, rekordérom a reprezentantom v hode oštepom. Trénoval ho Mikuláš Čordáš. V roku 1961 sa stal majstrom ČSSR v kategórii dorastu v hode oštepom v Hradci Králové. Ako dospelý získal zlatú a striebornú medailu. Dvakrát sa stal majstrom Slovenska.

Kuvová-Kloknerová, Mária

13. 9. 1985 Trnava

Pod vedením trénerky Oľgy Mrvovej sa najskôr venovala šprintom a postupne dosiahla pekné výsledky v behu na stredné trate.

V reprezentácii Slovenska štartovala trikrát. V medzištátnom stretnutí juniorov do 17

rokov v Szombathely sa umiestnila v behu na 400 m na 6. mieste. Na M SR získala 15 medailí (5 – 4 – 6).

Lančarič, Ján

4. 2. 1967

V rokoch 1982 – 1983 sa ako mladší dorasteneц venoval v Trnave hodu oštepom. Trénovala ho Oľga Mrvová. Na majstrovstvách Slovenska zvíťazil dvakrát. Osobný rekord mal 49,34 m.

Letovanec, Ľuboš

27. 6. 1969 Trnava

K atletike ho priťahla E. Charfreitagová ako žiaka ZŠ v Boleráze. Trénoval v skupine vrhačov L. Charfreitaga. Bol všestranným vrhačom. Začínal hodom diskom a vrhom guľou, ako 15-ročný obsadil na M SR 2. a 3. miesto. O rok neskôr na M ČSSR získal bronzovú medailu v hode diskom. Od roku 1985 do roku 1987 získal na M SR trikrát zlatú medailu v hode kladivom a dve bronzové v hode diskom. Vyštudoval FTVŠ v Prahe.

Líšková-Hallová, Jozefína

6. 10. 1952 Bratislava

S atletikou začínala v Slovane CHZJD Bratislava (1965 – 1970), odkiaľ prešla do Slávie SVŠT (1971 – 1977), kde trénovala pod vedením Ivana Lacka. Členkou Slávie Trnava je od roku 1978, kde pôsobí ako

pretekárka-veteránka, trénerka a rozhodkyňa dodnes. Špecializovala sa na prekážkové behy. Slovensko reprezentovala trikrát na EP družstiev. Počas pretekárskej kariéry získala na M ČSSR 15 medailí (6 – 5 – 4) a na M SR 22 medailí (15 – 2 – 5). Neskôr ako veteránka absolvovala viacero majstrovstiev sveta a Európy. Najcenejšie je striebro z ME v r. 1990 v Budapešti v prekážkovom behu na 400 m.

Marenčík, Ondrej

17. 1. 1996

Patrí medzi úspešných atlétov AK Junior Holíč. Poctivým dlhodobým prístupom k tréningovému procesu bolo jeho odmenou 3. miesto na majstrovstvách SR žiakov na 300m v roku 2011 a v roku 2013 získal už

ako dorasteneц zlatú medailu v behu na 800m. Jeho výkonnosť neunikla trénerom SAZ a nominovali ho do reprezentačného družstva dorastu SR.

Marková-Moravčíková, Zuzana

30. 12. 1956 Nitra

Začínala ako plavkyňa v Piešťanoch. Atleticky vyrastala pod vedením A. Hajmássyho v trnavskej Slávii (1971 – 1977), kde dostala tie najlepšie bežecké základy. Prvú zlatú medailu v drese Slávie

získala na M SR v roku 1973 v kolektíve starších dorasteniek. Okrem toho získala ešte tri strieborné a jednu bronzovú medailu. Od roku 1978 študovala v Prahe, kde štartovala za VŠ. Prvé reprezentačné stretnutie absolvovala v Banskej Bystrici v r. 1979 za družstvo ČSSR. Raz štartovala na Majstrovstvách sveta a päťkrát na majstrovstvách Európy. Na halových ME v r. 1983 v Budapešti získala striebornú medailu v behu na 800 m. Vrcholom jej pretekárskej kariéry boli prvé majstrovstvá sveta v Helsinkách, kde v štafete na 4x400 m (3:20,32) získala striebornú medailu.

Mauricová, Lenka

15. 9. 1984 Trnava

Výborná šprintérka, reprezentantka Slovenska, zverenkyňa Ľudmily Hlaváčkovej. Študovala na Športovom gymnáziu v Trnave. Štartovala na druhých majstrovstvách Európy do 17 rokov v Debrecíne v behu na

100 a 200 m a v štafete na 4x100 m. Štartovala aj na Č – M – S a na medzištátnych stretnutiach. Celkom získala 8 zlatých, 6 strieborných a 8 bronzových medailí. Pokračovala v štúdiu na Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Mauricová, Zdenka

15. 9. 1984 Trnava

Lenkino dvojča. Tiež vynikala v šprintoch v skupine Ľudmily Hlaváčkovej. Raz reprezentovala Slovensko v medzištátnom štvorstretnutí v Budapešti, kde v behu na 100 m skončila na 4. mieste a bola člen-

kou štafety, ktorá obsadila 2. miesto. Ako členka

AK Slávia Trnava získala 11 medailí (4 – 3 – 4). Po odchode na Univerzitu veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach ukončila pretekársku dráhu.

Medgyesová, Renata

28. 1. 1983 Komárno

Talent zdedila po otcovi Jozefovi Medgyesovi z DAC Dunajská Streda. Na základnej škole hrala futbal, basketbal a vybíjanú. K atletike ju priviedol jej prvý tréner Michal Pogány. Začínala ako výškarka.

Už ako 14-ročná štartovala v r. 1997 na majstrovstvách Európy v Ľubľane, kde skončila piata. Ja viacnásobnou majsterkou Slovenska v skoku do výšky, trojskoku a v skoku do diaľky. Prvý veľký úspech dosiahla na majstrovstvách sveta juniorov v r. 1999 v Bydgošti, kde získala striebornú medailu a v trojskoku skončila piata. Rovnaké miesto obsadila aj v roku 2002 na juniorských majstrovstvách sveta na Jamajke v skoku do výšky. V r. 2010 už ako členka Národného športového centra dosiahla v Luzerne svoj najlepší výkon 679 cm. Prestúpila do VSC Dukla Banská Bystrica a zúčastnila sa na majstrovstvách Európy v Barcelone, kde skončila na 7. mieste. V roku 2013 na halových majstrovstvách Európy v Göteborgu bola dvanásť. Získala ocenenie ako najlepšia športovkyňa v mládežníckej kategórii za rok 1999, je športovkyňou roka TTSK 2010, objavom roka 2010 a najlepšou športovkyňou okresu Dunajská Streda.

Merica, Jozef

23. 7. 1954 Gíraltovce

Jeho trénermi boli A. Hajmássy a O. Hajmássyová. Z majstrovstiev Slovenska má päť medailí (0 – 3 – 2). Pretekal za Sláviu Trnava v šprintérskych disciplínach. Osobné výkony: 100 m – 10,8 a 200 m – 22,6. Slovensko reprezentoval v rokoch 1971 – 72.

Minarovič, Timotej

6. 1. 1957 Trnava

K atletike ho priviedla učiteľka telesnej výchovy na ZŠ v Boleráze E. Charfreitagová. Pod vedením trénera Hajmássyho a neskôr P. Gleska a E. Lacza dosiahol výborné výkony v šprintoch: 100 m – 10,8, 200 m – 22,3. V roku 1973 reprezentoval na Č – M – S. Na M SR získal striebro na 100 a bronz na 200 m. Je držiteľom oddielového rekordu na 200 m.

Molda, Marek

14. 4. 1974

Začínal v športových triedach na 5. ZŠ na Ulici J. Bottu. Už počas základnej školskej dochádzky trénoval v skupine vrhačov Libora Charfreitaga. Vynikal v hode oštepom. Na majstrovstvách Slovenska žiakov

obsadil 1. miesto. Výborné výkony dosahoval aj v dorasteneckom veku. V roku 1989 na M ČSSR skončil na 2. mieste (54,48 m) a vyhral M SR. V roku 1990 ako starší dorastenecký na M SR v Nitre zvíťazil výkonom 65,46 m, čím prekonal po vyše 30 rokoch oddielový rekord Dušana Kulku. Pre vážne zranenie člena predčasne ukončil pretekársku kariéru.

Morvay, Alfréd

17. jún 1948 Cífer

Vyrastal v atletickej liahni TJ Slávia Trnava. Už v r. 1964 sa stal držiteľom československého rekordu mladšieho dorastu v behu na 200 m. V roku 1968 sa stal seniorským majstrom Slovenska na 200 m časom 22,0. V r.

1972 sa stal slovenským šampiónom v behu na 100 m, v r. 1975 zvíťazil v súťaži Odznak zdatnosti.

Z titulu akademického majstra Slovenska v šprintoch na 100 a 200 m sa tešil v r. 1967, na 200 m aj o dva roky neskôr. Dlhé roky pôsobil ako odborný asistent PdF UK v Trnave, neskôr MtF STU v Trnave.

Morvayová-Krivošíková, Tatiana

31. 10. 1946

Atletike sa začala venovať u trénera Jána Butka. Najviac sa jej darilo v hode oštepom, kde dosiahla osobný výkon 39,78 m. Štartovala za Sláviu Trnava a TJ VŠ Trnava. Po skončení vysokoškolského štúdia pracovala v n. p. Šmeral a od roku 1990 bola až do odchodu na dôchodok vedúcou mestskej športovej haly.

Mráziková-Máčalová, Petra

16. 2. 1978

Členka ŠAK SPŠ Trnava je päťnásobnou majsterkou SR a držiteľkou 11 medailí v behoch na 800 a 1500 m. Zverenka Eduarda Čordáša reprezentovala trikrát v Európskom pohári družstiev i v medzištátnych stretnutiach. Osobné rekordy: 800 m – 2:10,73, na 1000 m – 2:55,40 a na 1500 m – 4:32,64.

Mrvová-Vrláková, Oľga

25. 8. 1945 Slanica na Orave

Počas štúdia na SPŠ strojinickej od roku 1962 patrila do bežeckej skupiny Dr. Jána Butka. Po rozdelení atletiky v Trnave v roku 1969 zostala v Slávii Trnava, kde sa jej ujal A. Hajmássy. Mala prirodzený talent na

stredné trate a patrila k slovenskej špičke v behoch na 400 a 800 m. V r. 1966 reprezentovala na juniorských trojstretnutí Č – M – S a dvakrát

reprezentovala Slovensko v medzištátnych stretnutiach s Rakúskom v roku 1970. Na majstrovstvách Slovenska získala 1 zlatú, 5 strieborných a 2 bronzové medaily. Od roku 1979 pracuje v klube ako trénerka mládeže a ústredná rozhodkyňa na Slovensku. Vychovala a vychováva celý rad reprezentantov Slovenska v kategórii žiactva, dorastu a juniorov. Medzi najúspešnejších patria: Ján Remiš, Ján Lančarič, Martin Vysudil, Jozef Kavuliak, Juraj Schir, Ondrej a Michal Puškárovci, Erika Puchelová, Edita Patvarošová, Silvia Zárubová, Elena Čuntalová, Mária Kloknerová, Linda Krchnárová, Petronela Valášková a mnoho ďalších. Cennú prácu odvádza s najmladším žiactvom ako trénerka a vedúca družstva.

Müller, Peter

1. 10. 1968 Trnava

Už ako 16-ročný mladší dorastenec, zverenec trénera L. Charfreitaga, vyhral majstrovstvá Slovenska v hode kladivom. V rokoch 1985 – 86 skončil dvakrát na 3. mieste. Bol jedným zo zakladateľov tradičných pretekov v hode bremenom Silvestrovská cena.

Obalová, Martina

26. 8. 1988 Trnava

Po otcovi Romanovi zdedila talent na vrhačské disciplíny. Počas štúdia na športovom gymnáziu v rokoch 1998 – 2006 trénovala pod vedením manželov Charfreitagovcov. Najlepšie výsledky dosiahla

v hode kladivom – 50,79 m. V žiackej kategórii prekonala aj slovenský rekord. Slovensko reprezentovala päťkrát na atletickom trojboji Č – M – S, kde získala aj zlatú medailu (Hodonín), a na medzištátnych stretnutiach dorastu a juniorov. Celkom získala 7 strieborných a dve

bronzové medaily. Je držiteľkou oddielového rekordu v hode kladivom žiačok a dorasteniek.

Pacek, Karol

4. 11. 1957

Vynikajúci vytrvalec, bol členom Slávie Trnava, kde trénoval pod vedením Hajmássyho. Čas na 1500 m 3:52,2 z roku 1977 je dodnes oddielovým rekordom. V roku 1975 na malom košickom maratone v rámci MMM obsadil 2. miesto. Bol vynikajúcou nádejou slovenského športu, ale predčasne ukončil kariéru.

Pačes, Štefan

28. 8. 1944 Cífer

Vynikajúci československý atlét, s aktívnejším športovaním začal až ako študent Strednej priemyselnej školy v Trnave pod dohľadom známeho atletického odborníka Eduarda Čordáša. Svoj talent naplno rozvinul až na

vysokej škole v Gottwaldove (Zlín). Úspechy žal na bežeckých tratiach 200 a 400 m cez prekážky, kde v rokoch 1966 – 69 patril medzi najlepších v Československu. Bol členom majstrovského tímu Dukla Praha, je držiteľom troch medailí z Československej univerziády. Jeho najlepší osobný výkon na 400 m cez prekážky 53,4 predstavuje ešte aj dnes vysoký štandard. Do roku 2010 vykonával funkciu prezidenta Slovenskej asociácie western ridingu a rodea.

Palšovičová, Katarína

27. 5. 1988 Trnava

Absolventka Osemročného športového gymnázia v Trnave sa všestranne venovala šprintom, skokom a viacbojom. Jej prvou trénerkou bola E. Charfreitagová, od ktorej po štyroch rokoch prešla k E. Čordášovi. V roku 2003 reprezentovala Slovensko ako žiačka na Č – M – S. Na Slovensku získala osem medailí (2 – 1 – 5).

Pavelková, Silvia

20. 10. 1956

Bola oporou majstrovského kolektívu trnavských slávistiek vo vrhačských disciplínach. Najlepšie výkony dosahovala v hode oštepom (43,46 m). Trénovali ju O. Hajmássyová a M. Čordáš. Z M ČSSR ma jednu bronzovú medailu a z M SR štyri medaily (1 – 1 – 2). Štartovala aj na Č – M – S (1972).

Pilát, Ján

17. 9. 1953 Skačany okres Partizánske

V Slávii Trnava pôsobil ako tréner mládeže. Medzi jeho odchovancov patrili Dušan Adamkovič, Miroslav Plešivka, Pavol a Marián Beránkovci, Viera Machová, Jana Gajarová, Ján Cvičela a ďalší.

Pivarník, Imrich

8. 10. 1945 - 6. 5. 2002

Bol objavom Trnavských hier a niekoľko sezón oporou Slávie Trnava. Jeho prvým trénerom bol A. Hajmássy. Dodnes je držiteľom rekordov Slávie na 100 (10,5) a 200 m (21,2). Reprezentačne debutoval na stretnutí juniorov v Poľsku v r. 1966. Pretekal za Sláviu VŠ a VSŽ Košice. Slovensko reprezentoval na troch medzištátnych stretnutiach. Na M SR získal 12 medailí, z toho 9 zlatých.

Pivko, Tomáš

20. 6. 1988

Začínal v športových triedach na ZŠ v Galante, kde ho trénoval Jozef Gál. Na Športovom gymnáziu v Trnave pôsobil pod vedením trénerov Charfreitagovcov v skupine vrhačov. Najlepšie výkony

dosiahol v hode oštepom s osobným rekordom 55,48 m. Dvakrát reprezentoval Slovensko na Č – M – S žiakov a na dorasteneckých pretekoch v Budapešti. Zo Slovenska má 5 medailí (2 – 3 – 0).

Pogány, Michal

21. 3. 1961 Trenčín

Známy atletický tréner vyrastal a dlhé roky pôsobil v Dunajskej Strede, kde viedol športové triedy spolu s Cillou Nagyovou. V r. 1983 utvoril slovenský rekord v skoku do výšky výkonom 221 cm. Po skončení pretekárskej

činnosti sa venoval hlavne mládeži. V SAZ pôsobil ako reprezentačný tréner skokov. Medzi jeho najúspešnejších zverencov patrili výškarky Hajnalka Véghová a Renáta Medgyesová, dialkar Áron Szmuda a viacbojár Matej Méhes. Najväčšie úspechy však dosiahol so svojou životnou partnerkou, českou trojskokankou Šárkou Kašpárkovou, majsterkou sveta. Žije v Brne, kde popri atletike pôsobí ako kondičný tréner v basketbalovom klube Valousun, vo volejbale v klube BKP Brno a pri českej reprezentácii žien. Ocenenia: Dvakrát najúspešnejší tréner mládeže SAZ, najlepší tréner v ČR (1989).

Puškár, Ondrej

6. 4. 1985 Trnava

Ako žiak ZŠ začal s tréningami u Oľgy Mrvovej, v r. 2001 prešiel k trénerom Banyákovi a Mikušovi. V roku 2000 vyhral minimaratón na 1. ročníku olympiády mládeže Kalokagatia a stal sa aj víťazom 1.

ročníka pretekov bežeckých talentov Hľadáme nového Jozefa Plachého. Na medzištátnom

stretnutí juniorov do 17 rokov v Szombathely skončil v behu na 1500 m na 4. mieste. Na Virginia Intermont College v USA trénoval pod vedením Scotta Simmonsa. Štúdiá ukončil na Univerzite v Arkansase. Slovensko reprezentoval trikrát na Č – M – S a raz na EP družstiev. Zúčastnil sa na majstrovstvách Európy v behu do vrchu. Doteraz získal 29 medailí (11 – 9 – 9).

Puškárová, Jana

10. 12. 1991 Trnava

Študovala na Športovom gymnáziu v Trnave a rok na strednej škole v USA. V žiackom veku ju viedla trénerka Oľga Mrvová, na gymnáziu Miroslav Kyrinovič. Vynikala v behoch na stredné a dlhé trate i na

3000 m prekážok a v krose. V roku 2006 na halových M SR dorastu v hale obsadila 2. miesto na 3000 m. Ako žiačka bola majsterkou Slovenska. V kategórii junioriek na M SR v hale vyhrala beh na 3000 m, na M SR dospelých bola druhá na 3000 m prekážok. Na M SR juniorov vyhrala beh na 5000 m. Reprezentovala na trojstretnutí Č – M – S.

Puvák, Branislav

22. 9. 1978

Pôvodne pretekár na stredné a dlhé trate sa počas štúdia na SPŠ v Trnave pod vedením trénera Eduarda Čordáša preorientoval na viacboje. Všestranný atlét, v drese ŠAK SPŠ Trnava trikrát získal titul majstra Slovenska

mužov v najťažšej atletickej disciplíne, desaťboji. Spolu na slovenských šampionátoch získal 14 medailí (desaťboj, sedemboj, 400 m cez

prekážky). S výnimkou vojenčiny v Dukle Banská Bystrica sa pripravoval v rýdzo amatérskych podmienkach, čo je v desaťboji unikát.

Rajčák, Vojtech

6. 3. 1985 Trnava

Trénerkou všestranného šprintéra bola Ľ. Hlaváčková. Pod jej vedením získal na M SR 4 zlaté, 5 strieborných a 4 bronzové medaily. Na M SR žiakov získal zlato v behu na 300 m časom 38,03. Osobné výkony: 100 m – 11,28,

200 m – 22,64 a 400 m – 50,76. Slovensko reprezentoval v roku 2000 a 2002 na Č – M – S. Počas štúdia na FTVŠ získal zlatú medailu za UK Bratislava, kde je aj držiteľom oddielového rekordu na 400 m.

Remiš, Ján

9. 9. 1974 Skalica

Zverenec trénerky Oľgy Mrvovej, venoval sa behom na stredné a dlhé trate. Ako mladší dorastenec Slávie Trnava obsadil v roku 1989 na M ČSSR druhé miesto v behu na 800 m (2:00,60). Na M SR vyhral beh na 800 m a bol tretí na 1500 m, rovnako ako aj na M SR v hale.

Režucha, Ľudovít

22. 7. 1895 Sereď – 13. 9. 1973 Bratislava

Bol osobnosťou atletiky na trnavskom gymnáziu za slávnej éry J. Hajdóczyho. Vynikal vo viacboji. Po maturite v roku 1914 študoval medicínu v Budapešti, Bratislave a vo Viedni. Tam ako člen WAC dosiahol svoje najlepšie osobné výkony. Po návrate na Slovensko štartoval za bratislavské kluby.

Rimeš, Felix

11. 1. 1921 Cífer – 14. 4. 4. 2002 Jablonica

Významná osobnosť telesnej výchovy a športu v Jablonici. Ako učiteľ telesnej výchovy zapáľil

pre šport viacero generácií. Svoju bohatú činnosť zameriaval predovšetkým na atletiku, ale výraznú stopu zanechal aj vo futbale, hádzanej, hokeji a turistike. Šírku jeho záujmov dokresľuje aj pôsobenie v jablonickom divadelnom krúžku a folklórnom súbore, viedol obecnú kroniku. Ocenenia: Ďakovný list ministerstva školstva, cena fair play SAŠŠ, strieborná medaila I. B. Zocha, čestný diplom SOV, čestné občianstvo Jablonice.

Roučka, Rudolf

30. 1. 1939 Strakonice

Tréner II. triedy a ústredný rozhodca. V r. 1978 rozhodoval aj na ME v Prahe. Člen realizačného tímu pre maratón 1978 – 1982. V apríli 1963 zakladal AO ZVL Skalica, kde pôsobil do roku 1982. V rokoch 1982 – 1992

tréner v AO Sigma Hodonín. V roku 1992 založil AK Junior Holíč pri II. ZŠ Holíč. Je viacnásobným majstrom SR veteránov vo vrhu guľou. Získal medaily na hrách seniorov SR (guľa, behy, plávanie). V Skalici odchoval medailistov na republikovej aj federálnej úrovni ako majsterka SR Ľuba Hlaváčková-Lovečková, majsterka ČSSR Silvia Neúročná-Klátilová či reprezentanti ČSSR Štefan Žúrek, Jitka Klouparová, Pavol Buchta, Zdeněk Zalubil. Jeho zverenc Jozef Machálek (1948) reprezentoval ČSSR, po emigrácii do Švédska (1983) patril s časom 2:13:59 k popredným svetovým maratóncom. V Hodoníne v rokoch 1982 – 1992 doviedol k medailám z M ČSSR atlétov Panáčka, Polákovú, Treška a Dlabalovú, v Holíči v rokoch 1992 – 2012 to boli Peter Píala, Miro Hlúpik, Peter a Tomáš Palkovičovci, Tibor Mráz, Róbert Chorvát, Ján Matúš, Renáta Váňová a Ondrej Marenčík, medailisti z M SR.

Sedláková, Gabriela

2. 3. 1968 Skalica

Odchovankyňa skalickej atletiky, bežkyňa na stredné trate. Reprezentačný štart mala na majstrovstvách Európy do 19 rokov v Cottbuse, kde zvíťazila na 800 m časom 2:03,22. V roku 1986 na majstrovstvách sveta do 19 rokov v Aténach a v roku 1987 na halových majstrovstvách sveta v Indianapolise skončila zhodne na 2. mieste. Na M ČSSR zvíťazila v rokoch 1987, 1988, 1989 a 1991. Je držiteľkou slovenských rekordov na 800 m v kategórii dorasteniek, junioriek, žien do 22 rokov a žien (1:58,37).

Schir, Juraj

18. 8. 1989

Od kategórie žiactva až po juniorov trénoval pod vedením Olgy Mrvovej, venoval sa hlavne šprintom. Neskôr prešiel k trénerovi Eduardovi Čordášovi. V behu na 400 m drží oddielový rekord časom 49,21.

Ako mladší dorasteneц získal na M SR v r. 2005 zlato v behu na 400 m a v štafete 4x100 m.

Schieferová Margaréta

29. 3. 1914 Trstín – ? Rakúsko

Patrila medzi prvé slovenské olympioničky. Na olympijských hrách v Berlíne 1936 štartovala v hode diskom. Výkonom 34,03 m skončila na dvanástom mieste.

Siegel, Michal

27. 8. 1909 Suchá nad Parnou – 19. 1. 1996 Trnava

Zverenec J. Hajdóczyho. Vynikal v skoku do výšky a do diaľky. Od roku 1927 študoval právo na Slovenskej univerzite a pretekali za VŠ Bratislava. V roku 1931 sa stal majstrom ČSR v skoku do výšky. V rokoch 1960 – 1962 bol politickým väzňom. Pracoval ako daňový úradník v Pozemných stavbách, Slovsporte a Pamiatkostave Trnava.

Naposledy sa ako pretekár predstavil v Trnave v roku 1974 na I. slovenskej atletickej veteraniáde.

Skaličan, Igor

26. 4. 1959 Trnava

Od žiackych až po juniorské kategórie trénoval v skupine vrháčov vedených Liborom Charfreitagom. Najviac sa mu darilo v hode diskom, v roku 1975 a 1976 získal v tejto disciplíne titul majstra Slovenska, o rok neskôr bol druhý.

Svinčák, Juraj

8. 12. 1987 Bratislava

Absolvent Osemročného športového gymnázia v Trnave, štyri trénoval pod vedením E. Charfreitagovej, potom prešiel k O. Hajmássyovej. Najviac sa mu darilo v behoch na 200 a 400 m. V roku 2005

obsadil na M SR juniorov 4. miesto na 400 m. Popredné umiestnenia dosahoval na GPS. Po skončení aktívnej činnosti sa venuje práci funkcionára, je vedúcim družstiev oblastnej súťaže žiakov, členom dozornej rady AŠK Slávia Trnava, v SAZ pracuje ako technický delegát majstrovstiev Slovenska.

Szák, Juraj

18. 1. 1960

S atletikou začínal počas štúdia na SPŠ v Trnave, trénovali ho A. Hajmássy a O. Hajmássyová. V roku 1978 získal titul majstra Slovenska v hale na 200 m, v behu na 100 m na dráhe bol tretí. Pracuje ako atletický

tréner a funkcionár v Nových Zámkoch.

Szegény, Vladimír

15. 11. 1974 Zlaté Moravce

Ako študent SPŠ v Trnave trénoval stredné a dlhé trate pod vedením E. Čordáša. V r. 1991 na M ČSFR dorastu v krose získal bronzovú medailu a na M SR dorastu v krose vytrvalcov zlatú. Vynikal v orientačnom behu, na M ČSFR získal bronz a je držiteľom šiestich titulov majstra Slovenska. V roku 1999 dostal čestné uznanie fair play.

Szmuda, Áron

7. 5. 1977

Odchovanec dunajskostredskej atletiky, výborný diaľkar a trojskokan, v začiatkoch ho trénoval Michal Pogány. Štartoval na svetovej gymnaziáde na Cypre 1994, kde v skoku do diaľky získal striebornú medailu. Zúčastnil sa aj MS juniorov v Lisabone. V r. 1996 na majstrovstvách sveta juniorov v Sydney obsadil 10. miesto výkonom 7,42 m. Počas štúdia v USA trénoval pod vedením Eda Vozára. Po zranení členka v Ostrave predčasne ukončil pretekársku kariéru. Žije v Austrálii.

Šajbidor, Marek

19. 1. 1987 Trnava

Stále aktívny pretekár Slávie Trnava, patrí medzi popredných šprintérov na Slovensku. Je absolventom Športového gymnázia v Trnave. Začínal u trénerky O. Hajmássyovej, potom ho prevzal E. Čordáš. Je

majstrom Slovenska v behu na 100 m. V roku 2004 štartoval na trojstretnutí Č – M – S a na medžištátnom stretnutí dorastu do 17 rokov. Dvakrát reprezentoval Slovensko na Európskom pohári družstiev a zúčastnil sa na viacerých medzinárodných mítingoch.

Šalgovičová-Máčalová, Sylvia

22. 2. 1983 Piešťany

S atletikou začínala v športových triedach na 5. ZŠ na Ulici J. Bottu v Trnave pod vedením Oľgy Hajmássyovej. Pokračovala v štúdiu na Športovom gymnáziu, kde ju trénoval Eduard Čordáš. Vynikala v šprintoch na 200

a 400 m, v behu na 400 m s prekážkami a v štafetách. Na konte má päť reprezentačných štartov za tri oddiely – 5. ZŠ, Sláviu Trnava a STU Bratislava. Na M SR získala 12 zlatých, 11 strieborných a 3 bronzové medaily.

Šemetka, Michal

14. 9. 1932

Počas pôsobenia v Trnave ako vedúci Katedry telesnej výchovy na PdF UK sa venoval aj pretekárskej a trénerskej činnosti. Mal rád dlhé trate, zabehol aj Malokarpatský maratón. Bol iniciátorom založenia TJ VŠ v Trnave, kde vykonával aj funkciu predsedu.

Šemetková, Veronika

13. 10. 1934 Olešná okres Čadca

Študovala na pedagogickej škole v Žiline, po absolvovaní UK v Bratislave pôsobila ako stredoškolská profesorka. Popri atletike hrala aj hádzanú, dostala sa až do československej a slovenskej reprezentácie. Spolu s manželom Michalom pôsobili ako tréneri atletiky v Slávii Trnava a TJ VŠ, ktorú založili.

Ševeček, Teodor

13. 1. 1913 Sereď – 1945 Sachsenhausen

Športovať začal na trnavskom gymnáziu v klube TŠS. Prejavil sa ako oštepársky talent. Ako člen VŠ Bratislava získal bronzovú medailu na M ČSR v Prahe. Bol majstrom Slovenska v hode oštepom a v klasickej päťboji. Zomrel v koncentračnom tábore.

Šiška, Ján

1. 10. 1954 Bojničky

V roku 1994 založil Atletický klub Bojničky, ktorý združuje predovšetkým deti a mládež, ale i dospelých. So svojimi zverencami získal 59 medailových umiestnení na majstrovstvách SR v disciplínach skok do

dialky a do výšky, beh na 60 m, 150 m, 600 m, 1500 m, 3000 m, hod diskom a oštepom, vrh guľou a sedemboj. Z toho je 18 titulov majstra Slovenska. Pretekári AK Bojničky sa môžu z medzinárodných Európskych hier detí do 15 rokov pochváliť desiatimi pódiovými umiestneniami i rekordom hier v behu na 60 m, ktorý je zároveň aj slovenským rekordom starších žiakov (Richard Trnený – 7,09 s). Bibiána Turzová bola vyhlásená za talent roka 2008 v kategórii detí do 12 rokov v rámci Trnavského samosprávneho kraja. Pod záštitou klubu sa od roku 1988 beží Jarný beh obce Bojničky, zaradený do slovenskej bežeckej ligy.

Šišovský, Miroslav

7. 10. 1947 Nové Mesto nad Váhom

Základy behu na stredné a dlhé trate dostal v Slávii Trnava od Hajmássyho v rokoch 1967 – 1971. Počas štúdia na PdF UK prestúpil do VŠ, kde ho trénoval Juraj Nagy. Neskôr štartoval za Sláviu a Duklu Banská Bystrica, napokon za RH Praha. Okrem stredných a dlhých tratí sa venoval aj steaplechase, kde získal na M ČSSR tri strieborné medaily a na M SR tri strieborné a jednu bronzovú medailu. V športovej činnosti pokračuje aj ako veterán. V tejto kategórii je dvojnásobným majstrom Európy (1990 a 1998) a majstrom sveta (Turku 1991) v behu na 3000 m.

Štefka, Ivan

20. 1. 1937 Trnava

Štartoval za Sláviu Trnava v šprintoch a v skoku do diaľky. Reprezentačný debut mal v roku 1955 v Prahe proti NDR, kde zvíťazil v skoku do diaľky výkonom 683 cm. Druhýkrát reprezentoval v r. 1956 v Prahe proti Poľsku a Rumunsku. V tom istom roku získal v Plzni na M ČSR dorastu striebornú medailu. Jeho prvým trénerom bol František Gažo, ďalším Mikuláš Čordáš, ale väčšinou sa pripravoval sám. Od roku 1958 sa stal členom Dukly Praha. Na M ČSR II. výkonnostnej triedy v Táboře zvíťazil v skoku do diaľky výkonom 704 cm. Osobný rekord 712 cm dosiahol v roku 1958 v Brne. Od roku 1959 sa začal venovať ľadovému hokeju, súťažne ho hral až do roku 1965.

Šuranová-Kucmanová, Eva

24. 4. 1946 Ozd, Maďarsko

Po presťahovaní sa do Veľkého Blahova začala s atletikou na základnej škole v Dunajskej Strede. Pretekala za TJ Slávia (1961 – 1964), neskôr prestúpila do Bratislavy (SVŠT v rokoch 1965 – 1976) a napokon do RH Praha.

Venovala sa šprintom, prekážkam, skoku do diaľky a päťboju. V Dunajskej Strede ju trénersky viedli Jozef Kmeť a Ladislav Papay, v Bratislave Pavol Glesk. Najväčší úspech dosiahla na OH 1972 v Mníchove, kde získala bronzovú medailu v skoku do diaľky. Na majstrovstvách Európy v roku 1969 obsadila 7. a v roku 1974 2. miesto. V rokoch 1965 – 1975 získala 11 titulov majsterky Československa. Ocenenia: 1996 – majsterka športu, 1972 – zaslúžilá majsterka športu, 1973 – štátne vyznamenanie Za vynikajúcu prácu, 2003 – bronzové kruhy SOV, 2006 pamätná medaila SAZ, 2007 – strieborné kruhy SOV.

Švecová, Petra

16. 2. 1984 Trnava

Začínala ako šprintérka v Slávii Trnava pod vedením Oľgy Mrbovej. Neskôr ju trénoval Eduard Čordáš a postupne sa špecializovala na stredné trate (800 m). Slovensko reprezentovala dvakrát (1998

a 1999) na trojstretnutí Č – M – S. Na M SR získala 5 zlatých, 11 strieborných a 7 bronzových medailí. V súčasnosti pracuje v klube ako trénerka najmladších žiakov.

Tomanová-Holubová, Ivona

24. 10. 1972 Trnava

Základy hodu diskom, ale aj všetkých vrhačských disciplín získala v skupine Libora Charfreitaga. Svoje schopnosti diskárky naplno rozvinula v rokoch 1991 – 2006 v Slávii UK Bratislava pod vedením Karola

Šulu. Od roku 1997 trénuje sama. Ako kapitánka slovenskej reprezentácie sa šestnásťkrát zúčastnila na Európskych pohároch družstiev. Štartovala aj na deviatich medzištátnych stretnutiach. Na M ČSFR získala striebro v hode diskom a z majstrovstiev Slovenska má spolu 44 medailí (23 – 9 – 12), z toho za Sláviu Trnava 6 zlatých, 2 strieborné a 2 bronzové. Je viacnásobnou víťazkou seriálu GPS. Osobné rekordy: hod diskom 59,24 m, vrh guľou 13,79, hod kladivom 46,33 m. V roku 1997 sa vrátila z Bratislavy do materského klubu, kde pokračuje ako aktívna pretekárka aj trénerka a rozhodkyňa atletiky.

Uherek, Július

24. 11. 1901 Piešťany – 12. 2. 1978 Sokolovce

Ako prvý zo žiakov a zverencov Hajdóczyho obliekol reprezentačný dres ČSR a ako prvý prekonal čs. rekord v skoku do diaľky výkonom cez sedemmetrovú hranicu (704 cm). V r. 1922 štartoval v Prahe na medzištátnom stretnutí proti Rakúsku, kde obsadil 2. miesto, a v r. 1923 vo Viedni – opäť 2. miesto. Neskôr sa venoval tenisu a šermu.

Valentová-Janušiková, Eva

9. 1. 1954 Malacky

Nádejná vrhačka, ktorá pretekala len do juniorskej kategórie. Jej prvým trénerom bol M. Čordáš, od neho prešla do skupiny vrhačov vedených L. Charfreitagom. Najhodnotnejšie výkony dosahovala vo vrhu guľou. V roku 1972 na M ČSSR staršieho dorastu obsadila 3. miesto výkonom 11,72 m. V tom istom roku zvíťazila na M SR vo vrhu guľou aj v hode diskom. Na juniorských M ČSSR skončila na 3. mieste vo vrhu guľou.

Vanek, Daniel

18. 1. 1983 Galanta

S atletikou začínal v športových triedach na ZŠ v Galante pod vedením trénera Jozefa Gála. V štúdiu pokračoval na Športovom gymnáziu v Trenčíne, kde patril do vrhačskej skupiny Evy Mešťánkovej.

Vynikal vo vrhu guľou a v hode diskom a v týchto disciplínach získal vo všetkých kategóriách najcennejšie medaily. Prekonal slovenské rekordy v hode diskom do 19 aj do 23 rokov. Mal viacero reprezentačných štartov. V roku 2001 na majstrovstvách Európy juniorov v Grosette v Taliansku skončil na 7. mieste. O rok neskôr na majstrovstvách sveta v Kingstone obsadil 5. miesto. Pekný úspech dosiahol na majstrovstvách Európy do 23 rokov v Bydgošti v roku 2003, kde v hode diskom obsadil 4. miesto. Potom sa

venoval viac vrhu guľou. Za pekné výkony dostal športové štipendium v USA. Študoval na univerzitách v Georgii a Michigane, kde na SEC v halovej konferencii obsadil 2. miesto vo vrhu guľou. V roku 2009 štartoval na halových majstrovstvách Európy v Turíne. Od roku 2010 je členom Slávie Trnava. V roku 2011 sa zúčastnil na svetovej univerziáde v Číne kde skončil vo vrhu guľou na 5. mieste. Okrem toho reprezentoval Slovensko na niekoľkých ME družstiev.

Véghová, Hajnalka

4. 9. 1973

Bývalá viacnásobná reprezentantka Československa i Slovenska v skoku do výšky v kategórii dorastu i juniorov. Zverienka trénera Michala Pogányho. Najväčší úspech: 5. miesto na MS v Plovdive v kategórii dorastu (185 cm). Získala 5 zlatých medailí na M ČSSR a M SR.

Vysudil, Martin

31. 7. 1984 Trnava

Zverenec trénerky Mrvovej, venoval sa behom cez prekážky. Už ako žiak vyhral na M SR prekážkové behy na 100 i 200 m. Pretekal v rokoch 1999 – 2001, s aktívnou činnosťou skončil už ako junior. Raz reprezentoval na

pretekoch Č – M – S.

Záruba, Alexander

10. 1. 1950

Bol nádejným guliarom trnavskej Slávie. Pod vedením trénera Mikuláša Čordáša dosahoval vynikajúce výkony aj v hode diskom. V r. 1965 sa zúčastnil na trojstretnutí Č – M – S mladšieho dorastu vo Svite, kde zvíťazil výkonom 15,42 m. O rok neskôr na atletickom trojstretnutí Č – M – S v Prahe zvíťazil výkonom 16,12 m. Na M SR získal niekoľko medailí v kategórii žiakov i juniorov.

Zuščík, František

12. 5. 1960

Patril do skupiny výškarov v Slávii Trnava u trénera Jozefa Jančoviča. V roku 1979 prekonal ako devätnásťročný výšku 210 cm, čo je dodnes oddielový rekord. Potom prestúpil do Dukly Banská Bystrica. Bol niekoľkonásobným majstrom Slovenska.

Zvolenský, Alexander

6. 1. 1931 Modranka – 15. 2. 2011 Praha

Na povestnom trnavskom gymnáziu sa stal súčasťou výbornej atletickej partie ako najlepší bežec na stredné trate. Jeho trénerom bol Anton Hajmássy. Už ako dorasteneц sa zapísal do československých i slovenských listín rekordov v behu na 800 a 1500 m. Neskôr ako 19-ročný sa stal majstrom Slovenska na 800 m a 1500 m za Sokol NV Bratislava. O rok neskôr získal striebornú medailu na M ČSR v Brne v behu na 800 m. V r. 1951 debutoval v čs. reprezentácii proti Rakúsku. V prvom armádnom vrcholom stredisku ATK Praha v r. 1948 sa stal jedným z vynikajúcich reprezentantov zátopkovskej éry. Reprezentačný dres obliekol v 17 oficiálnych medzištátnych stretnutiach. Absolvoval majstrovstvá Európy v r. 1954 v Berne. Pre armádu celok vybojoval 16 medailí. Získal titul zaslúžilý majster športu. Ako tréner pôsobil v Dukle Praha, v RH Praha sa stal vedúcim strediska vrcholového športu.

Žitňanský, Jaroslav

18. 2. 1971 Piešťany

Tento reprezentant Slovenska a dvojnásobný olympionik začínal s atletikou v Slávii Trnava. Vynikal v hode diskom a vo vrhu guľou. Bol členom TSM a doteraz mu patrí žiacky rekord v hode diskom výkonom 60,00

m, ktorý dosiahol v r. 1985 na majstrovstvách Slovenska v Martine. Po odchode z Trnavy pretekal pod vedením svojho otca, postupne za

Družbu Piešťany, Sláviu UK Bratislava a teraz za ZŤS Dubnica. Je slovenskou vrhačskou špičkou. Z M ČSR má 17 medailí (13 – 2 – 2) a z M SR 50 medailí (28 – 14 – 8). Dvakrát štartoval na majstrovstvách sveta juniorov (1988 a 1990) a dvakrát na olympijských hrách (1996 v Atlante, 2004 v Aténach). Úspešne reprezentoval v 18 štartoch Slovensko na EP družstiev a v medzištátnych stretnutiach.

ATLETICKÉ KLUBY

A-team Trnava

Klub založil v roku 1966 Miroslav Kyrinovič. Pod jeho vedením a v spolupráci s Kvetoslavom Kollárom, Milanom Krajcom a Valériou Kyrinovičovou pôsobil klub do roku 2005. Najväčšími akciami klubu okrem Tirnavia Trophy a Trnavskej 10 boli majstrovstvá Slovenska v krose v Dubovanoch v rokoch 1999 a 2000. Členky klubu Kollárová, Libantová, Bielková a Zuzová získali medaily z majstrovstiev Slovenska v krose a v hale a bežec Miroslav Dzuro na dráhe. Erik Kyrinovič bol majstrom a reprezentantom Slovenska sluchovo postihnutých. Reprezentoval na Svetových hrách v Kodani (1997) a na majstrovstvách Európy v Aténach (1999). S dobrým ohlasom sa stretla akcia pre deti športom proti drogám v roku 1997 v atletike, futbale a džude.

Školský atletický klub SPŠ Trnava

Klub založili v roku 1992 D. Bakošová a E. Čordáš. Klub vznikol na pôde školy, v ktorej má atletika bohatú tradíciu i úspešných reprezentantov (I. Štefka, J. Benčík, J. Burcl, A. Butková-Stachová, Š. Pačes). Impulzom pre vznik ŠAK SPŠ bola snaha umožniť študentom školy pravidelne športovať na výkonnostnej úrovni v relatívne dobrých podmienkach. Už čoskoro po vzniku dosahovali atlétiky klubu pozoruhodné výkony. Na majstrovstvách SR získali spolu 52 medailí v rôznych disciplínach. Najúspešnejší boli P. Mráziková-Máčalová so štyrmi titulmi majsterky Slovenska (800 a 1500 m), rovnako B. Puvák, trojnásobný majster SR v deťatboji a medailista v ďalších disciplínach (400 m

cez prekážky). Tromi titulmi a ďalšími medailami sa môže pochváliť J. Zuzák. Táto trojica spolu s D. Chynoranským obliekla aj reprezentačný dres SR, hodno spomenúť aj ďalších medailistov – M. Belicovú, P. Králika, V. Ekhardta, S. Frankovú, L. Študencovú, A. Foltýna a I. Kríža. Pozoruhodné výsledky dosiahli družstvá mužov i žien, keď sa viackrát umiestnili v prvej desiatke na M SR družstiev. ŠAK SPŠ Trnava je usporiadateľom už tradičných stredoškolských podujatí – Jarného behu stredoškôľakov (v r. 2013 27. ročník), Stredoškolského pohára – Memoriálu prof. F. Gaža (26. ročník) a Trnavských viacbojov (21. ročník).

TJ Slavoj Sered'a Lokomotiva Sered'

Lahkoatletický oddiel TJ Slavoj Sered' založil v 60. rokoch učiteľ Pavol Krištofik. Oddiel potom zobrala pod strechu agilná TJ Lokomotiva Sered'. Veľkým prínosom pre činnosť bol príchod bývalých aktívnych atlétov Slovana Bratislava Štefana Hoštáka a Alexandra Šimáka v 70. rokoch. Obaja sa vtedy zamerali predovšetkým na prácu so žiakmi seredských základných a stredných škôl. Úroveň a výkonnosť mladých atlétov prudko stúpala a viacerí sa začali presadzovať i v celoštátnych súťažiach. Medzi najúspešnejších patrili: Majstri Slovenska v kategórii žiactva a dorastu B. Popelárová (2-x v hode diskom st. žiačok), L. Javor (na 100 m cez prekážky, resp. na 250 m cez prekážky v doraste), J. Sojka (2-x skok do diaľky – u žiakov i v doraste). V súťaži družstiev v roku 1973 v Slovenskej národnej lige obsadili ženy 7. miesto, rovnako ako staršie dorastenky v slovenskom finále.

Športový klub 5. ZŠ na Ulici J. Bottu v Trnave

Pri kolíske športového klubu 5. základnej školy na Bottovej ul. v Trnave bola v roku 1992 Oľga Hajmássyová spolu so svojimi kolegami a kolegyňami. Základom členskej základne boli športové atletické triedy podporované Slovenským atletickým zväzom. Medzi trénerov patrili Anna Vávrová, Eva Kopúňková, Jozef Švenk, Zdenka Thérová a Miloslav Izrael. Žiaci sa zúčastňovali na súťažiach v rámci západoslovenskej oblasti,

jednotlivci aj na majstrovstvách Slovenska. Svoju činnosť ukončil klub v roku 1999.

TJ VŠ Trnava

Na základe uznesenia ČSSTV o vytvorení vysokoškolských telovýchovných jednot so zameraním na vrcholový šport vznikol pri PdF UK v Trnave oddiel TJ VŠ Trnava. Založenie v roku 1970 inicioval jeho prvý predseda, vedúci katedry telesnej výchovy PhDr. Michal Šemetka. Na fakulte sa venovalo atletike množstvo študentov a škola im poskytla vhodné objekty na tréning. Medzi trénerov patrili aj Veronika Šemetková a Ján Butko. Najlepšie výsledky dosahovali Alfréd Morvaj, Alžbeta Olosová, Mária Labantová, Mária Kútna, Miroslav Šišovský, Marián Králik, Tatiana Krivošíková, Anna Belková a ďalší. Od roku 1995 sa oddiel premenoval na TJ STU Trnava. Jeho predsedom je Milan Vago, úspešný bežec na dlhé trate vrátane maratónu.

AK DAC Dunajská Streda

Atletický klub DAC Dunajská Streda vznikol v roku 1904. Jeho pokračovateľom boli žiaci v športových triedach na ZŠ na Hviezdoslavovej ul. s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede. Žiaci trénovali pod vedením učiteľov telesnej výchovy Michala Pogányho a Csilly Nagyovej. Neskôr ich trénovali aj Zuzana Ballová a Arpád Csölle. V roku 1986 bol predsedom klubu Andrej Bartoš. Spolu s ním vo výbore pracovali Pavel Banák (bol majstrom ČSSR v trojskoku) a Lorant Sidó. Medzi odchovancov patrili Keszegová – päťboj, Farkašová – 5. miesto na EYOD-e v Kodani, hírová, Medgyesová (výška), Kovačiková (výška), Szmuda (diaľka a trojskok), Mehés (desaťboj), Hajnalka Véghová a ďalší. Športové triedy odchodom trénerov Pogányho a Nagyovej zanikli v roku 2003.

AK AŠK Slávia Trnava

Atletický oddiel TJ Slávia Trnava vznikol v roku 1956. Medzi zakladateľov patrili JUDr. Ján Butko, Mikuláš Čordáš a učiteľka telesnej výchovy Jozef

Palko a Jozef Ventúra. Keď v roku 1957 zanikla atletická dráha na hlavnom štadióne Spartaka, atletický život sa presunul na 250 m dráhu na SPŠ a neskôr na pedagogickú fakultu. Až v školskom roku 1969/70 vznikla nová škvarová dráha na Rybníku, ktorá slúžila atlétom až do roku 2002.

Vtedy škvaru nahradil umelý povrch – conipur. Úspechy atlétov Slávie Trnava sú spomenuté pri osobnostiach atletiky. Prvým predsedom oddielu bol Mikuláš Čordáš, v r. 1956 – 57 František Sívák, neskôr prof. Anton Hajmássy (1962 – 70). V r. 1970 – 71 bol predsedom PaedDr. Pavol Krištofik. Od roku 1971 (s prestávkou v rokoch 1983 – 1985, keď ju nahradil Jozef Ševčík) až do roku 1990 bola predsedníčkou Oľga Hajmássyová. Od roku 1990 do roku 1993 bol predsedom oddielu Peter Liška, ktorého v rokoch 1993 – 1996 vystriedala Ľudmila Hlaváčková. Od roku 1996 až do roku 2010 viedol klub Libor Charfreitag, ktorého vystriedal Michal Matys.

Libor Charfreitag - najúspešnejší odchovanec Slávie

Atletické družstvo žien Slávie s trénerom Čordášom

O prácu vo výbore atletického klubu od roku 2010 sa pričínili najmä mladí odchovanci trnavskej atletiky, ktorých organizačne vedie tajomník klubu, predseda AŠK Slávia a podpredseda SAZ Vladimír Gubrický. Medzi nich patria Juraj Svinčák, Marek Šajbidor, Miriam Karperová, Petra Švecová, Tomáš Budinský, Matej Lietavec či Ondrej Puškár. Veľmi pekné úspechy v posledných dvoch rokoch dosiahli na majstrovstvách Slovenska a v medzištátnych stretnutiach Maximilián Slezák, Klaudia Kálnayová, Barbora Šaštinská, Laura hanuláková, Michal Karel, Michaela Pešková, Ondrej Žaludek, Šimon Talapa, Peter Gála, Ema Chovanová, Veronika Klčová, Dominik Stano, Pavol Tollarovič, Veronika Mináriková, Veronika Strmenská a ďalší.

Atletika v Galante

Atletický oddiel TJ Slovan Galanta vznikol v roku 1953 a pôsobil do roku 1975 pod vedením predsedu Egona Redhammera. V roku 1975 bola založená Telovýchovná jednota Olympia Galanta, ktorá funguje dodnes. Prvým predsedom bol Ivan Papp. Dnes ju vedie predseda Ladislav Tóth. V roku 1979 bola založená Telovýchovná jednota Mladosť Galanta, predsedu Zoltán Kollárovič. Úspešná TJ zabezpečujúca mládežnícke súťaže do roku 1995. Zakladateľka bežeckej súťaže Beh oslobodenia Galanty.

Medzi najvýznamnejšie osobnosti galantskej atletiky patria: Félix Pekár, Egon Redhammer, Mikuláš Melay, Ján Mutkovič, Milan Melicherčík, František

Tóth, Pavol Krištofik, Štefan Hošták, Vincent Slíž, Zuzana Kováčiková-Hlavoňová, Vladimír Ševčenko, Jozef Gál, Ladislav Tóth.

Medzi najvýznamnejšie atletické podujatia v okrese patria Atletická olympiáda okresu Galanta, Galantské hry mládeže v atletike.

Atletika v Piešťanoch

V roku 1963 bol vďaka spartakiáde vybudovaný futbalovo-atletický štadión. V tom čase vznikol oddiel Slavoj Piešťany, ktorý zastrešoval viacero športov. Gymnázium a Slavoj úzko spolupracovali a prví tréneri prof. Pomajbo, dr. Melicháč a Domonkoš objavili a vychovávali viacero atlétov a budúcich majstrov Slovenska, ako napr. Javorku, Magala či skokanov Borodáča a Dobiáša, šprintérov Noskovičovcov a Kučkovského, ktorý sa stal majstrom Československa v behu na 3000 m v hale. Mnohí odchádzali na štúdium do Bratislavy, kde úspešne pokračovali v atletike. Anton Javorka chodil trénovať do Nového Mesta nad Váhom k trénerovi Šilhánkovi.

V rokoch 1967 – 1972 sa stal niekoľkonásobným majstrom Slovenska v maratóne. Prvým atletickým trénerom a predsedom oddielu bol známy otužiliec Karol Kevan, po ňom Jaroslav Ziel, Peter Turza. V tých rokoch sa oddiel premenoval na Družba Piešťany, stále však zastrešoval viacero športov (basketbal, kolky, vzpieranie). V rokoch 1980 začína trénovať aj Milan Weisz, ktorý vychoval P. Kubalu, M. Sokolovského a triatlonistu M. Kunica.

V oddieli vyrástol aj jediný piešťanský olympionik, J. Žitňanský. V roku 1986 začína trénovať A. Halmová a jej práca s deťmi priniesla v roku 1990 prvé úspechy mladých atlétov – L. Noskovič a G. Halmová získali viacero medailí v žiackych a dorasteneckých kategóriách na majstrovstvách Slovenska. Od roku 2010 už to bola medailová žatva! V roku 2011 získali Piešťanci 14 medailí z majstrovstiev Slovenska a medailové umiestnenia na GP Slovenska. Pričinili sa o to hlavne atléti T. Beitlová, D. Galbičková, J. Pospíšil, D. Macháč

a Z. Naňová. Treba spomenúť aj veteránov, ktorí úspešne reprezentujú na svetových podujatiach. A. Matúšová získala medaily na ME a MS i na Svetových hrách v austrálskom Sydney v roku 2009.

Tretra Cerová

Klub založila v roku 1991 Božena Malichová. Predsedom sa stal bývalý učiteľ Ľubomír Zavadiľ. Klub nadviazal na bohaté tradície cerovskej ľahkej atletiky z 50. – 70. rokov a činnosť atletického krúžku. Jeho členovia dosiahli vynikajúce výsledky v rámci okresu, kraja i celého Slovenska (Československa), reprezentovali Slovensko v zahraničí. Členmi klubu boli a sú žiaci cerovskej školy, susednej školy v Jablonici, Brezovej pod Bradlom, Seničania i bývalí žiaci cerovskej školy – študenti stredných a vysokých škôl. Mnohí z nich hosťovali za športové kluby Trnavy Skalice, Holíča a Šale. V súčasnosti sa klub zameriava na žiacku atletiku. V histórii klubu k najúspešnejším patrili niekoľkonásobní majstri Slovenska, ktorí reprezentovali aj v zahraničí. V prvej polovici 90. rokov najmä bežkyňa Jana Poláčková z Jablonice – držiteľka viacerých medailí z M SR vo vytrvalostných behoch, súťaží GP Slovakia, Slovnaft, Istroplitana, medzinárodných pretekov v Rakúsku a Portugalsku, Seničan Tomáš Blanárik – niekoľkonásobný majster SR v krose aj na dráhe – v behoch na 1500, 800 a 400 m, ktorý začínal v Tetre a pokračoval v Nitre a Banskej Bystrici, Prievalčanka Iveta Závíšová, medailistka z M SR v skoku do výšky, bežci Martina Kovárová, Peter Poláček, Rastislav Petráš, Peter Ščepka a ďalší. V ostatných rokoch je to najmä Hana Hercegová (150, 300 m, diaľka, skok do výšky), Zdenko Čerešník a Peter Kuchta a ďalší. V kolektívnych súťažiach je najvýznamnejšia účasť družstva starších žiačok na M SR SAZ v roku 2007, dvojnásobná účasť školského družstva dievčat na M SR školských družstiev v rokoch 2005 a 2007 a 3. miesto na MS v súťaži Memoriál M. Zavorskej v roku 2004.

Športový klub AŠK Skalica

Športový klub ŠK Skalica vznikol v Skalici v roku 1920. Pri jeho zrode bol aj národný umelec Dr. Janko Blaho, ktorý v klube nielen aktívne športoval, ale zabezpečoval aj súťaže zo susednej Moravy. Dominantnou činnosťou klubu v tom čase bol futbal. Prvým predsedom ŠK Skalica bol Liška a funkcionármi Praskač, Tomík, Macháček a Gajdúšek. V nasledujúcich rokoch postupne pribúdali ďalšie športy a športoviská. ŠK vo svojej činnosti pokračoval až do roku 1945. Po vojne prešli oddiely ŠK pod Sokol Tekla Skalica, ktorý sa neskôr premenoval na Tatran Skalica. 25. januára 1953 bola založená TJ Tatran Skalica, ktorá mala 13 športových družstiev. V roku 1963 došlo opäť k zmene názvu na TJ ZVL Skalica, keď činnosť a financovanie športu v Skalici prevzal podnik ZVL. Odvtedy zastrešoval všetky športové odvetvia. V roku 1963 bol založený atletický oddiel.

V roku 1977 založila skupina nadšencov tenisový oddiel a začala s budovaním tenisového areálu. Vrcholom činnosti tohto klubu boli 80. roky, kedy hokejisti hrali v 1. SNL, futbalisti v 3. lige, v atletike, boxe a karate bolo niekoľko úspešných reprezentantov. Rozvíjal sa tenis a volejbal. V roku 1991 sa obnovil starý názov ŠK Skalica. V roku 1993 mal ŠK oddiely futbalu, tenisu, atletiky, softbalu a boxu. V roku 1997 mal atletický oddiel 57 členov, bejzbalový 38, futbalový 150 a tenisový 88. Medzi najvýznamnejších atlétov patria J. Križák, ktorý štartoval dvakrát na MS v polmaratóne, a M. Štefík so štartom na Európskom pohári v behu na 800 m. J. Kaňa sa stal majstrom sveta v kategórii veteránov a obsadil 3. miesto na ME v polmaratóne. Ďalej sú to Lenka Zalubilová, Elena Orlíková, Peter Portášik, Peter Preschneider, Aleš Farkaš, Ivan Brück, Martin Kmec, Miroslav Hlúpický, Aneta Flajžíková a Silvia Šebestián.

AK Junior Holíč

Klub založil 18. januára 1992 Rudolf Roučka. Prvým predsedom bol Peter Tomčík (1992 – 1998), po ňom Mária Gálisová (1998 – 2007) a v súčasnosti Rudolf Roučka. Vo svojej činnosti sa AK zameriava

na deti a mládež z holiča a okolia. Výborná je spolupráca so ZŠ Školská 2, kde je riaditeľom Roman Švec, podpredseda AK a tréner detí do 12 rokov. Zástupca riaditeľa ZŠ Dušan Chanečka je trénerom šprintov a skoku vysokého a ďalekého. Pri ZŠ je zriadená príprava centra talentovanej mládeže, šéftrenerom je Dušan Chanečka. Rudolf Roučka je trénerom behov, vrhov a hodov.

Cenné zlaté medaily: Juraj Kováč (chodec a bežec), Mária Gálisová, Jaroslav Topor, Rudolf Roučka v kategórii veteránov, v kategórii dospelých získal medaili z M SR Peter Píala a Miro Hlúpický, tri zlaté medaily z ME pedagogických pracovníkov získala Mária Gálisová. Veľmi úspešné boli roky 2000 – 2005, keď mal AK medailové umiestnenie a reprezentantov SR Tomáša Palkoviča, Renátu Váňovú, Jána Matúša, Michala Ďurkáča, Tibora Mráza, Róberta Chorváta a Silviu Koblíškovú v kategórii žiakov a dorastu. Medzi najúspešnejších odchovancov patrí Matúš Bubeník (1989), ktorý reprezentoval Slovensko na ME 2013 v hale v skoku vysokom (splnený limit 226 cm). V roku 2011 patrila k najlepším Slovákom 8. miestom na ME výkonom 218 cm. Ako desaťročný začal všestranne s atletikou u trénera Roučku a od 13 rokov pridala výšku a basketbal pod vedením D. Chanečku. Od 19 rokov sa venuje iba skoku do výšky. Od r. 2010 študuje na FŠ na Masarykovej univerzite v Brne pod vedením trénera Joukala.

MŠK Borský Mikuláš

Založili ho v roku 2002 Ján Záhončík, Ondrej Malík, Roman Gazárek a Eduard Černo. Činnosť klubu je zameraná na prácu s mládežou, hľadanie atletických talentov a ich ďalší rozvoj. Medzi najúspešnejších atlétov patria: Klára Malíková (chôdza) – desaťnásobná majsterka Slovenska. Zúčastnila sa na EP (7. miesto na 10 km), ME juniorov (7. miesto), SP juniorov (14. miesto), MS juniorov (13. miesto). Michal Kopúnek (beh) – päť medailí z M SR žiakov, víťaz slovenského finále súťaže hľadáme nového Jozefa Plachého v behu na 1000 m r. 2009, 1. miesto na M SR žiakov ZŠ v behu 1000 m r. 2010, reprezentoval

Skupina vrhačov pri oslavách 100 rokov atletiky v Trnave (horný rad: Vančová-Čapeková, Eva Charfreitagová ml., Malek, Vávrová, Obal, Hanulák, dolný rad: Hornáček, L. Charfreitag st., Bernátová-Čuntalová, Baloghová-Gurská, Eva Charfreitagová st.)

Silvestrovský beh medzi mostami v Piešťanoch

Kladivár Libor Charfreitag získal na ME v Barcelone zlatú medailu

L. Hlaváčková, P. Hajmássy, O. Mrvová

E. Čordáš, D. Bakošová, D. Chynoranský

SR v medžištátnom stretnutí 15-ročných žiakov ČR – SR v behu 1500 m r. 2010. Ema Hačundová (chôdza) – šesť medailí z M SR žiakov, 1. miesto na M SR žiakov v chôdzi – hala 2013, 2x reprezentovala SR na medžištátnom stretnutí 15-ročných žiakov ČR – MR – Slovinsko – SR – Chorvátsko – 1. miesto v roku 2012. Mário Nesnadný (chôdza) – dve medaily z M SR žiakov, 1. miesto na M SR žiakov v chôdzi – hala 2013.

Atletický klub Borský Jur

Atletický klub pri ZŠ s MŠ v Borskom Svätom Jure vznikol na jar v roku 2008 a založil ho Ján Dobiáš. Jeho členmi sú predovšetkým žiaci miestnej základnej školy. Tvrdá a náročná príprava dievčat prináša už svoje ovocie. Dievčatá si postupne získavajú rešpekt medzi svojimi rovesníkmi nielen po celom Slovensku, ale i na pretekoch v zahraničí (Česko, Poľsko, Litva, Rakúsko, Maďarsko).

ZŠK mesta Vrbové

Bežecký klub vznikol v roku 1983 z podnetu Štefana Kalužu, ktorý po prekonaní vážneho ochorenia začal behať pre zdravie. Prvými členmi klubu boli Peter Stolárik st., Stanislav Valo, Marián Keller, Jozef Keller, Ľudovít Košťál, František Mliečko, Peter Stolárik ml., Ľudovít Kubán, Jan Pilař, Peter Dobiáš, Jozef Bukovčák, Branislav Puvák a Anton Lopatka. Postupne sa pripájajú mladší bežci. Členovia sa zúčastňujú na rôznych bežeckých podujatiach v rámci Slovenska. Na súťažiach získali popredné umiestnenia, medzi nimi aj tituly majstrov Slovenska veteránov. Na základe týchto úspechov nás Slovenský atletický zväz nominoval na majstrovstvá Európy veteránov v maratóne do Grécka, kde sme spomedzi 57 bežcov z celej Európy obsadili 10. miesto.

Gbelskí Strýci

Cieľom nášho združenia je šíriť myšlienku pohybovej aktivity všetkých vekových kategórií nielen v Gbeloch, ale aj na okolí. Tento cieľ je vyjadrený v hesle nášho loga Gbelskí Strýci pre život. Najväčšou aktivitou tohto združenia je však každoročné organizovanie bežeckých pretekov pod

názvom Medlenov chodník. Okrem toho, že je súčasťou Moravsko-Slovenského bežeckého pohára, je aj veľkou príležitosťou pre každého, kto sa nebráni pohybu. Hlavne deti takto môžu získať nezabudnuteľné zážitky zo súťaženia v jednotlivých detských kategóriách, a tie ich môžu v dobrom slova zmysle poznačiť na celý život.

Aktívnymi členmi združenia sú Ján Kuník (1946), Alexander Kollár (1947), Miro Jureňa (1954), Stano Lasica (1955), Fero Kocák (1957), Pavol Polesňák (1957), Dušan Brezovský (1965), Kvetoslav Kociňák (1965), Martin Kollár (1974).

Kondičný beh v kraji

Behy na dlhé trate, určené kondičným a rekreačným čitateľom pohybových aktivít, sa už takmer päť desaťročí tešia v Trnavskom kraji širokej obľube.

Debut najstaršieho silvestrovského behu vo vtedajšom Československu dostal priestor 30. decembra 1965 v Piešťanoch, rovnomenný kros v dolnoorešianskych lesoch prišiel na svet zásluhou tamojších zväzákov o sedem rokov neskôr. Kúpeľná perla so symbolom lámača bariel obohatila ponuku o Lesný beh VOSR na Červenej veži (1966), Hlohovčania začali organizovať od jari 1970 Beh oslobodenia a v Trnave si v decembri toho roku založili členovia SZM z PdF UK krosový Beh priateľstva.

Niekoľko medzníkov. Prvý polmaratón v ČSSR prišiel na rad poslednú júnovú nedeľu 1981 v Hrnčiarovciach nad Parnou. Prvá hodinovka na Slovensku sa bežala 10. novembra 1977 v Trnave. Prvý bežeckú ligu mal Trnavský okres (1978). Prvý dvanásťminútovku v celoslovenskej termínovke pod názvom Behá celá rodina za účasti 21 trojíc usporiadali Trnavčania 2. júna 1981. Prvý celoslovenský zraz kondičných a rekreačných bežcov sa konal v Trnave 3. júla 1982. Účastníci snemovania dostali možnosť odskúšať si kilometre zdravia v sobotu na trati Špačinského trojuholníka a o deň neskôr v lesnom behu Cez hornoořešianske vršky.

Počas jednej sezóny (1987) pripravili vo vtedajšom Trnavskom okrese 59 masových bežeckých podujatí.

Aj v súčasnosti má džoging zelenú. Najznámejším medzinárodným sviatkom ctiteľov vytrvalostných behov v našom kraji je už vyše dve desaťročia populárny sviatok na moravsko-slovenskom pomedzí. Tamojší nadšenci ho organizujú v polovici decembra pod názvom Skalice – Holíč – Hodonín. Miesto štartu a cieľa sa každoročne strieda.

Medzi výnimočné stretnutia bežeckej komunity patrí Majcichovská desiatka. Úvodná stať mala priestor 4. marca 1979 pri príležitosti 1. výročia historického letu prvého československého aj európskeho kozmonauta Vladimíra Remeka, ktorý počas stredoškolského štúdia patril do skupiny časlavských bežcov. Hrdina kozmu bol čestným štartérom bežeckej masy v uliciach Majcichova v posledných troch rokoch (2011 – 2013).

Klub rekreačného behu v Trnave

historickým medzníkom v rozvoji trnavského rekreačného behu za zdravím je 2. september 1977. V Krajskom dome pionierov a mládeže (dnešná Kalokagatia – CVČ) vznikol Klub rekreačného behu v Trnave, prvý svojho druhu v Československu. Bolo to z podnetu Antona Javorku – vytrvalca a reprezentanta Československa. Prvým predsedom sa stal Ján Szabo. Na počesť založenia KRB sa každoročne organizuje Beh zdravia lesoparkom Kamenný mlyn (zakladateľ Jaroslav Lieskovský). Množstvo bežeckých podujatí v Trnavskom kraji vyústilo do organizovania Regionálnej a župnej bežeckej ligy. Súčasným predsedom KRB je aktívny bežec Ľuboš Ferenc z Trnavy.

Matičný športový klub Šport Ludus

Svetlo sveta uzrel v závere roka 1997. Po celých 15 rokov ho vedie trojica Ján Szabo, Vladimír Gubrický a František Valachovič. Čestným predsedom je predseda TTSK Tibor Mikuš. Dominujú v ňom zložky atleticko-bežecká, tenisová, turistická a minifutbalová. Hlavnou náplňou je

organizovanie štafetových posolstiev pri príležitosti MSFSM (matičné svetové festivaly slovenskej mládeže), ktoré tradične štartujú spod historického Devína a vedú naprieč celým Slovenskom.

Maratónsky beh

Hrebík, Viliam (22. 8. 1960 Šaľa). Počas vysokoškolského štúdia v Trnave objavil v ňom vytrvalostný talent tamojší odborný asistent katedry telesnej výchovy Marián Papierník. Hrebík si zapísal na svoje konto sedem maratónskych prvenstiev (štyri v Liptovskom Mikuláši, po jednom v Novom Meste n. V., Trnave a vo Zvolene). Najrýchlejšie však absolvoval Zemplínsky maratón 1983 v Michalovciach (2:23:24 h). Týmto časom doteraz obsadzuje najvyššiu priečku v maratónsky silnom trnavskom regióne. Dobré behal aj hodinovsky, počas šesťdesiatich minút pokoril na atletickom ovále najdlhšiu vzdialenosť 18,6 km. Neskôr sa venoval triatlonu a lietaniu na rogallovom krídle.

Papierniková-Pénzešová, Katarína (2. 4. 1956).

Poslucháčka Pedagogickej fakulty UK v Trnave bežala svoj maratónsky debut ako 23-ročná. Stalo sa tak cez poslednú aprílovú nedeľu 1979 v uliciach moravského mesta Otrokovice a v cieľi na tamojšom futbalovom štadióne jej namerali 3:31:43 h. Začiatkom októbra 1980 absolvovala východoslovenský MMM za 3:18:15 h. Na slávnej trati z Košíc do Sene a späť skončila vtedy medzi devätnástimi ženami ôsma. Svoj najlepší výkon na 42 195 metrov dlhej trati (3:03:15 h) dosiahla pri víťaznom štarte v Malokarpatskom maratóne 1982. Katka bola všestranná športovkyňa. Okrem maratónskeho behu sa upísala letnému biatlonu i dvom prvoligovým súťažiam, vo futbale a ľadovom hokeji.

Suchán, Peter (23. 10. 1947 Trstín – 5. 4. 2010

Banská Bystrica). Začiatky dlhoročného úspešného československého atletického reprezentanta sa spájajú s boxom v Slovane Bratislava, neskôr sa dostal na štúdiá do Banskej Štiavnice, aj športovo do Zvolene, kde začal s atletikou. Ako pretekár ASVŠ Dukla Banská Bystrica patril zverenený trénera Róberta Rozima v sedemdesiatych rokoch

Spoločné foto atlétov z prípravy publikácie 100 rokov atletiky v Trnave v roku 2008

Otvorenie Mestského atletického štadióna Antona Hajmássyho v Trnave

Štefanský zimný beh 2011 v Trnave, zľava: Vladimír Gubrický, Róbert Bezák, Tibor Mikuš, Marta Országhová, Ján Szabo

Kozmonaut Vladimír Remek štartuje populárny cestný beh Majcichovská desiatka

medzi najlepších bežcov na dlhé vzdialenosti v Československu. Vynikajúce výkony dosiahol počas 11. majstrovstiev Európy v Ríme v roku 1974. V behu na 10 000 m tu obsadil 16. miesto (29:06,0) a na maratónskej trati skončil osemnásty (2:30:42,6). Vo svojej bohatej kariére sa hrdil ziskom trojnásobného titulu majstra Československa v cestnom behu z 1973, 1974 a 1976, ktoré zabezhol na známej trati Běchovice-Praha. Peter je tiež majstrom Československa v behu na 10 000 m z roku 1976 a štvornásobným víťazom národného behu Devín-Bratislava. Priaznivci trnavskej atletiky tleskali jeho výkonom v úvodných kapitolách známeho Behu priateľstva, ktorý začal písať históriu v roku 1970, a v roku 1971 tu už zvíťazil. Bol niekoľkonásobným víťazom najstaršieho behu v Trnavskom kraji, ktorým je Silvestrovský beh medzi mostami v Piešťanoch.

Zalubil, Zdeněk (30. 10. 1954 Uherské Hradiště). Jedna z najväčších osobností polstoročnej atletiky v Skalici. Bývalý reprezentant Československa v maratóne (osobný rekord 2:19:52 h) a ďalších behoch na dlhé trate (osobný rekord v polmaratóne 1:04:55 h – 6. miesto v historickej tabuľke Slovenska). Víťaz 25. ročníka Považského maratónu, ktorý sa premiérovho bežal v máji 1987 na trati z Nového Mesta n. V. do Květnéj-Stráni a späť. Po skončení pretekárskej kariéry v drese TJ ZVL Skalica sa upísal riadiacej činnosti v tamojšom atletickom klube. Túto prácu vykonáva od r. 1983 až dodnes, teda 30 rokov. Jeho nemalou zásluhou sa oddiel vytrvalcov AŠK Grafobal Skalica zaradil medzi najlepšie subjekty v rámci Slovenska. Skúsený atlét Z. Zalubil patrí medzi zakladateľov a hlavných činníkov medzinárodného cestného behu Skalica – Holíč – Hodonín.

Maratónsky beh v kraji

Západoslovenskými centrami kvalitných maratóncov a polmaratóncov v sedemdesiatych až deväťdesiatych rokoch predošlého letopočtu sa stali Piešťany (Anton Javorka, Alexander Murín), Skalica (Jozef Machálek, Zdeněk Zalubil, Peter Portášik, Jiří Kaňa, Ján Križák) a Trnava (Viliam

Hrebík, Miroslav Plešivka, Štefan Lehen, Katarína Pénzešová).

Štafetový maratón priateľstva a zdravia, najstarší maratónsky beh pre družstvá vo vtedajšom Československu, založili odborní asistenti Marián Papierník a Michal Šemetka z katedry telesnej výchovy trnavskej Pedagogickej fakulty UK v októbri 1975. Obaja protagonisti symbolicky absolvovali celý okruh (cez Boleráz), ktorý meral 43 km. Od štvrtej kapitoly sa preteky začali behávať pod novým názvom Malokarpatský maratón. Primát získal Ján Kminiak z ČH Ilava a z trinástich štafiet bola najrýchlejšia Lokomotiva Leopoldov (Martin Sulík, Jozef Gábovic, Jaroslav Lieskovský, Bohuslav Urgošík) doplnená Trnavčanom Jánom Szabom a Hlohovčanom Jaroslavom Knížom. V osemdesiatom siedmom mal MKM prívlastok tretí najmasovejší, za košickým a pražským, spo medzi tridsiatich československých maratónov.

Ďalším míľnikom sa stal 10. ročník maratónskeho sviatku pod Malými Karpatmi (1984). Na úradne premeranej trati (42 195 m, obrátka prvý raz v Lošonci) triumfoval v 273-člennom pelotóne 25-ročný poľský reprezentant Edward Rydzewski v rekordnom čase 2:21:03 h. Medzi hosťami bola aj trojčlenná delegácia z družobného Pedagogického inštitútu v Jaroslavli. Kronika trnavského maratónu celkovo obsahuje 36 dejstiev. V posledných štyroch rokoch sa MKM bežal iba raz (2011). V októbri 2008 spestril program nemenej vydarený Gleskov polmaratón. Na ceste z Lošonca do Trnavy ho vyhral Ján Fáber zo Suchoj nad Parnou. Diváci v uliciach najstaršieho slobodného kráľovského mesta viackrát sledovali aj rámcový Malokarpatský juniormaratón pre bežecké talenty.

Záhorácky maratón v Senici pozýva vytrvalcov od roku 1989. Naostatok, 15. júna 2013, pridal do svojej kroniky 25. zápis. Po sólovom behu triumfoval etiópsky atlét Mulugeta Serbessa časom 2:29:04 h. Sedemnásťročný traťový rekord 2:23:42 h, ktorý má vo vlastníctve český vytrvalec Ondřej Němec, však v tropickej horúčave zostal nepokorený.

ATLETICKÁ CHÔDZA

Atletická chôdza je taká postupnosť krokov, pri ktorej pretekár udržiava stály dotyk so zemou a nedochádza k ľudským okom viditeľnému prerušeniu tohto dotyku. Oporná noha musí byť napnutá, t. j. nepokrčená v kolene od prvého dotyku nohy so zemou až do dosiahnutia zvislej vzpriamenej polohy. Od klasickej, bežnej chôdze sa atletická chôdza líši hlavne vystretou opornou nohou, hlava a trup zachovávajú zvislú polohu a ruky pracujú vedľa tela podobne ako pri vytrvalostnom behu. Prvá fáza chodeckého kroku pozostáva z nášlapu cez pätu, ktorý zapríčiňuje, že oporná noha bude vystretá. Ak napríklad vykročíme pravou nohou, ľavá ruka (v pravom uhle) vykonáva pohyb dopredu súčasne s vykročenou nohou. Ruky by mali byť zaťaté do miernej päste, ktorá smeruje popri bedre dopredu a dozadu. Frekvencia sa dá zvýšiť najmä prácou rúk. Veľkým rozdielom v porovnaní z bežnou chôdzou je hlavne práca panvy, ktorá sa vysúva na stranu opornej nohy. Dĺžka kroku pretekára je približne 100 až 130 cm, kým u bežného človeka s priemernou výškou pri klasickej chôdzi je to 80 až 95 cm.

OSOBNOSTI

Belko, Milan

1. 5. 1946 Ľubica

Po nástupe na SPŠ Trnava začal rýchlo napredovať v športovej atletickej chôdzi. Preteká postupne za SPŠ Trnava, Sláviu Trnava, Lokomotivu Trnava, LIAZ Jablonec, Drôtovňu Hlohovec a nórsky Stjernen Fredrikstad. Bol reprezentantom Československa, Slovenska i Česka. Patril mu československý rekord, získal medailové umiestnenia na majstrovstvách ČSSR, Slovenska a Česka. Počas aktívnej činnosti aj po nej postupne trénoval

Miroslava Kyrinoviča, Petra Macáka, súrodencov Janu a Dušana Genovovcov, Kiššovú, Dolnákovú, Kusú, bežcov Glajšeka, Hlavnú, Gembešovu a najmä juhoslovenského chodca Alexandra Rakoviča, účastníka troje olympijských hier. Jeho najväčším úspechom bolo šieste miesto na majstrovstvách sveta v Göteborgu. Je spoluzakladateľom pretekov v Trnave, Hlohovci a Dudinciach. Spolumanažoval vydanie knihy Stoletá historie československého chodeckého sportu. Spolu s Jozefom Burclom sa v roku 1988 v Hlohovci ako riaditeľ pretekov zaslúžil o oslavy storočnice chodeckého športu a Pribilincovej zlatej olympijskej medaily.

Benčík, Juraj

15. 2. 1945 Tótkomlós, Maďarsko

Jeho rodina sa presídlila v roku 1947 na južné Slovensko do okresu Galanta (Dolné Saliby, Čierna Voda, Matúškovo). Počas štúdia na SPŠ v Trnave ho spolu s desiatkami spolužiakov priviedol k atletike o tri roky starší študent

Jozef Burcl. Z bežeckých disciplín presedlal na chôdzu. V krátkom čase začal postupne dosahovať výborné výkony a lámal slovenské rekordy. Po odchode trénera Burcla spolupracoval dva roky s Milanom Gnothom, v ASVŠ Dukla Banská Bystrica vytvoril manažérsku dvojicu s Ladislavom Mocom, celú ďalšiu pretekársku a trénerskú kariéru si však riadil sám. Bol majstrom Slovenska na 10, 20 a 50 km a majstrom ČSSR na 20 a 50 km. Získal 13. miesto na ME v Prahe, rovnako skončil aj na olympijských hrách v Moskve. Ako tréner postupne pripravil dvadsať reprezentantov na osmoro olympijských hier. Do tejto vynikajúcej chodeckej základne patrili Ján Záhončík, Igor Kollár, Pavol Szikora, Roman Mrázek. Z jeho zverencov sú najúspešnejší štvornásobný olympionik Pavol Blažek, a hlavne Jozef Pribilinec, ktorý ako prvý slovenský chodec získal v Soule 1998 olympijské zlato na 20 km.

Blážek, Pavel

9. 7. 1958 Trnava

Bývalý československý reprezentant, spolu s Jozefom Pribilincom a Romanom Mrázkom písal našu nádhernú históriu v športovej chôdzi. V roku 1977 svojimi výkonmi upútal funkcionárov v ASVŠ Dukla Banská Bystrica a narukoval do tohto

klubu. V nasledujúcom roku sa zúčastnil na majstrovstvách Európy v Prahe, kde na 20 km skončil na štrnástom mieste. Počas devätnásťročného pôsobenia vo vrcholovom športe štyrikrát reprezentoval na letných olympijských hrách (Moskva 1980, Soul 1988, Barcelona 1992, Atlanta 1996), pričom najväčšie úspechy zaznamenal v Moskve, kde v chôdzi na 50 km skončil desiaty a na 20 km štrnásty. V Soule skončil na 50 km dvanásty. Na majstrovstvách sveta sa zúčastnil päťkrát, pričom najlepšie sa umiestnil hneď na premiérovom ročníku majstrovstiev v Helsinkách v roku 1983 (šiesty na 20 km). Na majstrovstvách Európy štartoval tiež päťkrát, pričom v roku 1990 v Splitě dosiahol svoj životný úspech, keď v chôdzi na 20 km vybojoval zlatú medailu. V tom roku vytvoril v Hildesheime časom 1:18:13 svetový rekord v chôdzi na 20 km, ktorý vydržal až štyri roky. Za zmienku stojí aj úspech z európskeho šampionátu v Aténach v roku 1982, kde získal bronzovú medailu v chôdzi na 20 km, ako aj šieste miesto na majstrovstvách Európy v Stuttgarte v roku 1986. Sedemkrát získal titul majstra Československa.

Blážeková Zuzana

1. 7. 1980 Trnava

Bývalá československá a slovenská reprezentantka v chôdzi, členka atletického klubu UMB Banská Bystrica. Účastníčka olympijských hier v Sydney 2000 v chôdzi na 20 km.

Burcl, Jozef

1. 1. 1943 Gajary

Začínal ako bežec na stredné trate a dotiahol to až po majstra Slovenska a reprezentáciu ČSR. Paralelne s behom začal ako starší dorastenec trénovať chôdzu. Jeho úspechy priťahli desiatky mladých športových

nadšencov, ktorým zabezpečoval účasť na pretekoch. Najlepšie výsledky dosiahli Ľudovít Žambokrěthy, Juraj Benčík a Milan Belko. Po odchode z Trnavy štartoval za TJ Nové Zámky a Sláviu Bratislava. Ako funkcionár pôsobil v Hlohovci a Žiari nad Hronom. Stal sa z neho významný činník v oblasti športovej chôdze, bol funkcionárom prvej chodeckej komisie SAZ, vydával časopis Chodecký spravodaj v Západoslovenskom kraji, pôsobil ako rozhodca a z pozície generálneho riaditeľa Drôtovej Hlohovec podporoval chodcov sponzorsky. Má osobitný podiel na usporadúvaní chodeckých halových pretekov a chodeckých mítingov v Hlohovci aj ankiet o najlepších chodcov i všeobecne športovcov v celej ČSFR. Najvýznamnejším spoločenským športovým podujatím v Hlohovci v roku 1988 bola slávnosť na počesť 100. výročia česko-slovenskej chôdze.

Dobiáš, Ján

1957 Skalica

Ako žiak a jeden z prvých úspešných zverencov učiteľa a dobrovoľného trénera Milana Širučka sa zaradil v roku 1972 medzi prvých držiteľov titulu atletického majstra ČSSR v rodnej obci v Borskom Mikuláši. Po absolvovaní Pedagogickej fakulty UK v Trnave v roku 1982 a Širučkovom odchode z obce na nové pôsobisko sa stal spolu s Jozefom Petrikom jedným z hlavných organizátorov chodeckého života na Záhorí. Celé dve desaťročia sa ako tajomník organizačného výboru podieľal na prípravách populárnych

„búranských“ pretekov a trénersky sa ako prvý podpísal na kariére najúspešnejšieho chodca v obci olympionka Jána Záhončíka aj ďalších pretekárov z Borského Mikuláša. V roku 2006 stál pri zrode bežeckého seriálu GP Záhorie a neskôr bol jedným z hlavných iniciátorov medzinárodného bežeckého Moravsko-Slovenského pohára, do ktorého je každoročne zapojených od roku 2007 viac ako 8-tisíc aktívnych účastníkov. Trénersky sa angažuje v Borskom Sv. Jure, kde pracuje ako učiteľ na miestnej základnej škole. Založil tu atletický klub a jeho žiaci pravidelne štartujú na majstrovstvách Slovenska aj medzinárodných podujatiach.

Genovová, Jana

21. 4. 1975 Trnava

Športovať začala v chodeckej liahni v Hlohovci spolu s bratom Dušanom (nar. 6. 1. 1971 v Trnave) pod vedením trénera Milana Belku. Už ako dorastenka dosiahla najlepších československých výkonov a následne

získavala pravidelne medaily vo všetkých svojich kategóriách. Na majstrovstvách Slovenska získala celkovo 5 zlatých medailí a 3 strieborné a na majstrovstvách ČSSR dorastu 2 zlaté a M ČSFR 1 zlatú a 2 strieborné. V žiackych a dorasteneckých kategóriách reprezentovala ČSSR a ČSFR, pričom vytvorila československé a slovenské rekordy. Športovú kariéru ukončila po sobáš s vynikajúcim mexickým chodcom Rodrigueзом, úspešným účastníkom 3 olympiád a majstrovstiev sveta. Brat Dušan na majstrovstvách SSR získal 4-x striebro, 2-x bronz a na M ČSSR 2-x bronzovú medailu. Chodeckými činovníkmi však ostávajú naďalej.

Kyrinovič, Miroslav

20. 6. 1947 Moldava nad Bodvou

V čase aktívnej pretekárskej činnosti v Slávii Trnava (1965 – 1973) a neskôr v TJ Lokomotiva Trnava patril k popredným slovenským a československým chodcom. Na majstrovstvách ČSSR v roku 1972 získal na 50

km bronzovú medailu. Z majstrovstiev Slovenska má tri medaily – dve strieborné a jednu bronzovú. Československý reprezentačný dres obliekol na troch podujatiach. Na Grand Prix Cragonne v Lyone obsadil druhé miesto. Bohatá je jeho trénerská činnosť. Jeho zvereneц Miroslav Plešivka v roku 1996 reprezentoval Slovensko v polmaratóne na majstrovstvách sveta v Palma de Mallorca. Počas pôsobenia na Športovom gymnáziu v Trnave jeho zverenci získali desiatky titulov majstra Slovenska a boli reprezentantmi Slovenska. Najúspešnejšími boli Janka Puškárová, Barbora Šaštinská a Klaudia Kalnayová. V roku 2012 pri príležitosti životného jubilea 65 rokov bol ocenený Pamätnou medailou predsedu TTSK.

Lukačovič, Peter

2. 1. 1958 Trnava

S atletikou začal v roku 1972 na ZŠ v Zelení pod vedením učiteľa a trénera Ľudovíta Žambokrétého a pridala sa do žiackej prípravy k Pavlovi Blažekovi a ďalším. Na majstrovstvách Slovenska a ČSSR žiakov, dorastencov,

juniorov a mužov dosahoval medailové umiestnenia. V kategórii mužov na majstrovstvách ČSSR v roku 1984 získal majstrovský titul na 50 km, čo je jeho najväčší úspech. V závere chodeckej kariéry sa venoval dlhým tratiam (100 km Švajčiarsko, 320 km Tour de Romandia).

Malíková, Klára

10. 1. 1987 Skalica

S chôdzou začínala v TJ Junior club pod vedením svojho otca Ondreja Malíka. Prvý titul majsterky Slovenska získala v kategórii starších žiačok v roku 2001. V roku 2005 štartovala na juniorských

majstrovstvách Európy v litovskom Kaunase (7. miesto). V tom roku reprezentovala Slovensko v kategórii junioriek aj na Svetovom pohári v španielskej La Coruni, kde skončila 14. V roku 2007 už ako členka MŠK Borský Mikuláš štartovala na juniorských majstrovstvách sveta v Pekingu (13. miesto). Po maturite išla na vysokú školu do Prahy, kde sa jej nádejná chodecká kariéra skončila. Naposledy štartovala za Lokomotivu Šurany.

Matulík, Ivan

29. 6. 1938 Skalica

Detstvo prežil v Hlohovci, v roku 1953 začal športovať v Plzni ako člen Spartaka Plzeň, vyhral západočeské krajské preteky na 3 km. V rokoch 1955 – 1957 pôsobil v Iskre Partizánske a následne štartoval v extralige

mužov za Iskru Svit. V roku 1957 utvoril slovenský rekord na 3 km staršieho dorastu a následne štartoval na majstrovstvách ČSR v Kladne. Svoj výnimočný talent začal uplatňovať v Prahe, kde mal trénera práve Doležala a výborných partnerov Ladislava Moca a Milana Skronta, ktorí v tom čase patrili do svetovej chodeckej špičky. Prvý svoj reprezentačný dres za ČSR obliekol ako prvý Slovák v roku 1958 na 20 km v Opave v stretnutí ČSR – Švédsko (1:38,40 hod.). Svoj

veľký talent a húževnatosť prejavil na svetoznámych pretekoch Praha – Poděbrady na 50 km, kde skončil na 6. mieste, pričom dosiahnutý čas 4:30,24 hod. predstavoval v tom čase európsky juniorský rekord. V roku 1960 bol prijatý na VŠMU v Bratislave, čo výrazne narušilo jeho perspektívne zámery v chôdzi. Ako vysokoškolák štartoval krátkodobu za Sláviu Košice, v drese ktorej sa stal majstrom Slovenska na 5 km, vyhral slovenskú univerziádu v Bratislave na 5 km a po nej aj československú univerziádu v Hradci Králové.

Petrík, Štefan

15. 10. 1957 Senica nad Myjavou

Prvý víťaz Záhoráckej dvadsiatky z radov domácich pretekárov (v roku 1978 na 9. ročníku) je zároveň aj prvým pretekárom z Borského Mikuláša, ktorý získal medailu v medzinárodnej súťaži a reprezentoval Československo na vrcholnom podujatí v kategórii dospelých. Jeho brat Jozef bol prvým reprezentantom ČSSR medzi mládežníkmi v TJ Sokol. Bol odchovancom trénera Milana Širučka a v drese Dukly Banská Bystrica pod vedením trénerov Ladislava Moca a Juraja Benčíka sa vypracoval na osvedčeného člena reprezentácie. Štartoval na ME v roku 1978, bol účastníkom troch svetových pohárov. Na majstrovstvách ČSSR a Slovenska získal 6 zlatých, 6 strieborných a 2 bronzové medaily. V súčasnosti pracuje v organizačnom výbore pretekov Záhorácka 20.

Rízek, Milan

5. 1. 1978 Skalica

V chôdzi ho inšpirovalo olympijské víťazstvo Jozefa Pribilina v roku 1988. Neskôr začal trénovať v skalickej chodeckej skupine bývalého pretekára, zakladateľa už zaniknutých pretekov v Holíči a Hodonína Jiřího Galamboša. Nasledovali študentské roky na vysokej škole v Trnave a spolupráca s banskobystrickým trénerom Romanom Benčíkom. Tá mu priniesla štarty na medzinárodných podujatiach vo Švajčiarsku, Česku a na Európskom pohári vo francúzskom meste Metz, kde skončil vo svojej reprezentančnej premiére na 26. mieste. V súčasnosti ako člen AŠK Skalica

spolupracuje tiež s bývalým reprezentantom Jánom Záhončíkom. Milan Rízek štartoval na 50 km na Európskom pohári v Dudinciach.

Toporeková-Machová, Viera

5. 11. 1967 Trnava

Začínala s atletikou v TJ Slávia Trnava ako bežkyňa. Neskôr prešla k trénerovi Ľudovítovi Žambokréthymu a začala sa venovať chôdzi. V tejto disciplíne dosiahla veľmi dobré výsledky. Počas svojej kariéry získala 3 medaily na majstrovstvách v ČSSR a 8 medailí na majstrovstvách Slovenska. V chôdzi reprezentovala Slovensko a neskôr Rakúsko na svetovej úrovni. V roku 1987 sa stala majsterkou Slovenska v chôdzi na 10 km a štartovala vo Fürthe v drese ČSSR. V roku 1988 si obliekla reprezentačný dres a štartovala v medžištátnom viacstretnutí v Trnave.

Záhončík, Ján

23. 4. 1965 Skalica

Zatiaľ jediný účastník olympijských hier (Barcelona 1992) z chodcov zo Záhoria. Reprezentoval tiež na ďalších vrcholných svetových a európskych podujatiach. Je odchovancom trénerov Jána Dobiáša a Jozefa

Petrika, neskôr v Interi Bratislava trénoval s Viliamom Martinkovičom. V ASVŠ Dukla Banská Bystrica, kam prišiel v roku 1986, ho viedli tréneri Juraj Benčík a Miroslav Klus, po odchode z Banskej Bystrice krátko reprezentoval Sláviu UK Bratislava pod vedením trénera Ladislava Asványiho. Prvé chodecké úspechy dosiahol ako dorastenec v TJ Sokol Borský Mikuláš. Najvyššiu métu športovca, štart na OH, dosiahol ako člen Dukly. Československo reprezentoval aj v roku 1990 na ME v Splite, štartoval na halových ME v Glasgowe v roku 1990 a je šiestnásobným účastníkom chodeckého Svetového pohára. Dvojnásobný víťaz Záhoráckej dvadsiatky (1990

a 1992). Na bývalých federálnych majstrovstvách a na majstrovstvách Slovenska získal 6 zlatých, 4 strieborné a 5 bronzových medailí a aj touto bilanciou sa stal najúspešnejším chodcom z regiónu Záhorie v doterajšej histórii.

Žambokréthy, Ľudovít

4. 11. 1944 Trnava

S atletikou začínal na SPŠ v Trnave pod vedením Jozefa Burcla. Jozef Burcl aktivizoval študentov pre atletickú chôdzu. Tu dostali nové základy Juraj Benčík, Milan Belko, Ľudovít Žambokréthy, ktorí neskôr pôsobili aktívne

v atletike celé desaťročia. Napokon táto skupina iniciovala vznik Slovenskej chodeckej komisie pri SAZ-e v roku 1968. Ľudovít Žambokréthy bol prvým chodcom, ktorý získal v chôdzi na 5 km bronzovú medailu v rámci Trnavy v roku 1960. Po odchode Jozefa Burcla z Trnavy trénoval s Jozefom Magálom a v roku 1964 a 1965 absolvoval maratónsky beh v Novom Meste nad Váhom. Tu začala ďalšia kapitola trénera a organizátora.

Úspešný bol Ján Morvay, ktorý v roku 1970 reprezentoval v stretnutí žiakov Čechy – Morava – Slovensko, obsadil 2. miesto s časom 4:44,2 na 1 km. Zároveň sa stal vicemajstrom Slovenska na súťaži v Galante časom 4:43,9. Medzi najúspešnejších pretekárov v skupine patrili Pavol Blažek, reprezentoval ČSSR a SR už v dorasteneckom veku a v drese Trnavy získal niekoľko titulov vo svojich kategóriách. Neskôr v Dukle Banská Bystrica bol dve desaťročia stabilným reprezentantom v chôdzi na 20 km. Je držiteľom najlepšieho svetového výkonu na 20 km, štartoval päťkrát na OH. V roku 1982 na ME v Aténach získal bronzovú medailu v chôdzi na 20 km. Na ME v Splite 1990 sa stal majstrom Európy na 20 km.

Ďalším reprezentantom bol Peter Lukačovič, ktorý bol nominovaný do dresu ČSSR v chôdzi na 50 km a ako mládežník pravidelne získaval popredné miesta.

Chôdzi sa venovali aj synovia Dušan a Ľudovít ml., obaja dosiahli medailové umiestnenia v rámci Slovenska a ČSSR. Ľudovít ml. v Dukle Banská Bystrica bol členom skupiny Juraja Benčíka. Chôdzi sa venovala aj jeho dcéra Zuzana a neskôr aj vnuk Alex. Popri trénerskej práci pôsobil Ľudovít Žambokrétly ako rozhodca a organizátor.

Jeho spoločenská a športová činnosť bola ocenená plakietou Za rozvoj okresu Trnava, plakietou Za rozvoj atletiky v ČSSR. Titul vzorný tréner mu bol udelený v roku 1988 a Pamätná medaila predsedu TTSK v roku 2009.

KLUBY ATLETICKEJ CHÔDZE

Atletická chôdza na Záhorí

Aj keď podľa historických dokumentov prvé chodecké preteky na území Slovenska boli zaznamenané v roku 1902 v Banskej Bystrici a prvým pretekárom na medzinárodnej scéne bol Bratislavčan Štefan Drubina (štartoval na OH v Londýne 1908), prví vážnejší realizátori tejto disciplíny začali pôsobiť na Slovensku v polovici 20. storočia. Medzi priekopníkov tejto novodobej éry atletickej chôdze na Slovensku patrili Ivan Požár zo Žiliny, Vojtech Majling z Banskej Bystrice a rodák Zo Skalice Ivan Matulík. Nový impulz k rozvoju disciplíny dala nastupujúca generácia pretekárov a trénerov na čele so študentom trnavskej priemyslovky Jozefom Burclom, ktorí založili pri Západoslovenskom atletickom zväze chodeckú komisiu a ich zásluhou sa atletická chôdza dostala do majstrovských podujatí na dráhe v rámci vtedajšieho Západoslovenského kraja. Dokonca komisia pravidelne vydávala aj svojho tlačeneho spravodajcu, ktorý významnou mierou prispel k zvyšovaniu odbornej úrovne disciplíny.

V roku 1968, aj na základe skúseností zo západu Slovenska, si chodeckí zástupcovia klubov založili v Píle pri Častej prvú celoslovenskú chodeckú komisiu a zvolili na jej čelo vysokoškolského pedagóga Milana Gnotha z trnavskej Pedagogickej fakulty UK.

Komisia už v začiatkoch si dala za cieľ budovať mládežnícku základňu a organizovať preteky. Už zakrátko pričinením reprezentanta Juraja Benčíka z Dukly Banská Bystrica aj ďalších odborníkov vznikli nové podujatia. V Trnave aj zásluhou Ľudovíta Žambokrétlyho, Milana Belka, Miroslava Kyrinoviča a Pavla Krištofika začala písať svoju históriu Trnavská dvadsiatka a 17. mája 1970 vznikla na Záhorí v Borskom Mikulášovi tradícia najskôr Záhoráckej desiatky a od roku 1976 Záhoráckej dvadsiatky. Pri vzniku tejto stále živej tradície stál okrem Juraja Benčíka aj vtedajší učiteľ na miestnej základnej škole Miroslav Hazucha a už v roku 1970 sa ukázalo nadšenie aj talent pretekárov dedinskej školy v podobe cenných úspechov. V roku 1970 získal na majstrovstvách SR prvý titul pre chodcov z Borského Mikuláša starší dorastenec Jozef Petrik.

V tom roku pridali aj titul majstra ČSSR staršieho dorastu a stal sa tiež prvým československým reprezentantom z Borského Mikuláša, keď 8. augusta 1970 na juniorských pretekoch Družba v Rumunsku obsadil 10. miesto a v chôdzi na 10 km vytvoril slovenský rekord časom 49:05,0 min. V tom období pod značkou SBM (Sokol Borský Mikuláš) uspeli na majstrovských súťažiach aj ďalší chodci zo Záhoria. V roku 1971 získali členovia nového atletického klubu pod vedením trénera Milana Šíručka šesť majstrovských medailí. Po Jozefovi Petrikovi získali tituly majstrov SR aj mládežníci Jozef Michálek, Jozef Baďura a Ján Dobiáš, ktorý v roku 1972 získal aj titul majstra ČSSR mladšieho dorastu. Ani v ďalších rokoch, keď na trénerskom poste Milana Šíručka vystriedali jeho odchovanci Jozef Petrik a Ján Dobiáš, nebolo núdze o cenné úspechy. V 80. rokoch minulého storočia pod hlavičkou klubu TJ Mladost Borský

Juraj Benčík (v strede) v čase aktívnej chodeckej kariéry

Ivan Matulík (vpravo)

Olympijský víťaz Jozef Pribilinec (Dukla Banská Bystrica) na trati chodeckého festivalu v Trnave.

Mikuláš získali cenné tituly Jozef Černý a jeho mladší brat Juraj.

V roku 1993 sa možnosti na prípravu rozšírili o podmienky školského športového strediska, v ktorom zakladatelia a tréneri Ján a Danka Dobiášovci mohli vytvoriť kvalitnejšie podmienky na výber a prípravu talentov. Cenné úspechy od roku 2000 dosahovali členky školského strediska Dana Dobiášová ml. a Klára Malíková, ktoré mali možnosť ako žiačky reprezentovať Slovensko.

Klára Malíková v juniorskom veku štartovala na juniorských majstrovstvách Európy v litovskom Kaunase a ako členka MŠK Borský Mikuláš pod vedením trénera a svojho otca Ondreja Malíka tiež na juniorských majstrovstvách sveta v čínskom Pekingu. Pre zranenia a vysokoškolské štúdium v Prahe sa však sľubná chodecká kariéra tejto nádejnej chodkyne predčasne skončila. Podobne aj Dana Dobiášová ml. zanechala pozíciu pretekárky, neskôr sa venovala štúdiu na FTVŠ UK v Bratislave a dnes je aktívnou telovýchovnou pedagogičkou a tajomníčkou organizačného výboru Záhoráckej dvadsiatky. Československí a od roku 1993 slovenskí reprezentanti ako Ján Záhončík, Štefan Petrík, Klára Malíková, Dana Dobiášová, Jozef Hudec aj ďalší dosiahli výsledky, ktoré sú súčasťou bohatej histórie slovenskej atletiky. Od roku 1970 dosiahli chodci zo Záhoria, z ktorých sa už na medzinárodnej scéne presadil aj Milan Rízek z AŠK Skalica, okolo 150 medailí zo šampionátov v rámci bývalého Československa aj súčasného Slovenska.

Záhorácka dvadsiatka

Podujatie, ktoré založil Miroslav Hazucha a na ktorom v doterajšej 44-ročnej histórii štartovalo vyše päťtisíc pretekárov z 36 krajín sveta od olympijských šampiónov cez majstrov kontinentov až po žijúce legendy, si iný prívlastok ako chodecká perla nezaslúži. Viacerí z organizačného štábu úvodných ročníkov ako riaditeľka Základnej školy v Borskom Mikuláši Alojzia Urichová, jej nasledovník v rokoch 1976 – 1984 Štefan Bulka či z roku

1986 Viliam Obuch, sú už len v spomienkach žijúcich, ale podujatie je životaschopné a láka pozornosť priaznivcov športu. Aj keď súčasné ekonomické podmienky nie sú naklonené zámeru usporiadať na búrskom okruhu Európsky pohár alebo oficiálne medzištátne viacstretnutie (lebo aj také plány mali organizátori v minulosti už od roku 1990), je s väčšou či menšou pravidelnosťou miestom súbojov o majstrovské tituly.

Najčastejšie tu chodci bojujú o titul majstra Slovenska mužov na 20 km, ale v posledných rokoch aj v ďalších kategóriách. Pre organizátorov je desaťročia symbolickou odmenou ich snahy, že v doterajšej histórii privítali v Borskom Mikuláši troch pretekárov, ktorí dnes spomínajú na svoj štart na Záhorí ako olympijskí víťazi. Ako prvý to bol ešte v juniorskom veku poľský chodec, jeden z najlepších atlétov sveta v minulom storočí (olympijský víťaz, majster sveta a Európy) Robert Korzeniowski. Ten sa dokonca netají, že jeho štart v roku 1986 v Borskom Mikuláši a dosiahnutý výsledok na Záhorí mu otvoril cestu za chodeckou slávou. Druhým je slovenská chodecká legenda Jozef Pribilinec. Na Záhoráckej dvadsiatke je sedemnásobným víťazom. Do tretice zlatú olympijskú medailu vlastní tiež bývalý juniorský majster sveta a športový hrdina Ekvádoru Jefferson Pérez, ktorý tu štartoval v rámci prípravy len niekoľko týždňov pred ziskom zlata na OH 1996 v Atlante.

Svoje prvé chodecké súboje absolvoval na Búroch aj majster Európy z roku 1990 Pavol Blažek. V prvom ročníku ešte v roku 1970 ako žiak absolvoval v drese Lokomotívy Trnava 1 km za 6:14 min. a skončil vo svojej kategórii na 12. mieste. O dvadsať rokov neskôr vyhral majstrovstvá Európy, ale za jeho prístup k Záhoráckej dvadsiatke v roku 1991, keď v termíne podujatia mal možnosť absolvovať lukratívny štart na finančne dotovaných pretekoch v Izraeli, no neuprednostnil doláre pred Borským Mikulášom, Československý olympijský výbor (ČSOV) ocenil tento jeho čin titulom rytier športu. Pamätný diplom rodákovi od Trnavy na slávnostnom zasadnutí ČSOV v roku

1992 odovzdal osobne vtedajší prezident MOV Juan Antonio Samaranch. V roku 2013 v Borskom Mikuláši zorganizovali už 44. ročník a domáci organizátori z TJ Junior club pod taktovkou predsedu klubu Jána Dobiáša okrem zahraničných výprav privítali na podujatí už tradične tiež slovenských pretekárov v súboji o titul majstra SR v chôdzi mužov na 20 km.

Telovýchovná jednota Drôtovňa Hlohovec

História športovej chôdze v Hlohovci sa začala písať v roku 1985, keď vznikol v poradí 11. oddiel Telovýchovnej jednoty Drôtovňa Hlohovec - atletický. Jeho súčasťou bol od začiatku chodecký krúžok, ktorý našiel vynikajúce podmienky v priestoroch miestneho Stredného odborného učilišťa strojárkeho už v roku 1983. Veľkú zásluhu na jeho založení a postupnom rozvoji mal hlavne riaditeľ učilišťa Jozef Mandúch a jeho zástupca Jozef Urminský. Atletický oddiel začal v takýchto podmienkach dosahovať veľmi dobré výsledky. V kategórii dievčat patrili medzi najlepšie Jana Genovová, Mária Kusá a Bibiána Dolnáková.

Z chodcov dosiahli najväčšie úspechy v mládežníckej kategórii Dušan Genov a Július Mikuš, ktorí sa neskôr stali členmi armádneho celku Dukla Banská Bystrica. V kategórii mužov dominoval Miloš Mojiš, reprezentant Československa, ktorého výkon na 50 km 4:03:55 z roku 1996 budí rešpekt ešte aj dnes v porovnaní s terajšími olympijskými limitmi. Prvým predsedom a trénerom atletického oddielu bol Milan Belko. V rokoch 1990 – 1998 pôsobil ako tréner v nórskom klube Stjernen Fredrikstad a zároveň trénoval aj účastníka troje olympijských hier Srba Alexandra Rakoviča. Počas činnosti oddielu zastávali funkcie trénerov Ľuboš Štrba, Vojtech Vybíral a Dušan Genov. Veľkú zásluhu na činnosti oddielu mali viacerí funkcionári, z ktorých treba spomenúť najmä vtedajšieho primátora hlohovca Jána Brezovského, Jána Tassyho, Jozefa Burcla, Jozefa Hulína, Júliusa Mikuša, Annu Vavrovú, Milana Konečného.

Veľkú zásluhu na dosiahnutých úspechoch oddielu mal aj Dušan Genov st., ktorý dlhé roky vozil pretekárov na rôzne chodecké preteky. Neoddeliteľnou súčasťou pretekov v našom meste bola ich výrazná propagácia, ktorú pravidelne zabezpečovalo propagačné oddelenie Drôtovne. Zložkou práce atletického oddielu bola nielen účasť na rôznych chodeckých podujatiach, ale aj ich organizovanie. Nielen v Hlohovci si získali popularitu najmä medzinárodný halový chodecký míting a medzinárodné chodecké preteky, ktoré prebiehali na Štefánikovej ulici. Súčasťou halových mítingov bývalo pravidelné vyhodnocovanie najlepších slovenských chodcov a chodkýň.

Lokomotíva Trnava

Na podnet Ľudovíta Žambokréthyho v roku 1962 po konzultácii s vtedajším predsedom TJ Lokomotíva Trnava Jánom Piačkom boli chodci pričlenení k turistickému odboru pri TJ Lokomotíva Trnava. Tu našli lepšie podmienky, najmä možnosť lacnej prepravy bola neoceniteľná. Členovia Lokomotívy cestovali na preteky do Čiech a na zahraničné cesty do NDR, Bulharska, Rumunska, Dánska a neskôr Talianska.

Prví úspešní pretekári boli Pavol Beňo a Matej Skalnický, získali medaily na majstrovstvách ČSSR a Slovenska. Nová skupina chodcov vznikla v Zelenči, kde Ľudovít Žambokréthy učil a neskôr bol riaditeľom ZDŠ. K Milanovi Kraicovi a Petrovi Macákovci pribudli chodecké nádeje Ján Morvay, Pavol Blažek, Peter Lukačovič a Štefan Bachratý. Neskôr k ZDŠ Bučany pribudla skupina Jozef Hutta, Vladimír Krivošík a Jaroslav Cuper.

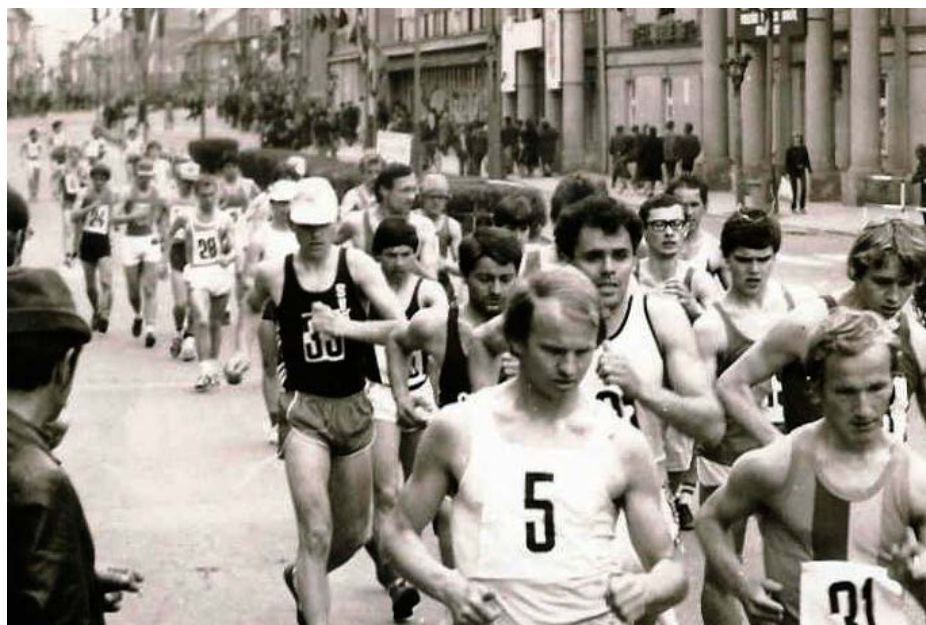
Blažek a Lukačovič patrili medzi najlepších pretekárov-mládežníkov v ČSSR. Najlepšie výkony v tomto období: Ján Morvay reprezentoval v trojstretnutí Čechy – Morava – Slovensko, Pavol Blažek majster Slovenska v roku 1972, 1974, 1975, 1976 a 1977 v kategórii od žiakov až po juniorov. V roku 1976 reprezentoval Pavol Blažek trikrát. Na ES mládežníkov pod názvom Družba Zielona Gora, kde obsadil 8. miesto, v družstve ČSSR proti

Pavol Blažek a Jozef Pribilinec

Pavol Blažek na Trnavskej 20 (1979)

Trasa Trnavskej 20 viedla aj popred radnicu

Tréner Ľudovít Žambokrěthy so svojimi zverencami

Maďarsku a v tom istom drese zvíťazil v NSR. V roku 1977 získal titul majstra ČSSR juniorov v chôdzi na 10 km.

Po prechode do TJ PS Trnava patril k najlepším Ľudovít Žambokrěthy ml. a Peter Lukačovič. Peter Lukačovič sa stal majstrom Slovenska v chôdzi na 50 km a v roku 1983 bol nominovaný do reprezentácie na semifinále Svetového pohára v Trnave. V roku 1982 získal bronzovú medailu v chôdzi na 5 km mladšieho dorastu, v roku 1983 2. miesto na majstrovstvách ČSSR mladšieho dorastu. Ľudovít Žambokrěthy ml. odišiel v roku 1983 na Športové gymnázium v Banskej Bystrici,

kde naďalej pretekal. Pavol Blažek získal v drese Lokomotívy Trnava 10 medailí z čs. a slovenských šampionátov, z toho 8 zlatých.

Trnavská 20

Po založení chodeckej komisie pri SAZ bolo hlavnou úlohou hnutia organizovať nové chodecké preteky zamerané najmä na mládež. V tom čase sa organizovala väčšina pretekov v Čechách a účasť na týchto podujatiach bola finančne a časovo náročná. V kruhu nadšených v TJ Lokomotíva Trnava sa zrodila myšlienka vedúca k založeniu pretekov. Za pochopenia Jána Piačka bola založená v roku 1969 Trnavská

dvadsiatka. Pri príprave 1. ročníka spolupracovali Pavol Krištofik, Ľudovít Žambokréthy, Miroslav Kyrinovič a Milan Belko.

Prvé dva ročníky sa konali na ceste zo Serede do Trnavy. Víťaz 2. ročníka bojoval o Pohár redakcie Trnavského hlasu. Od 3. ročníka sa preteky konali v centre mesta Trnava, kde štartovali aj mládežnícke kategórie.

Od roku 1987 väčšinou na trati 10 km v kategórii dospelých. Dĺžka trate sa menila podľa potrieb reprezentácie na 10 alebo 20 km. V roku 2001 preteky zanikli. Vrámci T-20 súťažili chodecké nádeje v rokoch 1991 – 1994 v Pohári európskych miest pod názvom Tírnavia Trophy. Od roku 1972 štartovali v Trnave aj zahraniční pretekári, a tak sa preteky stali medzinárodnými. Od roku 1978 do roku 1980 T-20 organizovali v TJ Skloplast s novým názvom o Pohár GR Tatrasklo. V rokoch 1981 až 1988 záštitu prevzala TJ PS Trnava, v rokoch 1988 až 1989 TJ VŠ Trnava, kedy aj oddiel zanikol. Od roku 1990 organizovalo preteky mesto Trnava. Za celé obdobie mala akcia množstvo spolupracovníkov a sponzorov. Okrem uvedených zakladateľov to boli: Jozef Burcl, Ivan Fixek, Eduard Meluš, Ján Ondrejka, Alfréd Morvay, Jozef Polešenský, Peter Lukačovič, Alexander Šmátrala, Milan Kraic a za mesto Trnava Štefan Bošňák, Vladimír Butko a Jaroslav Lieskovský. Taktiež treba spomenúť nebeskú ruku Juraja Benčíka, ktorý v Trnave pravidelne štartoval, 7-krát zvíťazil, zabezpečoval účasť pretekárov zo Slovenska a zahraničia. Ďalším rekordérom bol Pavol Blažek, ktorý zvíťazil v Trnave v hlavnej kategórii 6-krát a dosiahol najlepší čas 1:21:21. Prvým víťazom bol František Ondrášek, Košice, s časom 1:38:36. Prvým zahraničným víťazom bol v roku 1983 Bohdan Bulakowski z Poľska. Najväčším esom na štarte a víťazom bol v roku 1990 Robert Korzeniowski – neskôr jeden z najsúspešnejších atlétov sveta, 4-krát víťaz OH, 3-krát majster sveta, 2-krát majster Európy a držiteľ dvoch svetových rekordov vo chôdzi. Za celé obdobie štartovali na T-20 v Trnave tieto štáty: Poľsko, Maďarsko,

Rumunsko, Taliansko, Nemecko, Rakúsko, ZSSR, Švajčiarsko, Anglicko, Holandsko, Írsko, NDR, Litva, Česko, Luxembursko, Kazachstan. V roku 1981 zvíťazil Jozef Pribilinec, Dukla Banská Bystrica, neskorší víťaz OH. Prvým zahraničným víťazom bol Boguslav Duda. V roku 1979 v chôdzi na 10 km zvíťazil neskorší víťaz OH v Barcelone na 50 km Andrej Perlov, ZSSR. V roku 1980 sa konala kvalifikácia na OH v Moskve. V roku 1996 odštartoval počas T-20 čestné kolo majster Európy z roku 1990 Pavol Blažek a za potlesku obecenstva ukončil športovú činnosť tam, kde začal v roku 1970. Rozlúčil sa, aby sa stal v roku 2004 majstrom sveta veteránov v chôdzi na 10 km a zabehol si 12 maratónov a ešte neskončil.

Semifinále Svetového pohára v chôdzi 1983

Vysokým ocenením organizátorov T-20 bolo pridelenie jednej z troch semifinálových skupín Svetového pohára Lugano Trophy TJPS Trnava. Dňa 18. júna 1983 v centre mesta Trnava súťažili muži v chôdzi na 20 a 50 km. Družstvo ČSSR zvíťazilo a postúpilo do finále. Víťazom na 20 km sa stal Jozef Pribilinec, druhé miesto obsadil Pavol Blažek a tretie Roman Mrázek, všetci ČSSR. Na päťdesiatkilometrovej trati najepšie umiestnenie z reprezentantov ČSSR dosiahol štvrtý v cieľi Ľuboš Mackanič, šiesty bol Pavol Szikora. O tom, že v tomto roku boli slovenskí reprezentanti v drese ČSSR dominantní a dobre pripravení, svedčí 4. miesto vo finále v súťaži v Nórsku. Akciu poctili svojou návštevou delegáti EAA a hlavný rozhodca Witold Kirkor. Po skončení akcie boli doručené ocenenia organizátorom. Táto vrcholová udalosť atletickej sezóny zanechala najlepší dojem u početného publika v meste Trnava. Organizátori z TJPS Trnava na čele s Eduardom Melušom, Ľudovítom Žambokréthym a Miroslavom Kyrinovičom potvrdili svoj vysoký kredit. V semifinále štartovali tieto družstvá: ČSSR, Poľsko, Maďarsko a Rakúsko.

BASKETBAL

Basketbal je kolektívny halový a loptový šport, v ktorom sa dva tímy súperiace s piatimi hráčmi na ihrisku snažia vhodiť loptu do súperovho koša a zabrániť súperovi, aby dosiahol kôš, pričom musia dodržiavať určité pravidla basketbalu. Slovo basketbal sa skladá z dvoch anglických slovíčok: basket (kôš) a ball (lopta). Hracia plocha má tvar obdĺžnika s rovným tvrdým povrchom bez prekážok. Musí mať dĺžku dvadsaťosem metrov a šírku pätnásť metrov, meranú od vnútorného okraja hraničnej čiary. Družstvo tvorí maximálne 12 hráčov (5 hráčov na ihrisku a 7 náhradníkov) vrátane kapitána. Basketbalové stretnutie riadia 2 rozhodcovia a pomocní rozhodcovia (zapisovateľ, časomerač času a 24 sekúnd, komisár, pomocný zapisovateľ), ktorí sú súčasťou hry a dbajú na dodržiavanie všetkých pravidiel basketbalu. Zápas basketbalu pozostáva zo štyroch štvrtín po 10 minút.

OSOBNOSTI

Ábelová, Michaela

27. 8. 1985 Trnava

Odchovankyňa basketbalového oddielu Slávia Trnava. Po odchode z Trnavy pôsobila dva roky v Slovine Bratislava, päť rokov v Karlových Varoch, v Nemecku dva roky v Göttingene a od roku 2009 v Halle.

V roku 2012 doviedla ako kapitánka SV Halle Lions do finále nemeckej bundesligy. Stredná rozohrávačka niekoľkokrát obliekla dres reprezentačného družstva Slovenska a reprezentovala aj na európskom šampionáte v Poľsku v roku 2011.

Hrebíčková, Elena

13. 1. 1950 Trnava

Všestraná športovkyňa. V rodnom meste začínala s atletikou. Nádejnú skokanku do výšky však v štrnástich rokoch oslovili činovníci spod deravých košov. Najúspešnejšia basketbalistka celej histórie trnavského

športu. Hrala v bratislavských kluboch Lokomotíva a Slovan, v trnavskej Slávii aj TJ VŠ, napokon v nitrianskej VŠ PdF. Patrila do ligového kádra Slovana, ktorý ako prvý slovenský klub vyhral Československý pohár žien. V sezóne 1976 ju zaradili do reprezentácie ČSSR na sedemtyždňový zámořský zájazd (Kuba, Mexiko). Vyše tridsať rokov pracuje vo funkcii vedúcej vychovávateľky v internáte Strednej priemyselnej školy stavebnej v Trnave. Organizátorka športového diania pre stredoškôľakov, najmä basketbalových súťaží (napr. tradičnej 24-hodinovky).

Horniak, Eugen

28. 8. 1926 Ružindol – 6. 10. 2004 Bratislava

Československý basketbalový reprezentant, účastník olympijských hier 1952 v Helsinkách a majstrovstiev Európy v basketbale 1953 a 1955. Na olympiáde bol jediným Slovákom a vo dvoch zápasoch nastupoval v základnej päťke. V študentských rokoch sa vážne zaoberal aj atletikou a futbalom, bol dorasteneckým šampiónom vo futbale v drese ŠK Sered a v roku 1945 československým dorasteneckým majstrom v hode oštepom. Nakoniec svoj športový život zasvätil basketbalu a v najvyššej domácej súťaži hral 15 rokov (Železničiari, BK Bratislava, ŠK Slovan, Slávia SVTŠ Bratislava). V občianskom živote bol známym športovým lekárom, rokoch 1957 – 1970 bol lekárom československej basketbalovej reprezentácie. Bol známy aj publikačnou činnosťou.

Jančovič, Jozef

23. 8. 1954

K basketbalu sa dostal ako študent SVŠ Trnava v rokoch 1969 – 72. V roku 1972 absolvoval rozhodcovské skúšky 3. triedy. V rokoch 1977 – 82 rozhodoval nižšie súťaže až po 1. SNL a absolvoval rozhodcovské skúšky 2. a 1. triedy.

Od roku 1982 bol rozhodcom československej federálnej basketbalovej ligy až do rozdelenia štátu v roku 1993. Od roku 1993 rozhodoval najvyššiu slovenskú extraligu mužov a žien. Svoju rozhodcovskú kariéru ukončil finálovým stretnutím extraligy mužov Nitra – Handlová 14. mája 2005. Vo federálnej basketbalovej lige rozhodoval za 11 sezón 291 stretnutí (206 mužov a 85 žien). V basketbalovej extralige na Slovensku rozhodoval za 12 sezón 465 stretnutí (333 mužov a 132 žien). V roku 1986 úspešne absolvoval v Aténach seminár FIBA, na ktorom získal licenciu medzinárodného rozhodcu FIBA. Počas svojej medzinárodnej kariéry rozhodoval 102 zápasov v európskych pohároch a 55 medzištátnych zápasov na ME a v rôznych kvalifikáciách mužov a žien. Ako medzinárodný rozhodca sa zúčastnil na troch svetových šampionátoch stredných škôl v Izraeli, Turecku a Brazílii. V roku 2001 rozhodoval na svojom šesťtyždňovom turné v Spojených arabských emirátoch stretnutia arabskej basketbalovej ligy v Dubaji a Abú Dhabí. V rokoch 2001 – 2008 pôsobil v štruktúrach Slovenskej basketbalovej asociácie ako prezident združenia rozhodcov SBA. Po skončení rozhodcovskej kariéry sa stal technickým komisárom slovenskej basketbalovej extraligy a českej Mattoni NBL.

Palušná, Regina

6. 6. 1987 Trnava

Reprezentantka Slovenska v basketbale, odchovankyňa trnavskej basketbalovej prípravy na ZŠ Atómová. Reprezentačne hrala za dievčatá do 16, 18 a 19 rokov, potom v tíme žien. Zaskvela sa najmä

na majstrovstvách sveta basketbalistiek do 20 rokov 2007 v Bratislave, kedy bola za svoje výkony ocenená 3. miestom v ankete FIBA Európa. S basketbalom začínala v Trnave, odkiaľ ako 14-ročná odišla hrať do Košíc, potom pôsobila v MBK Ružomberok, mala angažmán v španielsku v klube Ros Casares Valencia, v maďarskom Pécsi aj vo francúzskom Nantes. Naposledy hrala v slovenskej extralige za Spišskú Novú Ves.

Sedlák, Justín

14. 1. 1945 Hoste

Účastník olympijských hier 1976 v Montreale, v rokoch 1976 – 1981 československý reprezentant. Držiteľ bronzovej medaily z majstrovstiev Európy 1981. Hráč Interu Bratislava, s ktorým získal titul majstra republiky v rokoch 1979, 1980 a 1983. S BK Pezinok získal titul majstra Slovenska v roku 1993.

BASKETBALOVÉ KLUBY

Basketbal v Trnave

Prvé športové kroky pod deravými košmi v Trnave sa datujú do druhej polovice 30. rokov minulého storočia v telocvični miestneho gymnázia. Organizovaný basketbal sa začína hrať v roku 1945, keď vznikajú kluby BK 06 a SSM Uragan. Družstvá oboch klubov štartujú v sezóne 1945/46 v krajskej súťaži. Basketbalový klub BK 06, ktorý vznikol na trnavskom gymnázium, mal družstvá mužov, žien i dorastencov. Priekopníkmi

v družstve mužov boli Kopecký, Butko, Ventura, Medňanský, Michna, Kiš, Molnár, Drozdík, Sobota a Neitz, trénerom bol František Gažo. V družstve žien, ktoré trénoval Ján Butko, pôsobili hráčky Trebatická, Husárová, Danibalová, Vážecká, Kopecká, Ujlakyová, Kormúthová, Poláčková a Brestovanská. Družstvo dorastencov trénoval Anton Kopecký. V závere sezóny sa z hráčskeho kádra BK 06 utvára samostatný Železničarský telovýchovný klub, ktorý sa v júli 1946 mení na ŠK Železničari Trnava.

V roku 1947 sa družstvo mužov prebojovalo do Slovenskej basketbalovej ligy a vyvíjalo čulú aktivitu. Ženské družstvo SSM Uragan v roku 1948 kompletne prechádza do ŠK Železničari a vytvára silný ženský basketbalový celok. Ten sa z krajšej súťaže dostáva do basketbalovej ligy a v nej roku 1950 získava prvé miesto a aj titul majstra Slovenska v basketbale žien. V roku 1954 prechádza celý basketbalový oddiel do novej telovýchovnej jednoty Slávia Trnava. Tu sa tvorí pod vedením Jána Butka družstvo mužov, žien a dorastencov. Rozbeh bol sľubný, no v roku 1958 prichádza náhla stagnácia a s ňou, našťastie len dočasne, koniec basketbalu v Slávii. Pokusy o oživenie nastávajú v roku 1964, keď na Pedagogickú fakultu UK Trnava prichádza odborný asistent Ivan Frühwald. V spolupráci s Igorom Smidom zakladá basketbalový oddiel iba so ženskou zloženou. Družstvo sa usiluje o postup do 2. ligy, no študentky, ktoré prevažne tvorili káder, po skončení školy opúšťajú Trnavu a daný cieľ uniká. V roku 1968 nastáva ďalší pohyb, basketbalový oddiel zo Slávie Trnava prechádza do VŠ PdF UK Trnava, v ročníku 1969/70 vyhráva krajskú súťaž a postupuje do 2. ligy. Je to po titule majsteriek Slovenska z roku 1950 druhý najväčší úspech ženského basketbalu v Trnave. V Slávii Trnava nastal ďalší rok nula, ale s ním iniciatíva telocvikára Eduarda Čordáša (ktorý pôsobil potom aj ako hlavný tréner).

V januári 1967 vzniká basketbalový krúžok dievčat na VI. ZDŠ v Trnave, ktorý sa o rok stáva

nosným pilierom basketbalu v Slávii Trnava. Oddiel sa rozšíril o nových funkcionárov a trénerov, predsedom sa stal Milan Krahulec, ďalšími funkcionármi boli Igor Thomka a Ján Ondruška. V sezóne 1973/74 ženy vyhrali krajské majstrovstvá a postúpili do Slovenskej národnej ligy, pričom v Slovenskom pohári postúpili až do semifinále. Aj ďalšie sezóny boli vcelku úspešné. Družstvo žien Slávie Trnava si udržalo svoje stabilné postavenie v strede tabuľky SNL. Odchody viacerých hráčok zo študijných a pracovných dôvodov koncom 70. rokov mimo Trnavu zapríčinili ďalšiu stagnáciu, no basketbal ju tentoraz prežil. Odmenou za predchádzajúcu aktívnu činnosť bolo v roku 1980 poverenie zorganizovať jednu z kvalifikačných skupín majstrovstiev Európy kadetiek práve v Trnave. Hrali v nej družstvá Belgicka, Poľska, Rakúska a Československa.

Na začiatku nového desaťročia vzniklo školské športové stredisko basketbalu, ktoré malo tri oddelenia basketbalovej prípravky. Staršie dorastenky postúpili do dorasteneckej ligy, ženy pod vedením Jozefa Jančoviča a Františka Střelca si napriek spomínaným problémom v kádri udržali, i keď o čosi horšie, postavenie v SNL. Rok 1983 priniesol basketbalovému oddielu zmeny. Predsedom sa stal Jarolím Pšenko, trénerom družstva žien bol od sezóny 1983/84 Jozef Ivan. Oddiel však reprezentovali nielen hráčky, ale aj rozhodcovia: v československej lige Jozef Jančovič (od roku 1986 medzinárodný rozhodca s licenciou FIBA) a Juraj Herman, v SNL Milan Krahulec, Ján Babjak, Jozef Škulavík, Milan Marek a Mário Bruckmayer. V ďalších sezónach pracoval basketbalový klub so striedavými úspechmi, pribudli noví funkcionári, viaceré hráčky našli uplatnenie v najvyššej ženskej súťaži. Reprezentantka Andrea Holubová v Slávii UK Bratislava, Jana Vagundová v Košiciach, Dagmar Imbergerová v Banskej Bystrici a Slovane Bratislava, Katarína Galbová v Prievidzi. Ďalšie dali prednosť štúdiu pred športovou kariérou. Ako športová trieda na ZŠ Atómová vzniklo družstvo minibasketbalu (1997/98) pod vedením Zuzany Žitniakovej, ktoré

V telocvični Pedagogickej fakulty UK na trnavskom Prednádraží sa hral v období 1968 – 1974 výborný ženský basketbal. Tamojšie vysokoškoláčky sústavne útočili pod deravými košími najvyššej národnej súťaže na víťaznú priečku. V tom čase však ešte nemala Trnava športovú halu, v ktorej by mohli priaznivci sledovať – v prípade postupu ich družstva – aj duely československej extraligy.

Družstvo žien Slávie Trnava v 70. rokoch

Piešťanské Čajky si úspešne počínajú v najvyššej slovenskej basketbalovej súťaži

na majstrovstvách Slovenska skončilo na 5. mieste. Bol to po dlhšom čase zasa jeden z väčších úspechov trnavského basketbalu.

Prelomovým pre basketbalový klub bol súťažný ročník 1999/2000, keď sa prejavili výsledky úspešnej práce s mládežou. Kadetky hrali v SNL, staršie žiačky v oblastnej súťaži, mladšie postúpili na majstrovstvá Slovenska a skončili na 3. mieste. Podobný úspech dosiahli aj minibasketbalistky: víťazstvo v oblastnej súťaži, postup na majstrovstvá Slovenska a konečné 3. miesto. Ďalšie ročníky boli zaujímavé nielen prebiehajúcimi hráčskymi a personálnymi zmenami, ale opäť peknými úspechmi na majstrovstvách Slovenska. Predsedom klubu, hrajúceho pod hlavičkou BK AŠK Slávia Trnava, bol Karol Ábel, trénerskú zostavu tvorili Lukovič, Radičová, Žitniaková, Jacková. Ženy hrali celoslovenskú 1. ligu, podobne aj juniorky, kadetky a staršie minibasketbalistky.

Pekný úspech dosiahli v sezóne 2010/2011 staršie žiačky, účastníčky najvyššej slovenskej ligovej súťaže, ktoré pod vedením tréneriek Jackovej a Martinickej sa stali vo svojej kategórii majsterkami Slovenska. V súčasnosti hrajú ženy v 2. lige, skupina západ, kadetky v 1. lige a žiačky spolu so staršími minibasketbalistkami oblastnú súťaž. V nasledujúcej sezóne by BK AŠK Slávia Trnava chcel mať zastúpenie až v piatich súťažiach. Rok 2001 bol impulzom aj pre mužský basketbal. Po rokoch hŕstka nadšencov založila mužské basketbalové družstvo. Zaradené bolo do tretoligovej súťaže, pričom po skončení súťažného ročníka 2002/2003 dostalo ponuku štartovať v 1. lige. Využilo ju a po intenzívnej príprave, posilnené o nových hráčov a pod vedením trénera Petra Orglera (Pezinok, Svit), začalo v telocvični Slávie naplno hrať.

Zatiaľ najväčším úspechom klubu, ktorého zakladateľom a manažérom je Dušan Majerský, bolo víťazstvo v I. lige mužov v ročníku 2010/2011, už pod vedením trénera Ladislava Štajgera. Klub,

ktorý je od roku 2005 ako MBK Trnava členom AŠK Slávia Trnava, má momentálne jedno družstvo dospelých a dve mládežnícke družstvá. Ich prioritou je hrať dobrý basketbal a mladým ľuďom poskytovať možnosť rozvíjať svoju osobnosť v tomto peknom športe. To je, nakoniec, veľkým poslaním basketbalového športu v meste.

V sezóne 1973/74 ženy vyhrali krajské majstrovstvá a postúpili do Slovenskej národnej ligy, pričom v Slovenskom pohári postúpili až do semifinále. Aj ďalšie sezóny boli vcelku úspešné. Družstvo žien Slávie Trnava si udržalo svoje stabilné postavenie v strede tabuľky SNL. Odchody viacerých hráčok zo študijných a pracovných dôvodov koncom 70. rokov mimo Trnavu zapríčinili ďalšiu stagnáciu, no basketbal ju tentoraz prežil. Odmenou za predchádzajúcu aktívnu činnosť bolo v roku 1980 poverenie zorganizovať jednu z kvalifikačných skupín majstrovstiev Európy kadetiek práve v Trnave. Hrali v nej družstvá Belgicka, Poľska, Rakúska a Československa. Na začiatku nového desaťročia vzniklo školské športové stredisko basketbalu, ktoré malo tri oddelenia basketbalovej prípravky. Staršie dorastenky postúpili do dorasteneckej ligy, ženy pod vedením Jozefa Jančoviča a Františka Střelca si napriek spomínaným problémom v kádri udržali, i keď o čosi horšie, postavenie v SNL. Rok 1983 priniesol basketbalovému oddielu zmeny. Predsedom sa stal Jarolím Pšenko, trénerom družstva žien bol od sezóny 1983/84 Jozef Ivan. Oddiel však reprezentovali nielen hráčky, ale aj rozhodcovia: v československej lige Jozef Jančovič (od roku 1986 medzinárodný rozhodca s licenciou FIBA) a Juraj Herman, v SNL Milan Krahulec, Ján Babjak, Jozef Škulavík, Milan Marek a Mário Bruckmayer. V ďalších sezónach pracoval basketbalový klub so striedavými úspechmi, pribudli noví funkcionári, viaceré hráčky našli uplatnenie v najvyššej ženskej súťaži. Reprezentantka Andrea Holubová v Slávii UK Bratislava, Jana Vagundová v Košiciach, Dagmar Imbergerová v Banskej Bystrici a Slovane Bratislava, Katarína Galbová v Prievidzi. Ďalšie dali prednosť štúdiu pred športovou kariérou. Ako

športová trieda na ZŠ Atómová vzniklo družstvo minibasketbalu (1997/98) pod vedením Zuzany Žitniakovej, ktoré na majstrovstvách Slovenska skončilo na 5. mieste. Bol to po dlhšom čase zasa jeden z väčších úspechov trnavského basketbalu. Prelomovým pre basketbalový klub bol súťažný ročník 1999/2000, keď sa prejavili výsledky úspešnej práce s mládežou. Kadetky hrali v SNL, staršie žiačky v oblastnej súťaži, mladšie postúpili na majstrovstvá Slovenska a skončili na 3. mieste. Podobný úspech dosiahli aj minibasketbalistky: víťazstvo v oblastnej súťaži, postup na majstrovstvá Slovenska a konečné 3. miesto. Ďalšie ročníky boli zaujímavé nielen prebiehajúcimi hráčskymi a personálnymi zmenami, ale opäť peknými úspechmi na majstrovstvách Slovenska. Predsedom klubu, hrajúceho pod hlavičkou BK AŠK Slávia Trnava, bol Karol Ábel, trénerskú zostavu tvorili Lukovič, Radičová, Žitniaková, Jacková. Ženy hrali celoslovenskú 1. ligu, podobne aj juniorky, kadetky a staršie minibasketbalistky. Pekný úspech dosiahli v sezóne 2010/2011 staršie žiačky, účastníčky najvyššej slovenskej ligovej súťaže, ktoré pod vedením tréneriek Jackovej a Martinickej sa stali vo svojej kategórii majsterkami Slovenska. V súčasnosti hrajú ženy v 2. lige, skupina západ, kadetky v 1. lige a žiačky spolu so staršími minibasketbalistkami oblastnú súťaž. V nasledujúcej sezóne by BK AŠK Slávia Trnava chcel mať zastúpenie až v piatich súťažiach.

Rok 2001 bol impulzom aj pre mužský basketbal. Po rokoch hŕstka nadšencov založila mužské basketbalové družstvo. Zaradené bolo do treťoligovej súťaže, pričom po skončení súťažného ročníka 2002/2003 dostalo ponuku štartovať v 1. lige. Využilo ju a po intenzívnej príprave, posilnené o nových hráčov a pod vedením trénera Petra Orglera (Pezinok, Svit), začalo v telocvični Slávie naplno hrať. Zatiaľ najväčším úspechom klubu, ktorého zakladateľom a manažérom je Dušan Majerský, bolo víťazstvo v 1. lige mužov v ročníku 2010/2011, už pod vedením trénera Ladislava Štajgera. Klub, ktorý je od roku 2005 ako MBK Trnava členom AŠK Slávia Trnava, má

momentálne jedno družstvo dospelých a dve mládežnícke družstvá. Ich prioritou je hrať dobrý basketbal a mladým ľuďom poskytovať možnosť rozvíjať svoju osobnosť v tomto peknom športe. To je, nakoniec, veľkým poslaním basketbalového športu v meste.

Šamorínsky basketbalový klub

Vznik basketbalového oddielu v Šamoríne v roku 1964 je spojený s družstvom starších dorastencov, ktorí hrali basketbal na SVŠ na hodinách telesnej výchovy. Neskôr pribudlo aj družstvo žien, ktoré tvorili študentky SVŠ v Šamoríne. Kvalitatívny zlom v práci basketbalového oddielu nastal po výstavbe novej haly T-18 na Veternej ulici v roku 1974. Družstvá mužov aj žien sa stali majstrami kraja a postúpili do vyšších súťaží na jeden, resp. dva roky. V sezóne 1991/92 družstvo žien ako víťaz majstrovstiev kraja vybojovalo postúp do 2. ligy. historickým dňom pre šamorínsky basketbal sa stal 20. september 1994. V tento deň podpísali BK Šamorín a BO TJ Slávia Filozof Bratislava dohodu o vytvorení spoločného družstva s názvom BK Filozof Šamorín, ktoré štartovalo v I. lige SBA. Basketbalové družstvo žien si v sezóne 2009/2010 ako víťaz 1. ligy vybojovalo postúp do extraligy.

V sezóne 2007/2008 na záverečnom turnaji majstrovstiev Slovenska v Šamoríne naše hráčky obsadili veľmi pekné druhé miesto. V sezóne 2009/2010 vybojovali 1. miesto v dlhodobej súťaži slovenskej ligy kadetiek a stali sa majsterkami republiky. Úspešnými reprezentantkami sú napríklad Sabína Oroszová vo výbere Slovenska U18, účastníčka ME r. 2010, Angelika Slamová a Michaela Raková, reprezentantky SR U16, ktoré postúpili z B do A kategórie majstrovstiev Európy. Angelika Slamová bola vyhodnotená ako najužitočnejšia hráčka celého turnaja. Obidve hráčky neskôr patrili k oporám reprezentačného výberu Slovenska U18.

Na majstrovstvách Európy U20 reprezentovala naša hráčka Nikoleta Feketeová. Júlia Lelkes

štartovala na majstrovstvách Európy v slovenskom výbere U16 vo veku iba 14 rokov. O rozvoj šamorínskeho basketbalu sa zaslúžili: Ľudovít Méry, dlhoročný predseda oddielu, zakladateľ a vedúci školského športového strediska (zrušené v r. 1991). Má najväčšiu zásluhu na postavení športovej haly T-18. František Nagy, súčasný predseda ŠBK, svojho času aj tréner mládežníckych družstiev. Albert Diósi, riaditeľ a šéftrener klubu, ako aj funkcionári a tréneri: Tibor Pogány, Jozef Ivičič (†), Peter Kováčik, Mária Diósiová, Ľubica Nagyová, Gitka Agová-Polačeková. hráčky, ktoré pôsobili a pôsobia v prvoligových kluboch na Slovensku a v zahraničí: Renertová-Csicsayová, Janecová, Sárosfaiová, Tátošová, Safaritová, J. Lelkesová-Kováčková. Dalibor Hlivák, tréner kadetiek a junioriek.

MŠK BO Holíč

Mestský športový klub, basketbalový oddiel Holíč, bol založený v roku 2006. Vznikol z iniciatívy ľudí, nadšených pre basketbal, ktorí sa pravidelne v piatok stretávali v telocvični na II. ZŠ v Holíči. Tu sa zrodila idea, že by sa v našom meste mohol znova hrať basketbal na súťažnej úrovni. Súčasní hráči MŠK BO Juraj Rypák a Peter Seršeň začali dávať dohromady družstvo, hľadať hráčov a trénera, zabezpečovali podmienky na tréning a oslovovali sponzorov. Po všetkých týchto namáhavých, ale úspešných procedúrach v Holíči ožil v roku 2006 basketbalový klub.

Pred sezónou 2006/07 sa prihlásili do 2. ligy západ. Prvým trénerom bol Peter Suchovský, po ňom jeho asistent Jozef Kišš a Igor Záhradník. Od sezóny 2010/11 sa hrá v Holíči 1. liga. Trénerovi Igorovi Záhradníkovi pribudol asistent Ľubomír Marenčík, ktorý sa v nasledujúcej sezóne stal hlavným trénerom s hrajúcim asistentom Dušanom Snopkom. V klube zorganizovali aj krúžok pre deti a mladistvých s cieľom vychovať si vlastné basketbalové nádeje.

BEDMINTON

Bedminton je športová hra pre dvoch alebo štyroch hráčov, ktorí sa pohybujú na opačných poloviciach obdĺžnikového ihriska rozdeleného sieťou. Hráči v rukách držia reaky a striedavo odbíjajú košík. Kurty sú zvyčajne označené pre hranie dvojhry aj štvorhry. Kurt pre štvorhru je širší ako pre dvojhru, ale obe sú rovnakej dĺžky. Šírka kurtu je 6,1 m a v dvojhre sa táto šírka zmenšuje na 5,18 m. Celá dĺžka kurtu je 13,4 m. Sieť je na okrajoch vysoká 1,55 m a v strede 1,55 m.

V roku 1934 bola založená BWF (Badminton World Federation, Medzinárodná federácia bedmintonu), predtým zvaná IBF. Na Slovensku sa hrajú turnaje, ako aj liga. Slovenský zväz bedmintonu (SZBE) zastrešuje organizáciu turnajov, kluby a hráčov na Slovensku, vydáva rebríčky a koordinuje organizáciu turnajov. Rozšírený je aj amatérsky bedminton.

OSOBNOSTI

Lužáková, Eva

8. 12. 1950

Členka bedmintonového oddielu Slávia Trnava a rekordérka v počte získaných titulov majsterky Slovenska.

Rosina, Jozef

4. 3. 1957

Dlhoročný predseda klubu Slávia Trnava a tréner mládeže. Vychoval v mládežníckych kategóriách viacero slovenských majstrov. V súčasnosti je garantom projektu Rozvoj mládežníckeho bedmintonu v Trnave.

Šimková, Jana

11. 3. 1948

Je zakladajúcou členkou klubu, ktorá odvtedy ako jediná nepretržite hrá bedminton dodnes. Je mnohonásobnou majsterkou Slovenska a dosahuje úspechy na veterárskych súťažiach.

BEDMINTONOVÉ KLUBY

Slávia Trnava

Bedminton sa začal v Trnave súťažne hrať v roku 1973, keď skupina nadšencov v TJ Atóm Jaslovské Bohunice založila bedmintonový oddiel. Zhruba o rok celý oddiel prešiel do TJ SZM Fortuna Trnava, od roku 1985 dodnes pôsobí v TJ Slávia Trnava. Dlhoročným predsedom klubu a trénerom mládeže je Jozef Rosina, ktorý vchoval v mládežníckych kategóriách viacero slovenských majstrov. V súčasnosti je garantom projektu Rozvoj mládežníckeho bedmintonu v Trnave. Zakladajúcou členkou oddielu je Jana Šimková, ktorá ako jediná hrá bedminton nepretržite dodnes. Je mnohonásobnou majsterkou Slovenska a medailistkou mnohých veterárskych súťaží. Eva Lužáková je rekordérkou v počte získaných titulov majsterky Slovenska. Úspešnými hráčmi sú aj Dušan Šimek, Róbert Racko, Gabriel Rosina, Viera Rosinová a Marianna Kojšová.

Jozef Rosina

BEJZBAL

Bejzbál je tímový šport, populárny najmä v Amerike a východnej Ázii. Družstvo tvorí 9 hráčov. Každý z nich má určenú pozíciu na ihrisku. Zápas hrajú proti sebe dve družstvá. Má dve časti: obrana a útok. Družstvá sa počas zápasu v týchto činnostiach striedajú, keď jedno družstvo bráni, druhé útočí. Útok je časť hry, keď je družstvo na pálke - páli. Pálkar sa snaží odpáliť nadhod čo najďalej, aby mohol obehnúť čo najviac mét. Keď pálkar odpáli, stáva sa z neho bežec. Keď bežec obehne všetky 4 méty, pripíše sa družstvu bod. Obrana je časť hry, keď je družstvo v poli - chytá odpálené lopty. Cieľom obrany je vyautovať bežca skôr, ako obehne všetky 4 méty. Po troch autoch sa menia družstvá v obrane a útoku. Jedna výmena sa volá zmena, znamená, že obe družstvá boli raz v útoku a raz v obrane. Deväť takýchto zmien tvorí zápas - nehrá sa na čas.

OSOBNOSTI

Krásny, Marián

27. 8. 1974 Trnava

Reprezentant a niekoľkonásobný majster Slovenska. Bývalý tréner reprezentácie Slovenska žiakov. Legionárčil v Českej republike v drese Drakov Brno a Techniky Brno. Momentálny tréner žiakov Třebíča – majstrov ČR.

Kupka, Ronald

31. 7. 1970 Trnava

Zakladateľ bejzbalového klubu v Trnave a jediný reprezentant, ktorý sa dostal do federálnej reprezentácie Československa. Je viacnásobným reprezentantom Slovenska a viacnásobným majstrom

Slovenska. Bývalý šéftrener reprezentácie Slovenska, jednu sezónu odohral za univerzitný tím v USA.

BEJZBALOVÉ KLUBY

Bejzbál v Trnave

Začiatky siahajú do roku 1987, keď bol založený softbalový oddiel mužov pod hlavičkou TJ VŠ Trnava. V roku 1991 so vznikom prvej slovenskej bejzbalovej ligy sa podobne ako v iných mestách i trnavský softbalový oddiel transformoval na bejzbalový. V súčasnosti je klub vlajkovou loďou Slovenskej bejzbalovej federácie a má vysoko rozvinutú prácu s mládežníckymi kategóriami.

Všetky mládežnícke družstvá patria medzi absolútnu špičku na Slovensku, pravidelne sa umiestňujú na popredných miestach medzinárodných turnajov v Európe a sú najväčším dodávateľom reprezentantov do národných tímov Slovenska. Najväčšie úspechy klubu: Dvanásť titulov majstrov Slovenska, víťaz PVP v Šoproni v Maďarsku 1998, víťaz PEM v Trnave 2003, víťaz medzinárodnej interligy 2012 (ako prvý slovenský klub). Juniori získali 11 titulov majstrov Slovenska, ka-deti boli 13x majstrami Slovenska a zvíťazili na turnaji Pony Praha. Žiaci sú dvanásťnásobní majstri Slovenska.

Najúspešnejší bejzbalisti v histórii klubu: Ronald Kupka – zakladateľ klubu, jediný hráč, ktorý sa dostal do reprezentácie Česko-Slovenska, viacnásobný reprezentant Slovenska, bývalý šéftréner reprezentácie Slovenska, jeden rok odohral za univerzitu v USA. Marián Krásny – viacnásobný reprezentant Slovenska, viacnásobný majster Slovenska, bývalý tréner reprezentácie Slovenska žiakov, bývalý hráč Drakov Brno, Techniky Brno, v súčasnosti tréner žiakov Třebíča – majstrov ČR.

Bejzbal v Skalici

V Skalici, podobne ako v iných mestách, vznikol najprv softbalový oddiel, od septembra 1993 sem prenikol bejzbal. V oddiele bolo v roku 1993 organizovaných 26 členov. V dňoch 10. a 11. apríla sa na štadióne uskutočnil 1. ročník turnaja O skalický trdelník za účasti 6 mužstiev. V roku 1994 členskú základňu tvorilo družstvo mužov, ktoré absolvovalo svoju prvú sezónu v najvyššej slovenskej súťaži. Predsedom oddielu bol Karol Liščák.

V roku 2001 bolo v bejzbalovom klube Outmen ŠK Skalica registrovaných 25 členov, z toho dvaja legionári z Kyjova.

Mužstvo viedli dvaja tréneri a registrovaní boli aj piati juniori. V priebehu roka odohralo 15 majstrovských zápasov, v Slovenskom pohári štyri, dve prípravné stretnutia na Morave a štyri zápasy na turnaji Posledný odpaľ, kde sa Skaliciania umiestnili na 4. mieste. Jeden turnaj bol aj v Skalici. Družstvo bejzbalu prežívalo v roku 1995 ťažké obdobie, keď svoju súťaž nedohralo z finančných a personálnych dôvodov.

Po rozpade družstva mužov bolo založené družstvo juniorov, ktoré prešlo zimnou prípravou s tým, že jeho 10 členov nebude hrať v dlhodoobej súťaži, ale hosťovať v Kunoviciach. O rok neskôr bolo v klube 25 členov a v roku 1997 už 38 členov, pričom klub sa zúčastnil súťaží Slovenskej bejzbalovej federácie a zameriaval sa na dobudovanie trénerského a funkcionárskeho zázemia. Od roku 2011 už mali bejzbalisti zastúpenie v súťaži dospelých, keď hosťovali za moravský Kyjov. Činnosť oddielu riadil Marián Macháček.

Angels Trnava, víťaz interligy 2012, majster SR 2012

BOX

Box je bojový šport, pri ktorom sa dvaja protivníci snažia navzájom knokautovať v rámci pravidiel povolených úderov pästami. Športový box vznikol v 18. storočí vo Veľkej Británii. Pravidlá stanovuje medzinárodná federácia amatérskych boxerov (AIBA). Boxeri sú rozdelení podľa váhových kategórií. V súčasnosti existuje nielen mužský, ale aj ženský box. Okrem amatérskeho boxu existuje aj profesionálny. Rozdiel medzi nimi je nielen vo výstroji, ale aj v charaktere zápasu. Amatérsky zápas sa skladá z troch kôl po troch minútach a sú zakázané útoky na chrbát. V profesionálnom boxe môže zápas trvať až dvanásť kôl. V oboch prípadoch je medzi kôlami minútová prestávka. V súčasnosti existuje päť celosvetových profesionálnych boxerských asociácií, z nich každá usporadúva vlastné súboje o titul majstra sveta.

OSOBNOSTI

Baranovič, Karol

22. 9. 1913 Špačince – 22. 6. 1987 Trnava

Najúspešnejší pästiar v celej histórii trnavského diania medzi dvanástimi povrazmi. Najskôr chcel byť zápasníkom. Za vzor mu poslužil úspešný Trnavčan Jozef Herda. Ambicióznemu nasledovníkovi však

žienka nebola súdená, keďže talentovaného mládenca napokon zvábili do ringu. Výnimočný borec v tričku AC Jánošík, ktorý mal jedenásť súrodencov, si priniesol z majstrovstiev Slovenska v boxe štyri zlaté medaily. Prvú zavesili Baranovičovi na krk už ako 20-ročnému (1933). Ďalšie pridali v národných šampionátoch 1934,

1935 a 1936. Vtedy bol jediným Slovákom v reprezentačnom družstve ČSR. Vďaka viacerým skvelým vystúpeniam v zahraničí ho zaradili do olympijskej prípravy. Jeho meno však v konečnej nominácii pre berlínske OH 1936 sa neobjavilo. Rozhodol o tom nominačný duel s pražským rivalom Hrubešom. V hlavnom meste Československa, podľa očitých svedkov, mal síce Baranovič výkonnostne navrch, no arbitri prisúdili domácomu pästiarovi sporné víťazstvo na body a tým aj miestenku vo výprave do nemeckej metropoly.

Bobrík, Jozef

14. 3. 1931 Cífer – 15. 11. 2007 Zavar

Odchovanec ciferského boxu. Najväčšie úspechy: Majster Slovenska 1950, majster Československa 1952, majster Slovenska v ľahko-strednej váhe 1955, finalista majstrovstiev Československa (trénoval ho

olympijský víťaz Július Torma). Oddiely: BC Jánošík Trnava, Banská Bystrica, Nové Mesto nad Váhom, ÚDA Praha, VÚMA Nové Mesto nad Váhom, ZŤS Dubnica nad Váhom. Počas svojej kariéry (1948 – 58) vybojoval 268 zápasov, z ktorých prehral iba sedemdesiat.

Cehlárik, Leopold

7. 2. 1929 Cífer – 15. 11. 1996 Trnava

Odchovanec ciferského boxu. Najväčšie úspechy: Dvojnasobný majster Slovenska v ťažkej váhe v rokoch 1951 – 52, finalista majstrovstiev Československa 1952 v Brne. Počas 15-ročnej aktívnej činnosti

vybojoval v ringu 300 stretnutí, v 120 súperov

knokautoval. Kluby: TŠS Trnava, BC Janošík Trnava, Železničiari Trnava, BC Svätý Jur, Tehelne Trnava, ŠK Železničiari Bratislava, Iskra Dimitrov Bratislava.

Gál, František

27. 3. 1931 Cífer – 8. 5. 1991 Michalovce

Odchovanec ciferského boxu. Najväčšie úspechy: Majster Slovenska v strednej váhe v Ružomberku (1952), reprezentant ČSR v súboji proti Francúzsku (1952), finalista majstrovstiev Československa 1954

(podľahol slávnemu Júliusovi Tormovi), víťaz celoštátnej armádnej spartakiádnej súťaže (1954), víťaz trojboja v polostrednej váhe v Handlovej (1949). Kluby: Železničiari Trnava, Spartak Trnava, Iskra Smrečina Banská Bystrica, ODA Trenčín, Michalovce.

Glasa, Viliam

16. 6. 1933 Cífer – 16. 7. 2000 Bratislava

Odchovanec ciferského boxu. Najväčšie úspechy: Majster Československa v ľahkej váhe (1957), štvornásobný majster Slovenska, trojnásobný finalista majstrovstiev Československa, armádny majster

Československa (1954). Dvanásťkrát reprezentoval ČSR, okrem iného v Maďarsku, Nemecku, Poľsku, Švédsku a Egypte. Počas dvanásťročnej aktívnej kariéry vybojoval v ringu vyše 250 zápasov a iba v dvadsiatich našiel svojho premožiteľa. Za svoj najväčší úspech medzi povrazmi v roku 1955 považoval víťazstvo nad Jankom Zacharom, olympijským víťazom z Helsínk 1952. Vrchol svojej výkonnosti dosiahol

v drese ÚDA Praha, kde ho trénoval olympijský víťaz z roku 1948 Július Torma.

Just, Pavol

22. 12. 1940 Vrbové

Od mladosti pestoval šport, venoval sa plávaniu, hádzanej a najmä boxu. V r. 1964 zanechal aktívnu športovú činnosť. Absolvoval rozhodcovský kurz a kvalifikáciu rozhodcu si sústavne zvyšoval. V r. 1987 sa stal rozhodcom EABA (Európskej asociácie boxu amatérov) a v r. 1990 AIBA (Medzinárodnej asociácie boxu amatérov). V rámci tejto funkcie sa zúčastňuje na vrcholných päťstiariských súťažiach v mnohých krajinách sveta, napríklad v r. 1995 rozhodoval na majstrovstvách sveta v boxe seniorov v Berlíne, v r. 1999 na majstrovstvách sveta juniorov v Rijeke v Chorvátsku. Istý čas bol predsedom Zväzu boxu Západoslovenského kraja, v r. 1989 – 1991 predsedom Slovenského zväzu boxu a podpredsedom Česko-slovenského zväzu boxu. Od r. 1991 vykonáva funkciu predsedu Zväzu boxu západoslovenského regiónu a predsedu matickej a disciplinárnej komisie Slovenského zväzu boxu. Vo Vrbovom v r. 1986 založil pri Telovýchovnej jednote Iskra Vrbové oddiel boxu. Je jeho predsedom aj trénerom. Istý čas mu ako kvalifikovaný tréner pomáhal brat Róbert. Oddiel, ktorý mal v období najväčšieho rozkvetu 14 – 16 členov, dosiahol viaceré cenné úspechy (Peter Kočka sa stal majstrom kraja v kategórii juniorov, Peter Kuchár majstrom Slovenska v kategórii žiakov a René Just majstrom Slovenska v kategórii seniorov). Vo Vrbovom sa v r. 1977 zaslúžil o usporiadanie majstrovstiev Západoslovenského kraja seniorov a turnaja dorastencov. V rokoch 1991 – 1995 bol predsedom TJ Iskra Vrbové, potom členom výkonného výboru MŠK Vrbové a predsedom Združenia športových klubov mesta Vrbové (do 19. decembra 2008).

Just, René

6. 7. 1971 Vrbové

Absolvoval Fakultu telesnej výchovy a športu UK Bratislava. Boxoval za TJ Iskra Vrbové, v rámci čs. ligy za Atóm Jaslovské Bohunice, počas vojenskej služby za ŠKP Karlove Vary a napokon za ŠKP Bratislava. Člen

Strediska štátnej športovej reprezentácie. V r. 2000 sa stal rozhodcom EABA (Európska asociácia boxu amatérov), od r. 2007 je svetovým rozhodcom najvyššej kvalifikácie AIBA (Medzinárodná boxerská asociácia) a medzinárodným rozhodcovským inštruktorom pre AIBA. V sezónach 2010/11, 2011/12 a 2012/13 rozhodca svetovej boxerskej ligy WSB (World Series of Boxing). Držiteľ najvyššej trénerskej triedy v boxe. Od roku 2011 člen Výkonného výboru SABA. Dosiahnuté úspechy: Ako reprezentant TJ Iskra Vrbové dvojnásobný majster Slovenska v boxe v kategórii do 71 kg (1988, 1993), raz ako reprezentant ŠKP Bratislava klubový titul majstra SR (1994); dva razy 2. miesto na majstrovstvách Slovenska (1992, 1994). Účastník viacerých medzinárodných turnajov. Na Acropolis Cup v Aténach (1993) získal 3. miesto a na turnaji vo Wiener Neustadte (1993) 2. miesto. Celkovo odboxoval 160 zápasov, z toho 120 víťazných. Ako rozhodca účastník olympijského kvalifikačného turnaja v Aténach (2008) a Trabzone (2012), majstrovstiev sveta mládeže a juniorov v Baku (2010) a Astane (2011), majstrovstiev sveta Elite v Miláne (2009) a Baku (2011), Stredomorských hier v Pescare (2009), majstrovstiev Európy Elite v Moskve (2010) a Ankare (2011), historicky prvých olympijských hier mládeže do 18 rokov v Singapure (2010), majstrovstiev sveta žien v čínskom Qinhuangdao (2012) a olympijských hier v Londýne (2012).

Kovács, Tomáš „Kid“

20. 6. 1977 Galanta

Najlepší slovenský profesionálny boxer, profesionálom je od roku 2009. Súťaží v polotiažkej hmotnostnej kategórii. Počas svojej športovej kariéry sa stal majstrom sveta organizácie WBF a majstrom Európy

organizácie WBO. Vybojoval 22 profesionálnych stretnutí bez prehry. Venuje sa aj trénerstvu, najmä u mládeže, v galantskom klube KO Box Club.

Kramár, Ladislav

6. 5. 1936 Cífer – 1. 4. 2003 Cífer

Špičkový slovenský boxer polotiažkej a ťažkej váhy začínal svoju kariéru v r. 1952 v Prahe, ale najviac sa mu darilo počas vojenskej prezenčnej služby v r. 1956 – 58 v oddieloch ODA Trenčín a Dukla

Kroměříž, ktoré pôsobili v I. celoštátnej lige. Najväčšie úspechy: 1954 – juniorský majster Slovenska v polotiažkej váhe, 1956 – armádny majster Československa v ťažkej váhe, 1958 – seniorský majster Slovenska v ťažkej váhe. Vo farbách Trenčína a Kroměříža štartoval aj v medzinárodnom ringu proti kvalitným boxerom z Juhoslávie, Nemeckej demokratickej republiky či Egypta.

Pitta, Viktor

20. 4. 1940 Cífer

Hoci s boxerskou kariérou začínal pomerne neskoro, dokázal sa vo svojej kategórii vypracovať medzi krajskú špičku a čoskoro sa objavil aj vo výbere západného Slovenska. Začínal v boxerskom klube Iskra

Bratislava, v roku 1958 bol už zverencom trénera Matejíčka v Lokomotíve Banská Bystrica, kde v perovej váhe získal titul majstra stredného Slovenska. Vojenčinu si odkrútil v TJ Sparta Praha Stalingrad (na zápasy ho pripravoval špičkový tréner Otto Rademacher). Po vojenčine odchádza do Lokomotívy Trnava, neskôr do druholigového AOO Trenčín a kariéru zakončil v Komárne. Počas aktívnej činnosti vybojoval v ringu 172 zápasov, z toho 12 medzinárodných (v Rumunsku, Maďarsku, Nemecku a v Poľsku). Mimoriadne cenné strieborné kovy vybojoval na majstrovstvách Slovenska (bol trikrát ich finalistom), za čo si vydobyl stabilné miesto v slovenskej reprezentácii. Štyrikrát sa v ľahkej váhe stal majstrom západného Slovenska a na spoločných majstrovstvách Moravy a Slovenska skončil na 3. mieste. Za najhodnotnejší zápas svojej kariéry považuje víťazstvo nad Nemcom Wernerom.

Zachara, Ján

27. 8. 1928 Kubra

Hoci chcel byť v mladosti futbalovým brankárom, od pätnástich rokov sa v Trenčíne pustil do boxovania. Najprv sa presadil v mušej váhe, stal sa majstrom Slovenska, následne vyhral všeslovenské majstrovstvá. Potom prešiel do vyššej váhovej

kategórie, bantamu, a pod vedením Jula Tormu sa kvalifikoval na OH v Londýne 1948. Pre redukcii výpravy sa však na olympiádu dostal až v roku 1952, kedy už o jeho nominácii neboli pochybnosti. V Helsinkách získal svoje olympijské víťazstvo o hmotnostnú kategóriu vyššie, v perovej váhe. Bol vyznávačom technického boxu. Na olympijských hrách v austrálskom Melbourne skončil vo štvrtfinále. S boxom sa rozlúčil po 350 zápasoch v ringu v roku 1960. Odvtedy sa prakticky až podnes venuje trénerskej činnosti predovšetkým medzi mládežou. Je trvalým propagátorom olympijských myšlienok a jeho dlhoročná spolupráca s olympijským hnutím v trnavskom regióne je dôverne známa.

KLUBY BOXU

Box v Skalici

V Skalici pred druhou svetovou vojnou boxovalo iba pár nadšencov, schádzali sa v sokolovni, kde trénovali podľa rôznych príručiek a časopisov. Vznikom pástiarkeho oddielu pri ZVL Skalica nastala potreba angažovať kvalitného trénera. Skalickí funkcionári mali šťastnú ruku a podarilo sa im získať majstra športu Štefana Nemčeka, ktorý s pástiarškim oddielom ZVL Skalica odštartoval zlatú éru skalického boxu. Nemček okolo seba sústredil talentovaných chlapov a pod jeho odborným vedením z nich vyrástli kvalitní borci. Na začiatku 70. rokov to boli Polák, Remiš, F. Kováč, Malík, Samek, Blaha, Turňa, Novosad, Kučerík a Svoboda. Významným impulzom pre klub bol príchod československého reprezentanta Františka Kováča. Box v Skalici tak dostal novú dimenziu, veď mať v mužstve borca takej kvality znamenalo i zvýšený záujem funkcionárov a divákov o tento šport. V roku 1970 na bratislavských Pasienkoch sa F. Kováč predstavil v legendárnom súboji Československo – Kuba v kategórii do 60 kg proti Linaresovi. V roku 1971 v súboji Československo – Taliansko v ľahkej váhe odohral kvalitný duel v pražskej Lucerne a na bratislavských Pasienkoch s olympionikom Caperattim.

V roku 1971 sa zúčastnil bojov o majstra Československa, kde ho až vo finále zastavil Studený z Dukly Olomouc. V roku 1972 boli v rebričku trénerskej metodické rady Slovenska najlepšie vo svojich kategóriách hodnotení hneď dvaja boxeri zo ZVL Skalica, a to Kováč a Svoboda. V ďalšom reprezentačnom štarte Kováč triumfoval v ringu vypredanej pražskej Lucerny nad reprezentantom Anglicka Wallaceom. V prípravných súbojoch na Oh Mníchov vybojoval v ľahkej váhe francúzskeho reprezentanta Hussona. Kováčovo meno figurovalo v zostave Československa v nemeckom Erfurte a Suhle. Na jeho rukaviciach zostal v roku 1972 tiež majster Európy z roku 1971, maďarský reprezentant Varga. V roku 1974 oddiel ZVL Skalica úspešne pokračoval v Slovenskej národnej lige, bol na jej čele s ambíciami na postup do 1. ligy. V týchto rokoch chodilo na box v Skalici aj vyše 400 divákov a boxovalo sa v ringu vo veľkej sále domu kultúry. Rok 1975 priniesol veľký úspech skalickým pästiárom, keď reprezentačné štarty F. Kováča strhli i ďalších borcov z klubu k vrcholným výkonom. Skaličania sa dostali v ankete o najlepšieho pästiara Slovenska v každej kategórii do prvej päťky. V papierovej váhe 5. miesto Tubl, bantamová 1. Tuček, prvá 1. M. Polák, ľahká 1. F. Kováč, ľahký welter 3. Osička, ľahká stredná 2. Kučerík, stredná 5. J. Polák, polotážká 5. Mrkús, ťažká 5. Michulek.

Z majstrovstiev Slovenska si v roku 1974 odviezol titul do Skalice Malatíneec a z majstrovského ringu 1975 borci Tuček, M. Polák, F. Kováč a Kučerík. V roku 1975 sa Skalica stala znovu vážnym aspirantom na postup do 1. ligy, keď porazila na turnaji Západoslovenského kraja aj extraligovú Galantu. V závere sezóny však Skaličania prišli o prvenstvo a na čele tabuľky ich vystriedala Lokomotiva Košice. Rok 1977 bol pre skalických pästiárov problémový a mužstvo sa prepadlo na dno ligovej tabuľky. Nasledujúce roky sa stabilizovalo a držalo sa v strede tabuľky slovenskej národnej ligy. Rok 1980 znamenal útlm a posledné miesto v súťaži. V roku 1981 boxerský oddiel len veľmi ťažko dokázal postaviť kompletné družstvo,

Karol Baranovič (druhý zospodu)

nastali technické problémy s nafukovacou halou, čo obmedzilo tréningový proces. Ešte v roku 1985 zažiaril vo farbách ZVL Skalica s majstrovským titulom Československa J. Dubecký, v roku 1986 L. Starych a v roku 1989 R. Hříba. Bez dôkladného a kvalitného tréningu strácali boxeri šancu presadiť sa v ligovom ringu a s poklesom výkonnosti sa otriasla aj účasť v súťaži. Postupne sa končila zlatá éra pästiarskeho športu v Skalici, na ktorej mali nemalú zásluhu dve veľké postavy – tréner Štefan Nemček, majster športu, a mnohonásobný československý reprezentant František Kováč.

V roku 1993 sa činnosť oddielu boxu oživila. Mal 26 členov, z toho 20 mladých. Oddiel riadil výbor na čele s E. Nemčekom. Dorastenci sa zúčastnili

na turnajoch v rámci slovenskej národnej ligy, P. Roman bol ako majster kraja a tretí na M SR zaradený do reprezentačného výberu, V. Hříba bol zaradený do výberu SR. Činnosť klubu v roku 1994 prerušilo úmrtie jeho predsedu E. Nemčeka. Po ročnej prestávke obnovil oddiel svoju činnosť v roku 1995. Predsedom sa stal Jozef Smaženka, ktorý mal k dispozícii 20 borcov rôznych vekových a hmotnostných kategórií. O rok neskôr však oddiel boxu opäť činnosť ukončil. V roku 1997 založil Juraj Jetmar klub, do ktorého vstúpilo okolo pätnásť rekreačných boxerov. Trénovali v telocvični ZŠ na Vajanského ul. Ako deviatak prišiel do klubu z Prietržky Roman Tatarka, ktorého Juraj Jetmar počas dvoch rokov pripravoval na súťažnú kariéru. Roman sa vypracoval na prvotrigového boxera. Získal zlato v súťaži družstiev v rámci Slovenska vo váhovej kategórii do 54 kg, reprezentoval Slovensko v zahraničí.

Klub mal nevýhodu, že nádejní boxeri odchádzali za lepšími podmienkami a stále musel začínať s novými talentmi. J. Jetmar získal v roku 2008 ocenenie za aktívnu činnosť pri organizovaní športových podujatí v Skalici a príprave boxerov pre klub RTJ Malacky. V rokoch 2008 – 2011 v klube trénovali a pripravovali sa na súťaže nádejní boxeri Jozef Chocholáček a Petronela Chudá, obaja zo Skalice, a Barbora Kováčová z Petrovej Vsi. V roku 2009 do klubu prišiel Martin Janák zo Senice, ktorý tu pôsobil aj v roku 2012. Klub v roku 2011 organizoval dva jednodňové turnaje so zahraničnou účasťou pod záštitou SABA (Slovenská asociácia boxerov amatérov). V rokoch 2010 a 2011 pripravil dva galavečery v boxe. Okrem toho Juraj Jetmar spolupracoval na kondičnej príprave skalických hokejistov A-mužstva v spolupráci s ich trénerom Petrom Oremusom.

Karol Baranovič (vľavo), najlepší trnavský pástiar všetkých čias s Jan Heřmánkom

Box v Galante

Mesto Galanta je boxom známe od roku 1946, kedy miestnych obyvateľov začal do tajov boxu začínať dôstojník polície Vladimír Nemčok. Oficiálne začiatky tohto olympijského športového odvetvia na póde Galanty, sa trajú od roku 1947, kedy prvé boxerské združenie založil Ján Minárik a vedno s ním aj ďalší nadšenci Pavel Šimek, Štefan Mešťánek a Imrich Vých. Neskôr v ich šľapajach pokračovali hlavne Ladislav Porozsnyák, Imrich Kľučka a Ivan Zelenák a spolu s nimi celý rad popredných boxerských funkcionárov, presahujúcich svojim pôsobením hranice mesta i Slovenska.

História galantského boxu sa spája hlavne s Boxing clubom Galanta, priamym pokračovateľom združení od roku 1947, cez Štátne pracovné zálohy TJ Tatran a TJ Slovan až do roku 1969, TJ Družstevník/1969-1973/, TJ OSP/1973-1990/ a BC Galanta od roku 1990 dodnes. Tento klub sa od roku 1969, prakticky od nuly, prebojoval počas piatich rokov do Československej extraligy, najvyššej súťaže družstiev boxu. Najvýznamnejšie obdobie prežila jeho členská základňa v rokoch 1975 až 1990, kedy v radoch extraligového družstva pôsobili výnimoční boxeri európskeho formátu Jozef Tessényi, Tibor Stojka, Alexander Kovács, Pavel Kovács, Ľudovít Gyerák a Ladislav Karácsony.

Dnes sa v Boxing clubu venujú hlavne práci s mládežou a to aj vo vidieckych prípravkách na základných školách. V telocvičniach pravidelne trénuje do štyridsať adeptov boxu. Olympijský box v Galante dnes reprezentuje okrem BCG aj KO BC, klub ktorý síce vznikol len pred piatimi rokmi, ale už aj on sa pýši medzinárodnými úspechmi v žiackej vekovej kategórii a súťaží v Slovenskej extralige i Stredoeurópskej lige Boxing One. Oba kluby sú vo svojej činnosti nadštandardne aktívne a na Slovensku jednoznačne patria do Top Ten boxerských klubov.

ZŠK mesta Vrbové – Klub boxu

Založil ho Pavel Just s bratom Róbertom Justom ešte pod názvom oddiel boxu Iskra Vrbové

v r. 1985. Oba boli zároveň funkcionármi a trénermi v klube. Pod ich vedením vyrástli juniorskí aj seniorskí medailisti majstrovstiev Slovenska a bývalého Česko-Slovenska. Hlavné zameranie klubu je vychovávať nových reprezentantov mesta Vrbové či SR. Keďže však bol klub po dlhšej pauze znovu obnovený až začiatkom r. 2009, zatiaľ funguje na báze rekreačného boxu pre všetkých. Napriek tomu sa už začínajú ukazovať prvé talenty, ktoré s nástupom do súťažného ringu už na seba nenechajú dlho čakať. Zo starších sú to napr. Ján Taščic, Štefan Kondrád, z mladších Peter Zaťko, Tomáš Lajda a Andrej a David Kochanovci.

Najväčšie dosiahnuté úspechy klub zaznamenal koncom 80. a začiatkom 90. rokov, keď z jeho radov vzišli juniorský majster Slovenska Peter Kuchár, bronзовý zo seniorských M-SR Peter Kočka, ktorý neskôr boxoval aj za vtedy jeden z najlepších klubov na Slovensku Spartak Komárno, a René Just, trojnásobný majster SR (raz s klubom ŠKP Bratislava), dva razy finalista majstrovstiev SR a dvojnásobný medailista z majstrovstiev Česko-Slovenska.

Tomi Kid Kovács

BRANNÉ ŠPORTY BIATLON

Vojenské a branné prvky v športe sú známe v organizovanej podobe už od stredoveku, keď historické záznamy opisujú preteky blízko švédsko-nórskych hraníc v roku 1767 medzi pohraničnými armádami týchto dvoch krajín. Všeobecný vývoj vojenských prvkov v športe sa premietol do civilnej podoby v premiére na prvých zimných olympijských hrách (ZOH) v roku 1924 v Chamonix vo Francúzsku. Súťažilo sa v mužskej disciplíne ukážkového športu vojenská hliadka. Po druhej svetovej vojne však športy s brannými prvkami boli medzi funkcionármi športu všeobecne odmietané a vojenské hliadky v súťažnej podobe boli po roku 1948 vyradené z programu ZOH. Ďalšie obdobie ale prinieslo množstvo zmien, ktoré športové odvetvie s názvom biatlon zaradilo medzi životaschopné a po roku 1960 aj ako perspektívny olympijský šport. Od roku 1993 systém súťaží riadi Medzinárodná biatlonová únia IBU a jej významným členom je tiež Slovensko, ktoré zastupuje vo funkcii viceprezidenta banskobystrický novinár a publicista Ivor Lehoťan.

KLUBY BIATLONU

Biatlon v kraji

Aj keď slovenský biatlon zásluhou rodáka z Častej pod Malými Karpatmi Petra Zelinku už v roku 1980 zaznamenal 6. miesto na ZOH v Lake Placid (USA), pre športovú verejnosť v bývalom Československu do roku 1989 boli biatlonové disciplíny známe viac ako súťaže v Sokolských pretekoch brannej zdatnosti (SPBZ) a Dukelských pretekoch brannej zdatnosti (DPBZ). SPBZ boli predchodcom zimnej podoby biatlonu a DPBZ po zániku Zväzarmu pokračovali v zmenenej podobe ako letný biatlon.

V dobe socializmu mal Zväzarm v Sokolských pretekoch brannej zdatnosti (SPBZ) aj Dukelských pretekoch brannej zdatnosti (DPBZ) bohaté aktivity, ale neboli to dominantné športy. Záujem verejnosti bol o motorizmus - v automobilovej podobe to bola Veľká cena Slovenska v Piešťanoch, ale ako sa píše v ďalších kapitolách tejto publikácie, bohatú históriu mal tiež motocyklový šport, či už v tej cestnej podobe (Piešťany, Kopčany), alebo v terénnej (Sasinkovo, Smolenice).

Z historického pohľadu tradíciu na území súčasného Trnavského samosprávneho kraja mali v 60. a 70. rokoch minulého storočia masovobranne športy. Prispel k tomu systém, ktorý bol vo Zväzarme po roku 1952 vytvorený. V bývalom Československu existovali od federálnych štruktúr až po okresy rady masovobraných športov. V bývalom okrese Trnava sa významnou lokalitou pre masovobrané športy stala malokarpatská oblasť v okolí Smoleníc. V rekreačnom stredisku Jahodník sa poriadali akcie od okresných podujatí až po federálne a svoje súťaže mala mládež aj dospelí. Pre pretekárov v detskom veku boli organizované súťaže O Partizánsky samopal od okresných kôl až po národné finále. Začiatkom sedemdesiatych rokov minulého storočia sa významným centrom masovobraných športov v trnavskom regióne stala zväzarmovská organizácia pri podniku Chemolak Smolenice. Zásluhou trénera Augustína Hazuchu vynikali výsledkami pri práci s deťmi a mládežou a okolo Stanislava Jajcaya aj Ľubomíra Tomana sa vytvorila skupina technikov a rozhodcov, ktorú pozývali pomáhať na podujatia v celom bývalom Československu. Alojz Riška, Ľubomír Toman a Peter Pecha mali najväčší podiel na vybudovaní školského areálu v obci, kde deti a mládež mohli trénovať jednotlivé disciplíny v rámci branných športov a rozvíjať svoj talent.

Po roku 1965 začalo vedenie Zväzarmu akceptovať olympijskú disciplínu biatlon, presnejšie, veľkokalibrový biatlon, ktorý sa v roku 1978 zmenil na malokalibrový (22-palcový kaliber), a začali sa na pretekoch používať mechanické terče.

Mladí biatlonisti zo Smoleníc na majstrovstvách SR vo Vyhniach v roku 1998. So št. číslom 90 vtedajší majster Slovenska st. žiakov Michal Matys zo Smoleníc, dnes predseda atletického klubu Slávia Trnava

V roku 1969 došlo k rekonštrukcii federálneho výboru Zväzu branných športov, ktorého členom v ďalšom období bol Jozef Porzer z Trnavy a po roku 1976 aj MUDr. Igor Stipanitz zo Smoleníc. V roku 1978 pôsobila v slovenských orgánoch tiež Zdenka Cigánková zo Senice. Z pretekárov medzi dospelými vynikal Igor Košinár, neskorší riaditeľ Základnej školy v Smoleniciach, medzi ženami sa darilo všestrannej pretekárke, v tom čase študentke Pedagogickej fakulty UK v Trnave, Kataríne Pénzešovej. Neúnavným propagátorom na súťažných tratiach DPBZ bol aj Trnavčan Pavol Minich.

Po zániku Zväzarmu sa od júna 1990 začala v slovenských podmienkach písať nová éra športových disciplín, ktoré zastrelil Slovenský zväz biatlonu. Nakoľko zimná podoba biatlonu je náročná na technické a prírodné podmienky, v súčasnom Trnavskom kraji sa ujala letná podoba, čiže spojenie behu v teréne so strelbou. Tá našla svojich vyznávačov aj na rovine a už v roku 1990 (do roku 2006) bol zaregistrovaný klub biatlonu Trnava – Botanická (zakladateľ Jozef Vávra) a klub v Dunajskej Strede (do roku 1992).

V roku 1991 vznikli kluby v Boleráze, Smoleniciach a v Piešťanoch. V roku 1992 pribudol ďalší klub biatlonu v Trnave, ktorý vyvíjal činnosť ako Trnava-mesto (do roku 2004), od roku 1994 do roku 2001 boli biatlonoví nadšenci registrovaní tiež v Trstine.

V rokoch 1994 – 1998 bol členom prezídia Slovenského zväzu biatlonu Ladislav Slovák zo Smoleníc. Po roku 2010 sa na letných podujatiach v rámci Slovenska zúčastňujú sporadicky už len pretekári z klubu Boleráz, ktorého predsedom bol v roku 2012 Michal Vražič. V roku 2009 talentované žiacke nádeje zo Smoleníc, kde bol po smrti organizátora a dlhoročného funkcionára L. Slováka predsedom klubu Rastislav Kolečák, získali na majstrovstvách Slovenska v letnom biatlone vo Vyhniach tri tituly majstrov SR (Andrea Harčariková dva, a Veronika Klčová).

Andrea Harčariková obsadila 1. miesto v celoslovenskom rebričku Viessmannovho pohára v sezóne 2009.

V súčasnosti biatlonové kluby v Trnavskom kraji už pretekárov nezabezpečujú a sporadicky sa na podujatiach na strednom Slovensku objavovali len veteráni. Od roku 2012 Medzinárodná biatlonová únia IBU schválila, že majstrovstvá sveta v letnom biatlone budú len na kolieskových lyžiach a beh so strelbou postupne ustúpi do pozadia. Na to doplatí biatlon v Trnavskom kraji, lebo v súčasnosti absenteje v celom Trnavskom kraji areál, kde by sa dalo súťažiť na asfaltovej dráhe v behu na kolieskových lyžiach a bezpečne realizovať strelbu. Perspektívne to znamená, že biatlon čaká v ďalších rokoch pod Malými Karpatmi neľahké obdobie.

Michal Matys na štarte

CYKLISTIKA

Cyklistika je druh športu, pri ktorom sa používajú bicykle. Cieľom športovej cyklistiky je zdolanie trate na dráhe, ceste alebo v teréne v čo najkratšom čase. Športová cyklistika má niekoľko disciplín. Rýchlostná cyklistika - dráhová cyklistika, cestná cyklistika; terénna cyklistika - horská cyklistika, cyklokros; sálová cyklistika - bicyklebal, krasojazda.

Preteky cestnej cyklistiky sa konajú na bežných cestách s tvrdým povrchom, ako napr. asfalt, betón, prípadne aj kamenné kocky. Podľa dĺžky trvania rozdeľujeme cestné preteky na jednorazové a etapové. Jednodňové preteky mávajú rôznu dĺžku, približne okolo 150 km, no bývajú aj dlhšie. Etapové preteky trvajú od troch dní až do troch týždňov. Takisto celková dĺžka pretekov je rôzna – od cca 500 až do 3000 km. Na cestných pretekoch sa zúčastňujú družstvá (tímy), každé družstvo má rovnaký počet pretekárov (ich počet je približne 10, záleží na konkrétnych pretekoch). Jednotlivých pretekárov nominuje vedenie tímu podľa ich individuálnych schopností a s ohľadom na konkrétne preteky. Tím má väčšinou svojho lídra, pre ktorého pracujú ostatní členovia tímu, tzv. domestici.

OSOBNOSTI

Lipovský, Karol

23. 11. 1957 Banská Bystrica

Cyklistike sa naplno upísal od roku 1973. Obliekal dresy Spartaka Trnava, Skloplastu Trnava, Dukly Humenné a Interu Bratislava. Ako prvý Trnavčan získal majstrovskú výkonnostnú triedu (1982). Deväťkrát štartoval na Okolo Slovenska (vyhral vrchársku súťaž 1985), šesťkrát na Tour Bohemia, vrcholoch domácej sezóny v ČSSR. Z mnohých zahraničných podujatí v reprezentáčnom výbere treba uviesť predovšetkým štart v 9-etapovej

konfrontácii vo Francúzsku (1985), ktorá bola poslednou kvalifikáciou na Tour de France. V Maďarsku vyhral úvodnú etapu aj celé štvordielne preteky (1980). O rok neskôr bol celkovo siedmy na Okolo Rakúska (tretí v poradí vrchárov). V ostatnom čase sa venuje súťažiam na velo-cipéde (bicykel s veľkým predným kolesom) a na drezine (drevený bicykel bez pedálov). Ako organizátor má na konte desiatky cyklistických aktivít.

Škrabáková, Michaela

14. 5. 1984 – 19. 4. 1996 Norimberg, Nemecko

Veľká nádej slovenského bikrosu už od žiackej kategórie, vicemajsterka sveta (1993) a štvornásobná majsterka Európy. Zahynula tragicky cestou na preteky.

KLUBY

Cyklistika v Trnave

Organizovaná cyklistika v Trnave oslavuje tento rok 120. narodeniny. Prvý cyklistický spolok prišiel na svet v sezóne 1893. Pravidelne usporadúval viacero podujatí. Medzi pretekármi aj divákmi sa tešili veľkému záujmu. Najznámejšie bolo súperenie na 6666 metrov. Rekordný čas na tejto netradičnej vzdialenosti dosiahol Augustín Vrchovský. Člen TCS Trnava koncom septembra 1896 absolvoval trať za 11:59,2 min. Pomaly už zabudnutú históriu oživilí počas Tradičného trnavského jarmoku 1993, v rámci osláv tamojšej cyklistickej storočnice. Odvtedy sa masové podujatie jazdí bez jedinej prestávky. Je určené všetkým záujemcom, výkonnostným aj rekreačným.

Niektoré ďalšie významné okamihy. Trnavčan Bedrich Plank skončil na Okolo Slovenska 1955 celkovo druhý. Naše krajské mesto bolo dva razy

etapovým centrom vrcholnej domácej tour (1999, 2011), Jaslovské Bohunice raz (2010).

Tiež spomeňme sviatok úzkych galusiek na západoslovenských cestách. Pelotón si meral sily počas 44-dielnej konfrontácie. Prvý ročník mal etapové centrum v Trnave. Do starobylého mesta a jeho okolia sa tieto medzinárodné preteky neskôr vrátili pod skráteným názvom Hlas ľudu.

Najúspešnejším cyklistom na prelome storočí v trnavskom regióne bol Ľuboš Bachratý z Dolnej Krupej. Na reprezentačnej úrovni jazdil cestu (celkovo štvrtý na Okolo Slovenska 1991), horské bi-cycle aj cyklokros. Dlhší čas žil v Austrálii.

Cykloturistická nonstop jazda Trnava – Rysy

Jej prvý ročník mal slávnostný štart ráno 8. augusta 1974 na Univerzitnom námestí v Trnave pred pamätníkom vojakov Trnavskej posádky a dobrovoľníkov, ktorí z tohto miesta odišli v roku 1944 do Slovenského národného povstania. Dôvodom na takéto podujatie bola myšlienka pripomenúť si a osláviť blížiaci sa okrúhle výročie Povstania inak, netradične. Iniciátorom bola trnavská mládež a cykloturisti z TJ Slávia Trnava. Ti mali za sebou už diaľkové jazdy nielen po Európe, ale aj po Afrike. Na bicykloch totiž zdolali aj Saharu. Padlo teda rozhodnutie ísť trasou, ktorou sa v 1944 roku odchádzalo do Povstania, cez Hlohovec, Topoľčany, Partizánske, Veľké Pole, Horné Hámre a Žarnovicu. Táto síce náročná horská trasa sa zdala byť krátka, a tak pôvodne pribudla časť povstaleckým Pohroním do sedla Čertovice. Keďže sa však v danom termíne konal vo Vysokých Tatrách.

Medzinárodný výstup mládeže na Rysy, padlo rozhodnutie pridať sa k tomuto podujatiu aj cyklistickým spôsobom, a to všetko v priebehu jedného dňa. Štartovalo sa pred štvrtou hodinou rannou s príchodom do tábora na tatranského súmraku, do ôsmej hodiny večernej. Prvý ročník

absolvovala dvadsiatka cyklistov a začala sa písať história najdlhšieho amatérskeho cykloturistického podujatia na Slovensku. Pôvodná dĺžka trasy pod Tatranský Lomnicu bola 320 kilometrov, dnes je po cestných úpravách o 10 – 12 kilometrov kratšia. To však nič neuberá na namáhavosti a náročnosti prejazdu cez tri veľké prevýšenia (Veľké Pole, Čertovica, Štrbské Pleso), nástrahách počasia i testu vlastnej kondície. Na začiatku 90. rokov bola krátka, niekoľkoročná prestávka, po nej však podujatie pokračovalo a dnes sa počet jeho účastníkov pravidelne pohybuje okolo stovky. Vyhlásovateľom podujatia je mesto Trnava a TJ Elán sídlisko Linčianska za spoluúčasti Trnavského samosprávneho kraja a viacerých sponzorov. Jazdiaci účastníci dostávajú špeciálne cyklistické dresy, pre ostatných sú pripravené tričká, pohľadnice s príležitostnou pečiatkou, vychádza informačný bulletin a celý priebeh je zaznamenávaný na DVD, dostupné pre každého účastníka. O obľúbenosti podujatia svedčí aj fakt, že v roku 2013 sa uskutočnil už 36. ročník, patronát nad ním znova prijal vynikajúci slovenský cyklista Peter Sagan.

CK Olympik Trnava

Vznikol v roku 1992 ako občianske združenie so zameraním na cestnú, dráhovú cyklistiku a cyklokros, sporadická účasť na pretekoch horských bicyklov - cross country. Venuje sa mládežníckym kategóriám a mužom do 23 rokov. Klub od roku 1993 usporadúva preteky, zo začiatku len na ceste, neskôr aj v cyklokrose, všetko v rámci Slovenského pohára.

Najúspešnejší pretekári klubu:

Juraj Čmarada, medailista na M SR dráha a cyklokros, účasť na MS v cyklokrose v Holandsku r. 1999 kat. junior.

Anton Peciar, majster SR cesta, Trenčín r. 2000, a majster sveta na historických bicykloch na 100 míľ v Brne v r. 2001.

Ľuboš Malovec, **Michal Klotton** a **Ondrej Duchoň**, majstri SR dráha, olympijský šprint, Brno 2011.

Marek Michalec, 3. miesto M-SR cyklokros v kategórii do 23 rokov, Prievidza r. 2011.

Ľuboš Malovec - majster SR časovka jednotlivcov a časovka do vrchu, účasť na EYOF vo Fínsku (kadet) r. 2010. Majster SR na dráhe (šprint, 1 km s pevným štartom, stíhačka jednotlivcov a scratch), 2. miesto bodovacie preteky, majster SR v časovke jednotlivcov, 3. miesto preteky jednotlivcov, víťaz Slovenského pohára na ceste, účasť na ME (Taliansko) a MS (Dánsko) časovka a preteky jednotlivcov a ME v cyklokrose (Taliansko). Všetko v roku 2011 v juniorskej kategórii. Víťaz SP cesta, účasť na MS - 22. miesto (Holandsko) a ME (Holandsko) preteky jednotlivcov na ceste, ME dráha (Portugalsko) omnium, bodovačka a scratch, 2. miesto M SR časovka do vrchu Spišská Nová Ves, juniorská kategória. Ľuboš Malovec, Michal Klotton a Ondrej Duchoň, majstri SR dráha, olympijský šprint, Brno 2011. Trnavčanka **Jaroslava Kománková** sa venovala cestnej cyklistike na profesionálnej úrovni. V deväťdesiatych rokoch predošlého letopočtu odjzdila v reprezentačnom drese Slovenska desiatky významných medzinárodných podujatí.

Jaroslava Kománková

Marek Michalec

Ľuboš Malovec

DRÁHOVÝ GOLF

Dráhový golf alebo tiež minigolf patrí medzi dynamicky sa rozvíjajúce športové odvetvia. Súvisí to s rastom počtu minigolfových ihrísk na Slovensku, ale aj s príťažlivosťou pre širokú verejnosť. Vo svete, najmä v Nemecku, Rakúsku, Švédsku, Švajčiarsku, Taliansku, Holandsku aj v Čechách, je minigolf už dávno považovaný za plnohodnotný šport, ktorému sa v týchto krajinách venuje veľké množstvo obyvateľov súťažne aj rekreačne. Minigolf sa na Slovensku hrá od roku 1972, kedy vznikol prvý oddiel dráhového golfu pri TJ Slávia VŠT Košice (teraz TU Košice). Neskôr vznikli ďalšie oddiely v Prievdzi, Trnave a Brezne. Potom nasledovali ďalšie oddiely v Bratislave, Dunajskej Stredě, Žiline, atď. Súťaže družstiev a jednotlivcov po kategóriách sú organizované Slovenským zväzom dráhového golfu prostredníctvom 1. ligy družstiev a Slovenského pohára - pre jednotlivcov. Každé ihrisko sa skladá z 18 normovaných dráh s rôznymi prekážkami. Oficiálne súťaže v minigolfe sa hrajú na štyri a viac okruhov, kde hráč musí preukázať vytrvalosť, pevné nervy a istú ruku. Každý hráč má na rozdiel od veľkého golfu jednu palicu a veľké množstvo loptičiek rôzneho charakteru.

OSOBNOSTI

Palovičová-Vrábelová, Oľga

31.1.1958 Trnava

Za svoju športovú kariéru od roku 1975 bola päťkrát v reprezentácii ČSSR, raz zvíťazila v celkovom hodnotení v československom rebríčku, vyhrala desiatky turnajov v ČSSR, resp. SR aj s medzinárodnou

účasťou. Stala sa dvojnásobnou majsterkou ČSSR,

viackrát vyhrala Slovenský pohár a dvakrát získala titul Miss golf. Najväčší úspech dosiahla na majstrovstvách Európy v roku 1987 v družstve žien, ktoré skončilo na 4. mieste. Od roku 1988 legiónárčila v rakúskej bundeslige.

Palovič, Igor

27. 4. 1957 Trnava

Počas svojej športovej kariéry od roku 1975 desaťkrát reprezentoval ČSSR, bol víťazom Československého pohára, v roku 1988 vyhral medzinárodný turnaj v talianskej Lane v pároch, je niekoľkonásobným víťazom

majstrovstiev Slovenska. Najväčší úspech dosiahol na majstrovstvách Európy v roku 1987, kde s družstvom obsadil 2. miesto a medzi jednotlivcami skončil piaty. Za tieto výkony si vyslúžil titul majster športu. V roku 1988 prestúpil spolu s manželkou Oľgou do rakúskeho klubu WAT Viedeň.

KLUBY

TJ Slávia Trnava

Prvé miniaturgolfové ihrisko v trnavskom Ružovom sade bolo postavené v roku 1974 a v tomto období vznikol aj oddiel TJ SZM Fortuna Trnava. Už v roku 1978 vyhral trnavský klub slovenskú ligu a František Drgoň dominoval v Slovenskom pohári. O rok neskôr družstvo vyhralo opäť slovenskú ligu a zúčastnilo úspešne kvalifikácie o postup do celoštátnej 1. ligy v Příbrame. Prvú ligu vybojovali: R. Machálek, A. Fridrik, K. Elschek, Peter Pukanec, Roman Blaha a Peter Hlbocký. V r. 1980 organizoval oddiel dráhového golfu TJ Slávia Trnava v Bratislave M ČSSR. V kategórii žien 2. miesto obsadila Trnavčanka Oľga Vrábelová-Palovičová. V kategórii mužov sa stal majstrom ČSSR Achim Fridrich, hrajúci za TJ Slávia Trnava. V rovnakom roku sa

konal celoštátny turnaj jednotlivcov i družstiev v Trnave, bol to už druhý ročník organizovaný od dielom dráhového golfu TJ Slávia Trnava. Domáci oddiel vyhral toto kolo a nastúpil tak ťaženie, ktoré vyústilo do úspechu a oddiel dráhového golfu TJ Slávia Trnava sa stal ako víťaz 1. ligy pre rok 1980 majstrom ČSSR.

V roku 1985 získala TJ Slávia Trnava už piaty titul majstra ČSSR a Trnava organizovala majstrovstvá Slovenska. Na tomto významnom podujatí zvíťazil zvereniec Petra Hlbockého Ján Tolarovič. Výkonom, ktorý sa nadhlo zapísal medzi čs. rekordy – 209 na 10 okruhov. Trnavčanka Oľga Palovičová obsadila 2. miesto na M ČSSR v Šternberku. Niekoľkonásobný víťaz majstrovstiev Slovenska Igor Palovič v tomto roku vyhral ČSSR pohár v dráhovom golfe.

Ďalší významní hráči: René Šimanský, Dana Polakovičová, Karol Juriš, Ján Košťál, Igor Radič, Peter Budil, Oto Zwiržina, Roman Čambál, Zuzana Vančová, Marian Ševčík, Miloš Antalovič, Ivan Dobák, Peter Dóka, Andrej Karnas, Martin Volek, Ľubomír Kutálek, Erik Mikuľka, Andrej Mocko, Rastislav Piňos, Polák František, Igor Radič,

Jozef Rozič, Dagmar Wiesengangerová, Dagmar Žáková, Adriana Žáková, Slávka Vančová.

Oľga Palovičová triumfovala na M ČSSR v roku 1981

DŽUDO

Zakladateľom novej športovej disciplíny pod názvom judo (jemná cesta, jemný smer) bol v roku 1882 Jigoro Kano, profesor telesnej výchovy v Tokiu. Z japonského sebaobranného umenia jiu-jitsu (džiu-džicu) čerpal väčšinu základných prvkov a hmatov a zostavuje prvé pravidlá pre riadenie športového stretnutia. Tak bolo postavené džiu-džicu na nový metodický základ, z ktorého vyrástlo nové športové odvetvie džudo. Džudo pod názvom džiu-džicu sa šíri z Japonska do sveta neraz aj romantickým spôsobom. Po zverejnení príhody japonského študenta Katsukama Highasiho, ktorý v New Yorku zneškodňuje presilu útočníkov pomocou džiu-džicu búrlivo rastie záujem o jemné umenie v americkej verejnosti.

OSOBNOSTI

Gažo, Adam

Zverenec trénera Richarda Minaroviča je ďalším z úspešných absolventov Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave. Medailista zo slovenských šampionátov vo váhovej kategórii do 73 kg vybojoval bronzovú medailu na majstrovstvách Európy juniorov.

Komlóšiová, Ivana

31. 7. 1989 Rimavská Sobota

Odchovankyňa rimavskosobotského džuda dosiahla najvýraznejšie výsledky ako zverenka trénera Jozefa Svátka v Slávii Trnava. Absolventka Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave a Trnavskej univerzity

vyhrala v roku 2013 v srbskom Belehrade

medzinárodný turnaj Európskeho pohára v kategórii do 63 kg. Okrem toho vyhrala ešte ďalšie tri medzinárodné turnaje a je niekoľkonásobnou majsterkou Slovenska.

Minarovič, Marcel

15. 7. 1986

Dvojnásobý majster Slovenska a v štvornásobný vicemajster Slovenska. Vo svojej kariére zaznamenal niekoľko pekných umiestnení na medzinárodných turnajoch - 3. miesto Banská Bystrica, 2. miesto Galanta, 2. miesto Jičín (ČR), 1. a 2. miesto Udine (Taliansko), 2. miesto MT Split (Chorvátsko).

Pepic, Semír

25. 9. 1972 Podgorica, Čierna Hora

Džudo sa začal venovať v Hlohovci pod vedením trénerky V. Matuškovičovej a neskôr trénoval a štartoval za Sláviu Trnava. Bol členom AŠK Dukla Banská Bystrica a reprezentoval v deväťdesiatych

rokoch Slovensko. Má aj občianstvo Austrálie, ktorú reprezentoval na OH v Aténach v roku 2004 a v Pekingu v roku 2008. V roku 1999 získal pre Slovensko na majstrovstvách Európy v Bratislave striebornú medailu. V rokoch 2004 a 2006 sa stal šampiónom Oceánie.

Svátek, Jozef

17. 2. 1961

Dlhodobý pôsobí ako hlavný tréner džudistického klubu AŠK Slávia. Okrem trénerskej činnosti stále i zápasí. Na veteránskych majstrovstvách sveta 2011 vo Frankfurtě nad Mohanom získal vo váhovej kategórii do

100 kg zlatú medailu a s ňou i titul majstra sveta. V roku 2010 na majstrovstvách sveta v Bruseli vybojoval striebornú medailu. Je bývalým reprezentačným trénerom Slovenskej republiky v džude, spoluzakladateľom Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave a zakladateľom Centra olympijskej prípravy v džude. Bol predsedom organizačného výboru majstrovstiev Európy v Trnave v roku 1995.

Szakacz, Árpád

Absolvent Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave sa v rokoch 2009 a 2010 stal dvakrát najlepším športovcom. Na Európskom festivale mládeže vo fínskej Tampere získal v roku 2009 zlato a na I. olympijských hrách

mládeže v Singapure vybojoval bronzovú medailu. Na juniorských MS obsadil 5. miesto. Z majstrovstiev Európy tej istej vekovej kategórie si priniesol striebro. Szakacz je niekoľkonásobným majstrom Slovenska a slovenským reprezentantom.

KLUBY DŽUDA

Džudo v Trnave

V Trnave vznikol prvý oddiel džuda v roku 1963 na Strednej poľnohospodárskej technickej škole z podnetu Ivana Benedikoviča. Postupne sa oddiel dostal do organizačnej štruktúry TJ Slávia Trnava. Základný káder nového oddielu v Slávii v roku 1965 tvoria Gabriel Stanislavský, Ján Horváth, Štefan Kováč, Ladislav Novák, Michal a Marián Mrva, Vladimír Pročka, Gregor Danišovič, Stanislav Vavro, Rudolf Gál a Stanislav Mocko. Veľkou propagáciou džuda v Trnave sú priateľské stretnutia a organizované kurzy sebaobranu pre širokú verejnosť.

V roku 1966 má nový oddiel Slávie už 60 registrovaných členov. Družstvo sa v roku 1972 stabilizuje. Na majstrovstvách Západoslovenského kraja v súťaži jednotlivcov vo váhe do 63 kg získava Ľudovít Šoš medailu a postúpil na majstrovstvá Slovenska. I ďalší pretekári zaznamenávajú pozoruhodné umiestnenie. Rudolf Gál (93 kg) - 5. miesto, Milan Štefanovský (70 kg) - 5. miesto, Ladislav Kmeč (60 kg) - 6. miesto, atď.

Na jar roku 1973 bojovali džudisti Slávie v novom ročníku majstrovstiev Západoslovenského kraja vo výbornej forme a získali celkové prvenstvo. Postup do druhej ligy si vybojovali v kvalifikačnom stretnutí v Banskej Bystrici a s ním zároveň možnosť bojovať na majstrovstvách Slovenska, kde získali čestné 4. miesto. Toto umiestnenie je dovtedy najväčším úspechom Trnavčanov, keďže trnavskí chlapci predstihli aj prvoligový EH Bratislava.

V roku 1974 trénujú a súťažia už štyri družstvá. Prvé družstvo mužov bojuje v druhej lige, B-družstvo mužov v divízii, družstvo dorastencov a žien v oblastnej súťaži. Káder A-mužstva tvoria: Šoš, Valentovič, Štefanovský, M. Mihálik, Groman, P. Kováč, Šilhavý, Kubán, Gál a Horváth. Ľudovít Šoš dosiahol na majstrovstvách Slovenska 5. miesto. V kádri B-mužstva bojujú Halada, Stanislavský, Rieger, F. Mihálik, Moravčík, Klukan a Malec. V družstve dorastencov, ktoré trénuje L. Kmeč, sa nachádzajú mnohí talentovaní borci, ako napríklad P. Šimončíč, T. Bežuch, M. Sianta, M. Orolín, P. Domény, M. Dvornický, J. Pavlík, I. Pavlík, M. Glos, L. Janek, M. Polák, K. Tomík, E. Žák P. Kováč a ďalší. Dorastene P. Šimončíč obsadzuje na majstrovstvách Slovenska mužov 4. miesto vo váhe do 70 kg.

V histórii sa v džudistickom klube Slávia Trnava vystriedalo množstvo trénerov ako Jozef Svátek, ktorý je aj predsedom oddielu, Milan Kolarovič, Martin Rieger, Mikuláš Kameník, Ivan Hrnčiar, Branislav Pokrývka a ďalší. Významným medzníkom je vybudovanie džudistickej telocvične

v osemdesiatych rokoch, o ktoré sa zaslúžil najmä jeden zo zakladateľov džuda v Trnave Ladislav Kmeč.

Úspešná je najmä práca s mládežou a spolupráca so Športovým gymnáziom Jozefa Herdu v Trnave. V Trnave pôsobí aj centrum olympijskej prípravy mládeže a klub každoročne usporadúva medzinárodný turnaj o Veľkú cenu Trnavy juniorov, ktorá sa v roku 2014 dočká okrúhleho 40. pokračovania.

V Trnave sa venujú predovšetkým mládeži

Na svetovom šampionáte v roku 2008 v kategórii masters sa predstavili aj Zoltán Szelle (Galanta), Ľubomír Barinec (Hlohovec), Jozef Svátek (Trnava) a Ivan Chalány (Hlohovec)

FUTBAL

Futbal je kolektívna loptová hra, považovaná za najpopulárnejší šport na svete. Podľa prieskumu Medzinárodnej futbalovej federácie FIFA hrá pravidelne futbal najmenej 240 miliónov ľudí vo viac ako 220 krajinách sveta. Dôvodom jeho popularity sú jednoduché pravidlá a minimálna náročnosť na vybavenie. Okrem futbalu existujú aj jeho mutácie ako futsal, sálový futbal, minifutbal a iné.

Futbal sa hrá na hracej ploche v tvare obdĺžnika. Dĺžka musí byť v rozmedzí 80 – 120 m, šírka 45 – 90 m (pre medzinárodné stretnutie 100 – 110 x 64 – 75 m). Hracia plocha je vyznačená čiarami. Hraničné čiary vymedzujú dlhšie okraje hracej plochy, kratšie sa nazývajú bránkové čiary. Hracia plocha je rozdelená na dve polovice stredovou čiarou. Ďalej sú na každej polovici hracej plochy pri príslušnej bránke vyznačené pokutové územia a menšie bránkové územie. Vo vnútri každého pokutového územia je vyznačená pokutová značka. Hrajú dve družstvá, v každom je maximálne 11 hráčov, z ktorých je jeden brankár. Ak počas hry klesne počet hráčov pre zranenia alebo vylúčenia pod 7 hráčov, je predčasne ukončená. Na striedanie má tréner k dispozícii ďalších hráčov. V priebehu hry môže vystriedať najviac 3 hráčov.

Na Slovensku sa hrá futbal na troch úrovniach: vrcholovej, výkonnostnej a masovej. Súťaže na vrcholovej úrovni riadi Slovenský futbalový zväz, na výkonnostnej úrovni regionálne futbalové zväzy (sú štyri) a na masovej úrovni oblastné futbalové zväzy.

Slovenský futbalový zväz (SFZ) riadi tieto súťaže dospelých: Corgoň liga, II. liga, Tipos 3. liga a I. liga žien.

OSOBNOSTI

Adamec, Jozef

26. 2. 1942 Vrbové

Vynikajúci československý a slovenský futbalista, strelec hetriku mužstvu Brazílie (1968), v drese Spartaka Trnava vybojoval päť titulov majstra republiky, v drese Dukly Praha dva majstrovské tituly. Počas kariéry

pôsobil ešte v Slovane Bratislava a Slovane Viedeň (Rakúsko). Ako tréner viedol Banskú Bystricu, Inter Bratislava, Bohemians Praha, Zlín (Česká republika), Dunajskú Stredú, Prešov, Slovan Bratislava a Spartak Trnava. V rokoch 1998 – 2001 viedol reprezentáciu Slovenska, v ankete Futbalista storočia obsadil druhé miesto, účastník MS v Chile (1962) a MS v Mexiku (1970). Držiteľ Pamätnej medaily predsedu Trnavského samosprávneho kraja.

Bališ, Igor

5. 1. 1970 Križovany nad Dudváhom

Odchovanec trnavského Spartaka odohral v červeno-čiernom drese 242 zápasov a strelil 11 gólov. V roku 1997 obsadil v ankete Futbalista roka piate miesto a v roku 1998 získal s Trnavou Slovenský pohár. Jednu

sezónu odohral aj v bratislavskom Slovane, odkiaľ v roku 2000 prestúpil do anglického West Bromwich Albionu. V roku 2002 v rozhodujúcom zápase premenil pokutový kop proti Bradfordu a tento gól znamenal postup WBA do anglickej Premier League. V slovenskej reprezentácii odohral dovedna 41 zápasov a vsietil jeden gól. Po skončení aktívnej kariéry pracuje v štruktúrach Spartaka Trnava, najnovšie ako vedúci A-mužstva.

Bartovič, Dušan

14. 3. 1944 Veľké Kostoľany

Bývalý československý reprezentant vo futbale, účastník olympijských hier v Mexiku (1968). Bol hráčom Jednoty Trenčín.

Belková, Anna

17. 2. 1951 Žilina

Aktívna hráčka ženského futbalu v rokoch 1969 – 1990 sa stala počas svojej futbalovej kariéry 12-násobnou majsterkou Slovenska a v roku 1987 ju Slovenský futbalový zväz vyhlásil za najlepšiu futbalistku Slovenska. Ako trénerka pracovala s krátkymi prestávkami od roku 1975 do roku 2007. Predsedníčkou futbalového klubu je od roku 2007 a klub pod jej vedením bol úspešný aj v medzinárodných súťažiach: dvakrát víťaz turnajov v Holandsku a raz víťaz turnaja v Belgicku.

Bílý, Anton

15. 1. 1931 Čáry

Všestranný športovec, o ktorom známy slovenský športový komentátor Gabo Zelenay hovorieval, že keby nehrával futbal, ale pestoval by atletiku, určite by sa stal majstrom sveta v skoku do výšky a možno by urobil i svetový rekord. Exhíbične skákal tak, že mal nohu 10 cm nad brvnom futbalovej brány, a to bez akéhokoľvek špeciálneho tréningu. Ako hráča Sokola Čáry si ho vyhlídal Slovan Bratislava. Nastúpil aj v reprezentácii. Pochodil s futbalom takmer celý svet. Z reprezentáciou bol i na preslávenej Maracane, keď tu ČSR v roku 1956 porazila Brazíliu 1:0 gólom jeho spoluhráča Antona Moravčíka. Zahral si aj v Buenos Aires proti River Plate. V lige za Slovan Bratislava v rokoch 1955 až 1962 odohral 123 zápasov a dal v nich 35 gólov. V roku 1955 z ním získal majstrovský titul.

Bradáčová-Turečková, Petronela

2. 4. 1957

Reprezentovala Holíč celých 33 rokov s prestávkami počas tehotenstva, ktoré však hneď po pôrode oboch synov vystriedal aktívny tréning. Hrala v zálohe, neskôr na ľavej strane obrany. Šesť

rokov navliekala kapitánsku pásku. V posledných rokoch zabezpečovala činnosť ženského futbalu aj z pozície vedúcej oddielu a hrajúcej trénerky. Ako jediná ostala verná TJ od jej založenia až do ukončenia aktívnej činnosti. Svojimi športovými výkonmi pomohla vybojovať pre Holíč všetkých päť titulov majsteriek Slovenska v ženskom futbale. Počas aktívnej športovej činnosti bola 12-krát medzi najlepšimi futbalistkami Slovenska, získala päť titulom majsterky Slovenska, dvakrát sa dostala do desiatky najlepších športovcov okresu Senica a na turnajoch viackrát získala cenu za najproduktívnejšiu hráčku. Aj po ukončení aktívnej činnosti oddielu ženského futbalu ostala do roku 2012 aktívnou členkou Komisie ženského futbalu pri SFZ v Bratislave. Svojimi skúsenosťami a prácou vo funkcii tajomníčky naďalej pomáha i terajšiemu výboru zabezpečovať plynulý chod športovej činnosti všetkých mužských futbalových oddielov v TJ Iskra Holíč. V roku 2012 prebrala z rúk primátora mesta Holíč Zdenka Čambala Cenu primátora mesta Holíč.

Buberník, Titus

12. 10. 1933 Pusté Úľany

Slovenský futbalista, ktorý sa dvakrát predstavil na majstrovstvách sveta. Najskôr v roku 1958 vo Švédsku, a potom v roku 1962 v Čile, kde vybojoval v drese Československa strieborné medaily.

V najcenejšom drese odohral 23 stretnutí a vsietil päť gólov. Medzitým v roku 1960 získal s Československom bronzové medaily na Pohári národov, ktorý bol predchodcom majstrovstiev Európy. Na klubovej úrovni obliekal dres VSS Košice a ČH Bratislava. Legionárčil v rakúskom Linzi.

Bukovič, Nikola

8. 11. 1978 Smolenice

Majster SR (1990 žiaci, Spartak Trnava), majster SR a ČSFR (mladší dorast, Spartak Trnava), mládežnícky reprezentant SR. Odchovanec ciferského futbalu, pôsobí dodnes ako asistent trénera v Nových Zámkoch (II. liga).

Cabadaj, Ladislav

Štefanov

je najznámejším futbalistom v Štefanove. Niekoľko sezón hrával za Slovan Bratislava, kde bol dve sezóny najlepším strelcom mužstva. V jednej sezóne bol dokonca najlepším strelcom A-mužstva i B-mužstva. Po odchode zo Slovana hrával za ŽTS Martin.

Dobiaš, Karol

18. 12. 1948 Trnava

Odohral 271 ligových zápasov, za Spartak strelil 11 gólov. Spolu s Kunom a Adamcom tvorili nerozlučnú „svätú futbalovú trojicu“. Okrem Trnavy hral za Bohemians Praha a belgický Sporting Lokeren. Je majstrom

Európy 1976 z Belehradu. Vo finále proti NSR strelil gól. Ako tréner vrátil Spartu Praha do prvej ligy, neskôr v klube pracoval ako skaut. V súčasnosti žije v Prahe.

Fajkus, Ľubomír

16. 8. 1970 Modra

V sezónach 1997/98, 1998/99 hral v najvyššej slovenskej súťaži (5. a 6. ročník Mars super ligy) na poste pravého obrancu za HFC Chemlon

Humenné. Odchovanec ciferského futbalu, v čase osláv 80. výročia založenia futbalu v Cíferi (2009) bol predsedom ŠK Cífer.

Fandel, Alojz

27. 7. 1947

Do áčka Spartaka ho vytiahol tréner Malatinský v roku 1966, postupne v lige odohral 204 zápasov a strelil 21 gólov. Záver kariéry odohral v najvyššej slovenskej lige v Slovane Hlohovec. Do Trnavy sa vrátil ako tréner A-mužstva spolu s Kamilom Majerníkom. Dlhé roky trénoval spartakovskú mládež.

Fulier, Marcel

28. 11. 1976 Trnava

Mládežnícky reprezentant SR a ČSFR, ako 18-ročný v sezóne 1995/96 podpísal profesionálnu zmluvu s FC Spartak Trnava, ktorý viedol tréner Karol Pecze. Odchovanec ciferského futbalu.

Gabriel, Ján

18. 4. 1962 Trnava

V československej futbalovej lige debutoval v ročníku 1980/81 a okrem pôsobenia v Chebe počas základnej vojenskej služby zostal verný Spartaku Trnava. V rokoch 1991 – 1994 legionárčil v Turecku, po návrate do Trnavy ukončil svoju futbalovú kariéru v ročníku 1997/98 v Dunajskej Strede. Pôsobil ako asistent trénera, resp. tréner v Trenčíne, Trnave, Žiline, v Turecku a pri slovenskej reprezentácii do 21 rokov.

Gerič, Vladimír

29. 3. 1957 Trnava

V sezóne 1978/79 stabilný člen prvoligového mužstva FC Spartak Trnava, ktoré viedol tréner Valerián Švec, v roku 1995 bol predsedom FO ŠK Cífer, v sezóne 2009/2010 sa ako tréner ŠK Cífer pričínal o záchranu

A-mužstva v najvyššej oblastnej súťaži. Odchovanec cíferského futbalu.

Geryk, Josef

14. 10. 1942 Nový Jičín – 27. 7. 2013 Červeník

Do Trnavy prišiel v roku 1966 z Baníka Ostrava už ako skúsený brankár. V klube odchytil desať sezón a 123 zápasov. Aktívnu činnosť ukončil ako hrajúci tréner v Seredi. Odtiaľ sa vrátil späť do Spartaka, kde trénoval juniorku,

brankárov a bol aj asistentom Valéra Šveca pri A-mužstve. Spolu sa pričínili o návrat Trnavy medzi československú elitu.

Hagara, Vladimír

7. 11. 1943 Piešťany

Do Trnavy prišiel v roku 1966 z AC Nitra. Za Spartak odohral 226 zápasov a strelil 5 gólov. Patril k najlepším obrantom v republike, čím si zaslúžil nomináciu na MS v Mexiku 1970. Československo reprezentoval 25-krát

a strelil 5 gólov, získal titul majster športu.

Hološko, Filip

17. 1. 1984 Piešťany

Odchovanec piešťanského futbalu, futbalový útočník. Hral za kluby: AS Trenčín, Slovan Liberec, Vestel, Manisaspor, Beşiktaş JK, Vestel Manisaspor. V súčasnosti hráč Beşiktaş JK. Majster Česka 2002, majster

Turecka 2009, víťaz Tureckého pohára 2009, anketa Najlepší mladý futbalista Slovenska - 2. miesto 2005.

Horanský, Igor

21. 4. 1962 Trnava

S futbalom začínal ako žiak v Krakovanoch. V tomto klube hral za všetky mládežnícke kategórie. Po prekročení vekovej kategórie dorastu prešiel do Trebatíc, kde aj ukončil aktívnu kariéru. Popri futbale sa v zimných

mesiacoch venoval aj futsalu. V drese VÚSST Piešťany sa stal v roku 1985 majstrom Slovenska i najlepším strelcom šampionátu a na majstrovstvách ČSSR získal striebornú medailu. Po rozdelení republiky bol prvým kapitánom reprezentácie Slovenska v sálovom futbale, s ktorou sa v roku 1993 zúčastnil na turnaji v Portugalsku. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z ME v Portugalsku v roku 1990. Na majstrovstvách sveta v Španielsku najlepší strelec ČSFR. Zlato z majstrovstiev Slovenska a striebro z majstrovstiev ČSFR.

Horný, Štefan

13. 1. 1957, Kúty

Momentálne je trénerom MFK Skalica.

Z Kútov sa dostal do Zbrojovky Brno, na vojne hrával za Duklu Praha a po návrate do moravskej metropoly prestúpil neskôr do Slovana Bratislava. Ako tréner pôsobil vo viacerých mužstvách v najvyššej súťaži.

Hrušecký, Anton

2. 1. 1942

Do Spartaka prišiel pred sezónou 1964/65 a v klube zotrval do roku 1975. Za ten čas ako záložník odohral 279 zápasov a strelil 32 gólov. Potom sa venoval trénerstvu, s Jozefom Adamcom trénovali Banskú Bystricu.

Hucko, Ján

11. 5. 1932 Dolný Kubín

Ako hráč začínal v rodnom Dolnom Kubíne, odkiaľ prestúpil do Bratislavy, najskôr do Slávie, neskôr do Slovana a napokon do Dynama Spoje. Ako tréner nadviazal na prácu Antona Malatinského v Trnave

a so Spartakom získal v roku 1969 druhý majstrovský titul a v Pohári európskych majstrov svoj celok doviedol aj do historického semifinále s Ajaxom Amsterdam. Pôsobil aj v reprezentácii Československa a v arabských krajinách.

Jakubovič, Miroslav

Štefanov

Šikovný futbalista sa cez Skalicu dostal do SH Senica, kde takmer celé desaťročie patril k oporám obrannej formácie účastníka najvyššej slovenskej súťaže.

Jarábek, Stanislav

9. 12. 1938 Suchá nad Parnou

Jeho futbalové začiatky boli v rodnej dedine Suchá nad Parnou, no v máji 1956 prestúpil do Spartaka Trnava. Prvý ligový zápas odohral ako 17-ročný, neskôr sa stal kapitánom mužstva. Góly dával počas dvoch rokov,

ktoré odohral na poste záložníka. Potom, po prechode na stopérsky post, už len sporadicky, aj to väčšinou hlavou po štandardných situáciách. Najcennejší bol vo štvrtfinále PEM s AEK Atény. Nezabudnuteľne smutný zápas bol doma s Ajaxom, hoci ho spartakovci vyhrali 2:0, no nepostúpili do finále. V roku 1971, po zisku tretieho majstrovského titulu, v Trnave ako 33-ročný skončil a na posledné dva roky mu vedenie Spartaka umožnilo prestup do druholigových Vítkovic. Ako tréner viedol Žiar nad Hronom, Sereď, Senicu, Baník Ostrava, Spartak Trnava, Duklu Banská Bystrica, Slovan Bratislava a ďalšie.

Jonáš, Michal

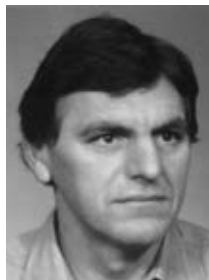
1986

V Senici hrával za mládežníkov a ako 17-ročný už za A-mužstvo. Tu si ho do najvyššej súťaže vybrala Dubnica. Bol stabilným členom reprezentácie do 23 rokov a jeden zápas si zahral aj za A-mužstvo Slovenska. Vo svojej premiére v drese Slovenska proti Spojeným arabským emirátom prispel k víťazstvu 2:1 aj jedným gólom. O jeho služby prejavili záujem aj také mužstvá ako Kaiserslautern, Dynamo Kyjev, Ankar Perm, no nakoniec zakotvil

v Liberci. Ťažká autonehoda ukončila jeho slubnú kariéru. Momentálne pôsobí v Liberci ako tréner mládežníckych mužstiev.

Józsa, Ladislav

16. 1. 1948 Sládkovičovo – 12. 12. 1999 Sládkovičovo

Bol úspešným slovenským futbalistom a československým reprezentantom. Svoju športovú kariéru začal v domácom klube Slavoj Sládkovičovo a prepracoval sa do I. ligy, kde hral za Lokomotívu Košice

(1971 – 1979) a Jednotu Trenčín (1979 – 1980). V lige nastrielal spolu 108 gólov a trikrát sa stal kráľom ligových strelcov. Bol najrýchlejším stovkárom, pretože 100 ligových gólov nastrielal za šesť a pol sezóny.

Kabát, Dušan

20. 8. 1944

Za A-mužstvo Spartaka nastúpil už ako 17-ročný v roku 1961. V najvyššej súťaži odohral 285 zápasov a strelil za Spartak 38 gólov. Z aktívnej športovej činnosti ho po tridsiatke vyradili zdravotné problémy.

Dnes žije v Prahe.

Karas, Miroslav

Kopčany

Veľký talent sa postupne presadil aj v SH Senica, odkiaľ neskôr prestúpil do Vítkovic, s ktorými získal aj majstrovský titul a zahral si ligu majstrov, o. i. aj proti FC Porto. Titul získal aj vo Fínsku s mužstvom Haka Valkeakoski.

Karhan, Miroslav

21. 6. 1976 Šulekovo

Slovenský futbalista, bývalý kapitán slovenskej reprezentácie, ktorý hrával za Spartak Trnava do júla 1999, kedy prestúpil do španielskeho Betisu Sevilla. Tu odohral jednu sezónu, 33 zápasov. Po nej

prestúpil do istanbulskeho klubu Beşiktaş. V rokoch 2001 až 2007 hrával za nemecký bundesligový klub VfL Wolfsburg. V lete 2007 podpísal dvojročnú zmluvu s klubom 1. FSV Mainz 05. Po dvoch sezónach v druhej Bundeslige sa v roku 2009 prebojoval s klubom do najvyššej súťaže. V roku 2002 získal prvenstvo v ankete Futbalista roka Slovenska. Karhan bol schopný hrať v obrane aj v zálohe. Od júla 2011 do jesene 2013 bol opäť hráčom Spartaka Trnava. Po domácej prehre s Ruskom 0:1 v Žiline ukončil v roku 2011 svoju reprezentačnú kariéru. S počtom 107 reprezentačných štartov vytvoril nový slovenský rekord.

Kavecký, Ivan

po skončení žiackeho veku sa išiel učiť do Brezovej pod Bradlom, kde hrával za dorast. Trénerom tamojšieho A-mužstva bol Jaroslav Masrna, ktorý si ho ešte v dorasteneckom veku zobral k sebe, no aj sa o ňom zmienil svojmu bývalému trénerovi v Trnave Antonovi Malatinskému. Po skončení školy prestupuje Kavecký do Trnavy, kde hral dva roky najvyššiu súťaž. Po prestupe do Senice sa hneď stal výraznou oporou mužstva zo Záhoria v druhej najvyššej súťaži. Na sklonku kariéry hrával desať sezón v nižších súťažiach v Rakúsku a ako 42-ročný debutoval v A-mužstve Smolinského, v klube, kde s futbalom začínal.

Keketi, Dušan

24. 3. 1951

Rekordér v bráne Spartaka, v ktorého drese odchytal 309 zápasov. Do klubu prišiel v roku 1969 a zotrval v ňom až do roku 1983. V sezóne 2013/2014 sa do klubu vrátil ako generálny manažér.

Knap, Tomáš

Brodské

Všestraný športovec. Okrem futbalu hrával aj hokej za skalický dorast a juniorku. Futbal hrával väčšinou v rakúskych súťažiach, kde si ho všimli funkcionári Bohemians Praha. Nasledoval prestup do tohto klubu, kde strávil takmer dve sezóny.

Konečný, Roman

25. 7. 1983 Holíč

Mládežnícky reprezentant Slovenska si zahral najvyššiu slovenskú súťaž v dresoch Trnavy, Petržalky, Dunajskej Stredy i Slovana. Legionárčil v Grécku a v súčasnosti oblieka dres treťoligovej Skalice. V roku 2002 bol členom výberu Slovenska do 17 rokov, ktorý obsadil 3. miesto na ME v Nórsku a v roku 2003 sa predstavil aj na svetovom šampionáte hráčov do 19 rokov v Spojených arabských emirátoch.

Kostka, Rastislav

11. 9. 1972 Partizánske

Vynikajúci hlavičkár odohral najlepší roky v trnavskom Spartaku, kde bol súčasťou úspešnej generácie z deväťdesiatych rokov minulého storočia. Do Trnavy prišiel ako dorastenec z Bánoviec nad Bebravou.

S výnimkou vojenčiny v Trenčíne hral za Trnavu od roku 1990 do 2002. Počas tohto obdobia trikrát obliekol aj slovenský dres.

Krajčík, Matej

19. 3. 1978 Trenčín

Senický odchovanec prežil prevažnú časť svojej kariéry v Českej republike. Najväčšie úspechy slávil v pražskej Slavii, s ktorou získal dva majstrovské tituly. Sezónu odohral aj v talianskej Serii A, kde hrával za Regginu. Vrátil

sa do Slavie a na sklonku kariéry si v Corgoň lige obliekol dres FK Senica, mužstva, v ktorom svoju bohatú kariéru začínal.

Krajčovič, Marián

21. 1. 1951 Cífer

V prvotligovom drese FC Spartak Trnava v sezónach 1973 – 1976 odohral 30 zápasov a vsietil 2 góly do siete Žiliny a Slavie Praha. Hral aj v Pohári európskych majstrov (proti Zarji Vorošilovgrad a Dózsovi Újpest),

v Interpohári v r. 1974 vsietil gól Wisle Krakov. So Spartakom absolvoval aj zájazd do Južnej Ameriky (január - február 1974). Preslávil sa najmä pamätným gólom na medzinárodnom turnaji v španielskej La Coruni (1973), v zápase proti slávnemu Ajaxu Amsterdam dal v 40. min. gól Stuyovi z 30 metrov, čím znížil na 1:3. Trnavčania v druhom polčase pred zrakmi 40 tisíc divákov otočili výsledok a štyrmi gólmi (Adamec 2, Kuna a Hagara) zvíťazili nad hviezdny súperom 5:3.

Kramár, Ivan

17. 12. 1938 Cífer – 21. 7. 2002 Máchovo jazero, ČR

V sezóne 1959/60 obliekal dres prvotligových futbalistov FC Spartak Trnava. Ako 20-ročný absolvoval pod vedením trénera Antona Malatinského aj historický mesačný zájazd na Blízky východ (Sýria, Libanon, Irak),

kde patril napriek veku k oporám. V ďalších rokoch sa už výlučne venoval svojmu povolaniu diplomata.

Križan, Emil

13. 7. 1935 Cífer

Významný futbalista Cífera, od roku 1965 pôsobil aj ako oddielový lekár futbalového klubu Slovan Bratislava. Bol pri tom, keď sa Slovan v roku 1969 vyhral Pohár víťazov po bazilejskom finálovom víťazstve 3:2 nad FC

Barcelona. Ako lekár v klube pracoval nepretržite 26 rokov (1965 – 1991). Počas tohto obdobia dostal rad vysokých telovýchovných vyznamenaní za prácu a rozvoj československého futbalu.

Kuna, Ladislav

3. 4. 1947 Hlohovec – 1. 2. 2012 Bratislava

V sedemnástich rokoch hral druhú futbalovú ligu za rodný Hlohovec, odkiaľ prestúpil v roku 1964 do prvotligového Spartaka Trnava, za ktorý hral celkom šesťnásť sezón. Reprezentačne debutoval v roku 1966

proti ZSSR. Po tomto stretnutí ho vtedajší reprezentačný tréner Jozef Marko pozval v apríli na dve priateľské stretnutia do Brazílie, ktorá sa pripravovala na MS 1966 v Anglicku. V roku 1969 bol vyhlásený za najlepšieho futbalistu roka v Československu. V družstve Spartaka Trnava sa vypracoval na skvelého stratéga družstva, ktorý vedel strieľať aj dôležité góly. So Spartakom získal v rokoch 1968 – 1973 päť majstrovských titulov. V roku 1970 hral na majstrovstvách sveta v Mexiku. V československej lige odohral 424 zápasov a strelil 86 gólov. V reprezentačnom výbere odohral 47 stretnutí a vsietil 9 gólov. V roku 1980 prestúpil do VfB Admira Wacker Mödling Viedeň, kde pôsobil tri roky. Ďalšie dva roky hral v St. Pöltene. Po skončení aktívnej činnosti bol trénerom v Trnave, Mödlingu, Wiener Neustadt, Piešťanoch, Dunajskej Strede, Podbrezovej a Martine. Od roku 2006 zastával funkciu predsedu predstavenstva futbalového klubu Spartak Trnava. Za dlhoročnú reprezentáciu mesta a osobný prínos k slávnej histórii trnavského futbalu mu v roku 2008 primátor mesta Trnava udelil Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava. Za prácu s talentovanou mládežou a mnohonásobnú reprezentáciu vo futbale dostal v roku 2008 Pamätnú medailu predsedu Trnavského samosprávneho kraja. Mestské zastupiteľstvo v Hlohovci mu udelilo Čestnú poctu in memoriam.

Lietava, Ivan

20. 7. 1983 Bratislava

Futbalista A-mužstva FC Spartak Trnava, k 4. aprílu 2013 odohral v najvyššej futbalovej súťaži 208 zápasov a dal 51 gólov. Odchovanec ciferského futbalu. V sezóne 2013/2014 obliekal dres SK Sigma Olomouc.

Macánek, Milan

Gbely

Výborný futbalista sa presadil aj za riekou Moravou, odkiaľ prišiel do SH Senica, kde odvádzal skvelú prácu. Na záver kariéry sa vrátil domov a chvíľu si zahral aj v Brodskom. V súčasnosti je trénerom mužov Nafty Gbely.

Majerník, Kamil

25. 10. 1943 Dolná Streda

Začal s futbalom pod vedením trénera Michala Štibrányiho v roku 1955 v Seredi na poste útočníka a ako hráč tejto formácie prišiel aj do Slovenského Ríma. Od jari 1962 do jesene 1974 odohral v drese Spartaka 249

ligových zápasov a strelil v nich 14 gólov (ďalších 10 dal počas dvoch sezón v 2. lige). V národnom mužstve odohral štyri stretnutia. Premiéru mal v sezóne 1966/67 proti Švajčiarsku v Bazileji. So Spartakom získal štyri tituly majstra ČSSR. Trénoval trnavský Spartak (1977 – 80 asistent, 1980 – 82 hlavný tréner). V lete 1982 podpísal na dva roky trénerskú zmluvu zo ZVL Žilina, pôsobil aj v Plastike Nitra, v Tadkamone Sporting Clube v Kuvajte, v Ománe, v 2. lige v Spojených arabských emirátoch, rok v klube Ras Al Khaimah a rok v Dibba Al Hissin Clube. Od roku 2002 pracoval ako šéftrener mládeže v Spartaku Trnava.

Malatinský, Anton

15. 1. 1920 – 1. 12. 1992

Ako futbalista začína v Bratislave a s ŠK získal dva tituly majstra. V období 2. svetovej vojny reprezentoval Slovensko, neskôr Československo, v drese ktorého sa predstavil aj na svetovom šampionáte vo Švajčiarsku v roku

1954. O dva roky neskôr ho zranené koleno donútilo presedlať z postu hráča na trénerskú lavičku. Najväčšie úspechy žal v trnavskom Spartaku, ktorý v roku 1968 doviedol k historicky prvému titulu majstra Československa. Bol uznávaným trénerským novátorom a pedagógom. Vyhľadával futbalové talenty v okolí a dokázal ich zapracovať do ligy a neskôr aj do československej reprezentácie. V Trnave sa stal legendou a je po ňom pomenovaný futbalový štadión.

Martinkovič, Stanislav

14. 4. 1946

Do trnavského Spartaka prestúpil v lete 1964, no presadil sa v ňom až po návrate z vojenčiny v roku 1967. Odohral v ňom 166 ligových zápasov a strelil 35 gólov. Z klubu odišiel v roku 1974 a pôsobil ako tréner.

Masaryk, Pavol

11. 2. 1980 Radimov

Je najznámejším odchovancom tohto oddielu. Cez Duklu Senica (tu si odkrútil ZVS), Holíč a Myjavu sa dostal do Spartaka Trnava. V najvyššej súťaži hral ešte v Slovane Bratislava, Ružomberku a momentálne je v FK Senica. V zahraničí hrával na Cypre za AEL Limasol a v Poľsku za Cracoviou Krakow. Je dvojnásobným kráľom corgoňligových strelcov.

Masaryk, Tomáš

Holíč

Veľký talent holičského futbalu. Za A-mužstvo hrával už ako 16-ročný. Počas štúdií v Trnave hrával za tamojší ligový dorast. V štúdiu pokračoval na Fakulte telesnej výchovy a športu UK v Bratislave, kde hrával za Inter Bratislava. Niekoľko zápasov odohral aj v najvyššej súťaži. Pre náročné spojenie štúdia a vrcholového futbalu sa rozhodol pre Senicu, kde dostal šancu hrať pravidelne. Koncom júna 2001 úspešne promoval a čakala na neho zmluva v mužstve 2. francúzskej ligy. 27. júla 2001 sa mu však život zmenil. Pri ceste na tréning do Senice mal za Radošovcami autonehodu, po ktorej ostal imobilný. V súčasnosti sa venuje tenisu na vozíčku a aj tu dosahuje skvelé výsledky.

Masrna, Jaroslav

26. 5. 1949 Hlboké

Do najvyššej súťaže sa dostal cez Spartak Myjava, kde si ho vybral Spartak Trnava. S ním získal aj majstrovský titul, dostal sa do reprezentácie a s mužstvom ČSSR do 23 rokov vybojoval titul majstrov Európy pod

vedením Jozefa Vengloša. Jeho slubnú kariéru predčasne ukončil brutálny zákrok McFarlanda vo štvrtfinálovom zápase EPM Derby County - Spartak Trnava. Neskôr pôsobil ako tréner v Senici a v Brezovej, kde aj býva.

Mihálek, Emanuel

20. 6. 1944 Ružindol – 29. 1. 1996 Ružindol

Ako mladého si ho vyhliadli funkcionári Spartaka Trnava, ktorí ho priviedli do svojho dorasteneckého oddielu. Po vojenčine však nenašiel miesto v základnej jedenástke a odišiel do druholigovej Zbrojovky Vsetín. Hrával za Jednotu Trenčín. Ako 45-ročný sa vrátil na futbalové trávniky do rodného Ružindola a v nasledujúcich rokoch sa stal pevnou súčasťou defenzívnych radov A-mužstva,

bojujúceho o postup do štvrtej ligy. Aktívne hral prakticky až do náhleho úmrtia.

Mrva, Peter

8. 11. 1953 Cífer

V červeno-čiernom drese Spartaka Trnava odohral 213 zápasov, vsietil tri góly a získal s ním jeden titul majstra Československa. Na poste stopéra bol kapitánom dorasteneckému mužstvu Československa. Svoju

kariéru ukončil ziskom posledného Československého pohára pre Spartak Trnava v roku 1986.

Nagy, Martin

Popudinské Močidlany

Veľký futbalový talent prestúpil do Iskry Holíč a v súčasnosti hráva Corgoň ligu za Ružomberok.

Novák, Milan

Kopčany

Odchovanec klubu hrával v Považskej Bystrici, s ktorou postúpil do najvyššej súťaže. Túto si zahral a v Košiciach. Hrával aj v Senici a Myjave. Neskôr úspešný tréner (často aj hrajúci) Kopčian, Holíča, Skalice, Petrovej Vsi ai. V súčasnosti trénuje Mokrá Háj.

Novanský, Viliam

11. 10. 1956 Zelenec

Bývalý výborný futbalista Zelenča, skvelý tréner všetkých vekových kategórií, predovšetkým však mládežníckych.

Pavlík, Rudolf

8. 3. 1957 Cerová

Mládežnícky reprezentant už ako 18-ročný prestúpil zo Senice do Zbrojovky Brno. Vojnu si odkrútil v Dukle Praha, najlepšie roky strávil v Dunajskej Strede. V seniorskej reprezentácii odohral jedno stretnutie v Oslo proti domácejmu Norsku a prispel k víťazstvu 3:2.

Pinte, Attila

6. 6. 1971 Dunajská Streda

Reprezentant Slovenskej republiky (31-krát, dal 1 gól), 2-krát Majster Slovenskej republiky – AŠK Inter Bratislava, raz víťaz Slovenského pohára s AŠK Inter Bratislava, raz s FK Artmedia Petržalka, raz Majster Maďarska – FTC Ferencváros Budapešť.

Polák, Ferdinand

Čary

Hrával za Slovan Bratislava a Duklu Banská Bystrica. Bol dorasteneckým reprezentantom a v roku 1968 bol členom družstva, ktoré vo Francúzsku získalo titul dorasteneckých majstrov Európy.

Radolský, Dušan

13. 11. 1950 Trnava

S futbalom začínal v Trnave, potom prišla vojenčina v Táboře, ďalej Banská Bystrica a Kroměříž. Prvé trénerské kroky robil v Zelenči, nasledovala Dunajská Streda, Cheb, Olomouc, Hradec Králové, 1. FC Košice,

Žilina, Bardejov, Al Shadab (Dubaj), Synot, Slovan Bratislava, Grodzisk (Poľsko), Banská Bystrica, Ruch Chorzów, Polonia Varšava (oboje Poľsko), Spartak Trnava, Nieciecza (Poľsko). Tréner slovenskej futbalovej reprezentácie do 21 rokov, na ME 2000 štvrté miesto, OH 2000 Sydney. Najlepší tréner roka na Slovensku a v Poľsku.

Regásek, Ladislav

1933 Oreské

Jeho prvé kontakty s futbalom sa viažu k obdobiu, keď bol ako 15-ročný chlapec na priemyslovke v Bratislave, keďže v Oreskom sa ešte futbal súťažne nehral, začínal v Smrdákoch. Pôsobil ako dlhoročný predseda TJ (od začiatku 70. do konca 80. rokov 20. storočia) a tiež predseda MNV v Oreskom. Pri príležitosti 50. výročia založenia TJ Oreské sa poriadal v roku 2001 Memoriál Ladislava Regáska.

Režnák, Jozef

8. 3. 1957 Senica

Odchovanec tamojšieho futbalu sa do najvyššej súťaže dostal cez Myjavu a Senicu do Interu Bratislava, s ktorým si zahral PVP aj Pohár UEFA.

Sánka, Ladislav

19. 8. 1957 Dunajská Streda

Od roku 1969 je podporcom futbalu v Šamoríne. Od skončenia aktívnej činnosti v roku 1992 je vedúcim A-mužstva a svoju funkciu aktuálne plní v druhej lige. Počas svojho pôsobenia dostal viaceré

vyznamenania a ocenenia. Je jednou z najväčších pridaných hodnôt úspešného futbalového diania v Šamoríne, ktorá pôsobí najviac rokov v FC ŠTK 1914 Šamorín ako vedúci mužstva, lebo to robí zo srdca.

Stacho, Imrich

11. 1931 Trnava – 10. 1. 2006 Trnava

Slovenský futbalista a československý reprezentačný brankár. Predstavil sa na dvoch svetových šampionátoch – v roku 1954 vo Švajčiarsku a v roku 1958 vo Švédsku. Je držiteľom bronzovej medaily z majstrovstiev

Európy v roku 1960 (vtedy ako Pohár národov). Dovedna odchytil 24 reprezentačných stretnutí a dokonca má na svojom konte jeden strelený gól – vsietil ho Írsku. Góly strieľal aj ako brankár Spartaka Trnava, kde okrem vojenčiny v klube Tankista Praha, strávil celú svoju kariéru. Nastrieľal ich z pokutových kopov desať. Ako dorastenec sa tešil z titulu majstra ČSR v roku 1948.

Šajánek, Jozef

1951 Čáry

Rodák z Čárov vyrastal aj futbalovo v Senici. Už ako 16-ročný už hral za A-mužstvo. Po odchode na štúdiá do Bratislavy prestúpil do Interu Bratislava, kde stihol ešte majstrovský titul s dorastom. Neskôr sa stal aj oporou A-mužstva, dostal sa aj do reprezentácie. V olympijskom výbere Československa bol kapitánom a jeho neodmysliteľnou súčasťou. Pred OH v Moskve sa však zranil, nikam necestoval, pričom mužstvo sa vrátilo so zlatými medailami. V A-mužstve Československa absolvoval celú prípravu pred majstrovstvami Európy 1976 v Belehrade vrátane dvoch zápasov (s Rakúskom a ZSSR). Do záverečnej nominácie sa však nedostal a aj odtiaľ sa reprezentanti vrátili so zlatými medailami.

Šimon, Július

19. 7. 1965 Lučenec

Klasický špilmacher odohral najviac zápasov v Dunajskej Stredě, kde v 139 dueloch strelil 20 gólov. Po šiestich sezónach prestúpil do FC

Košice, odkiaľ sa vrátil na západ Slovenska, ale do Trnavy. Bol režisérom počas Peczeho éry a v 59 zápasoch skóroval 25-krát. Práve v tomto období sa trikrát dostal do jedenástky roka a v roku 1996 bol vyhlásený za tretieho najlepšieho futbalistu Slovenska. Najcennejší dres obliekol 23-krát a šesťkrát sa tešil z gólu. Z Trnavy prestúpil do viendeckej Austrie a neskôr do SV Ried.

Šlahor, Ján

16. 5. 1977 Piešťany

Pochádza z Prašníka, no ako žiak hrával v Piešťanoch. Nasledovali viaceré ďalšie kluby. Prvú ligu hrával sa ŠKP Devín, Slovan Bratislava, Inter Bratislava a Tatran Prešov. Hral aj za Vrbové. Pre vážne

zranenie kolena predčasne ukončil profesionálnu kariéru. V roku 2000 reprezentoval Slovensko na OH v Sydney, kde sa zviditeľnil gólom do siete Juhoafrickej republiky.

Štajer, Karol

7. 6. 1922 Dolný Kubín

Najstarší žijúci Cíferčan, v rokoch 1947 – 1950 nastúpil v najvyššej futbalovej súťaži vo vtedajšom Československu, ako futbalový brankár chránil prvotligovú svätyňu trnavského TŠS. Jeho nástupcom sa stal

populárny Imrich Stacho-Capan. V rokoch 1950 – 1970 sa aktívne zapájal do športovej a funkcionárskej činnosti v Cíferi (futbal, ľadový hokej, volejbal, stolný tenis). Pri príležitosti ankety Najlepší športovec Cífera za rok 2010 bol v osobitnej kategórii vyhlásený za Cíferškú športovú osobnosť.

Štepanovský, Peter

12. 1. 1988 Skalica

Odchovanec futbalu v Skalici. Reprezentant Slovenska do 21 rokov, hrával za Slovan Bratislava. Pamätný je najmä jeho gól do siete AS Roma na rímskom štadióne, ktorým zaistil postup Slovana cez tento taliansky

veľkoklub. V sezóne 2012/13 hral za FK Senica, v ročníku 2013/14 je členom FC Spartak Trnava.

Švec, Valerián

20. 7. 1935

Do Spartaka prišiel v roku 1956. V klube odohral 219 ligových zápasov a strelil 65 gólov. Majstrovský titul získal nielen ako hráč, ale aj ako tréner. Bol reprezentantom Československa a úspešný tréner. Trnavu

trénoval trikrát, dvakrát ju vrátil medzi elitu z nižšej súťaže.

Štibrányi, Jozef

11. 1. 1940 Vlčkovce

V roku 1962 reprezentoval Československo na majstrovstvách sveta vo futbale v Chile. Nezabudnuteľný je jeho víťazný postupový gól z 81. minúty v zápase proti Španielsku. Jeho futbalová kariéra sa začala v TJ Vlčkovce,

nasledoval Spartak Trnava, Dukla Praha, Dukla Tábor, v rokoch 1967 – 1970 VŽKG Vítkovice. Je majstrom športu, držiteľom Zlatého odznaku Slovenského futbalového zväzu a členom Siene slávy československého futbalu. V rokoch 1971 – 2002 bol učiteľom telesnej a brannej výchovy na ZDŠ v Krížovanoch nad Dudváhom, kde výrazným spôsobom ovplyvnil vzťah žiakov k futbalu. Za vyše tridsaťročného pôsobenia ako učiteľ a tréner jeho žiaci úspešne reprezentovali krížoviansky futbal v okresných a krajských súťažiach. Pod jeho vedením vyrástli mnohí chlapci, ktorí neskôr dosiahli úspechy vo vyšších súťažiach, napr. Igor Bališ, Konštantín Šimo, Július Rakús, Ján Šturdík či Ladislav Doka.

Tibenský, Karol

18. 10. 1924 Šarfia (Blatné) – 1. 2. 1999 Modra

Už ako 16-ročný hral v prvom mužstve Cífera, od roku 1947 v TŠS Trnava (predchodca FC Spartak Trnava). V priebehu šesťnástich rokov dohral v trnavskom drese zväčša na poste stredopoliaru 1100 zápasov a v lige

nastrielal 51 gólov.

Ujlaky, Marek

26. 3. 1974 Trnava

Odchovanec zelenečského futbalu, hráč Spartaka Trnava a ďalších klubov, viacnásobný reprezentant Slovenska. S futbalom začínal ako osemročný v Zelenči pod vedením skvelého mládežníckeho

odborníka Viliama Novanského. V Zelenči zotrval do svojich dvanástich rokov, kým neodišiel k žiakom do Spartaka Trnava. Po preradení do mladšieho dorastu nabrala jeho futbalová kariéra

rychly spád. Nasledoval starší dorast a po návrate trénera Valéra Šveca z Cypru mužstvo seniorov. Prvý majstrovský zápas za seniorov Spartaka odohral proti Lokomotive Košice v Slovenskom pohári, kde strelil aj gól. Počas svojej kariéry pôsobil predovšetkým v Spartaku Trnava, no prešiel aj ďalšími klubmi na Slovensku i v zahraničí. Hral za FK Drnovice (ČR), ŠK Slovan Bratislava, FC Senec, FC ViOn Zlaté Moravce, UFC Taden (Rakúsko) a OFK Šúrovce. Na sklonku kariéry sa vrátil ako hráč do rodného Zelenča a popritom je asistentom trénera juniorov FC Spartak Trnava. V československej a slovenskej 1. futbalovej lige odohral počas svojej kariéry 370 zápasov, pričom až do marca minulého roka držal v tejto štatistike na Slovensku prvenstvo (prekonal ho jeho bývalý spoluhráč Martin Poljovka). V týchto súťažiach nastrielal 88 gólov. Za svoj najväčší futbalový úspech považuje pôsobenie v slovenskej reprezentácii v rokoch 1995 až 2001. Odohral štyridsať medzištátnych zápasov a strelil v nich dva góly (proti Poľsku a Bielorusku). So Spartakom Trnava získal Slovenský pohár a až sedemkrát sa ocitol v najlepšej slovenskej futbalovej jedenástke roka. Je držiteľom Ceny fair play Ivana Chodáka (2006).

Varadin, Vojtech

27. 9. 1948

Do A-mužstva Spartaka Trnava prešiel z dorastu v roku 1967, krst na trávniku mal však až v apríli 1968. Odvtedy v klube odohral 169 ligových zápasov a strelil 11 gólov. V roku 1975 odišiel z klubu na vojenčinu a potom

prestúpil do Slovana Bratislava, neskôr hral v Rakúsku. Trénoval mládež Slovana a ako asistent Karla Brücknera seniorov Interu Bratislava.

Vičan, Michal

26. 3. 1925 Hlohovec - 27. 1. 1986 Bratislava

Ako žiak začal hrať za ŠK Hlohovec, ktorý neskôr vyhral aj slovenskú ligu. V 15 rokoch odišiel do Bratislavy učiť sa za aranžéra a dekorátéra. V roku 1943 prestúpil do ASO Bratislava, kde hral druhú ligu. V roku 1945 prestúpil do Slovana na post v strede obrany. So Slovanom získal štyri tituly majstra republiky. Od roku 1947 si desaťkrát obliekol dres československej reprezentácie. Ako jedinému trénerovi v Československu sa mu podarilo vyhrať európsku klubovú trofej, keď roku 1969 zdolal Slovan v Pohári víťazov pohárov FC Barcelona 3:2. Jeho hráčsku kariéru ukončila ťažká autonehoda, po ktorej sa úspešne preorientoval na trénerstvo.

Vlk, Vladimír

Vrádište

Nedávno oslávil svoje štyridsiate narodeniny a stále hráva za svoju obec futbal. Do povedomia športovej verejnosti sa však dostal ako vynikajúci hokejista. Hrával za Skalicu, Trenčín, Nitru i Slovan a má aj dva majstrovské tituly.

Vrto, Dušan

1965

Senický odchovanec ako 16-ročný dostal šancu v A-mužstve od trénera Stanislava Jarábka, ktorý si ho so sebou zobral do Baníka Ostrava, kde mu dal ako 17-ročnému príležitosť v najvyššej súťaži. Bol prvým Slovákom, ktorý sa presadil aj na Britských ostrovoch, keď v drese FC Dundee odohral štyri sezóny, z toho tri roky ako kapitán.

Wallner, Marián

Ako hráča najnižšej krajskej súťaže si ho vybrala Rimavská Sobota, mužstvo z najvyššej súťaže. Po dvoch rokoch prestúpil z Gemera do SH Senica, kde nosil aj kapitánsku pásku. Cez Šajdíkove Humence sa vrátil naspäť do Borského Mikuláša, kde hrával takmer do štyridsiatky.

KLUBY

Slovenský futbalový zväz

Účastníkmi najvyššej futbalovej súťaže Corgoň liga boli v ročníku 2013/14 tieto kluby z Trnavského kraja:

FC Spartak Trnava

Klub bola založený 30. mája 1923 ako ŠK Trnava, v roku 1939 sa premenoval na TŠS a od roku 1953 figuruje ako Spartak. Prvý väčší úspech zaznamenali spartakovci v roku 1951, keď vyhrali Československý pohár, ktorý neskôr dvíhali nad hlavu ešte štyrikrát, naposledy v roku 1986. Najväčšie úspechy dosahovali červeno-čierni na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov. V roku 1967 vyhrali Stredoeurópsky pohár, keď vo finále triumfovali nad Dózsom Újpest po výsledkoch 2:3 a 3:1. O rok neskôr Spartak pod vedením Antona Malatinského prvýkrát triumfoval v čs. lige a do roku 1973 získal dovedna päť titulov. Na európskej scéne sa ako majstri dostali Trnavčania v roku 1969 až do semifinále Pohára európskych majstrov, predchodcu dnešnej Ligy majstrov, v ktorom hrali výhradne len majstri krajín. Na ceste do finále vypadli Trnavčania so slávnym Ajaxom Amsterdam po výsledkoch 0:3 a 2:0. Dva razy bol Spartak ešte vo štvrtfinále PEM.

Najznámejší hráči tejto éry boli Josef Geryk, Anton Kozinka, Dušan Keketi, Karol Dobias, Kamil Majerník, Ladislav Kuna, Alojz Fandel, Dušan Kabát, Jozef Adamec, Vladimír Hagara, Anton Hrušecký, Stanislav Martinkovič, Stanislav Jarábek, Vojtech Varadin. Tréneri: Anton Malatinský (tri tituly), Ján Hucko (jeden titul) a Valér Švec (jeden titul). V samostatnej slovenskej lige Spartak ešte titul nezískal, hoci blízko k tomu bol v rokoch 1997 a 1998, keď skončil druhý. Najznámejší hráči, ktorí sa pod vedením Karola Peczeho prebojovali aj do slovenskej reprezentácie, boli Miroslav Karhan, Július Šimon, Rastislav Kostka, Igor Bališ, Marek Ujlaky

a ďalší. Titul vicemajstra Spartak získal aj v sezóne 2011/2012. Spartak hráva svoje domáce zápasy na Štadióne Antona Malatinského, ktorý práve prechádza kompletnou rekonštrukciou.

FK Senica

Založenie futbalu v Senici sa datuje do roka 1921 a od roku 1934 nesie miestny klub názov FK Senica. Klub sa prebýjal do vrchných poschodí ligy postupnými krokmi. V sezóne 1973/74 pod vedením trénera Jána Baďuru postúpil do divízie. Po reorganizácii patrila Senica medzi stabilných účastníkov 1. slovenskej národnej futbalovej ligy, kde dvakrát skončila tretia. Po rozdelení Česko-Slovenska sa Senica prebojovala do 2. ligy v roku 1999 a ostala tam dve sezóny. Vrátila sa znova v roku 2002, keď suverénne vyhrala 3. ligu. Výrazný zlom k lepšiemu prišiel však až v roku 2008 príchodom Ladislava Hudeca na post trénera a športového riaditeľa futbalového klubu, no najmä bývalého futbalistu FK Senica Vladimíra Levárskeho ako hlavného sponzora.

Po zlúčení s bratislavským Interom nastúpili v roku 2009 Seničania na historicky prvú corgoňligovú sezónu. Odvtedy je FK Senica stabilným členom slovenskej futbalovej elity a už po tretíkrát sa predstaví v pohárovej Európe. V roku 2011 sa stali Seničania vicemajstrami ligy a o rok neskôr sa zasa prebojovali do finále Slovenského pohára. Prvým, kto si vybojoval najcennejší dres seniorskej reprezentácie Československa, bol Jozef Šajánek (1951), nasledovali ho Rudolf Pavlík (1962), Dušan Vrto (1965), Matej Krajčík (1978) a Michal Jonáš (1986). V slovenskej reprezentácii sa predstavili aj Tomáš Kóňa a Juraj Piroksa.

DAC Dunajská Streda

Dunajskostredský futbalový klub DAC vznikol v roku 1904. Klub s viac ako storočnou históriou zažil najväčšie úspechy v osemdesiatych rokoch minulého storočia, keď sa výrazne presadil v československej lige. V roku 1987 vyhrali Dunajskostredčania Slovenský aj Československý pohár, keď vo finále zdolali úspešnú pražskú

Mužstvo I. ČsŠK Trnava z roku 1933

Spartak Trnava, sezóna 1967/68, hore: Hagara, Kozinka, Brunovský, Bôžik, Jarábek, Zlocha, Geryk, tréner Malatinský, Adamec; dole: Farkaš, Švec, Martinkovič, Dobias, Hrušecký, Fandel, Varadin, Kabát

Popri Trnave reprezentujú náš kraj v najvyššej súťaži DAC Dunajská Streda a FK Senica

Futbalisti PFK Piešťany vyhrali v sezóne 2011/12 Majstrovstvá regiónu západ

Spartu po penaltovom rozstrele. O rok neskôr skončil DAC dokonca tretí v lige, čím sa prebojoval do Pohára UEFA. V prvom kole vyradil švédsky Östers a zahral si v druhom kole so slávnym Bayernom Mníchov.

V slovenskej lige Dunajská Streda ešte v rokoch 1993 a 1995 bojovala vo finále Slovenského pohára, no dvakrát neuspela v penaltovej lotérii. Najskôr podľahla 1. FC Košice, a potom aj Interu Bratislava. V roku 1994 obsadil DAC Dunajská Streda tretie miesto, a to bol posledný výraznejší výsledok v lige. Nadviazať naň môžu na Žitnom ostrove od sezóny 2013/2014, keď sa po víťazstve v 2. lige opäť prebojovali medzi elitu. Najznámejšími hráčmi DAC Dunajská Streda boli Attila Pinte, Koloman Gögh, Július Šimon, Mikuláš Radványi, Peter Fieber, Tibor Mičinec, Juraj Szikora, Pavol Diňa.

V rámci II. ligy pôsobili v súťaži z Trnavského kraja v ročníku 2013/14 tieto kluby:

FC Spartak Trnava – juniori

FC ŠTK 1914 ŠAMORÍN

Predseda klubu: Norbert Csutora

Rok vzniku: 1914

Účastník II. ligy Slovenského futbalového zväzu

Najznámejší odchovanci šamorínského futbalu:

Attila Pinte, Vojtech Kiss, Csaba Horváth, Vojtech Horváth.

V rámci Tipos 3. ligy v ročníku 2013/14 pôsobili tieto kluby z Trnavského kraja:

PFK PIEŠŤANY

Futbal v Piešťanoch sa hrával ešte pred vznikom futbalového klubu, ktorý podľa historikov oficiálne založili v roku 1912. Mal názov Pöstényi atletikai és futbal club – PAFC. Jeho členmi boli zväčša synovia obchodníkov a študenti. Piešťanský športový klub (PŠK) vznikol v roku 1919. Zásahu na tom mali hlavne Gejza Gerenday, Eduard László

a Karol Seidl. Ihrisko mali futbalisti pri Váhu na mieste, kde dnes stojí Dom umenia. Spočiatku hrávali Piešťanci len priateľské zápasy s mužstvami z okolia, neskôr boli ich súpermi aj prvoligové mužstvá z Viedne a Budapešti. V roku 1929 sa klub premenoval na Piešťanský futbalový klub – PFK. Ten bol účastníkom novovytvorenej divízie, v ktorej hral aj predchodca dnešného Slovana Bratislava – I. ČSŠK.

Piešťanci sa môžu pochváliť tým, že boli v roku 1947 vôbec prvým slovenským klubom, ktorý si zahral v Afrike. V Alžírsku odohrali futbalisti vtedajšieho ŠK päť zápasov, z toho štyri víťazné. Na späťcestnej ceste zohrali dve stretnutia aj vo Francúzsku.

Ďalšiu úspešnú kapitolu napísali futbalisti z mesta barololámača už pod názvom Slavoj. V roku 1958 sa prebojovali do druhej najvyššej súťaže, moravsko-slovenskej B-skupiny. V nej hrali dve sezóny. Tretiu už hrali v samostatnej slovenskej skupine, z ktorej však v roku 1961 vypadli. V druhej polovici minulého storočia sa v Piešťanoch darilo aj dorastencom, ktorí hrali od roku 1973 osem rokov najvyššiu slovenskú súťaž. Po nich si ju jednu sezónu zahrali aj mladší dorastenci. Mužstvu dospelých sa po viacerých rokoch márneho snaženia podarilo postúpiť do druhej ligy až v roku 1995. Trénerom mužov bol okrem iných aj Ladislav Kuna. Piešťany hrali v II. lige päť sezón, a potom prišli opäť roky útlmu. Obrat k lepšiemu nastal až v posledných rokoch. V jubilejnej sezóne 2011/2012 sa podarilo postúpiť mužom PFK do tretej ligy a obe dorastenecké družstvá postúpili do druhej najvyššej slovenskej súťaže. V sezóne 2011/2012 hrali mladší hráči PFK v prvej i druhej lige. Teraz už hrajú žiacke družstvá iba v druhej lige.

Za sto rokov vchoval piešťanský futbal viacerých prvoligových hráčov i reprezentantov. Dres seniorov ČSSR obliekli Vladimír Hagara a Jaroslav Kravárik, za olympionikov si zahral Vladimír Bechera a v juniorskom výbere ČSSR

boli Jirko Repík (bol aj kapitánom reprezentácie), Ján Veselý st. a Marek Mikuš. V ére samostatnosti hrá za slovenské A-mužstvo Filip Hološko a vo výbere mužstva do 21 rokov je Tomáš Košút. Zo všetkých spomínaných hráčov si zahrali na majstrovstvách sveta len Vlado Hagara (1970) a Filip Hološko (2010).

MFK SKALICA

Rok založenia: 1920

Prezident klubu: Dr. Ondrej Mikuš

Generálny manažér: Marek Gula, DiŠ.art

Začiatky futbalu v Skalici siahajú do roku 1918, kedy sa futbal hrával na ihrisku pri nádraží, ale až po založení ŠK Skalica v roku 1920 sa futbal v Skalici začína naozaj rozvíjať. Zásahu na tom mal i národný umelec Dr. Janko Blaho, ktorý v tomto období hral za Skalicu a udržoval čulé styky s futbalovými mužstvami na susednej Morave. Prvým predsedom ŠK Skalica bol Liška. Klubové farby od vzniku ŠK Skalica boli a dodnes sú biela a zelená.

V rokoch 1927 – 1934 hrávali v jedenástke ŠK Skalica futbalisti z celého okolia, hlavne z Holíča, Hodonína a Strážnice. Po roku 1945 ŠK Skalica prešiel pod TJ Sokol Tekla Skalica. Z okresnej súťaže prešlo v roku 1953 prvé mužstvo cez kvalifikáciu do krajskej divízie. Po roku 1948 TJ Sokol dostala nové meno Tatran Skalica, v roku 1963 prešla pod najväčší závod v Skalici – ZVL. V roku 1990 vracia k pôvodnému názvu Športový klub (ŠK) Skalica, v rámci ktorého pôsobí aj futbalový oddiel.

V roku 2006 sa z organizačných dôvodov Futbalový oddiel osamostatnil od ŠK Skalica a vznikol tak Mestský futbalový klub Skalica. Prvým predsedom MFK Skalica bol Bohumil Bartoš.

V sezóne 2004/2005 vyhral ŠK Skalica V. ligu a postúpil do IV. ligy. O tento úspech sa zaslúžili hráči Marcel Zongor, Dušan Ferik, Boris Ševčík, Vladimír Jánošík, Eduard Mareš, Dalibor Kucharič,

MFK Skalica

FC Horses Šúrovce

Milan Rampáček, Vladimír Šenk, Milan Ovečka, Lukáš Bajan, Radoslav Štepanovský, Tibor Kadaš, Roman Ondráš, Michal Foriška, Miroslav Krušina, Martin Chrenka, Juraj Válka, Pavol Daniel a Marián Szantai pod vedením trénera Jozefa Mrvu.

Najväčší úspech futbalovej histórie dosiahli Skaliciania v sezóne 2009/2010 a symbolicky pri príležitosti 90. výročia organizovaného futbalu v meste. Aj vďaka trinásťzápasovej víťaznej sérii v jarnej časti sa im podarilo vyhrať 4. ligu severozápad a postúpiť do 3. ligy. O najväčší úspech v histórii skalického futbalu sa zaslúžili: Tomáš Kocák, Ján Kotvas, Tomáš Bellay, Vladimír Jánošík, Libor Kucharič, Boris Šefčík, Igor Šefčík, Vladimír Šenk, František Kaprálik, Peter Vaško, Tomáš Kubík, Milan Ovečka, Marcel Lašák, Tomáš Miša, Martin Brezina, Lukáš Pavlačka, Marek Bucha, Martin Chodúr, Aleš Vašíček, Daniel Mičica, Tomáš Vaško, Stanislav Salajka – vedúci mužstva, Juraj Řiha – masér a tréner Jozef Mrva. Najúspešnejšiu sezónu klubu v jeho 90-ročnej histórii navyše potvrdili žiaci a dorastenci MFK Skalica, ktorí si v tejto sezóne, podobne ako muži, vybojovali vo svojej kategórii prvé miesta.

Darom mesta Skalica futbalovému klubu a jeho úspešnému napredovaniu bolo špičkové ihrisko s umelým povrchom na mieste starého škvarového.

MFK VRBOVÉ

Vznik: 1922 – 1950 Bradlan Vrbové; 1950 – 1995 TJ Iskra Vrbové; 1995 – 2003 Mestský športový klub (MŠK) Vrbové; od 14. marca 2003 Mestský športový klub (MFK) Vrbové.

Počet členov: Aktívni, registrovaní hráči v rámci SFZ, ZsFZ a Obl. FZ: 109, z toho žiaci 52 vrátane žiackej prípravky, dorast 26, dospelí 31, spolu 109. Členská základňa: 214 členov. Celkove: 323 členov.

Predseda VV MFK: Peter Adamec, podpredseda: Rudolf Horňák, manažér, tajomník: Jozef Svetlík. Najväčšie dosiahnuté úspechy: Všetky vekové kategórie (žiaci, dorast, dospelí) sú pravidelnými účastníkmi majstrovských futbalových súťaží riadených SFZ Bratislava, ZsFZ Nitra a OSC. FZ Trnava.

1996 – Mužstvo dospelých postup do III. ligy západ. 2006 – Mužstvo dospelých postup do II. ligy západ.

ŠKF SEREĎ

Prezident klubu: Miloš Ruta

Generálny manažér: Roman Matuška

Športový riaditeľ: Dušan Trnka

Seredský športový klub založila skupina zanie-tencov 28. júna 1914. Po niekoľkých rokoch bol premenovaný na TJ Slavoj Sereď. Dnešné futbalo-vé mužstvá pôsobia pod názvom Športový klub futbalu Sereď. Futbalový klub má 8 družstiev. Muži A hrajú III. ligu západ (2012/2013). Viacerí hráči, odchovanci športového klubu, reprezento-vali alebo reprezentujú mesto Sereď vo vrcholo-vých súťažiach. Športový klub futbalu Sereď má v súčasnosti 250 členov.

FC HORSES ŠÚROVCE

Prezident klubu: Miroslav Náhlík

Výkonnostný futbal na Slovensku zastre-šujú regionálne futbalové zväzy, kluby z Trnavského kraja sú organizované v súťažiach Západoslovenského futbalového zväzu (ZsFZ). Tento futbalový zväz organizuje nasledovné súťaže dospelých: Majstrovstvá regiónu západ, IV. ligy a V. ligy.

Západoslovenský futbalový zväz

V majstrovstvách regiónu západ v sezóne 2013/14 hrali tieto kluby z Trnavského kraja:

TJ GABČÍKOVO

Rok založenia: 1923

Prezident klubu: Imre Puskas

Generálny manažér: Barnabás Kováts

Športový riaditeľ: Zsolt Kováts

Počas prvej svetovej vojny boli v Amadeovskom kaštieli ubytovaní francúzski legionári, a práve tí si krátili čas hraním futbalu v parku kaštieľa. Táto

ich hra sa veľmi zapáčila prizerajúcej sa miestnej mládeži. Bol tu však problém: dedičania nemali loptu. Predávali Francúzom mačky na jedenie a za utržené peniaze si kúpili jednu naozajstnú futba-lovú loptu.

Futbalový tím Gabčíkova bol v roku 1927 oficiál-ne pomenovaný na Gabčíkovský športový klub – BSK (BSK je skratka maďarského znenia názvu). Po druhej svetovej vojne v roku 1947 sa naštar-toval riadne organizovaný futbal. Pri jeho ko-líske stáli Arpád Gróf, Aurel Heizer, Eugen Both, Ján Gróf, Alfred Bellus, Arpád Nagy a ďalší, ktorí prispeli svojou pomocou v začiatkoch futbalu gabčíkovského tímu v dunajskostredských okres-ných majstrovstvách. 1982/83 – Telovýchovná jednota Štátneho majetku Gabčíkovo, čiže TJ ŠM Gabčíkovo.

ŠK BLAVA JASLOVSKÉ BOHUNICE

Rok založenia: 1928

Prezident klubu: Marek Juhász

TJ DRUŽSTEVNÍK TOPOĽNÍKY

Predseda klubu: Ľudovít Veszelovszky

MŠK THERMÁL VEĽKÝ MEDER

Predseda klubu: Imrich Tarcsi

FC SLOVAN GALANTA

Predseda klubu: Miroslav Kollárovič

Rok založenia: 1911

V súčasnosti hrá A-mužstvo majstrovstvá regiónu západ ZsFZ. Vo futbalových súťažiach okrem nich pôsobí aj B-mužstvo, dva dorastenecké a dva žiacke tímy a tri prípravky.

Významné úspechy v histórii: 1937 – víťazstvo v pohári Esti Újság (Víťazné noviny), 1958/59 – postup do divízie, 1959/60 – druhé miesto v Slovenskom pohári, 1979/80 – postup do divízie, 1992/93 – postup do majstrovstiev kraja, 1993/94 – postup do III. ligy, 2005/06 – postup do III. ligy.

FC Slovan Galanta

IV. liga SZ

TJ ISKRA HOLÍČ

Prezident klubu: Peter Petrovič

Začiatok futbalu v Holíči sa datuje od roku 1920, kedy sa na nevyhovujúcom ihrisku v zámockých valoch odohral prvý priateľský zápas medzi SK Rudá hvězda Rybáře Hodonín a ŠK Holíč s výsledkom 7:1 pre hostí z Hodonína.

Neskôr sa vybudovalo ihrisko na starom trhovisku, definitívny stánok ŠK Holíč však bol umiestnený nakoniec pri vlakovej stanici. ŠK Holíč hral až do roku 1925 I. A triedu Bratislava – kraj. Po vojne bol holičský futbal obnovený, zastrešovali ho Ľanárske a konopárske závody pod názvom Ľankop Holíč, resp. Sokol LZ Holíč. Po usporiadaní športových zväzov prijal v druhej polovici 50. rokov názov Iskra Holíč, pod ktorým reprezentuje dodnes.

Zlaté časy holičského futbalu prišli koncom 60. rokov, kedy bol daný do užívania nový všesportový štadión pre 15 000 divákov. Dalším darčekom bola výhra Iskry v I. A triede Bratislavského kraja v ročníku 1959/1960 a postup do divízie (súťaž bola neskôr porovnateľná s II. SNFL). Po tomto

najslávnejšom období prišli hojdačkové časy holičského futbalu. Útlm a neúspech sa striedal so znovuobjavenou eufóriou a víťazstvami. A tento boj s väčšími či menšími problémami pokračuje dodnes. Veľké ohrozenie činnosti klubu priniesol vstup súkromného sektora v období po Nežnej revolúcii, ktorý sa postaral okrem niektorých pozitívnych prínosov aj o jeden veľmi negatívny.

Zlé hospodárenie klubu a hroziaci krach zastavilo až v roku 2004 opäť mesto Holíč, ktoré prebralo futbalový oddiel späť do svojich rúk a s nástupom súčasného primátora Zdenka Čambala sa podarilo splatiť vysoké dlhy a stabilizovať klub do dnešných podmienok. V súčasnosti pôsobí pod hlavičkou TJ Iskra 7 tímov: Iskrička, prípravka, žiaci starší a mladší, dorast, muži A a muži B. Muži A hrajú IV. ligu SZ ZsFZ.

Funkcionári: Marek Havel, Ján Karnoš, Jozef Masaryk, Martin Vašina, Štefan Domanský, Jozef Čížek, Anton Kučera, Štefan Sprušanský, Fabián Kožík, Jozef Kapánek
Tréneri: Venglár, Vičan, Bolček, Karas, Varadín, Kolenič, D. Srnec

OŠK KRIŽOVANY

Prezident klubu: Peter Záhumenský
Futbalový klub v Kerestúri vznikol 11. 11. 1926 a nazýval sa Futbalový roľnícky dorast – FRD Kerestúr. Predsedom futbalového klubu sa stal Jozef Kollár, ktorý položil základy futbalu v Kerestúri a zároveň bol prvým predsedom futbalového klubu.

Prvé ihrisko bolo provizórne pri tzv. Dolnanskej Blave, pred mostom vľavo. Priamo na ploche tohto provizórneho ihriska rástli tri topole, ktoré museli futbalisti pri zápasoch „obohrať“. Ďalšie ihrisko vzniklo na ploche v lokalite Hliník, kde sa už futbalové bránky zabudovali natrvalo. V roku 1931 sa ako futbalové ihrisko začalo vyžívať miesto na lokalite nazývanej „Pažice“. Tu sa hralo až do roku 1938.

Osobnosti: Jozef Kollár – zakladateľ futbalu v obci. Daroval na účely prvého ihriska dva pozemky na Pažicách a položil základy futbalu v obci. Bol členom agrárnej politickej strany, ktorá darovala futbalovému klubu prvé dresy. Boli to biele tričká so zeleným golierom, zelenými manžetami a na ľavej prednej strane trička bol štvorlístok dľaťlinky (symbol agrárnikov). Jozef Štibrányi, Igor Bališ.

ŠK FO MODRANKA

Prezident klubu: Martin Rayman
Počiatky založenia organizovanej telovýchovy siahajú do decembra roku 1919. Základ založenia TJ bol však daný až vo februári 1920. Prvými nadšencami, ktorí organizovali telovýchovu, boli František Brestovanský, Jozef Zvolenský, Ladislav Petrovič, Jozef Hilko a ďalší. Stretávali sa v dome u najaktívnejšieho organizátora Jozefa

TJ Slavoj Boleráz

Zvolenského, kde bol vytvorený prvý výbor a založený futbalový klub, ktorý niesol názov Robotnícky športový klub (RŠK). Prvé futbalové zápasy sa hrali na tzv. Barinách. Futbalový klub bol aj v Trnave, ale futbal tam hrali len synovia zo zámožnejších rodín. Preto aj neskorší slávni futbalisti ako Braun, Masarovič, Žigardy, Šimčík, Tomeček a ďalší začali s futbalom v RŠK Modranka. V rokoch 1923 až 1926 sa začalo budovať futbalové ihrisko v Hliníku. Toto ihrisko sa vyznačuje slávnou dobou športovania v našej obci, pretože futbalisti vydobyli pre našu obec futbalovú súťaž, ktorá sa doteraz v Modranke ešte nehrala, postúpili do I. triedy Bratislavského kraja. V tomto pre nás slávnom období sa objavujú mená ako František Zvolenský, Ján Zvolenský, Vadovič, Ľudovít Kruksa a ďalší. V roku 1948 zmenila TJ svoje tradičné meno RŠK za názov Dobrovoľná telovýchovná jednota Sokol.

V roku 1958 sa datuje založenie prvej žiackej jedenástky. Po tretíkrát sa mení názov z TJ Sokol Modranka na TJ Družstevník Modranka. Futbalové mužstvo mužov hrá v sezóne 1959/60 v medziokresnej súťaži. V roku 1962 postupuje A-mužstvo do krajskej súťaže I. A trieda, v ktorej hrajú mužstvá ako Hlohovec, Senec, Senica, Skalica a ďalšie. O tento úspech sa pod vedením trénera R. Páleníka pričínili hráči: Mlkvy, Stračár, Vyskoč, G. Čápka, A. Kozinka, J. Kozinka, Malženický, Gašparovič, J. Bachratý, Š. Bachratý, D. Jurák, V. Hrašna, I. Duchoň, J. Šipkovský. V týchto rokoch zostáva na štíte Modranky i prvoligové mužstvo Spartak TAZ Trnava. Výstavba športového areálu v Modranke sa začala v roku 1953 a trvala sedem rokov.

IV. liga JV

FC NOVÝ ŽIVOT

Prezident klubu: Skuby Zoltán

Rok založenia: 1950

Futbalový oddiel v Eliášovciach bol založený v roku 1950 pod názvom Sokol Eliášovce. Až do roku 1960 účinkoval v okresnej súťaži riadeným

okresom Šamorín. V tomto roku došlo k politickému zlúčeniu obcí Eliášovce, Tonkovce, Vojtechovce a stredisková obec dostala názov Nový Život. Taktiež došlo k zlúčeniu JRD. V tomto období boli zlúčené aj okresy Šamorín, Dunajská Streda, Veľký Meder do okresu Dunajská Streda. Futbalový oddiel dostal názov TJ JRD Nový Život, neskôr Družstevník Nový Život. Futbalisti hrali v okresných súťažiach, v ktorých sa postupne pripravovali z III. do I. okresnej triedy. Od roku 1990 miestna samospráva podporovala športové dianie v obci a v roku 2001 seniori ako aj dorastenci postúpili do V. ligy juhozápad a športovým účinkovaním prekročili hranice okresu Dunajská Streda. Od roku 2005 funguje klub pod názvom FC Nový Život. V súčasnosti pôsobí naše A-mužstvo v IV. lige JV a mužstvo dorastencov v V. lige juh, B-mužstvo seniorov v II. triede okresu a mužstvo starších a mladších žiakov v okresných súťažiach. Terajší futbalový stánok sa budoval postupne. Do užívania sa odovzdal v roku 1967. Postupne sa skvalitnila hracia plocha a okolie futbalového stánku. Rozšírila sa hlavná budova, kde máme 4 šatne, rozhodcovskú kabínu, klubovňu, sociálne zariadenia, sprchy a sklad pre výstroje. Areál sa pýši aj umelým osvetlením, krytou tribúnou pre 320 sediacich návštevníkov a taktiež aj svetelnou tabuľou na ukazovanie skóre stretnutia. Okolo ihriska sa nachádzajú trávnaté tréningové plochy.

TJ DRUŽSTEVNÍK VRAKÚŇ

Predseda klubu: Alexander Gróf

ŠK VÁHOVCE

Predseda klubu: Ferdinand Szalay

V. liga západ

TJ SLAVOJ BOLERÁZ

Predseda klubu: Ľubomír Krišica

Družstvo mužov aktuálne hrá oblastné majstrovstvá dospelých ObFZ Trnava. Športový klub vznikol 14. júla 1931 a jeho stanovy schválil Krajský úrad v Bratislave 28. novembra 1932. V roku 1933

bol predsedom Ignác Deutsch, námestníkom Žigmund Bróža, druhým námestníkom František Matušek, jednatelom Jozef Slamka a pokladníkom Armin Weiss.

V roku 1939 bol predsedom Športového klubu Boleráz Alexander Zachar, jednatelom Ján Banci, pokladníkom Anton Dusík a podpredsedom František Danišovič.

FC SLOVAN HLOHOVEC

Prezident klubu: Roman Kucharík

Najväčšie úspechy zažil hlohovský futbal v 60. a 70. rokoch minulého storočia, keď sa v Hlohovci hrávala federálna liga a neskôr II. slovenská futbalová liga. Osobnosti klubu: Ladislav Kuna, Dušan Gregor, Michal Vičan.

ISKRA HORNÉ OREŠANY

Predseda klubu: Marián Zachar

FK KRAKOVANY

Predseda klubu: Peter Kikta

OFK TREBATICE

Predseda klubu: Jozef Svetlík

DRUŽSTEVNÍK ZVONČÍN

Prezident klubu: Pavol Holovič

ŠK PETROVA VES

Rok založenia klubu: 1932

Prezident klubu: Stanislav Lasica

Športový riaditeľ: Marián Ondráš

Tréneri: Milan Novák

V súčasnosti hrá v. ligu západ ZsFZ.

Futbal priniesli do Petrovej Vsi študenti, ktorí tu v roku 1932 založili Športový klub Petrova Ves. Po druhej svetovej vojne začali športový život v obci organizovať Štefan Hrubša, Štefan Pochylý a Alfonz Beňa.

Najprv slúžila ako hracia plocha bývala jazdec-ká dráha pre kone, kde boli spočiatku súpermi

len susedné obce. V roku 1952 roľnícke družstvo vyčlenilo pozemok na výstavbu nového futbalového ihriska. Na jeho stavbe sa podieľali ako športovci, tak aj fanúšikovia. Už o jeden rok sa tu zohral prvý zápas. V roku 1965 pribudla šatňa. V roku 1970 sa začalo s budovaním športového areálu v akcii Z. Štadión bol slávnostne otvorený 7. augusta 1977. V roku 1985 sa tu odohral priateľský zápas pozemného hokeja žien medzi domácim Československom a mužstvom žien z bývalého ZSSR.

TJ DRUŽSTEVNÍK MOKRÝ HÁJ

Prezident klubu: Peter Pobuda

Futbal v Mokrom Háji sa začal hrať v roku 1950. Prvé ihrisko bolo na Gájici. Zrod futbalu sa datuje do roku 1953, kedy bolo zaradené do okresnej súťaže ako TJ Sokol Mokrá Háj. Pre ihrisko obec vyčlenila obecnú lúku na jazere, tu je ihrisko doteraz.

Po krízových rokoch prišlo v roku 1965 oživenie zásluhou Milana Kuchariča. Oživenie futbalu priniesol nový názov klubu TJ Družstevník Mokrá Háj.

V roku 1970 sa rozhodlo vybudovať nové ihrisko s kabínami, s jeho výstavbou sa začalo v roku 1973. Pri vybudovaní stánku odpracovali futbalisti tisíce brigádnych hodín. Oživením bol rok 1975, keď sa starostom obce stal aktívny futbalista Peter Pobuda. Za jeho výraznej pomoci začal futbal napredovať. Zrekonštruovali sa kabíny, hracia plocha, vybudovalo sa zavlažovanie, sociálne zariadenie, získal sa vlastný autobus. Mužstvo hrá v najvyššej oblastnej súťaži poprednú úlohu.

FK ORESKÉ

Prezident klubu: Ladislav Regásek

Organizovaný futbal v obci sa datuje na začiatok 50. rokov 20. storočia, za čias učiteľky Kerteszovej, ktorá v roku 1951 založila s mladými a futbalochtivými chlapcami Vladom Štepanovským a Jozefom Štepanovským miestnu Telovýchovnú jednotu. Spomínaná učiteľka

na úradoch vybavila to, že urbáriálna spoločnosť musela prideliť jednote pozemok na ihrisko, kde je doteraz. Zo začiatku sa hrali len priateľské zápasy až do roku 1955, kedy začalo hrať Oreské štvrtú futbalovú triedu okresu Skalica. Prvými funkcionármi futbalového oddielu boli Vladimír Štepanovský, Vendelín Prokeš, Jozef Vávra, Ján Mačák a Augustín Vlčej. V tejto súťaži hralo mužstvo až do roku 1966, kedy postúpilo do tretej triedy. V novom výbore pracovali Vendelín Prokeš, Vladimír Štepanovský, Mikuláš Kráľovič, Jozef Mikuš a Alojz Stašek. Dobré výkony podávali hráči aj za činnosti zmeneného výboru TJ: Alojz Stašek, Vladimír Končítk, Felix Kadlečík, Vendelín Prokeš, Anton Štepanovský. Úspechom oreského futbalu bol ročník 1981/82, kedy mužstvo postúpilo do I. B triedy Západoslovenského kraja. Na postupe mal veľký podiel bývalý brankár ZVL Skalica Zdenko Juraščik. Výbor TJ postupne doplnili Viktor Mikuš, Jozef Štepanovský, Jozef Kráľovič, Tomáš Mikuš, Štefan Baláž.

Od roku 1991 sa hlavným sponzorom TJ stala firma Adut Skalica, a. s., v zastúpení Tomášom Mikušom a Stanislavom Chovancom. Bolo obnovené prostredie areálu, prestavané a zväčšené kabíny a vybudované reštauračné zariadenie. Výbor v zložení Tomáš Mikuš, Štefan Štefka, Ladislav Regásek, Štefan Mikuš, Jozef Šrámek, Jozef Štepanovský, Miroslav Boťánek pracoval až do konca roku 2000.

V súťažnom ročníku 1999/2000 postúpilo Oreské do majstrovstiev okresu a v súčasnosti hrá 5. ligu ZsFZ. Výbor pracuje v zložení Štefan Štefka, Štefan Mikuš, Miroslav Boťánek, Vendelín Boťánek, Beáta Štefková, Jozef Šrámek, Ján Mikuš.

TJ SLOVAN ŠAŠTÍN

Rok založenia: 1924

Prezident klubu: Vladimír Hladík

V súčasnosti hrá A-mužstvo V. ligu západ ZsFZ. Počiatky futbalového diania sa v Šaštíne datujú už od roku 1923, keď sa tu začali hrať iba priateľské stretnutia. V skutočnosti však bol ŠK Šaštín

založený 31. augusta 1924, kedy začína so svojou organizovanou činnosťou. Klub podporovali bohaté židovské, obchodnícke a podnikateľské rodiny Šaštína. Nemalou mierou sa pričinili o úspešné napredovanie i ostatní majetnejší obyvatelia obce a okolia.

V období rokov 1924 – 1945 sa Šaštín zúčastňuje na súťažiach Západoslovenskej župy, ktoré v tom čase patrili k najvyšším na Slovensku. Stretávali sa s mužstvami zvučných mien, ako napríklad: I. ČsŠK Bratislava, Rapid Trnava, ČsŠK Trnava, AC Nitra, ŠK Topoľčany, Slávia Bratislava, MŠK Malacky a inými celkami z okolia.

Za vojnovnej Slovenskej republiky vzniklo aj národné mužstvo Slovenska, v ktorom reprezentoval aj odchovanec Šaštína Ferdinand Macháček, v tom čase hráč ŠK Bratislava. Spolu s ním reprezentačné tričko obliekal aj František Bolček, hráč Trnavy, ktorý bol v šesťdesiatych rokoch trénerom Iskry Šaštín.

V roku 1953 bol ŠK premenovaný na Iskru Šaštín. Do krajskej súťaže I. B triedy postupuje v roku 1954, práve pri príležitosti 30. výročia založenia organizovaného futbalu v obci. Tu hrá stabilne až do roku 1960. Na rok 1961 sa datuje postúp Šaštína do I. A triedy a zlúčenie mužstva so Strážami, no po roku prichádza opäť k rozdeleniu. Šaštín sa vracia opäť do I. B triedy a Stráže začínajú svoju činnosť na vlastnú žiadosť od IV. triedy.

V roku 1964 bol šaštínskym futbalistom odovzdaný do užívania štadión, vybudovaný vo vtedajšej akcii Z. Na výročnej členskej schôdzi v roku 1968 prešiel futbal pod patronát MNV a zmenil názov na Slovan Šaštín, ktorý užíva dodnes.

Osobnosti: Matej Korman (patril k najobetavejším funkcionárom Šaštína vôbec), P. Prokopius, P. Vrtalík, P. Brunovský, P. Hrozen, P. Hummel, J. Varga, I. Weiss, J. Fričort, F. Karas, F. Škrabák, D. Turanský a ďalší.

TJ Slavoj Moravský Svätý Ján

TJ Lehnice

Za posledné obdobie hrávali, resp. hrávajú za Slovan Šaštín nasledovní hráči : M. Gavroň, P. Prokopius ml., V. Čech, J. Mach ml., P. Rehák, J. Fíby, M. Šmida, N. Ožvoldík, A. Krchňavý, J. Slovák, V. Mach, Milan Stanický, Marián Stanický, M. Danihel, P. Weiss, N. Michalovič, M. Klokočka, J. Smolinský, J. Bajtoš, V. Ďuriš, M. Kovár a ďalší.

Momentálne pôsobí Slovan Šaštín v V. lige, skupina C, kde patrí k popredným mužstvám súťaže.

NAFTA GBELY

Prezident klubu: Vladimír Vajay

SLAVOJ MORAVSKÝ SV. JÁN

Prezident klubu: Michal Bordiga
Futbalový klub TJ Slavoj Mor. Sv. Ján bol založený v roku 1925 ako Sokol. V rokoch, kedy sa mu najviac darilo, hrával v krajských súťažiach (aj v súčasnosti). Pred šiestimi rokmi sa tu začali intenzívne venovať mládeži, ktorá v súčasnosti hráva 2. ligu starších a mladších žiakov.

Areál sa dobudovaním tenisových kurtov, plážového volejbalu, detského ihriska a multifunkčného ihriska stáva postupne miestom pre šport a zábavu nielen občanom MSJ.

TJ SOKOL BORSKÝ MIKULÁŠ

Prezident klubu: Róbert Malík

V. liga juh

ŠM JANÍKY

Predseda klubu: Lajos Berner

TJ LEHNICE

Predseda klubu: Vojtech Čomor

OFK RAPID OHRADY

Prezident klubu: Ivan Bugár

DSC ORECHOVÁ POTÔŇ

Prezident klubu: Jozef Csomor

FK ZLATÉ KLASY

Rok založenia: 1928 ako Nagymagyari Sport Egylet (NSE)

Predseda klubu: Csóka Štefan

História futbalu v Zlatých Klasoch siaha až do roku 1928, kedy bola založená športová organizácia pod názvom Nagymagyari Sport Egylet (NSE). Cieľom tejto organizácie bolo v dedine spopulárniť futbal a iné športy. Prvým predsedom NSE bol János Tamáskovics, ale už v roku 1929 jeho miesto zaujal Ádám Hantos.

Do roku 1932 sa v dedine hrali len priateľské zápasy, ale v tomto roku vstúpili do MLSZ (Magyar labdarúgó szövetség – futbalový zväz v Maďarsku). Vstup už v roku 1933 mužstvu umožnil, aby sa zapojilo aj do súťaže. So vstupom sa zmenil aj názov oddielu, vystupovali pod názvom ŠK Slovan Veľký Máger. Na majstrovské zápasy nastupovali proti mužstvám z Bratislavy (MTE Bratislava, Testvériség SE, Dornkappel) a mužstvám z okolia Bratislavy (Püspöki TK, Šamorín).

Po skončení vojny sa v roku 1946 začína nová éra, s novými podmienkami, nakoľko rozmery ihriska nezodpovedali normám a bolo potrebné ho prestavať. Neskôr sa viackrát zmenil aj názov športového oddielu: od roku 1953 Družstevník Rastice, po tomto názve vystupovali aj pod menom Závlahár a po istom čase sa zase vrátili k názvu Družstevník. Od roku 1973 klub vystupoval pod názvom Agroprogres.

V roku 1977 mužstvo vyhralo okresnú súťaž a postúpilo do 1. B triedy krajskej súťaže. Po úspešných rokoch v tejto súťaži prišiel postup do 1. A triedy krajskej súťaže. Nasledovali úspešné roky. Vybudovala sa ďalšia krytá tribúna a v roku 1986 sa dokončila aj výstavba osvetlenia. Úspešným trénerom tohto obdobia bol Marian Elefant,

mužstvo tvorilo mnoho vynikajúcich hráčov(-Svoboda, Mandzák, Kummer, Bušík). V roku 1988 dosiahol futbal v Zlatých Klasoch svoj najväčší úspech – postup do 2. slovenskej ligy. Po tomto úspechu na začiatku 90.-tych rokov, po zániku firmy Agroprogres, prišli horšie časy. Zanikli firmy zanikli aj štedré sponzorské príspevky a mužstvo zostúpilo až do okresnej súťaže.

V sezóne 2008/2009 vyhralo mužstvo Zlatých Klasov 1. triedu okresnej súťaže a získalo tak právo účinkovania v V. lige. Pri tomto úspechu stál na čele klubu Štefan Kunyi.

Mužstvo aktuálne ešte stále pôsobí v súťaži V. liga juh, ale na prezidentskom poste koncom súťažného ročníka 2009/2010 nastala zmena. Štefana Kunyiho nahradil Vincent Lovász. Ďalšími členmi vedenia nášho klubu sú Ľudovít Mikóczi, Árpád Vlahy, Jozef Hraška, Ján Nagy a Štefan Csóka. Začiatkom roku 2011 Vincenta Lovásza nahradil na prezidentskej stoličke Csóka Štefan a do vedenia pribudol ďalší člen Štefan Hollósi.

FC JELKA

Predseda klubu: Peter Nagy

ŠK TOP PUSTÉ ÚĽANY

Predseda klubu: Marek Farkaš

V sezóne 2012/2013 bol ŠK nováčikom majstrovstiev oblasti ObFZ Galanta a zároveň aj lídrom aspirujúcim na postup do V. ligy juh ZsFZ. Majiteľom klubu je Marek Farkaš.

ŠK ŠOPORŇA

Predseda klubu: Stanislav Kiš

TJ DRUŽSTEVNÍK TRSTICE

Predseda klubu: František Czako

Futbalové súťaže klubov, ktoré hrajú futbal na masovej úrovni, zastrešujú oblasť futbalové vzäzy. Tie si vytvárajú a riadia vlastné súťaže a sú nezávislé od regionálneho futbalového zväzu. Víťazi najvyšších oblastných súťaží majú možnosť postúpiť do súťaží organizovaných regionálnym futbalovým zväzom. Na území Trnavského kraja pôsobia oblasť futbalové vzäzy so sídlom v Trnave, Senici, Galante a v Dunajskej Stredě.

Oblasť futbalový zväz Trnava

Zastrešuje futbalové kluby z okresov Trnava, Hlohovec a Piešťany. Organizuje tieto futbalové súťaže: Oblasť majstrovstvá (OM), oblasť súťaže A a B (OS A, OS B), a tretie triedy A a B (III. A, III. B)

Oblasť majstrovstvá

DRUŽSTEVNÍK BRESTOVANY

Predseda klubu: Marcel Halada

Futbalové začiatky sa datujú do roku 1919, kedy na veľkobrestoviansku pažiť prišiel pluk českého vojska. Vojsko malo aj svoje publikum. Brestovianski chlapci sa chodili každý deň pozeráť na vojakov a dokonale odpozerali futbalovú hru. Po odchode vojska už hrali sami.

Prvý zaznamenaný zápas bol v Brestovanoch v roku 1923 so Sláviou Zeleneč, ktorý Brestovany prehrali v pomere 3:4. Hlavní organizátori vtedy boli Ján Hrušovský a Ľudvík Jablonický. Oficiálne bol založený klub ŠK Brestovany v roku 1929. V hostinci U Jakoša sa schádzali títo zakladatelia: Ján Hrušovský, Michal Tóth, Ján Jablonický, Anton Jablonický a ďalší. Skupina hráčov tvorila veľmi dobrý kolektív do roku 1936. Potom sa rozpadla.

Ďalšia generácia obnovila futbal o dva roky neskôr, teda v roku 1938. Boli to chlapci narodení v rokoch 1918 až 1922. Hlavným organizátorom tejto skupiny bol Ferdinand Žille, ktorý určoval zostavy, bol tréner a zjednával zápasy.

Prvý zápas po vojne bol až v roku 1946 s Modrankou B. V roku 1948 nastala povinná registrácia. Utvorili sa aj futbalové súťaže. Brestovany boli zaradené do súťaže Považská oblasť.

ŠK CÍFER

ŠK Cífer bol oficiálne založený v októbri 1929. Jeho prvým predsedom bol Jozef Bernadič. Koncom roku 1929 odohrali Cíferčania aj historický prvý zápas v Modre, kde miestnemu AC podľahli 2:3 (0:2). Góly hostí strelili: Juhás a Manas. Názov klubu sa často menil: HG Cífer (1939-44), TJ Sokol Cífer (1948-51), DŠO Slavoj Cífer, TJ Slavoj Cífer (1952 - 1970), TJ Družstevník Mier Cífer (1970 - do konca februára 1992), ŠK Cífer (od 1. marca 1992 - doteraz). Najvyššia súťaž: I. B trieda (1969-71), V. liga (2000-2002), odvtedy až doteraz v VI. lige (najvyššia oblasťná súťaž, ktorú riadi ObFZ Trnava).

OŠK DOLNÁ KRUPÁ

Predseda klubu: Stanislav Bachratý

OFK DRAHOVCE

Predseda klubu: Jozef Rusnák

Začiatky futbalu sa datujú v roku 1930. Zápasy sa hrávali vždy v nedeľu na jarmočísku za cintorínom na miestach, kde je dnes vybudovaný športový areál.

ŠK DVORNÍKY

Predseda klubu: Maroš Nemeček

Začiatok vzniku futbalu v Dvorníkoch sa datuje od školského roku 1951/1952. V tom čase pôsobil vo funkcii riaditeľa meštianky Milan Lackovič, ktorý sa zaslúžil o vznik futbalového oddielu v obci. Za príspevnia obchodníkov, remeselníkov, statkárov i gazdov sa vybudovalo prvé ihrisko na mieste dnešného kultúrneho domu. Najväčším sponzorom bol Pavol Bojnanský, ktorý hlboko siahol do vrecka a dal do futbalu stotisíc korún, ktoré vyhral v kartách v Sereďi.

DRUŽSTEVNÍK HORNÁ KRUPÁ

Predseda klubu: Ján Hrčka

Po oslobodení, najmä v 50. rokoch, si veľmi iniciatívne počínali aj športovci. Hornokrupanci si obľúbili predovšetkým futbal, v ktorom aj dosahovali pomerne dobré výsledky. Neskôr si športovci brigádnicky vybudovali za humnami ihrisko s pekným sociálnym zariadením. O rozvoj športu v jeho začiatkoch sa v obci najviac pričínili Alexander Ormandy, Jarolím Gažo, Štefan Kulířaj a iní.

ŠK RAPID HRNČIAROVCE

Rok založenia: 1930

Prezident klubu: Otakar Mahút

ŠK REPASU POĽNOFARMA JALŠOVÉ

Predseda klubu: Peter Pavlovič

OFK KĽAČANY

Predseda klubu: Radomír Sečány

V roku 1945 bol založený futbalový oddiel Sokol Kľačany. Začala sa tak éra organizovaného futbalu v Kľačanoch. Medzi prvých funkcionárov patrili František Barčák starší a Štefan Lehotský.

V roku 1951 bol náš futbalový oddiel zaradený do B-skupiny Hlohovského okresu. Neskôr sa klub premenoval na TJ Družstevník Kľačany a od mája sa oficiálne nazýva OFK Kľačany (Obecný futbalový klub).

V sezóne 2011/2012 sa futbalisti postarali sa o historický postup oblastných majstrovstiev ObFZ Trnava. Hráči, ktorí bojovali o postup: Brankári Matej Kubatka a Peter Ištók. Obrancovia Andrej Šudy, Andrej Viselka, Ján Hudák (K), Marek Bôžik, Peter Petko, Radomír Sečány. Záložníci Lukáš Ďuriš, Peter Jurík, Miroslav Srnka, Martin Gula, Július Mikuš, Miloš Krivošík, Marcel Cepko. Útočníci Martin Loskot, Ľubomír Mokrička, Dalibor Pavelka.

OFK Dynamo Malženice

MTK LEOPOLDOV

Predseda klubu: Martin Kalický

História športu v meste oslávila v roku 2012 sto-ročnicu. Futbal sa hral na rôznych miestach, v roku 1930 aj na Gottwaldovom námestí, prvá futbalová plocha vznikla na Trolaskoch, od roku 1940 aj ohradená plotom.

Myšlienka budovania tribúny a ohradenia dostala podobu až v roku 1965. Veľkú zásluhu na realizácii vtedajšej výstavby mal tajomník TJ Emil Škrabák. Dalším veľkým iniciátorom bol Michal Chmelan a Štefan Polačik. Výstavba nového ihriska za Spolkovou záhradou sa začala roku 1973 a ihrisko bolo dokončené v roku 1976. Tu sa začala písať história leopoldovského futbalu.

OFK DYNAMO MALŽENICE

Prezident klubu: Peter Macho

TJ DRUŽSTEVNÍK SILADICE

Predseda klubu: Jozef Trnovec

FK ŠULEKOVO

Predseda klubu: Ľuboš Nemec

TJ SLOVAN VEĽKÉ ORVIŠTE

Predseda klubu: Jozef Bartko

V súčasnosti hrá mužstvo dospelých majstrovstvá oblasti ObFZ Trnava.

Podľa ústneho podania klub vznikol v roku 1928, prvým predsedom klubu bol Jozef Bolješik.

Oficiálny zápas sa po prvý raz odohral 11. mája 1933 na ihrisku na Záhumní. Druhú a terajšiu hraciu plochu za kostolom získal klub v roku 1951 po vyhlásení vtedajšieho prezidenta republiky K. Gottwalda podľa hesla Za ďalší rozvoj športu na dedinách. Názov klubu sa viackrát menil, ale na úvod to bol ŠK a Sokol Orvište a rovnako znak klubu je až od deväťdesiatych rokov. Ako malému klubu sa podarilo mať vo svojich radoch reprezentanta ČSSR Vladimíra Becheru (Slovan Bratislava, Inter ZŤS Petržalka), ktorého chlapci našli v mestskej lige v Piešťanoch (skautom bol Róbert Vavrínek). Znak klubu na srdci nosí aj ďalší reprezentant Slovenska Rastislav Kostka (Spartak Trnava, Uherské Hradište...).

OŠK ZAVAR

Prezident klubu: Rudolf Baroš

ŠK SLÁVIA ZELENĚČ

Prezident klubu: Richard Kučera

Rok vzniku: 1923

Predtým ŠK Zeleneč, TJ Družstevník Zeleneč, JTO Sokol Zeleneč

svoje stretnutia na ihrisku povedľa súčasného Horného cintorína. V 50. rokoch sa klub premenoval na Dynamo a športové ihrisko našlo priestor na miestach, kde pôsobí klub dodnes. Začiatkom 60. rokov prichádza opäť k zmene názvu klubu na TJ Družstevník Bučany. V súčasnosti futbal spolufinancuje obec, preto dnes nesie klub názov Obecný futbalový klub Bučany.

OS A

FK BIELY KOSTOL

Predseda klubu: Miroslav Hrubý

V polovici 90. rokov sa uskutočnila rozsiahla rekonštrukcia areálu športového klubu. Vybudovalo sa vkusné oplotenie zo severnej aj západnej strany. Bola postavená nová krytá západná tribúna s kapacitou dvesto miest na sedenie, udržiava sa v kvalitnom stave trávnatá hracia plocha.

TJ ELASTIK BOHDANOVCE

Predseda klubu: Pavol Lenivý

Telovýchovná jednota v súčasnosti eviduje 98 členov. Z týchto podstatnú časť tvoria aktívni športovci účinkujúci v žiackom dorasteneckom a seniorskom futbalovom kolektíve. Žiaci hrajú tohto času v okresnej súťaži, dorastenci okresné majstrovstvá a seniorské mužstvo futbalistov hrá v okresnej súťaži.

OFK BUČANY

Predseda klubu: Jozef Hutta

Športový klub ŠK Bučany vznikol v roku 1921.

Počiatky činnosti boli späté predovšetkým s pôsobením futbalového mužstva, ktoré hrávalo

FK Biely Kostol

DRUŽSTEVNÍK DECHTICE

Podpredseda klubu: Štefan Uher, Daniel Kolesík

ŠK DOBRÁ VODA

Predseda klubu: Marcel Danko

FC KÁTLOVCE

Prezident klubu: Jozef Vagovič

Vznik klubu: 1932

DRUŽSTEVNÍK KOŠOLNÁ

Prezident klubu: Viliam Izakovič

OFK MAJCICHOV

Prezident klubu: Miroslav Baša

Po prvý raz sa v Majcichove futbalová lopta objavila v roku 1928. Túto „čertovu loptu“ cez letné prázdniny priniesol študent Eugen Weil, brat miestneho lekára. Ihneď niekoľko nadšencov začalo trénovať na hliníku pod brehom. Tak sa začal v letných mesiacoch roku 1928 hrať v Majcichove futbal. Keďže v okolí obce už existovali futbalové kluby, aj miestni nadšenci si založili futbalový klub pod názvom ŠK Majcichov. Jeho prvým predsedom sa stal František Horváth. ŠK Majcichov ešte nemal dostatok aktívnych hráčov, a preto im v zápase pomáhali aj hráči z trnavského Rapidu a bratislavskej Slávie. Oficiálne ihrisko vzniklo v Krščanskej záhrade, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Prvý zápas sa na tomto ihrisku odohral koncom marca 1930 s FK Križovany. Skončil sa 3:1 pre Križovany. Majcichovské družstvo sa od roku 1936 začalo pravidelne zúčastňovať na majstrovských súťažiach. Počas 2. svetovej vojny bol športový život v Majcichove ochromený. Preberať sa začal až začiatkom päťdesiatych rokov. V tomto období mala obec dokonca dve seniorské futbalové mužstvá mužov. V celom okrese bolo známe majcichovské B-mužstvo pod názvom Botafogo, ktoré v súťaži postupovalo veľmi úspešne.

Najväčší úspech dosiahli majcichovskí futbalisti v roku 1965, keď na majstrovstvách Trnavského okresu skončili na 2. mieste.

V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch majcichovskí futbalisti neustále zostupovali a postupovali medzi okresnými majstrovstvami a okresnou súťažou a nedosiahli výraznejší úspech. Viac sa dарило žiackemu mužstvu a dorasteneckému mužstvu.

V deväťdesiatych rokoch sa začalo aj v majcichovskom seniorskom futbale blýskať na lepšie časy. V ročníku 1992/1993 Majcichovčania vyhrali „A“ skupinu III. A triedy okresu Trnava a postúpili do okresnej súťaže II. trieda. Bol to ten najkrajší darček k 65. výročiu založenia klubu. Vytúžený postup prišiel po neuveriteľných 12 rokoch.

V Majcichove v minulosti vyrástli viacerí dobrí futbalisti. Medzi najznámejších majcichovských odchovancov reprezentujúcich obec v dresoch iných mužstiev patrili Jozef Kalivoda a Jozef Císar (Spartak Trnava), Tomáš Lovásik (Sigma Olomouc), Daniel Kollár a Jozef Koricina (ČH Bratislava), bratia Stanislav a Marián Škultétyovci a Peter Hermanský (Hutník Sered). Nemožno zabudnúť ani na Máriu Novanskú, dlhoročnú brankárku Sklopastu Trnava, ktorá sa stala niekoľkonásobnou majsterkou Československa v ženskom futbale.

DRUŽSTEVNÍK PAVLICE

Prezident klubu: Peter Kopáček

Organizovaný futbalový klub ŠK Páld vznikol v roku 1946. Iniciátormi boli Ambróz Banáš, Libor Jursa, Jozef Javorek, Alfonz Križan a Milan Chmelíček. Prvými hráčmi boli: Vladimír Kollár, František Rakús, Jozef Revay, Karol Jarábek, Alfonz Križan, Leopold Bosý, Jozef Godovič, Ambróz Godovič, Milan Lanák, Ján Moncman, Ferdinand Hornáček, Milan Chmelíček, Martin Fukna a Jozef Schmidt.

Po zmene názvu obce od roku 1948 sa klub volal Sokol Pavlice. Prvé majstrovské zápasy začali hrať od roku 1952 v bývalom okrese Senec. V roku 1960 futbalový klub pod názvom TJ Družstevník Pavlice začal hrať v IV. triede trnavskej okresnej

súťaže. V roku 1962 sa prebojovali do III. triedy a v roku 1968 do okresných majstrovstiev. V roku 1971 postúpili do I. B triedy Západoslovenského kraja. V roku 1974 bol postavený dom telovýchovy a upravený športový areál. Najvýznamnejším futbalovým zápasom v obci bolo veľkonočné medzištátne stretnutie futbalistov do 16 rokov Slovensko – Belgicko, ktoré bolo odohraté 8. apríla 1996.

Okrem majstrovských zápasov futbalový oddiel TJ Družstevník Pavlice každoročne organizuje turnaj starých pánov ako i futbalový Memoriál Roberta Formanka, rodáka z Pavlíc, ligového hráča Trnavy, Trenčína, Bratislavy, ako i hráča reprezentácie Slovenska, ktorý tragicky zahynul v roku 2000.

TJ DRUŽSTEVNÍK RUŽINDOL

Prezident klubu: Vladimír Púčik

Osobnosťou ružindolského futbalu je bezpochyby Emanuel Mihalek – (20.7.1944, Ružindol – 29.1. 1996, Ružindol). S futbalom začal v rodnej

obci, ako študent hrával v Belušských Slatinách, ako vojak za Duklu Vyškov, v sezóne 1965/66 za Spartak Trnava. Potom bol hráčom Zbrojovky Vsetín, Jednoty Trenčín. Ako tréner pôsobil v Horanoch pri Bánovciach nad Bebravou), Ružindole, Bohdanovciach a Hornej Krupej. Ako 45-ročný ešte hral za rodný Ružindol až do predčasnej smrti.

TJ CHEMOLAK SMOLENICE

Prezident klubu: Martin Poliak

VINOHRADNÍK SUCHÁ NAD PARNOU

Prezident klubu: Bohumil Žofčík

FK LOKOMOTÍVA TRNAVA

Prezident klubu: Peter Moravčík

Rok založenia: 1935

Klub sa dlhoročne venuje výchove talentovanej mládeže.

FK Lokomotíva Trnava

DRUŽSTEVNÍK ŠPAČINCE

Prezident klubu: Marek Kolenič

V Špačinciach sa prvýkrát futbalová lopta objavuje v roku 1927. Avšak až v roku 1932 boli písané oficiálne začiatky futbalu v Špačinciach. V prvom zápase nastúpila vtedajšia špačinská Slávia v zápase proti súperom z Malženíc na ich pôde a prehrala 2:1. Historicky prvý gól vsietil Jozef Januščák. V roku 1937 vznikol v Špačinciach popri Slávii aj druhý klub ŠK Špačince. V roku 1937 klub Slávia zaniká a ostáva len ŠK Špačince.

V roku 1948 sa objavujú i prvé registračné preukazy. V nasledujúcom roku TJ preberá pod patronát Štátny majetok v Špačinciach. V súťaži klub vystupuje pod názvom TJ Dynamo ŠM Špačince. V roku 1960 preberá TJ pod patronát JRD, a preto od tohto roku klub nesie názov TJ Družstevník Špačince. V roku 1965 sa definitívne udomácnilo aj futbalové ihrisko. V sezóne 1973/1974 Špačince vyhrali najvyššiu okresnú súťaž a postúpili do I. B – krajská súťaž, kde zotrvali sedem sezón. Najväčšiu zásluhu na postupe do I.B triedy Západoslovenského kraja mal okrem vynikajúceho trénera Ľ. Olšovského aj výbor futbalového oddielu, menovite tajomník Milan Vnenčák. Vtedajší káder tvorili: A. Kostolanský, V. Peško, Pavol Kabát, E. Sersen, P. Ivančík, M. Zárecký, Š. Pokorný, Peter Kabát, V. Kubišiak, M. Jánoš, V. Sersen, M. Puškáš, F. Mego, J. Horváth a A. Kubišiak.

Od zostupu z I. B. triedy sa klub so striedavými úspechmi pohybuje v okresných súťažiach až do dnešnej doby.

DRUŽSTEVNÍK VODERADY

Rok založenia: 1928

Prezident klubu: Radoslav Ivančík

OS B

OTJ BANKA

Predseda klubu: Miroslav Seman

TJ BOJNIČKY

Predseda klubu: Michal Novotný

Najstaršia organizácia v obci založená v 50. rokoch minulého storočia zastrešujúca činnosť futbalového klubu v kategóriách dospelí, dorast a v minulosti starší žiaci. V posledných 15 rokoch na jej čele stáli: Marián Moravec, Štefan Dlhoš †, Jaroslav Káčer, Roman Kubatka a od roku 2008 Michal Novotný. Mužstvo dospelých hrá oblastnú súťaž sk. B a mužstvo dorastencov oblastné majstrovstvá sk. B v rámci trnavského futbalového zväzu. Každý rok, po ukončení súťaže, klub usporadúva futbalové turnaje v kategórii dospelých alebo dorastu Memoriál Štefana Spáčila resp. manželov Štefana a Kvetky Dlhošových, ako spomienku na ľudí, ktorí v minulosti zasvätili svoj život futbalu a zaslúžili sa o jeho rozvoj v našej obci.

ŠK BOROVCE

Predseda klubu: Ivan Šiška

TJ SLOVAN ČERVENÍK

Predseda klubu: Marek Vančo

TJ KLAS DOLNÉ TRHOVIŠTE

Predseda klubu: Branislav Štajer

V obci sa futbal začal hrať v roku 1946. Mužstvo bolo zostavené najmä z hráčov, ktorí navštevovali základnú školu v Hlohovci. V roku 1947 sa urobilo ihrisko v záhrade pod kaštielom, ktoré už spĺňalo futbalové pravidlá, bránky boli z drevených hranolov. Za roky pôsobenia Telovýchovnej jednoty v obci sa obmieňal tak hráčsky, ako aj funkcionársky káder. Na poste predsedu TJ sa vystriedali: Michal Škorík, Miroslav Beták, Dušan habán, Tibor Pavlovič, Jozef Kalický, František Lukáč, Jozef Bališ a Jozef Vančo ml. K dlhoročným funkcionárom výboru TJ patrili Jaroslav Poláčik a Jozef Bališ.

V priestoroch terajšieho ihriska, ktoré vzniklo v roku 1973, boli svojpomocne vybudované šatne a sociálne zariadenia. Do užívania boli odovzdané 1. júla 1995.

DRUŽSTEVNÍK DOLNÝ LOPAŠOV

Futbalový oddiel založili v roku 1954 nadšenci Martin Šteruský, Augustín Žažo a Jozef Chnápkó. Prvý zápas na novovytvorenom ihrisku odohralo mužstvo proti výberu Vrbové B a krst sa vydaril, keď domáci zvíťazili 3:2. Prvými hráčmi mužstva boli: Ernest Mondok, Rudolf Ďuračka, Valér Benko, Viliam Ilenčík, Ferdinand Kurinec, Jozef Dzurenka, Viliam Šteruský, Rudolf Benko, Jozef Varečka, Iorián Benko, Ernest Današ, Ján Mihalkovič, Rudolf Rigo, Ján Mucina, František Mihalkovič, Vojtech Žažo, Jaroslav Švančara, Augustín Ilenčík, Karol Ševčovič, Vladimír Prvý a Ernest Pašek.

Prvým kapitánom a zároveň aj trénerom bol Viliam Ilenčík. Svoj prvý súťažný zápas odohralo mužstvo v roku 1955 pod názvom Sokol Dolný Lopašov. Predstavenstvo klubu tvorili Ferdinand Lukačovič – predseda klubu, Ladislav Uher – pokladník, Kamil Švančara – tajomník klubu. Sokol bol účastníkom IV. triedy a prvým súperom v súťažnom zápase bolo mužstvo z Veľkých Kostolian.

V roku 1958 bol Sokol premenovaný na TJ TATRAN DOLNÝ LOPAŠOV. V súčasnosti futbalový oddiel TJ Dolný Lopašov zastreňuje štyri mužstvá – prípravka, žiaci, dorast a A-mužstvo.

historicky najlepšími hráčmi TJ Dolný Lopašov v počte odohraných zápasov sú: Jaroslav Chnápkó, 401 zápasov, Peter Julíny, 359 zápasov, Ivan Ďuračka, 354 zápasov. Najlepšími strelcami v histórii klubu sú: Peter Julíny, 169 gólov, Miroslav Kabela, 126 gólov, Miloš Ilenčík, 94 gólov.

TJ DRUŽSTEVNÍK CHTELNICA

Predseda klubu: Roman Bolla

TJ MADUNICE

Predseda klubu: Peter Zachar

SLOVAN OSTROV

Predseda klubu: Juraj Bielik

ŠK 2011 PEČEŇADY

Predseda klubu: Klaudius Adámek

OŠK PRAŠNÍK

Predseda klubu: Emil Škodáček

OFK RATNOVCE

Predseda klubu: Emil Kútyn

Obecný futbalový klub Ratnovce bol založený v 50. rokoch minulého storočia. Má v riadnych majstrovských súťažiach prihlásených futbalové družstvá žiakov, dorastu aj mužov. Okrem hlavnej hracej plochy pre futbalistov je v areáli futbalového štadióna vybudované multifunkčné ihrisko s umelou trávou o rozmeroch 20 x 40 m.

TJ SOKOLOVCE

Predseda klubu: Marcel Kubo

Neorganizovane sa hral futbal v obci už v roku 1945. Bolo vytvorené mužstvo, ktoré hrávalo priateľské zápasy na provizórnom ihrisku v kaštieľskom parku. Prvý futbalovú loptu do Sokoloviec priniesol Vendelín Kamenický. V roku 1953 bola v obci založená prvá organizovaná spoločnosť Sokol. Jej predsedom bol veľký nadšenec futbalu František Krutý. Futbalové mužstvo v roku 1953 tvorili hráči A. Homola, F. Beták, Š. Číkoš, A. Homola, F. Krutý, E. Gabriš, M. Godál, A. Snoha, E. Galbavý, V. Stankovič, A. Rybanský, J. Fano a J. Dubný. Mužstvo hrávalo len priateľské zápasy so striedavými úspechmi.

V období rokov 1956 - 1973 v Sokolovciach pre nezáujem hráčov i nezáujem zo strany verejných činiteľov futbal stagnoval a potácal sa na konci tabuliek najnižších súťaží. V roku 1973 sa začalo s výstavbou nového futbalového areálu. V tomto období sa do obce vrátili niektorí starší hráči. V priebehu štyroch rokov zdvihli úroveň futbalu znovu na vyššie priečky. Z futbalistov to najvyššie dotiahol Vladimír Pisárikov, ktorý hral postupne I. ligu za ŠK Žilina, ŠK Slovan Bratislava.

TJ DRUŽSTEVNÍK ŠÍPKOVÉ

Prezident klubu: Jozef Kusý

Rok založenia: 1959

História futbalu v Šípkovom sa začína písať v roku 1931. Neoficiálny názov klubu bol ŠK Šípkové.

V tom istom roku je evidovaný prvý zápas ŠK Šípkové - Veľké Orvište 2:0.

Riadna organizácia: Telovýchovná jednota

Družstevník Šípkové začína fungovať v roku 1959.

Zakladajúci výbor tvorili: predseda Jozef Motúz,

tajomník Jozef Buchel, pokladník Jozef Draho.

Členmi výboru boli Tibor Macejch, Jozef Oška.

V tomto období malo Šípkové štyri mužstvá:

Šípkové A, Šípkové B, dorast a žiakov. Riadna súťaž sa začína hrať až v roku 1962 - III. trieda. Na súčasnom ihrisku sa hrá od roku 1965.

TJ DRUŽSTEVNÍK FTC TRAKOVICE

Predseda klubu: Milan Lackovič

TJ Družstevník Trakovice bola založená v roku 1933 so zameraním na futbal. Najvyššie hrala krajskú súťaž 1B.

Známi hráči: Karol Krajčovič, Peter Danihel, Ivan Krajčovič – Slovan Hlohovec, Ivan Lackovič – Hutník Sereď

Osobnosť futbalu: Milan Lackovič - do Spartaka Trnava prestúpil ako dorastenec v roku 1977, v roku 1979 si ho vybral vtedajší tréner prvoligového mužstva Spartaka Trnava Valerián Švec, postupne sa striedali tréneri Majerník, Kuna, Javorek a Malatinský. V roku 1980 hral za reprezentáciu ČSSR do 21 rokov pod vedením trénera Škripka s hráčmi ako Jozef Chovanec, Július Bielik, Marián Brezina, Luděk Mikloško, Jozef Medgyes, Ivan Čabala, Stano Griga, atď. Základnú vojenskú službu absolvoval v rokoch 1983 – 1985 v Dukle Banská Bystrica, s Duklou sa mu podarilo hrať aj pohár UEFA. Po ukončení základnej vojenskej služby sa vrátil do Spartaka. V roku 1986 ukončil svoje 1. ligové pôsobenie a prestúpil do 2. ligy do Levíc, kde odohral päť sezón.

Po ukončení pôsobenia v zahraničí sa vrátil do TJ Družstevník Trakovice, kde bol do roku 2005 hrajúcim trénerom. Momentálne zastáva funkciu prezidenta klubu a zastupujúceho trénera A- mužstva.

OŠK VESELÉ

Predseda klubu: Ľubomír Ďuračka

III. A

DRUŽSTEVNÍK BÍŇOVCE

predseda klubu: Marián Novák

Futbal v obci sa hral už v rokoch bývalej ČSR a počas Slovenského štátu. Organizovane od roku 1947. Hrávalo sa na lúke Martina Fandla. Neskôr bol vykúpený trávnik za obcou a už v roku 1951 sa hralo na novom, ešte neupravenom ihrisku. Šatňa sa postavila v roku 1967. Miestni športovci sa v roku 1984 po dvojročnej prestávke, spôsobenej nedostatkom hráčov, pustili do organizovania športového života. Futbalisti hrali okresnú súťaž. V roku 1998 – 2000 si svojpomocne urobili rekonštrukciu a prístavbu šatní. Celú akciu financovala obec. V roku 2006 miestna organizácia TJ Družstevník prerušila činnosť a v roku 2009 opäť obnovila svoju činnosť.

TJ DRUŽSTEVNÍK BOROVÁ

Rok založenia: 1971

Prezident klubu: Knižka Miroslav

Generálny manažér: Bunček Daniel

Športový riaditeľ: Kuracina Rudolf

DRUŽSTEVNÍK BUKOVÁ

predseda klubu: Pavol Dobrovodský

DRUŽSTEVNÍK DLHÁ

predseda klubu: Rudolf Braniša

Organizačné počiatky futbalu treba v Dlhej hľadať do roku 1957, kedy vznikla TJ Slovan Dlhá. Prvým ihriskom bola parcela na Lúčkach, ktorú športovcom pridelo JRD. Preto neskôr, keď

prihlásili futbalový oddiel do súťaže, prezentoval TJ Družstevník Dlhá. Na prvé zápasy sa nastupovalo v tričkách, ktoré kúpil zakladajúci člen Ján Drozda. Každý hráč sa prezliekol doma, lebo žiadne kabíny neexistovali. Výstavba vodnej nádrže Suchá, ktorá začala v roku 1967, vo svojom projekte uvažovala aj so zavodením polohy, kde bola hracia plocha. Vytýpovali sa miesta na nové ihrisko. Voľba padla na priestor bývalého štrkoviska pri cintoríne. Pomocnú ruku futbalistom vtedy podával tajomník MNV Karol Jelemenský.

Po dohotovení hracej plochy sa začalo uvažovať o výstavbe kabín. Zlúčenie obcí Košolná a Dlhá realizácii tohto zámeru neprosperovalo. Akcia sa nepresadila do volebného programu, a preto sa športovci rozhodli vystaviť kabíny svojpomocne. Začalo sa v roku 1977 a materiál sa získaval aj z asanovaných objektov v Trnave. Dielo bolo odovzdané do užívania pri jubilejnom 25. výročí organizovaného športu v Dlhej 24. októbra 1982.

TJ DOLNÉ DUBOVÉ

Predseda klubu: Ľuboš Houdek

Začiatky dolnodubovského športu sa dajú datovať okolo roku 1950, keď futbaloví nadšenci dostali od miestneho farára Jozefa Horvátika, človeka mládeži veľmi nakloneného, prísľub uvoľnenia časti farských pozemkov za dedinou smerom na Kátlovce na výstavbu futbalového ihriska.

Prvým organizátorom hráčkeho futbalového kolektívu a zároveň sponzorom, ktorý kúpil dresy i ostatnú potrebnú výstroj a výbavu, a prirodzene tým i celkovým šéfom klubu sa stal dnes už nebohý Augustín Taraba (*1909-1988).

V roku 1956 bolo vedením okresu rozhodnuté vystavať na pozemku, kde stálo ihrisko, pekárňu a futbalisti sa museli sťahovať. V spolupráci s vtedajším vedením novovzniknutého JRD sa v roku 1958 vybudovalo nové futbalové ihrisko na mieste, kde stojí doteraz. V roku 1959 sa založila oficiálna športová obecna organizácia – TJ Dolné Dubové.

Nestori dolnodubovského futbalu: Augustín Jursa (*1929), Tibor Kocán (*1935), Jozef Martinkovič (*1940).

Osobnosti dolnodubovského futbalu: Jozef Hutta (1916-2006), Leonard Kocán (1935-2007), Dominik Horník (1932-1971), Ján Svitek (1926-1975), Jozef Štepko (1934-2010), Jozef Čapkovič (*1932), Peter Horvatič (1949), Dušan Martinkovič (1968), Jaroslav Hutta (1956), tréner Štefan Lipták.

Významní hráči Dolného Dubového: Jozef Šurina (Kešný) - v postupovej sezóne 1995/96 dal 37 gólov, čo bol rekord medzi najlepšimi strelcami mužstiev všetkých súťažných kategórií zo Západoslovenského kraja a dostalo sa mu za to oficiálne ocenenie od futbalového zväzu.

V Dolnom Dubovom majú korene i bývalí futbaloví reprezentanti Československa Ján a Jozef Čapkovičovi, ďalej Vojtech Varadin či Miroslav Horvatič.

TJ DOLNÉ OREŠANY

Predseda klubu: Dušan Geschwandtner

TJ DRUŽSTEVNÍK HORNÉ DUBOVÉ

Predseda klubu: Stanislav Skýpala

Rok založenia: 1958

Futbal v Hornom Dubovom začal písať históriu vďaka Jozefovi Boledovičovi, ktorý priniesol z trnavského gymnázia vyradenú loptu, aby túto jednoduchú tímovú hru naučil hrať aj svojich kamarátov z dediny. Písal sa rok 1928 a prvé ihrisko pre nepochopenie vzniklo až 1,5 km za obcou. Prvými súpermi priateľských stretnutí boli tímy Dolnej Krupej, Dechtíc či Naháča.

Kvalitatívny vzostup futbalu b obci začal od roku 1940, keď sa v ňom začali angažovať bratia Čerešňákovci. Zápasy sa už hrali aj proti vzdialenejším obciam ako Veľké Kostofany, Jablonica, či Chtelnica. V roku 1957 po založení JRD sa ustálila

aj plocha futbalového ihriska pri kostole, kde je doteraz. TJ Sokol vznikol na jar 1958. Prvým predsedom bol Viliam Sersen a vedúcim mužstva Vincent Selnekovič. Na jeseň začalo mužstvo po prvý raz hrať futbal súťažne v celookresnej triede Okresu Trnava.

TJ DRUŽSTEVNÍK LOVČICE

Prezident klubu: Peter Stríž

DRUŽSTEVNÍK NAHÁČ

Prezident klubu: Juraj Počuch

DRUŽSTEVNÍK OPOJ

Prezident klubu: Rudolf Šípka

Opojský futbal sa traduje od roku 1928. Mužstvo hrávalo v tejto zostave: Anton Dóka, Vít Kudláč, Jozef Kožányi, Ján Popovič, Michal Hýbela, Vojtech Gébel, Anton Kudláč, Ján Bako, Jozef Bako, Vojtech Bako, Ján Dóka a dvaja náhradníci z Vlčkoviec (Jozef Viselka a Jozef Magula). V roku 1938 sa presťahovali futbalisti do Hliníka za kostolom (dnešný park). Už v tej dobe sa hrali zápasy s koženou fúkanou loptou so švihľom. Cez vojnové obdobie šport v obci nezanikol. Vo futbalovej tradícii pokračovali opojskí študenti. V roku 1953 sa začalo s budovaním nového ihriska na dolnom konci dediny. Všetky zemné práce si robili športovci sami manuálne už za rodiacej sa organizácie TJ Sokol. Prvým predsedom TJ Sokol sa stal Bonaventúr Zlatohlávek. Dresy zakúpilo JRD Opoj a sitá na bránky si hráči uplietli ručne zo špagátu. Otvárací zápas na novom ihrisku sa hral na hody. Súperom bolo mužstvo Domu armády Sereď. Zápas sa skončil nerozhodne 3:3. Už v tomto roku bola opojská TJ zaregistrovaná a zaradená do okresných majstrovstiev v okrese Sereď.

V roku 1960 bola pri reorganizácii okresov prerazená opojská TJ z okresu Sereď do okresu Trnava. V roku 1976 združovala TJ 53 členov. V čele výboru TJ stál Rudolf Kotásek. V roku 1992 bol zvolený nový výbor TJ v čele s predsedom Jozefom Karelom. Úsilie a snaha funkcionárov a hráčov

bola korunovaná v ročníku 1998/99 postupom do okresnej súťaže.

Zanietenci, ktorí venovali svoj voľný čas pre rozvoj futbalu v obci: Štefan Dvorak st., Michal Šéry st, Alojz Polakovič, Rudolf Kotásek, František Kovačič, Rudolf Kubov, Anton Frolkovič, Jozef Sochor, Peter Karnas, Jozef Karell, Rudolf Šipka.

ŠK ŠUROVCE

Prezident klubu: Patrik Zavadan

FK AŠK SLÁVIA TRNAVA

Prezident klubu: Roman Novotka

Rok založenia: 1976

Vznik futbalového oddielu podmienil vstup družstva dospelých do futbalovej súťaže, ale už v sezóne 1974/1975 ho reprezentovali žiaci pod vedením J. Čavojského, ktorý ako tréner okolo seba sústredil najtalentovanejších futbalistov z medziblokovej interligy na sídlisku ČSZM. O rok neskôr vzniklo aj dorastenecké mužstvo.

O vznik mužstva dospelých 1. júla 1976 v rámci MRTV sa pričínili Vít Mrva. Keďže ale hralo v okresnej súťaži v rozpore so smernicami ÚV ČSZTV, v septembri vznikol samostatný klub TJ Slávia Trnava.

SOKOL TRSTÍN

Prezident klubu: Oto Ormandy

Podľa zachovaných dokumentov 6. januára 1921 v dome Františka Turka vtedajší športoví nadšenci oficiálne na zásadách zakladateľov Sokola Dr. M. Tyrša a J. Fügnera založili telovýchovnú jednotu Sokol Nádaš. Činnosť v telovýchovnej jednote v jej začiatkoch bola zameraná hlavne na cvičenia s náradím, spoločné organizované turistické výlety, skupinové cvičenia.

Futbal sa začal postupne rozvíjať od roku 1925. V tom čase už mali v Nádaši dorasteneckú jedenosťku, ktorá hrávala, i keď nepravidelne,

priateľské zápasy, z okolitými súpermi. V rokoch 1938-45 začali s futbalom v obci aj seniori. Prvými priekopníkmi v tomto smere boli: Imrich Sedláček, Štefan Sedláček, Rudolf Hudák, Jozef Schreiber, Václav Kostecký, František Semelý, Ján Zuzák, Teodor Sienko, Jozef Gerinec, Leopold Charvát, Jozef Kucek, Anton Herman, Emil Herman, Štefan Opálek, Silvester Vlachovič, Ján Poturnay, Zdeno Černušek, Štefan Číž a ďalší. Súpermi boli okolité obce, ale aj dedinky a mestá zo Záhoria – Sološnica, Rabroch, Jablonica a pod. Populárne boli v tom čase dvojdnové futbalové turnaje.

Prvé trstínske registrované mužstvo prichádza na scénu v roku 1961. Na podnet vtedajšieho OV ČSŽTV v Trnave nastupujú Trstínčania do IV. triedy Trnavského okresu. V roku 1981 bol založený žiacký futbalový oddiel.

Najvýznamnejšou postavou v histórii trstínskeho športu bol František Daniš (5. 12. 1914 – 14. 9. 1992). Funkciu predsedu TJ Sokol Trstín zastával nepretržite 30 rokov. Bol nielen funkcionárom, ale najmä aktívnym športovcom a v roku 1961 získal titul vzorný cvičiteľ.

Medzi najslávnejších trstínskych športovcov sa radí Peter Suchán. Hoci v rokoch 1966-69 začínal svoju športovú kariéru ako boxer Slovana Bratislava, neskôr sa upísal kráľovnej športu – ľahkej atletike. Vypracoval sa medzi popredných vtedajších československých bežcov. Jeho najväčším úspechom bolo 16. miesto na 10 000 m a 18. miesto v maratónnej majstrovstvá Európy v roku 1974 v Ríme.

DRUŽSTEVNÍK VLČKOVCE

Prezident klubu: Peter Dano

Rok založenia: 1949

Obec Vlčkovce, niekdajší Farkašín, dlho nemala vlastné ihrisko. Prvú ozajstnú futbalovú loptu vraj do dediny priniesol Béla Weis, syn miestneho obchodníka. V obci sa traduje príhoda, že na prvom

svojpomocne upravenom ihrisku v Hliníku sa futbalovému zápasu prizeral aj vtedajší prezident Dr. Jozef Tiso, ktorý autom prechádzal po neďalekej hradskej. Ďalší futbalový zápas, ktorý sa v dedine spomína, odohrali miestni futbalisti v období 2.sv. vojny proti výberu nemeckých vojakov.

Po 2 svetovej vojne založili miestni futbaloví nadšenci ŠK Slovan Vlčkovce a v roku 1949 vznikla Jednotná telovýchovná organizácia (JTO) Sokol Vlčkovce. Podľa vlčkovskej kroniky nové ihrisko za cintorínom začali budovať asi v r. 1954. Pozemok na ihrisko daroval futbalistom občan Ján Falath. Na prelome päťdesiatych a šesťdesiatych rokov sa organizácia futbalistov JTO Sokol pretransformovala na Dedinskú športovú organizáciu DŠO Slavoj.

Vlčkovce dali československému vrcholovému futbalu prvoligových hráčov- Ján Horváth, Jozef Štibrányi, Konštantín Šimo, Ján Šturdík hrávali v Spartaku Trnava.

Vlčkovce vychovali aj futbalistky ako D. Šustová, M. Škvrndová, R. Krivošíková a J. Baková. Boli platnými hráčkami futbalového oddielu Skloplast Trnava.

III.B

OŠK DUBOVANY

Predseda klubu: Eduard Dovičič

OŠK HORNÉ TRHOVIŠTE

Predseda klubu: Ján Vrabec

DRUŽSTEVNÍK KOČÍN-LANČÁR

Predseda klubu: Maroš Tomiš

SLOVAN KOPLTOVCE

Predseda klubu: Peter Poláčik

DRUŽSTEVNÍK NIŽNÁ

Predseda klubu: Peter Šimkovič

DRUŽSTEVNÍK PASTUCHOV

Predseda klubu: Ondrej Koutný

DRUŽSTEVNÍK ŠTERUSY

Predseda klubu: Štefan Madunický.

Prvé zmienky o futbale v obci z kroník, rozprávania občanov pochádzajú z povojnových rokov. Hrávalo sa na humnách, lúkach, Rebre a na Kamenici. V roku 1952 (15. júla) založili nadšenci športový klub Déžo Sokol. Ten zahŕňal mužstva futbalu, volejbalu, hádzanej a stolného tenisu. Prvé ihrisko sa slávnostne otvorilo 26. júla 1953 oproti dnešnému PVOD. V tom roku sa prihlásilo futbalové mužstvo do súťaže a odvtedy sa začína písať história registrovaného futbalu v obci. V minulosti mala TJ aj dorastencov, žiakov a futbalové mužstvo žien. Dnes pôsobí vo futbalových súťažiach len družstvo dospelých.

TJ DRUŽSTEVNÍK ŽLKOVCE

Rok založenia: 1960

Históriu futbalu v Žlkovciach možno datovať od obdobia okolo roku 1930. Prvé futbalové ihrisko sa nachádzalo na pasienkoch Pažite-Novinky. Na tomto ihrisku vraj hrávali futbal vtedajší mládenčí Michal Stanko, Peter Bokor, Melichar Kačinec a ďalší. Od roku 1940 nebolo v Žlkovciach futbalové ihrisko, ale na hranie futbalu sa používal priestor vo Veľkom hliníku, kde stáli stohy slamy. Preto sa ihrisko prezývalo Hotel Kozel. Tu sa hrávali stretnutia medzi horným a dolným koncom dediny.

V roku 1946 bolo vybudované nové futbalové ihrisko na roli Petra Bokora v priestore Riegarína. Ihrisko však malo len krátku životnosť, pretože pole bolo treba obrábať. V roku 1948 bolo kvôli veľkému záujmu vytvorené ihrisko v priestore Stará cihelňa. Žlkovce tu vyhrali v priateľskom stretnutí nad Pečeňadmi 2:0. V tom čase hrávali za mužstvo Sokol Žlkovce hráči: Alojz Zachar,

Jozef Remenár, František Zachar, Vladimír Zachar, Ignác Zachar, Viliam Bokor, Emil Zachar, Jozef Zachar, Milan Ďuriš a Pavol Hričovský.

V období 1950-51 poskytla Správa potravného družstva pred ukončením svojej činnosti cca 10-tisíc korún na zakúpenie kompletnej futbalovej výbavy. Dovtedy hráči hrávali futbal vo vlastnom oblečení a obuvi. Na ihrisku Cihelňa sa hrávalo iba dva roky. Potom sa uvoľnil priestor pri Dudváhu (v súčasnosti sa tu nachádzajú družstevné bytovky), kde sa vybuďovalo ihrisko zodpovedajúce predpisom.

Začiatky futbalu v Ratkovciach

Futbal v Ratkovciach sa začal hrať v roku 1940, kedy starší žiaci hrávali počas prestávok pri Trojičke. Starší mládenci si v Hornom hliníku vybudovali provizórne ihrisko. Neskôr si na vybudovanie ihriska vyhľadli miesto na Pažiti. Prvé stretnutie sa odohralo s futbalistami z Červeníka, v ktorom Ratkovce pravdepodobne prehrali. V rokoch 1943-45 hrávali futbal: Valér Mikuš, Alojz Šugra, Ernest Mikuš, Jozef Mikuš, Matej Mikuš, Rudolf Tománek, Timotej Paulík, Cyril Gula, Štefan Snoha, Albin Herega a Vladimír Štibravý. Prvé dresy, ktoré dostali ako dar, boli čierno-biele, pruhované.

V roku 1944 sa na ihrisku odohralo aj prvé derby. Stretnutie proti Žlkovciam, v ktorom údajne Ratkovce vyhrali 2:1. V období 1947-1951 sa futbal hrával vďaka zväzu mládeže. Hrávali sa iba priateľské stretnutia. V tomto období hrávali Ernest Daniška, František Jakabovič, Michal Durdý (brankári), Matej Durdý, Vincent Slovák, Benjamín Polakovič, Cyril Gula, Anton Mikuš, Alojz Mikuš, Ernest Mikuš, Jozef Mikuš, Jozef Herega, Ján Žigo, Jozef Žigo, Ján Polakovič, Emil Polakovič, Emil Chudý, Jozef Gula, Ľudovít Blažo, Jozef Zachar, Emil Zachar a ďalší.

Vznik Telovýchovnej jednoty Žilkovce-Ratkovce

Telovýchovná jednota Ratkovce vznikla po príchode dôstojného pána Jozefa Paulíka, saleziána, na JRD Ratkovce. On prilákal mládež k futbalu. Ratkovce sa chceli vyrovnat ostatným obciam, ktoré už súťažne hrali futbal. Telovýchovná jednota Ratkovce bola založená v júni 1960. Prvý výbor bol zložený z týchto členov: Vladimír Štibravý, predseda TJ, Ján Žigo, tajomník, Jozef Paulík, tréner, Vincent Slovák, člen, Silvester Mikuš, člen.

V roku 1964 sa TJ premenovala na Telovýchovnú jednotu Žilkovce-Ratkovce.

Ženy

Pretože o futbal v našich obciach bol najmä koncom 60. a začiatkom 70. rokov väčší záujem, začali ho hrať aj dievčatá. Družstvo bolo založené v roku 1971 pod vedením Jozefa Polakoviča a Milana Bokora. Svoje prvé futbalové stretnutie na domácom ihrisku zohrali ženy 25. septembra 1972.

Vo futbalových súťažiach ZSFZ ešte do júla 2013 pôsobil:

OTJ MORAVANY NAD VÁHOM

Rok založenia: 1929

Prezident klubu: Igor Kirka

Generálny manažér: Ronald Osvald

V júli 2013 prestal klub existovať

SFC KOPÁNKA TRNAVA

Prezident klubu: Martin Peciar

Tímy dorastu a žiakov hrajú súťaže riedené ObFZ Trnava.

Oblasťný futbalový zväz Dunajská Streda

Zastrešuje futbalové kluby z okresu Dunajská Streda. Organizuje tieto futbalové súťaže: MO I. trieda, MO II. trieda a MO III. trieda. V ročníku 2013/14 v nich hrali tieto tímy.

MO I. trieda

FK BAKA

Predseda klubu: Ivan Somogyi

Založenie klubu: 1931

DRUŽSTEVNÍK BALOŇ

Predseda klubu: Štefan Simon

Založenie klubu: 1928

DYNAMO BLATNÁ NA OSTROVE

Predseda klubu: Zoltán Thaly

Založenie klubu: 1990

TJ SC ČENKOVCE

Predseda klubu: Ján Kovács

TJ DRUŽSTEVNÍK DOLNÝ ŠTÁL

Predseda klubu: Ladislav Józsa

Založenie klubu: 1990

TJ DRUŽSTEVNÍK HOLICE NA OSTROVE

Predseda klubu: Zoltán Jáklí

TJ KOSTOLNÉ KRAČANY

Predseda klubu: Július Csörgő

TJ DRUŽSTEVNÍK KRÁĽOVIČOVE KRAČANY

Predseda klubu: Milan Nagy

DRUŽSTEVNÍK LÚČ NA OSTROVE

Predseda klubu: Attila Kiss

MALODVORNÍCKY FK MALÉ DVORNÍKY

Predseda klubu: Jozef Karácsony

TJ DRUŽSTEVNÍK OKOČ - SOKOLEC

Rok založenia: 1932

Prezident klubu: Csápai Štefan

V 20. rokoch sa aj v Okoči začal organizovať športový život, pod vedením učiteľa, pedagóga rímsko-katolíckej školy Vendelína Poláka. Prvý oficiálny zápas v Okoči sa uskutočnil v roku 1928, keď súperom bola Zemianska Oľča. Meno futbalového mužstva, podľa odtlačku pečiatky z roku 1932, bolo Ekecsi Torna Club (ETC – Okočský telocvičný klub). Po vojne sa znovu začalo organizovať aj futbalové mužstvo pod vedením Károlya Nagya, miestneho pekára, Pála Greschnera a Vinceho Kólese.

Od začiatku štyridsiatich rokoch futbalové mužstvo pôsobilo v rámci štátnej telovýchovnej jednotky Sokol. Zúčastnili sa okresných majstrovstiev a v roku 1955 sa mužstvo dostalo do krajskej skupiny 1.B.

1960 Tento rok bol veľmi významný v živote obce. Otvorila sa spoločná škola na hranici dvoch obcí. Vedľa budov dostali miesto aj športové ihriská. Futbalové mužstvá dvoch obcí sa zjednotili v tomto roku a vystupovali pod menom: TJ Družstevník Okoč- Sokolec.

ŠK ROHOVCE

Predseda klubu: Štefan Šipoš

FC ŠTVRTOK NA OSTROVE

Predseda klubu: Tomáš Kállay

DRUŽSTEVNÍK VEĽKÉ BLAHOVO

Predseda klubu: Tibor Varga

FC VYDRANY

Predseda klubu: Zoltán Bódis

MO II. trieda

Ižop, Horná Potôň, Čakany, Pataš, Jahodná, Horný Bar, Vrakúň B, Vieska, Veľká Paka, Potônske Lúky, Dolný Štál B, Kútники, Veľké Dvorníky, Šamorín B, Trnávka, Povoda.

ŠK ČAKANY

Predseda klubu: Alexander Feketevízi

TJ DRUŽSTEVNÍK HORNÁ POTÔŇ

predseda klubu: Kristián Kovács

TJ DRUŽSTEVNÍK HORNÝ BAR

Predseda klubu: Tibor Nagy

TJ DRUŽSTEVNÍK IŽOP

Predseda klubu: Štefan Kosár

TJ PALAS JAHODNÁ

Predseda klubu: Peter Tóth

TJ KÚTNIKY

Predseda klubu: Peter Füssi

TJ PATAŠ

Predseda klubu: Attila Füssi

TJ SC POTÔNSKE LÚKY

Predseda klubu: Jaroslav Jirkovský

FC POVODA

Predseda klubu: Dušan Diószegi

FK TRNÁVKA

Predseda klubu: František Tóth

DRUŽSTEVNÍK VELKÁ PAKA

Predseda klubu: Alexander Hunka

SC VELKÉ DVORNÍKY

Predseda klubu: Peter Šandal

TJ POĽNOHOSPODÁR VIESKA

Predseda klubu: PaedDr. Beata Lászlóová

MO III. trieda**FK BLAHOVÁ**

Predseda klubu: Ján Odzgan

DRUŽSTEVNÍK ČILIZSKÁ RADVAŇ

Predseda klubu: Vojtech Horváth

TJ POĽNOHOSPODÁR HUBICE

Predseda klubu: Štefan Johancsik

ŠK MAD

Predseda klubu: Bc. Gabriel László

DRUŽSTEVNÍK MIEROVO

Predseda klubu: Jozef Álló

POĽNOHOSPODÁR SAP

Predseda klubu: František Miklós

ŠK TEAM TRSTENÁ NA OSTROVE

Predseda klubu: Rudolf Morvay

V Okrese Dunajská Streda okrem spomínaných futbalových klubov pôsobia aj:

FK 2007 ŠG DUNAJSKÁ STREDA

Predseda klubu: PaedDr. Tibor Végh

Futbalový klub Športového gymnázia v Dunajskej Strede.

Dorastenci A-tímu hrajú IV. ligu JV riadenú ZsFZ a B-tímu majstrovstvá oblasti riadené ObFZ Dunajská Streda.

MFK MLÁDEŽE DUNAJSKÁ STREDA

predseda klubu: Ladislav Jáklí

Vznik klubu: 2004

1. FC ROMA ZLATÉ KLASY

Predseda klubu: Anton Lakatoš

Aktuálne v súťažiach riadených ObFZ Dunajská Streda pôsobí len žiacke mužstvo.

V ročníku 2013/14 nepôsobili v žiadnych súťažiach dospelých:

FC BOHEĽOV

Predseda klubu: Ferenc Bögi

DRUŽSTEVNÍK MICHAL NA OSTROVE

Predseda klubu: Viliam Csomor

TJ ŇÁRAD

Prezident klubu: Mátyás Miklós

TJ POĽNOHOSPODÁR TRHOVÁ HRADSKÁ

Predseda klubu: Andor Bognár

FK ŠAMORÍN

Predseda klubu: Renata Vadoczová

Oblasťný futbalový zväz Galanta

Zastrešuje futbalové kluby z okresu Galanta. Organizuje tieto futbalové súťaže: Majstrovstvá oblasti (MO) a MO II. trieda. V ročníku 2013/14 v nich hrali tieto tímy.

MO

FC ČIERNY BROD

Predseda klubu: Tibor Mészáros

Začiatky futbalu siahajú až k roku 1926. Za 80 rokov existencie futbalu sa však len raz podarilo postúpiť do 5. ligy, a to v sezóne v rokoch 2006 – 2007. Futbal v Čiernom Brode sa však nezastavil a pokračoval úspešne ďalej. Podarilo sa získať ďalšie prvenstvo a neuveriteľný postup do 4. ligy (roky 2008 – 2009).

ŠK DOLNÁ STREDA

Predseda klubu: Jozef Blaho

TJ DRUŽSTEVNÍK DOLNÉ SALIBY

Predseda klubu: Richard Škúci

Vznik klubu sa datuje do roku 1934.

TJ HORNÉ SALIBY

Predseda klubu: Ján Bedecs

OFC KOŠÚTY

Predseda klubu: Bohuš Csiba

ŠM KRÁĽOV BROD

Predseda klubu: Zoltán Salát

OFC MATÚŠKOVO

Predseda klubu: Norbert Gukkert

V obci pôsobí obecný futbalový klub, v ktorom vyvíjajú športovú činnosť žiaci, dorastenci a dospelí.

OFK MOSTOVÁ

Predseda klubu: Zoltán Bereczky

FK ŠINTAVA

Predseda klubu: Michal Adamča

Klub v súčasnosti hrá súťažne majstrovstvá oblasti ObFZ Galanta. Predtým pôsobil v V. lige juh ZsFZ. V minulosti za klub hrával a pôsobil tu ako tréner československý i slovenský reprezentant Jaroslav Timko, ktorý hrával aj za Spartak Trnava.

TJ DRUŽSTEVNÍK TOMÁŠIKOVO

Predseda klubu: Csaba Rémay

Rok založenia: 1934

Športový klub v Tomášikove bol založený v roku 1934, aj keď futbal sa hral v Tomášikove už predtým. Dnešné futbalové ihrisko vzniklo v roku 1948 – 1949, a budovy a prezliekárne boli postavené v rokoch 1975 – 1976. V posledných rokoch sa podarilo vytvoriť i trávnaté tréningové ihrisko.

FO TOPOĽNICA

Predseda klubu: Tibor Anda

V obci je už od roku 1928 založený futbalový oddiel. Od tohto obdobia vždy pracuje s menšími, aj s väčšími úspechmi. A-mužstvo dlhé roky hrávalo v II. triede v okrese Galanta a posledných 20 rokov hrá v majstrovstvách oblasti ObFZ Galanta. Úspešne si vychovali aj mladých futbalistov, keď v rokoch 1978-1980 hrávali v krajskej súťaži. Toto si zopakovali aj synovia svojich otcov v rokoch 2000-2003.

Úspešne funguje už 6. rok aj žiacke mužstvo, ktorého najväčší úspech bol v II. triede a postup do majstrovstiev okresu. Treba spomenúť aj postup do finále zimného turnaja žiakov.

FK VEĽKÁ MAČA

Predseda klubu: Zsolt Lancz

TJ DRUŽSTEVNÍK VINOHRADY NAD VÁHOM

Predseda klubu: Miloš Zadrabaj

MO II. trieda

OFK ABRAHÁM

Predseda klubu: Anton Barčák

Klub vznikol v roku 1932.

TJ ČIERNA VODA

Predseda klubu: Karol Vajrú

FK SLOVAN GÁŇ

Predseda klubu: Jaroslav Horník

TJ JÁNOVCE

SLAVOJ MALÁ MAČA

Predseda klubu: František Hontvári

PATA

Predseda klubu: Michal Hájník

Rok založenia: 1946

FK SLAVOJ SLÁDKOVIČOVO

Manažér klubu: Dušan Heriban

Preťmým pôsobili v IV. lige JV riadenej ZsFZ.

História futbalu v Sládkovičove je bohatá, klub pod názvom FK Slavoj pôsobí od roku 1996.

TJ POĽNOHOSPODÁR ŠALGOČKA

Predseda klubu: Jaroslav Majka

ŠK VEĽKÝ GROB

Predseda klubu: Peter Fabuš

Futbalový klub vznikol v máji 1923, jeho zakladateľom bol učiteľ Vosátka. Klub dostal názov NFG (Németh-Gurabi futbal eggessulet). Prvými hráčmi v histórii klubu bol Ľudovít Tallo, Ján Ižo, Karol Ižo, Michal Buday, bratia Michal a Štefan Brinzovci, Karol Lojisch, Michal Bacigál, Zongor,

Bínovský, Kučík, ktorý bol i kapitánom. V čele diania klubu bol Pavol Buday. Po skončení druhej sv. vojny v rokoch 1945-1946 sa našli noví nadšenci. Skupina mladých ľudí sa pričínala o oživenie športového futbalového diania v obci. Z tých čias si pripomeňme mená B. Horváth, K. Ižo, J. Švarc, V. Benkovský, M. Cisár, F. Fiala, F. Potúček, M. Turcár, J. Strážay, V. Chvoští, J. Levársky, Š. Bagi a ďalší. Nové mužstvo sa čoskoro prebojovalo do 1. A triedy a hrávalo s mužstvami Trnava, Cífer, Nové Mesto nad Váhom, Stará Turá, Trenčín, Budmerice, Senica a iné.

TJ DRUŽSTEVNÍK VOZOKANY

Predseda klubu: Juraj Panyík

Futbalový oddiel Telovýchovnej jednoty

Družstevník vo Vozokanoch je jednou z možností pre šport v obci. Obec hradí výdavky na údržbu futbalového ihriska a modernizáciu šatní.

V súčasnosti nepôsobia v žiadnej súťaži

FC HOSTE

Predseda klubu: Peter Šnórik

TJ KAJAL

Predseda klubu: Martin Faragó

TJ DRUŽSTEVNÍK PUSTÉ SADY

Predseda klubu: Jozef Drahovský

TJ Družstevník Pusté Sady bola založená v roku 1969. Pričinili sa o to Silvester Štipák, traktorista na JRD, a Vladimír Polák.

Začiatky tejto jednoty boli veľmi ťažké, a to hlavne preto, že písomné práce jednoty ako aj organizačné veci nemal kto vybavovať. Pretože nebolo hybnej páky na tieto úlohy, prvé tri zápasy sa prehrali kontumačne, čo bolo na úkor jednoty. Na konci roku 1970, keď sa súťaž skončila, Jednota sa dostala na 10. miesto.

TPJ ZEMIANSKÉ SADY

História športu v Zemianskych Sadoch sa zapisuje až z roku 1962, keď bola založená Telovýchovná poľnohospodárska jednota. Zakladateľom bol Alojz Kosík, stal sa predsedom, Jozef Košťál tajomníkom a Július Ďurina hospodárom. Činnosť bola zameraná na futbal, ktorý hrali aj súťažne v 3. skupine okresu.

Futbal sa v obci hral už desiatky rokov predtým. Hráčmi v tej dobe boli: Stará garda: Jozef Kalas, Rudo Musil, Fero Kráľovič, Ján Haršány, Domino Slamka a Jozef, Lubo Kollár, Milan Hornáček. Po nich nastúpili: Vilo, Jozef a Štefan Srňanský, Robo, Vinco, a Ľudovít Lukáčovci, Domino Drápal, Jozef Chrápek, Jozef Boleček, Jozef Bubák, Milan Pohuba, Jaro Važurka, Milan Ďuriš, Jozef Kravárik, Jozef Slamka, Ján Kráľovič, Ján Kostka, Marián Kubík, Vojtech Kuzma, František Polák.

FC 2010 PUSTÉ ÚĽANY

V obci od roku 2010 pôsobí aj mládežnícky futbalový klub FC 2010 Pusté Úľany. Klub bol založený ako Občianske združenie zamerané na futbalovú podporu detí a mládeže. Cieľom a poslaním FCPU 2010 je vytvárať podľa svojich možností podmienky na reprezentovanie obce Pusté Úľany, uspokojovanie záujmov a potrieb svojich členov, najmä vo futbale, ale aj vo verejnom a spoločenskom živote.

Oblasťný futbalový zväz Senica

Zastrešuje futbalové kluby z okresov Senica a Skalica. Organizuje tieto futbalové súťaže: Majstrovstvá oblasti (MO), II. trieda a III. trieda. V ročníku 2013/14 v nich hrali tieto tímy.

MO Senica

TJ DRUŽSTEVNÍK SMOLINSKÉ

Prezident klubu: MVDr. Ivan Miča

DRUŽSTEVNÍK KOVÁLOV

Prezident klubu: Vladimír Labaš

TJ TATRAN JABLONICA

Prezident klubu: Ľubomír Malík

FK CEROVÁ

Prezident klubu: Ľubomír Pavlík

DRUŽSTEVNÍK HLBOKÉ

Prezident klubu: Peter Koprla

Začiatky hlbokého futbalu sa datujú do roku 1933. Futbal sa však v Hlbokom začal hrať o rok skôr. Práce na budovaní ihriska sa začali na jar 1933. Ihrisko v Krčaznom bolo dokončené v lete 1934. Pri príležitosti otvorenia ihriska bol zorganizovaný prvý futbalový turnaj v Hlbokom za účasti mužstiev Sobotišťa, Čáčova, Sotinej a samozrejme domáceho mužstva, ktoré vtedy vystupovalo pod názvom AC SPARTA HLBOKÉ. Turnaj vyhralo práve domáce mužstvo AC SPARTA.

Prví hráči AC SPARTA HLBOKÉ: J. Brožek, bratia Kovárovcí, Š. Žák, P. Tomáš, J. Kovár, J. Otépká, J. Raizner, M. Knotek, J. Petráš, P. Milla, M. Koprla, P. Šulla, J. Stanek a ďalší. Prvý predseda FO bol Pavel Filípek.

V roku 1944 bolo mužstvo zadelené do majstrovskej súťaže v trnavskej oblasti, kde hralo celkom 12 mužstiev. Do tejto súťaže Hlboké vstúpilo s novým názvom klubu: ŠO SEM HLBOKÉ (Športový odbor sväzu evanjelickej mládeže).

Prvý zápas na novom ihrisku sa odohral v lete 1952 proti mužstvu Smrdák. V roku 1953 sa vybudovalo basketbalové ihrisko, volejbalové ihrisko a doskočisko. Vybudovaním týchto športovísk

má Hlboké dôstojný športový areál, ktorý nám závidelo široké okolie. S vybudovaním šatní sa začalo až roku 1965, na čom mal najväčšiu zásluhu vtedajší predseda Milan Petráš, ktorý všetok svoj voľný čas obetoval na ich stavbu. Pomáhali mu aj J. Filípek, J. Koprla, J. Kovár, P. Jorík, M. Šulla, E. Morávek a ďalší. V roku 1967 sa vybudovala ohrada športového a reálu a v roku 1971 bufet. Na týchto akciách má nemalý podiel Emil Morávek, neskorší predseda TJ.

Od roku 1958 nesie náš klub názov
TJ DRUŽSTEVNÍK HLBOKÉ.

Skutočný sviatok bol však 8. júla 1972, kde naše mužstvo už druhý raz vo svojej histórii privítalo prvoligový celok SPARTAK TRNAVA, za ktorú hral vtedy aj náš odchovanec Jaroslav Masrna. Zápas sa skončil víťazstvom Spartaka 5:0. Naši hráči, ale dokázali, že vedia hrať futbal, za čo ich pochválil aj tréner hostí Anton Malatinský.

Od roku 1978 sa stáva predsedom TJ Emil Morávek.

FK TJ KÚTY

Rok založenia: 1928

Športový riaditeľ: Jozef Fekete

TJ FC DRUŽSTEVNÍK RYBKY

Rok založenia: 1990

Prezident klubu: Henrich Ravas

Generálny manažér: Ján Štepanovský

Po rozdelení obce Rohovské Rybky na dve samosprávy Rohov a Rybky prišlo i k vzniku samostatnej TJ (telovýchovnej jednoty) v obci Rybky so zameraním na futbal. Stalo sa tak 22. 6. 1990.

Kedže nástupnícke právo zostalo pre FK Rohov, náš FO musel začínať od najnižšej súťaže, vtedy 8. ligy (dnes III. triedy MO Senica).

Prvým predsedom sa stal Michal Kalamenovič, ktorý túto funkciu vykonával v rokoch 1990 až 1992. V rokoch 1993 a 1994 bol predsedom Ondrej Závodský a od roku 1995 až do svojho úmrtia – rok 2006 – vykonával funkciu Ján Ravas. Od roku 2007 dodnes túto funkciu vykonáva Henrich Ravas.

FC HOTELING SEKULE

Prezident klubu: Miroslav Vávra

V jeho drese hrával aj súčasný úspešný hráčsky agent Karol Csontó.

TJ KERKO ŠAJDÍKOVE HUMENCE

Prezident klubu: Dušan Hlavenka

TJ SPARTAK STRÁŽE

Rok založenia: 1927

Prezident klubu: Igor Letko

Futbalový oddiel TJ Spartak Stráže bol založený roku 1927 pod názvom Červená hviezda Stráže. Zakladateľom TJ bol Jozef Bílý.

V roku 1951 hrá klub pod názvom SOKOL Stráže. V tom čase boli dve mužstvá: A-mužstvo hralo okresnú súťaž skupinu A, B-mužstvo hralo okresnú súťaž skupinu B.

Do konca roku 1959 mužstvo hrá v okresných súťažiach. Na prelome rokov 1959 a 1960 sa oddiel Sokol Stráže spojil s Iskrou Šaštín do jedného klubu. Toto však nevydržalo dlho a po januári roku 1961 sa Sokol Stráže osamostatnil zásluhou Jána Klemóna a prihlásil sa do okresnej súťaže, vtedajšej 4. triedy.

V súťažnom ročníku 1964/65 Stráže hrajú pod názvom Družstevník v majstrovstvách okresu, stávajú sa víťazmi okresnej súťaže a postupujú do 1. B. triedy (dnešná 5. liga). V decembri 1968 sa Družstevník Stráže premenováva na SPARTAK Stráže. Pod týmto názvom hral 5. ligu v ročníkoch

1970/1971 a 1998/1999. Toto sú najväčšie úspechy A-mužstva v súťažiach.

V súčasnosti má TJ Spartak Stráže 3 mužstvá: mužstvo dospelých, ktoré hrá majstrovstvá okresu, mužstvo dorastu, ktoré hrá majstrovstvá okresu (postup v sezóne 2010/11), mužstvo starších žiakov, ktoré hrá taktiež II. triedu

TJ BANÍK BRODSKÉ

Prezident klubu: Michal Šimon

TJ KOPČANY

Prezident klubu: Štefan Hazuza

Prvé počiatky organizovaného futbalu v obci sa datujú do obdobia rokov 1926 – 1927, keď v Kopčanoch existoval klub Rudá hviezda, ktorý zanikol v roku 1933. Medzitým už vznikol nový klub ŠK Kopčany – člen Západoslovenskej župy SFS. V roku 1931 novoutvorený športový klub vybudoval nové ihrisko Na Tefacníku. Klubovňa bola v Národnom dome v objekte hostinca Ladislava Rampáčka, ktorý vykonával funkciu predsedu futbalového klubu ŠK Kopčany a bola aj prvým trénerom.

K najstarším hráčom ŠK Kopčany patrili okrem iných Ernest Korčák st., Ladislav hrubý st., Ján Sedláček, Štefan Cvek z Cunína, Jára Maixner z Cunína, Jozef Kalman, František Liška (brankár), Silvester Riha, Emil Běhal, Ladislav Vavrinek, František Novotný, Eduard Orel, Vincent Ivánek, Ludvík Sládek, Albín Nemec, Ludevít Stupavský, Imrich hrušecký, František Grundaj, Ján Stanislav, Róbert Mareček (Motorka), Ladislav Rampáček.

Po vojne sa majstrovská súťaž sa začala hrať v r. 1946. Kopčany boli zaradené do okresnej súťaže (OS). V roku 1947/48 hrali záhorskú oblasť, kde sa umiestnili na 1. mieste.

Medzi skutočných zakladateľov kopčianskeho futbalu patria: Matej Sládek, Severín Koribaňa, Imrich Nejedly, Anton Karas, Martin Korčák,

Rudolf Vrablic, Albert Drábek, Štefan hodáň, Ladislav Rampáček, Anton Vymyslický, František Bartošik, František Zelinka. V povojnových rokoch ich nahradili: Peter Sedláček, Vincent Ivánek, Vincent Sládek, Gregor Dubecký, Ján Zabadal, Augustín Juriga, Augustín Vanek.

hospodármi klubu boli: Tomančík, Pavol Švorec, František Vajay, Ištváněk, Bedrich Čermák, Jozef Ivan, Ilja Lednaj, Milan Vašíček, Jaroslav Karas a Ferdinand Sedláček.

Medzi najstarších priekopníkov futbalu patria títo hráči: Emil Běhal, Richard hojný, Ján Stanislav, Imrich hrušecký, Ľudovít Stupavský, Peter Čulen, Adam Máčal, Jozef Rampáček, František Sedláček, Adam Šimčík, František Novotný, Ladislav Vavrinek, Eduard Orel, Jánoš Sedláček, Anton Veselský.

Na poste predsedu klubu sa taktiež vystriedalo veľa našich funkcionárov. Túto funkciu dlho vykonával Ladislav Rampáček – hospodský, Milan Vrbovský, Štefan Palkovič, Jozef Summer, Ján Popelár, František Šafránek, Milan Pekar, Milan Sedláček, Milutin Blažek, Gregor Dubecký, Jaromír Vitásek, Ladislav Dubecký, Milan Kučera, Ferdinand Čermák, Jozef Čuhanič, Miroslav Dubecký, Ján Foltýnek, Peter Rampáček, Dušan Chanečka a od r. 1992 je predsedom ŠK Kopčany Dušan Dubecký.

V roku 1961 sa konečne začalo hrať na vyhovujúcom ihrisku s riadnymi rozmermi. V roku 1965 boli otvorené nové kabíny.

TJ DRUŽSTEVNÍK POPUDINSKÉ MOČIDLANY

Prezident klubu: Marián Kocák

Počiatky vzniku futbalu sa viažu do 30. rokov 20. storočia. Prvá lopta bola zakúpená v roku 1932 a vlastnili ju Imrich Sloboda a Štefan Pekár. Prvé zápasy sa hrali za humnami Na vrškach. Spočiatku sa hrával neorganizovaný futbal, prvý zápas

odohrali „dolňáci“ proti „horňákovi.“ Prvé ihrisko bolo v Popudínach (v hliníku starej tehelne). Tvrdé podmienky sa zlepšili až po 2. svetovej vojne, kedy sa zakladali sokolské krúžky.

Prvé futbalové zápasy sa odohrali s Hlbokým a Smrdákmi, cestovalo sa traktormi a často aj na koňoch. V roku 1950 si nadšenci v časti Močidlany vybudovali regulárne ihrisko, ktoré sa na svojom mieste nachádza dodnes.

S výstavbou kabín sa začalo v roku 1975 v akcii Z za pomoci hráčov, funkcionárov a fanúšikov futbalu. Do užívania boli dané pri príležitosti 25. výročia založenia klubu 14. 8. 1976.

Prvý oficiálny majstrovský zápas sa hral 11.3.1951 s Holíčom B a skončil sa 3:3.

V roku 1957 bol Sokol premenovaný na Družstevník, nakoľko JRD športovcov finančne i materiálne podporovalo.

TJ DRUŽSTEVNÍK RADIMOV

Prezident klubu: Miroslav Masaryk

CHVOJNIČAN RADOŠOVCE

Prezident klubu: Milan Tokoš

1937 – Futbaloví nadšenci založili maloklub ŠK Radošovce a predstavenstvo obce povolilo urobiť ihrisko na bývalom trhovisku za starou váhou.

1948 – Futbalový klub dostal nový názov DŠO (dedinská športová organizácia) Sokol Radošovce.

1950 – Obecní predstavitelia prideliť futbalistom miesto na obecnej lúke na trhovisku za terajšími garážami SAD.

1957 – Padlo rozhodnutie vybudovať futbalové ihrisko v dnešných priestoroch, pri rieke Chvojnice.

12. 7. 1959 – Nový názov klubu Chvojničan, pretože v zostave Radošoviec hrávali aj futbalisti z okolitých obcí a mužstvo tak vlastne bolo reprezentantom celého okolia Chvojnice.

V roku 2007 si TJ Chvojničan pripomenula 70. výročie svojho založenia. Počas histórie TJ prešla svojím vývojom a postupne sa vybudoval celý športový areál futbalového ihriska až do dnešnej podoby.

V súčasnosti má TJ štyri futbalové mužstvá: Prípravka, starší žiaci, dorast a muži.

Najmladšie družstvá pôsobia v majstrovstvách oblasti Senica, dorast a muži hrajú v krajských majstrovstvách.

DRUŽSTEVNÍK VRÁDIŠTE

Prezident klubu: Ján Buchta

II. trieda

FK BORSKÝ SV. JUR

Prezident klubu: Roman Uher

Organizovaná telovýchova a šport v obci majú svoje počiatky v prvých rokoch po 1. svetovej vojne, kedy vznikli organizácie Jednota Sokola a Jednota Orla. Takmer súčasne sa začal v obci aj futbalový šport. V r. 1922 bol za správcu rím.-kat. ľudovej školy zvolený mladý učiteľ a organista Jozef Baláž z Dolného Baru. Ako vášnivý milovník futbalu zasvätil prvých Jurčanov do tajov dovedy v obci neznámej loptovej hry. Časť Nové trhovisko sa zmenila na futbalové ihrisko s dvoma drevenými bránami. V roku 1923 bolo zostavené futbalové družstvo, ktoré sa stretávalo s futbalovými klubmi zo Záhoria a blízkej Moravy.

Od roku 1928 sa stal predsedom klubu až do r. 1938 miestny notár Karol Gebhart. Miestny športový klub nebol až do r. 1932 registrovaný a neúčastňoval sa majstrovskej súťaže.

Výrazný rozmach futbalu v obci započal zjari v r. 1933 po jeho zaregistrovaní a zaradení do majstrovskej súťaže. V tomto období hrávali Jozef Páleníček, Ján Tomek, Ján Stašek, Stanislav Šimek, Jozef Markovič, Ján Šulc, Imrich Ehrenberger, Jozef Mračna, Jozef Baláž, Michal Hrnec, Rudolf Samek, Alojz Šrámek, Štefan Mucha, Ján Laca, Jozef Hromkovič a ďalší. Na jeseň r. 1933 sa odohrala prvýkrát súťaž s okolitými klubmi o strieborný pohár Gejzu Reháka.

Najväčšie úspechy prežíval klub, keď si v 50. rokoch vybojoval účasť v krajskej súťaži. Po územnej reorganizácii v r. 1960 sa Jur po kratšom účinkovaní zaradil ešte v krajskej súťaži do druhej triedy súťaže okresu Senica, v ktorom so striedavými umiestneniami podnes hrá, okrem 70. rokov, kedy zostúpil do tretej triedy.

Od 50. rokov do r. 1975 boli sponzorom klubu miestne Západoslenské tehelne, od r. 1976 sa stalo sponzorom JRD Záhorák v Borskom Sv. Jure. Názov klubu znel Telovýchovná jednota Záhorák v Borskom Jure.

Z veľkého počtu hráčov treba spomenúť aspoň tých, ktorí dlhoročnou činnosťou aktívneho futbalistu a svojim futbalovým umením patrili medzi najlepších. Boli to: Jozef Klempa, Jozef Baláž ml., Alexander Kovarik, Miroslav Móro, Ján Maxián.

Dňa 28. 8. 1976 bol slávnostne daný miestnej telovýchovnej jednote do užívania nový športový areál so šatňami pre rozhodcu a hráčov, so spoločenskou miestnosťou, klubovňou a toaletami. O vybudovanie areálu sa zaslúžili bývalý predseda MNV Vladimír Duffek a Severín Krátky, vedúci miestnej telhne, ako aj brigádnic z radov športovcov a fanúšikov.

OŠK ROHOV

Prezident klubu: Pavol Ivánek

Telovýchovná jednota Rohovské Rybky bola založená v roku 1966 spoločne pre obe časti obce,

Rohov i Rybky. Prvým predsedom TJ bol Eduard Štefík, tajomníkom Kľačanský z Rybiek. Jednota pri založení mala len 20 členov. Na výročnej členskej schôdzi v roku 1970 bol zvolený nový výbor v tomto zložení: predseda Jozef Kadič, tajomník Michal Kalamenovič, pokladník Vladimír Jankovič. Ďalší členovia výboru boli: Štefan Barčák, Pavol Vajgla a Karol Smetana. hospodárom bol Jozef Vépy. Telovýchovná jednota mala vytvorený len futbalový oddiel, ktorý združuje už 105 členov. V hospodárení mal dve futbalové ihriská (Rohov, Rybky). Prvý historický futbalový zápas futbalisti odohrali 19.3.1966 v Sobotišti.

V roku 1972 sa začalo budovanie nového futbalového ihriska pod brehom na konci dediny smerom k Rybkám. Mužstvo TJ Rohovské Rybky v rokoch 1980 až 1989 hralo iba na ihrisku v Rohove, ihrisko v Rybkách bolo zrušené. V tomto čase hrali v tíme iba hráči z Rohova, ktorých dopĺňali hráči zo Senice a blízkeho okolia.

Udalosti po roku 1989 zasiahli i šport. Pretože sa obce rozdelili, rozdelila sa i športová organizácia. Od roku 1991 začali pôsobiť pod názvom Športový klub (ŠK) Rohov. V tom čase boli v obci, teda v ŠK dve družstvá: dospelí (A), ktorých trénoval Viktor Blažek, a dorast – ten trénoval Ján Slezák.

Predsedia klubu: Marián Ravas (1991–1997), Jozef Čech (1998–2009), Pavol Ivánek (od 2009)

V sezóne 2006/2007 zmenil klub názov na Obecný športový klub Rohov.

FK SMRDÁKY 3

Rok založenia: 1947

Prezident klubu: Ľubomír Vričan

Športový riaditeľ: Rastislav Škojec

V Smrdákoch sa hrá futbal už od roku 1947. Klub bol založený pod názvom Slovan Smrdáky. V roku 2003 sa názov klubu zmenil na FK Smrdáky. Tímy

hrajú oblastné futbalové súťaže a spadáme pod správu ObFZ Senica.

TJ DRUŽSTEVNÍK LAKŠÁRSKA NOVÁ VES

Prezident klubu: Tibor Velický

V súčasnosti hrá A-mužstvo II. triedy ObFZ Senica. Vo futbalovom klube v tejto malej obci začínalo s futbalom hneď niekoľko výborných futbalistov, ktorí svoj talent doviedli do dokonalosti najmä v Senici. Treba spomenúť najmä bratrance Jaroslava Hílka a Stanislava Velického, ale aj Petra Vallu.

DRUŽSTEVNÍK UNÍN

Prezident klubu: Boris Malík

SLOVAN DUBOVCE

Prezident klubu: Milan Huťša

Hoci TJ Orol Dubovce, pôsobiaci v obci od roku 1925, zakúpila prvú koženú futbalovú loptu už v roku 1931, organizovaná TJ vznikla až omnoho neskôr. Bolo to v roku 1952 na podnet Jozefa Machlicu. Vďaka jeho iniciatíve vzniklo na Vlčkovianskych lúkach futbalové ihrisko. V priebehu mnohých rokov činnosti sa v družstve vymenilo veľa športovcov, ale aj funkcionárov.

Od zrodu futbalu až do roku 1959 stál na čele TJ Vendelín Biskupič. Po jeho odchode bola činnosť futbalového oddielu utlmená. K znovuzrodeniu prišlo v roku 1962, keď bol futbalovým účastníkom IV. triedy okresnej súťaže. Po dvoch rokoch sa futbalistom podarilo postúpiť do III. triedy.

V roku 1977 vznikol v obci moderný areál s novou trávnatou plochou s kabínami a sociálnymi zariadeniami. V tomto roku, keď si členovia TJ pripomínali 25. výročie vzniku, sa miestni hráči stretli s účastníkom I. ligy Jednotou Trenčín. O päť rokov neskôr odohrali futbalisti pri príležitosti 30. výročia priateľský futbalový zápas s internacionálnim Slovanom Bratislava.

Po dlhom účinkovaní v III. triede si v roku 1986 vybojovalo mužstvo postup do II. triedy okresnej súťaže. Bol to veľký úspech. Pri príležitosti osláv 35. výročia v roku 1987 si hráči zmerali sily s mužstvom Zbrojovky Brno.

TJ DRUŽSTEVNÍK KUNOV

Prezident klubu: Ivan Paveska

DUNAJ CHROPOV

Prezident klubu: Miroslav Orth

TJ LETNIČIE

Prezident klubu: Marián Dvorský

TJ DRUŽSTEVNÍK TRNOVEC

Prezident klubu: Marián Ivánek

TJ DRUŽSTEVNÍK SOBOTIŠTE

Prezident klubu: Peter Svitek

TJ DRUŽSTEVNÍK PRIETRŽ

Prezident klubu: Milan Jarábek

DRUŽSTEVNÍK HRADIŠTE POD VRÁTNOM

Prezident klubu: Stanislav Sopúch

ŠK BANÍK ČÁRY

Prezident klubu: Pavol Morávek

V roku 1924 vznikol v Čároch futbalový klub. Je teda po kluboch v Senici a Šaštíne tretí najstarší v okrese. Prví, ktorí sa oboznámili s pravidlami futbalu, boli miestni študenti, ktorí navštevovali meštiansku školu a Gymnázium v Skalici. Práve v roku 1924 bola sformovaná prvá jedenástka. Hralo sa na ulici pred obecným domom, ďalej na bočnej ulici pred hostincom Kráľoviča (Trnečku), pri soche sv. Floriana pri obecnej váhe a tak tiež oproti fare, kde teraz stojí Gamaplast. Prvý priateľský zápas sa uskutočnil koncom júla 1924 po zbere úrody na strnisku pri božej muky na

pozemkoch Jána Lábskeho. Súperom boli študenti zo susedného Šaštína. Po tomto zápase bola ustanovujúca schôdza, kde bol zvolený výbor a oddiel sa uzniesol na pomenovaní: ŠK Čáry. Za predsedu bol zvolený Ferdinand Halás a za tajomníka Alexander Mihalovič. Najväčšiu futbalovú slávu dosiahli Čáry v roku 1954, keď vyhrali I. triedu a postúpili do majstrovstiev kraja (vtedy to bola tretia najvyššia súťaž v Československu). Tu hrali s tímami z takých miest ako Dunajská Streda, Nové Mesto nad Váhom, Sereď, Senica, Piešťany, Malacky, atď.

Z liahne ŠK Čáry vyšli aj kvalitní ligoví futbalisti. Anton Bílý bol rodeným kanonierom. Hrával za Slovan Bratislava a bol aj reprezentantom vtedajšej ČSSR. Za Slovan Bratislava a Duklu Banská Bystrica hrával aj Róm Ferdinand Polák. Bol dorasteneckým reprezentantom a v roku 1968 vyhral turnaj UEFA, majstrovstvá Európy dorastencov. V súčasnosti pôsobí futbalový klub v obci pod názvom ŠK BANÍK Čáry.

III. trieda

FK ČASTKOV

Prezident klubu: Jozef Pitoňák

DRUŽSTEVNÍK DOJČ

Prezident klubu: Mário Lavorato

TJ DRUŽSTEVNÍK OSUSKÉ

Prezident klubu: Fabián Polák

V súčasnosti hrá A-mužstvo III. triedu ObFZ Senica.

TJ DRUŽSTEVNÍK PODBRANČ

Prezident klubu: Miroslav Filka

V súčasnosti hrá A-mužstvo III. triedu ObFZ Senica.

TJ ROVENSKO

Prezident klubu: Marián Rehuš

Začiatky organizovaného futbalu siahajú do roku 1952. Na Peričkových lúke bolo vybudované futbalové ihrisko. Po zohratí niekoľkých zápasov bolo družstvo prihlásené do okresného majstrovstva IV. triedy. Hráči si zakúpili výstroj z vlastných zdrojov, Klement Iváček dal drevo na futbalové bránky. V roku 1956 vzniká Sokol Rovensko, ale z dôvodu, že viacerí hráči odmietli vstúpiť do TJ Sokol, družstvo sa muselo pre nedostatok hráčov odhlásiť zo súťaže. Časť hráčov odchádza hrať futbal do susedného Sobotištia.

Po dlhšom čase v roku 1962 vzniká nový oddiel Družstevník Rovensko. Zakladateľmi boli: J. Hanus, Š. Weis, M. Surový, E. Junas. Mužstvo sa v tej dobe posilnilo aj o hráčov z okolia a hrávalo na špicí III. triedy.

V roku 1965 začína svoje pôsobenie aj mužstvo dorastu. V roku 1996 po prvýkrát vstúpilo do okresnej súťaže aj mužstvo žiakov.

ŠFK ŠTEFANOV

Prezident klubu: Ladislav Buček

V súčasnosti hrá A-mužstvo III. triedu ObFZ Senica.

FC KÁTOV

Prezidentka klubu: Beáta Ludašová

Ostatné kluby:

FK ČÁČOV 1933

Rok založenia: 2009

Prezident klubu: Milan Zburín

Tréner: Miloš Malárik

V súčasnosti klub reprezentujú len mládežnícke tímy v súťažiach ObFZ Senica.

ŽENSKÝ FUTBAL

TJ SLÁVIA HOLÍČ

Ženský futbalový oddiel bol založený 2. júna 1967. Jeho zakladateľom a zároveň prvým trénerom bol Viliam Bystrický, ktorý v tom čase pracoval ako učiteľ na II. ZDŠ v Holíči. Ženskému futbalu sa venoval sedemnásť rokov. Káder hráčok tvorili žiačky a učiteľky ZDŠ a SVŠ.

Systematická príprava sa začala na jeseň 1968. V roku 1969 zmenil oddiel názov, keď prešiel pod DRUŽBU Holíč a sedem rokov reprezentoval mesto pod touto hlavičkou. V roku 1976 sa oddiel opäť osamostatnil a vrátil sa k pôvodnému názvu TJ SLÁVIA HOLÍČ. O dva roky neskôr do názvu pribudla skratka patronátneho podniku SŠM (Semenárske štátne majetky).

Viliam Bystrický zastával funkciu trénera aj predsedu TJ. Neskôr funkciu predsedu TJ zastávali: Marián Honza, Ján Novák a Petronela Bradáčová.

Tréneri ŽFO:

2. 6. 1967 – 1982 – Viliam Bystrický
 1982 – 1985 – Ľudmila Juráňová a Jolana Krajníková
 1985 – 1989 – Augustín Jobus
 1989 – 1994 – Bohumil Beneš
 1994 – 1995 – Anna Mokrohajská rod. Trnková
 1995 – 1996 – Mária Palkovičová
 1996 – 1998 – Augustín Jobus
 1998 – 1999 – Miroslav Špaček
 1999 – jún 200 – bez stáleho trénera

Kapitánky ŽFO: Zuzana Sládečková, Ľudmila Juráňová, Viktória Kráľovičová, Štefánia Gulišová, Petronela Bradáčová, Vladimíra Ružičková, Mária Palkovičová.

Najväčšie úspechy:

Majster Slovenska: 5x (1981, 1983, 1985, 1987, 1991) 2. miesto v ČSFR v roku 1991

Slovenský pohár: 9x víťaz (5x finalista)

Medzi najvýznamnejšie úspechy patrí tiež titul futbalistka roka, ktorý sa podarilo získať hráčkam Ľudmila Juráňová (1974), Štefánia Gelišová, Mária Ježková (1978), Iveta Kujovská (1986).

Hráčky – reprezentantky ČSSR, ČSFR a SR: Viktória Kráľovičová, Mária Palkovičová, Anna Reháková, Štefánia Gelišová, Iveta Kujovská, Jitka Klimková, Jiřina Dzurová, Jana Daňková, Oľga Kušnierová, Katarína Koráčáková.

Vo výbere neoficiálneho reprezentačného družstva SR hrali: Ľudmila Juráňová, Zuzana Sládečková, Viera Vlková, Eva Šetinová, Anna Belková, Petronela Turečková (Bradáčová), Berna Ružičková, Anna Trnková (Mokrohájska).

Aktívnu športovú činnosť (účinkovanie v republikových súťažiach) ukončil ŽFO v júni roku 2000.

GOLF

Golf je šport, v ktorom sa hráč snaží dostať golfovú loptičku do jamky a používa pri tom rôzne palice. Golf sa hrá na jamkách, do ktorých sa má loptička dostať. Väčšina ihrísk má podľa možnosti 9 alebo 18 jamôk. Keďže má väčšina jamôk jamkovisko príliš ďaleko od odpaliska a nedá sa zasiahnuť prvou ranou, je medzi jamkoviskom a odpaliskom nízko sekajúci pruh zvaný fervej (angl. fairway). Každá hra je založená na hraní určitého počtu jamôk v danom poradí. Jedno kolo znamená 18, na 9-jamkových ihriskách sa preto chodí dvakrát 9 jamôk. Na každej jamke sa začína odpalom z odpaliska a pokračuje sa ďalšími ranami, pokiaľ loptička neskončí v jamke. Cieľom je použiť čo najmenej úderov. V roku 1906 sa v Tatranskej Lomnici odohral prvý golfový zápas v Uhorsku, na ktorom sa zúčastnilo niekoľko vtedajších prvotriednych hráčov. Zápas sa tu hral na dostihovej dráhe. V roku 1909 vzniklo v Uhorsku prvé golfové ihrisko. V roku 1932 bol založený Golfový zväz Československej republiky. Golfové ihriská v medzivojnovom období vznikli v Tatranskej Lomnici a Piešťanoch. Po druhej svetovej vojne štát golf ako buržoázny a individuálny šport nepodporoval. Jeho rozvoj sa opäť začal až v roku 1990. Dnes je na Slovensku viac než 15 golfových ihrísk.

OSOBNOSTI

Chovancová, Katarína

11. 7. 1993 Skalica

Začínala s tenisom, no po zranení v roku 2007 presedlala na golf. V priebehu troch rokov dosiahla zelenú kartu a od roka 2010 je pre ňu golf prioritou. V roku 2012 zvíťazila na medzinárodných majstrovstvách

Slovenska, v rokoch 2010 a 2011 vyhrala turnaj Faldo Series Slovak Championship, obsadila druhé miesto na SKGA Tour Skalica v roku 2011, zvíťazila na univerzitných majstrovstvách Slovenska a po výborných výsledkoch na akademických majstrovstvách sveta v Liberci sa dostala na hendikep 0. Zúčastnila sa aj na tímových majstrovstvách Európy, na svetovom šampionáte aj na univerzitných majstrovstvách Európy. Jej cieľom stať sa profesionálnou hráčkou golfu.

KLUBY

Golf Senica

O Záhorí, ako o novej golfovej krajine sa hovorí už dlhšie. Región má veľkú výhodu klimatických podmienok a podložia. Okrem toho celé územie je na pieskových dunách, a teda sa nepremočí, čo predlžuje sezónu od skorej jari do neskorej jesene. Prvú osemnástku architekt Martin Munka nazval Sand (Pine) Course. Ako nasvedčuje názov ihriska, vyznačuje sa veľkou plochou pieskových bankrov. Z toho istého piesku sú postavené gríny na ihriskách celého Slovenska. To spolu s borovicovým porastom vytvára nezabudnuteľný charakter tejto lokality. S celkovou dĺžkou 6814 metrov a parom ihriska 73 tak táto majstrovská osemnástka ponúkne výnimočné zážitky so záverom na ostrovnom greene.

Golfové ihrisko v Senici

Druhá osemnástka sa volá Lake Course. Najmä v druhej časti má charakter odlišný od prvého

ihriská. Väčšina jamiek bude mať vodnú prekážku. S celkovou dĺžkou 6660 metrov a parom 72 tak vznikne veľmi náročné majstrovské ihrisko s ambíciou organizovania PGA turnajov.

Za najzaujímavejšiu jamku Munka považuje č. 27, nazývanú Albatros, par 5. Dravcom na vzdialenosť približne 260 metrov cez jazero bude možné dosiahnuť green a zahrať Albatros. Areál golfového ihriska sa rozprestiera na 180 hektároch bývalého prevažne borovicového lesa, ktorý spestrujú aj duby, smrek, brezy a jeľše. Terén v nižšie položených miestach je rovinatý, celkové prevýšenie ihriska však bude 35 metrov a viaceré jamky sa budú hrať smerom dolu. V areáli sa počíta s výstavbou desiatok chát a rodinných domov, ku ktorým povedú osvetlené cesty. Takže, kto raz chcel mať ihrisko vždy, keď je doma, naozaj poruke, môže sa mu tento sen splniť práve pri Šajdíkových Humenciach.

Golf Skalica

V posledných rokoch si svoje pevné miesto medzi športmi v Skalici našiel golf. Bolo to najmä vďaka kvalitnému zázemiu, ktoré tu bolo pre význačcov toho športu vybudované. V roku 2008 sa rozbehli zemné práce na budúcom golfovom ihrisku a okrem toho sa pripravovala štruktúra golfového klubu. V roku 2010 pod vinohradmi ožil areál zatiaľ deväťjamkového golfového ihriska. Otvorené boli kompletne cvičné plochy, čiže priestor pre nácvik dlhých odpalov, krátkych prihrávok z rôznych pozícií, z piesku, a, samozrejme, aj green pre patovanie, čiže kompletne tréningové zázemie.

Začali sa usporadúvať turnaje, začalo sa pracovať s mládežou, rástol počet členov klubu. Postupne sa však rozbehli práce na dobudovaní druhej časti golfového areálu – ďalších deviatich jamiek. To sa aj podarilo a 21. mája 2010 bolo slávnostne otvorené 18-jamkové golfové ihrisko. Skalica sa tak priradila k málo mestám na Slovensku, ktoré sa takýmto areálom môžu pochváliť. Symbolickú pásku prestrihli vtedy prezidentka skalického golfového klubu Magda Vášáryová, primátor Skalice

Katarína Chovancová pri tréningu

Stanislav Chovanec a generálny riaditeľ akciovej spoločnosti Grafobal Skalica Marián Kožíšek. Vo februári tohto roka časopis Golf vyhlásil vo svojej ankete Zlatý albatros skalický areál za najkrajšie golfové ihrisko roka 2010. Pocta prvého oficiálneho odpalu pripadla jednému z najväčších slovenských golfových talentov Skaličanke Katke Chovancovej, ktorej sa v nasledujúcom období mimoriadne darilo. Zúčastňovala sa mnohých turnajov a majstrovstiev predovšetkým v krajinách strednej Európy. K jej najväčším úspechom patrí bronzová medaila z majstrovstiev Slovenska juniorov a tiež víťazstvo na Nick Faldo Slovak Championship 2010, odkiaľ postúpila do celosvetového finále. To sa uskutočnilo v Severnom Írsku a Katarína tam bola druhou najlepšou Slovenkou. V roku 2012 dosiahla významný úspech, keď sa stala univerziádnou majsterkou Slovenska a veľmi dobre sa umiestnila aj na následných univerziádnych majstrovstvách sveta v Liberci. Jej najväčším úspechom však bol zisk titulu majsterky Slovenska amatérskych hráčov.

Ďalší významní hráči: René Šimanský, Dana Polakovičová, Karol Juriš, Ján Košťál, Igor Radič, Peter Budil, Oto Zwiržina, Roman Čambál, Zuzana Vančová, Marian Ševčík, Miloš Antalovič, Ivan Dobák, Peter Dóka, Andrej Karnas, Martin Volek, Ľubomír Kutálek, Erik Mikulka, Andrej Mocko, Rastislav Piňos, František Polák, Igor Radič, Jozef Rozič, Dagmar Wiesengangerová, Dagmar Žáková, Adriana Žáková a Slávka Vančová.

GYMNASTIKA

Gymnastika je všestranný súbor telesných cvičení. Rozlišujeme športovú a modernú gymnastiku. Športová gymnastika vznikla z náradového telocviku. Je jedným z najstarších olympijských športov. Prvýkrát bola zaradená do programu OH v Amsterdame v roku 1928. V ženských kategóriách sú pretekárskymi disciplínami: preskok, bradlá, kladina a prosné, v mužských kategóriách sú disciplínami: prosné, kôň na šírku s drždami, kruhy, preskok, bradlá a hrazda. Okrem toho rozlišujeme ešte súťaže na trampolíne a športový aerobik. Moderná gymnastika je jeden z mála čisto ženských športov. Jeho hlavnou charakteristickou črtou je cvičenie s náčiním: švihadlo, obruč, lopta, kužeľ a stuha. Cvičenie gymnastiek je kombinácia akrobacie, tanca a baletu, sprevádzaná nevídanou zručnosťou s náčiním a maximálnou ohybnosťou v kĺboch dolných aj horných končatín a chrbta.

OSOBNOSTI

Kovačič, Vladimír

8. 3. 1941 Cífer

Výraznou mierou sa zapísal do histórie slovenského športu, najmä športovej gymnastiky. Bol juniorským reprezentantom ČSSR a zároveň členom širšej mužskej reprezentácie, pripravujúcej sa na

olympijské hry v Tokiu 1964. Pri posledných kontrolných pretekoch na toto podujatie pri salte vzad spadol a utrpel úraz, ktorý znamenal koniec pretekárskej kariéry. Na športovú gymnastiku však nezanevrel a po vzniku Armádného strediska vrcholového športu Dukla Banská

Bystrica v roku 1967 sa v ňom stal prvým gymnastickým trénerom. Podieľal sa na výchove takých gymnastov ako Babiak, Chrappa či Kútik. V rokoch 1971 – 75 bol predsedom Slovenského gymnastického zväzu, neskôr veliteľom ASVŠ Dukla Banská Bystrica. Dlhodobejšie pôsobil v USA, vyučoval aj na Vojenskom gymnázii SNP v Banskej Bystrici, v súčasnosti žije v Mladej Boleslavi (Česká republika).

Novák st., Ján

30. 11. 1911 Viedeň – 4. 8. 1984 Trnava

Prvé dotyky so športom zažil vo viedenskom Sokole. Po skončení I. svetovej vojny a vzniku Československa sa rodina presťahovala do Trnavy. Tu začal chodiť do školy a jeho záujem o šport ho priviedol do Sokola, kde sa aktívne venoval gymnastickým cvičeniam. Ako cvičenec a neskôr tréner sa zúčastnil na viacerých všesokolských zletoch v Prahe. Po skončení vojny bol zamestnaný v Pezinku ako krajský školský inšpektor. V roku 1951 nastúpil na Obchodnú akadémiu v Trnave ako stredoškolský profesor. Vyučoval techniku administratívy, nemčinu a predovšetkým telesnú výchovu. Pritom od roku 1953 bol riaditeľom Športovej školy dorastu v Trnave.

V školských službách zostal až do nástupu na dôchodok začiatkom osemdesiatych rokov. Okrem gymnastiky sa venoval futbalu, volejbalu, stolnému tenisu a lyžovaniu a bol vášnivým turistom. V roku 1953 založil s manželkou gymnastický klub v Trnave a bol spoluzakladateľom TJ Slávia. V skromných podmienkach vytvoril v Trnave jeden z najúspešnejších oddielov športovej gymnastiky v Československu. Počas troch desaťročí vychoval veľa dobrých gymnastov a gymnastiek a taktiež učiteľov telesnej výchovy a trénerov športovej gymnastiky. K športovaniu priviedol aj svojich synov Ľubomíra (1950) a Jána (1952), ktorý pokračuje v otcových šlapajach dodnes. Spolu s Júliusom Benkom založil v roku 1969 dnes najstaršiu pohárovú gymnastickú súťaž pre talentovanú mládež na Slovensku Pohár starobylej Trnavy. Bol iniciátorom a organizátorom významných medzinárodných súťaží v športovej

gymnastike v Trnave ako napr. Spartakiádna súťaž v roku 1979 či Družba v roku 1984, bol aj cvičiteľom spartakiád. Za svoju činnosť dostal viacero vyznamenaní, z ktorých si najviac cenil Tyršovu medailu.

Novák ml., Ján

17. 10. 1952 Trnava

Už v roku 1968 sa stal trénerom žiačok, junioriek a žien v gymnastickom oddiele TJ Slávia Trnava. Od roku 1971 bol trénerom žiačok Československa a o desať rokov sa stal hlavným trénerom

reprezentačného družstva junioriek. V roku 1988 založil v Trnave medzinárodný Gym festival. Je členom Slovenského olympijského výboru, členom Councilu FIG a expertnej skupiny MŠVVaŠ SR na financovanie slovenského športu. V roku 2013 bol opätovne zvolený za prezidenta Slovenskej gymnastickej federácie.

Pálfyová, Matylda

11. 3. 1912 Kostolany n. Hornádom – 23. 9. 1944 Brestovany

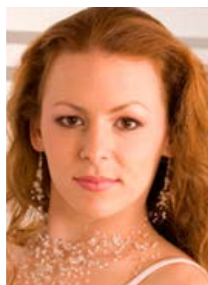
Účastníčka a strieborná medailistka olympijských hier 1936 v Berlíne je prvou ženou, ktorá zo Slovenska štartovala na olympijských hrách a spolu s Jozefom Herdom aj prvou slovenskou medailistkou.

S gymnastikou začínala vo vtedajšom Sokole a v tvrdej konkurencii sa prepracovala do reprezentačného družstva ČSR. Na majstrovstvách sveta 1938 v Prahe získala titul majsterky sveta a vo viacboji bronzovú medailu. V závere tridsiatych rokov sa presťahovala z Košíc do

Bratislavy a po rozpade republiky skončila s gymnastikou. Začala sa venovať vodným športom a najmä jazdecku. Zázemie preň našla v Malých Brestovanoch pri Trnave. Pri jednej z návštev po páde z koňa tragicky zahynula. Slovenský olympijský výbor od roku 2005 udeľuje Cenu Matyldy Pálfyovej, ktorá je určená ženám za športové výsledky, aktivitu v športe a olympijskom hnutí.

Sekerová, Zuzana

25. 9. 1984 Trnava

Bývalá československá reprezentantka v športovej gymnastike, členka AŠK Slávia Trnava. Účastníčka majstrovstiev sveta i Európy a Svetového pohára v športovej gymnastike, OH v Sydney 2000 a OH

v Aténach 2004. V roku 2004 vyhrala kladinu na svetovom pohári v Čile. V rokoch 1993 – 2001 sa nepretržite predstavovala na domácom šampionáte. Na majstrovstvách Európy bola štyrikrát, rovnaký počet účastí má aj na majstrovstvách sveta. Momentálne žije v USA.

KLUBY

Klub gymnastických športov Slávia Trnava

Začiatky trnavskej gymnastiky siahajú do konca dvadsiatych rokov minulého storočia a sú úzko späté so sokolským hnutím a neskoršími zakladateľmi Gymnastického oddielu Slávia Trnava manželmi Helenou a Jánom Novákovcami. Obaja aktívne cvičili v Sokole a neskôr pôsobili ako cvičitelia a funkcionári. V roku 1952 vzniká v Trnave Športová škola dorastu, ktorej riaditeľom sa stáva Ján Novák a súčasne vedie oddelenie gymnastiky. V decembri 1953 bola založená TJ Slávia Trnava, kde popri lyžiarskom a šachovom oddiele manželia Novákovci zakladajú oddiel športovej

gymnastiky. Už v roku 1954 sa družstvo dorasteniek umiestňuje v celoslovenskej súťaži na 3. mieste. V roku 1955 to už bolo 2. miesto a Viera Schmidtová-Ilavská v súťaži jednotlivkyň obsadila 3. miesto, ktoré obhájila o rok neskôr vo Svite. Na majstrovstvách ČSR v roku 1956 v Ústí nad Labem bolo družstvo dievčat na 3. mieste, bronzovú medailu získala v súťaži jednotlivkyň Eva Váryová.

V roku 1957 na M ČR v Brne získala bronzovú medailu ďalšia výborná pretekárka Slávie Dáša Novotná. V roku 1959 bol oddiel vyhodnotený ako druhý najlepší v ČSR. V roku 1960 sa 32 dorasteniek a 16 dorastencov reprezentujúcich TJ Slávia Trnava zúčastňuje na II. celoštátnej spartakiáde. Z priemyslovky sa činnosť oddielu v roku 1962 presúva na V. ZDŠ, kde oddiel pôsobil až do otvorenia slávickej športovej haly Na Rybníku v roku 1974, kde bola zriadená špecializovaná gymnastická telocvičňa. V roku 1963 sa stal predsedom oddielu Július Benko, ktorý pôsobil i ako obetavý tréner. V roku 1966 mal oddiel už 11

cvičiteľov a trénerov a asi 140 cvičiacich dievčat a chlapcov.

Medzi dievčatami vynikala predovšetkým Oľga Šelpöciová, u chlapcov Ján Novák ml. a Štefan Kirka, ktorý neskôr zavŕšil svoje pretekárske snaženie v Dukle Banská Bystrica. V roku 1967 začal s prípravou chlapcov učiteľ Vojtech Schöň, neskôr predseda TJ Slávia Trnava a významný gymnastický funkcionár. Zo zverencov trénera Schöňa vynikol predovšetkým Leonard Kolena. V roku 1969 založili Ján Novák a Július Benko súťaž O pohár starobylej Trnavy, ktorá sa koná bez prestávky dodnes a je každoročne prehliadkou slovenských gymnastických nádejí v kategórii žiačok. Je to najstaršia pohárová súťaž na Slovensku. V úvodnom ročníku obsadili trnavské dievčatá 2. miesto, v nasledujúcich ročníkoch niekoľkokrát zvíťazili Trnavčanky Helena Müllerová, Mária Marušincová, Marika Kollárová, Renáta Návoiová, Eva Ševcová, Zuzana Sekerová. Na konci šesťdesiatych rokov sa v súťažiach v rámci

Pohár starobylej Trnavy je najstaršou pohárovou súťažou športových gymnastiek na Slovensku. V júni 2013 pribudol do kroniky 45. zápis.

Československa presadzujú Alena Kollárová a Erika Babáková. U chlapcov Leonard Kolena. Trénerský kolektív tvoria výlučne dobrovoľní tréneri: Ján Novák st., Helena Nováková, Ján Novák ml., Július Benko, Vojtech Schön, Dana Michalcová, Silvia Rogovská. V roku 1970 má oddiel už 11 trénerov a 140 členov. Leonard Kolena reprezentuje Slovensko na medzinárodných pretekoch v Paríži, prvé úspechy zaznamenávajú žiačky Mária Marušincová, Helena Müllerová, Mária Kollárová. V roku 1971 sa na majstrovstvách Slovenska presadzujú Mirka Siantová, Dana Hrašnová, Oľga Šelpöciová, Silvia Piknová. V roku 1972 sa majsterkou Slovenska stáva Mária Marušincová pred oddielovými kolegyňami Renátou Návojomou a Marikou Kollárovou.

Oddiel usporiadal majstrovstvá Československa dorasteniek v telocvični PdF UK. V roku 1973 na majstrovstvách Slovenska dorasteniek víťazí Marika Kollárová na bradlách i kladine. Kollárová spoločne s Renátou Návojomou sú členkami výberu olympijských nádejí ČSSR, kde vo funkcii trénera pôsobí Ján Novák mladší. Oľga Šelpöciová zvíťazila na akademických majstrovstvách Slovenska v Trnave. Otvorením špecializovanej gymnastickej telocvične v športovej hale Slávia Na rybníku sa podstatne vylepšili tréningové podmienky pre dievčatá a chlapcov.

V rokoch 1976 – 77 činnosť chlapcov postupne zanikla a oddiel sa zameriaval len na prípravu dievčat. Popri raste výkonnosti dievčat rástli i organizačné schopnosti oddielu. V roku 1979 poriadal oddiel veľkú medzinárodnú spartakiádu mužov a žien. Na majstrovstvách ČSSR žiačok sa na vynikajúcom 2. mieste umiestnila Monika Herčíková a zaradili ju do výberu ČSSR žiačok. V roku 1980 usporiadal oddiel majstrovstvá Československa mužov a žien. Krátko po tomto podujatí tragicky zahynul Vojtech Schön, ktorý bol motorom oddielu hlavne v organizačných činnostiach. V roku 1981 sme usporiadali trojstretnutie mužov a žien ČSSR – Holandsko – Francúzsko. Do reprezentácie ČSSR boli zaradené: Monika Herčíková

v juniorskom tíme, Henrieta Trníková a Mirka Zelenayová vo výbere olympijských nádejí.

Pri oddiele bolo od roku 1976 činné TSM, ktorého vedúcim trénerom bol Ján Novák st. V roku 1982 bolo trnavské TSM vyhodnotené na 1. mieste na Slovensku. V tom čase trénerský kolektív viedol Ján Novák ml. Kolektív ďalej tvorili: Ján Novák st., Viktor Strmenský, Alena Krajčovičová, Oľga Štefanovská, Jaroslav Ježo, Helena Šternová, Miroslav Ševčovič, Miroslav Konečný.

V roku 1984 vyvrcholili organizačné snahy oddielu, keď sme boli usporiadateľmi vtedy významnej medzinárodnej súťaže juniorov a junioriek Družba. Krátko po podujatí zomrel zakladateľ oddielu, tréner a ústredná postava oddielu Ján Novák st. Po krátkom útlme sme v roku 1988 zorganizovali hneď dve významné akcie za sebou, a to Majstrovstvá Československa mužov a žien a medzištátne stretnutie ČSSR – Anglicko mužov a žien. Súťaže sa konali pod spoločným názvom Gymnastický festival. Tento názov sa udržal dodnes a sú to najvýznamnejšie preteky na Slovensku. Pravidelne sa na nich zúčastňuje 8 – 15 štátov.

V roku 1989 sme usporiadali medzištátne stretnutie žien ČSSR – Maďarsko, o rok neskôr poslednú akciu v rámci spoločného štátu ČSSR – Rumunsko. V rokoch 1987 – 91 Ján Novák pôsobil ako profesionálny tréner, spoločne s ním trénovali trénerky z povolania Katarína Babalová, Daša Pocisková a Monika Šišková. Od roku 1991 účinkovali v Trnave tréneri z Ukrajiny, ktorí pozdvihli úroveň nielen trnavskej gymnastiky, ale aj celej reprezentácie Slovenska. K vtedajším úspešným trnavským gymnastkám patrili: Miroslava Smržíková, Karin Belicová, Ivana Pätoprstá, Petra Vozáková, Scarlet Olešová a Michaela Sláviková. Ľudmila Puškarevová, ktorá trénovala v Trnave až do roku 1997, vychovala veľmi úspešnú generáciu dievčat: Zuzanu Sekerovú, Evu Ševcovú, Petru Nehézovú, Elenú Hlobeňovú. Michaela Sláviková reprezentovala trnavskú gymnastiku v drese

Slovenska na majstrovstvách Európy v Štokholme v roku 1994. Trnavské dievčatá víťazili pravidelne na majstrovstvách Slovenska v mládežníckych kategóriách. V roku 1996 sa majstrovstvách Európy junioriek v Birminghame zúčastnili Eva Ševcová a Zuzana Sekerová a hneď pri prvom štarte sa presadili do európskej špičky: ako členky družstva sa umiestnili na 7. mieste, siedma bola Eva Ševcová aj vo finále na kladine, vo viacboji boli dievčatá na vynikajúcom 12. a 13. mieste. Majstrovstiev sveta v roku 1997 v Lausane sa zúčastnila pretekárka Mária Krnáčová, ktorá do oddielu prišla z Detvy spoločne s trénerkou Katarínou Krekáňovou. Na vynikajúcich výsledkoch trnavských dievčat mali zásluhu i ukrajinské choreografky Zina Solovievová a Oxana Vintilovová. Ďalšou ukrajinskou trénerkou bolo Olexandra Širenková, ktorá v rokoch 1998 – 99 pôsobila v klube i v reprezentácii Slovenska, v rokoch 1999 – 2000 viedol trnavské gymnastky Valentin Šumovskij, jeho manželka Svetlana bola trénerkou až do roku 2001.

V roku 1998 na majstrovstvách Európy junioriek v St. Peterburgu štartovali Zuzana Sekerová a Eva Ševcová. Zuzana obsadila vo viacboji vynikajúce 11. miesto. V roku 1999 sa na majstrovstvách sveta v čínskom meste Tianjin zúčastnila aj trojica Trnavčaniek: Zuzana Sekerová, Eva Ševcová a Dobroslava Lehotská. Po dobrom výkone Zuzana vybojovala pre Slovensko účasť na olympijských hrách. Samostatnej účasti na OH 2000 v Sydney predchádzali majstrovstvá Európy v Paríži, na ktorých sa zúčastnili Zuzana Sekerová a Dobroslava Lehotská. Zuzana sa vo viacboji umiestnila na vynikajúcom 13. mieste. Aj keď v poslednej disciplíne v prostných sa Zuzana na OH v Sydney dopustila niekoľkých chýb, už samotná účasť bola veľkým úspechom. V roku 2001 na Majstrovstvách sveta v Ghente v družstve Slovenska sa predstavili dve trnavčanky - Zuzana Sekerová a Dobroslava Lehotská. Obe prispeli dobrými výkonmi k historicky najlepšiemu umiestneniu družstva na majstrovstvách sveta. Majstrovstvá Európy v roku 2002 sa konali

Zuzana Sekerová

spoločne s Majstrovstvami Európy juniorov, kde debutovala Petra Mudráková v družstvách juniorov, v družstve žien pretekala Dobroslava Lehotská.

Kvalifikácie na OH 2004, majstrovstvá sveta v Anaheime v USA, sa zúčastnila Petra Mudráková a po odmlke opäť Zuzana Sekerová. Po vynikajúcom výkone na ME 2004 v Amsterdame, kde obsadila na kladine 6. miesto, si vybojovala miestenku na svoje druhé OH v Aténach 2004. Zuzana Sekerová sa v roku 2005 zúčastnila na Svetovej univerziáde v tureckom Izmiere. Na MS v Melborne v preskoku obsadila vynikajúce 13. miesto. Natália Paulíčková na olympiáde mládeže EYOF 2005 v Talianskom Lignano bola úspešná v preskoku, kde obsadila 19. miesto. V roku 2006 sa

zúčastnila majstrovstiev Európy žien v gréckom Volose Mária Homolová. V tom istom roku nás na majstrovstvách sveta v dánskom Aarhuse reprezentovali Mária Homolová a Natália Paulíčková, ktorá sa umiestnila v preskoku na vynikajúcom 22. mieste.

Úspešné sú taktiež pretekárky športového aerobiku, ktorý je súčasťou klubu od roku 1997. V roku 1998 a 1999 Slovensko na majstrovstvách sveta reprezentovala Gabriela Malinová. Anna Dúdiková sa zúčastnila v roku 2001 ME

v Zaragoze, v roku 2002 MS v Klaipede, v roku 2003 ME v Debrecíne a v roku 2004 MS v Sofii. V roku 2005 na MEJ v Coimbre (Portugalsko) skončila na 13. mieste Svetlana Lazarevová a 14. Natália Fagová. Svetlana Lazarevová sa v roku 2006 zúčastnila MS žien a Natália Fagová MSJ v čínskom meste Nanjin. Zatiaľ posledným medzinárodným vystúpením trnavskej pretekárky bola účasť Natálie Fagovej na MS v nemeckom Ulme.

Prvý júnový víkend 2012 vošiel do histórie športovej gymnastiky v Trnave. Tamojšie medzinárodné majstrovstvá Slovenska žien a junioriek poctila svojou prítomnosťou pražská ikona tohto olympijského odvetvia Věra Čáslavská. Trojnásobná účastníčka OH (1960, 1964, 1968) v nich získala sedem zlatých a štyri strieborné medaily. K tomu treba pridať aj jej štyri tituly z majstrovstiev sveta a jedenásť z majstrovstiev Európy. Na snímke Marty Országhovej je zvečnený slávnostný okamih: prezident Slovenského olympijského výboru František Chmelár odovzdáva vzácnjej hostke Trofej SOV. Pred ňou prevzali rovnaké vyznamenanie iba dve zahraničné osobnosti - prezident Medzinárodného olympijského výboru Jacques Rogge z Belgicka a prezident Európskych olympijských výborov Patrick Hickey z Írska.

HÁDZANÁ

Hádzaná je tímová loptová hra, kde si dva tímy po sedem hráčov (šesť plus brankár) hádžu a odrážajú loptu, pričom sa pokúšajú hodiť ju do bránky tímu súpera. Moderná hádzaná sa zvyčajne hráva v interiéri, ale existujú aj varianty hádzanej hrávanej vonku a plážovej hádzanej. Hra je rýchla a zahŕňa telesný kontakt, najmä keď obrancovia zabraňujú útočníkom v strelení gólu. Na rozdiel od basketbalu, kde sa hráči môžu dopustiť len 5 faulov, hádzanári sa môžu dopustiť viacerých faulov, ktoré sú považované za dobrú obranu a narušajú rytmus útočiaceho tímu. Hádzaná sa hráva na ihrisku 40 metrov dlhom a 20 metrov širokom. Dlhšie okraje ihriska sa nazývajú postranné čiary a kratšie sú bránkové čiary. Na oboch koncoch ihriska sa nachádzajú bránky. Štandardný zápas má dva polčasy po 30 minút s desaťminútovou prestávkou.

OSOBNOSTI

Bertalanová-Dibuszová, Erika

21. 8. 1964

Hrávala za Topoľníky. Zo všetkých hráčok odohrala najviac, až 15 ligových ročníkov, posledný v roku 1998/99. V 362 ligových zápasoch strelila 896 gólov. Zahrala si aj v Pohári IHF, EHF a PVP.

Boháčiková-Polačiková, Mária

12. 8. 1954 Madunice

Ako 14-ročná začala trénovať hádzanú za dorastenky Odevy Hlohovec a ako juniorka získala v roku 1973 titul majsterky ČSSR. V roku 1975 reprezentovala na MS v ZSSR a o tri roky neskôr bola na majstrovstvách sveta členkou družstva, ktoré skončilo štvrté. V Odevy

Hlohovec aktívne pôsobila 22 rokov, do roku 1990. Tu tiež získala viacero ocenení. Bola vo výbere all stars, najlepšia hráčka, najlepšia strelkyňa (14 gólov v jednom zápase). Posledné ocenenie získala v roku 2011, keď ju zaradili do all stars v ankete o najlepšiu hádzanárku Hlohovca v histórii.

Bohunický, Pavel

15. 7. 1933 Bohdanovce nad Trnavou

Vysokoškolský pedagóg, hráč a tréner hádzanej, ktorý sa výrazným spôsobom podpísal na rozvoji hádzanárskeho športu v Trnave. Stal sa aktívnym hráčom, neskôr aj kapitánom hádzanárskeho oddielu

Spartak Trnava a v hádzanej s 11 hráčmi sa podieľal po zisku dvoch druhých miest na titule majstra republiky (1954). Súťažne pokračoval hádzanou so 7 hráčmi. So školským hádzanárskym družstvom trnavského gymnázia získal prestížny titul majstra Československa. Popri pedagogickej a trénerskej činnosti s mládežou stále hrával aktívne hádzanú v Slávii Trnava. Stal sa asistentom reprezentačného trénera družstva Československa. Od roku 1966 pôsobil ako poradca na Ministerstve mládeže a školstva Alžírkej republiky a zároveň ako tréner reprezentačného mužstva tejto africkej republiky. Po návrate zo zahraničného pôsobenia sa podieľal na stabilizácii hádzanárskeho družstva Slávie, ktoré zakrátko prešlo pod Lokomotivu Trnava. Stal sa reprezentačným trénerom juniorského celku, s ktorým sa prebojoval na MS vo Švédsku. Práca s mládežou bola ťažiskovou počas celého jeho pedagogického pôsobenia, pri ktorej sa vždy riadil zásadami čestnej hry. V ankete o trnavského hádzanára storočia získal za Mariánom Hirnerom a Františkom Šulcom čestné tretie miesto. Bol tiež ocenený za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava.

Brestovanský, Milan

18. 5. 1957

Opora trnavskej mužskej hádzanej v osemdesiatych rokoch minulého storočia, najlepší hádzanár Slovenska v rokoch 1984, 1985, 1986 a 1987. Československý reprezentačný dres obliekal v tomto období

187-krát. V roku 1988 účastník olympijských hier v Soule. Po nich odišiel hrať do Nemecka, vystriedal kluby vo Wiesbadene a Gross Bierberau. V súčasnosti žije v Nemecku, kde napr. hral, potom pôsobil ako tréner (TSG Gross-Bieberau).

Dávid, Peter

17. 4. 1966 Bratislava

V pamätnom ročníku I. hádzanárskej ligy 1993/94, vôbec prvom v samostatnej slovenskej súťaži, keď získali hádzanári Lokomotívy Trnavy zatiaľ svoj jediný majstrovský titul, bol kapitánom mužstva.

V roku 1993 získal s Lokomotívou po prvý raz Slovenský pohár. S hádzanou začínal na Záhorí, no jeho najlepšie roky na Slovensku prišli v trnavskej Lokomotíve. V mužstve z pozície spojky patrila medzi najlepšími hráčov, bol dirigentom hry mužstva. Reprezentoval úspešne Slovensko a vo svojich začiatkoch v Trnave bol obľúbeným trénerom mladých hádzanárov. Pôsobil ako tréner slovenskej reprezentácie, zároveň je aj trénerom v Nemecku. Tam má angažmán od sezóny 1995/96, keď začínal v TV Kirchzell.

Debnár, Jozef

6. 11. 1948 Cífer

Ako tréner viedol mužov MŠK Hlohovec v sezóne 2002/2003, v r. 1999 trénoval celok Nitry v I. slovenskej lige mužov. Hrával za Sokol Cífer, ČH Bratislava B, VTJ Martin a TJ Drôtovňa Hlohovec až do svojich 36 rokov. Je

držiteľom plakety Za rozvoj hádzanárskeho športu na Slovensku od Slovenského zväzu hádzanej, štyrikrát sa umiestnil v desiatke najlepších športovcov mesta Hlohovec.

Debnár, Karol

26. 3. 1936 Cífer

V rokoch 1961 – 1963 obliekal prvotligový dres TJ Slávia Trnava. Ďalšie oddiely: RH Praha (1955 – 57), TJ Motorlet Praha, neskôr trénoval TJ Sokol Cífer a Lokomotívu Trnava. Ako tréner mládeže vchoval v Trnave viacerých

známych reprezentantov: Milana Brestovanského, Juraja Šimeka, jeho rukami prešli aj Marián Hirner, Peter Mesiarik či Viktor Dubovský. Je nositeľom štátneho vyznamenania Za vynikajúcu prácu.

Dugovič, František

2. 10. 1938 Cífer

V mladosti patrila k najvernejším hráčom cíferskej hádzanej. Počas aktívnej činnosti, ktorá trvala do roku 1966, odohral 150 zápasov. Od roku 1974 až doteraz, teda už vyše 39 rokov, sa ako tajomník TJ príkladne

stará o chod ciferského klubu a ako tréner o výchovu mladých hádzanárskeho nádeje. V roku 2003 získal s mladšími žiakmi TJ Sokol Cífer 3. miesto na majstrovstvách Slovenska a zároveň v tom istom roku vybojoval titul majstra Trnavského kraja.

Egriová-Kováčová, Marika

19. 9. 1965 Topoľníky

Za Topoľníky odohrala počas deviatich súťažných ročníkov 212 ligových zápasov, strelila 551 prvoligových gólov, celkom za Topoľníky nastriela 2178 gólov. Hrala v pohári IHF, EHF a PVP, Československo reprezentovala štyrikrát.

Gabalec, Milan

1942 – 2006

Odchovanec hádzanej v Trnave, od roku 1966 hráč a opora Drôtovne Hlohovec, stredná spojka, výborný stratég, mozog i duša hádzanárskeho mužstva. Od roku 1971 tréner Drôtovne, vychoval viacero reprezentantov ČSSR,

medzi nimi aj syna Petra.

Gažo, František

17. 1. 1919 Trnava – 10. 1. 1990 Trnava

Stredoškolský učiteľ na Gymnázium J. Hollého, neskôr na SPŠ strojníckej v Trnave (1957). Prevzal štafetu po Hajdóczy. Po maturite na trnavskom gymnázium vyštudoval Filozofickú fakultu Slovenskej univerzity v Bratislave. Na začiatku jeho telocvikárskeho pôsobenia bola atletika, ktorá sa potom prelínala celým jeho športovým pôsobením, najmä počas pedagogického pôsobenia na Strednej priemyselnej škole, a potom aj vo futbalovom oddiele Spartak Trnava. Dôležitým ťažiskom jeho pôsobenia bol najskôr basketbal, no potom to bola hádzaná. Z jeho iniciatívy bol v lete 1947 založený v TŠS Trnava hádzanárske oddiel, v ktorom bol dokonca trojedinou

osobnosťou – predsedom, trénerom i hráčom. Vo vôbec prvom hádzanárskom stretnutí hranom v Trnave 21. septembra 1947 sa podieľal na klubovom víťazstve dvomi gólmi. Dokázal najmä medzi svojimi študentmi vytvoriť širokú a kvalitnú hráčsku základňu, ktorá jeho princípy a športovú filozofiu postupne preniesla do celého Slovenska. Svojou osobnosťou ďaleko prekročil trnavské hradby nielen vo vtedajšom Československu, ale aj v hádzanárskej Európe. Bol autorom vôbec prvej odbornej publikácie o hádzanej (1955), ktorá vyšla na Slovensku. Na začiatku 60. rokov pôsobil v Spartaku Trnava ako atletický a jednu sezónu i ako futbalový tréner. Na jeho počesť organizuje atletický klub ŠAK Strednej priemyselnej školy Memoriál F. Gaža. V roku 2000 dostal za zásluhy o rozvoj telesnej výchovy a športu v Trnave ocenenie Čestné občianstvo in memoriam.

Grajcar, Mikuláš

5. 8. 1934 Trnava – 18. 5. 2004 Piešťany

Jeho meno je neoddeliteľne spojené s trnavskou hádzanou i napriek tomu, že od roku 1966 žil a pôsobil v Piešťanoch. Jeho doménou bola v začiatkoch predovšetkým hádzaná s 11 hráčmi. Začínal s ňou na trnavskom gymnázium pod vedením F. Gaža. Bol dvojnásobným majstrom republiky v hádzanej s 11 hráčmi, najprv ako dorastec (1951), potom aj medzi dospelými (1956). Do roku 1966 pôsobil v hádzanárskom oddiele trnavskej Slávie. Bol výborným hráčom a potom aj trénerom sedmičky, aby v roku 1966 odišiel do družstevnej Piešťany, kde strávil dve hráčske sezóny. Ako tréner bol úspešný najmä s mladými, ako s trnavským dorastom, tak aj reprezentačnými vysokoškolskými, akademikmi. V rokoch 1970 – 1972 pôsobil ako tréner v Alžírsku. V ankete o trnavského hádzanára storočia sa umiestnil v základnej sedmičke. V roku 2006 začali v Piešťanoch s organizovaním Memoriálu Mikuláša Grajcara.

Gubrický, Ernest

11. 3. 1939 Trnava

Zaslúžilý tréner hádzanej, má za sebou úspešnú hráčsku (Slávia Trnava) a najmä trénerskú kariéru. Začínal v Dubnici, pokračoval vo VSŽ Košice, ČH Bratislava a trnavskej Lokomotive. Ako tréner účinkoval

v rokoch 1978 – 1982 a 1984 – 1986 pri junioroch ČSSR, v rokoch 2002 – 2004 pri slovenskej mužskej hádzanárskej reprezentácii. Ako tréner sa zúčastnil na piatich majstrovstvách sveta a jedných majstrovstvách Európy. Držiteľ Pamätnej medaily predsedu Trnavského samosprávneho kraja. Od roku 2012 je členom Siene slávy slovenskej hádzanej.

Hargaš, Ivan

1. 1. 1948 – 11. 9. 2010

Ivan Hargaš bol odchovancom trnavskej hádzanej a okrem Lokomotívy hrával aj v Chebe. Najväčšie úspechy zožal ako tréner. Viedol československú a neskôr slovenskú reprezentáciu. Na klubovej úrovni

trénoval Trnavu, Zlín, Topolčany, ŠKP Bratislava, Považskú Bystricu, Karvinú, Zubří, Hlohovec a rakúsky Leoben. S Karvinou vyhral tri majstrovské tituly v rokoch 2000 - 2002 a prebojoval sa s ňou až do Ligy majstrov. Na Slovensku dosiahol najväčšie úspechy v osemdesiatych rokoch, keď s Trnavou úspešne účinkoval v európskych pohároch. V roku 1995 doviedol k majstrovskému titulu Topolčany.

Hirner, Marián

5. 7. 1953 Trnava – 25. 2. 2005 Bratislava

Legenda československej, a potom aj slovenskej hádzanej. Okrem dlhodobého pôsobenia v trnavskej hádzanej hral počas vojenčiny za ČH Bratislava, za VSŽ Košice a napokon v nemeckej bundeslige za TV

Grosswallstadt. Bol viackrát vyhlásený za najlepšieho československého a slovenského hádzanára na poste brankára. Bol dlhoročným československým reprezentantom, potom trénerom Trnavy, s ktorou získal v roku 1994 prvý historický titul majstra Slovenska. V posledných rokoch svojho života bol prezidentom HK 47 Trnava. Na jeho počesť sa začal v roku 2006 poriadat' Memoriál Mariána Hirnera o putovný Pohár primátora mesta Trnava. S hádzanou začal v roku 1965, nasledovalo účinkovanie v I. dorasteneckej lige a aj prvý úspech, víťazstvo v I. ročníku Slovenského pohára v hádzanej dorastencov a titul najlepšieho brankára. V roku 1972 prešiel do prvého mužstva trnavskej Lokomotívy, hrajúcej vtedy II. ligu. V roku 1973 nastúpil konať základnú vojenskú službu do ČH Bratislava, kde svoje hádzanárske pôsobenie ukončil titulom majstra ČSSR. Pretože už bol členom československého reprezentačného mužstva a jeho Trnava hrala stále v II. lige, odchádza na prechodné hostovanie do VSŽ Košice. Odtiaľ sa vracia už do prvoligovej Trnavy a absoljuje polročnú prípravu na olympijské hry v Montreale. Zo záverečnej nominácie je však ako „mladý“ vyradený. Absolvoval majstrovstvá sveta v hádzanej v Dánsku 1987, za reprezentáciu odohral 162 zápasov a strelil 2 góly. Ako prvý slovenský hádzanár si zahral v rokoch 1986 – 1988 v prestížnej hádzanárskej bundeslige v drese celku TV Grosswallstadt. Po návrate do Trnavy sa zapája opätovne do hádzanárskeho života, najprv zasadol na trénersku lavičku a s mužstvom Lokomotívy vybojoval majstrovský

titul. Na prelome roku 2000 je zvolený za Trnavského hádzanára storočia, stáva sa zároveň aj členom All Stars Teamu Slovensko 20. storočia. Pôsobí ako prezident HK 47 Trnava. Po prekonaní ťažkej choroby mu však zlyháva srdce a jedna z najväčších osobností trnavskej hádzanej odchádza do večnosti.

Ilavská-Schmidtová, Veronika

29. 1. 1937 Lubeník

Majsterka sveta Veronika Ilavská-Schmidtová patrí medzi najvýznamnejšie osobnosti celej hádzanárskej histórie na Slovensku. Keď mala šesť mesiacov, jej rodina sa presťahovala z gemerského Lubeníka

do Trnavy, kde otec vtedy získal prácu. Táto skvelá športovkyňa žije v Trnave dodnes. Hádzaná hrala do 32 rokov, potom sa venovala trénerskej dráhe. Stojí za povšimnutie, že telesná kultúra v SR má iba dve športovkyne, ktoré sa môžu pochváliť titulom svetových šampiónok v kolektívnom odvetví. Obe reprezentantky zaradili do záverečnej nominácie ČSR na majstrovstvá sveta 1957 v hádzanej žien. Trnavčanka Veronika Schmidtová (za vydata Ilavská) hrávala na ľavom krídle a Bratislavčanka Anna Rišová (za vydata Čáповá) bola brankárkou. Obe sa výraznou mierou pričinili v Belehrade o zlaté medaily pre našu krajinu, keď v premiérových MS výber Československa senzačne triumfoval. A pritom Schmidtová dovtedy nemala na konte ani jeden oficiálny medžištátny štart. V hlavnom meste Juhoslávie však 20-ročná Trnavčanka dostala šancu hneď od prvého zápasu. V celom turnaji dosiahla päť gólov, z toho dva vo finále proti Maďarsku (7:1). Z plejády zvučných mien mimoriadne bohatej kroniky tohto športu na trnavskej úrovni je V. Ilavská-Schmidtová doteraz jedinou medailistkou vo vrcholných svetových či európskych súťažiach. Dlhoročnú členku

Telovýchovnej jednoty Spartak TAZ Trnava pred tromi rokmi uviedli do Siene slávy slovenskej hádzanej. Prvý tucet osobností takto slávnostne poctili 4. januára 2011 v Hlohovci.

Kalafut, Peter

19. 10. 1960 Kežmarok

Bývalý československý reprezentant v hádzanej. Hráč TJ Lokomotíva Trnava, účastník OH v Barcelone 1992, kde československé družstvo skončilo na 9. mieste. V súčasnosti pôsobí ako tréner v Nemecku.

Kántorová-Zsigársciková, Katarína

26. 5. 1964 Dunajská Streda

Za Topolníky odohrala 92 ligových zápasov v priebehu piatich súťažných ročníkov, strelila 163 ligových gólov, celkom za Topolníky nastriela 842 gólov. V rokoch 1987 – 1992 bola hráčkou Interu Bratislava. Hrala v pohári IHF, EHF a PVP, Československo reprezentovala 25-krát.

Kovačový st., Ivan

11. 5. 1945 Cífer

Všestraný športovec. Už ako 17-ročný strážil svätýňu divíznych ciferských hádzanárov. Počas vojenskej prezenčnej služby (1964 – 66) chytal za RH Plzeň-Slovany (II. liga). Po návrate do rodného Cífera bol nepretržite

oporou divízneho celku až do roku 1972. Od svojich pätnástich rokov patril tiež k veľkým nádejám slovenského motokrosového športu v triede do 50 ccm. Súťažne jazdil štyri roky a darilo sa mu, o čom svedčia aj vavríny za víťazstvá v Gbeloch (dvakrát) či Nitre. Od roku

1972 pôsobí ako hádzanársky tréner zväčša pri dievčenských alebo ženských družstvách (Sokol Cífer, TJ VŠ Trnava, tréningové stredisko mládeže pri TJ Lokomotíva Trnava, TJ Skloplast Trnava). Počas trénerskej kariéry, ktorá ešte pokračuje, vychoval viacero prvoligových hráčov a hráčok. Za všetkých spomeňme Gregúrka a Ivanoviča (Lokomotíva Trnava), brankárku Gašparovičovou-Gáabrišovou (Duslo Šaľa), Duchoňovú či Žiškovic-Reisenbüchlerovú (obe Inter Bratislava).

Končeková-Tandlmayerová, Mária

11. 8. 1953 Trnava

Bývalá československá reprezentantka v hádzanej, brankárka Spartaka Trnava a Iskry Partizánske. Účastníčka olympijských hier v Moskve (1980), kde Československo obsadilo 5. miesto.

Krištofík, Vladimír

24. 7. 1941 Cífer

Jeho hádzanárske začiatky sa datujú od roku 1956, keď si ako ôsmak na ZŠ v Cíferi postupne osvojoval hádzanársku abecedu. V tejto kolektívnej hre sa zdokonalil na odbornom učilišti v Dubnici nad Váhom. V r. 1959

bol už jednou z opôr dorastencov Cífera v bojoch o majstra Československa v Košiciach. Vojenčinu si odkrútil v druholigovom celku Dukla Praha-Ružyně. Po návrate do Cífera bol dlhoročnou oporou tamojších hádzanárov. Počas dvoch sezón v rokoch 1968 – 70 obliekal dres prvoligovej Lokomotívy Trnava. V závere svojej bohatej 23-ročnej kariéry (1975 – 78) pôsobil v TJ Stavbár Modranka.

Kuruc, Emil

2. 11. 1945

Bol členom telovýchovného hnutia od roku 1957, najskôr v TJ Lokomotíva Hlohovec (orientačný beh), od roku 1963 ako hádzanár v TJ Odeva Hlohovec. Od roku 1964 bol trénerom hádzanárskych dorasteniek Odevy, s ktorými dvakrát získal titul majstrov Slovenska (1973 a 1974). Od roku 1970 bol tajomníkom a v rokoch 1976 – 1988 a 1990 – 2003 predsedom TJ Odeva, neskôr MŠK Hlohovec. Vyznamenania: Zlatá plaketa Slovenského zväzu hádzanej za zásluhy o rozvoj hádzanej na Slovensku (2001).

Lackovič st., Ján

10. 10. 1931

Bol zakladateľom hlohovskej hádzanej. Ako hráč absolvoval svoje prvé zápasy už v roku 1951 pri oficiálnom zrode hádzanej v meste. Bol nielen prvým hráčom, ale postupne aj trénerom, tajomníkom, hospodárom a vedúcim mužstva, predsedom hádzanárskeho oddielu Sokol Hlohovec. Hráčsku kariéru ukončil v roku 1959, no až do roku 1975 pôsobil ako prvoligový rozhodca.

Lengyelová, Anita

30. 6. 1968

V drese Topolníkov (1985 – 1994) v 163 zápasoch strelila 222 gólov. V rokoch 1994 – 1998 účinkovala v Zlatnej na Ostrove. Hrala v pohári IHF, EHF, PVP. Za reprezentáciu odohrala osem zápasov.

Lépesová, Eva

21. 7. 1969 Dunajská Streda

V slovenskej najvyššej súťaži hrala za Topolníky, Inter Bratislava a BCT Bratislava. Za Topolníky odohrala 119 ligových zápasov za 6 súťažných ročníkov a strelila 394 gólov. Zahrala si v Pohári IHF, EHF, PVP i Lige majstrov s holandským družstvom Roermond. V roku 1993 sa zúčastnila na majstrovstvách sveta v hádzanej v Nórsku (9. miesto). Československo a neskôr Slovensko reprezentovala 50-krát. Bola dvakrát majsterkou Holandska a dvakrát pohárovou víťazkou Holandska.

Medvecká-Mahorová, Helena

20. 11. 1942

Svoj veľký hádzanársky talent dokazovala už v dorasteneckom veku, bola reprezentantkou Slovenska a ČSSR. Je odchovankyňou novozámockej hádzanej, ktorú zdobí zisk titulu dorasteneckého majstra ČSSR.

V roku 1960 sa stala hráčkou Odevy Hlohovec, práve v čase, keď sa tu začal formovať budúci majstrovský kolektív. Bola dlhoročnou kapitánkou družstva a zároveň najlepšou strelkyňou I. a II. ligy, zaslúžila sa o trofej na turnaji o Pohár SNP v roku 1963. Svojimi výkonomi sa prepracovala do reprezentácie ČSSR. V roku 1969 odohrala zápas, ktorý sa zapísal do histórie hádzanej na Slovensku vysnívaným titulom majstra ČSSR. Bola reprezentantkou ČSSR (junioričky 1962 – 64, ženy 1964 – 69), je majsterkou športu a trojnásobnou držiteľkou titulu majstrier ČSSR (1968/69, 1969/70, 1972/73). V roku 2001 bola nominovaná medzi desať najlepších hádzanárok 20. storočia na Slovensku. Aj po skončení aktívnej činnosti sa venovala hádzanej ako trénerka a funkcionárka. V roku 2012 slávnostne vstúpila do Siene slávy.

Mesiarik, Peter

8. 12. 1963 Myjava

Dvojnásobný olympionik. V pozícii brankára sa zúčastnil olympijských hier v Soule (1988) a Barcelone (1992). Počas svojej športovej kariéry 168-krát reprezentoval Československo a v roku 1988 bol vyhlásený za

najlepšího hádzanára Slovenska. Drží jeden rekord, ktorým sa málokterý slovenský hádzanár môže pochváliť, v roku 1984 bol s Duklou Praha víťazom hádzanárskeho PEM. Hráč Lokomotívy

Trnava, hral aj za ŠKP Bratislava, potom hráč Topoľčian a nemeckého Obernburgu.

Michalčíková, Agneša

4. 10. 1948

Pochádza z Veľkých Kostolian. V roku 1964 prišla do dorastu Odevy Hlohovec, je držiteľkou všetkých medailí Odevy v lige, troch zlatých, troch strieborných a troch bronzových. Majsterka športu, dvojnásobná najlepšia strelkyňa ligy, 94-násobná reprezentantka ČSSR, účastníčka MS v Juhoslávii 1973 a ZSSR 1975.

Németh, Pavol

21. 8. 1939 Vojtechovce

V roku 1969 zakladal spolu s Arpádom Bugárom a Štefanom Horváthom hádzanársky oddiel v Topoľníkoch. Dorastenky priviedol k titulu majstrier Slovenska i Československa v roku 1972. So ženami Partizánskeho získal československý majstrovský titul v sezóne 1984/85. Topoľnícke hádzanárky trénoval od roku 1969 do roku 1999 (okrem súťažného ročníka 1984/85). Krátky čas trénoval v Zlatnej na Ostrove a rok i v Dunajskej Strede. Ďalšie úspechy: 1977/78 – víťaz Československého pohára, 1983/84 – účasť v Lige majstrov s Partizánskym, 1978/79 – štvrtfinále PVP, 1985/86 – 3. miesto v PVP.

Némethová-Döményová, Jolana

17. 3. 1954 Topoľníky

Hrala za MDŽ Bratislava (1969 – 1972), Topoľníky (1972 – 1989), Partizánske (1984/85), ETO Győr, Maďarsko (1990 – 1993), TV Boxberg, Nemecko (1994 – 1996), TV Buchen, Nemecko (1997). Trénovala TV

Boxberg (1994 – 1996). Za reprezentáciu odohrala 80 medzištátnych zápasov, za Topoľníky 957 zápasov, strelila 4063 gólov. Od roku 1998 do roku 2012 bola predsedníčkou Olympijského

klubu Žitného ostrova. Najväčšie športové úspechy: 1971/72 – dorastenecká majsterka Slovenska i Československa, 1980 Moskva – 5. miesto na olympijských hrách, 1981 Dánsko – 1. miesto na majstrovstvách sveta B, 1982 Maďarsko – 5. miesto na majstrovstvách sveta, 1984/1985 – majsterka Československej republiky v drese Partizánskeho. Hrala v Lige majstrov, Pohári IHF, EHF, PVP. Dostala viacero vyznamenaní, medzi nimi Bronzové olympijské kruhy (2000).

Oravec, Jozef

14. 6. 1934 Hlohovec

Bývalý hráč Odevy, neskôr tréner Odevy Hlohovec, Drôtovne Hlohovec, Nitry, Partizánskeho, reprezentácie junioriek a žien ČSSR. Počas svojej trénerskej kariéry vchoval množstvo skvelých hádzanárov a hádzanárok, v roku 1969 získal majstrovský titul s Odevou Hlohovec. S Iskrou Partizánske vydobyl Slovenský pohár, Československý pohár, majstrovský titul i Pohár víťazov pohárov (1980). V roku 1974 získal s učňovským tímom Drôtovne Hlohovec prvenstvo v celoštátnej súťaži Ministerstva ťažkého priemyslu ČSSR.

Pavelková, Eva

26. 12. 1952 Cífer

S hádzanou začínala počas štúdia na Strednej pedagogickej škole v Modre. Pokračovala v ligovom doraste ZMDŽ Bratislava, kde sa neskôr stala brankárskou oporou prvoligových hádzanárok. Svoje

dobré výkony potvrdzovala aj v juniorskej reprezentácii Slovenska či vo výberoch Bratislavy. V roku 1976 ju zlanárlí funkcionári druholigového Družstevníka Topoľníky. O dva roky s týmto družstvom slávila víťazstvo v Československom pohári, neskôr aj postup do prvej celoštátnej ligy. Topoľníkom ostala verná osem rokov. Rok

obliekala dres druholigových Bánoviec nad Bebravou a aktívnu športovú činnosť ukončila ako hrajúca trénerka v TJ Skloplast Trnava. Dnes sa v rodnej obci stará o talentovaných športovcov.

Polačeková, Priska

29. 10. 1954 Malé Blahovo

Ako dorastenka sa tešila z československého titulu v roku 1972. Bývalá československá reprezentantka v hádzanej (125 zápasov), hráčka TJ Družstevník Topoľníky, kde odohrala 1028 zápasov a strelila 4928 gólov. Pôsobila aj v nemeckom TV Boxberg. Hrala v Lige majstrov, v pohári IHF, EHF aj PVP. Účastníčka OH v Moskve 1980, kde Československo skončilo štvrté. Na svetovom šampionáte v roku 1974 vybojovala s reprezentáciou šieste miesto.

Reisenbüchlerová-Žišková, Martina

25. 4. 1974 Trnava

S hádzanou začínala v roku 1983 v Cíferi ako tretiačka ZŠ na poste ľavého krídla. V roku 1985 prestúpila do dorastu TJ Skloplast Trnava. Po rozpade oddielu odchádza do Interu Bratislava. Od roku 1992 začala

pravidelne obliekať prvoligový dres žltó-čiernych. Talentovaná krídelníčka sa 24. januára 1996 prvýkrát objavila aj v reprezentácii Slovenska na 23. ročníku turnaja O štít mesta Cheb. Kontá súperiek v reprezentácii zaťažila vyše 100 gólmi, prvý vsietila Rusám. Súťažné ročníky 1995/96 a 1996/97 v drese Interu patrili k jej najvydarenejším. Odrazilo sa to aj v ankete Najlepšia hádzanáarka Slovenska za rok 1996, v ktorej 22-ročná krídelníčka skončila piata. Dnes je trénerkou žiackych nádejí v Cíferi.

Ruman, Ján

22. 10. 1943 Pusté Úľany

Telovýchovný pedagóg a hádzanársky tréner. Svoje športové pôsobenie začínal ľadovým hokejom (brankár Spartaka Trnava). S hádzanou začal počas pôsobenia na trnavskej VI. ZDŠ na Gorkého ulici trénova-

ním dievčenského družstva. Veľkým úspechom bolo získanie titulu majstra Československa s celkom starších dorasteniek. Z jeho zverených postupne vyrastali reprezentantky ako Tandlmajerová-Končeková, Cabaďajová, Klembárová, Kupčíková, Súkeniková, Nováková, Kolečányová. V jeho trénerskom portfóliu sú známe a významné ženské hádzanárske družstvá ako Odeva Hlohovec, Modranka, Skloplast, Spartak, VŠ (2x vicemajster republiky pred známymi Topolníkmi), pôsobil aj vo vtedajších ZDA Prievidza. So svojimi zverencami i zverenkyňami bol školský majster Slovenska. Neskôr trénoval žiakov Lokomotívy Trnava, no tento nádejný trénerský rozbeh mu zastavila vážna choroba.

Stachovičová-Hrčková, Ingrid

27. 8. 1974 Zvončín

S hádzanou začínala na Základnej škole v Suchej nad Parnou pod vedením učiteľa Hrebíčka. Po nástupe na Gymnázium v Hlohovci hrala ako dorastenka a dva roky aj v družstve žien za Odevu Hlohovec pod vedením trénerov

Miškoviča a Turbeka. Po maturite ju kontaktoval tréner prvoligovej Plastiky Nitra Zerzáň. Tu pôsobila ako hráčka dorasteneckého prvoligového družstva a súčasne hrala aj prvú ligu žien. Po roku prestúpila do Štartu Bratislava a o ďalší rok

do Interu, ktorý v ročníku 1998/99 získal v extralige ako nováčik bronzové medaily. Ako jedna z najlepších hráčok družstva sa prebojovala do slovenskej reprezentácie. V Interi pôsobila päť rokov. Neskôr hrala v Nemecku a športovú kariéru ukončila v najvyššej hádzanárskej lige Dánska v LSU Saeby (1999/2000) a Fox Team Nord Frederikshavn (2001 – 2006), ktorý sa zlúčil s klubom Saeby. V rokoch 2001 a 2002 bola kapitánkou slovenskej reprezentácie.

Šulc, František

8. 6. 1950 Chotěboř, Havlíčkov Brod

Hádzanársky strelec svetových parametrov. S hádzanou začínal v drese Karvinej (1968 – 1971), pokračoval v ČH Bratislava (1971 – 1977), potom nasledovala trnavská Lokomotíva (1977 – 1985). Hral na olympiáde v Montreale

(1976), na olympiáde v Barcelone (1992) pôsobil ako tréner vtedajšej československej reprezentácie, hral tiež na majstrovstvách sveta 1982 v Nemecku. Po skončení aktívnej hráčskej činnosti pôsobil ako tréner v Košiciach, potom dva roky v Trnave, následne pôsobil štyri roky v Spojených arabských emirátoch a Kuvajte. Po návrate pôsobil v ŠKP Bratislava a znova v Trnave. V súčasnosti pracuje pri hádzanej v Topolčanoch. Najlepší hádzanár Slovenska 1974, 1979 a 1981, 144-krát reprezentoval Československo. Bol povestným kanonierom, ako tréner bol zasa povestný svedomitou, no neraz nepochopenou tvrdou a náročnou prácou. V ankete o Trnavského hádzanára storočia sa umiestnil na druhom mieste.

Törökóvá-Volnerová, Eva

31. 5. 1972 Dunajská Streda

V Topolníkoch odohrala za päť súťažných ročníkov 101 stretnutí, v ktorých strelila 255 gólov. Odtiaľ prestúpila do chorvátskej Puly a neskôr do Zlatnej na Ostrove. Hrala v pohári IHF, šesťkrát

reprezentovala Slovensko v medzištátnych zápasoch.

Trandžíková-Nováková, Daniela

26. 10. 1956 Melčice

Jedna z najvýznamnejších postáv hlohovskej hádzanej. V drese Odevy hrala sedem rokov, ďalej pôsobila ako hráčka Trenčína, Prešova, Austrie Viedeň, má na konte vyše 300 reprezentačných štartov, držiteľka striebornej medaily z MS 1986 v Holandsku, dvojnásobná účastníčka olympijských hier (Moskva 1980, Soul 1988), prvenstvo v ankete Najlepšia hádzanáarka ČSSR v roku 1979 a 1980, tri majstrovské tituly so ZVL Prešov.

Turbek, František

12. 12. 1932 Lomná

V roku 1955 nastúpil na hlohovské gymnázium ako učiteľ telesnej výchovy. Má veľkú zásluhu na vzniku športového areálu na škole. Od roku 1955 sa pravidelne podieľal so študentmi na nácvikoch spartakiád. Za dosiahnuté výsledky dostal titul vzorný cvičiteľ. Ako tréner dorasteneckých a seniorských družstiev vychoval niekoľko reprezentantiek ČSSR. Vo funkcii trénera získal v rokoch 1969/70 a 1971/72 s Odevou Hlohovec majstrovský titul. V rokoch 1974 – 1977 trénoval ženské prvoligové družstvo Duslo Šaľa. Mužov Šale trénoval v sezóne 1979/80. V roku 1983 dostal titul vzorný tréner. Trénoval družstvá žiačok a dorastenciek pri Mestskom športovom klube Hlohovec.

Ulašín, Alexander

16. 5. 1942 Trnava

Začínal síce so žiackym futbalom, no od 13 rokov začal hrať hádzanú vo vtedajšej Slávii Trnava. Počas vysokoškolských štúdií na SVŠT Bratislava bol členom družstva trojnásobného akademického majstra republiky. Po ukončení štúdia začal pracovať

v dnešných ŽOS Trnava a bol pri transformácii hádzanárskeho oddielu Slávia Trnava do hádzanárskeho oddielu Lokomotíva Trnava v roku 1969. Ten sa pomerne rýchle vypracoval medzi najlepšie celky vo vtedajšom Československu. Bol jeho dlhoročným funkcionárom a v pamäti je najmä úspešná oddielová reprezentácia v európskych súťažiach i v zájazdoch do Kanady a USA. Postupne vtedy hrali v Lokomotíve Trnava úspešní reprezentanti Marián Hirner, Milan Brestovanský, Juraj Šimek, František Šulc, Peter Mesiarik, Miloš Bardiovský, Peter Kalafut, Peter Dávid. Keď odišiel pracovať do bratislavského vedenia železníc, svoju funkcionársku činnosť v Lokomotíve Trnava síce ukončil, no okolnosti ho nakoniec privolali naspäť. Pôsobil tu na funkcionárskej báze do roku 2011, kedy nástupný HK 47 Trnava skončil činnosť a transformoval sa na HC Trnava, dnes už neexistujúci.

Valo, Daniel

7. 5. 1979 Topoľčany

Odchovanec piešťanskej hádzanej sa predstavil na troch európskych šampionátoch a dvakrát reprezentoval Slovensko na majstrovstvách sveta. V rokoch 2001, 2002, 2003 a 2007 bol vyhlásený na

najlepšieho hádzanára Slovenska. V sezóne 2013/14 bol hráčom nemeckého bundesligového celku HSG Wetzlar. Ako pravá spojka strieľal góly postupne v Piešťanoch, ŠKP Bratislava, SKP Frýdek-Mýstek (ČR), BSV Bern Muri (Švaj.), MT Melsungen a HSG Wetzlar (oba Nem.).

Spomienka na zašlú slávu trnavskej hádzanej: Milan Brestovanský v preši súperovej obrany. Vpravo sa prizrá jeho útočnému pokusu pivot Richard Matúšek

Hlohovčan Miloš Bardiovský odvádza v trnavskej Lokomotíve ŽOS skvelú robotu

V bývalej federálnej lige mávali grády aj súboje Trnavčanov s pražskou Duklou

KLUBY

Hádzaná v Trnave

Táto moderná loptová hra je dieťaťom dvadsiateho storočia. Vznikla v Dánsku, Nemecku, Švédsku a v Čechách. Tam sa hrala od roku 1905 ako česká hádzaná, ktorú v podstate rekreačne hrávali medzi vojnami v Trnave členky RTJ a študenti gymnázia. V ostatnej Európe sa hrala hádzaná so 7 alebo 11 hráčmi a v roku 1936 sa v tejto podobe hádzaná dostala aj na OH v Berlíne, od polovice minulého storočia sa hrá vo svete výhradne táto, tzv. medzinárodná hádzaná.

V bývalom Československu sa začala hrať v roku 1947, kedy vznikol aj v Trnave prvý hádzanársky oddiel, pôsobiaci v TŠS Trnava. Na jeseň toho istého roku sa hral v Trnave aj prvý hádzanársky zápas so 7 hráčmi. Zakladateľom, trénerom, hráčom a súčasne predsedom oddielu bol profesor trnavského gymnázia František Gažo. Začali úspešne a už v roku 1948 sa stali majstrami Slovenska. Od roku 1950 prešli na hádzanú s 11 hráčmi, hneď v tom istom roku sa stali aj majstrami Slovenska a do reprezentácie sa dostal brankár Jozef Medovič. Na majstrovstvách sveta (Štokholm 1954) štartoval v reprezentácii aj Trnavčan Anton Kopecký. V roku 1956 získali trnavskí hádzanári v hádzanej s 11 hráčmi titul majstra republiky, vôbec posledný, ktorý bol vtedy udelený. Od roku 1957 sa totiž začala hrať iba hádzaná so 7 hráčmi. V prvom období sa najprv hralo pod hlavičkou TŠS, potom KOVO a nakoniec Spartak. O úspešné výsledky sa zaslúžili Anton Kopecký, Jozef Zvolenský, Jozef Lukačovič, Pavel Bohunický, Jozef Medovič, František Gažo, Štefan Stanek.

Hádzanársky oddiel prešiel do Slávie Trnava a prišlo nové úspešné obdobie. Spočiatku sa hrávalo na škarvovom ihrisku orolskej záhrady, neskôr už pod strechou modernej športovej haly. Prakticky neustále pred početným publikom. Medzi osobnosti trnavskej hádzanej patrili Vojtech Kredátus, Jozef Hadrava, Mikuláš Grajciar, Ernest Gubrický, Ladislav Hlavatý, Jaroslav Jaroš,

Ivan Kolesík, Juraj Paulíček, Alexander Imberger, František Mišovič, Pavol Harušiak, Ladislav Bednárík. Hádzaná v tomto období súperila, a veru úspešne, o postavenie športovej jedničky v meste s futbalistami. To kládlo značné nároky aj na ekonomickú stránku, a preto hádzanári v roku 1969 prechádzajú pod krídla Železničných opravovní a strojární ako Lokomotíva Trnava. Nastáva ďalšie úspešné obdobie trnavskej hádzanej, kedy sa bojuje nielen o najvyššie posty v celoštátnej najvyššej súťaži, ale prichádzajú aj stretnutia so zahraničnými súpermi a naopak, trnavskí hádzanári exportujú svoje športové umenie do zahraničia.

Významná je účasť v pohároch IHF a PVP. Oporami sú postupne, ako šli roky, Jozef Hirner, Ján Lukačovič, Milan Jedlička, Karol Petro, Juraj Droběna, Ivan Hargaš, Richard Matúšek, Vladimír Malina, Štefan Tomašík, Ján Slanicay, postupne pribúdajú Marián Hirner, Peter Kučera, Viktor Dubovský, Vladimír Teplanský, Milan Brestovanský, Juraj Šimek, František Šulc, Miloš Bardiovský, Ládó Pospíšil, Radek Martinát, Peter Mesiarik, pod vedením trénerov Pavla Bohunického, Ernesta Gubrického, Ivana Hargaša, Richarda Matúška, ako aj Františka Šulca. Popri štátnej reprezentácii hráči Milan Brestovanský, Peter Mesiarik, Peter Kalafút, potom ako tréner aj František Šulc reprezentujú na olympiádach v Montreale, Mnichove a Barcelone.

Svoj zatiaľ najväčší úspech dosiahli hádzanári symbolicky aj reálne v roku dvadsiateho piateho výročia existencie ako Lokomotíva Trnava. V sezóne 1993/94 sa stali prvými a vo svojej histórii i po prvý raz majstrami Slovenskej republiky. Víťazný káder pod vedením trénera Mariána Hirnera tvorili Alexander Voroncov, Miloš Hačko, Tomáš Just, Peter Hátaš, Rastislav Jedinák, Ľubomír Ivanovič, Ondrej Sakar, Alexander Georgievský, Marián Šupík, Igor Gregúrek, Peter Dávid, Ján Belanec, Peter Žgančík, Ján Hruščák aj s nezapomeniteľným masérom Jánom Kobetičom. Bolo potom priam iróniou osudu, že po získaní titulu stratil

dovtedajší generálny sponzor o tento špičkový klub záujem. Prišlo k stagnácii a klub nie vždy dokázal, už pod novým názvom HK 47 Trnava, udržať svoje významné postavenie v slovenskej hádzanej.

Pekným pripomenutím jedinečnej minulosti bola hádzanárska rozlúčka s dvadsiatim storočím v podobe diváckej ankety Trnavský hádzanár storočia. Jej víťazom sa stal reprezentant generácie 1969 – 1994 Marián Hirner pred Františkom Šulcom reprezentujúcim tú istú hráčsku generáciu a Pavlom Bohunickým (hráčska generácia 1947 . 1956). Pred sezónou 1996/97 dochádza, ako to trefne médiá označili, k výpredaju mužstva. Byť na dne, to ale nie je nič pre trnavskú hádzanú. Postupne dochádza k regenerácii a cez aj nižšie súťaže sa mužstvo prebojováva do spoločnej česko-slovenskej ligy. Najskôr sa však v sezóne 2002/2003 etabluje v I. lige ako celok pod vedením trénera Šulca v zložení Repaň, Jusko, Lužák, Martanovič, Bočkay, Puchel, Fr. Šulc ml., Braško, S. Mažár, Hátaš, Polák, Struhár, Brezina, Ardan, Minárik, Šimek, Kolár a Laho, no s cieľom hrať HIL. Začína pôsobiť aj novovytvorené

juniorské mužstvo pod vedením skúseného trénera Ernesta Gubrického. Nesledujúca sezóna je už „hilková“, teda nesmierne náročná. Ako pre trénera Richarda Matúška, tak aj pre jeho nástupcu Bernarda Slobodníka a najmä inovovaný káder. Pohybuje sa síce v strede tabuľky, no v záverečnom slovenskom play off obsadzuje 6. miesto pred Sečovcami a Hlohovcom. Čo je závažnejšie, prihlášku do ďalšieho ročníka si už HK 47 nedáva, a tak vrcholová hádzaná v Trnave znova končí. A znova začína od začiatku.

Po mnohých peripetiách vyhralo trnavské mužstvo v sezóne 2012/13 II. hádzanársku ligu.

HC SPORTA Hlohovec

Hádzanársky klub s takmer 200 členmi, 9 súťažnými tímami a smelými plánmi. Po vstupe výhradného marketingového partnera spoločnosti Maynet v roku 2009 úspešne nadviazal na 60-ročnú históriu najúspešnejšieho športu v meste Hlohovec. Vďaka zrekonštruovanej športovej hale, ktorá spĺňa najprísnejšie kritériá Európskej hádzanárskej federácie, sa Hlohovec

V Hlohovci sa usilujú nadviazať na slávny časy ženskej hádzanej v minulosti

HC Sporta Hlohovec v ročníku 2012/13 obhájil striebornú priečku v lige

stal dôstojným stánkom so skvelou diváckou kulisou nielen pre extraligové duely, ale tiež pre dôležité zápasy všetkých kategórií reprezentácie Slovenska v hádzanej.

Muži HC Sporta sú trojnásobnými vicemajstrami Slovenska (sezóny 2009/10, 2011/12, 2012/13), účastníkom Pohára EHF a PVP a najúspešnejším športovým kolektívom roka Trnavského kraja za rok 2010. V tíme mužov figuruje viacero reprezentantov Slovenska ako Ľubomír Ďuriš, Peter Dudáš, Marián Žernovič, Matej Takáč, Juraj Janíček... Po dlhých dvadsiatich rokoch a odkaze slávnej Odevy (trojnásobný majster ČSSR v rokoch 1969, 1972, 1973) sa na hádzanárskej scéne v roku 2012 opäť objavili ženy, ktoré aktuálne účinkujú v II. lige. V priebehu štyroch rokov sa členská základňa v HC SPORTA zvýšila päťnásobne. Najväčší podiel na tom má SPORTacademy – projekt na podporu hádzanej u detí mládežníckych kategórií. Úspešne sa v roku 2012 rozbehol projekt dvoch športových tried na ZŠ Podzámska.

TJ Sokol Cífer

Založený v roku 1948 miestnymi študentmi (Štefan Kramár, Ľudovít Kosnáč, Ambróz Tóth, Štefan Hudek, Igor Zemanovič, Miroslav Repáš, Ivo Valentovič a Štefan Gašparovič), ktorí

navštevovali Gymnázium v Trnave. Avšak prvý oficiálny zápas odohrali až na jeseň v roku 1953 proti susednému Báhoňu. O rok neskôr začali hrať aj súťažne. V roku 1959 dosiahli historicky najvýznamnejší úspech. Pod názvom TJ Slavoj Cífer sa starší dorastenci v dňoch 2. – 5. júla 1959 prebojovali na majstrovstvá Československa do Košíc, kde odsadili 4. miesto. V sezóne 2002 – 2003 sa mladší žiaci TJ Sokol ZHZ Cífer stali majstrami Trnavského kraja a na majstrovstvách Slovenska v Nových Zámkoch (13. – 15. júna 2003) obsadili 3. miesto. Doterajšie názvy klubu: TJ Sokol Cífer, TJ Slavoj Cífer, TJ Slávia Cífer, TJ Družstevník Cífer (1971 – 92), TJ ZHZ Cífer (1992 – 1997), TJ Sokol ZHZ Cífer (1997 – 2008), TJ Sokol Cífer (od r. 2008 doteraz). Najvyššia súťaž: II. liga (od sezóny 1997/98 do sezóny 2012/13), I. liga: 2013/14.

Hádzaná v Senici

Prvé zmienky o hádzanej v Senici sa viažu k roku 1925, keď tu vznikol klub AC Senica a hrával českú hádzanú. V Senici vtedy bolo ženské družstvo a vôbec prvé stretnutie zohrali so Židenicami s výsledkom 2:15. Vedúcim družstva bol M. Holomčík a z vtedajších hráčok sa uchovali iba mená Kozáková, Horváthová. Medzinárodná hádzaná so siedmimi hráčmi sa v Senici začala hrať v roku 1956.

V Senici bolo niekoľko skvelých hráčov. Oporami bývali brankári, či už terajší poslanec NR SR za stranu Smer Dušan Čaplovič, Fero Závodský či Emil Fábik. Vynikajúcim stratégom bol Peter Sadloň, Stano Nedoba, pivotom už spomínaný Vladimír Sedlák, bombardérmi Dušan Frydrych, Ján Krč, Ján Čech. Diváci chodili na skvelé krídlo Ľuba Očka Martiša i mnohých, mnohých ďalších. Dopoludňajšia hádzaná v Senici bola ťahákom a výnimkou neboli ani návštevy nad 500 divákov. Bohužiaľ, pre nedostatok hráčov mužská hádzaná v roku 1965 zanikla.

Od roku 1962 začali hrať v majstrovských krajských súťažiach aj ženy. Veľkú zásluhu na tom mal vtedajší funkcionár, prvý predseda hádzanárskeho oddielu TJ Dimitrov Senica František Kujan, veľmi skromný, no nanajvýš obetavý funkcionár. Prvý úspech sa dostavil v roku 1968, kedy vyhrali dorastenky krajskú súťaž a postúpili do 1. ligy. Toto družstvo vydržalo pokope až do roku 1971, keď sa zúčastila práca trénera Vladimíra Sedláka a dievčatá sa vo finálovom turnaji v Martine stali majsterkami Slovenska. Spolu s Trenčínom postúpili na majstrovstvá Československa do Trebišova, kde im Trenčín prehru odplatil, no aj strieborné medaily boli úspechom. Za nimi skončili Kunovice a Slávia Praha.

O titul sa zaslúžili Zdenka Jediná, Mária Machová, Dáša Morávková, Alena Juriková, sestry Jana a Maja Fančovičové, Alena Karelová, Elena Závodská, Oľga Tuhelová, Melánia Lukáčová, Mária Hercogová, Soňa Ligačová, Eva Poláčková, Magda Sládková.

Najvyššiu súťaž žien si z odchovankýň Senice zahráli brankárka Alena Macková-Kuklišová (Nitra), Dáša Morávková (MDŽ Bratislava, Nitra), Maja Roháčová-Fančovičová (Štart Bratislava), Gitka Škodová (Inter), Lenka Ličková st.-Jurovátá (Trenčín). Len zranenie a následná operácia zabránili presadiť sa v Partizánskom Lenke Ličkovej ml. Výrazne sa uplatnila napr. Mirka Šimáková-Makovníková, ktorá po prestupe do Nitry sa stala

aj oporou reprezentácie Slovenska a po prestupe do nemeckého Norimbergu mu výraznou mierou pomohla k zisku titulu.

V mládežníckych kategóriách sa presadili Dana Čechvalová, Katka Záškarová, Natália Jurkovičová, Lucia Pavešicová, Lenka Hazuchová. V minulej sezóne bol záujem o brankárku Hazuchovú (Inter), hráčku Jobovú (takisto Inter), Jurkovičovú, Janšákovú, Zajíčkovú, Petrákovú (Modranka), Záškarovú a S. Kubinová (ŠKP). Ich odchod však výrazne oslabil silu dorasteneckého družstva.

V sezóne 2005/06 dosiahli naše dievčatá v kategórii mladších žiačok pekný výsledok a na majstrovstvách Slovenska v Senici pod vedením trénerky Lenky Ličkovej obsadili piate miesto. Úspech v žiackych kategóriách potvrdili staršie žiačky, ktoré pod taktovkou Dáše Morávkovej získali na majstrovstvách Slovenska v Trenčíne dokonca strieborné medaily.

Úspechy v žiackych kategóriách v sezóne 2005/2006 sme pretavili do účasti našich mladších a starších dorasteniek v 1. slovenskej lige v sezóne 2006/2007, kde sme v oboch kategóriách obsadili veľmi pekné šieste miesta.

Hádzaná Topoľníky

Hádzanársky oddiel v Telovýchovnej jednote Družstevník Topoľníky vznikol v roku 1969 s jedným družstvom dorasteniek. Už v roku 1971 dievčatá postúpili do najvyššej súťaže – do 1. ligy. Ako nováčikovia ihneď v súťažnom ročníku 1971/1972 sa stali majsterkami Slovenska i Československa v kategórii dorasteniek. Ženské družstvo bolo založené v roku 1972. V roku 1978 ako druholigové družstvo vyhralo Československý pohár. V roku 1979 sa prebojovalo do najvyššej súťaže – 1. celoštátnej ligy ČSSR. V medzinárodných pohároch odohralo 22 stretnutí, z ktorých 12 vyhralo, i keď hralo s takými súpermi ako: US Ivry Paríž, Žalgiris Kaunas, Admira Wiedeň, Svendborg, Baku,

Hádzanárký Topoľníkov v roku 1978 triumfovali v Československom pohári

indelfingen, Sofia, Titograd, Ferrera(Taliansko), Lützellinden či Lipsko.

Za ženské družstvo hralo celkom 135 hádzanárok. Najviac prvoligových zápasov odohrali nasledovné hráčky: Mariana Marčoková, Priska Polačeková-Angyalová, Edit Dobosiová, Sylvia Harisová, Jolana Némethová-Döményová, Zuzana Šulanová, Erika Bertalanová-Dibuszová.

Najviac súťažných ročníkov odohrali nasledovné hráčky: Erika Bertalanová-Dibuszová –15 ligových ročníkov, Zuzana Šulanová – 13, Silvia Harisová – 11, Polačeková, M. Egriová, I. Dullová, Szomolayová – 9, Dömény, Lengyel – 8.

Hráčky, ktoré sa stali reprezentantkami (odchovankyne): Priska Polačeková-Angyalová, Jolán Németh-Dömény, Silvia Harisová, Anita Lengyelová, Jitka Kissová, Anna Kopecká, Marika Egriová-Kováčsová, Mária

Nagyová-Krajcovicsová, Eva Lépesová, Ľubica Petráková-Kopecká, Mariana Marčoková, Eva Volnerová, Katarína Kántorová-Zsigárcsiková, Helena Pappová-Tureková.

Ostatné reprezententky počas účinnovania v Topoľníkoch: Ľubica Hlavatá, Mária Opačitá, Jana Šrámeková, Petra Krbová, Zuzana Prekopová, Daniela Šteffková, Renáta Tarhaiová, Anna Wolfová

Najvýraznejšie úspechy:

1977/1978 – víťaz Československého pohára
 1978/1979 – účastník PVP (Pohár víťazov pohárov) – štvrtfinále
 1982/1983 – účastník Pohára IHF
 1984/1985 – účastník PVP – 2. miesto
 1985/1986 – účastník Pohára IHF – 3. miesto
 1993/1994 – účastník Pohára IHF

HASIČSKÝ ŠPORT

Hasičský šport je oblasť športu, ktorá úzko súvisí s hasičskými jednotkami, obzvlášť s dobrovoľnými hasičskými zbormi. Medzi disciplíny hasičského športu patrí beh na 100 metrov s prekážkami, štafeta 4x100 metrov s prekážkami, výstup do štvrtého podlažia cvičnej veže a požiarny útok.

OSOBNOSTI

Pavelka, Jakub

5. 1. 1991 Skalica

Jakub Kubis Pavelka, ako ho volajú kamaráti, sa už od malička venuje hasičskému športu.

V šiestich rokoch sa stal členom Dobrovoľného hasičského zboru v Kútoch, kde súťažil v družstve chlapcov.

Neskôr sa začal venovať

aj hasičskej stovke a výstupu do 4. podlažia cvičnej veže, kde dosahuje výborné úspechy. V roku 2010 vyhral krajskú súťaž, čím sa nominoval medzi desať najlepších dobrovoľných hasičov a postúpil na majstrovstvá SR, ktoré napokon vyhral časom 17,71 sekundy. Hasičský šport mu učaroval natoľko, že v roku 2010 sa stal profesionálnym hasičom. Začal na sebe ešte viac pracovať a dosahovať lepšie a lepšie výsledky. Zúčastňoval sa na rôznych súťažiach, zbieral skúsenosti a v roku 2012 bol zaradený do reprezentácie Slovenskej republiky profesionálnych hasičov. V Galante na krajskej súťaži profesionálnych hasičov získal prvé miesto v dvojboji časom 34,77 s. V Slovenskom pohári skončil celkovo na 4. mieste, keď v poslednom

kole zvíťazil v stovke časom 17,26. Jeho najväčším úspechom je zisk striebornej medaily ma majstrovstvách sveta.

KLUBY

Dobrovoľný hasičský zbor Sobotište

Zbor bol založený 3. marca 1889. Zakladateľom zboru bol Alexius Štetina. V súčasnosti združuje 95 členov, z toho 35 žien a 12 mladých hasičov. Od roku 1952 sa pravidelne zúčastňuje na hasičských súťažiach a svojou činnosťou i výsledkami zviditeľňuje a reprezentuje obec, okres Senica, náš kraj i Slovenskú republiku. Predsedom zboru je Ondrej Hurbanis a veliteľom Miroslav Slezák. Výrazné úspechy dosiahol zbor v hasičskom športe (požiarny útok s vodou a štafetový beh 8x50 m družstva mužov pod vedením trénera Jána Skoka).

Najväčšie úspechy: Trikrát víťaz republikového kola previerky pripravenosti DHZ SR (dnes sa súťaž nazýva majstrovstvá DHZ SR). Titul majstrov republiky získalo družstvo mužov v roku 2001 v Turanoch, 2003 v Lipanoch, 2005 v Šuranoch, dorastenci obsadili 5. miesto na celoslovenskom kole v Lipanoch, mladí hasiči (hra Plameň v kategórii dievčat) 8. miesto na celoslovenskom kole v Gabčíkove. Muži viackrát zvíťazili v hasičskej lige okresu Senica (naposledy v roku 2005), ženy boli druhé v rokoch 2007 a 2012. Významný úspech dosiahol družstvo mužov na Majstrovstvách SDH ČR, kde v medzinárodnej kategórii získalo 1. miesto.

Pod záštitou DHZ Sobotište a obce Sobotište sa každoročne od roku 1986 koná súťaž v požiarnom útoku s vodou s názvom O trofej DHZ Sobotište, pre ženy v tej istej disciplíne sa koná súťaž O pohár starostu obce Sobotište. Zbor na počesť už nežijúceho bývalého predsedu poriada Memoriál Karola Jelínka a súťaž pre deti v požiarnom útoku s vodou a preteky jednotlivcov s názvom O pohár mladých hasičov Sobotište.

Družstvo zo Sobotiša, ktoré v roku 2003 triumfovalo na MSR: horný rad zľava: Jaroslav Černek, Ján Skok – tréner, Peter Blanárik, Viliam Matúš, Miroslav Krč-Turba, Milan Mareček, dolný rad zľava: Igor Sukupčák, Ján Blanárik, Pavol Fúsek, Dušan Malár

Požiarneho útoku chlapčenského družstva zo Sobotiša

Družstvo žien DHZ Senica na CTIF Varaždín v roku 2005. Z ľavej strany: Jana Buksárová, Ingrid Sypienová, Viera Huťová, Simona Vaculová, Barbora Čárska, Vendula Chytková, Ivana Slobodová, Miriama Žáková, Lenka Čmaradová, Marcela Černáková

Ženy družstva Podbranč Horná Dolina – víťazky majstrovstiev Slovenska v Košiciach v roku 1999 - Zuzana Kadlečíková - veliteľka, Katarína Varsíková, Zuzana Vitková, Michaela Zajacová, Lenka Jediná, Zuzana Kadlečíková, Vladimíra Rybníkárová, Alena Dudíková, Janka Kadlečíková

Dobrovoľný hasičský zbor Senica

Zbor založili v roku 1889 N. Pachman a Ivan Zmertych. Dnes má 110 členov, z tohto je 52 žien. Vo svojich radoch má 23 mladých hasičov. Už od roku 1955 sa členovia zboru aktívne zapájajú do hasičského športu, a to družstvom žien i mužov. Od roku 1980 sa zbor venuje aj výchove mládeže – mladých hasičov a hasičského dorastu, tieto družstvá trénovali pod vedením Sone Cádrovej. DHZ organizuje každoročne súťaž hasičských družstiev Memoriál T. Celleryho, putovný Pohár primátora mesta Senica, súťaž pre deti Chodbovica.

Najväčšie úspechy: Družstvo žien DHZ Senica je päťnásobným majstrom SR v hasičskom športe (2001, 2003, 2005, 2007, 2009). Kolektív dorasteniek sa stal v roku 2008 majstrom hasičského dorastu SR, kolektív dorastencov získal 2. miesto, v roku 2011 sa dorastenky stali vicemajsterkami hasičského dorastu SR v hasičskom športe. Veľkým úspechom bolo prebojovanie sa na medzinárodnú súťaž CTIF (hasičská olympiáda) vo Varaždíne 2005, kde družstvo žien obsadilo 4. miesto, a v Ostrave 2009, kde skončilo na 7. mieste. Jarmila Drinková (2012) a Zuzana Petrášová (2011) si vybojovali 2. miesta na majstrovstvách SR v behu na 100 m v Poprade.

Dobrovoľný hasičský zbor Podbranč-Horná Dolina

V obci Podbranč vznikol hasičský zbor v r. 1936. Zakladatelia: Pavel Švrček, Pavel Húlka, Martin Slezák, Ján Havlík, Ján Junas, Samuel Zríni, Jaroslav Freitag, Štefan Sékela, Martin Slezák, Ján Švrček, Juraj Švrček. V súčasnosti má 55 členov z toho 15 žien a 9 mladých hasičov

Nakoľko je Podbranč členitá dedina, v roku 1958 sa rozdelil na dva zbory – Podbranč Horná a Dolná Dolina. Športu, a hlavne tomu hasičskému, sa venuje zbor v Podbranči-Hornej Doline. Organizuje už vyše dvadsať rokov pohárovú súťaž v hasičskom útoku s vodou s názvom Memoriál Milana Kadlečika.

Najväčšie úspechy: Získanie titulu Majsteriek Slovenska pre družstvo žien v r. 1996 v Košiciach a druhé miesto družstva žien na republikovom kole M DHZ SR v Piešťanoch v roku 1999. Úspechom bolo šieste miesto kolektívu chlapcov na národnom kole hry Plameň v roku 2000 v Krompachoch. Za činnosť boli ocenení Pamätnou medailou predsedu TTSK.

Dobrovoľný hasičský zbor pri Slovenskom hodvábe Senica

Továrenský hasičský zbor továrne Priadeliňa umelého hodvábu Senica, neskoršie Slovenský hodváb Senica, sa ustanovil v roku 1935. Športové aktivity v tomto zbore sa začali roku 1975. Formovalo sa družstvo žien, ktoré dlhé roky reprezentovalo túto firmu, okres a región na rezortných hasičských súťažiach chemického priemyslu a národných kolách. Už na piatom národnom kole v roku 1984 v Púchove družstvo žien z SH Senica získalo 2. miesto, na šiestom národnom kole v roku 1988 v Trnave opäť získali druhé miesto.

V bývalom Československu bola známa súťaž v požiarnom útoku vyslovene iba pre hasičky – ženy, ktorá sa v minulosti roky rokúce konala v Strážnici a súťažilo sa o krásnu krojovanú bábičku. Túto súťaž pravidelne absolvovalo družstvo žien zo Slovenského hodvábu Senica a chodilo na ňu toľkokrát, aby každá členka družstva mala doma už spomínanú krásnu krojovanú bábičku. Podarilo sa im to a sedem takýchto bábičiek zdobí pribytky dnes už starších dám.

Dobrovoľný hasičský zbor Moravský Svätý Ján

hasičský zbor založil roku 1879 Karol Kretter a Mikšo Polák. Zbor v súčasnosti združuje 94 členov, z toho 46 žien a 18 mladých hasičov.

Hasiči z Moravského Svätého Jána už niekoľko desaťročí sa aktívne venujú hasičskému

športu, ktorý má v zbere a v obci veľkú podporu. Predseda a veliteľ zboru.

Predseda a veliteľ zboru Ivan Linder a Ivan Linder ml. sa zároveň stali aj trénermi, kde im pomáhali Tibor Macejka, Ján Rusňák a Stanislav Linder. Pracovali s družstvami dorastu a dospelých. Získali veľké množstvo pohárov a medailí z mnohých okresných a krajských hasičských súťaží. Zbor pravidelne organizuje súťaž mladých hasičov v disciplíne hasičský útok s vodou a štafetový beh 8x50 m a súťaž O pohár starostu obce v hasičskom útoku s vodou.

Najväčšie úspechy: Účast' na krajských a republikových kolách majstrovstiev DHZ a hasičského dorastu, rok 1999 Piešťany – dorastenky 4. miesto, rok 2003 Lipany – dorastenky 2. miesto, rok 2005 Šurany – dorastenky 4. miesto, krajská súťaž v roku 2007 Jelka – muži 5. miesto, republikové kolo hry Plameň, rok 2008 Topoľčany – chlapci 5. miesto, majstrovstvá DHZ a hasičského dorastu, rok 2011 Dubnica nad Váhom – dorastenci 5. miesto, krajské kolo hry Plameň 2012 Unín – dievčatá 4. miesto.

Dobrovoľný hasičský zbor Kátlovce

Dobrovoľný hasičský zbor Kátlovce bol založený 20. apríla 1924 a prvým veliteľom bol Anton Kosmál. Najväčší úspech v súťaži hasičských družstiev dosiahli naši hasiči v roku 1954 na celoštátnej súťaži v Prahe na Strahove, kde obsadili 7. miesto zo 14 družstiev z celej republiky.

Hasičský šport má v tomto zbere veľkú tradíciu. Výrazne sa o úspech postaralo družstvo mužov, ktoré reprezentovalo svoj zbor, obec a kraj na republikových kolách, a to: Republikové kolo – majstrovstvá DHZ SR Košice 1996 – 2. miesto, v roku 1999 republikové kolo v Piešťanoch – 3. miesto, majstrovstvá DHZ v roku 2007 v Pruskom – 3. miesto, v roku 2009 Kysucké Nové Mesto titul majstri DHZ SR – 1. miesto, v roku 2011 na

majstrovstvách republiky tretie miesto. Družstvo trénuje dlhé roky Peter Krchnár, ktorý za toto družstvo v minulosti aj aktívne pretekal. Od roku 1997 na počesť zosnulého dlhoročného člena a predsedu DHZ, nositeľa najvyššieho zväzového vyznamenania Zaslúžilý člen DPO SR Ignáca Krchnára, sa koná v obci súťaž hasičských družstiev Memoriál Ignáca Krchnára.

Dobrovoľný hasičský zbor Unín

Zbor bol založený v roku 1888. Okrem zásahov pri požiaroch a iných udalostiach zboru venuje pozornosť aj hasičskému športu od počiatkov hasičských súťaží vôbec. V zbere sa venujú mládeži a hasičskému dorastu a vychovali už niekoľko generácii dobrovoľných hasičov. Práve deti a mládež priniesli slávu tomuto zboru. Už na I. národnom kole v roku 1969 v Martine družstvo dorastencov získalo 3. miesto, dorastenky z Unína v roku 1972 na II. národnom kole v Košiciach získali zlaté medaily a zviditeľnili zbor, obec i náš kraj. Na tomto národnom kole vybojovala 3. miesto Terézia Flamíková v pretekoch jednotlivcov. V roku 1984 sa mladí hasiči prebojovali na celoštátne kolo vo Svite, kde získali bronzové medaily za 3. miesto v Československu.

Aj súčasná generácia mladých hasičov robí slávu a dobré meno zboru a obci Unín, keď v roku 2008 sa podarilo dievčatám – mladým hasičkám postúpiť na republikové kolo hry Plameň, ktoré sa konalo Topoľčanoch, kde získali tretie miesto. Úspech zaznamenalo aj družstvo dorastu v roku 2005, keď zvíťazilo na krajskej súťaži, a na majstrovstvách DHZ SR a hasičského dorastu v Šuranoch získalo 4. miesto. Zásahu na výchove mladých hasičov a príprave na hasičský šport mali najmä Jaroslav Kríž st., Štefan Anđel, Veronika Bartošová. V súčasnej dobe trénuje kolektív mladých hasičov pod vedením manželov Jarky a Petra Flamíkovcov.

V obci Unín sa každoročne koná okresné kolo hry Plameň, súťaže mladých hasičov, a súťaž

Majstrovstvá hasičského dorastu v Lipanoch v r. 2003 – dorastenky DHZ Moravský Svätý Ján, ktoré skončili druhé

DHZ Kátlovce – majstri Slovenska z roku 2009

Dorastky DHZ Unín s trénerom Jaroslavom Krížom po národnom kole súťaže v Košiciach v roku 1972, kde triumfovali

v požiarom útoku s vodou pre dospelých s názvom O pohár starostu obce Unín.

Dobrovoľný hasičský zbor BAZ Skalica

Organizácia bola založená v roku 1985, zanikla v r. 1996. Počas celého obdobia bol predsedom Anton Karas, podpredsiedníčkou Miloslavava Škrabalová, tajomníčkou Ivana Polláková, preventistom Peter Bolebruch, členmi výboru Ján Boťánek, Stanislav Kosík, Anton Kudláč. Organizácia zastrešovala už vtedy rozvíjajúce sa požiarne družstvo, ktoré dosahovalo pekné výsledky v požiarom športe. Prvé zmienky o organizovanej požiarnej ochrane v BAZ Skalica pochádzajú z konca 70. rokov 20. storočia. Závod mal vo svojej výrobnej náplni výrobu požiarnej techniky, najmä prenosnej striekačky PPS – 12. Závod inicioval vznik požiarneho družstva, ktoré by ho reprezentovalo na požiarnych súťažiach.

Jeho zakladateľmi boli Pivák, Karas, Fojtík, Heldes, Horák, Surovák, z mladších Boťánek, Kosík, Bolebruch. Pod vedením Bolebrucha sa začalo cieľavedome venovať požiarom športu. Požiarne družstvo BAZ Skalica bolo pravidelným účastníkom pohárových súťaží v rámci okresu, kraja a susednej Moravy. V rámci koncernu Československých automobilových závodov sa zúčastnilo súťaže v roku 1981 v Jihlave a 1983 v Koprivnici ešte v zakladateľskej zostave a v roku 1984 v Strakoniciach v omladenej zostave. Začalo zbierať skúsenosti z veľkých a náročných súťaží v požiarom športe a obsadilo 15. miesto.

V roku 1985 boli Skaličania sami organizátormi súťaže O pohár GR ČAZ a skončili na 6. mieste. V rámci kraja sa zúčastňovali na súťaži v Pezinku, kde sa na športovom poli stretávali s najlepšími profesionálnymi a amatérskymi družstvami z Bratislavy a Zsl. kraja. V roku 1988 sa stali víťazmi obvodného kola v Skalici, taktiež okresného

kola v Senici a reprezentovali okres na krajskej súťaži v Skalici, kde zvíťazili a postúpili na národné kolo v požiarom športe v Modranke. Obsadili pekné 3. miesto. V roku 1992 už pod hlavičkou privatizovanej spoločnosti maky's Skalica zvíťazili na obvodnom kole v Skalici, okresnom v Senici, krajskom kole v Pezinku a opätovne postúpili na národné kolo v požiarom športe, ktoré sa konalo v auguste v Martine. Tu táto skupina športovcov zavŕšila svoje 10-ročné úsilie a snahu a zvíťazila na tomto nádhernom a náročnom podujatí. Počas tých 10 rokov sa v družstve pod vedením P. Bolebrucha vystriedali J. Fojtík, P. Horák, J. Pániček, R. Šilhár, S. Kosík, J. Matejíček, P. Zámečník, J. Palkovič, F. Tokoš, M. Chňupka, J. Surovák, L. Hájek, P. Pobuda, Ľ. Vojtech, P. Kudláč, J. Boťánek, P. Samson, J. Dermíšek, M. Kucharovič, J. Holeš.

Dobrovoľný hasičský zbor Špačince

Dobrovoľný hasičský zbor (DHZ) je najstaršou organizáciou v obci. Založili ju 9. novembra 1924 a mala 32 členov. V súčasnej dobe má hasičský zbor 68 členov, z toho 53 mužov a 15 žien. V zbere pôsobia jedno súťažné družstvo mužov a dorastencov, jedno družstvo žien a dve družstvá žiakov ZŠ, ktorých zostavu tvoria chlapci aj dievčatá. Okrem toho má DHZ 28 členov žiackeho kolektívu mladých hasičov, z toho je 13 dievčat a 15 chlapcov.

Žiacke kolektívy mladých hasičov dosahujú takisto dlhoročne veľmi dobré úspechy na súťažiach hry Plameň v rámci okresu, kraja ale aj celého Slovenska. V minulom roku sa zúčastnili medzinárodnej súťaže mladých hasičov v Rakúsku.

Úspechy mladých hasičov: 8x majster okresu, 3x majster kraja, 2x 3. miesto na celoštátnom kole hry Plameň, 1. miesto a 2. miesto na medzinárodnej súťaži MH vo Willendorfe.

Každoročne sa v našej obci koná memoriál Timoteja Nádaského.

Dobrovoľný hasičský zbor Zelenec

Dobrovoľné hasičstvo má v Zelenči dlhú históriu a inak to nie je ani s výchovou mládeže. Obec a zbor Zelenec reprezentuje jedno dievčenské a jedno chlapčenské družstvo. Oba tími pracujú pod trénerskou dvojicou Jozef Bočko a Henrich Pagáč. V okrese vyhrávajú väčšinu súťaží.

Dievčatám sa podarilo v roku 2010 a 2012 vyhrať krajské kolo, z ktorého postúpili na celoslovenské kolo, kde skončili dvakrát na peknom 6. mieste. Kolektív mladých hasičov DHZ Zelenec: Júlia Boledovičová, Nicol Jakubcová, Kristína Ivaničová, Barbora Bernáthová, Veronika Zolvíková, Natália Pösingerová, Soňa Vašková, Mária Kolarovičová (asistentka trénerov), Kristína Bačinská, Soňa Lukáčová, Matúš Hanzel, Šimon Pavlík, Stanislav Odkladal, Dávid Blaho, Lukáš Javor, Richard Kalivoda, Oliver Lukačovič a Lukáš Valla.

HOKEJ

HOKEJBAL

POZEMNÝ

HOKEJ

Ľadový hokej je kolektívny šport. Je tiež súčasťou zimnej olympiády. Hrá ho 6 hráčov na každej strane - brankár, pravý obranca, ľavý obranca, pravý krídelník, ľavý krídelník a center. Vyhráva družstvo, ktoré dá v určenom čase viac gólov. V zápase môže nastúpiť 20 hráčov a dvaja brankári. Najvyššia inštitúcia, ktorá združuje národné hokejové federácie a organizuje hokejové turnaje, je Medzinárodná hokejová federácia (IIHF). Jej súčasťou je 66 hokejových federácií.

Ľadový hokej je populárny najmä v štátoch Severnej Ameriky, v Kanade a Spojených štátoch, v severnej Európe a v bývalom východnom bloku. V rámci ľadového hokeja sa ustálil pojem silná sedmička, ktorý predstavuje sedem najväčších hokejových štátov, ktoré získavajú najčastejšie medaily na svetovom šampionáte v ľadovom hokeji. Do silnej sedmičky patria hokejové výbery tímov Kanady, Spojených štátov, Švédska, Fínska, Slovenska, Ruska a Česka.

Hrá sa 3x20 min. čistého času s 15-minútovými prestávkami. V prípade rovnakého skóre sa na väčších podujatiach pridáva predĺženie, ktoré môže končiť po stanovenom počte minút alebo po strelení gólu do brány súpera. Na majstrovských turnajoch a v európskych ligách sa v prípade rovnakého skóre rozhoduje tiež pomocou individuálnych útokov (samostatných nájazdov).

OSOBNOSTI

Filip, Richard

17. 7. 1983 Piešťany

Začínal s hokejom a tejto dynamickej hre zostal verný dodnes. Je členom úspešnej piešťanskej generácie, ktorá si vybojovala postup do dorasteneckej i juniorskej extraligy. Bol aj pri prvenstve Piešťancov v prvej lige

a farby ŠHK 37 hájil aj v ich extraligovej premiére. V lete hrával hokejbal. Práve v tomto športe získal aj dve bronzové medaily z majstrovstiev sveta, v roku 2009 v Plzni a o dva roky neskôr v Bratislave.

Fišer, Martin

8. 1. 1997 Piešťany

Od žiakkeho veku sa venuje hokeju. V drese ŠHK 37 si zahral vo viacerých kategóriách. Popri hokeji sa v lete venuje nohejbalu, v ktorom sa v drese Slovenska stal v Plzni majstrom sveta v kategórii do 12 rokov.

Haring, Martin

11. 9. 1983 Piešťany

S hokejom začínal v Piešťanoch ako šesťročný. V drese dorastu i juniorov ŠHK 37 bol pri postupe Piešťancov do extraligy. Ako 19-ročný presedlal na hokejbal. Najprv hrával za Piešťany, po zániku tamajšieho

klubu prestúpil do Doprastavu Bratislava a neskôr

do Nitry. V drese Nitrianskych rytierov sa stal trikrát majstrom Slovenska. V roku 2009 si spolu s Jánom Románkom a Andrejom Mateičkom zahral na majstrovstvách sveta v hokejbale v Plzni, kde Slováci získali bronzové medaily. Najväčším úspechom je však zlatá medaila na majstrovstvách sveta v hokejbale mužov, ktorú získal v roku 2013 v kanadskom St. John's.

Hartmann, Eduard

5. 6. 1965

Odchovanec skalického hokeja, hral aj v Trenčíne, Brne a Spišskej Novej Vsi, bol juniorským reprezentantom v kategórii 16-, 18- aj 20-ročných i seniorským reprezentantom Slovenska.

Hazlinger, Stanislav

4. 10. 1962

Odchovanec skalického hokeja, hral aj v Trenčíne, Cavale, Viedni, Záhrebe a Gmundene, juniorský reprezentant v kategórii 18- a 20-ročných.

Kolacia, Jozef

11. 8. 1932 Skalica

Je jedným zo zakladateľov hokeja v Skalici. V päťdesiatych a šesťdesiatych rokoch aktívny hráč na poste brankára, iniciátor vybudovania umelej ľadovej plochy v meste. V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch funkcionár v klube Tekla a následne ZVL Skalica, v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch hokejový rozhodca. V osemdesiatych rokoch zastupoval Slovensko ako funkcionár v Československom zväze ľadového hokeja.

Mateička, Andrej

1. 12. 1975 Piešťany

Začínal v Piešťanoch s hokejom, no najväčšie úspechy dosiahol v hokejbale. Je zakladateľom mestskej hokejbalovej ligy a družstva HBC Andže Piešťany, ktoré hrávalo aj v najvyššej slovenskej

súťaži. V roku 2005 bol členom družstva Slovenska, ktoré získalo na majstrovstvách sveta v americkom Pittsburgu strieborné medaily. Andrej bol spolu s Varom s piatimi gólmi najlepším strelcom Slovenska na šampionáte. V období, keď Piešťanci súťažne nehrávali, získal v drese LG Franklin Bratislava titul majstra Slovenska. V súčasnosti hráva aj amatérsku hokejovú ligu.

Miklík, Michel

31. 12. 1982 Piešťany

S hokejom začínal v Piešťanoch, no už v mládežníckom veku prestúpil do Liptovského Mikuláša. Jeho ďalšími hokejovými zastávkami boli Banská Bystrica, Žilina, Trenčín a Košice. V drese Košíc získal strieborné

i zlaté medaily v najvyššej domácej súťaži. V súčasnosti je hráčom Slovana Bratislava, účastníka KHL. V 52 zápasoch za uplynulú sezónu dal deväť gólov a mal 16 asistencií. Do reprezentácie sa dostal až v seniorskom veku a už pri svojej premiére získal s mužstvom Slovenska striebornú medailu na majstrovstvách sveta vo Fínsku v roku 2012.

Mikúš, Juraj

22. 2. 1987

Je odchovancom Skalice, pričom v slovenskej extralige debutoval v sezóne 2003/2004. V roku 2005 ho draftoval z 121. miesta tím Montreal Canadiens. Hral v Skalici, Chicoutimi,

Manchestri, Diname Riga, HC Spartak Moskva, HC Lev Poprad, TPS Turku, juniorskej i seniorskej reprezentácii SR. V roku 2012 bol členom

strieborného výberu Slovenska na majstrovstvách sveta vo Švédsku a Fínsku. Momentálne je hráčom Slovana Bratislava, ktorý účinkuje v nadnárodnej súťaži KHL.

Mitošinka, Ján

29. 7. 1934 Pobeďim – 22. 3. 2011 Bratislava

Na čele Slovenského zväzu ľadového hokeja pracoval v rokoch 1992 – 1997, teda v časoch, keď sa po rozdelení Československa prepracovával náš národný hokejový tím z C-kategórie majstrovstiev sveta až medzi

absolútnu elitu. Novozvolený šéf slovenského hokeja totiž v hektickom období vynaložil enormné úsilie na posun SR v čo najkratšom čase do A-kategórie majstrovstiev sveta. Málokto vie, že Slovensko malo začať cestu nahor v D-skupine MS. Teda zo samého dna, medzi exotickými krajinami ako Nový Zéland. Prezident SZĽH využil svoje bohaté diplomatické i športové kontakty v Španielsku, ktoré uvoľnilo slovenskej reprezentácii miesto v céčku. Tým sme získali rok. Jeho veľkou zásluhou sa v krajine pod Tatrami organizoval svetový šampionát C a B-kategórie. To výrazne pomohlo k postupu SR do elitnej spoločnosti v najkratšom možnom čase. Aj vďaka Mitošinkovej aktivite hralo Slovensko olympijskú kvalifikáciu 1993 v Sheffielde. Mala úspešný koniec, naša reprezentácia sa prebojovala do turnaja OH 1994 v nórskom Lillehammeri. Najbližší spolupracovníci hovorili o ňom ako o funkcionárovi, ktorý osobným príkladom zjednotil hokejové hnutie v celej krajine. V povedomí širokej športovej verejnosti navždy zostane ako uznávaný tréner, pedagóg a funkcionár. Napísal 35 trénersko-metodiccko-pedagogických publikácií, z toho 11 pre ľadový hokej. Koučoval Slovan Bratislava, reprezentácie Československa (B-tím) a Španielska i hokejový klub FC Barcelona. V rokoch 1990 – 1992 bol

olympijským atašé československej výpravy pre letné OH 1992 v Barcelone. Na riaditeľskom poste v bratislavskej Telovýchovnej škole vychoval stovky trénerov. V roku 1994 prevzal od vtedajšieho šéfa Medzinárodného olympijského výboru Juana Antonia Samarancha Trofej k storočnici MOV. Stal sa čestným členom SOV a SZĽH. Z jeho podnetu vznikol Slovenský hokejový klub. Išlo o občianske združenie fanúšikov, ktoré malo vo svojom čase vyše 130-tisíc členov. Na slávnostnom oceňovaní začiatkom marca 2010 bol zaradený medzi laureátov trnavskej mestskej samosprávy. Plným právom, veď výraznou mierou sa pričínal o rozvoj ľadového hokeja v najstaršom slobodnom kráľovskom meste na našom území. Neraz pripomenul, že v Trnave študoval aj hokejovo napredoval – ako hráč i tréner. V poslednom desaťročí predošlého letopočtu z titulu prvého muža SZĽH bol všestranne nápomocný pri zakladaní športových hokejových tried v trnavskej ZŠ na Spartakovskej ulici. Jeho nemalým podielom mala naša starobylá metropola vzácnu možnosť usporiadať v tom období viacero vrcholných hokejových akcií, vrátane medzištátnych zápasov A-mužstva SR. Tiež v dôchodcovskom veku tento pohodový, večne usmiaty diplomat viackrát pomohol trnavským hokejovým činovníkom svojimi bohatými skúsenosťami.

Ondrejka, Jozef

20. 5. 1983 Piešťany

Okrem Piešťan si overil svoje brankárske umenie v najvyššej domácej súťaži aj v Skalici, chytal i v Nemecku. Po skončení sezóny na ľade presedlal ako brankár na kolieskové korčule. In-line hokej hral nielen na klubovej úrovni, ale aj v reprezentácii, s ktorou získal striebornú medailu na MS.

Opáth, Anton

4. 2. 1949 Kovarce okres Topoľčany

V ľadovom hokeji sa zaradil medzi výrazné rozhodcovské osobnosti. Jeho kariéra s pišťalkou odštartovala roku 1972. Spočiatku viedol žiacke zápasy, neskôr dorastenecké a u mužov postupne prišli na rad krajské súťaže, divízia a napokon 1. SNHL. Od r. 1977 začal pracovať v Jaslovských Bohuniciach. O rok neskôr sa presťahoval do Trnavy, kde v tom čase bola umelá ľadová plocha v štádiu výstavby. Najpamätnejší zápas, Slovan Bratislava – HK Spišská Nová Ves, viedol v osemdesiatom prvom pod strechou starého zimného štadióna v metropole na Dunaji pred vyše 12-tisícovou diváckou kulisou. Najvyššiu národnú ligu rozhodoval do roku 1988. Vtedy musel pišťalku nedobrovoľne odložiť po ťažkom úraze, zlomenej chrbtici. Od r. 1990 presedlal do funkcie inštruktora rozhodcov. Vykonával ju sedemnásť sezón. V ročníku 2004/2005 si vyskúšal aj pozíciu video-rozhodcu na stretnutiach slovenskej extraligy. Potom už presedlal na post technického činovníka pri domácich stretnutiach Hokejového klubu Trnava. Pri príležitosti 70. výročia organizovaného hokeja na Slovensku (1999) ho SZHL odmenil Pamätným listom, s poďakovaním za prácu v hokejovom hnutí. O desať rokov neskôr, keď dostali zelenú oslavy 80. výročia (2009), prevzal Pamätnú plaketu a Zlatý odznak za rozvoj ľadového hokeja na Slovensku.

Pálffy, Žigmund

5. 5. 1972 Skalica

Najsľávnejší odchovaneck skalického hokeja. Útočník, pravé krídlo, v najlepšej súťaži sveta, NHL, odohral 708 zápasov, získal v nich 732 kanadských bodov za 338 gólov a 394 asistencií. Slovensko a predtým Česko-

Slovensko reprezentoval v mládežníckych i seniorských kategóriách dohromady v 58

zápasoch. Zaznamenal v nich 77 kanadských bodov za 35 gólov a 42 asistencií. Majster sveta v roku 2002, bronzový medailista z majstrovstiev sveta 2003, trojnásobný účastník olympijských hier (Lillehammer 1994, Salt Lake City 2002, Vancouver 2010). Držiteľ rekordu v kanadskom bodovaní v jednej sezóne v slovenskej extralige so ziskom 126 bodov za 64 gólov a 62 asistencií. Historicky najlepší hráč HK 36 Skalica v kanadskom bodovaní.

Polóni, Michal

7. 4. 1907 Senica – 8. 5. 1984 Bratislava

Začal s futbalom v tíme AC Senica, po odchode na štúdiá do Bratislavy v roku 1931 natrvalo presedlal na hokej. Hrával za Sláviu Bratislava, Ski klub i I. ČSŠK Bratislava (dnešný Slovan), kde dosiahol najväčšie úspechy. Je označovaný za priekopníka kanadského hokeja na Slovensku. V rokoch 1940 – 1943 spolu s Malečkom a Závodským trénoval hokejovú reprezentáciu Slovenska. Bol všestranným športovcom. Na majstrovstvách Slovenska v krasokorčuľovaní získal striebornú medailu v súťaži športových dvojíc, v tenise patril do prvej desiatky slovenského rebríčka. Bol horelec i motocyklista (na pretekoch 500 km slovenských vyhral súťaž amatérov). Ako tréner získal tituly so žiakmi a dorastom Slovana Bratislava. V roku 2002 ho medzi prvými uviedli do Siene slávy slovenského hokeja.

Radivojevič, Branko

24. 11. 1980 Piešťany

Hokejovo vyrastal v Trenčíne, od 18 rokov hrával v zahraničí.

Slovensko reprezentoval na majstrovstvách sveta v roku 2003 (bronz), 2007, 2009, 2011, 2012 (striebro). V súčasnosti pôsobí v KHL (Spartak Moskva).

V roku 2010 bol členom slovenského výberu na olympijských hrách v kanadskom Vancouveri.

Románek, Ján

24. 10. 1978 Piešťany

Začínal s hokejom v siedmich rokoch a v čase pôsobenia v Piešťanoch patril k najlepším strelcom mužstva. V sezóne 2012/13 obliekal dres prvoligového Prešova. Už predtým si v rámci hostovania zahral extraligu za Žilinu, Skalicu, Nitru a Banskú Bystricu. Dve sezóny pôsobil v Nórsku. Po skončení sezóny na ľade sa venoval hokejbalu. V ňom bol v roku 2009 členom mužstva Slovenska, ktoré získalo na majstrovstvách sveta v Česku bronzové medaily. Popri tomto úspechu si cení strelecký primát v druhej i prvej hokejovej lige.

Ručkay, Henrich

11. 2. 1983 Piešťany

Henrich je odchovancom piešťanského hokeja. Bol členom mužstva, ktoré postúpilo do juniorskej extraligy. V seniorskej kategórii hrával extraligu aj v Nitre. V sezóne 2012/13 sa vrátil do Piešťan, aby

svojimi skúsenosťami pomohol Havranom v ich premiére medzi slovenskou hokejovou elitou. Pre mužstvo bol ako najlepší strelca prínosom. Hokej si zahral aj na zimných univerziádach. Počas letnej prestávky dával prednosť hokejbalu. Niekoľko sezón bol oporou HBC Andže v najvyššej súťaži. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z majstrovstiev sveta v in-line hokeji v Bratislave a štart na zimných univerziádach.

Ručkay, Jakub

18. 5. 1984 Piešťany

V rodných Piešťanoch si zahral juniorskú extraligu aj s bratom Henrichom. Pôsobil i v zahraničí. V sezóne 2012/13 hral za Piešťany extraligu seniorov a svojimi výkonmi prispel ku konečnej štvrtej priečke mužstva v tabuľke. Po skončení hokejovej sezóny sa v predchádzajúcich rokoch venoval in-line hokeju a hokejbalu. V in-line hokeji získal aj striebornú medailu z majstrovstiev sveta.

Stehlík, Richard

22. 6. 1984

Odchovanec skalického hokeja, hral aj v Sherbrooku, Levistone, Trenčíne, Sparte Praha, Vítkoviciach, Brne, KHL v Ufe a Mytišči. Niekoľkokrát reprezentoval v kategórii 16-, 18- a 20-ročných aj medzi seniormi.

Strakoš, Martin

30. 1. 1981 Piešťany

S hokejom začínal v rodnom meste ako šestočlenný. Do tajov hokeja ho zasnúvali tréneri Lužňák a Straka. Prešiel všetkými mládežníckymi kategóriami. Bol členom seniorského mužstva, ktoré v roku

2003 vyhralo druhú ligu. Venuje sa aj hokejbalu, hráva mestskú i celoštátnu ligu. V drese HBC Andže patrí k najlepším strelcom, dostal aj pozvánku do reprezentácie. Ako junior si zahral v roku 2000 na premiérových hokejbalových majstrovstvách sveta v Kralupoch nad Vltavou. Z južných Čiech si domov doniesol bronzovú

medailu a v zápase o tretie miesto proti USA sa zapísal aj do streleckej listiny.

Špiřík, Ladislav

13. 1. 1926 Trnava – 16. 4. 1991 Trnava

V Trnave hrával dlhý čas ľadový a pozemný hokej. V tom druhom odvetví patril do úspešného prvotligového kolektívu Spartaka Trnava, ktorý v polovici päťdesiatych rokov získal na domácom trávniku bronzové

medaily z majstrovstiev Československa. Bol súťaživým typom športovca. Na ľade sa najlepšie cítil v pozícii centra. Rád striedal góly a pamätníci o ňom hovoria, že málokedy sa nechal vystriedať. Keďže patril do športovo všestrannej generácie, hráčsky i funkcionársky sa upísal aj futbalu a tenisu. Kým na klziskách sa výlučne pohyboval na poste stredného útočníka, vo futbale si obliekal brankársky výstroj. Po skončení aktívnej činnosti sa venoval v Trnave najmä trénovaniu hokejových tímov.

Zálešák, Miroslav

2. 1. 1980

dres San José Sharks.

Odchovanec skalického hokeja, hral aj v Drummondville, Kentucky, Clevelande, Nitre, Skalici, Trinci, Košiciach, Södertälje. Reprezentoval Slovensko medzi juniormi aj v seniorskej kategórii. V NHL okúsil

Zelenický, František

28. 1. 1949 Cífer

Svoju kariéru začínal ako pozemný hokejista v juniorskom družstve TJ Lokomotíva Bratislava, dostal sa aj do reprezentácie. V sezóne 1964/65 už hral ľadový hokej v drese dorastencov TJ Slovan CHZJD

Bratislava, s ktorými sa stal majstrom Slovenska. Za svoje výborné výkony v obrane si vyslúžil nomináciu do reprezentačného výberu juniorov Československa. Vrchol kariéry dosiahol na I. juniorských majstrovstvách Európy vo Fínsku, kde Československo získalo titul. V r. 1968 narukoval do Dukly Jihlava, s ktorou získal v sezóne 1968/69 majstrovský titul. O rok neskôr hral vo výbere olympionikov Československa na turnaji v Lake Placid v USA. Najlepšie hokejové roky strávil v Slovane a v Jihlave, kde boli jeho spoluhráčmi vtedajšie hokejové hviezdy Golonka, Nedomanský, Druzilla, bratia Jaroslav a Jiří Holíkovci, Augusta, Suchý, Šmíd a ďalší. Kariéru ukončil v Gottwaldove (Zlín), kde žije dodnes.

Žitňanská, Gabriela

7. 9. 1996 Piešťany

Pochádza zo športovej rodiny. Mama je učiteľka plávania, otec štartoval ako atlét na dvoch olympiádach, venoval sa aj ďalším športom vrátane hokeja. Gabriela síce začínala s plávaním, no napokon dostal

prednosť hokej. Keďže dievčenské družstvo v Piešťanoch nebolo, hrávala za žiakov i dorastencov ŠHK 37. Popri tom si zahrála aj ženskú extraligu za Martin a Slovan Bratislava. Už v ťažkom veku hrala aj za ženy Slovenska. Okrem

hokeja sa venovala aj hokejbalu, v ktorom dosiahla doteraz najväčší úspech, titul majsterky sveta. K nemu pridala v roku 2013 striebornú medailu z MS v Kanade.

KLUBY

Hokej v Trnave

História trnavského ľadového hokeja je hodná povšimnutia. Prvý súboj na klzisku Orolskej záhrady dostal priestor v decembri 1923. Domáci ŠK v ňom podľahol favorizovanému bratislavskému celku ŠK 2:22. Vtedy ešte išlo o tzv. bandy-hokej.

Dlhodobé súťaže sa v tom čase ešte nehrávali. Banskobystrická premiéra majstrovstiev Slovenska mala slovo až vo februári 1930. V polovici tridsiatych rokov predošlého storočia zaradili klub Orol Trnava medzi účastníkov oficiálnej majstrovskej konfrontácie v rámci Západoslovenskej župy.

Nová kapitola trnavského ľadového hokeja prišla na rad od roku 1957. Tamojšie kluby viackrát zmenili svoj názov (Dukla, Spartak, SZM Fortuna, KLŠ, HC Univerzita, KK HO a ďalšie).

Tento zimný šport sa tešil v Trnave veľkej diváckej priazni. Tiež zásluhou kvalitných výkonov tamojších celkov. Početné návštevy neraz sledovali dramatické duely na ľadovej ploche otvoreného zimného štadióna v susedstve futbalového stánku Spartaka.

Trnavčania vedeli oceniť snahu domácich o postup do najvyššej slovenskej hokejovej súťaže. Najbližšie k tomu mali spartakovci v sezóne 1962/63. Vtedy po doplnení posilami z Bratislavy (Gallo, Jursa, Guryča, Jendek, Aubrecht, Stano, Miklas, Jurkovič, Frühwald) a Nitry (Fandl) vznikol hráčsky silný, skúsený kolektív. Pod Miklasovou taktikou mu patrilo divízne prvenstvo. Nasledovala kvalifikácia o postup do druhej ligy. V nej získala primát Červená hviezda Banská

Bystrica pred Spartakom Trnava a Tatranom Prešov. Túžobný postup teda ušiel o vlások.

Začali sa neúrodné roky. Po nedotiahnutej kvalifikácii mnohí obetaví funkcionári prestali pracovať vo výbore hokejového oddielu a väčšina hráčov z Bratislavy zavesila korčule na klinec. Vedno s niektorými Trnavčanmi (Štefka, Kobetič, Herceg).

Reorganizácia v hokejovej sezóne 1967/68 presunula mužstvo Spartaka do oblastných majstrovstiev. Výbor oddielu však nerezignoval. Vedením A-tímu poveril Milana Fandla a trénerom dorastu, účastníka SNL, sa stal Ján Ruman. V tom čase chodila športová Trnava na stretnutia národnej ligy. Vďaka miestnej Dukle, ktorá pod taktovkou Ľubomíra Kobetiča postúpila do SNL.

Spartakovci v ďalšej sezóne suverénne zvíťazili v oblasti a v rokoch 1969/70 súperili v divízii so Zvolenom, Skalicom, Dubnicou či Nitrou.

Zlikvidovanie zimného štadióna vedľa hlavnej futbalovej plochy Spartaka znamenalo hokejový útlm. Veď domáce zápasy bolo treba hrať osemdesiat kilometrov od Trnavy (Skalica, Topoľčany). Do oboch miest dochádzali všetky trnavské celky aj na tréningy.

Po dôkladnom zvážení neľahkej situácie sa členovia výboru rozhodli zrušiť mužský i dorastenecký tím – a začať od najmenších výhonkov. V sezóne 1975/76 bola založená pri TJ Spartak hokejová základňa mládeže. Po nábore v školách už prvých 50 chlapcov od siedmich do dvanástich rokov trénovalo na ľade topoľčianskeho zimného štadióna. Čoskoro pribudli ďalšie nádeje.

Deväťdesiate roky priniesli zakrytie arény. Nastalo dynamické obdobie. Pri uvádzaní historických medzníkov neobídime predovšetkým 31. október 1994. Vypredané hľadisko nového zimného štadióna v Trnave vtedy bolo svedkom 60.

Hokejistov Spartaka Trnava, víťazov oblastných majstrovstiev 1969/70, viedol tréner Milan Fandl (v dolnom rade štvrtý zľava). Po jeho pravici asistent Ladislav Špiřík, po ľavici predseda Telovýchovnej jednoty Spartak Viliam Blažko

Tri opory hokejového Spartaka Trnava v majstrovskom ročníku 1962/63: zľava Štefka, Kobetič, Fandl

Žigmund Pálffy je najvýznamnejšou osobnosťou skalického hokeja

medzištátneho stretnutia reprezentácie SR proti Rumunsku. Výber Júliusa Šuplera pokrstil toto krásne športovisko víťazstvom 14:1. Štyrmi gólmi sa oň pričínil Peter Šťastný.

V nasledujúcich dvoch medzištátnych meraniach síl videla štvrtisícová návšteva v Trnave prehry Slovenska: 14. novembra 1999 so Švajčiarskom 2:4 a 12. decembra 1999 s Kanadou 3:4. Súboj s javorovými listami bol súčasťou osláv sedemdesiatin organizovaného hokeja v krajine pod Tatrami. Podobných excelentných chvíľ na ľade bolo v najstaršom slobodnom kráľovskom meste oveľa viac.

Na klubovej úrovni sa vrcholná udalosť udiala začiatkom sezóny 1998/1999. V siedmom kole 1. ligy sa hral zápas Trnava – Dubnica (2:4). Domáci dres obliekli v spoločnej útočnej formácii aj bratia Šatanovci, Miroslav (číslo 81) a Peter (18).

Slávny útočník ešte nemal v NHL podpísanú novú zmluvu v Buffale Sabres, a tak za Trnavu mohol odohrať Miro Šatan ešte ďalšie dve majstrovské stretnutia.

V decembri 2009, pri príležitosti košických osláv organizovaného hokeja na Slovensku, prevzalo najvyššie ocenenie aj trnavské trio Anton Opáth, Peter Pejkoč a Jozef Rusnák. Rovnakej pocty sa dostalo i Jánovi Mitošinkovi, prvému prezidentovi Slovenského zväzu ľadového hokeja v ére samostatnosti. Jeho meno navždy zostane úzko späté s Trnavou. Dlhý čas tu pôsobil ako hráč a tréner, ba výraznou mierou sa neskôr pričínil o zrod športových hokejových tried pod krídlami základnej školy na Spartakovskej.

Súčasnú štafetu v majstrovských vystúpeniach na ľade nesie Hokejový klub Gladiators. Okrem širokého záberu, počnúc prípravkami a končiac

mužmi, sa vedenie gladiátorov venuje aj organizovaniu mládežníckych turnajov. Najznámejším je Memoriál Karola Holoviča. Doterajších dvadsaťdesiatdesiat kapitol žiackych konfrontácií býva spomienkou na výborného hokejistu a zanieteného trénera, ktorého nečakaná smrť vytrhla z našich radov v 41. roku života.

Hokej v Skalici

Tak ako sa na Slovensko dostal hokej z Čiech, tak ho do Skalice priniesli moravskí profesori, vyučujúci na skalickom gymnáziu. Práve na tejto škole medzi študentmi našla hra obľubu. Na prelome 40. a 50. rokov začali Skaličania hrať najnižšiu - okresnú súťaž. V roku 1952 sa stali preborníkmi okresu a postúpili do vyššej - krajskej súťaže.

V roku 1966 vystupoval hokejový oddiel už pod novým názvom ZVL Skalica. Jeho predsedom bol Pavol Ferenčák a káder A-mužstva tvorili Slavomír Havel, Miroslav Klátil, Jozef Stehlík, Vladimír Macháček, Jozef Nikodém, Miroslav Škadra, Zdanek Jurík, Ján Rampáček, František Kazinota, Pavol Machálek, Alojz Štěpánek, Zdenek Ružička, Aleš Macháček, Ladislav Kováč. Od roku 1967 (do 1970) viedol A-družstvo Jiří Macelis, bývalý reprezentant ČSSR.

V sezóne 1974/75 sa Skalica po prvýkrát predstavila v najvyššej slovenskej hokejovej súťaži. Vo svojej premiére to bolo na susednom štadióne v Hodoníne proti Popradu a na domácom ľade 18. a 19. októbra s Martinom, keď pred 1300 divákmi vybojovala prvý historický ligový bod. Zápas sa hrali na ešte nezastrešenom štadióne a napriek často nepriaznivému počasiu ich navštevovalo 1500 – 2000 divákov. Dokonca na mužstvá z popredia tabuľky bolo zvedavých i 3000 fanúšikov tohto už najpopulárnejšieho športu v meste.

Významným hokejovým sviatkom pre skalický hokej a pocta mestu bola česť jedného dvoch usporiadateľov (spolu so Senicou) ME juniorov

skupiny B v dňoch 25. – 31. marca 1995. Napriek tomu, že súperili hráči do 18 rokov, najmä kvalitnejšie zápasy mali slušnú divácku kulisu a pri stretnutiach slovenských reprezentantov bol zimný štadión takmer plný. V tomto roku sa prezidentom HK 36 Skalica stal Marián Kožíšek, ako zástupca hlavného sponzora firmy Grafobal, a.s., Skalica.

V roku 1997 skončili Skaličania skončili na druhom mieste v I. SNHL, čo im zabezpečilo účasť v boji o extraligu. V silnej konkurencii mužstiev ako Nitra či Zvolen obsadila Skalica konečné 2. miesto, čo znamenalo historický úspech skalického hokeja – postup medzi elitu slovenského hokeja – extraligy. Od prvej sezóny 1997/98 sa Skalica stala rovnocenným súperom aj pre tie najslávnejšie mužstvá ako Slovan Bratislava, HC Košice či Dukla Trenčín a dokázala s nimi hrať vyrovnané partie, či dokonca víťaziť. Už v sezóne 1998/99 obsadila tretie miesto, čo znamenalo historický úspech skalického hokeja a najvyššie umiestnenie v extralige. Skaličanom sa začalo viac dariť ku koncu prvého decénia 21. storočia. Zatiaľ najväčším úspechom skalického hokeja bola účasť vo finále a strieborné medaily z roku 2009.

Juraj Jurík (21. 7. 1968), Hral v Zlíne, Trenčíne, Brne, Olomouci a Opave, juniorský reprezentant 16-, 18- a 20-ročných.

Vladimír Vlk (23. 4. 1968). Hral v Zlíne, Trenčíne, Třinci, Bratislave, Nitre, Poprade, Banskej Bystrici, seniorský reprezentant.

Pavol Ivičič. Hral v Trenčíne, juniorský reprezentant 16- a 18-ročných.

Tomáš Malec (13. 5. 1982). Hral v Rimouski, Lowell Lock Monsters, Cincinnati, Binghamton, Bridgeport, Třinci, Brne, v juniorskej reprezentácii 16-, 18-, 20-ročných, seniorskej reprezentácii SR, NHL – Ottawa Senators, Carolina Hurricanes.

Peter Hamerlík (2. 1. 1982). Hral v Skalici, Senici, Providence, Kingstone, Auguste, Trentone, Readingu, Cincinnati, Novopolotsku,

Ust'-kamenogorsku, Znojme, Třinci, juniorskej a seniorskej reprezentácii.

Najvýraznejšou osobnosťou skalického hokeja je nesporne útočník Žigmund Pálffy, ktorý vo svojej kariére hral v Nitre, Trenčíne, v rámci NHL v kluboch New York Islanders, Los Angeles Kings, Pittsburgh Penguins, v Slavii Praha, bol juniorský reprezentant 16-, 18- a 20-ročných, reprezentant ČSSR i Slovenska. V priebehu sezóny 2005/2006 zo zdravotných dôvodov ukončil hokejovú kariéru v NHL, no v sezóne 2007/2008 ohlásil svoj návrat na ľad v drese rodnej Skalice a v nasledujúcej pomohol k zisku bronzových a strieborných medailí. Významnou mierou sa podieľal aj na zisku historicky prvých zlatých medailí na majstrovstvách sveta v novodobej histórii samostatného Slovenska.

HC Dukla Senica

Začiatky ľadového hokeja v Senici sa spájajú s výstavbou tamojšieho zimného štadióna. V decembri roku 1978 bola uvedená do prevádzky umelá ľadová plocha, najprv bola k dispozícii iba strecha, neskôr pribudli bočné tribúny a až v roku 1992 bol zimný štadión v Senici kompletne dokončený, s kapacitou tisíc miest na sedenie.

V roku 1980 bol založený klub kategórie dospelých pod názvom Záhoran Senica a pod týmto menom hrali okresnú súťaž až do roku 1989. Išlo o amatérsku ligu, kompletnú činnosť oddielu si museli títo nadšenci hokeja hradiť sami, z tohto dôvodu výkonnosť mužstva stúpala veľmi pomaly. V roku 1989 sa oddiel rozpadol, avšak v tom istom roku vďaka aktivistom zo Senice a armáde SR sa podarilo založiť nové družstvo dospelých, ktoré sa volalo Vojenská telovýchovná jednota (VTJ) Senica. Do troch rokov sa toto mužstvo prebojovalo do I. slovenskej národnej hokejovej ligy. Od sezóny 1993-94 oddiel zmenil názov na VTJ HC Dukla Senica.

Zo senických odchovancov si v NHL zahrali Róbert Döme a Jozef Balej. Na posledných dvoch majstrovstvách sveta (2011 a 2012) hral brankár Peter Hamerlík (draftovaný Bostonom Bruins). V nižšej súťaži v zámorí hrával aj Branislav Rehuš.

Najvyššiu slovenskú súťaž si zahrali aj Ľubomír Vaškovič (Liptovský Mikuláš) Pavel Klečko, Tomáš Hrnčírik a Ivan Jankovič (všetci Skalica). Do NHL zamieril zo Senice aj Jaroslav Halák, hoci prestupoval zo Slovana Bratislava, kde toho veľa nenachytal.

HK 91 Senica

Mládežnícky hokej sa hrá v Senici organizovane od roku 1986 ako oddiel ľadového hokeja pri TJ SH Senica, kde hrávali mladší a starší hráči. Až na základe smernice MŠ SR z podnetu školskej správy v Senici od 1. 9. 1989 vzniklo pri IV. základnej škole školské športové stredisko zamerané na ľadový hokej. Vedúcim strediska bol učiteľ Branislav Grimm. Dňa 10. 5. 1991 bol založený HC SH Senica ako samostatný právny subjekt.

Novozaložený klub si vytýčil cieľ umožniť žiakom všetkých základných škôl v Senici a okolí hrať organizovane ľadový hokej, sklbiť športové povinnosti so školskými. Od 1. 9. 1992 vstúpili jednotlivé mužstvá 5. až 8. ročníka do dlhodobých súťaží športových hokejových tried. Pre zvýšenie úrovne mládežníckeho hokeja školská správa v Senici na základe žiadosti ŠŠS pri ZŠ na Mudrochovej ulici zriadila od 1. 3. 1993 športové hokejové triedy pre ľadový hokej chlapcov a ľahkú atletiku dievčat. Od tohto obdobia stúplo hlavne odborné zabezpečenie tréningového procesu v dopoludňajšom vyučovanom čase, začala pracovať trénerska rada, dobrovoľní tréneri absolvovali trénerské kurzy.

Škola zabezpečila v spoluprácu so SZLH prvého profesionálneho trénera Jána Valúcha zo Skalice. Skvalitnila sa funkcionárska práca výboru HC SH Senica, bola vypracovaná metodika tréningového

Vrcholná chvíľa trnavskej histórie pozemného hokeja sa udiala na záver sezóny 1955. Snímka zvečnila štyri najlepšie celky, vrátane domáceho tímu, pri slávnostnom otvorení majstrovstiev Československa. Úvodný nástup dostal priestor na trávniku futbalového štadióna Spartaka Trnava

procesu, krátkodobé i dlhodobé ciele pri výchove mladého hokejistu, zlepšila sa spolupráca oddiel – škola – rodič. Dňa 3. 4. 2002 na valnom zhromaždení HC SH Senica delegáti zmenili názov klubu na hokejový klub 91 Senica. Dňa 19. 5. 2004 spolu s HC Dukla Senica vytvorili Združenie hK 91 Senica s cieľom ľahšieho prechodu hráčov do kategórie seniorov HC Dukla Senica bez vybavovania hostovania.

Pink Panther – amatérsky hokejový klub Piešťany

Vznikol v roku 2006. Do roku 2012 sa zúčastňoval amatérskych hokejových turnajov na Slovensku i v zahraničí (Česko, Rakúsko) s výbornými výsledkami. Najväčší úspech zaznamenal v roku 2012 na 23. ročníku Ossiacher See Eishockey Cupu, kde skončil na druhom mieste a boli sme prekvapením turnaja. V roku 2012 vstúpil i do amatérskej hokejovej ligy v Hlohovci.

Pozemný hokej

Pozemný hokej je kolektívny loptový šport, ktorý sa v podobe, v akej ho poznáme dnes, po prvýkrát objavuje koncom 19. storočia v Anglicku a Škótsku. Hokejová federácia vznikla v 1886 a prvý medzinárodný zápas sa hral v 1895 medzi Írskom a Walesom. Hra sa objavuje na programe olympijských hier od roku 1908. V pozemnom hokeji hrajú dve 11-členné mužstvá na ihrisku s rozmermi 55×91,4 m. Cieľom hry je dostať pomocou zahnutej hokejky do protihráčovej bránky loptu. Tá musí byť tvrdá z akéhokoľvek materiálu. Obvod lopty musí byť od 22,4 do 23,5 cm a hmotnosť minimálne 156 a maximálne 163 g. Hokejka sa skladá z dvoch častí: zahnutej a rovnej plochy. Zahnutá časť musí byť na ľavej strane hokejky. Na spodku sa nachádza zobák (t. j. časť hokejky pod spodným koncom spojenia), ktorý musí byť zahnutý a nemusí byť len z dreva pričom jeho dĺžka nesmie presiahnuť 10 cm.

V Trnave dostala zelenú aj iná odnož ligových súbojov s hokejkou. Išlo o pozemný hokej. Tiež ho hral všestraný športovec Milan Fandl. Podľa

Hokejbalista Martin Fišer (tretí zprava) sa raduje so spoluhráčmi z víťazstva po finálovom zápase s Českom

jeho spomienok, s nápadom prišiel Pavol Žigárdy. Malo ísť o spustenie letnej prípravy pred zimnou sezónou. Spartak Trnava si čoskoro získal renomé v rámci celého Československa. Domáce zápasy najvyššej národnej súťaže hrali trnavskí pozemní hokejisti v priestoroch neskoršieho tréningového ihriska futbalistov za východnou tribúnou hlavného štadióna.

Trnava mala vtedy veľmi kvalitné mužstvo pozemných hokejistov. Vrcholné okamihy nastali cez leto 1955. Naše starobylé mesto poverili zorganizovaním finálového turnaja o majstra ČSR. Hrali v ňom po dva najlepšie celky z Česka a zo Slovenska. Slávnostné otvorenie pripravil usporiadajúci oddiel na hlavnom trávniku futbalového štadióna. Titul získal Baník Hostivař pred Duklou Palcát Praha a Spartakom Trnava. Bronzové medaily ocenila tisícka domácich fanúšikov priaznivým ohlasom.

Pozemný hokej sa hrával aj v iných okolitých obciach. Najväčšie úspechy dosahovali Špačince.

Hokejbal

Hokejbal je kolektívny šport, verzia hokeja, ktorá sa hrá bez korčulí. Nehrá sa s pukom, ale so špeciálnou loptičkou oranžovej farby. Povrch ihrisk tvorí asfaltový koberec, betón alebo plastový povrch. Ihrisko je lemované plastovými mantinelmi. Cieľom hry je dať čo najviac gólov do súperovej bránky pomocou hokejky. Stretnutie musí pozostávať z troch 15-minútových tretín čistého času a dvoch 10-minútových prestávok a hrá sa na ihrisku s mantinelmi s maximálnymi rozmermi 61x30 m (minimálne rozmery: dĺžka 52 m a šírka 26 m).

Hokejbal v Skalici

Hokejbal sa v Skalici začal hrať v roku 1988 a postupne si získaval veľkú obľubu. Po krátkej príprave vznikla Skalická mestská hokejbalová liga. Prvý súťažný ročník sa hral v sezóne 1988/1989. Štartovalo až 12 družstiev s celkovým počtom hráčov 140. Hralo sa na ihrisku na Sídlišku Dr. Clementisa. Ročník 1991/1992 sa odohral už na novom ihrisku v areáli ZŠ Vajanského.

V sezóne 1992/1993 hralo Skalickú mestskú hokejbalovú ligu (SMHL) 10 družstiev. Súťaž vyhrali HC Amaters a po víťazstve v kvalifikácii sa prebojovali do 1. slovenskej národnej hokejbalovej ligy. Na majstrovstvách Slovenska dorastu v Trenčíne sa skalický hokejbalový výber umiestnil na 6. mieste. Hokejbalový klub Skalica tvorilo 176 aktívnych hráčov v 10 celkoch.

V roku 2003 sa vybudovalo na letnom štadióne v Skalici nové hokejbalové ihrisko, ktoré spĺňa medzinárodné parametre. V posledných júňových dňoch roku 2003 prijal primátor Skalice Stanislav Chovanec dvoch úspešných reprezentantov Slovenska v hokejbale. Dvaja Tiborovia Kapánek a Kosik si z majstrovstiev sveta, ktoré sa konali vo Švajčiarsku, priviezli bronzové medaily.

ZŠK mesta Vrbové – hokejbalový klub

Úplný začiatok ako Vrbovská hokejbalová interliga r. 2005. I napriek nemalým výdavkom sa hokejbal už po roku od svojho vzniku stal druhým najmasovejším športom vo Vrbovom. Zapájajú sa ľudia všetkých vekových kategórií od najmladších až po tých s väčšími životnými skúsenosťami.

Počet členov: 158 (po skončenej sezóne 2009/2010). Zloženie: 2 mužstvá z Brezovej pod Bradlom, 1 mužstvo z Trnavy, 3 mužstvá z Piešťan, 3 z Vrbového.

Vrbovské lavíny – hokejbalový klub, výber Vrbovskej hokejbalovej ligy

Klub vznikol v roku 2007 a zoskupuje najlepších hráčov ligy. Hráči sú vybraní na základe svojich stálych vysokých výkonov, obetavosti, cieľavedomosti a chuti reprezentovať naše mesto.

Cieľom je úspešne reprezentovať Vrbové na hokejbalových turnajoch na Slovensku. Najväčšie dosiahnuté úspechy: Vrbovské lavíny sa prvý raz predstavovali na kvalitne obsadenom turnaji KillyCup. Tento turnaj vyhrali, keď si dokázali

poradiť s mužstvami Trnavy, Bratislavy-Dúbravky, Piešťan, Moravian, výberom Dechtickej ligy či Brezovej pod Bradlom.

Stolný hokej

So začiatkom výroby plastových hracích stolov, ktoré boli vernou zmenšenou kópiou veľkého ľadového hokeja, sa začiatkom 90. rokov na severe Európy začala formovať nová športová disciplína – stolný hokej. Prvé svetové šampionáty organizované od roku 1989 prinášali postupný rozmach tohto športu po celej Európe a nemohlo to minúť žiadnu vyspelú krajinu ľadového hokeja. V Skalici sa sformovala prvá skupina nadšencov tohto športu, ktorá sa aj zúčastnila majstrovstiev sveta v roku 1999 v nemeckom Wilhelmshavene. Po tejto skúsenosti bol zásluhou najmä Mariána Vépého v roku 2000 založený Stolnohokejový klub Skalica (SHK Skalica) z cieľom rozšírenia tohto mladého športu. Hneď prvý rok existencie klubu presvedčil o opodstatnenosti jeho fungovania, keď stolný hokej začali hrať tri desiatky hráčov zo Skalice a okolia. Od začiatku sa najvýraznejšie presadzoval Richard Bartošek, ktorý si úspešne počínal nielen na klubových súťažiach v meste, ale i na turnajoch v Českej republike a zahraničí.

Klub SHK Skalica organizuje Skalickú ligu v stolnom hokeji a pravidelne sa zúčastňuje nielen turnajov Slovenského a Českého pohára, ale aj významných medzinárodných turnajov ako sú European League, majstrovstvá Európy a majstrovstvá sveta. Medzi najväčšie organizačné úspechy klubu SHK Skalica patrí deň, kedy ITHF (International Table Hockey Federation) rozhodla o organizovaní ME 2006 pre Skalicu. Konali sa po prvý raz v histórii stolného hokeja na skalickom zimnom štadióne.

Veľkým pozitívom klubu oproti iným na Slovensku je to, že nemáme núdzu o nových, mladých talentovaných hráčov. Vo výbornom svetle sa ukazuje najmä Tomáš Pokovič, ktorý po piatich rokoch prerušil hegemoniu tandemom Valachovič – Vépý a zvíťazil v skalickej lige.

HOROLEZECTVO

OSOBNOSTI

Bajo, Ivan

25. 11. 1935 Bratislava

Vysokoškolský pedagóg, horolezec a publicista. Začínal lezením na skalkách na Záhorí, k čomu mu postupne pribudli Vysoké Tatry, Dolomity, Alpy a Kaukaz. Pedagogicky pôsobil najprv na univerzite

v Bratislave, potom prešiel na Trnavskú univerzitu, je dôchodca a býva v Trnave. Cvičiteľ horolezectva, autor učebných textov s horolezeckou tematikou, ktoré sprevádzal originálnymi kresbami. Nositeľ viacerých športových ocenení, zároveň autor množstva textov a obrázkov zachycujúcich s chápacím humorom život horolezeckej komunity. Nositeľ ocenenia mesta Trnavy za prínos v oblasti pedagogiky, publikačnej a športovej činnosti.

Böhmová, Eva

12. 8. 1960 Piešťany – 9. 1. 1995 Vysoké Tatry

Patrila medzi najvýznamnejšie postavy slovenského ženského alpinizmu. K lezeniu sa dostala v roku 1983, keď ju jej brat po prvý raz vzal na cvičné skaly pri Bratislave. V tom istom roku sa stala členkou horolezeckého oddielu

Slávia Filozof, neskôr prešla do horolezeckého oddielu James Bratislava, dostala sa aj do reprezentácie. Za výstupy doma i v zahraničí má

rad ocenení. Ako horolezkyňa prešla Vysoké Tatry, Dolomity, Alpy, Rilu, Kavkaz a nakoniec v roku 1994 aj vysnívané Himaláje. Ďalšie plány jej pretrhla tragická smrť.

Nemeš, Eugen

25. 12. 1921 Trnava

Absolvent trnavského gymnázia a Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave patrí medzi priekopníkov horolezeckého športu v rovinnej Trnave. V roku 1946 tu založil horolezecký klub,

ktorému predsedal po celých päťdesiat rokov. Bol aktívnym horolezcom i funkcionárom, ale aj členom slovenského reprezentačného družstva horolezcov a cvičiteľom prvej triedy. Je nositeľ prvej výkonnostnej triedy. S Celestínom Radványim je spoluzakladateľom diaľkového malokarpatského pochodu Trnavská stovka. Jeho srdcovou oblasťou boli predovšetkým Vysoké Tatry, kde absolvoval vyše dvesto letných i zimných výstupov a prvovýstupov. Dostal Cenu mesta Trnava a Pamätnú medailu predsedu Trnavského samosprávneho kraja za celoživotný prínos v rozvoji športového, hudobného a kultúrneho života.

Plulík, Vladimír

3. 3. 1963 Piešťany – od 22. 6. 2008 nezvestný v oblasti Broad Peak, Nepál

Člen reprezentačného československého výberu. Autor prvého zimného sólo nonstop prechodu hlavným hrebeňom Vysokých Tatier bez cudzej pomoci a predchádzajúcich vynášok (16. – 19. januára 1997), v roku

1999 ako prvý zopakoval tento výkon aj v lete, tentoraz za 27 hodín. Účastník viacerých výprav na osemtisícové vrcholy v Himalájach. V roku 1998 dosiahol bez použitia kyslíka vrchol Mt. Everestu (8848 m). Od pokusu o zdolanie Broad Peaku (8047 m) v lete 2008 nezvestný.

Pochylý, Ondrej

6.11. 1949 Galanta – 25. 2. 2000 Vysoké Tatry
Spolu s bratom Pavlom patrili v 60. rokoch a v prvej polovici 70. rokov k absolútnej horolezeckej špičke. Študoval na trnavskej Pedagogickej fakulte UK špecializáciu matematika – telesná výchova. Jeho športový život nebol jednoduchý, napriek tomu mal za sebou viacero prvovýstupov v Tatrách neskôr aj v Alpách. Zahynul spoločne s bratom pri zostupe severnou stenou Malého Kežmarského štítu. Tam je rozsypaný aj jeho popol.

Poláček, Štefan

18. 12. 1910 Trakovice – 31. 7. 1977 Trnava
Priekopník trnavskej turistiky a horolezectva. Pôvodne majiteľ firmy so športovými potrebami, neskôr krátkodobý chatár, potom pracoval v stolárskej profesii. Začínal so skupinou mladých trnavských horolezcov okolo Eugena Nemeša. Liezol v Malých Karpatoch a Vysokých Tatrách. V masíve malokarpatskej Havranice je po ňom pomenovaný pilier, ktorý zdolal ako prvý spolu s Ladislavom Vítekom.

Štrba, Vladimír

12. 10. 1968

Rodák z Detvy, už ako malý chlapec chodil na cvičné skaly na Kalamárku. K lezectvu a turistike ho od malička viedol otec. Počas strednej školy sa tomuto koníčku venoval intenzívnejšie. Počas vysokoškolského

štúdia geológie sa stretli silný ročník nadšencov

horolezectva/ Peťo Valušiak a ďalší/. V podstate každý z nich organizoval a absolvoval rôzne výstupy. Neskôr absolvoval výstupy v Alpách, na Dolomity a Mont Blanc. Pred takmer 20 rokmi sa priženil do Holíča. Už ako ženatý muž sa rozhodol pokoriť najvyššie hory sveta – Himaláje. Zdolal Cho Oyu (1197), Aconcagua (1998), Broad Peak (1998), Makalu (2002), Annapurna (2004, 2005), Zugspitz (2010, 2011), Mera Peak (2011), Baruntse (2012), Mont Blanc (2012), Dhaulagiri (2012), Elbrus (2013)

KLUBY

Turisticko-horolezecký oddiel ŠK Skalica

V roku 2006 skupinka obdivovateľov krás prírody, nadšencov turistiky a horolezectva, založila v Skalici turisticko-horolezecký oddiel zastrešovaný ŠK Skalica. Prevažná väčšina základne, mladí začínajúci horolezci, si stanovili za cieľ vybudovať umelú horolezeckú stenu a obohatiť tak širokú škálu športových možností v Skalici.

Vladimír Štrba pokoril niekoľko osemtisícoviek

JACHTING

Jachting je šport na plachtetnicových lodiach hnaných silou vetra. Rozdelením lodí do jednotlivých kategórií a presným určením tvarov a veľkostí pretekárskych člnov vznikol plachtetnicový šport. Preteká sa na chránených plochách s jedno- až trojčlennou posádkou. Preteky väčšinou prebiehajú medzi loďami rovnakého typu. Okruhový jachting je aj olympijským športom. Niektoré lode majú jedinú trojuholníkovú plachtu, ale väčšina má dve a obvykle aj tri plachty. Vďaka využívaniu najmodernejšej navigačnej a komunikačnej techniky sa jachting dočkal obrovského rozšírenia.

OSOBNOSTI

Cicutto, Remo

20. 7. 1962 Piešťany

Je jedným z mála primátorov v našom kraji, ktorí sa popri výkone svojej funkcie aktívne venujú aj športu. V jeho prípade dokonca na súťažnej úrovni. Už v detskom veku mu učaroval jachting, s ktorým

začínal na Sĺňave ako deväťročný. Počas aktívnej kariéry získal v triede FINN viacero titulov majstra Slovenska. V roku 1981 vyhrali spolu s Petrom Kubešom ako junior v triede 420 na medzinárodnom Helikon Cupe na Balatone. Športuje aj po päťdesiatke. Vlní skončil na republikovom šampionáte v triede FINN tretí a stal sa majstrom Slovenska v pretekoch rádiom riadených plachtetníc. Rekreačne sa venuje aj hokeju a cyklistike.

Najväčšie úspechy: Prvenstvo v triede 420 v kategórii juniorov na medzinárodných pretekoch v Maďarsku, viacnásobný majster Slovenska v triede FINN, majster Slovenska v pretekoch rádiom riadených plachtetníc.

Valášek, Marek

12. 6. 1973 Trnava

Slovensko reprezentoval na Olympijských hrách v Atlante v roku 1996, kde v triede FINN, čo je jednoposádková loď, obsadil 25. miesto. O štyri roky mu tesne ušiel postup na ďalšiu olympiádu, kam sa chcel prebojovať

v triede laser. V súčasnosti žije na Floride v USA, kde sa venuje tréningu.

Piešťanská Sĺňava je ideálna pre vodné športy

JASKYNIARSTVO

KLUBY

Speleoklub Trnava

Speleoklub Trnava je jaskyniarsky spolok pracujúci v Malých Karpatoch v Smolenickom krase a v časti Kuchynsko-orešianskeho a Plaveckého krasu. Bol založený v roku 2001 mladými ľuďmi, ktorí sa rozhodli objavovať čaro jaskýň Malých Karpát. Nadviazal tak na tradíciu jaskyniarstva v okolí Trnavy, ktorú v minulosti zastupovali členovia Oblastnej jaskyniarskej skupiny Dolné Orešany pod vedením Pavla Nemčeka. Tí zasa pokračovali v prieskumných aktivitách objaviteľov jaskyne Driny, ktorí pracovali aj v iných jaskyniach v oblasti. Medzi hlavné ciele speleoklubu patrí: poznávať, objavovať, registrovať, dokumentovať a chrániť krasové javy a rôznymi formami ich približovať verejnosti, získavať a vzdelávať záujemcov o speleológiu a aktívne sa podieľať na ochrane životného prostredia. V rámci spomenutých krasových oblasti sa nachádza 56 jaskýň.

Pavol Nemček

Ide zväčša o jaskyne puklinové, ale aj riečne. Najvýznamnejšou sprístupnenou jaskyňou je jaskyňa Driny. Medzi pozoruhodné neprístupné jaskyne patrí Trstínska vodná priepať pri Trstíne a Havranická jaskyňa na Havranej skale. Aktuálne sa môže pochváliť objavom v Havranickej jaskyni, kde sa podarilo nájsť kavernu s veľmi peknou jaskynnou výzdobou. Nad Havranickou jaskyňou bol v roku 2009 realizovaný geofyzikálny prieskum, ktorý potvrdil pokračovanie jaskyne severným smerom. Momentálne speleologický výskum sa

Členky trnavského speleoklubu

sústreďuje na jaskyne: Orešanská sonda, Husí stok 1, Priepať na Veterlíne a Havranická jaskyňa. Okrem týchto lokalít sa klub venuje aj iným jaskyniam, ktoré však zatiaľ nevydali svoje tajomstvá. Vykonáva jú sa výkopové práce, speleovýskum, lokalizujú jaskyne pomocou GPS a mapujú. Na základe zmluvy medzi Správou slovenských jaskýň a Speleoklubom Trnava vznikla speleologická strážna služba, ktorá má za cieľ ochranu a praktickú starostlivosť o zverené jaskyne. V spolupráci so Speleo Bratislava uskutočňujú každoročne pre záujemcov o speleológiu z radov verejnosti jaskyniarsku školu, kde majú ľudia možnosť niečo nové sa naučiť a zároveň zažiť prácu speleológa na pár dní na vlastnej koži. V roku 2011 klub dobudoval náučný chodník Majdán o krasové javy. V roku 2013 sa plánuje otvoriť náučný chodník Smolenický kras, kde bude umiestnených 9 nových náučných panelov a jeden altánok.

JAZDECTVO

Jazdectvo je športové a športovo rekreačné odvetvie pri ktorej sa jazdí na koni alebo na nejakom zariadení za koňom. Jazdectvo sa člení na niekoľko samostatných jazdeckých pododvetví: parkúrové jazdectvo, dostihy, klusácke dostihy, drezúra, military, westernové jazdectvo, ródeo, záprahy, vytrvalostné jazdectvo. Disciplíny, ktoré sú kombináciou jazdectva s inými druhmi športu: voltíž, skijöring, moderný päťboj. Športovú disciplínu jazdectvo na Slovensku vo väčšine disciplín zastrešuje Slovenská jazdecká federácia. Dostihový jazdec sa spravidla označuje ako džokej. Na sebe má dres vo farbách majiteľa koňa a má povinnosť nosiť helmu a bezpečnostnú vestu. Sú známe 3 druhy dostihov: rovinové – nemajú žiadne prekážky, sú veľmi rýchle. Kone pretekajú naraz na jednej dráhe a najrýchlejší je víťazom; klusácke – kone nesmú cválať, ale len klusať; prekážkové – nazývajú sa aj steeplechase. Na dráhe sú vtedy rôzne prekážky.

OSOBNOSTI

Brečka, Jaroslav

30. 11. 1965 Myjava

Senický džokej Jaroslav Brečka vyhral na koni Quirinus v roku 1992 102. ročník Veľkej pardubickej steeplechase, najstaršie prekážkové dostihy na starom kontinente. Dovedna štartoval na Veľkej pardubickej sedmkrát,

naposledy v roku 2012. Dnes pôsobí ako jazdec a zároveň tréner na závodisku Quirinus farm v Sobotišti.

Líšková, Jana

9. 4. 1969

Členka TJ Váh Piešťany, v rokoch 1984 až 1978 majsterka Slovenska aj Československa v jazdeckej drezúre (na koni Vezuv).

Kiripolský, Štefan

14. 12. 1914 Palárikovo – 9. 7. 1992 Bratislava

Naslovovzatý jazdecký odborník. Do povedomia slovenskej verejnosti sa dostal až v sedemdesiatych rokoch 20. storočia, hoci sa koňom venoval už dávnejšie. Na príčine bola skutočnosť, že od roku 1952 do roku 1969 bol politickým väzňom. Avšak ani dlhoročná izolácia nezmenila jeho orientáciu na kone a jazdecký šport. V roku 1977 položil základy jazdeckého oddielu pri JRD Mier Cífer. Onedlho v Páci na Kopánke vybudoval jazdecké centrum s krásnym kolbiskom. Pravidelne rok čo rok organizoval parkúrové skokové súťaže O dožinkový veniec (celkom 13 ročníkov, od roku 1978 do roku 1990), ako aj majstrovské slovenské šampionáty v juniorských a dorasteneckých skokových súťažiach. Zároveň pod jeho vedením sa mladí Cíferčania Drahoš Dzíbela a Roman Repa stali juniorskými československými reprezentantmi.

Potocký, Richard

13. 3. 1980 Nitra

Parkúrový a drezúrný jazdec. Reprezentuje mesto Hlohovec na jazdeckých pretekoch na Slovensku a v zahraničí. Doposiaľ najväčší úspech zaznamenal so svojím koňom Tiara v roku 2012, keď sa vďaka víťazstvám

a dobrému umiestneniu na pretekoch v rámci Slovenska umiestnil na 10. mieste celoslovenského rebríčka drezúrnych jazdcov a na 4. mieste rebríčka drezúrnych jazdcov Západoslovenskej oblasti SJF.

Šara, Róbert

16. 5. 1988

Jazdiť začal ako desaťročný v TJ Družba Holíč pod vedením jeho strýka, známeho slovenského amatérskeho jazdca, neskôr džokeja a trénera Ľudovíta Šaru, ktorý dlhodobo pôsobil v zahraničí. Prvé

víťazstvo zaznamenal ako amatér v júni 2004 v Bratislave v sedle kobyľky Pibecia. V Memoriáli Emila Šulgana koncom augusta 2005 (II. kat., 1400 m) s 3-ročným Natty Dancerom vyhral o 14 dĺžok. Vyštudoval Strednú poľnohospodársku školu v Holíči so zameraním na agropodnikanie. V roku 2006 bol tretí v slovenskom šampionáte amatérskych jazdcov na rovine, v roku 2007 s 11 víťaznými zásahmi prvý raz šampiónom-amatérom. Jazdil v Česku, Maďarsku, Rakúsku, pred tromi rokmi cez zimnú prestávku získaval skúsenosti u trénera Kleina v Dielsdorfe. Jubilejné 50. víťazstvo dosiahol Róbert Šara v sedle dvojročnej Nelly's Rock v roku 2009 v Bratislave. Doteraz má tento 55 kg vážiaci a 176 cm vysoký džokej na konte 65 víťazstiev. Najviac v kariére ho teší víťazný zásah v jednotkovej Cene turfu v auguste 2009 v sedle Savignona na pravom brehu Dunaja. Róbert sa úspešne prezentoval aj v Poľsku, keď z 28 štartov premenil 13 vo víťazstvo, vrátane ceny Dorpata s dvojročnou Black Pantherou. K jeho záľubám patrí plávanie, beh, psychicky si odpočinie aj na rybačke.

KLUBY

Zámocký jazdecký klub Hlohovec

Bol založený v roku 1993 ako občianske združenie, pôsobisko Zámocká záhrada v Hlohovci. Od roku 1994 organizátor 6 ročníkov parkúrových pretekov Zámocký parkúr v Hlohovci, od roku 1998 pôsobí v Maduniciach v areáli PVOD. Od roku 1998 uskutočnil 14. ročníkov parkúrových

pretekov pod názvom Cibulový parkúr, od roku 2006 aj organizátor drezúrnych pretekov. Klub pôvodne zameraný na parkúrové skákanie sa postupne preorientoval na drezúrne jazdenie. Richard Potocký so svojim koňom Tiaru zaznamenal najväčší úspech v roku 2012, keď sa vďaka víťazstvám a dobrým výsledkom na pretekoch v rámci Slovenska umiestnil na 10. mieste celoslovenského rebríčka drezúrnych jazdcov a na 4. mieste rebríčka Západoslovenskej oblasti SJF.

TJ Iskra Holíč

Turf má na Záhori hlboké korene, veď prvé anglické plnokrvníky v bývalom cisárskom a kráľovskom žrebčine v Kopčanoch chovali už v roku 1814 a o dva roky neskôr sa tam konali aj prvé preteky na území Slovenska, na ktorom štartovali žrebce Anthonio a Grimalkin. V roku 1826 však chov plnokrvníkov v kopčianskom žrebčine zrušili a potom trvalo dlhých 122 rokov, kým sa títo štvornohí aristokrati do tohto regiónu vrátili.

Roku 1952 sa holičski dostihovní nadšenci na čele s Adolfom Weissom, Františkom Škrováňkom, Jánom Pihorňom, Milanom Bystrickým, Štefanom Vidlárom a niekoľkými inými rozhodli, že nadviažu na tradíciu turfu zo začiatku 19. storočia. Založili jazdecký oddiel a dostihovú stajňu TJ Iskra Holíč, ktorej prvým štvornohým reprezentantom bol polokrvný ryšavý valach Bujný. Holičski dostiháči sa čoskoro zapísali na turfovú mapu Česko-Slovenska a hlavne na prekážkových dostihoch si trúfali merať sily s najlepšimi stajňami. Už v roku 1957 sa na štart Veľkej pardubickej steeplechase postavil Aden s Milanom Smaženkom, ktorý síce tieto ťažké prekážkové dostihy nedokončil, ale dal súperom najavo, že v mladšej stajni majú vysoké ambície. Tie o 2 roky neskôr potvrdila 7-ročná hnedka Cora, ktorá v sedle s Ivanom Rapantom docválala bez pádu do cieľa na treťom mieste

Výborným stíplerom bol aj Beliar, ktorý triumfoval na Veľkej jesennej steeplechase vo Svätom Jure a v druhej polovici šesťdesiatych rokov

Róbert Šara

Richard Potocký

slávu holičským dostihovým farbám zabezpečovala skvelá Kostrava (pravá sestra trojnásobného víťaza Veľkej Koroka), ktorá na chrbte s Ottom Suchovským dobehla v Pardubičiach dva krát štvrtá (1967 a 1969) a raz tretia (1970). Na Veľkej ešte z Holičanov štartovali Stanislav Matulík (1978 s Habrom) a Miloslav Kantek, ktorý však s Marekom (1990) reprezentoval konkurenčnú stajňu Slovosivo Holíč. TJ Iskra sa neskôr premenovala na TJ Družba, čo však neubralo na dobrom mene stajne, v ktorej vyrástla plejáda dobrých jazdcov. Okrem už spomínaných to bol hlavne Ľudovít Šara, niekoľkonásobný amatérsky šampión Česko-Slovenska a len tretí slovenský jazdec, ktorý na rovinových dostihoch dosiahol 50 víťazstiev a získal titul džokeja. Šara bol však prvým Slovákom, ktorý začiatkom deväťdesiatych rokov minulého storočia štartoval v USA, a to v konkurencii takých skvelých jazdcov, akým je víťaz Veľkej národnej steeplechase v Liverpoole Angličan Marcus Armytage alebo víťaz Veľkej pardubickej steeplechase Nemec Peter Gehm. Z holičskej dostihovej liahne vyšiel aj Miroslav Weiss – v ostatných rokoch šestnásobný trénerský šampión vo Švajčiarsku, pričom na Slovensku bol veľmi úspešným trénerom Otto Suchovský, v ktorého šlapajach kráča aj jeho syn Ľudovít Šara a tieto vzory nasleduje už aj mladý Roman Dohnálek.

Po roku 1989, keď sa u nás zmenili politické i ekonomické podmienky, začala postupne činnosť TJ Družba stagnovať a v súčasnosti už žiadnu nevyvíja. Jazdectvo a turf však nezanikli, ale prešli pod súkromné krídla nadšencov.

Dostihy

Aj keď intenzívny rozvoj chovu koní na športové účely nezachytil vyspelý európsky trend, ani nedostatok finančných prostriedkov neznamenal, že jazdecký dostihový šport nemá svoje miesto v súčasnom športovom živote Trnavského kraja. Chov koní v Plemenárskom podniku Šamorín a od roku 1984 éra medzinárodných dostihov v Bratislave, dali impulzy na budovanie dostihových stajní.

Medzi najúspešnejšími v našom kraji do roku 1989 boli v Jednotnom roľníckom družstve v Borskom Mikuláši, kde sa 1. mája 1982 narodil prvý úspešný kôň – anglický plnokrvník Adolf. V tom čase pri JRD pôsobil Anton Filípek, ktorý je zakladateľ borskomikuláškého turfu. Prvým trénerom v tejto dostihovej stajni bol Anton Peťko a prvým dostihovým koňom bol írsky kôň Rotar, pôvodom z PP Motešice. Prvým jazdcom bol v tomto záhorskom klube Jozef Lehocký.

Stajňu JRD (neskôr PD) Borský Mikuláš vyniesli na výsledie najmä mená štvornohých reprezentantov ako Ben, ktorý sa stal v roku 1985 koňom roka, alebo Quirínus, ktorý bol v roku 1992 s jazdcom Jaroslavom Brečkom víťazom na najslávnejších a najťažších dostihoch v kontinentálnej časti Európy – Veľkej pardubickej.

V ostatných rokoch dobré meno záhorského aj slovenského turfu šírili kôň Velvet, ktorý ako jeden z mála držal krok so silnými českými súpermi a za Borský Mikuláš nastúpil na 52 štartoch.

Za desaťročie dostihovej kariéry sa pri legendárnom Velvetovi vystriedalo niekoľko úspešných jazdcov a trénerov. Dlhé roky jazdil na tomto úspešnom koni Ladislav Kubišta, ktorý v 90. rokoch spolu s Jaroslavom Brečkom začal trénovať v Šajdíkových Humencoch a neskôr pôsobil ako úspešný tréner v Anglicku a Nemecku.

Významnými osobnosťami turfu v Trnavskom kraji z minulosti aj v súčasnosti sú tiež tréneri Jozef Lehocký, Stanislav Danihel, štvornásobný držiteľ titulu tréner roka Pavol Kalaš, ale tiež 5-násobný víťaz ankety slovenský dostihový jazdec roka a džokej PD Senica Jaroslav Línek či ďalší úspešný jazdec PD Senica Zdenko Šmida.

KANOISTIKA

OSOBNOSTI

Erban, Róbert

9. 7. 1972 Piešťany

Na OH v Barcelone delili slovenskú posádku K4 na kilometrovej trati od bronzovej medaily len centimetre. Na majstrovstvách sveta v Paríži získal v roku 1991 v K2 spolu s Jurajom Kadnárom bronzovú medailu. V K4

bol v roku 2005 v Záhrebe členom striebornej a o rok neskôr v Szegede zlatej posádky Slovenska v K4. Na ME 2005 v Poznani získal v K4 zlato a striebro, v roku 2006 v Račiciach zlato na 500 i 1000 m. V súčasnosti trénuje vodácku mládež v Piešťanoch. Najväčšie úspechy: OH 1992 – Barcelona, štvrté miesto v K4 – na 1000 metrov. Na OH štartoval aj v roku 1996 v Atlante, 2000 v Sydney a 2004 v Aténach. Umiestnenia na vrcholových šampionátoch: zlato, striebro a bronz z majstrovstiev sveta, tri zlaté a jedna strieborná medaila z ME.

Erbanová, Marcela

20. 5. 1978 Piešťany

Na OH v Aténach obsadila v K1 na 500 m trati piate miesto a v tom čase sa stala historicky najúspešnejšou slovenskou kajakárkou pod olympijskými kruhmi. Štartovala aj na ME a MS, je viacsobnou majsterkou

Slovenska v K1 i K2. Pôsobí ako trénerka juniorskej reprezentácie Slovenska. Najväčšie úspechy: OH

2000 Sydney, 2004 Atény. Účasť na MS i ME, viacsobná majsterka Slovenska.

Janča, Mário

16. 8. 1993 Piešťany

Začínal s kanoistikou doma Piešťanoch. Pod vedením trénerov Mária Klieštenca a Milana Blahu sa v TJ Sĺňava vypracoval medzi najlepších slovenských kajakárov. V posledných rokoch ho trénoval Róbert Erban a pod

jeho vedením dosiahol aj najväčšie medzinárodné úspechy. V roku 2010 bol spolu s ďalším Piešťancom Matejom Michálkom členom slovenskej K4, ktorá získala na MEJ bronzovú medailu. O rok neskôr sa v nemeckom Brandenburgu stal spolu s Deginom majstrom sveta v K2 na 500 m a na dvojnásobnej trati skončila táto dvojica druhá. Toto umiestnenie si zopakovali aj na juniorských ME v chorvátskom Záhrebe. Najväčšie úspechy: Spolu s Viktorom Deginom z Komárna juniorským majstrom sveta i Európy. Na svojom konte má aj ďalšie medaily z MS J i ME J. Je viacsobným majstrom Slovenska.

Kňazovický, Slavomír

3. 5. 1967 Piešťany

Na OH 2000 v Sydney bol vlajkonosičom slovenskej výpravy. V kanoe jednotlivcov obsadil na 500 m trati piate miesto. Po skončení športovej kariéry sa dal na trénerskú dráhu. Najväčšie úspechy:

Strieborná medaila v C1 na OH 1996 v Atlante, štvrté miesto na OH 1992 Barcelone. Majster Európy 1997 v C1 na 200 m, strieborný na majstrovstvách sveta 1998.

Michálek, Matej

25. 8. 1992 Piešťany

S kanoistikou začínal ako desaťročný na piešťanskej Slňave. Počas svojej doterajšej kariéry si vybojoval viacero titulov majstra Slovenska v mládežníckych kategóriách. Prvú medailu z juniorských ME získal v roku 2010

v Moskve, mala bronzový lesk. Na bronzovej priečke skončil aj na ďalších dvoch európskych šampionátoch, tentoraz v kategórii mužov do 23 rokov. V roku 2003 si ju spolu s oddielovým kolegom Máriom Jančom a ďalšími dvoma členmi posádky vybojoval v chorvátskom Záhrebe a o rok neskôr v portugalskom Montemor-o-Velho. V súčasnosti oblieka dres ŠKP Bratislava. Najväčšie úspechy: Bronzové medaily z ME juniorov a mužov do 23 rokov, viacnásobný majster Slovenska.

Rusnák, Matej

5. 5. 1988 Piešťany

Pochádza z kanoistickej rodiny. Tomuto športu sa úspešne venoval aj jeho otec i sestra. Najďalej to však dotiahol práve Matej. V mládežníckych kategóriách bol v kanoe veľkým súperom aj pre vekovo starších vodákov. Už ako 18-ročný sa dokázal presadiť v kanoistickom maratóne, keď na 21450-metrovej trati zaostal iba jednu sekundu za víťazom. Na pretekoch olympijských nádejí vyhral v roku 2003 v Poľsku preteky v C1 na 1000 m a na polovičnej trati bol druhý. Na MS v Szegede skončil v roku 2012 v C1 na 5000 m štvrtý, podobne ako na MS mužov do 23 rokov. Okrem toho sa na MS, ME i Svetovom pohári viackrát umiestnil vo finále. OH 2012 v Londýne mu ušli o jediné postupové miesto. V súčasnosti je členom Dukly Trenčín. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z juniorských majstrovstiev sveta v kanoistickom maratóne, bronzová z MS v Záhrebe, viacnásobný majster Slovenska, víťaz pretekov olympijských nádejí.

Róbert Erban

Marcela Erbanová

KARATE

Úspešné športové odvetvie, pri ktorom sa pristaví každý priaznivec trnavského a slovenského športu počas putovania jeho históriou i prítomnosťou. Podľa legendy žil v Indii už pred 5 000 rokmi princ, ktorý vypracoval prvú verziu sebaobrany bez zbrane. Údajne sledoval súboje zvierat a vtákov, z čoho odvodil niektoré základné techniky sebaobrany. Tento spôsob boja sa z Indie preniesol v 8. storočí do Číny, neskôr do Japonska. Práve v krajine vychádzajúceho slnka založil majster Giššin Funakoši novú školu karate, Šotokan-ryu. Dostala pevné športové pravidlá. Našu cestu karate rozhodujúcim spôsobom poznamenal japonský učiteľ smeru Goju Ryu sensei Takeji Ogawa, ktorý sa stal otcom slovenského karate. Pre úplnosť treba uviesť aj ďalšie mená, ktoré stáli na Slovensku pri zrode karate ako boli Karol Benko, PhDr. Svetozár Hazucha, Ing. Ladislav Klementis, Dr. František Šebej a mnohí ďalší, ktorým sa bude venovať osobitná publikácia o slovenskom karate.

OSOBNOSTI

Gašparovičová, Renáta

16. 2. 1965 Trnava

Karate sa venuje od roku 1979 v TJ Slováčok Trnava, kde bol trénerom Tibor Mikuš. Pretekárske skúsenosti v kata získavala na súťažiach ako Slovenský pohár, majstrovstvá Západoslovenského kraja, Kysucký pohár,

majstrovstvá SSR, majstrovstvá ČSSR, atď. Postupne začala prejavovať záujem o kumite, hoci bolo v tých časoch u nás tabuizované a nepovolené na súťažiach. Vo svete sa však v kumite bežne súťažilo. Prvú skúšku v kumite

žien mala v roku 1986 na majstrovstvách Európy v Paríži a o rok neskôr na Svetovom pohári v Budapešti. Bola prvou ženou v Česko-Slovensku, ktorá nastúpila na na tatami v kategórii kumite – športový zápas. Je držiteľkou 5. danu. Od roku 1992 je trénerkou a od roku 2003 trénuje v klube skupinu prevažne študentov Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave. Organizuje súťaže, sústredenia a semináre na domácej i medzinárodnej úrovni. V Slovenskej federácii karate od roku 1999 zastáva funkciu viceprezidentky. Od roku 2008 je členkou Výkonného výboru Slovenského zväzu karate. V roku 2007 bola ocenená Pamätnou medailou predsedu TTSK za trénerskú a športovú činnosť v karate a výchovu mladých športovcov, v roku 2010 Pamätnou plakettou od mesta Trnava pri príležitosti životného jubilea a v roku 2013 dostala Čestné uznanie za spoluprácu a rozvoj bojových umení v Policajnom zbore od Prezídia PZ SR.

Liška, Daniel

20. 6. 1961, Skalica

Pôvodne začínal s džudom v r. 1972 – 1974 v SVŠT Bratislava. Karate sa upísal v roku 1975 u trénera Milana Kovalčíka, neskôr u Jána Penthora v Rapide Bratislava. Počas pretekárskej kariéry získal 11 titulov majstra

Slovenska a 4 tituly majstra Československa medzi seniormi. Je držiteľom čestného titulu majster športu. Od roku 1984 do 1993 pôsobil ako člen výkonného výboru federálneho zväzu karate vo funkcii predsedu kontrolno-reviznej komisie zväzu a trénera Československej reprezentácie. Od roku 1993 je členom výkonného výboru Slovenského zväzu karate, pričom od roku 2002 vykonáva funkciu prezidenta zväzu. Od roku 2012 je členom VV SOV. Najväčším úspechom je piate miesto z ME v Barcelone.

Mikuš, Tibor

22. 10. 1952 Zeleneč

Karate sa začal venovať v roku 1969 ako samouk podľa príručky. V roku 1970 začal trénovať u Jána Ňaňku, potom u Jána Hrabinu, neskôr u Svetozára Hazucha a Hansa Elingera. Na jeho neskoršej príprave sa podieľali aj Ladislav

Klementis a Sensei Takeji Ogawa. Ako prvý z krajín východného bloku získal medailu na majstrovstvách Európy, za čo mu v roku 1981 udelili titul majstra športu. Táto medaila sa stala na dlhé roky najvýznamnejším úspechom nielen trnavského, ale aj slovenského karate. Založil Karate klub Slovsport Trnava, predtým trénoval Sláviu Filozof, Sláviu SVŠT Bratislava a VTJ Dukla Žilina. Počas dlhoročnej trénerskej kariéry priviedol mnohých karatistov k majstrovským titulom a družstvo Slovsportu Trnava pod jeho vedením viackrát zvíťazilo v československej lige. Vyvrcholením trénerských úspechov bol so Slovsportom zisk titulu na majstrovstvách Európy klubových družstiev spomedzi 40 najlepších klubov starého kontinentu. Pôsobil ako funkcionár v hnutí karate už pri jeho začiatkoch. Bol členom Sekcie karate pri zväze juda a karate SÚV ČSZTV a neskôr bol aj jeho predsedom. Spoluzakladal Československý zväz karate, kde pôsobil najskôr vo funkcii predsedu komisie štátnej reprezentácie ako šéftrener federálnej reprezentácie a neskôr vo funkcii predsedu komisie rozhodcov. Pôsobil ako medzinárodný rozhodca, rozhodca I. triedy, tréner I. triedy, bol prezidentom SFKaBu, teraz vykonáva funkciu prezidenta KK Slovsport Trnava a je čestným prezidentom Slovenského zväzu karate. Je držiteľom 8. danu. Najväčšie úspechy: 3. miesto kumite muži na ME v Barcelone, 5. miesto kata muži družstvá, kumite družstvá ME Barcelona, 10 titulov majstra Slovenska kumite mužov, 4 tituly majstra Československa kumite mužov.

Je držiteľom ocenení Zlatý odznak SOV, odznak ČSZTV a medaily ZOCH.

Ogawa, Takeji

24. 11. 1942 Čiba, Japonsko

V roku 1969 odchádza do Európy a ako 27-ročný prichádza do Viedne, do školy Jozefa Herzoga. Prvý kontakt karate so Slovenskom sprostredkoval Hans Ellinger, ktorý bol reprezentačný tréner džuda a na spoločnom

československo-rakúskom sústreďení sa zoznámil s Jánom Hrabinom. Vznikajúci krúžok karate z Bratislavy pozval Takejiho Ogawu na tréning do Bratislavy. V rokoch 1985 – 1992 pôsobil ako reprezentačný tréner Rakúska. V roku 1980 bol delegovaný do Španielskej Barcelony na ME EUK ako oficiálny tréner Československa. V meste Stayer žije dodnes, je ženatý a má tri deti. V roku 2008 mu Slovenský zväz karate udelil 9. dan.

Zvolenský, Boris

12. 5. 1970 Trnava

Do Karate klubu Slovsport Trnava prišiel v roku 1983 a prvé úspechy, umiestnenia na majstrovstvách kraja a majstrovstvách Slovenska, dosiahol pod vedením trénera A. Kováčika. Po troch rokoch tréningu prešiel

do skupiny, ktorú trénoval Tibor Mikuš. Pod jeho vedením trikrát získal titul majstra Československa medzi juniormi a rovnako trikrát medzi mužmi. Majstrom Slovenska sa stal 13-krát, je niekoľkonásobným víťazom Vianočného turnaja jednotlivcov a družstiev a Liven Cupu – pohára polície v Dánsku. Bol reprezentantom Slovenského zväzu karate a iných bojových

umení a reprezentantom Slovenskej federácie karate a bojových umení. Je držiteľom 4. danu v špeciálnej sebaobrane Krav maga, ktorú od roku 2007 pravidelne prezentuje na kurzoch pre verejnosť z Trnavy a okolia. Zastáva v klube funkciu trénera, rozhodcu, skúšobného komisára a člena výboru. Najväčšie úspechy: 1989 – majster Európy klubových družstiev, 1990 – majster ČSFR klubov, 1995 – ME EGKF 3. miesto (do 75 kg), 1995 – ME EGKF 3. miesto (družstvá), 1996 – ME PZ 3. miesto (do 80 kg), 1997 – majster sveta WKC (do 78 kg), 1997 – MS 2. miesto (družstvá), 1998 – majster Európy WKC (družstvá), 1999 – ME Goju ryu 3. miesto (družstvá), 1999 – ME Goju ryu 3. miesto (do 80 kg), 2000 – ME WKC 2. miesto (družstvá), 2000 – EP PZ 1. miesto (do 80 kg), 2000 – EP PZ 1. miesto (družstvá), 2001 – MS WKC 3. miesto (družstvá), 2003 – MS WKC 2. miesto (družstvá), 1997 – Svetový pohár Okinawa Japonsko 7. miesto BRH (142 pretekárov v kategórii).

KLUBY

Karate klub Slovsport Trnava

O tom, že karatisti boli už v tom čase dobrými organizátormi, niet pochyb. V decembri 1979 úspešne usporiadali M ČSSR v karate jednotlivcov. Pod vedením Tibora Mikuša sa A-družstvo prebojovalo v roku 1983 do vtedajšej najvyššej súťaže Slovenskej národnej ligy v karate. V roku 1986 pri založení celoštátnej súťaže v ČSSR postupuje družstvo do Československej ligy karate. Rok na to si Mikušovci vybojovali prvý titul majstra ČSSR. V roku 1988 na domácej pôde tento titul úspešne obhájili.

Výsledky oddielu sú však hodnotené najmä podľa úspešného účinkovania jeho pretekárov v jednotlivých súťažiach. Oddiel najviac preslávili členovia A-družstva ziskom troch titulov majstra ČSSR v karate kumite družstiev. Sú to: Milan Gašparovič, Miroslav Cisár, Vladimír Hadar, Eduard Dinič, Štefan Ambuš, Jozef Homola, Vladimír Mosný, Attila Garamszeghy, Štefan

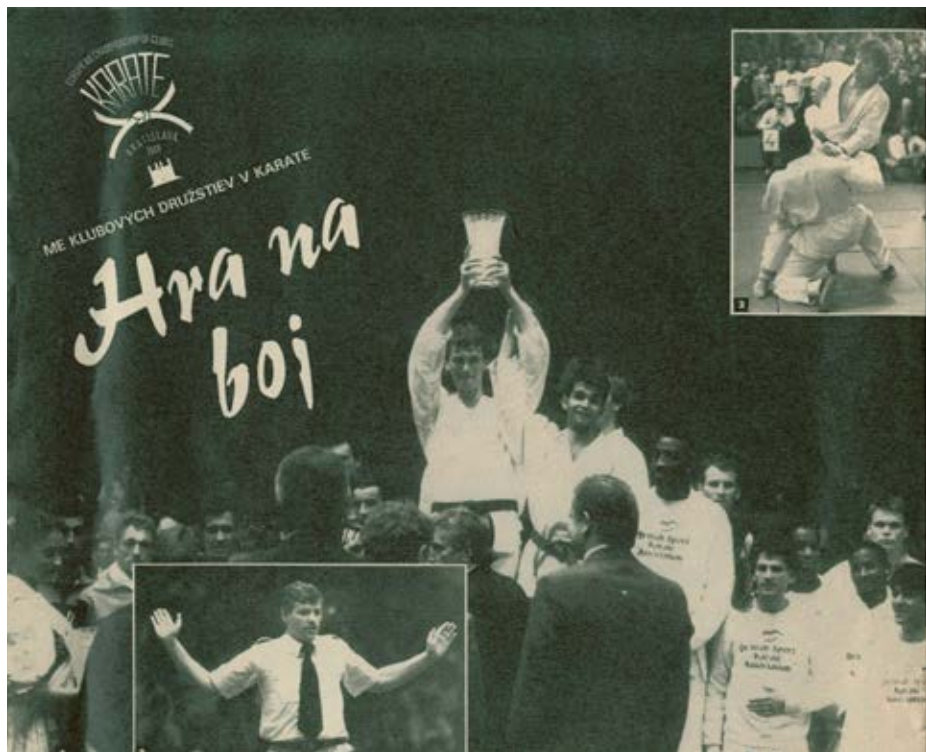
Kováč. Všetci z nich sú držiteľmi významných ocenení aj v rôznych súťažiach jednotlivcov, ako sú majstrovstvá SSR a ČSSR, akademické majstrovstvá SSR a ČSSR, Grand Prix a iné turnaje u nás a v zahraničí.

V juniorských kategóriách urobil dobré meno oddielu Boris Zvolenský 2-násobný majster SSR a posledný majster ČSSR v juniorskej kategórii do 65 kg. Karate je športom aj dievčat. Renáta Križánková-Gašparovičová ako prvá žena v histórii slovenského karate reprezentovala Československo v kumite žien v roku 1986 na Svetovom pohári karate v Budapešti a na ME juniorov a žien v Paríži.

Najkrajší darček k desiatym narodeninám klubu si dali sami pretekári klubu dňa 3. 6. 1989, kedy sa ako prví v ČSSR stali majstrami Európy klubových družstiev v Bratislave, pred vypredaným hľadiskom, v ktorom sa tiesnilo 4500 divákov a na celodennom programe defilovalo 306 borcov

Nezabudnuteľný Milan Gašparovič, jeden z najlepších karatistov v rámci ČSSR

KK Slošport Trnava triumfoval v roku 1989 na ME klubových družstiev

z trinástich štátov. Cestu k európskym trónom pod vedením trénera Tibora Mikuša dláždilo sedem hrdinov: Milan Gašparovič, Eduard Dinič, Štefan Ambruš, Vladimír Hadar, Milan Oravec hostujúci z Rapidu Bratislava, Jozef Kasaj hostujúci zo ZZO Čadca a devätnásťročný Boris Zvolenský, piaty z ME juniorov vo Francúzsku.

Pred blížiacimi sa voľbami do vedenia TJ v marci 1989 sa športovci všetkých troch oddielov karate, tenisu a turistiky dohodli, že po starom už to jednoducho ísť nemôže. Jedenásťčlenný výbor pod vedením majstra športu Tibora Mikuša sa napokon rozhodol dňa 31. 3. 1990 oddeliť TJ od podniku. V máji sa vrátil jeden zo zakladajúcich členov oddielu Peter Krištofik a prevzal funkciu sekretára klubu. Po skončení súťažného obdobia prišli

karatisti s návrhom vytvoriť si samostatný oddiel pod názvom Karate klub Slošport Trnava, následne 14. júna 1990 boli valným zhromaždením odsúhlasené stanovy a 9. 7. 1990 boli karatisti pod týmto názvom zaregistrovaní na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky.

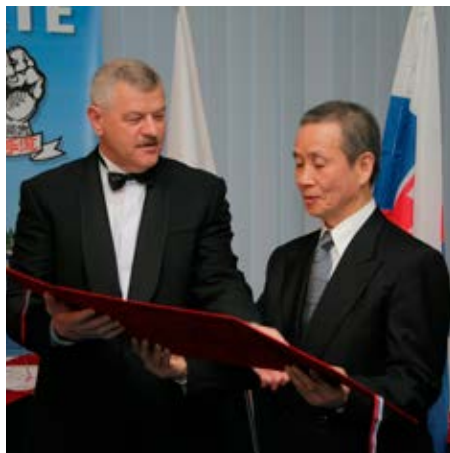
Klub má tohto času 170-člennú základňu, ktorá sa skladá prevažne z mládeže. Nábor nových členov organizuje pravidelne každý rok, tréningy sú trikrát týždenne, v júni sú na programe skúšky technickej vyspelosti. Športové gymnázium Jozefa Herdu v Trnave spolupracuje s našim klubom od roku 2003 a ponúka všetkým členom karate klubov Trnavského kraja možnosť štúdia so zameraním na karate s podmienkou členstva v KK Slošport Trnava.

O karate v Trnave je veľký záujem najmä medzi mládežou

Boris Zvolenský, Tibor Mikuš a Renáta Gašparovičová

Tibor Mikuš a Takeji Ogawa

Kurzy sebaobrány

Sebaobrana nám vždy slúžila ako spiestrenie tréningového procesu a zároveň obohatenie našich skúseností o niečo nové a iné, ako vykonávame na bežnom tréningu. Ako klub sme zorganizovali dvojmesačné kurzy sebaobrány aj pre verejnosť. Inštruktorom je tréner Boris Zvolenský, ktorý má 4. dan v špeciálnej sebaobrane Kraw maga. Zúčastnil sa viacerých seminárov pod vedením izraelského inštruktora Raffi Livena. Semináre sú väčšinou určené na dopĺňanie informácií o bojovom umení ako po fyzickej, tak i po psychickej stránke. Počas dlhej aktívnej činnosti klubu sa naši tréneri a členovia zúčastnili na nespočetnom množstve seminárov pod vedením učiteľa slovenského karate Takeji Ogawu, majstrov z Okinawy Ochiho, Kiyuna, Kurashita, izraelského inštruktora Livena Rafiho.

Azda najväčší odborný seminár sme zažili v roku 2001 v Škótsku v meste Aberdeen, kde sa konali majstrovstvá sveta v karate WKC. Zúčastnení medzinárodní inštruktori a učitelia rôznych škôl karate: Kanabata, Ishimi, Codrington, Wendland, Schmidt, Kakazu, Ochi, Shibamori, Ogawa, Kotaka. Okrem účasti na seminároch sme aj sami

dlhoročnými organizátormi rôznych seminárov a kurzov. Napríklad na jar 1994 v Trnave to bol seminár s majstrom Hiromim Suzukim zo Švédska, zameraný na tradičné okinawské karate a rozhodcovský kurz.

Projekt EÚ: Vianočný turnaj spája hranice. Prvé podujatie pod týmto názvom sa uskutočnilo v r. 2006. Toto podujatie zorganizoval Karate klub Slováport Trnava v rámci projektu z programu Interreg III A Slovensko – Rakúsko, spolufinancovaného Európskou úniou. Na projekte sa zúčastnili karatisti a džudisti zo Slovenska, Rakúska (2 kluby), Maďarska, Srbska a Anglicka. K 30. výročiu založenia klubu v roku 2009 sme vydali našu prvú knihu. Je spomienkou pre všetkých členov a priateľov klubu, ktorí sa akokoľvek podieľali počas tridsaťročnej histórie na jej písaní, aby našli na jej stránkach športové výsledky a krásne zážitky.

Klub usporadúva pravidelné podujatia a turnaje. Vianočný turnaj je jedným z najstarších na Slovensku, organizujeme ho vždy v prvú decembrovú sobotu. Turnaj je medzinárodný, s účasťou pozvaných zahraničných priateľov a najlepších klubov a pretekárov Slovenského zväzu karate v kata a kumite jednotlivcov a v družstvách kumite mužov. V roku 2013 sa bude konať už 32. ročník. Veľkonočný turnaj organizujeme výhradne pre všetkých našich členov klubu do 18 rokov v kumite (športový zápas) zvyčajne v termíne Veľkej noci. V roku 2013 sme pre svojich členov zorganizovali už 16. ročník. Turnaj poslúžil aj VII. Župnej olympiáde stredných škôl organizovanej TTSK ako ukázkový šport.

Úspechy Karate klubu Slováport Trnava (jún 1979 – december 2012), získané zlaté medaily: M SSR 17x, M ČSSR 18x, M SR 115x, ME 6x, MS 2x

Karate v Hlohovci

Hlohovskí karatisti trénujú už 30 rokov. Okrúhle výročie od založenia klubu v Hlohovci si v októbri 2012 pripomenuli masovým tréningom

v priestoroch Základnej školy na Koperníkovej ulici, kde sa v súčasnosti karate trénuje. Od roku 1990 vedie klub Karate tréner Peter Jurčacko a klub zastreňuje Slovenská federácia karate a bojových umení. Hlohovské karate sa trénuje v štýle Do Goju Ryu. Zakladateľom klubu bol Vasil Šatník a za 30 rokov sa pri činnosti vystriedalo niekoľko trénerov i telocviční. V minulosti bolo karate v Hlohovci zamerané skôr na športové výsledky na rôznych súťažiach, od okresných, ligových až po majstrovstvá sveta, kde na 4. priečke sa umiestnil Jozef Bardiovský.

Karate v Skalici

V roku 1977 začala skupina nadšencov cvičiť karate školu Godžu-ryu na II. ZDŠ (Mallého) pod vedením trénerov zo Senice. O rok neskôr vznikol oddiel karate pri TJ ZVL. Predsedom bol František Antálek s trénerom František Kukla. Počet členov postupne rástol a oddiel sa začal pravidelne zúčastňovať majstrovstiev okresu, kraja i Slovenska v kata a kumite družstiev. Najúspešnejšími členmi oddielu v kata do roku 1989 boli Alexander Pokovič (mnohonásobný majster okresu), O. Hrebiček (majster západoslovenského kraja) a spolu s Janou Calpašovou sa zúčastňovali aj majstrovstiev Slovenska. V kumite boli najúspešnejší Jozef Tomeček, Jozef Guláš, Miloslav Tlachač, ktorí sa stali majstrami okresu i kraja. Členov však postupne ubúdalo a oddiel v roku 1989 zanikol.

V januári 2000 vznikol Klub Dojo Skalica ako občianske združenie. Je to športová organizácia so zameraním na výučbu športového umenia Karatedó. V klube bolo o rok neskôr 32 členov v kategóriách: deti do 10 rokov (2), žiaci 11 – 13 rokov (8), dorastenci 14 – 17 rokov (6), juniory 18 – 20 rokov (4), seniori od 21 rokov (12, z toho 2 tréneri). Predsedom klubu bol Martin Klásek. V nasledujúcom období sa členovia oddielu pravidelne zúčastňovali seminárov a sústreďení. Významným dňom pre klub bol 28. február 2007. Vtedy bol predseda združenia Karate Dojo Skalica Martin Klásek prijatý za člena medzinárodnej organizácie nesúcej názov International

Ryukyu Karate Research Society. Dňa 13. mája 2008 sa konal v Skalici seminár tradičného karate, ktorý viedol svetovo uznávaný historik a bádateľ Patrick McCarthy. Na podujatie boli pozvaní cvičenci z Čiech, Slovenska a Poľska. Po skončení prvej časti seminára prijal primátor mesta Skalica Patricka McCarthyho na radnici mesta, kde sa hosť podpísal do Pamätnej knihy mesta Skalica.

Kyokushin Karate Gabčíkovo

Tento štýl karate sa začal pod vedením trojdanového senseia Barnabása Darnayho v roku 1997. Je členom Medzinárodnej asociácie bojových umení. Jeho mladí bojovníci sa pravidelne objavujú na slovenských a medzinárodných turnajoch, občasne s veľkým úspechom.

Najvýznamnejšie výsledky klubu sú: Medzinárodný turnaj v Zemianskej Oľči v roku 2007, kde prvých päť pozícií získali Gabčíkovčania s Rolandom Csibom na čele. December toho istého roku, turnaj v Budapešti: až osem miest, z toho tri prvenstvá v troch kategóriách (Adrián Jandura medzi deťmi, Angelika Jeriga medzi mladými a Viktória Kovács ako juniorka). V zime 2008 karatisti absolvovali niekoľko turnajov iných štýlov (ashihara, kempo) s niekoľkými prvenstvami. Európsky šampionát v Holandsku: Viktória Kovács a Csaba Kis získali tretie miesta. Apríl 2008 – Kyokushin otvorené majstrovstvá Maďarska: 9 prvých, druhých a tretích pozícií. Prvenstvo vybojovali Balázs Horvát, Angelika Jeriga, Viktória Kovács. Koncom augusta 2008 sa 24 členov klubu sa zapísalo do Guinnessovej knihy rekordov. V Miestnom kultúrnom dome bojovali vyše 48 hodín bez prestávky. Duely boli full contact, a trvali tri – štyri minúty. Najmladší nadšenec mal iba desať rokov, najstarší tridsaťpäť. Za dva dni stihli 1043 zápasov. Cieľom podujatia bolo získať podporu pre nadáciu Dobry anjel, ktorá pomáha deťom s onkologickými ochoreniami. Rok 2009 – po viacerých úspešných slovenských a maďarských turnajoch Viktória Kovács skončila na 19. Kyokushin majstrovstvách Európy v Holandsku na treťom mieste.

2009: Slovakian Open v Gabčíkove. Tento rok bol bohatý na turnaje a šampionáty – takisto na úspechy. Udiali sa svetové turnaje Kyokushin v Maďarsku.

2010: Európsky turnaj, Holandsko – Viktória Kovács dostala bronz. X. Bushido kontinentálny šampionát Maďarsko: Samuel Pongrácz, Ádám Pék, Natália Jeriga, Kristóf Kovalcsik – 3. miesta. Gala Katsu, Holandsko – Viktória Kovács dostala pozvanie na prestížnu udalosť. Z dôvodu študijných povinností sa však nemohla zúčastniť – namiesto nej pocestovala Angelika Jeriga, ktorá bojovala s európskou majsterkou Fransien Reisiger. Duel sa iba o vlások skončil víťazstvom Reisiger.

2011: Interkontinentálny šampionát, Budapešť. Roland Csiba a Kristóf Kovalcsik získali druhé miesto. X. ročník Pohára Domenica, Chorvátsko: pre Rolanda Csibu tento turnaj znamenal tri čisté víťazstvá, všetky K. O.

Hanko Kai karate klub Senica

Jeden z najstarších a najúspešnejších klubov karate na Slovensku a vo vtedajšom Československu. Založil ho v r. 1974 Martin Čulen (8. dan). Klub je členom Slovenského zväzu karate, Japonskej federácie karate a okrem tréningu športového zápasu kumite a cvičenia kata WKF organizuje i športové turnaje, sústredenia, skúšky karate a semináre s poprednými majstrami bojových umení z rôznych krajín.

Reprezentanti Hanko Senica získali množstvo titulov majstrov Československa, Slovenska, Holandska, Poľska a iných krajín. Tituly majstrov Európy, víťazstvá vo Svetovom pohári a medaily z majstrovstiev sveta a Európskeho pohára dopĺňajú hlavne mladí karatisti úspechmi na najväčších turnajoch po celom svete. Doteraz vynikajúco reprezentovali svoje mesto, klub a Slovensko v 30 krajinách. Z posledných úspechov je to titul majsterky Európy dorastenky Alžbety Ovečkovej na majstrovstvách Európy EKF (Európskej federácie karate) v r. 2012 v Azerbajdžane.

Najpopulárnejším podujatím v našom kraji je Vianočný turnaj v Trnave

KICKBOX

Kickbox je bojový šport, v ktorom sa využívajú na zdolanie súpera kopy z tradičných bojových umení ako napríklad karate a zároveň boxerské údery. Súperí sa v ringu v postoji, v prípade, že sa jeden z protivníkov ocitne na zemi, súboj sa preruší. Zápas môže byť vedený ako plnokontaktný alebo len s ľahkým kontaktom. Na rozdiel od thajského boxu nie sú povolené kopy pod pás ani zásahy lakťami či kolenami.

Kickbox možno vykonávať ako plne kontaktný šport alebo ako spôsob zlepšenia zdravotného stavu, telesnej ale aj duševnej kondície. Bojovníci používajú pri kontakte športe chránič holení, suspensor, topánky a prilbu (nie je povinná). V kickboxe sú kopy pod pás povolené iba vo forme tzv. low-kick. V Európskom kickboxe sa miesto krátkych môžu používať dlhé nohavice.

OSOBNOSTI

Hačko, Martin

4. 7. 1975

Začínal ako karatista a je držiteľom viacerých medailí z majstrovstiev sveta a Európy v karate. Postupne sa začal venovať aj kickboxu a vybojoval titul majstra Európy.

Hromek, Daniel

8. 9. 1993 Hlohovec

Talentovaný borec z Hlohovca sa v roku 2011 stal víťazom európskeho turnaja Muay Thai Open IFMA a na majstrovstvách sveta v thajskom Bangkoku

vybojoval bronzovú medailu. V roku 2012 odboxoval v profilige Muay Thai sedem zápasov, z toho šesť bolo víťazných.

Horváth, Jozef

25. 2. 1981

Člen trnavského Centra bojových športov Perún Gym Trnava, ktorý vybojoval na majstrovstvách sveta druhé miesto. Je držiteľom titulu majstra Slovenska v kickboxe aj boxe.

Mičianik, Andrej

12. 2. 1974

Začínal s karate a v roku 2005 založil spolu s Dušanom Kráľovičom Centrum bojových športov Perún Gym Trnava, kde sa venuje predovšetkým kickboxu. Je majstrom Európy a viacnásobným držiteľom medailí zo

svetových a európskych šampionátov a niekoľkonásobným majstrom Slovenska v kickboxe.

Šimek, Lukáš

11. 5. 1982

Člen Centra bojových športov Perún Gym Trnava. Je majstrom Európy a viacnásobným majstrom Slovenska v kickboxe. Venuje sa aj boxu, z ktorého má tiež niekoľko titulov majstra SR.

KLUBY KICKBOXU

Klub kickboxu CBŠ Trnava

Tento bojový šport zapustil korene aj v Trnave. Centrum bojových športov Perún Gym Trnava vzniklo v roku 2005 a jeho zakladateľmi boli Andrej Mičianik a Dušan Kráľovič. Za pomerne krátky čas sa klub etabloval medzi slovenskú špičku v kickboxe. Posledné dva roky sa zameriava najmä na štýl K1. Venuje sa však aj deťom, a to formou tréningov amerického karate, čo je v podstate mix karate a kickboxu.

Trénerom klubu je Andrej Mičianik. Jeho asistenti Jaroslav Vašík, Erik Ježík, Igor Herega, Martin Vrbovský a Marián Mišún dozerajú na technickú časť tréningov v štýle K1. Najmenším členom

klubu sa venuje Katarína Baničová a kondičnú prípravu zverencov má pod dohľadom skúsený tréner Tomáš Gerši. Medzi najväčšie úspechy klubu patria štyri tituly majstrov Európy, 22 zlatých medailí z majstrovstiev SR a 4 bronzové medaily z MS a ME.

Medzi najúspešnejších kickboxerov klubu CBŠ Perún Gym Trnava patria Jozef Horváth, Jaroslav Vašík, Peter Lackovič, Marián Mišún, Marián Tomčány, Branislav Široký, Jozef Púchly, Martin Vrbovský, Martin Hačko, Lukáš Šimek, Dávid Margitai, Tomáš Holý, Štefan Šarmír, Milan Nosál, Erik Cyprich, Andrej Cyprich, Andrej Mičianik, Patrik Bily, Tomáš Polakovič, Luboš Radošovský a Dominika Mesárošová.

Andrej Mičianik (druhý zprava) so svojimi zverencami z CBŠ Trnava

KOLKY

Kolky ako klasický kolkársky šport sa hrajú do deviatich kolov. Kolky patria k pomerne rozšíreným halovým športom. Svojím spôsobom zasahujú do oblasti masovej, ale uplatňujú sa aj vo forme rekreačnej. Na Slovensku je kolkársky šport organizovaný pod Slovenským kolkárskym zväzom ako zástupcom kolkárskych družstiev a verejnosti pred štátnou správou a medzinárodnými inštitúciami. Kolky sú individuálny neolympijský šport, i keď vo veľkej miere je to šport družstiev. Základnou jednotkou výkonu v tomto športe je celkový počet zvalených kolov za určitý počet hodov. Samozrejme, platí, čím viac kolov, tým lepšie. V súčasnosti je svetovým štandardom hra na 120 hodov združených. Pre hru družstiev je základný hrací systém zápas dvoch 6-členných družstiev bojujúcich proti sebe, vždy jeden na jedného. To znamená, že hráč jedného družstva sa snaží poraziť hráča protivníka, a tak vybojovať bod pre svoje družstvo. Všetci hráči, samozrejme, hrajú tiež na 120 hodov združených. V období pred druhou svetovou vojnou, resp. tesne po nej, existovalo veľa kolkárskych spolkov. Na Slovensku to bola Bratislava, no nasledovala popri iných aj Trnava.

SR (1991 – 2012), kým sa funkcie sám nevzdal. Aktívnym hráčom bol v rokoch 1966 až 2006. Trénoval Slavoj Trnava, Stavbár Modranka, ŠK Modranka, v rokoch 1980 – 2012 viceprezident kolkárskeho oddielu ŠK Modranka. Ako jeden z mála našich kolkárskych funkcionárov bol pri všetkých úspechoch slovenskej a československej reprezentácie všetkých vekových kategórií. Pôsobil ako generálny sekretár Slovenského kolkárskeho zväzu v rokoch 1999 až 2007.

Kuna, Erik

12. 2. 1993 Trnava

Člen a hráč kolkárskeho oddielu ŠK Modranka, majster SR 2009 v kategórii dorastu jednotlivcov a majster SR 2010 v kategórii družstiev. Účastník MS v kategórii dorastu (Detenheim, Nemecko 2009), účastník MS v kategórii juniorov (Rijeka, Chorvátsko 2010), účastník Svetového pohára U18 v Rijeke 2010, držiteľ bronzovej medaily z MS 2010 a striebornej a bronzovej medaily zo Svetového pohára U18. Ku kolkom ho priviedol otec Ivan, bývalý hráč Slavoj Trnava, v doraste ho viedli téneri B. Vadovič a M. Miklošovič, v extralige mužov a v reprezentačnom družstve juniorov Slovenska J. Kráľovič.

OSOBNOSTI

Kráľovič, Jozef

29. 8. 1952 Trnava

V súčasnosti riaditeľ Útvaru štátnej reprezentácie (od roku 2006), pôsobil ako predseda trénersko-metodickej komisie SKoZ (1983 – 1994), reprezentačný tréner juniorov ČSFR, junioriek, žien, juniorov a mužov

Kuruc, Aladár

25. 12. 1934 Hlohovec

Hrával kolky za TJ Slovan Hlohovec. Bol dlhoročným reprezentantom Československa, dvakrát majstrom republiky (1971 v Bratislave, 1972 v Opave). Účastník troje majstrovstiev sveta, 1972 v Split, 1974 v Apelleime a 1975 vo Viedni. V roku 1973 dostal titul majster športu.

Šintál, Boris

8. 8. 1992 Piešťany

Začínal s kolkami v Rakoviciach, za ktoré hrával aj v uplynulej sezóne. Ako dorasteneц okúsil aj ligu za Družbu Piešťany. Za svoje výkony si vyslúžil miesto v juniorskej reprezentácii Slovenska. Na MS J v Sarajeve získal spolu

s Danou Klubertovou zo Spišskej Novej Vsi striebornú medailu v tandemoch a na MS hráčov do 23 rokov bol členom družstva Slovenska, ktoré získalo bronzové medaily. Na svojom konte má viacero štartov za družstvo Slovenska.

KLUBY

ŠK Modranka

Svoje najlepšie roky vyprofilovala po združení troch klubov na území Trnavy (Slavoj Cukrovar

Trnava, Spartak TAZ Trnava a Stavbár OSP Trnava) vybudovaním kolkárskeho stánku v areáli zdravia v Modranke. Výdatne sa oň zaslúžil Okresný stavebný podnik v Trnave pod vedením Ľudovíta Reptu, Juraja Slámu, Ľudovíta Ševčíka a Etely Žilinskej, ale aj ďalších zamestnancov OSP a členov športového klubu Stavbár OSP Trnava. Tento športový kolkársky klub už celých 30 rokov patrí k najlepším na Slovensku a v rokoch 1986 – 1993 aj k absolútnej československej kolkárskej špičke, čo dokazoval každoročne úspešným účinkovaním v celoštátnej lige. Triumfom a vrcholom bol získanie titulu majstra ČSFR v súťažnom ročníku 1991/92. O tento historický úspech sa po dvanástich rokoch nadvlády českých mužstiev zaslúžili hráči Jozef Kríž, Ján Székely, Štefan Púchly, Karol Vido, Jozef Kupčák, Karol Kríž, Viliam Mikulík a hrajúci tréner Jozef Kráľovič za výdatnej podpory členov VV KO Stavbár OSP Trnava (E. Žilinská, S. Uhrík, J. Wiesenganger, J. Kráľovič, B. Bachra9á) a patronátneho podniku OSP Trnava.

Po rozdelení Česko-Slovenska pokračovali kolkári Modranky v samostatnej Slovenskej republike

Celok mužov ŠK Modranka

naďalej v dobrých výkonoch na úrovni najvyššej slovenskej kolkárskej ligy, keď získali prvý titul majstra družstiev už v roku 1995. Káder sa zmenil, keď odišli hrať do Rakúska bratia Krížovci, a zároveň sa zmenil z organizačných dôvodov aj výkonný výbor kolkárskeho oddielu. Predsedom sa stal Stanislav Uhrík (1993 – 1995), novým členom Rudolf Malatinský, ktorý v roku 1995 prevzal funkciu prezidenta Športového kolkárskeho klubu Modranka. Významne sa podieľal spolu s Jozefom Kráľovičom na rekonštrukcii dráh v roku 1998 a modernizácii kolkárne v roku 2009.

Popri majstrovských republikových tituloch v roku 1991/92 a 1995 boli významné aj klubové účasti v pohárovej Európe. Konkrétne to bola účasť na Svetovom pohári v Szegede, v Európskom pohári vo Viedni, v Európskom pohári v Maribore, na NBC pohári v Sarajeve a Banja Luke, raz štartovali kolkári Modranky aj v Lige šampiónov. V radoch klubu vyrástlo viacero reprezentantov ako Jozef Kríž, Ján Székely, Jozef Kupčák, Štefan Púchly, Bystrík Vadovič, Peter Nemček a Martin Kozák, ale aj medailisti z majstrovstiev sveta juniorov a dorastu. Strieborný Michal Schmidl spoločne s M. Vlčkom na MS vytvorili zároveň prvý ustanovujúci svetový rekord (637) pri prechode z disciplíny 200 na 120 hodov združených, úspešní boli aj Milan Miklošovič, Maroš Dobiš, David Šulko a Erik Kuna. V Modranke sa začala hrať mestská kolkárska liga neregistrovaných. Jej zakladateľ Jozef Kráľovič bol aj spoluzakladateľom Turnaja troch miest (Trnava, hlohovec, Piešťany), ktorý sa neskôr premenoval na Turnaj o pohár VÚC TT SK a hráva sa dodnes. V ligovom ročníku 2012/13 hralo prvé mužstvo najvyššiu súťaž, extraligu, rezerva štartovala v I. kolárskej lige skupina západ a dorastenci v dorasteneckej lige skupina západ.

Slavoj Cukrovar Trnava

Začal písať históriu úspešných kolkárskych výsledkov v Trnave v roku 1951 a presadil sa významne v najväčšej konkurencii Slovenska, keď vyhral 2-krát celoslovenskú súťaž mužov v rokoch 1982

a v roku 1983 dokonca bez straty bodu. V roku 1982 ako víťazovi SNL z hľadiska reorganizácie celoštátnej ligy mu nebol dopriaty postup medzi československú elitu – dovtedy postupoval víťaz SNL priamo do celoštátnej ligy. V roku 1983 však v pamätnom kvalifikačnom zápase so Spartakom Sezimovo Ústí si hráči Slavoja vybojovali postup do najvyššej celoštátnej ligy. O tento významný úspech sa zaslúžili Jozef Kríž, dlhoročný reprezentant Československa, Ján Székely, Karol Vido, Karol Kríž, Milan Dubec, Milan Greguš – hrajúcim trénerom bol už tom čase Jozef Kráľovič ml.. V kolkárskom oddieli venovali značnú pozornosť aj mládežníkom, ktorí sa stali postupne majstrami Slovenska a Československa s neskoršími hráčmi áčka ako Jozef Kríž, Karol Kríž, Miroslav Dubec, Milan Dubec, Jozef Székely, Peter Székely, Ivan Šalgovič. Najväčším talentom a kolkárom v rokoch 1973 až 1998 nielen v klube bol reprezentant Československa Jozef Kríž, majster športu, ktorý v tomto období patril k oporám reprezentančných výberov Československa a Slovenska. Na majstrovstvách sveta, svojho času bol viacnásobným majstrom Československa a Slovenska, ktorý sa významne zapísal aj do histórie špičkových svetových kolkárov – na MS v Budapešti obsadil 6.miesto v kategórii jednotlivcov.

Predchodcami tejto úspešnej generácie hráčov boli hráči a zároveň aj funkcionári Jozef Zamboj, Karol Vido st., František Ryšavý, František Kruksa, Jozef Kráľovič st., Július Hajka, ktorí posadili základu kolkov Trnave vybudovaním 2-dráhovej kolkárne s ručným stavaním kolkov pri Cukrovare. V nej vyrástli potom hráči nasledujúcej úspešnej generácie, ktorá sa prezentovala ziskom dorasteneckých šampiónov v Československu, aby potiahla svoje mužstvo až do extraligy. V roku 1986 prešlo A-mužstvo Slavoja Trnava za lepšími podmienkami pod Stavbár OSP Trnava (nutnosťou v celoštátnej lige bol pravidelný tréning na 200 hodov združených, ako aj vlastná 4-dráhová kolkáreň, ktorá v Cukrovare nebola). Vďaka patrí tomuto už neexistujúcemu klubu za to, že v skromných podmienkach vychoval veľmi mnoho dobrých kolkárov.

Stavbár OSP Trnava

Predchodca úspešného kolkárskeho oddielu ŠK Modranka. Zaslúžil o výstavbu kolkárskeho areálu v Modranke, v majstrovských súťažiach štartovali svojho času 3 mužstvá A, B a C v krajských súťažiach, A-muži pod vedením Jána Wiesengangera sa prebojovalo až do 1. KL západ, v krajských súťažiach mali zastúpenie aj ženy a dorastenci Stavbára OSP. V osemdesiatych rokoch sa angažovali na poli s celoslovenskou pôsobnosťou funkcionári oddielu: Ľudovít Repta – predseda SKoZ v rokoch 1983 – 1985, Juraj Sláma – predseda SKoZ v rokoch 1985 – 1986, Etela Žilinská – organizačná pracovníčka SKoZ. Ján Wiesenganger bol predsedom Západoslovenského kolkárskeho zväzu až do roku 1992. V klube pôsobili aj ďalší funkcionári ZsKoZ, Alfréd Ábel, Pavol Strelec, ako aj známi hráči a hráčky z tohto obdobia, či už Ján Wiesenganger, Viliam Mikulík, František Benedikovič, Ladislav Čapík, alebo Ivan Ormis, Etela Žilinská st., Valéria Šúryová, Božena Bachratá, Zlatica Janigová a Etela Žilinská ml. Po dobudovaní kolkárskeho komplexu v Modranke sa posupne spojili kluby Spartak TAZ Trnava (1981) a Slavoj Trnava (1986) do jedného celku pod názvom Stavbár OSP Trnava.

Spartak TAZ Trnava

Patril medzi kluby, ktoré sa zlúčili po dobudovaní areálu v Modranke so Stavbárom OSP. Štartoval v majstrovských súťažiach Západoslovenského kraja, kde patril k popredným mužstvám, oddiel mal aj dorastenecké družstvo štartujúce v jednej zo skupín západoslovenskej oblasti. K významným osobnostiam klubu na poli funkcionárskom a hráčskom patril predseda oddielu Ján Wiesenganger, v ktorého šlapajach pokračovali obaja synovia Ján a Juraj Wiesengangerovci, keď Juraj bol v minulosti predsedom trnavského krajského zväzu a doteraz pôsobí v kolkoch ako medzinárodný rozhodca. Z hráčskej základne pokračovali v športovej kariére v Stavbári OSP Trnava a ŠK Modranka Viliam Mikulík, František Benedikovič, Ivan Ormis, Ladislav Čapík, Jozef Lednický a Jozef Marko.

KKZ Hlohovec

Ako druhý najvýznamnejší oddiel v Trnavskom kraji by sme mohli zaradiť kolkársky oddiel KKZ Hlohovec, nástupcu niekdajšieho Slovana Hlohovec, ktorý patril dlhé roky medzi stále najvyššej celoštátnej československej ligy. Mená ako Aladár Kuruc, Anton Pažitný st., Ľudovít Kusý, Alexander Švec st., Milan Vlčko, Vít Příhoda, Miroslav Krupa boli zárukou kvalitných výsledkov v kolkoch a dlhé desaťročia boli pojmom v celoslovenskom meradle. Reprezentant Aladár Kuruc bol oporou a významným hráčom, ktorý bol vzorom kvalitného kolkára pre mladšiu generáciu. S odstupom času si ho treba vážiť ako priekopníka, ktorý prerazil až do mužskej reprezentácie a štartoval na majstrovstvách sveta. V 70. rokoch získal dvakrát titul majstra Československa (1971, 1972) a štartoval aj na troch po sebe idúcich majstrovstvách sveta v rokoch 1972 až 1976. Na tieto významné úspechy nadviazala aj mladšia generácia hráčov ako Jaroslav Kadlečík, Ivan Mlynek, Anton Pažitný ml., Juraj Pažitný, Peter Súry, Eduard Sedláček a neskôr z najmladšej generácie Matúš Kadlečík a Daniel Pažitný, ktorí tiež reprezentovali na dorasteneckých majstrovstvách sveta dorastu a juniorov. Rovnako ako družstvo

Prvé družstvo v Hlohovci, ktoré úspešne reprezentovalo náš klub v 50-tych rokoch

Družstvo, ktoré pokračovalo v úspechoch v 60. a 70. rokoch, horný rad zľava: Emanuel Sokol, Emil Turza, Alexander Švec st., Anton Pažitný st., Aladár Kuruc, dolný rad zľava: Timotej Štefanovič, Pavol Štefanovič

mužov boli úspešní aj dorastenci Hlohovca, keď v rokoch 1981 – 1983 získali dorastenecké tituly majstrov Československa. V súčasnom období vedie kolkársky klub prezident Alexander Švec ml., ktorý sa významne podieľal na modernizácii kolkárne v Hlohovci v roku 2008. V sezóne 2012 – 2013 hralo prvé mužstvo v I. kolkárskej lige skupina západ a dorastenci štartujú v dorasteneckej lige skupina západ.

MKK Piešťany

Patrí medzi prvé kolkárske kluby, ktoré vznikli na území dnešného Trnavského kraja. Počas rokov viackrát menil názov, až sa vyprofiloval z viacerých piešťanských oddielov (Tatran, Slovan, Slavoj, Kefárske závody, Sokol) na dnes už úspešný MKK Piešťany. Klub vznikol v roku 1949 za výdatnej pomoci nadšencov kolkárskeho športu ako Dezider Martíny, Štefan Korec, Štefan Komandel, Jozef Dengo (mimočodom, už v roku 1962 v Bratislave na MS vykonával funkciu

rozhodcu) a mnohí ďalší. Tí na tzv. Salaši postavili 2-dráhovú kolkáreň. Klub mal vo svojich začiatkoch viacero mužských družstiev a tiež družstvo dorastu, kde vynikli svojou výkonnosťou najmä Štefan Korec (5. miesto na M ČSR – čo mu vynieslo štart v mužstve ČSR) a Igor Dengo, ktorý ako dorastenec vyhral majstrovstvá Československa v roku 1957 v Gottwaldove. Družstvá Piešťan sa zväčša v majstrovských súťažiach pohybovali medzi majstrovstvami kraja, 2. ligou a SNL. Funkcionári Piešťan po modernizácii a prestavbe kolkárne na 4-dráhovú usporiadali viaceré vydatné akcie v rámci celého Československa ako majstrovstvá ČSSR, kvalifikácie do extraligy, kvalifikácie do SNL a v poslednom období aj medzinárodné zápasy.

V tomto období medzi aktívnych funkcionárov a tiež výborných hráčov patrili Igor Dengo, Štefan Kočan, Juraj Wiesenganger, Michal Rakovický, Juraj Sopko, Ján Ďurina, Ladislav

Valach. Na medzinárodnom poli sa zviditeľnili najmä medzinárodní rozhodcovia Igor Dengo a Juraj Wiesenganger. Funkcionársku taktovku v súčasnosti ako prezident klubu má v rukách Štefan Kočan, ktorý je zároveň už druhé volebné obdobie prezidentom Slovenského kolkárskeho zväzu. Má významný podiel spolu s členmi kolkárskeho oddielu na modernizácii kolkárne v Piešťanoch a pozdvihnutí športovej úrovne, ktorá najmä v posledných dvoch sezónach robí radosť piešťanským priaznivcom či už ziskom titulu majstra Slovenska dorasteneckého družstva, alebo tohoročným historickým postupom mužov do extraligy. Funkcionári Piešťan citlivo vsadili na mládežníkov, čo im prinieslo úspech aj zásluhou hrajúceho trénera Michala Schmidla. V tomto kádri boli až 3 hráči, ktorí v minulom roku získali dorastenecký titul. Piešťanský klub ako jeden z mála má zastúpenie v extralige mužov a žien.

KK Zlaté Klasy

Ladislav Keszöcze a Štefan Zsigmond sa stali priekopníkmi v mužstve, keď svojimi výkonmi to dotiahli až mužskej reprezentácie Slovenska. Môžu sa pochváliť štartom na MS a svojho času hrávali najvyššiu slovenskú ligovú súťaž. Dnes má kolkársky klub v majstrovských súťažiach zaradené dve družstvá: A štartuje v 1. KL západ a B-mužstvo, štartuje v 2. kolkárskej lige západ, ženy KK štartujú od založenia v najvyššej celoslovenskej súťaži, extralige žien a spomedzi nich sa vykryštalizovala úspešná juniorská a ženská reprezentantka Slovenska Eva Maricsová, ktorá je aj medailistkou z juniorských majstrovstiev sveta. Známí funkcionári KO František Slaniczka, Csaba Varga, Štefan Marics, Michal Íro majú momentálne ťažkú úlohu, aby KK Zlaté Klasy, ktoré hrávajú na domácej 4-dráhovej kolkárni, zabezpečili jej modernizáciu položením plastových dráh. V súťažnom ročníku 2012 – 2013 bolo ženské družstvo účastníkom najvyššej súťaže, extraligy žien, prvé družstvo mužov štartovalo v 1. kolkárskej lige skupina západ a druhé družstvo v 2. kolkárskej lige skupina západ.

MKK Slovan Galanta

Jeho najznámejšou hráčkou je stála reprezentantka Slovenska Klaudia Pivková, ktorá získala aj titul majsterky sveta v disciplíne šprint. Ďalšou účastníčkou dorasteneckých MS bola Kristína Hegedúšová. Obe tieto hráčky vyrastali v dorasteneckom družstve Galanty. A-mužstvo je pravidelným účastníkom 1. kolkárskej ligy západ, kde hráva v popredí tabuľky. B-mužstvo štartuje v 2. KL západ.

V minulosti využívanú 2-dráhovú kolkáreň postupne nahradila 4-dráhová kolkáreň, o čo sa zaslúžili najmä starší funkcionári a hráči ako František Pilcz, Attila Barczy, Ernest Százs a mnohí ďalší členovia kolkárskeho oddielu ako Ernest Rácz, Jozef Butko, Karol Kaigl. Kolkársky oddiel je známy usporiadaním Galantského maratónu v kolkoch, ktorý sa zapísal aj do Guinnessovej knihy rekordov. Žiaľ, už aj táto kolkáreň by potrebovala rekonštrukciu a modernizáciu povrchu s automatickými stavačmi kolov vyhovujúcu technickým podmienkam súčasnosti a certifikátu potrebného pre najvyššie kolkárske súťaže. V súčasnom období vyrastá veľa talentov v žiacom a dorasteneckom družstve najmä zásluhou obetavého trénera Karola Kaigla.

Slavoj Sládkovičovo

Najúspešnejším obdobím tohto oddielu bolo učinkovanie A-mužstva v extralige mužov v rokoch 2008 až 2012 pod vedením obetavého funkcionára a výborného hráča Miroslava Halasyho. V jeho radoch vyrástol aj reprezentant Slovenska juniorov a mužov na MS 2010 a 2011 Marián Halaši, ktorý má dokonca medailu z juniorských MS vo dvojiciach. Ďalšími hráčmi tohto oddielu boli: Ladislav Magyarics, Ándor Magyarics, Štefan Baráth, Tibor Dáni, Ivan Garaj. Medzi zakladateľov kolkárskeho klubu, ktorý zhodou okolností ako už jeho neexistujúci trnavský menovec, mal pôsobisko pri cukrovare, patrili funkcionári a hráči Jozef Pivko st. a Silvester Hrbán. Obdivuhodné na tomto klube je, že ako postupoval do vyšších súťaží, jeho hráči museli hrať v prenájatých kolkárňach

v Galante, prípadne v Hlohovci, čo však vôbec nebolo vidieť na ich výkonnosti – nemali vyslovene domáce prostredie, v Sládkovičove vyrastali a trénovali na 2-dráhovej asfaltovej kolkárni. V extralige štartovali v rokoch 2008 až 2012. V sezóne 2012 – 2013 bolo prvé mužstvo účastníkom 2. kolkárskej ligy skupina západ.

TJ Rakovice

Najkrajšie chvíle a rozlet kolkov v Rakoviciach bol keď si A-mužstvo vybojovalo postup do extraligy mužov o čo sa zaslúžili najmä hráči: Peter Magala, František Milan, Pavol Uváčik, Jozef Uváčik, Pavol Duračka. Dvojnásobnú účasť na MS v Rijeke juniorov v roku 2010 (3. miesto v družstvách) a v roku 2012 v Bautzene (4. miesto v družstvách) má talentovaný Boris Šintál. Medzi najznámejších funkcionárov oddielu patrili Jozef Uváčik st., Pavol Uváčik, František Milan a Pavol Duračka. Keďže výkonnosť hráčov družstva prerástla úroveň krajských majstrovstiev, kde mohli hráči Rakovic štartovať na domácej dvojdráhe, vo vyšších súťažiach hrávali na prenajatej kolkárni v Piešťanoch. V súčasnosti sa stavia 4-dráhová kolkáreň v Rakoviciach zásluhou najmä starostu obce a členov kolkárskeho oddielu. Určite pre rozvoj kolkov v Rakoviciach bude dobré, ak sa dokončí táto nová kolkáreň a domáce prostredie a možnosti tréningu zabezpečia napredovanie tohto mladého kolektívu. V súčasnosti sa tu hrá 2. kolkárska liga skupina západ.

Baník Brodské

Kolkársky klub, ktorý už zanikol. V novodobej histórii registroval družstvo mužov, účastníka majstrovstiev Západoslovenského kraja a druhej kolkárskej ligy, ženy boli účastníčky majstrovstiev Západoslovenského kraja, podobne dve družstvá dorastu. Dorastenky Baníka Brodské sa stali dokonca v roku 1979 majsterkami Československa v družstvách a zároveň sa dorasteneckou majsterkou Československa v jednotlivkyniach stala Ivana Valachovičová. Trénerom úspešného dorasteneckého družstva bol Miroslav Novotný, ktorý bol zároveň hráčom A-mužstva, ďalšími známymi

osobnosťami v kolkárskom oddiele boli Stanislav Pukančík, Anna Pukančíková, Štefan Antálek, Jaroslav a Alexander Burcelovci, Štefan Baráth.

KRASOKORČUĽOVANIE

Krasokorčuľovanie je druh zimného športu na ľade, v ktorom sa kladie dôraz na umelecké stvárnenie piruet, skokov a krokov. V krasokorčuľovaní súťažia jednotlivci – muži a ženy, tanečné dvojice a súťažné páry. Po prvýkrát sa krasokorčuľovania objavilo v programe olympijských hier v roku 1908 v Londýne.

OSOBNOSTI

Simančíková, Monika

14. 8.1995 Piešťany

Monika sa dala na krasokorčuľovanie aj vďaka svojej staršej sestre. Kým tá skončila s krasokorčuľovaním už v dorasteneckom veku, Monika pokračuje v kariére dodnes. Svoj talent dokazovala od malička víťazstvami

a medailovými umiestneniami na viacerých domácich i medzinárodných pretekoch. V roku 2012 sa stala medzinárodnou majsterkou Česka, Poľska a Slovenska. Štartovala na dvoje juniorských a dvoje seniorských ME, ako aj na juniorských a seniorských majstrovstvách sveta. V roku 2012 bola na seniorských ME štrnásť a o rok neskôr na MS pätnásť. Najväčšie úspechy: Bronzová medaila na Európskom olympijskom festivale mládeže v Liberci, účastníčka juniorských a seniorských majstrovstiev sveta a Európy, majsterka Česka, Poľska a Slovenska, viacnásobná majsterka Slovenska.

KULTURISTIKA

Jej hlavným cieľom je prostredníctvom použitia špeciálnych cvikov založených na báze progresívneho odporu dosiahnuť estetizáciu ľudského tela. Bodybuilding je nielen šport, je to životný štýl, prístup k cieľavedomému tvarovaniu ľudského tela. Moderná kulturistika sa začala rozvíjať na začiatku 20. storočia v USA. Hlavnými propagátormi tohto športu boli bratia Weiderovci, ktorí vytvorili niekoľko základných prístupov k tvarovaniu postavy. Začali organizovať súťaže a pritiahli široké masy bežného obyvateľstva. Kulturistika prekonala od svojich počiatkov dlhú cestu, v súčasnosti sa vo svete koná mnoho profesionálnych aj amatérskych súťaží. Kulturistika ako šport nie je zaradená medzi olympijské disciplíny. V kulturistike nejde primárne o dvíhanie záťaže, i keď prekonávanie odporu závaží je hlavným tréningovým prostriedkom, ale o rozvoj svalových partií tela. Na súťažiach sa posudzuje viacero faktorov pretekárov, ako sú napríklad objem svalstva, symetria postavy a vyrysovanosť, ostrosť detailov, predvedenie základných póz, voľná zostava pretekárov, úprava pokožky a celkový dojem. Následne rozhodcovia udeľujú body. Základné postoje – pózy, podľa ktorých sa pretekári hodnotia, sú: základný postoj, dvojitý biceps spredu, široký chrbtový sval spredu, hrudník zboku, dvojitý biceps zozadu, široký chrbtový sval zozadu, ľubovoľný triceps a brucho, stehná. Amatéri súťažia vo viacerých váhových kategóriách a najprestížnejšou súťažou sú majstrovstvá sveta.

Holič, Anton

26. 8. 1952 Trnava

Pretekal za TJ Fortuna Trnava a ako reprezentant ČSSR získal viacero medailí na vrcholových podujatiach:

1979 – 3. miesto na MS,
1980 – 1. miesto na ME,
1981 – 1. miesto na ME
a 3. miesto na MS,
1982 – 3. miesto na ME,

1983 – 1. miesto na ME, 1987 – 3. miesto na ME.
Momentálne rekreačne trénuje vo fitcentre Fortuna Trnava.

Jablonický, Pavol

24. 1. 1963 Borský Mikuláš

Významný kulturista pochádzajúci z Borského Mikuláša. V súčasnosti žije v Českej republike. Bol prvým profesionálnym kulturistom v bývalom Československu. Medzi jeho najväčšie úspechy patria: 1986 – 1. miesto

(majstrovstvá Európy Esen, Nemecko), do 90 kg;
1987 – 1. miesto (majstrovstvá sveta Madrid, Španielsko), do 90 kg; 1988 – 1. miesto (majstrovstvá sveta Brisbane, Austrália), do 90 kg; 1999 – 2. miesto Noc šampiónov. Od roku 1989 do 2004 päťkrát štartoval ako profesionál na Mr. Olympia. V roku 2004 dosiahol v Las Vegas (USA) 9. miesto. V kulturistickom svete je len veľmi málo pretekárov s takou dlhou aktívnou kariérou.

OSOBNOSTI

Halás, Štefan

22. 11. 1952

Sedemnásobný majster Slovenska v športovej kulturistike. Člen klubu Drôtovňa Hlohovec, na svetom šampionáte v tureckom Izmize v roku 1992 obsadil jedenáste miesto.

Ladányi, Dušan

20. 9. 1956 Senica

Propagátor kulturistiky vo Vrbovom. Bývalý aktívny pretekár, v súčasnosti tréner a rozhodca športovej kulturistiky. Začiatky organizovanej formy kulturistiky vo Vrbovom spadajú do druhej polovice sedemdesiatych rokov. V roku 1975 tu vznikol kulturistický oddiel, ktorý bol súčasťou

miestnej telovýchovnej jednoty Iskra. Záujem o kulturistiku sa prejavil rastom členskej základne i športovými úspechmi, na ktorých najväčší podiel mal práve Dušan Ladányi. V roku 1991 v záujme ďalšieho zachovania a rozvoja kulturistiky vo Vrbovom zakladá fitnesscentrum Dandy. Vedie tiež nevelký oddiel, ktorého jadro sa venuje kulturistike výkonnostne, ale celkove je zameraný viac-menej na kondičnú kulturistiku.

Púček, Michal

20. 9. 1975 Nitra

Dvojnásobný majster sveta v kulturistike. V roku 2012 vyhral preteky Svetového pohára v Maďarsku a Rakúsku. V roku 2011 sa stal vicemajstrom Európy a v roku 2009 bol druhý na MS v Nemecku. Je

majstrom Česka NABBA 2012, majstrom Rakúska NABBA 2011 a majstrom Rumunska IFBB 2009. Založil klub Alfa Gym, kde pripravuje novú generáciu športovcov v Hlohovci. V rokoch 1998, 2000 a 2012 bol za úspešnú reprezentáciu mesta a Slovenska vo svete ocenený ako športovec roka v Hlohovci.

Riedl, Richard

21. 6. 1974 Piešťany

Okrem iného je trojnásobným majstrom Slovenska, majstrom Rakúska a víťazom Pražského pohára. V roku 2006 získal na ME v Bratislave stříbornú medailu a v tom istom roku bol v kategórii do 70 kg

druhý aj na svetovom šampionáte v Ostrave. Na ďalších dvoch svetových šampionátoch získal bronzové medaily. Najväčšie úspechy: Majster

sveta v tlaku na lavičke. Ako kulturista získal v kategórii do 70 kg striebro a bronz na majstrovstvách sveta a striebro na ME v Bratislave. Kulturistike sa venoval v rodných Piešťanoch, no súťažne reprezentoval aj iné kluby.

Uriček, Peter

9. 3. 1947 Martin

Od roku 1993 do roku 2010 pracoval ako generálny sekretár Slovenskej asociácie kulturistiky, fitness a silového trojboja v Bratislave. V roku 1973 založil kulturistický oddiel Fortuna Trnava, kde bol predsedom,

hlavným trénerom aj pretekárom. Získal 10 titulov majstra ČSSR, preteká od roku 1967 do roku 1984 a ako reprezentant získal 3. miesto na ME 1979 a 1. miesto na ME 1980. V rokoch 1987 – 1989 pôsobil ako asistent štátneho trénera pre kulturistiku v ČSFR, a potom v rokoch 1990 – 1993 ako štátny tréner. Licenciu medzinárodného rozhodcu IFBB v kulturistike a fitness získal v roku 1992 a do roku 2013 rozhodoval na 65 ME a MS. V roku 1997 získal licenciu rozhodcu profesionálnej divízie IFBB. Okrem pohárových súťaží šesťkrát rozhodoval najprestížnejšiu svetovú súťaž Mr. Olympia a Mrs. Olympia, naposledy v roku 2010. Stále pôsobí ako hlavný prednášajúci na všetkých stupňoch školenia trénerov v kulturistike a fitness SAKFST (od roku 1991). Stále rekreačne trénuje vo fitcentre Fortuna Trnava, kde aj pôsobí ako tréner.

KLUBY

Fortuna Trnava

Kulturistický oddiel Fortuna Trnava bol založený v roku 1973 ako jeden z viacerých športových oddielov TJ Fortuna Trnava. Od roku 1991 už zostal v TJ ako jediný a fungoval ako samostatná

kulturistická Telovýchovná Jednota Fortuna Trnava. Predseda a hlavný tréner od založenia Fortuna Trnava je Peter Uriček. V rámci ČSSR patrila Fortuna vždy k najlepším a v československom kulturistickom zväze viackrát vyhrala oficiálnu súťaž najúspešnejších oddielov. Tituly majstrov ČSSR získali 10 pretekári vo vekovej kategórii staršieho dorastu, 4 pretekári v kategórii juniorov a 4 v kategórii mužov, z toho napríklad Peter Uriček získal titul 10-krát. Reprezentantmi ČSSR boli Anton Holíč a Peter Uriček, ktorí získali viacero medailí na ME a MS v kulturistike mužov. V rámci samostatnej SR reprezentovali na ME alebo MS: Eva Horváthová (kulturistika ženy), Rudolf Kopčok (klasická kulturistika muži), Sandra Hornáková (2 tituly MS fitness juniorky), Stanislav Slimák (zmiešané páry v kulturistike), Barbora Bunčáková (fitness juniorky), Margita Bugányová (kulturistika ženy), Ján Cabáňik (klasická kulturistika muži) a Milan Lacko (kulturistika juniori). Fortuna Trnava zorganizovala v rámci ČSSR / ČSFR 8 pohárových a majstrovských súťaží v kulturistike mužov vrátane Majstrovstiev

Slovenska 1982 v Trnave. V rokoch 1990 – 2010 potom zorganizovala 21 ročníkov známej medzinárodnej Grand Prix Slovakia v kulturistike mužov, ktorá bola zaradená do Grand Prix súťaží svetovej federácie kulturistiky a fitness IFBB. V súčasnosti je Fortuna Trnava v SR členom SAKFST. V roku 2011 skončila Fortuna Trnava svoju činnosť ako Telovýchovná jednota a pretransformovala sa do Fitcentra Fortuna Trnava, za ktoré teraz pretekári všetkých vekových kategórií v kulturistike, klasickej kulturistike, fitness, bodyfitness a bikiny súťažia.

Hlohovčan Michal Púček (vpravo) je dvojnásobným majstrom sveta v kulturistike

LETECKÉ ŠPORTY PARAŠUTIZMUS

KLUBY

Aeroklub v Holíči

Holíčania boli vždy svedomití, pracovití a zo zmyslom pre športovú adrenalínovú činnosť, a tak sa dohodli vybudovať na území mesta letisko. Prvými milovníkmi lietania boli Rudolf Blažek, Studeník, Horňáček, Čambala, Mikuš a Vlastimil Kríž. Horňáček vlastnil lúku, ktorú dal k dispozícii na rozšírenie doterajšieho letiska a zvýšenie jeho funkčnosti. V roku 1947 začalo letisko dostávať nový život pod registráciou Slovenského národného aeroklubu. Nadšenci spoločne zakúpili z armádnych prebytkov dve lietadlá Piper L-4 a klzák SG-38 Gleitr a postavili prvý drevený hangár s klubovňou, kde sa schádzali. Tým sa vytvorili podmienky na zakladanie nových športových odborov motorového lietania pod vedením pilota Rudolfa Blažeka a členov Studeníka, Kalmančoka, Štefana a Mikloša Havelkovcov a ďalších.

V r. 1951 prešiel aeroklub pod Zväzarm a prišlo k rozširovaniu leteckej techniky. Boli to Z-22 Junák, Z-381, Z-26, Z-126, Z-226 Tréner, dvojplôšný C-104 a vetrone ako nemecký Kranich, Z-24 Krajánek, LG-125 Šohaj, VT-109 Pionýr, Galánka a LG-425. Veľmi dobrý štart zaznamenal aj výcvik modelárskeho oddielu pod vedením Olina Vitáska, tiež rodáka z Holíča, ktorý svedomito zabezpečoval materiál a výcvik nadšencov. Začiatkom roka 1954 sa vrátil z výsadkového vojska Jaroslav Fagan, ktorý začínal s parašutizmom v Partizánskom v roku 1949 a prišiel pracovať ako majster do ZDA. Hneď začal s výcvikom športových parašutistov a výchovou brancov pre vojenských výsadkárov. Bol v kontakte s krajskými inštruktormi z Bratislavy Ivanom Nemčekom a Vincom Draganovským.

Výcvik bol dotiahnutý na masovú základňu a zoskoky sa vykonávali z Piperu L-4, Norcmana, Siebla a Sokola. Pod vedením pilota Rumíška vznikla najstaršia stanica aerotaxi na Z-381 a Aero-45 s pôsobnosťou pre okolité podniky i súkromných cestujúcich. Pilot Jan Baláž sa zaslúžil o vybudovanie práškovej stanice Agroletu a Slov-Airu pre tri okolité okresy. V rokoch 1960 – 1980 nastal veľký rozmach výstavby hangárov a budov a rozširoval sa letecký park o nové stroje. Náčelníci v aeroklube podľa postupnosti: Ladislav Lorenc, Ladislav Nosek, Rudolf Blažek, František Ajmut, Milan Gregor, Vladimír Stehlík, Ľubomír Brázdovič, Miroslav Stehlík, Dušan Bodo, Ľubomír Brázdovič, Pavel Baláž. Predsedovia Aeroklubu Holíč: Antonín Lobrejs, Ferdinand Karas, Marián Thurzo, Radovan Staňka, Juraj Sidor. Počas jestvovania Aeroklubu Holíč bolo vyškolených mnoho športových pilotov, z ktorých sa postupne stali obchodní, dopravní, ale aj vojenský piloti. Intenzívna modelárska činnosť na letisku Holíč dôstojne reprezentuje ako Aeroklub Holíč, tak aj mesto Holíč súťažami európskeho významu. Nemalou mierou k propagácii mesta Holíč prispievajú aj letecké dni, ktorá sa na letisku poriadajú už vyše desať rokov.

Odvážni parašutisti spestrili program aj pri otvorení bazéna Castiglione na trnavskej Družbe

Memoriál Ivana Hudeca na boľerázskom letisku patrila v celoslovenskom kalendári medzi vrcholné medzinárodné súťaže vetroňov

Počas Národných leteckých dní sa na piešťanskom letisku predviedli leteckí akrobati

LUKOSTREL'BA

OSOBNOSTI

Hanzlík, Matúš

8. 8. 1990 Trnava

Strieľa od roku 2004 a od roku 2005 reprezentuje Slovensko na medzinárodných podujatiach. Je trojnásobný majster Slovenska v kategórii jednotlivcov a štvrtónasobný majster v súťaži družstiev. Na medziná-

rodnej súťaži v Nemecku obsadil ešte ako junior štvrté miesto. Pravidelne sa zúčastňuje na majstrovstvách sveta, Európy a európskych pohároch. Je držiteľom licencie trénera lukostrelby 1. stupňa od Fakulty telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave a Slovenského lukostreleckého zväzu.

KLUBY

Na Slovensku su dve organizácie zaoberajúce sa lukostrelbou. Slovenská lukostrelecká asociácia 3D a Slovenský lukostrelecký zväz. V našom kraji sú v Slovenskom lukostreleckom zväze zaregistrované dva kluby - Lukostrelecký klub Suchá nad Parnou a Športový klub vozičkárov pri TJ Kúpele Piešťany. V Slovenskej lukostreleckej asociácii 3D je zaregistrovaný jeden klub – Archery klub Geronimo Trnava.

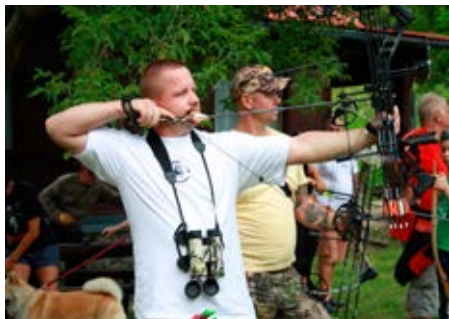
Lukostrelecký klub Suchá nad Parnou

Klub vznikol v roku 2008. Spočiatku v ňom figuroval jediný strelec, ktorý je zároveň jeden zo zakladateľov klubu Matúš Hanzlík. Na ZŠ a MŠ v Suchej

nad Parnou vznikol lukostrelecký krúžok, ktorý stále funguje. Ten prilákal veľa záujemcov, z ktorých niekoľko zotrvalo dodnes. LK Suchá nad Parnou za svoje krátke fungovanie zožal niekoľko úspechov. Medzi tie najväčšie patria tituly majstrov Slovenska medzi jednotlivcami a aj medzi družstvami, popredné umiestnenia v dlhodobej súťaži Slovenský pohár v lukostrelbe. Tie každoročne získavali v kategórii dorastencov dvaja z najdlhšie pôsobiacich členov klubu Tomáš Cáder a Filip Mihálik, ktorí začali v prvý rok lukostreleckého krúžku, a tiež zakladajúci strelec Matúš Hanzlík v najsilnejšej kategórii mužov. Ten zároveň pravidelne reprezentuje klub aj v zahraničí ako reprezentant SR. Patria tam účasť na MS 2013 v Turecku, ME 2012 v Holandsku, MS 2011 v Taliansku, svetové poháre a iné. Na majstrovstvách sveta 2013 a aj 2011 figuroval Hanzlík na najlepšom mieste zo slovenských strelcov v tejto kategórii.

Medzi posledné úspechy klubu v roku 2013 patrí 6 medailových umiestnení v Slovenskom pohári v terčovej lukostrelbe. Postarali sa o ne Ester Slámková (1. miesto chrobáci olympijský luk), Lea Nikodémová (3. miesto chrobáci olympijský luk), Adrián Putera (2. miesto mladší žiaci olympijský luk), Filip Mihálik (2. miesto starší žiaci olympijský luk), Tomáš Cáder (1. miesto starší žiaci olympijský luk) a Matúš Hanzlík (3. miesto muži olympijský luk)

Na majstrovstvách Slovenska v terčovej lukostrelbe to bol zisk tretieho miesta pre Adriána Puteru

v kategórii mladší žiaci, prvé miesto pre Tomáša Cádera a tretie pre Filipa Mihálika v kategórii starší žiaci, tretie miesto pre Matúša Hanzlíka v kategórii muži, kde pretekalo 33 strelcov (všetci strelci strieľajú v kategórii olympijský luk). Nemalý úspech sa tiež podaril trom strelcom v súťaži družstiev v zložení Andrej Putera, Matúš Hanzlík a Radim Zitrický, ktorí spoločne v silnej konkurencii vybojovali tretie miesto, keď im tesne ušiel postup do finále v súboji s reprezentačným výberom Slovenska.

Momentálne klub pracuje na vlastnej lukostrelnici, ktorá by bola iba tretou takouto strelnicou na Slovensku. Ak sa tento projekt podarí, lukostreľba v Suchoj nad Parnou, čiže aj v Trnavskom samosprávnom kraji, sa bude určite rozrastať. V budúcnosti sem priláka veľa nadšencov a mohli by sa tam organizovať preteky na národnej, ale aj medzinárodnej úrovni.

LYŽOVANIE

OSOBNOSTI

Kabátová, Miriam

1. 7. 1976 Piešťany

Keďže podmienky na lyžovanie na snehu neboli v deväťdesiatych rokoch minulého storočia v okolí Piešťan vyhovujúce, presedlala na lyžovanie na tráve, v ktorom boli Piešťanci na Slovensku priekopníkmi. K dispozícii boli

svahy na Ahoji a Bezovci a v Kálnici. Začínala u trénera Miroslava Masára. Na medzinárodnej scéne sa najvýraznejšie presadila v roku 1993, keď v talianskom lyžiarskom stredisku Bormio získala hneď tri medaily – po jednej z každého kovu. Stala sa juniorskou majsterkou sveta

v obrovskom slalome, skončila druhá v kombinácii a v slalome jej patrila bronzová priečka. Na ďalších juniorských svetových šampionátoch už na medaily nedosiahla. V roku 1994 sa predstavila aj na ME v Kálnici, kde skončila ôsma v kombinácii a deviata v slalome a super G. O dva roky neskôr jej patrilo na ME v Taliansku siedme miesto v obrovskom slalome a desiate v slalome.

MODERNÝ PÄŤBOJ

Moderný päťboj založil barón Pierre de Coubertin s úmyslom zachovať myšlienku antického päťboja výchovy všestranného športovca a harmonického rozvoja osobnosti. Na rozdiel od antiky vybral preň moderné disciplíny: strelbu, šerm, plávanie, jazdu na koni, beh a nazval ho päťbojom moderným. Tento krásny šport sa po prvýkrát predstavil v programe novovekých olympijských hier v Štokholme v roku 1912 a od tohto roku nechýbal ani na jednej olympiáde. Moderný päťboj alebo moderný pentatlon je zmiešaný viacboj jednotlivcov v behu na 3000 m, plávaní na 200 m, streľbe pištoľou, šerme kordom a jazde na koni.

OSOBNOSTI

Šemetka, Donald

16. 11. 1963 Trnava

Československý reprezentant, člen TJ STU Trnava. Účastník OH Soul 1988 ako náhradník v súťaži družstiev. Medailista z majstrovstiev sveta a Európy.

Vrba, Vilém

17. 3. 1954

Člen TJ Tesla Piešťany, v rokoch 1971 až 1976 sa stal viacnásobným majstrom Slovenska a Československa v modernom päťboji.

MOTORISTICKÝ ŠPORT

OSOBNOSTI

Baláž, Peter

17. 11. 1945 Trenčín

Športovú kariéru začal v roku 1964 na mestskom okruhu V Bánovciach nad Bebravou. Jeho športové úspechy sa stali podnetom pre vznik Automotoklubu Drôtovňa Hlohovec v roku 1969. Najväčšie

úspechy zozal v 70. rokoch. Štartoval nielen na domácich tratiach, ale aj na majstrovstvách Európy a majstrovstvách sveta. V roku 1975 bol továrenských jazdcom MZ a v rokoch 1976 – 1977 továrenským jazdcom značky Jawa. Do roku 2013 štartoval ako jediný Slovák na okruhu Daytona v USA. Počas aktívnej kariéry stál na stupňoch víťazov 89-krát, získal desať titulov majstra Československa, je zaslúžilým majstrom športu. V rokoch 1974 – 1978 vyhral v kategórii 350 ccm v rámci majstrovstiev Československa nepretržite 25 pretekov za sebou a v tejto kategórii sa stal päťkrát za sebou aj majstrom Československa. V seriáli GP mal najlepšie umiestnenie na 8. priečke na motocykli MBA 125 ccm v Brne v roku 1979. Kariéru ukončil po ťažkej havárii v Brne v roku 1987. Po roku 1989 pôsobil ako mechanik a manažér v talianskom tíme na majstrovstvách sveta. V rokoch 1990 – 1998 bol predsedom ZTŠČ Motošportklub Bratislava. V roku 1993 stál pri zrode Slovenskej motocyklovej federácie. V rokoch 1998 – 2001 pôsobil ako prezident Slovenskej motocyklovej federácie a zároveň bol naďalej organizátorom cestných pretekov. V roku 2003 založil Classic Club Hlohovec. Na území Slovenska

zorganizoval viac ako 60 podujatí na medzinárodnej a európskej úrovni. Naďalej sa aktívne zúčastňoval cestných pretekov motocyklov v kategórii oldimer, kde zozal viacero úspechov. V roku 2001 sa stal víťazom seriálu Alpe Adria Cup, v rokoch 2005, 2007 a 2009 bol majstrom a v roku 2006 vicemajstrom Európy v jazde pravidelnosti. Dodnes pôsobí ako člen komisie vintage pri európskej motocyklovej federácii FIM Europe a ako člen komisie CPM pri Slovenskej motocyklovej federácii.

Čambal, Zdenko

23. 10. 1937 - 6. 11. 1995

Aj keď v Bratislave narodený, Holíččan ktorý sa v mladosti venoval atletike (hod oštepom a guľou) a cyklistike. Jeho láskou bol taktiež letecký šport, nakoľko otec Anton bol spoluzakladateľom Holíčskeho aeroklubu

a vlastnil dve športové lietadlá. Automobilovému športu sa začal venovať v roku 1971 a bol aj jeden z prvých pretekárov zo Slovenska, ktorí jazdili v novom odvetví – autokrose. So svojou buginou Simca zvíťazil hneď vo svojich prvých pretekoch do vrchu na Radošinskej Čertovej peci. Z autokrosu presedlal na preteky automobilov do vrchu a na okruhoch. V tomto období jazdil za AMK Benzinol a neskôr za AMK Slovnaft. S vozidlami Simca-spider, Škoda Fiat, Š 120S a Š 110 coupé získal v období 1972 – 1980 mnohé úspechy v rámci majstrovstiev Slovenska. V celkovom hodnotení získal trikrát 2. miesto a trikrát 3. miesto v triedach A2 do 1300 ccm a A1 do 1600 ccm, dvakrát 3. miesto v triede B5 do 2500 ccm. Vo Zvolene na Ostrej lúke v roku 1976 dosiahol svoj najlepší výsledok, keď sa mu podarilo, ako jednému z mála Slovákov, zvíťaziť v ťažkej českej konkurencii. Motoristickému športu sa ďalej venoval po ukončení svojej športovej kariéry ako organizátor a funkcionár.

Hanzalík st., Milan

28. 8. 1960

Motocyklový pretekár. Ako jazdec bol aktívny v rokoch 1978 a 1981 – 96. Súťažil v triedach 50, 80, 125, 250, 500 ccm a v superbike. Napriek veľkej finančnej náročnosti cestného motocyklového športu sa dokázal mnoho rokov

udržať v spoločnosti pretekárov majstrovstiev Slovenska, pričom štartoval dokonca aj vo federálnych majstrovstvách Československa. Od roku 2010 je ako predseda Moto Classic Racing Clubu organizátorom motocyklových pretekov v Kopčanoch, ktoré sa konajú pod názvom Kopčiansky rýchlostný motookruh. Práve vďaka nemu sa tak motocyklové preteky vrátili do obce, ktorá bola v rokoch 1967 – 1994 dejiskom jedného z najpopulárnejších pretekárskych podujatí vo vtedajšom Československu.

Hanzalík, David

18. 12. 1987

Syn bývalého motocyklového pretekára. Patrí medzi popredných motocyklových jazdcov v disciplíne road racing, teda na prírodných pretekárskych okruhoch, kde okrem kategórie moderných motocyklov sporadicky

štartuje aj v kategórii motocyklov veteránov. Zbierka jeho pódiových umiestnení je mimoriadne bohatá, vrcholom jeho doterajšej kariéry je však zisk celkového prvenstva v medzinárodnom seriáli triedy supertwin v Českej republike v roku 2012. Okrem toho jazdí v triedach 250 a 600 ccm či vo veteránoch do 175 ccm. Je členom klubu Hanzalík Racing, kde jazdí spolu so svojím bratom Milanom.

Hanzalík ml., Milan

17. 4. 1984 Kopčany

Syn bývalého motocyklového pretekára. Je populárny na území Českej i Slovenskej republiky, kde predovšetkým na prírodných okruhoch dosiahol mnoho výborných výsledkov v niekoľkých pretekár-

ských triedach. V prvých sezónach sa venoval aj kategórii veteránskych motocyklov a rovnako podujatiam v medzinárodnom šampionáte UEM Alpe Adria, ale v poslednom čase sa špecializuje na triedy moderných motocyklov na prírodných okruhoch (road racing). Mimoriadne úspešná bola preňho sezóna 2011, keď dosiahol viacero úspechov, korunovaných víťazstvom na medzinárodnom podujatí na domácej trati v Kopčanoch v triede 250 ccm. V kubatúre 125 ccm obsadil druhé miesto. Je členom klubu Hanzalík Racing, kde jazdí spolu so svojím bratom Davidom.

Kamendy, Viliam

8. 12. 1937 Dvorníky

Je zakladajúcim členom Automotoklubu Drôtovní Hlohovec (1969) a odvtedy až podnes je jeho predsedom. AMK Drôtovní Hlohovec patrí medzi najaktívnejšie športové kluby v oblasti motorizmu v kraji aj na Slovensku. Je hlavným organizátorom projektu účelovej stavby Klubové a servisné motoristické zariadenie AMK DH z roku 1975 (dnešná STK), hlavným organizátorom rýchlostných pretekov motocyklov v Hlohovci v rokoch 1971 – 1977, pretekov motokár, motokrosu, M SR s medzinárodnou účasťou, pretekov minikár 1998 – 2012, M SR, SP a EP. Pracuje s mládežou, zabezpečuje výcvik vodičov malých motocyklov, je nositeľom vyznamenania Za zásluhy o výstavbu mesta Hlohovec (1975), plakety Za zásluhy o rozvoj okresu Trnava (1975), a Pamätnej medaily predsedu TTSK za celoživotnú prácu v oblasti športu z roku 2012.

Kollár, Peter

2. 6. 1967 Trebatice

Najlepší motokárový pretekár v celej histórii Automotoklubu Trebatice. Rodnú obec preslávil v desiatkach štartov a stal sa jej športovou pýchou. Reprezentačná prilba mu patrila v období 1986 – 1999. Ešte

v závere predošlého milénia pravidelne siahla na domáce majstrovské vavríny. Klubovú vitrínu obohatil počas pestrej pretekárskej kariéry o päť titulov slovenského šampióna, posledný získal v sezóne 2000 (kategória ICC 125). Jeho najväčším triumfom na federálnej úrovni bolo 2. miesto v majstrovstvách Československa 1988. Z hierarchie zahraničných štartov stojí najvyššie prvenstvo vo francúzskom Lavalle. Mladý Trebatičan sa v krajine galského kohúta stal držiteľom vzácnej trofeje CIK/FIA. Išlo o najväčší úspech slovenského motokáristu na úrovni majstrovstiev Európy aj sveta.

Korčák, Ernest

15. 2. 1929 – 14. 2. 2013

Začiatok jeho pretekárskej aktívnej dráhy siahla do roku 1949, keď s motocyklom NSU stál na štarte podujatia v Trnave. Prvý veniec si priniesol z Bratislavy v polovici 50. rokov minulého storočia. Čoskoro prišlo obdobie

úspechov, keď si vydobyl štyri tituly majstra Slovenska a množstvo vavrínov za miesta na stupňoch víťazov. V tom čase bol aj účastníkom federálneho šampionátu, štartoval na medzinárodných pretekoch v Hořiciach, Těrlíku, Piešťanoch, Prievidzi a v Maďarsku, na Grand Prix ČSSR v Brne v roku 1970 (17. miesto) a 1971 (18. miesto). Sedlal motocykle v triedach 125, 250

a 350 ccm, či už ČZ OHC, Jawy a Yamahy, často s vlastnými úpravami a vylepšeniami. Vyše tisícka štartov mu priniesla všetko, čo k tomuto športu patrí – stupne víťazov, ale aj poruchy a pády, viackrát s vážnymi zraneniami. Jeho obľúbeniu traťou boli Kopčany. Naposledy štartoval v Kněžpoli, kde mal vážnu haváriu. Oficiálne sa s kariérou rozlúčil v roku 1984 na II. ročníku pretekov v Holíči.

Mitošinka, Rudolf

23. 7. 1936 Piešťany

Päťnásobný majster Slovenska v cestných motocyklových pretekoch, celkovo získal štrnásť zlatých vavrínov. Burácujúcim tratiam sa upísal v roku 1965. Jazdil triedy do 125, 175, 250, 350 a 500 kubíkov. Bol pokračova-

telom slávnej piešťanskej tradície, ktorú koncom štyridsiatych rokov predošlého letopočtu začali písať v kúpeľnej perle Považia nezabudnuteľní bratia Eduard a Ladislav Bertoliovci.

Reprezentačná prilba patrila Mitošinkovi v mnohých medzinárodných zápoleniach. Viacero sezón mútil vodu i na najvyšších priečkach majstrovstiev ČSSR. Od bohatej kariéry ho neodradilo ani niekoľko ťažkých havárií. Na štart v Hlohovci dokonca prišiel o barlách, mechanici mu vtedy pomohli vysadnúť na motorku a po odmävnutí cieľovou šachovnicou bol opäť odkázaný na ich pomoc pri zosadení z pretekárskeho stroja. Rýchle mašiny s prestávkami sedlal až do roku 1989. Piešťanský matador s familiárnou prezývkou Strýco sa tešil v jazdeckej i diváckej komunite širokej obľube. V pretekoch dravec, v súkromí dobráčisko s pokojnou, kamarátskou povahou. Medzi svoje najobľúbenejšie podujatia radil domácu Cenu Slovenska. Stopku od dlhšieho defilé vo veteránskej kategórii mu vystavili až vážne zdravotné problémy. Tie ho napokon pripútali na invalidný vozík.

Rýzek, Milan

3. 6. 1985 Prietrž

Prietržský rodák má vo svojej zbierke veľa čiastkových, ale aj celkových víťazstiev, ktoré získal na medzinárodných podujatiach v autokrose a pretekoch do vrchu. Svoje prvé preteky odjazdil v roku 2000,

keď mal iba 15 rokov a hneď skončil na 2. priečke v najsilnejšej autokrosovej kubatúre. V autokrosovej bugine zotrval do roku 2003, kedy sa stal absolútnym majstrom SR. V roku 2008 prestúpil do pretekov automobilov do vrchu. V kubatúre E1 nad 2000 ccm skončil na 4. mieste ako 2. najlepší jazdec s automobilom, ktorý mal poháňanú jednu nápravu. V sezóne 2010 po prvýkrát usadol do formulového vozidla, aby sa v ďalšej sezóne stal absolútnym víťazom medzinárodných pretekov automobilov do vrchu LMBC historic – vyhral svoju formulovú triedu HA2 a významnou mierou prispel k zisku tímovej trofeje. V roku 2012 presedlal do silnejšej formuly a teda i triedy, kde v týchto pretekoch získal titul vicemajstra v kategórii E2/C – 1600. Zúčastnil sa mnohých automobilových podujatí ako hlavný organizátor a riaditeľ, no za jeho najvýznamnejší organizátorský úspech môžeme považovať zorganizovanie Zóny strednej Európy v autokrose, ktoré sa konalo v roku 2012 v Senici. Najväčšie úspechy: víťaz Slovenského pohára v autokrose 2001, majster SR v autokrose 2003, majster medzinárodných pretekov do vrchu LMBC historic, víťaz triedy HA2 a člen víťazného tímu SteelMet 2011, vicemajster medzinárodných pretekov automobilov do vrchu LMBC 2012 v kategórii E2/C – 1600, hlavný organizátor Zóny strednej Európy v autokrose Senica 2012.

Štuchal, Igor

7. 11. 1960 Piešťany

Na majstrovstvách Slovenska v športovej motocyklovej turistike v roku 1997, ktoré organizoval Národný zväz motocyklovej turistiky, obsadil 15. miesto. V rámci Trnavského kraja to znamenalo 2. miesto.

Štuchal, Imrich

7. 11. 1960 Piešťany

Na majstrovstvách Slovenska v športovej motocyklovej turistike v roku 1997, ktoré organizoval Národný zväz motocyklovej turistiky, obsadil 9. miesto. V rámci Trnavského kraja to znamenalo 1. miesto.

Vépy, Ján

1. 4. 1941 Holíč

Člen asociácie historických vozidiel. Veteranizmu sa venuje od roku 1978, kedy začal hosťovať vo VC Uherské Hradište. Od roku 1982 prešiel spolu so Stanislavom Flámkom pod AMK Holíč. Po založení

AHV- SR sa stali jej členmi spolu s ostatnými členmi holičského klubu. Ročne jazdieval 10-12 súťaží na Slovensku, Morave, v Rakúsku aj v Čechách. Jeho cieľom do budúcnosti je spolu so svojim vnukom, ktorého priviedol tiež k veteranizmu, otvoriť múzeum historických vozidiel.

Veselá-Mitošinková, Oľga

5. 7. 1957 Piešťany

Obdivuhodná dievčina zdedila svoju motocyklovú záľubu po otcovi. Bol jej vzorom, radcom aj mechanikom. Vďaka nemu si Oľga potýkala s okapotovanými motorkami už v oseemnástich rokoch. Vôňa ricínu učarovala sympatickej športovkyni nadiho. Ani po vydaní sa totiž s pretekárskym pelotónom nerozlúčila. Napriek materským povinnostiam jej meno nachádzali priaznivci cez víkendy v štartových listinách cestných konfrontácií na strojoch do 50 a 125 kubíkov. Bývalo tomu tak v majstrovských sezónach 1975/76 a 1980 – 87. Okrem Piešťanky si na Slovensku merala jazdecký kumšt v mužských šampionátoch iba novozámocká pretekárka Eva Meszárosová.

KLUBY

Motorizmus v Piešťanoch

Burácajúce motory majú v Trnavskom kraji tisíce priaznivcov. Najmä Piešťany nezmazateľne vošli do histórie rýchlych kolies. Tamojšia odbočka autoklubu oficiálne vznikla v roku 1948. Z viacerých akcií uvedme jazdy zručnosti na starom futbalovom ihrisku, motokros na Červenej veži, automobilové zápolenie v uliciach mesta alebo plochú dráhu na bývalom golfovom ihrisku za kúpaliskom Eva.

Perla Považia sa premiérovo dostala do povedomia milovníkov cestného motocyklového športu v lete 1949. Kalendár ukázal na sedemnásty júlový deň, keď o štrnástej hodine dal štartér Jaroslav Bartošek pokyn prvej kubatúre Piešťanského trojuholníka. Úvodný diel cestného okruhu v uliciach Mesta barlolámača si odkrútilo deväťdesiat jazdcov pred 15-tisícovou návštevou.

Repríza prišla na rad 6. augusta 1950. Bolo to tak až do roku 1957. Vtedy 21. júla sa skúšobne presťahovalo pretekárske pole na okraj Piešťan. Po spojení starej asfaltovej cesty s novým

betónovým úsekom vznikla rýchla trať s obrátkou pri Hornej Strede. Deviatu edíciu čoraz populárnejšieho trojuholníka pokrstil absolútny víťaz Pavel Slaviček z Prahy priemernou rýchlosťou 156 km/h. Žiaden iný okruh v Československu sa nemohol pochváliť takouto vizitkou.

S jedlom rástla chuť. Túžobne očakávaná ouvertúra Ceny Slovenska pozvala skalných 13. júla 1958. Vyše stočlenný pelotón zo siedmich štátov im pripravil v piatich obsahových triedach nezbudnutelnú motocyklovú šou. Prím hral majster sveta Garry Hocking z Rodézie. Riaditeľ pretekov mu zavesil na krk dva zlaté vavrínové vence. Jeden z nich sa ušiel chýrnemu Afričanovi za celkový primát, keď Norton 500 mu točil priemerne 155,6 km/h. Slaviček rekordný zápis spred roka teda neodolal.

Nasledovala ročná prestávka. Počas nej pokryli celú pretekársku dráhu jednotným povrchom. Tretie dejstvo motocyklovej CS sledovalo 70 000 návštevníkov v nedeľu 16. júla 1961. V 117-členom menoslove excelovali svetoví šampióni Tom Phillis z Austrálie a Jim Redman z Rodézie. Na Slovensku prvý raz predstavili motoristickej verejnosti vtedajšiu novinku, japonské Hondy. Stroje z krajiny vychádzajúceho slnka dostali pre svoj dovtedy nepoznaný zvuk výstižný prívlastok sirény.

Obsiahly archív ponúka nepreberné množstvo ďalších informácií o piešťanskom sviatku odvážnych mužov. Na dvoch aj štyroch kolesách. Popri motocyklistoch totiž dostali možnosť ukázať svoj jazdecký kumšt i automobiloví pretekári. Formula 3 premiérovo zavítala do Piešťan v lete 1964. Piedestál si vyárendoval Max Biczkowski z vtedajšej NDR.

Dvanásť ročník vrcholného motoristického sviatku v Piešťanoch pripravili tamojší nadšenci na skrátenom okruhu. Meral 4,4 km a vytýčený bol iba na betónovej ploche tamojšieho letiska.

Štart! Okapotované tátoše sa vydávajú do boja s metrami a sekundami. Škoda len, že tieto podmanivé zábery na piešťanskom letisku sú už iba históriou

Motokros v Sasinkove, dedine neďaleko Hlohovca, organizovali dlhé roky tamojší nadšenci pod taktovkou Jaroslava Pavloviča

Historické motocykle každoročne súperia v uliciach Holíča

Zdenko Čambal na svojej škodovke žiaľ v 70. rokoch mnohé úspechy

Pri uvádzaní slávnych postáv našim uviesť jedno meno. Martino Finotto. Lekárnik z Talianska sa stal nielen najrýchlejším automobilovým aktérom Ceny Slovenska 1977, no jeho Ford Escort zaznamenal nový traťový rekord celej dovtedajšej histórie – 158,8 km/h. To nebolo všetko. O rok neskôr posunul hranicu v kúpeľnej metropole na 159,77 km/h.

Takéto rýchlostné priemery prinútili riaditeľstvo pretekov považovať o ďalšom smerovaní ich podujatia. Namiesto neustále sa zvyšujúcich traťových rekordov sa rozhodli nainštalovať na okruhu spomaľovače. Takže v ďalších ročníkoch sa diváci navyše mohli kochať na technickej zručnosti motocyklových i automobilových pilotov v umeľých zákрутách.

Viac ako tri desaťročia zapíňala tribúny aj ďalšie divácke priestranstvá mnohotisícová masa. Po Cene Slovenska sa obdivovatelia začali stretať na piešťanskom letisku pri Cene Slovenskej republiky. Až prišla éra novotou voňajúceho Slovakia ringu v Orechovej Potôni. Žitný ostrov teda prevzal motoristický taktovku v Trnavskom kraji. Zástož Piešťan však natrvalo zostane zapísaný v análoch tohto populárneho športového odvetvia.

Cestné preteky motocyklov v Holíči

Mesto Holíč sa svojimi šiestimi dejstvami zapísalo do historických tabuliek rýchlostných okruhov na Slovensku. Trať bola dlhá cca 3 km a viedla po Kátovskej ul. od križovatky smerom ku kúpalisku, potom po Hollého ul. (tzv. Majírky) od kúpaliska po nadjazd a okruh uzatvárala Sasinkova ul. od nadjazdu po križovatku. Štart a cieľ bol na Kátovskej ulici pred budovou mlyna. Depo bolo na štadióne TJ Iskra Holíč.

Jazdilo sa v kubatúrach do 50, 125, 125 MTX, 250 a do 500 ccm. Preteky mimo kubatúry do 500 ccm boli započítavané do majstrovstiev ČSSR a trieda do 500 ccm do majstrovstiev SR.

Rokom 1983 boli odštartované prvé preteky, a hneď o body do majstrovstiev Slovenska vo všetkých triedach. Štartovné pole dopĺňali českí piloti.

Po skvelej premiére dostali Holíčania ďalší bonus. Tým bolo v roku 1984 vypísanie federálnych majstrovstiev v triede 80 ccm a MTX-125, samozrejme, popri pretekoch M SR aj s novozavedenými kráľovskými pollitrami. Nasledujúci rok mal podobný program doplnený navyše o populárnu voľnú triedu do 250 ccm. Do listín víťazov pribúdali ďalšie populárne mená: Peter Baláž, Pavol Dekánek, Imrich Majoroš, František Tofel, Rudolf Mitošinka Edo Klimek, Marián Srna a ďalší. Pre Holíččanov bol pojmom domáci Ernest Korčák.

Vo štvrtom ročníku tu šli dokonca celoštátne 250 ccm a tento rok bol v znamení Imricha Majoroša, ktorý vyhral tri triedy, Kvetu Samák dve. Nasledujúci rok vymenili dvaapolyk jednovalce F 250. Poslednými víťazmi na holičskej trati boli Šobán st., Troliga, Žiška, V. Nechanický a Stloukal. Číže rok 1988 dal bodku.

Pri zrode CPM Holíč bola hŕstka nadšencov na čele s Ernestom Korčákom. Boli to: JUDr. Milan Bolf, Jozef Korčák, Ing. Peter Ovečka, Stanislav Kutíš, Jozef Seršen, Pavol Nosek, Jozef Petrovič, Zdenko Korčák a jeho brat Viliam a mnoho ďalších.

V porevolučnom období sa cestné preteky v Holíči neorganizovali. Podobne ako niektoré iné okruhy zažil aj Holíč veľkolepý návrat v podobe pretekov oldtimerov. Rokom 2008 sa začala nová éra pretekov v Holíči s názvom Holičsky zámočský okruh. Hlavnú iniciatívu vyvinul terajší primátor mesta Zdenko Čambal a náročnú organizáciu zveril do rúk slávnemu bývalému pretekárovi Petrovi Balážovi (Classic Club Hlohovec). Okruh v súčasnosti vedie po Sasinkovej, Hodonínskej, Školskej a Bernolákovej ulici, pričom štart je pred autobusovou stanicou na Sasinkovej ulici. Medzinárodné preteky v Holíči sú klasifikované ako medzinárodné

majstrovstvá Slovenska historických motocyklov a v uplynulom roku hostili majstrovstvá Európy vintage oldtimer. Pretekov sa zúčastňuje viac ako 100 pretekárov zo Slovenska, Čiech, Maďarska, Talianska, Rakúska, ale aj Nemecka, Veľkej Británie či Francúzska.

Klub historických vozidiel Holíč

Klub bol založený v roku 1996 v Holíči a je členom Asociácie historických vozidiel SR. Jednou z najvýznamnejších osobností klubu je Ján Věpy, ktorý je aj jedným zo zakladateľov. V 80. rokoch sa spolupodieľal na založení Auto-moto klubu pri Zväzarme Holíč. Odštartoval tradíciu podujatí historických vozidiel pod názvom Záhorácka veterán rallye, ktorá svojou úspešnosťou nadobudla medzinárodný charakter. V roku 2013 sa konal jej jubilejný 25. ročník. Hlavnou činnosťou klubu je organizovanie podujatí s tematikou veterанизmu, čím pomáha udržať kultúrne dedičstvo v oblasti motorizmu. Svojím členstvom v Asociácii historických vozidiel SR má príležitosť zúčastňovať sa na rokovaníach, ktoré ovplyvňujú smerovanie veterанизmu na celom území SR.

Kopčiansky rýchlostný mootookruh

V roku 1967 sa po prvýkrát v obci Kopčany uskutočnili preteky cestných motocyklov, ktoré sa do roku 1994 konali pod názvom Záhorácky rýchlostný mootookruh. Postupom rokov sa podujatie stalo stálou súčasťou medzi usporiadateľmi federálnych česko-slovenských majstrovstiev a bolo jedným z najpopulárnejších v rámci federácie, pričom sa tu predstavili mnohí poprední pretekári Európy. V roku 1994 sa podujatie uskutočnilo na dlhých šesťnásť rokov naposledy. Až v roku 2010 sa vrátilo do kalendára motocyklových pretekov a nadviazalo na bývalú slávu, i keď už s novým názvom – Kopčiansky rýchlostný mootookruh. Jeho organizátorom je Moto Classic Racing Club Kopčany.

Classic Club Hlohovec

Vznikol v roku 2003 a jeho zakladateľom a prezidentom klubu je Peter Baláž. Classic Club Hlohovec upriamil svoju činnosť na organizovanie cestných pretekov historických motocyklov. Za jeho existencie sa obnovil motocyklový okruh v Hlohovci – 3 ročníky, preteky v rámci MM SR, Holíčsky zámocký okruh – 6 ročníkov v rámci MM SR a ME v jazde pravidelnosti, pokračoval v tradícii pretekov na letisku v Lučenci – 3 ročníky, Alpe Adria Cup, MM SR a ME v jazde pravidelnosti, pod hlavičkou klubu štartovalo 10 ročníkov Podjavorinského okruhu v Novom Meste nad Váhom – ME v jazde pravidelnosti a MM SR.

Rallycross a endure

Pieskový podklad Záhorskej nížiny ponúka vynikajúce možnosti na terénne súťaže ako v pretekoch automobilov, tak aj motocyklov. Aj preto nadšenci motoristického športu v Borskom Mikuláši a okolí sa stali pokračovateľmi už zaniknutých aktivít z Hlohovca, kde bývalý slovenský reprezentant Peter Obert zmenil pred dvoma desaťročiami bývalé mestské smetisko pri moste cez Váh na kvalitný autokrovový areál. Od roku 2005 sa v ďalšej časti Trnavského kraja, na pretekárskej trati pri ceste medzi Borským Mikulášom a Šaštínom-Strážami, znova pravidelne konajú motoristické terénne preteky s niekoľkotisícovou diváckou kulisou. Popularitu si získal rallycross automobilov a štvordielne podujatie s názvom Záhorácky pohár. Klub v Borskom Mikuláši nadväzuje ďalšie kontakty aj v susednej Českej republike a súťažný areál v blízkosti Borského Mikuláša si získava meno aj popularitu.

Od roku 2007 začali toto miesto vyhľadávať tiež motocykloví jazdci v endure a countrycrosse. Pravidelne od roku 2007 sa tu posledný marcový víkend konajú medzinárodné majstrovstvá Slovenska v endure a countrycrosse. Už pri druhom ročníku motocyklového podujatia sa tu zišlo 272 jazdcov a nechýbala kompletná špička vrátane majstra Európy a úspešného účastníka Rallye Dakar Štefana Svítka. Domáci nadšenci terénnych

súťaží na dvoch kolesách tak majú možnosť vidieť vzory a ich majstrovstvo, čo prinieslo pozitívum, že pravidelnými účastníkmi seriálu majstrovstiev Slovenska už sa stávajú aj jazdci z Trnavského kraja a regiónu Záhorie. Na podujatiach M SR v priebehu roka už pravidelne štartujú Ladislav Bolebruch a Marek Polák z Borského Mikuláša.

Popri činnosti klubu v Borskom Mikuláši terénne súťaže automobilov a motocyklov začínajú lákať aj nadšencov motorizmu v ďalších obciach Trnavského kraja ako Sekule a Lakšárska Nová Ves. Dlhšiu tradíciu už ma klasický motokros v Gbeloch. V ostatných rokoch pribúda záujemcov o mototuristiku, ktorá má v rámci Slovenskej motocyklovej federácie (SMF) aj organizovanú podobu. V Trnavskom kraji sa v Šaštíne -Strážach v rekreačnej oblasti Gazárka uskutočnil v septembri jedno z podujatí majstrovstiev Slovenska v bodovacích súťažiach mototuristiky. Videprezidentom SMF pre oblasť mototuristiky je Albín Božek z Holiča.

Motokárový šport v Trebaticiach

Mekku buráčajúcich motokár sa na Slovensku stali Trebatice. Tamojší areál vyrástol v priestoroch obecnej smetiska. Agilní usporiadatelia z dediny v susedstve Piešťan pripravili počas jestvovania svojho automotoklubu desiatky akcií. Počnúc krajským šampionátom, pokračujúc vrcholnými celorepublikovými konfrontáciami, medzinárodnými zápoleniami vrátane Grand Prix of Slovakia a končiac majstrovstvami sveta. Podme však po poriadku.

Prvú základňu trebatického AMK, v sedemdesiatom piatom, tvorilo 57 členov. Na čele stál 9-členný výbor pod predsedníckou taktovkou Jána Kollára. Základná organizácia spočiatku pripravovala prednášky i školenia k dopravným predpisom pre dospelých aj žiakov ZDŠ, nechýbali tanečné zábavy či obnovenie starých fašiangových zvykov. Členovia AMK si budovali vlastnú dielňu. Tiež mali sklad súčiastok pre osobné autá, ktoré svojpomocne menili na pojazdné.

Traja trebatickí zväzarmovci (J. Kollár, V. Potrok, A. Kováč) sa umiestňovali na popredných priečkach oblastných automobilových pretekov. Historická premiéra motokárových pretekov v trebatických uliciach dostala priestor 11. septembra 1977. Podujatie malo názov Cena Jednotného roľníckeho družstva československo-poľského priateľstva so sídlom v Trebaticiach. Zároveň išlo o pocty v rámci západoslovenského šampionátu. V tom roku sa stretli minikáristi na štarte krajskej súťaže v Myjave a z kategórie A2 putoval do Trebatíc bronzový stupienok zásluhou Miloslava Matúša. V slovenskom šampionáte 1980 sa dokonca posunul o priečku vyššie. O dve sezóny neskôr si Trebaticania trúfli na celonárodné majstrovstvá motokár.

Pohľad do klubovej kroniky z roku 1981 prezradil 85-člennú základňu AMK. Popri predsedovi Jánovi Kollárovi pracovalo vo výbere ďalších osem nadšencov: Jozef Bartko (tajomník), Gašpar Matúš (pokladník), Vojtech Potrok, Alojz Kováč, Ján Bača, Ján Liška, Mária Jankechová a Ján Radošínský (členovia výboru). V septembri sa už trebatickí jazdci prihlásili do olomouckých majstrovstiev ČSSR. Tiež mali účasť vo všetkých kolách vrcholnej národnej série. Peter Kollár sa stal dorasteneckým majstrom SSR v triede do 50 ccm. Západoslovenský šampionát ovenčil titulmi Ivana Lipku a Petra Kollára. Vydarenú sezónu dokumentovalo 32 vavrínových vencov za umiestnenia od 1. do 3. priečky. Úspešným zástupcom AMK Trebatice v triede do 125 ccm na majstrovstvách SSR dospelých bol Ján Bača.

Najmodernejší komplex pre toto motoristické odvetvie sa po oficiálnom otvorení stal výcvikovým strediskom motokárových adeptov zo širokého okolia. Cez posledný júlový víkend 1985 pokrstili v Trebaticiach vynovenú pretekársku dráhu. Mala dĺžku 960 metrov. Dramatické zápletky o body do majstrovstiev ČSSR sledovalo 4-tisíc skalných. Prím opäť hrali českí a moravskí favoriti. Na štvrtej pozícii finišoval v cieli Ján Hornák z Ratnoviec pri Piešťanoch. O deň neskôr prišiel divácky

bonbónik, voľné medzinárodné preteky za účasti reprezentantov piatich krajín. Početná kulis priaznivcov s nadšením privítala prvenstvo výberu Československa v zostave aj s domácim Petrom Kollárom. Mimoriadne talentovaný Trebatičan potvrdil pred svojím publikom zisk 1. výkonnostnej triedy. Tešili sa aj jeho kluboví kolegovia: Ján Bača z 2. VT, Ľuboš Valo a Roman Žalský z 3. VT. Za spolupráce základnej školy bolo otvorené detské dopravné ihrisko, kde vyučovala dopravnú výchovu Lýdia Matúšová. Šesťčlenný minikárový oddiel, po troch žiakoch a žiačkach, sa zúčastnil šiestich kôl majstrovstiev Západoslovenského kraja aj SSR.

Milovými krokmi napredoval Peter Kollár. Devätnásťročný Trebatičan sa zaskvel na domacom okruhu 5. júla 1987. Vo veľkej horúčave vtedy prišlo do hľadiska 3000 divákov, aby mohli zatliekať svojmu Petrovi pri získaní 3. miesta v majstrovstvách ČSSR. Federálny piedestál pripadol J. Sedlářovi. Ďalším výnimočným dňom sa v tom roku stala nedeľa 2. augusta. Moderný zväzarmovský areál v Trebaticiach privítal aktérov tretích pretekov štvordielneho seriálu o Pohár priateľstva socialistických krajín (skupina C2). Štartovalo 42-členné pole zo ZSSR, Bulharska, NDR, Poľska, Maďarska a ČSSR. Prvé tri miesta získali československí pretekári a týmto zásahom vyhrali aj Pohár mieru a priateľstva 1987. Vtedy bola vybudovaná povedľa motokárovej dráhy priestranná sociálna budova. Popri vedení JRD ČSPP všestranne podporoval členov automobilového klubu v ich aktivitách aj miestny národný výbor na čele so svojím predsedom a neskorším starostom Jánom Sedlákom. Nemožno nespomenúť ani manželky zanietených organizátorov, predovšetkým Antóniu Kollárovú, Zdenku Radošinskú, Lýdiu Matúšovú, Elišku Vančíkovú a Antóniu Kováčovú.

Do pestrých dejín motokároveho športu v Trebaticiach zásluhou skúsených činiteľov tohto športu vošla sezóna 1992 veľkými literami. Aj zásluhou dvoch dielov s medzinárodnou účasťou. Potom však, po mnohých úrodných fázach,

nastalo na klubovom poli prvé obdobie sucha. Sezóna 1993 sa prejavila v činnosti organizácie ako krízová. Obecný úrad v Trebaticiach poslal 7. februára 1995 výboru tamojšieho AMK list, v ktorom oznámil svoje vlastníctvo motokárovej dráhy, budovy a príjazdovej cesty.

Vo februári 1998 ťažko ochorel predseda klubu Ján Kollár. Keďže pre zdravotné peripetie už nemohol vykonávať predsednícku funkciu, stretol sa 15. mája klubový výbor (Ján Kollár, Vojtech Jankech, Gašpar Matúš, Jozef Vančík a Alojz Kováč). Valné zhromaždenie prišlo na rad 5. júna 1998. Po abdikácii zakladajúceho predsedu z čelnej funkcie prevzal jeho post Vladimír Sedlák z Krakovian. K motokáram mal blízko, veď syn Martin jazdil vo farbách AMK Trebatice. Od roku 2001 aktivita AMK znova zatíchla. Ožila len zopár dní pred pretekmi. Inak sa členovia zamerali iba na testovanie motokára. V sezóne 2007 jazdil Martin Sedlák majstrovstvá Slovenska cestných automobilov, vo svojej kategórii na vozidle Renault Clio sport získal v konečnom hodnotení 3. miesto. Vytrvalostné preteky štvorčlenných družstiev na motokárach boli 20. októbra záverečnou akciou roka v podaní trebatického AMK.

Telegrafický prierez ani zďaleka nezachytáva mnoho iných podstatných kapitol. Služi ku cti trebatickej komunity od rýchlych kolies, že ich dianie na chýrnej pretekárskej dráhe má aj v súčasnosti svojich pokračovateľov. Dokumentuje to ostatný motokárový festival. Slovenský šampionát i Moravský pohár sa tu jazdili už cez tradičný víkend, na prelome augusta a septembra 2013. Tiež termínová listina 2014 avizuje rovnaké pozvánky. Po ceste, na ktorú vytkročili zväzarmovci v sedemdesiatom piatom pod taktovkou nezabudnuteľného Jána Kollára, teda opäť kráčajú aktívni nasledovníci. Dobré znamenie pre ďalší rozvoj motokároveho športu v Trnavskom kraji a v rámci celej SR.

Na motokárovom okruhu v Trebaticiach sa v minulom storočí konali nejedny významné preteky

Pri Orechovej Potôni vyrástol moderný autodrom Slovakiaring

NOHEJBAL

Nohejbal je športová hra, ktorá vznikla ako obdoba futbalu. Už v minulosti sa hrával v rôznych krajinách (Nemecko, Švédsko, Česko a pod.), podľa vlastných pravidiel. Prekopníkom tohto športu bolo Československo. Českí a slovenskí hráči dodnes patria medzi svetovú špičku. Hrá sa s loptou cez sieť, pričom je povolený určitý počet dopadov lopty a dotykov hráča pred odohraním cez sieť. Možu hrať proti sebe jednotlivci, dvojice aj trojice.

OSOBNOSTI

Fabián, Miloš

2. 4. 1936 Dolný Kubín

Počas päťdesiatpäťročnej nohejbalovej kariéry získal približne sedemdesiat medailí. Stál pri zrode Slovenského nohejbalového zväzu v roku 1974. Bol prvoligovým hráčom Slávie Kroměříž (1973) a NK Kúpele

Piešťany (1975 – 1995), členom reprezentačného výberu ČSSR. Počas kariéry vybojoval 20 majstrovských titulov. Bol predsedom Slovenského nohejbalového zväzu (1988 – 1997), prezidentom Česko-slovenskej nohejbalovej federácie (1992) a členom exekutívy medzinárodnej federácie IFTA. Ako tréner vychoval víťazov juniorských slovenských a svetových šampionátov. Ako jediný Slovák je v nohejbalovej Sieni slávy.

Hanzlík, Mikuláš

13. 8. 1951

Dlhoročný vynikajúci nahrávač, neskôr aj vedúci mužstva Slávia Trnava a tréner. K jeho najväčším športovým úspechom patrí titul majstra Slovenska trojíc (1978). V deväťdesiatych rokoch pomohol mužstvu prekonať

hráčsku a organizačnú krízu v klube, keď spolu s Robertom Zwiržinom zložil a trénoval nový tím. V súčasnosti pôsobí ako hrajúci tréner. Napriek veku je vo výbornej kondícii a vďaka svojim skúsenostiam je pre tím stále veľkým prínosom.

Kantek, Karol

28. 7. 1982 Piešťany

Začínal s nohejbalom u trénera Miloša Fabiána. Patril k oporám družstva Kúpeľov. Ako 18-ročný získal v roku 2000 na juniorských majstrovstvách sveta v Košiciach striebornú medailu v trojiciach. V tom istom roku sa

tešil aj zo strieborných medailí na slovenskom šampionáte. Tam mu patrila spolu s oddielovými spoluhráčmi strieborná medaila v dvojiciach, trojiciach i družstvách. Venuje sa nohejbalu dodnes. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z juniorských majstrovstiev sveta, striebro z majstrovstiev Slovenska dvojíc, trojíc i družstiev.

Krajčík, Daniel

20. 8. 1986 Piešťany

S nohejbalom začínal pod vedením trénera Miloša Fabiána v rodnom meste. Postupne sa vypracoval na jedného z najlepších juniorov na Slovensku a zaslúžene si v roku 2004 zahral na juniorskom šampionáte

v Rumunsku. Spolu s oddielovým kolegom Pavlom Zvončekom a Stupákom zo Šace získali na juniorských MS v dvojiciach majstrovský titul a v trojiciach skončili na druhom mieste. V rámci Slovenska získal viacero medailí a v súčasnosti hráva za mužov NK Kúpele. Najväčšie úspechy: V drese Slovenska juniorský majster sveta v dvojiciach a strieborný v trojiciach. V mužstve nohejbalistov NK Kúpele si zahral aj medzinárodnú interligu.

Novosad, Marek

19. 2. 1970 Nitra

Jeden z najväčších talentov na Slovensku začal s nohejbalom ako 15-ročný a je aktívny dodnes. Bol dlhoročným hráčom, neskôr aj trénerom a manažérom prvoligového Hlohovca a mnohonásobným reprezentantom. Je

univerzálny, hrá výborne na všetkých postoch a vo všetkých disciplínach (trojice, dvojice aj singel). Po prerušení kariéry zo zdravotných dôvodov začal hrať v Trnave za miestnu Sláviu, ktorej v roku 2008 pomohol k víťazstvu v 2. SNL. Od roku 2009 pôsobí v moravskom Vsetíne, kde prispel k náročnému postupu do českej extraligy. Jeho najväčším športovým úspechom je zisk titulu majstra sveta v dvojiciach v roku 2000. Ďalšie úspechy. 1. miesto vo Svetovom pohári,

Garanhuns, Brazília 1994, 2. miesto na majstrovstvách sveta trojíc, Maceio, Brazília 1996, 2. miesto na majstrovstvách sveta trojíc, Szolnok, Maďarsko 1998, 2. miesto na majstrovstvách Európy trojíc, Grenoble, Francúzsko, 1997, 2. miesto na majstrovstvách Európy dvojíc, Istanbul, Turecko 1999, 2. miesto na majstrovstvách Európy trojíc, Istanbul, Turecko 1999.

Tibenská, Katarína

30. 4. 1991 Piešťany

Na nohejbal sa dala podľa vzoru svojho brata. Hrávala aj za mužov vo Vrbovom a neskôr v Českej republike. Jej doteraz najväčším úspechom je strieborná medaila v trojiciach z MS v Brne 2012. Predtým sa tešila

zo striebornej medaily na ME vo Vitorii, Španielsko.

Tibenský, Peter

25. 2. 1990 Piešťany

Odchovanec piešťanského nohejbalu. Vyrastal a trénoval pod vedením nestora Miloša Fabiána, neskôr sa ho ujal Ján Zvonček. Ako 16-ročný získal na MS juniorov a žien v Opave v roku 2006 svoju prvú medailu z vrcholového

podujatia za druhé miesto v kategórii dvojíc. V roku 2008 bol v Píerove tretí v trojčlenných družstvách a druhý vo dvojiciach. Na majstrovstvách Európy juniorov a žien 2009 v rumunskej Oradei, kde bol kapitánom mužstva, si vybojoval striebornú medailu v kategórii trojíc. Za tieto skvelé výsledky sa dostal aj medzi desiatku najúspešnejších juniorských športovcov mesta Piešťany za roky 2006, 2007 a 2008.

Zvonček, Pavol

13. 6. 1986 Piešťany

Začínal u trénera Fabiána, v súčasnosti ho vedie jeho otec. V roku 2004 hral na juniorských majstrovstvách sveta v Rumunsku, kde si s Danielom Krajčíkom vybojovali titul majstrov sveta v dvojiciach, v trojiciach skončili tretí.

Na konte má aj niekoľko medailí zo slovenského šampionátu. Za NK Kúpele si zahral aj v interlige, v súčasnosti hráva pod taktovkou svojho otca v druhej lige.

Zwiržina st., Robert

22. 11. 1938 – 7. 9. 2009

Jeden zo spoluzakladateľov nohejbalového oddielu v Trnave.

Pôsobil ako hráč a neskôr ako tréner. K nohejbalu priviedol viacerých mladých hráčov vrátane svojich synov. Jeho najväčším športovým úspechom

bol titul majstra SR, ktorí získali jeho dorasteneckí zverenci v r. 1982. Bol aj dlhoročným organizátorom medzinárodného turnaja trojíc Trnavský vianočný smeč, ktorý teraz nesie jeho meno (Memoriál Roberta Zwiržinu). V roku 1999 založil trnavskú nohejbalovú ligu ako súťaž pre neregistrovaných hráčov z mesta a okolia. Bol aj funkcionárom Slovenskej nohejbalovej asociácie.

Trnava, kde pôsobí doteraz. V 70. a 80. rokoch striedavo pôsobil v prvej a druhej lige. Za najväčším úspechmi v tom období, víťazstvom v prvej slovenskej nohejbalovej lige, stáli najmä Stanislav Uhrík a Mikuláš Hanzlík. V 80. rokoch sa prejavila dobrá práca s mládežou, keď sa trnavskí dorastenci stali majstrami Slovenska (Vranovič, R. Zwiržina ml., Kožányi). V 90. rokoch nastal v nohejbale ako vo väčšine menej populárnych športov menší úpadok. Prišlo k obnove klubu, kde z pôvodných členov zostal aktívny iba Mikuláš Hanzlík, ktorý s pomocou Róberta Zwiržina st. a Juraja Zwiržinu zložil nový omladený tím.

Odvtedy klub každoročne organizuje viacero turnajov, trnavskú ligu pre amatérov, aktívne pôsobí v 2. SNL a v rokoch 2002 a 2003 súčasne pôsobil v 1. SNL aj 2. SNL. K najväčším novodobým úspechom patrí okrem viacerých turnajových prvenstiev najmä prvé miesto v 2. SNL v roku 2008.

Medzi opory klubu v súčasnosti patria najmä Marek Kaľuha, Milan Buchel a Peter Hlinka, ktorý je aj manažérom klubu.

ZŠK mesta Vrbové – nohejbalový klub

Do r. 1996 a 1997 sa datujú prvé začiatky nohejbalu vo Vrbovom. V tom čase hárka športových nadšencov, ktorí už nemali dostatok síl naháňať sa za loptou na futbalových trávnikoch, ale bola odhodlaná venovať sa športu aj naďalej, natiahla prvú sieť nad asfaltovým ihriskom pri II. ZŠ vo Vrbovom. V r. 1998 sa táto hárka amatérov prihlásila aj do mestskej ligy v Moravanoch nad Váhom. Postupom rokov sa stali lídrami súťaže. Po zániku mestskej ligy sa v r. 2008 prihlásilo družstvo do II. nohejbalovej ligy západ, kde pôsobí doteraz. 28. februára 2008 podal klub oficiálnu žiadosť na zápis do ZŠK mesta Vrbové.

KLUBY

NK Slávia Trnava

Prvý nohejbalový klub v Trnave založili Róbert Zwiržina st. so Stanislavom Uhríkom koncom 60. rokov minulého storočia. Klub s názvom Fortuna Trnava sa neskôr dostal pod krídla AŠK Slávia

Nohejbal má veľa vyznávačov aj medzi rekreačnými športovcami

Peter Hlinka (vpravo) je aktívnou dušou nohejbalistov Slávie Trnava

PARALYMPIJSKÉ ŠPORTY

OSOBNOSTI

Bardiovský, Miloš

16. 9. 1959 Hlohovec

Bývalý prvotligový hádzanár ČH Bratislava (1976 – 1981). V doraste dvakrát majster Slovenska, víťaz Slovenského pohára, v r. 1979 majster ČSSR. Od r. 1981 hráč prvotligovej Lokomotívy Trnava. Semifinalista

európskeho pohára IHF, 2. a 3. miesto v československej 1. lige v hádzanej. Po športovom úraze (1988) sa pohybuje na invalidnom vozíku. Od r. 1998 je aktívny v Slovenskom zväze telesne postihnutých športovcov. Zakladateľ basketbalu aj biliardu vozičkárov na Slovensku. Od roku 2002 vyštudoval Trnavskú univerzitu a VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave. Od r. 2007 opätovne vrcholový atlét-vozičkář (hod diskom). Najväčšie úspechy: 2009 – 1. miesto na Arafura Games (Darwin), 2010 – medzinárodný majster ČR, kvalifikácia na MS, 2011 – 4. miesto na MS (Christchurch), majster Európy (EVAA), 2011 – majster sveta, 2012 – paralympiáda v Londýne, 7. miesto. V roku 2010 dostal Pamätnú medailu primátora Hlohovca, v roku 2011 ocenenie predsedu TTSK v top 9 športovcov trnavského regiónu.

Bartošová, Mária

18. 1. 1961 Pôtorská Slatinka

Je členkou ŠKV Kúpele Piešťany. Dlhé roky súťažila v tlaku na lavičke v kategórii do 48 kg. V ňom získala medaily na šampionátoch v Maďarsku Grécku i Piešťanoch. Na paralympiádach skončila v Sydney 2000

šiesta, v Aténach o štyri roky neskôr siedma a v Pekingu 2008 ôsma. Na MS v Austrálii bola v roku 1994 druhá, podobne ako na svetových hrách v Anglicku o rok neskôr. Na majstrovstvách Európy získala viacero medailí, medzi nimi aj zlatú v roku 1998 v Trenčíne. Na ME v Piešťanoch bola v kategórii do 56 kg druhá a na ME v Budapešti tretia. V súčasnosti sa venuje lukostrelbe. Najväčšie úspechy: Päťnásobná majsterka sveta a dvojnásobná majsterka Európy. Štartovala na POH v Sydney, Aténach a Pekingu.

Bogdan, Štefan

22. 8. 1942 Legénde, Maďarsko

Narodil sa v Maďarsku, v roku 1948 sa rodina presťahovala do Šiah. Pri športovaní si však poranil chrbticu, následkom čoho ochrnul. V piešťanských kúpeľoch ho presvedčili, že ešte dokáže športovať. Ako vozičkář

sa stal členom ŠKV Kúpele Piešťany. Začal hrať stolný tenis, skúsil to aj so vzpieraním, neskôr sa z neho stal atletický trojbojár. Práve v tomto športe bol úspešný. V roku 1983 vyhral na európskych hrách vo Viedni hod diskom a oštepom, vo vrhu guľou bol druhý. Uspel aj na majstrovstvách Maďarska a na svetových hrách v Anglicku, kde získal v hode oštepom bronzovú medailu. Na paralympiáde v Barcelone 1992

skončil v hode oštepom tretí. Má bronz z majstrovstiev sveta v Holandsku a medaily zo svetových i európskych hier.

Cintula, Daniel

26. 6. 1979 Borský Mikuláš

Rodák zo Záhoria, úspešný paralympionik v alpskom lyžovaní. V súčasnosti je členom klubu zrakovo postihnutých športovcov Kinex Bytča. Na zimných paralympijských hrách (ZPH) v Turíne 2006 v kategórii B2 skončil s navádzачom Michalom Červeňom na 6. mieste. Na Svetovom pohári v americkom Salt Lake City získal bronzovú medailu a kvalifikoval sa tiež na ZPH do Salt Lake City (2002). Pre dlhodobé zranenie tu však neštartoval. V sezóne 2004/2005 v absolútnom poradí podľa hodnotenia všetkých disciplín Európskeho pohára sa umiestnil na 3. mieste.

Csejtey, Richard

25. 7. 1979

Strieborný medailista z londýnskej paralympiády. Pochádza z Dunajskej Stredy, už štrnásť rokov však hrá stolný tenis za Galantu. Za ten čas získal množstvo medailí. Cenné je najmä striebro z majstrovstiev sveta

v Thajsku a rovnaký kov z paralympiády v Sydney 2000. Na paralympiáde v Aténach svoj úspech znásobil dvoma bronzovými medailami. V roku 2006 na majstrovstvách sveta v Montreux získal dve zlaté medaily, stal sa majstrom sveta v súťaži jednotlivcov aj v družstvách. V roku 2008 na paralympijských hrách v Pekingu v súťaži družstiev získal striebornú medailu. Londýnske striebro z roku 2012 je jeho piatym vzácnym kovom a zároveň najväčším individuálnym úspechom. Nadviazal na stolnotenisové úspechy Emila Dovalovszkého, ktorý má medaily z paralympiády v americkom Atlante. Práve on

objavil Richarda Csejteya a priviedol ho až do reprezentácie.

Dovalovszki, Emil

15. 8. 1945 Pitvaros, Maďarsko – 9. 8. 2013

Je nestorom sládkovičovského stolného tenisu, ktorému sa napriek telesnému hendikepu venuje celý život. Reprezentoval Slovensko na X. paralympijských hrách v Atlante (USA) v roku 1996, kde získal v súťaži družstiev bronzovú

medailu. Dnes sa venuje trénerskej práci a manažovaniu oddielu STO Slavoj Sládkovičovo.

Germič, Andrej

21. 8. 1980

Je členom ŠKZP v Borovciach. V kategórii postihnutia F 54 sa venuje vrhu guľou a hodu diskom. Najväčšie úspechy: Bronzová medaila vo vrhu guľou na ME v Holandsku a štart na paralympiáde 2008 v Pekingu.

Janovjak, Vladislav

17. 7. 1969 Námestovo

Od svojich štyroch rokov žije v Ostrove pri Piešťanoch. S cyklistikou začal v roku 1996. Pretekal za RCT Martin, od roku 2009 je členom CK Piešťany. Spočiatku súťažil aj na dráhe, na MS v nemeckom Augsburgu skončil

v roku 2002 v šprinte tretí. O rok neskôr získal na ME v Prahe v disciplíne 1 km s pevným štartom bronzovú medailu a v roku 2005 na ME v holandskom Alkmare v šprinte striebornú. Na paralympiáde sa predstavil po prvý raz v roku 2004 v Aténach a v šprinte s pilotom si na dráhe vybojoval striebornú medailu. Po pozitívnom dopingovom náleze pilota však o ňu prišiel. Na paralympiáde v Pekingu 2008 skončil s pilotom Róbertom Mitošinkom v časovke i pretekoch jednotlivcov s hromadným štartom štvrtý. Medailový sen sa mu splnil o štyri roky neskôr, keď si v Londýne spolu s Róbertom Mitošinkom z Ostrova vybojoval bronzovú medailu. Najväčšie úspechy: Účasť na paralympiádach Atény 2004, Peking 2008, Londýn 2012 (bronzová medaila), tretie miesto vo Svetovom pohári, medaily z MS a ME. V roku 2012 bol na paralympiáde v Londýne vlajkonosičom slovenskej výpravy.

Kánová, Alena

29. 3. 1980 Liptovský Mikuláš

Vo vozíčkárskych súťažiach reprezentuje Ružomberok, no súčasne hráva aj proti zdravým športovcom za MTJ Piešťany-Moravany. V družstve patrí k oporám. Popri stolnom tenise sa venuje curlingu na

vozíku. Je aj v kádri družstva, ktoré si vybojovalo postup na budúcoročnú zimnú paralympiádu v Soči. Najväčšie úspechy: Na paralympijských hrách v Sydney v roku 2000 zvíťazila v dvojhre, v Pekingu skončila druhá, v Aténach a Londýne tretia. Je majsterkou sveta a držiteľkou troch strieborných medailí z MS a štvornásobnou majsterkou Európy v kategórii TT2.

Kolníková, Hana

19. 7. 1989

V atletických začiatkoch v roku 2003 stála pri nej učiteľka zo základnej školy Elena Piovarcsoyová. V roku 2008 prešla pod krídla Jána Surgáča, s ktorým dosiahla najväčšie úspechy. Od jesene 2012 je jej trénerkou

bývalá československá reprezentantka v šprintoch a slovenská rekordérka Danka Široká-Horská. Pri svojom prvom štarte na halových majstrovstvách SR v atletike zdravotne postihnutých súťažila v behu na 60 m (9,67 s), skoku do diaľky (359 cm) a vrhu trojkilovou guľou (7,49 m). Jej výkony už vtedy boli výrazne lepšie ako u vrstovníkov. V slovenskej reprezentácii sa predstavila na viacerých veľkých svetových a európskych súťažiach. Jej najväčšími úspechmi sú dve druhé miesta na IPC MS na Novom Zélande v roku 2011 (100 a 200 m). Na ME IBSA v roku 2009 obsadila 1. miesto na 200 m a 3. na 100 m. Štartovala na paralympijských hrách 2008 a 2012.

Koščo, Ján

24. 1. 1958 Trebišov

Začínal v dospelosti Lokomotívy Košice s futbalom. Po úraze sa dostal do Piešťan, kde hráva stolný tenis vozičkárov za ŠKV Kúpele Piešťany. Okrem toho získava body aj pre MTJ Piešťany-Moravany D, kde v šiestej lige

úspešne súťaží so zdravými športovcami. Reprezentoval na paralympiádach v Atlante, Sydney, Aténach a Pekingu, na olympijských hrách v roku 1992 v Barcelone bol náhradníkom v družstve ČSFR. Najväčšie úspechy: Na paralympijských hrách v Sydney 2000 a Aténach

2004 sa prebojoval v dvojhre do štvrtfinále. Na ME v Záhrebe 2003 získal v dvojhre bronzovú medailu. Je držiteľom československej i slovenskej ceny fair play.

Malenovský, Radoslav

15. 11. 1986 Skalica

Pochádza z obce Šaštín-Stráže, na vozíku zostal ako šestnásťročný po nešťastnom skoku do vody. Štartoval na paralympijských hrách v Pekingu 2008 (5. miesto v spoločnej súťaži vzduchová puška 60 mix) a v Londýne

2012 (7. miesto ľubovoľná malokalibrovka 60 v ľahu). Jeho najväčšími úspechmi sú víťazstvá na Svetovom pohári v rokoch 2011 a 2012. Člen ŠSK Vištuk. V športovej kariére mu intenzívne pomáha otec, ktorý bol aj vedúcim streleckého tímu na paralympiáde 2012 v Londýne.

Masaryk, Tomáš

13. 2. 1979

Žije v Holíči, kde aj vyrastal. Od piatich rokov hral futbal, bol v kádri trnavského Spartaka aj bratislavského Interu. Po autonehode ostal na invalidnom vozíku, no šport neopustil. Rozhodol sa pre tenis na vozíku, venuje sa mu od roku 2005. Je reprezentantom Slovenskej republiky a zúčastnil sa na Svetovom pohári v Holandsku, Brazílii, Južnej Kórei, Južnej Afrike, Taliansku a Turecku. Štyrikrát bol majstrom republiky vo štvorhre. Jeho najlepšia pozícia vo svetovom rebríčku bolo 85. miesto na svete v dvojhre a 60. miesto vo štvorhre.

Mészáros, Andrej

7. 9. 1975 Dunajská Streda

Účastník mnohých svetových a európskych šampionátov. Predstavil sa na svetových turnajoch či už ako jednotlivec, alebo ako člen slovenského družstva. Najväčším úspechom je účasť na letných paralympijských hrách v Pekingu v roku 2008 a v Londýne v roku 2012.

Mihál, Ján

24. 11. 1960 Považská Bystrica

Prvý významný medzinárodný úspech dosiahol v roku 1991, keď sa stal v anglickom Stoke Mandeville v kategórii do 75 kg víťazom Svetových hier. Zverenec trénera Eduarda Sokola si úspešne počínal aj na

ďalších významných medzinárodných podujatiach. Na majstrovstvách sveta v Kanade získal titul a okrem toho bol dvakrát druhý a dvakrát tretí. Na majstrovstvách Európy získal dve bronzové medaily. Na paralympiáde v Atlante 1996 obsadil v svojej hmotnostnej kategórii deviate miesto, o štyri roky neskôr nebol v Sydney 2000 pre zranenie klasifikovaný. Práve pre zranenie ramena napokon skončil s aktívnou športovou kariérou. Najväčšie úspechy: Majster sveta v tlaku na lavičke vozíčkarov, víťaz Svetových hier, medaily z MS a ME, na paralympiáde v Atlante deviate miesto.

Mihálik, Peter

30. 9. 1976 Skalica

Bývalý výborný futbalista, ktorý bol dokonca na skúške v českom prvoligovom klube FK Chmel Blšany. Život mu zmenila havária z roku 2001 cestou na tréning z Radošoviec do Senice. Po nej zostal pripútaný

k vozíku a po rehabilitácii v NRC Kováčová sa začal venovať stolnému tenisu. Zahral si zatiaľ na dvoch paralympiádach, v Pekingu 2008 a v Londýne 2012, ale na medailu stále čaká. Svoj zatiaľ najväčší úspech dosiahol na ME 2009 v Janove, kde v individuálnej súťaži vybojovalo striebro. O dva roky neskôr na ME v Splete sa mu podarilo spolu s Andrejom Mészárosom získať bronz v družstvách.

Petrikovičová, Karina

22. 9. 1993 Piešťany

Začínala s plávaním v rodných Piešťanoch. V súčasnosti reprezentuje JAMES Bratislava. Na medzinárodnej scéne sa predstavila už v roku 2006, keď štartovala na MS v Juhoafrickej republike (deviate miesto na 100 m znak).

V rokoch 2007 – 2009 sa predstavila na MS v Brazílii. Pri prvom štarte z toho bolo jedno piate a dve siedme miesta. O dva roky neskôr sa tešila zo striebornej medaily na 100 m znak, jedného piateho, dvoch šiestych a dvoch siedmych miest. V Turecku pridala do svojej zbierky dve strieborné medaily (50 a 100 m znak) a v roku 2010 si vyplávala v Holandsku bronzovú medailu na 100 m znak. Zúčastnila sa aj na ME na Islande (dvakrát šiesta a raz siedma) a Nemecku, kde bola na 100 m znak štvrtá. Najväčšie úspechy: Šieste miesto na 100 m znak na paralympiáde 2012 v Londýne a desiate v Pekingu, striebro z MS 2009 v Brazílii, dve strieborné medaily z MS v Turecku v roku 2011 a jedna bronzová na MS 2010 v Holandsku. Vo svojej kategórii je aj majsterkou Slovenska.

Pillárová, Mária

2. 4. 1952 Livov – 2006

Od roku 1973 bola po autohavárii pripútaná na invalidný vozík. V roku 1980 sa presťahovala z Bardejovských Kúpeľov do Piešťan. Prvé medaily z vrcholných podujatí si vybojovala v roku 1994

na MS v Anglicku, kde bola dvakrát druhá. Na majstrovstvách sveta získala štyri strieborné a jednu bronzovú. Na ME si vybojovala tri strieborné a päť bronzových medailí. Popri medailách z MS a ME mala na svojom konte aj

d'alšie z medzinárodných a republikových súťaží. Bola aj funkcionárkou Športového klubu vozíčkarov pri TJ Kúpele Piešťany a Slovenského zväzu telesne postihnutých športovcov (SZTPŠ). S jej menom sa spája jeden z najväčších stolnotenisevých turnajov na svete Slovakia Open, ktorý založila. Najlepší hráči dostávajú cenu, ktorá nesie jej meno. Najväčšie úspechy: Účastníčka paralympijských hier v Barcelone 1992 (náhradníčka v družstve ČSFR), Atlante 1996, Sydney 2000 a Aténach 2004. Majsterka Európy a medailistka z majstrovstiev sveta.

Riapoš, Ján

28. 9. 1968 Hľpa

Od roku 1993 je po autohavárii pripútaný na invalidný vozík. Stolnému tenisu sa začal venovať v roku 1994. Okrem aktívnej športovej kariéry sa stal aj funkcionárom v športe zdravotne znevýhodnených.

V roku 2002 ho zvolili za predsedu Slovenského zväzu telesne postihnutých športovcov (SZTPŠ), o rok neskôr aj za predsedu Slovenského paralympijského výboru (SPV). Obe funkcie vykonáva doteraz. Vlni v Londýne štartoval ako doteraz jediný Slovák už na piatej paralympiáde (Atlanta 1996, Sydney 2000, Atény 2004, Peking 2008) a so ziskom štyroch zlatých medailí je aj najúspešnejším slovenským paralympionikom v histórii. Obdivuhodná je aj jeho séria titulov kontinentálneho šampióna. Popri športe a riadení spomínaných organizácií ukončil štúdium sociálnej práce na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave. Aktívne sa venuje aj osvete, hlavne prostredníctvom Národného rehabilitačného centra v Kováčovej, a pomáha postihnutým občanom zaradiť sa do života. V roku 2006 mu prezident republiky udelil štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra III. triedy za mimoriadne významné zásluhy v oblasti rozvoja športu zdravotne postihnutých. Najväčšie

úspechy: Štvornásobný zlatý medailista z paralympijských hier v stolnom tenise (súťaž jednotlivcov Atény 2004, súťaž družstiev Peking 2008, súťaž jednotlivcov Londýn 2012), súťaž družstiev Londýn 2012), zisk striebornej medaily v súťaži družstiev Atény 2004, majster sveta v súťaži družstiev 2010, desaťnásobný majster Európy (v súťaži jednotlivcov 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009 a v súťaži družstiev 2005, 2007, 2009, 2011).

Vadovičová, Veronika

9. 2. 1983 Trnava

Strelkyňa zo Šelpíc debutovala na paralympijských hrách v roku 2000 v Sydney. Svoj doteraz najväčší úspech dosiahla v Pekingu 2008, kde vyhrala úvodnú disciplínu celých hier (vzduchová puška 40)

a postarala sa o to, že v čínskej metropole sa hrala ako prvá slovenská hymna. O štyri roky neskôr v Londýne na svojej štvrtej paralympiáde vybojovala bronz v ľubovoľnej malokalibrovke 3x20. Je majsterkou sveta a Európy i viacnásobnou víťazkou Svetového pohára. V súčasnosti je jedinou profesionálnou športovkyňou z radov paralympionikov, je zaradená do Strediska štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR. Vyštudovala dve vysoké školy – aplikovanú telesnú výchovu na Palackého univerzite v Olomouci a sociálnu prácu na Vysokej škole sv. Alžbety v Bratislave.

Veronika Vadovičová je dvojnásobná paralympijská medailistka

PLÁVANIE

Plávanie je šport v 25- alebo 50-metrovom bazéne. Súťaží sa vo viacerých plaveckých disciplínach: prsia – 50 m, 100 m a 200 m, voľný spôsob (kraul) – 50 m, 100 m, 200 m, 400 m, 800 m a 1500 m, motýlik – 50 m, 100 m a 200 m, znak – 50 m, 100 m a 200 m, polohové preteky – 100 m, 200 m a 400 m, štafety – 4x50 m, 4x100 m a 4x200 m.

OSOBNOSTI

Bačík, Ladislav

14. 7. 1933 Piešťany

Vyrastal na kúpalisku Eva, kde boli jeho rodičia plavčíkmi. S plávaním začínal ako štvorročný a prvý titul majstra ČSR získal v roku 1951. V tom čase patril k najlepším znakárom v Európe. Okrem OH štartoval aj

na dvoch ME – v Budapešti a Turíne (piate miesto). Je viacnásobným majstrom republiky v plávaní, so Slovanom Kúpele Piešťany majstrom ČSSR z roku 1965 vo vodnom póle. Československý reprezentant v plávaní a vodnom póle, neskôr plavecký tréner. Od roku 1962 zaslúžilý majster športu. Najväčšie úspechy: Účast' na OH 1952 Helsinky (100 m znak), 1956 Melbourne (100 m znak). Štartoval na ME v Budapešti a Turíne. Bol najlepším strelcom vodnopólovej reprezentácie ČSSR.

Bureš, Ladislav

27. 5. 1946 Trnava

Zastával viaceré funkcie v plaveckom športe a ako rozhodca pôsobil už skoro 40 rokov doma aj v zahraničí. Pred ukončením výstavby mestskej krytej plavárne Zátvor v roku 1996 prestúpil do príspevkovej organizácie Správa kultúrnych a športových zariadení mesta Trnava, kde pomáhal s uvedením plavárne do prevádzky. Tu vykonával funkciu vedúceho vyše 12 rokov, až do odchodu do dôchodku v roku 2008. Vo funkcii predsedu plaveckého klubu STU Trnava pôsobil 30 rokov, až do roku 2010.

Géry, Marcel

15. 3. 1965 Smolenice

Bývalý reprezentant Československa, neskôr Kanady. Pôvodne člen TJ STU Trnava, trónasobný juniorský majster Európy na 100 a 200 m motýlik, 100 m kraul (Švédsko 1980), ako senior v drese Československa získal bronz na 100 m motýlik na ME v Bulharsku (1985), 6. miesto na 100 m motýlik na MS v Španielsku (1986). V drese Kanady: Bronzová medaila z OH v Španielsku (1992) v polohovej štafete na 4x100 m. V roku 1990 zaplával na Svetovom pohári v anglickom Leicestri v krátkom bazéne na 100 motýlik čas 52,07, ktorý bol sedem rokov najlepším svetovým výkonom. Trojnásobný juniorský majster Európy, bronzová medaila z ME 1985. Po emigrácii víťaz hier Britského spoločenstva (1990), účastník OH v Barcelone (1992), bronzová medaila v polohových pretekoch vo výprave Kanady.

Hlavatý, Ladislav

11. 7. 1939 Trnava

V rokoch 1961 – 1968 hral hádzanú aj za družstvo Slávia Trnava v I. lige. V roku 1968 založil plavecký oddiel TJ Vysoké školy Trnava. Trénoval Marcela Géryho, ktorý v roku 1980 získal 3 zlaté medaily na ME juniorov

vo Švédsku. V roku 1984 bol ako reprezentačný tréner ČSSR zodpovedný za prípravu na OH v Los Angeles a o rok neskôr ho vyhlásili za plaveckého trénera roka Československa. V rokoch 1995 – 1997 viedol reprezentáciu Slovenska v plávaní, s ktorou bol aj na olympiáde v Atlante. V rokoch 1995, 1997, 1999, 2001, 2005 a 2007 sa zúčastnil ako tréner reprezentačného družstva akademikov letných svetových univerziádach. V roku 2000 mu bola udelená výročná trofej Medzinárodného olympijského výboru Šport a univerzalita.

Najväčšie úspechy: Bronzová medaila z juniorských ME, viacnásobná majsterka Slovenska.

Komadel, Ľudovít

1. 11. 1927 Piešťany

Bývalý československý reprezentant v plávaní, člen Kúpeľov Piešťany. Účastník OH v Helsinkách (1952), kde v rozplavbe na 200 m prsia vyrovnal vtedajší olympijský rekord, vo finále obsadil 8. miesto. Lekár a významný

športový funkcionár, predseda Slovenskej spoločnosti telovýchovného lekárstva, lekár československej olympijskej výpravy, člen exekutívy a predseda lekárskej komisie FISU, predseda lekárskej komisie SOV, nositeľ viacerých významných športových ocenení, od roku 1992 Olympijský rad v striebre od Medzinárodného olympijského výboru.

Hornáková, Daniela

15. 3. 1979 Piešťany

Pochádza zo športovej rodiny – otec hrával hokej a mama hádzanú. K plávaniu ju ako šesťročnú priviedla mama Martiny Moravcovej. Pod trénerskou taktovkou Viery Čamborovej sa Daniela rýchlo

zlepšovala a prvý titul žiackej majsterky Slovenska získala ako desaťročná. Postupne pribúdali na jej konto ďalšie medaily z mládežníckych i seniorských súťaží. Ako 15-ročná si vyplávala na juniorských majstrovstvách Európy v Pardubiciach na 200 metrov polohové preteky bronzovú medailu. Na seniorských ME v šprintoch v nórskom Stavengeri bola členkou slovenskej štafety, ktorá skončila štvrtá. Po vydaji s aktívnou činnosťou skončila.

Kovačócy ml., Ivan

1. 3. 1968 Smolenice

V rokoch 1985 – 1992 v rýchlostných disciplínach športového plávania a plutvového plávania získal 22 titulov majstra Slovenska, 11 strieborných a 6 bronzových medailí. Zároveň je aj trojnásobným majstrom

Československa. Na československej univerziáde v r. 1989 získal tri bronzové medaily. Darilo sa mu aj v medzinárodných pretekoch, o čom svedčí rad kvalitných umiestnení: Liberec (ČR) 3. miesto, Stredoeurópsky pohár troch hlavných miest Viedeň – Budapešť – Bratislava osem medailových umiestnení. V rokoch 1986 – 1989 sa pravidelne umiestňoval medzi najlepšimi zväzarmovskými športovcami Trnavského okresu.

Machovič, Miroslav

21. 3. 1976 Trnava

Bývalý československý reprezentant v plávaní (znak), člen TJ STU Trnava, potom Dukla Banská Bystrica. Účastník OH Atlanta 1996 a OH Sydney 2000. Viackrát sa predstavil aj na európskych a svetových šampionátoch.

Najbližšie k medaile mal v roku 1996 na ME v krátkom bazéne v Nemecku, kde obsadil piate miesto.

Moravcová-Valko, Martina

16. 1. 1976, Piešťany

Päťnásobná olympionička SR, mnohonásobná majsterka sveta a Európy, mnohonásobná svetová a európska rekordérka. Členka ŠPK Kúpele Piešťany. Vyštudovala na Southern Methodist University Dallas v USA

manažment informačných systémov. Martina sa narodila do plaveckej rodiny. S plávaním začala v Piešťanoch od svojich piatich rokov. Na hviezdou svetových parametrov sa vypracovala počas štúdií na vysokej škole v Amerike, kde zostala trénovať a pôsobiť aj po ukončení štúdia. Ako plavkyňa bola všestraná a jej hlavnými disciplínami boli voľný spôsob, motýlik a polohové preteky. Zameriavala sa na 50 m, 100 m a 200 m trate. Prvý raz zažiarila už ako 15-ročná v roku 1991 na MEJ v Antverpách, kde získala striebro a bronz. O rok neskôr sa stala najmladšou členkou československej výpravy na OH v Barcelone. Medzi seniorskú európsku elitu sa zaradila v roku 1993, keď na ME v Sheffielde získala striebro na 100 m voľný spôsob. Počas ďalšej dvadsaťročnej seniorskej reprezentačnej kariéry Martina priniesla

z vrcholných podujatí (MS, ME a OH) 67 medailí. Je dvojnásobná strieborná medailistka z olympijských hier (2000), sedemnásobná majsterka sveta v krátkom bazéne, trojnásobná majsterka Európy v dlhom bazéne a 19-násobná majsterka Európy v krátkom bazéne. Počas kariéry prekonala tri svetové, 17 európskych a 207 seniorských slovenských rekordov. Reprezentovala nás na piatich olympijských hrách (1992 – 2008), čím drží primát v počte účasti medzi slovenskými športovcami v letných športoch. Okrem dvoch strieborných medailí sa môže pyšiť aj ďalšími štyrmi finálovými umiestneniami medzi olympijskou elitou. Sedemkrát reprezentovala Slovensko na MS v dlhom bazéne, kde získala 5 medailí (0 – 3 – 2), osemkrát na MS v krátkom bazéne s bilancou 17 medailí (7 – 5 – 5), šesťkrát na ME v dlhom bazéne, kde získala spolu 14 medailí (3 – 10 – 1) a na deviatich ME v krátkom bazéne, kde získala dovedna 28 medailí (19 – 8 – 1). Preteky Svetového pohára vyhrala 105-krát a celú seriu SP vyhrala tri razy. Je mnohonásobná majsterka Slovenska, Československa, medzinárodná majsterka USA a niekoľkonásobná víťazka svetovej univerziády.

Svojou výnimočnou a dlhotrvajúcou športovou kariérou bez väčších výkyvov sa stala najvýznamnejšou športovou osobnosťou v doterajšej histórii samostatnej Slovenskej republiky. Jej výnimočné úspechy v športe ocenili viacerými vyznamenaniami a poctami. Na Slovensku získala v roku 2001 štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra II. triedy, prezident Rudolf Schuster jej v roku 2002 udelil Kríž prezidenta SR I. stupňa, Matica Slovenská zase Cenu Štefana Moysesu, je aj držiteľkou Krištáľového krídla a Zlatého biateca. Je šesťnásobnou víťazkou ankety Športovec roka (1993, 1995, 1998, 2000, 2001 a 2003). V ankete Olympionik desaťročia (1993 – 2003) sa umiestnila tretia a v ankete Slovenský športovec storočia obsadila štvrtú priečku.

KLUBY

Plávanie v Trnave

Geografické a klimatické podmienky v Trnave neboli vhodné pre rozvoj plaveckého športu. Samotné plávanie však slúžilo ako prostriedok regenerácie a rekreácie v letných horúčavách. Začiatky organizovanej formy plaveckého športu sú preto v Trnave spojené až s rokom 1932. Vtedy záujemcovia o plavecký šport vytvorili v športovom klube Jánošík popri úspešne existujúcich zápasníkoch a boxeroch tretiu zložku, plaveckú. Vybudovali si letné kúpalisko neďaleko cukrovaru. Malo atypické rozmery 38,5x16 metrov, napúšťané bolo vodou z Trnávky.

V roku 1933 boli vybudované mestské parné kúpele, ktorých súčasťou bol krytý 12,5-metrový bazén. V ňom organizovali plavecký výcvik a športovú prípravu klubu Jánošík. Na začiatku vojnového obdobia odišla zo Slovenska početná skupina českých športovcov a s nimi aj športovci židovského pôvodu. Okrem iných aj Trnavčan, neskorší izraelský olympionik a reprezentačný tréner Jozef Teleky. V tomto období vznikol Trnavský plavecký klub, ktorého členovia sa v daných skromných podmienkach vypracovali medzi najlepších plavcov Slovenska. Po skončení druhej svetovej vojny sa podmienky v Trnave dlho nemenili. Až v roku 1953 boli postavené dve letné kúpaliská, v Kovosmalte (pôvodne ako protipožiarna nádrž) a na Rybníku. Napriek tomu sa objavili aj veľké talenty ako Ivan Vnuk, ktorý v disciplíne 200 m prsia časom 2:58,3 vytvoril československý dorastenecký rekord a patril podobne ako Ivan Kvotidian medzi slovenskú špičku.

V roku 1953 prešli trnavskí plavci do TJ Spartak Trnava, kde pod vedením trénera Dušana Pochylého vyrástli viacerí úspešní plavci ako Kováčová, Frolová (neskoršie československá reprezentantka na 100 a 200 metrov prsia), Szapuová, súrodenci Kočvarovci, Lihan, Hlavatý, Šoltész, Vadovič, Vávra. Podobne ako v iných športoch, tí najlepší odišli na štúdiá do Bratislavy

a začínalo sa odznova. Po roku 1956 sa objavili ďalší úspešní plavci: Kallo, Šajdík, P. Kvetňanský, Bako, L. Hlavatý... No znova v dôsledku nevyhovujúcich podmienok odišli do Bratislavy alebo Piešťan. V roku 1965 tak organizovaný plavecký šport v Trnave skončil. Nový impulz prišiel po vybudovaní krytej plavárne v areáli Pedagogickej fakulty UK v Trnave, pôvodne určenej iba na výuku študentov. Na základe impulzu odborného asistenta katedry telesnej výchovy Ladislava Hlavatého došlo k založeniu plaveckého klubu pod názvom plavecký oddiel TJ Vysoké školy Trnava. Stalo sa tak 1. októbra 1968.

V roku 1986 bol premenovaný na Plavecký klub STU Trnava. Sú s ním spojené všetky nasledujúce úspechy trnavského plávania v oddielovom, slovenskom, česko-slovenskom, európskom, svetovom, univerziádnom i olympijskom meradle. Členmi plaveckého oddielu boli niekoľkonásobní majstri a rekordéri ako Marcel Géry, Miroslav Machovič, Natália Kodajová, Donald Šemetka, Tatiana Vachtová-Bergmannová, Alena Burešová, Jana Murínová a iní. Vo vedení tohto prvého plaveckého oddielu pracovali ľudia, ktorí sa v minulosti venovali plaveckému športu, a to Mikuláš Lihán, Ladislav Hlavatý, Mária Nedeljaková, Dušan Pochylý, Peter Teplanský, Peter Hlavatý, Vladimír Grujbár a Leopold Takáč. hlavnými prioritami oddielu bolo spropagovať plavecký šport v Trnave, začať s odstraňovaním plaveckej negramotnosti a výchovou plaveckých talentov na aktívnych pretekárov. Prvý výsledok sa dostavil v roku 1970, mladá plavkyňa Jaborníková sa stala prvou klubovou majsterkou Slovenska v žiadkej kategórii B. Prišli aj ďalšie dobré výsledky, ktoré utvrdzovali trénerov, že sa uberajú dobrou cestou. Na konci oddielu pribudlo 35 medailových umiestnení z majstrovstiev Slovenska.

V roku 1974 sa vedenie klubu rozhodlo organizovať plavecké preteky na počesť oslobodenia mesta Trnava a začiatkom apríla sa uskutočnil prvý ročník. Vzniklo z nich životaschopné podujatie pod názvom Veľká cena Trnavy s bohatou

Každoročne sa v Trnave koná Veľká cena v plávaní

medzinárodnou účasťou. Najúspešnejšou plavkyňou oddielu sa vtedy stala Tatiana Vachtová, ktorá osemkrát prekonalá slovenský rekord žiačok, junioriek aj žien a úspešne sa zúčastnila na medzinárodných pretekoch Družba (dnešné EYOF) v Rusku. Následná generálna rekonštrukcia krytej plavárne síce narušila tréningový proces, no výsledky neovplyvnila a Daniel Šemetka i Marcel Géry sa objavili medzi žiackymi reprezentantami Československa. Postupne do trénerského kolektívu pribudli odchovanci Vachtová, Štefanáková a Radimáková, prišli pozoruhodné výsledky aj z medzinárodných súťaží (Šemetka). Rok 1979 znamenal výrazný krok pre Marcela Géryho, ktorý v tých nasledujúcich dosiahol doposiaľ najväčšie úspechy v histórii oddielu. Postupne na majstrovstvách Európy juniorov získal tri zlaté a jednu striebornú medailu, prekonal seniorský rekord na 100 m kral, zúčastnil sa majstrovstiev sveta v Ekvádore a stal sa držiteľom piatich československých rekordov. V roku 1984 splnil nominačné kritérium na účasť na OH v Los Angeles, žiaľ, roky práce vyšli pre náš bojkot navničo.

Medzi najúspešnejších sa však zaradovali aj ďalší. Burešová úspešne štartovala ma majstrovstvách juniorov vo Švajčiarsku a na domácich majstrovstvách vytvorila tri rekordy, významné umiestnenia z pretekov prinášali Zachar, Bureš, Šmiček, Stanko. Veľkú radosť z klubových výsledkov vystriedalo sklamanie z Géryho emigrácie do Kanady, ale o úspešné výsledky sa nakoniec pričínili ďalší pretekári. Alena Burešová sa stala štvornásobnou československou rekordérkou, do úspešnej klubovej bilancie prispievali Peťkovský, Bureš, Šmiček, Stanko, Zachar, R. Hlavatý, Stano, Mihálik. Svoje dvadsaťročné jubileum oslávil oddiel v roku 1988 okem iného aj účasťou D. Šemetku na OH v Soule v päťboji. V roku 1993, prvom roku samostatného Slovenska, vstúpil na veľkú plaveckú scénu Miroslav Machovič. Už v nasledujúcom roku sa ako druhý z klubu zúčastnil majstrovstiev sveta v Taliansku a následne aj olympijských hier v Atlante 1996. Na domácom kontinente boli úspešní Dárius Klokner, Natália Duchoňová, Jana Murínová (zaradená do seniorskej reprezentácie SR) a Martin Hornáček. V roku

2001 sa oddiel stal najúspešnejším plaveckým oddielom na Slovensku. Bolo to veľké morálne povzbudenie pre oddiel, ktorého členovia vtedy získali na majstrovstvách Slovenska 102 prvých, 108 druhých a 77 tretích miest.

V radoch plaveckého oddielu pôsobili reprezentanti SR Murínová, Hornáček, Korčeková, Remišová, Gogová, Slobodník, Kuníková, Trabaková, Šinský, Matiašovič, Slobodník, Gondža. Do popredia sa svojimi výkonmi dostáva juniorka Dominika Glozmeková a v oddiele s dnešným názvom Plavecký klub STU Trnava pôsobia aj ďalší slovenskí reprezentanti Križanová, Klátik, Bartovičová a Púchly. Úspechov bolo a je samozrejme oveľa viac. Potvrdzujú správnosť zámeru organizovať každoročne kurzy základného plaveckého výcviu, ktoré sú prvým a neoddeliteľným článkom na ceste k vrcholovému plaveckému tréningu. Len od roku 1968 sa ich zúčastnilo približne dvanásťtisíc detí z Trnavy a okolia. Za uvedenými bohatými a úspešnými výsledkami je veľa úsilia, zodpovednej a kvalitnej práce veľkej skupiny trénerov. Od Roku 1968 v plaveckom klube STU Trnava pracovali nasledovní tréneri: L. Skukálek, B. Dutka, C. Čuntalová, M. Frólová, J. Pecháček, P. Belanský, A. Gurovičová, M. Hausnerová, V. Gurovič, S. Gergely, P. Haruštiak, J. Bielik, P. Hlavatý, L. Princová, N. Šamajová, K. Chalányová, Ľ. Apolenová, E. a G. Radimákové, P. a V. Teplanský, V. Bizon, V. Kolárik, B. Smutná, V. Cortisová, P. a I. Novotní, M. Čech, K. Rafay, P. Chalány, A. Burešová, B. Szewczyková, M. Dienerová, B. Bergmann, K. Odehnal, T. Baláž, M. Kanis, L. Vittek, M. Páleník, S. Áčová, I. Rakayová, A. Prajová, R. Silná, B. a M. Krajčovičové, S. Nemčeková, M. a T. Bergmannové, I. a E. Remišové, B. Štefanáková, I. Gabalcová, R. Hlavatý, M. Lihán, L. Hlavatý.

Športový plavecký klub Kúpele Piešťany

Už pred oficiálnym vznikom Piešťanského plaveckého klubu sa v Piešťanoch plávalo. Krátko po skončení 1. svetovej vojny sa uskutočnili na Váhu

majstrovstvá Slovenska v plávaní. Ich víťazom sa stal Piešťanec Lichtenstein. Prvé pokusy s organizovaným plávaním v Piešťanoch podnikli bratia Mártonovci, ktorí ešte koncom roku 1932 organizovali plavecký výcvik v bazéne Napoleonských kúpeľov.

V roku 1933 sa začalo s výstavbou kúpaliska Eva, a to bol zároveň signál na založenie plaveckého a vodnopólového klubu. Medzi zakladajúcimi členmi boli Imrich Winter, Orosz, Svátek, Pankovič, Zelenay, Benko, Blum a ďalší. Zabudnúť však nemožno ani na Vojtecha Horvátha, ktorý bol celé desaťročie predsedom klubu. Medzi zkladateľov patrili aj Šury a Zelenayová.

Piešťanský plavecký klub (PPK)

PPK vznikol 7. júna 1934. Pod značkou PPK vyrastali neskôr, už v bazéne novootvoreného kúpaliska EVA, ktoré dali do užívania po kolaudácii 7. novembra 1934, a ktoré bolo v tom čase jedným z najmodernejších v celej Európe, úspešní plavci, z ktorých sa viacerí stali aj reprezentantmi.

Začiatkom 40-tych rokov sa vytvorila v Piešťanoch silná skupina plavcov: Ľudovít Komadel, Jozef Balážik, Vadrna, Gressner, bratia Glesovci, Wágner, Vanko, Vereš, Bobiš, Kovárik, Žlnayová, Belányiová, Višňovská, Straková, Vráblová, Šebestová a ďalší. Ich mená sa začali častejšie objavovať na výsledkových listinách. V roku 1944 mal plavecký oddiel 54 členov, z toho 26 aktívnych pretekárov, ktorí prekonalí 21 slovenských rekordov. Tajomníkom oddielu bol Štefan Nozdrovický, predsedom bol aj naďalej Dr. Vojtech Horváth. Piešťany v tom čase reprezentovali okrem už spomínaných plavcov aj Matulányi, Škarka, Lešický, Lauro, Štróbl, Oravetz, Bačík a Oravetzová.

Na prvých povojnových majstrovstvách obnovenej ČSR si piešťanskí plavci počínali veľmi dobre. Do Piešťan putovali dve zlaté, dve strieborné a jedna bronzová medaila. V roku 1952 sa vytvoril nový model plaveckých súťaží. Súťažili proti sebe

krajské výbery a nie oddielové, tak sa piešťanskí plavci dostali do anonymity, pretože reprezentovali kraj Bratislava.

Ladislav Bačík sa zúčastnil sústredenia v Moskve a v rámci tohto sústredenia aj medzinárodných pretekov, v ktorých obsadil II. a III. miesto. Spolu s Komadelom prekonal päť československých rekordov. Obaja plavci boli zaradení do olympijského družstva ČSR pre OH v Helsinkách. Samotné OH sa lepšie vydarili Komadelovi. Na 200 m prsia sa prebojoval do finálovej osmičky. Bačík sa musel uspokojiť s účasťou v semifinále.

Aj v ďalších sezónach dali piešťanskí plavci o sebe vedieť. Piešťany reprezentovali Bačík, Komadel, Berlanský, Frič, Sonberger, Markovič, Bodka, Šimo, Majerčák, Bodnár, Ziel, Strelec, Schriedl, Reisenbüchler, Ocelka, Bodnárová a Fanová. Z výsledkov, ktoré dosiahli piešťanskí plavci v závere roka 1954, treba spomenúť aspoň rekordný čas Ladislava Bačíka na 100 m znak – 1:05,20. V aktuálnych svetových tabuľkách sa ním zaradil na piate miesto. Rovnaké umiestnenie mu patrilo aj v ankete Desiat najlepších športovcov roka 1954. Bačík bol úspešný aj v medzištátnom stretnutí v Mníchove, kde utvoril hneď dva nové čs. rekordy. Na 100 m kraul a 100 m znak. Zároveň splnil olympijský limit, ktorý mu zabezpečil štart na OH v Melbourne. Bačík sa však ani na tejto olympiáde do finále nedostal.

Aj v 60. rokoch sa piešťanským plavcom darilo. Získali viacero titulov majstrov republiky a utvorili mnoho čs. rekordov. Svojimi výkonmi sa mohli pochváliť: Kováč, Boháč, Berlanský, Jurga, Miro Frič, Štefan Frič, Nemčík, Markovič, Karol Moravec, Gürsching, Adamec, Nižňanský, Kunicová, Poláková, Fričová, Horváthová, Novotná a ďalší. Plavci sa zúčastňovali mnohých domácich a zahraničných pretekov pod hlavičkou klubu Slovan Piešťany.

Po niekoľkých slabších sezónach sa v roku 1971 znova objavilo meno Piešťan na čelných pozíciách v hodnotení družstiev na dorasteneckých

majstrovstvách Slovenska, ktoré sa uskutočnili na piešťanskej Eve. Vo veľkej miere sa o víťazstvo piešťanských plavcov pričínili Marián Fojtík, ktorý bol s ôsmimi zlatými medailami absolútne najúspešnejším plavcom šampionátu. Okrem neho sa z medailového umiestnenia tešili aj ďalší piešťanskí plavci: Vadrna, Mitošinka, Palkech, Kočí, Rusnáková, Novotná a Gajdošíková. Trénerka Věra Čamborová a jej kolegovia mohli byť teda spokojní. Okrem už spomínaných mien sa v polovicike 70. rokov dostávali do povedomia aj ďalší plavci: Maxim Čambor, Hornák, Chmelo, Ondris, Štefancová, Hrčková, Babušková, Hajzoková, Orviská, Samuhelová a Borecká.

V roku 1979 začal ústup z pozícií v plávaní. To najlepší, čo v piešťanskom bazéne vyrástlo, reprezentovalo iné oddiely. Zostalo tu 25 členov o ktorých sa starali dobrovoľné trénerky B. Novotná, D. Moravcová, Z. Lipková, Z. Babušková, M. Vráblová, Z. Števíková a Pavol Berlanský. Pre nedostatok finančných prostriedkov sa v tomto roku zrušila aj športová plavecká trieda a tak nastal ďalší odliv plavcov. V roku 1982 sa piešťanský plavecký šport začal preberať z letargie. Prvým signálom boli zimné majstrovstvá kraja dospelých v N. Zámkoch. Plavci Kúpeľov si na nich vybojovali 27 medailí, z toho 11 titulov majstra kraja. Takmer polovicu z nich získala Jana Ráthová a z titulov sa ešte tešili sestry Baranovičové a Peter Škodný. Na majstrovstvách Slovenska obsadil Peter Ondris II. miesto.

V roku 1983 sa piešťanský plavecký šport opäť nemal čím pochváliť. Mal na tom svoj podiel zaktvorený krytý bazén, ktorý poriadne skomplikoval tréningový proces plavcov. Piešťanskí plavci si na majstrovstvách Slovenska vybojovali iba dve medaily. Peter Ondris bol druhý a Andrej Bábsky tretí. Tréneri Pavol Berlanský a Viliam Vrba sa mohli opierať len o výkony Ondrisa, Hornáka, Martinkoviča, bratov Kunicovcov a Škodných, Orlovského, Bábskeho, Gallu, Kučeru, Baranovičovej a Ráthovej.

Bývalá úspešná plavkyňa Martina Moravcová poriada letné kempy pre talentovaných plavcov

Sezónu v roku 1987 začali piešťanskí plavci usporiadaním 16. ročníka pretekov v šprintérskom trojboji o Štít mesta Piešťan. Nadviazali tak na tradíciu tohto podujatia, ktoré sa v Piešťanoch naposledy uskutočnilo v roku 1971. Zo štyroch vekových kategórií vyhrali domáci plavci iba jednu, kategóriu žiačok, v ktorej získala prvenstvo Martina Moravcová. V roku 1988 si pripísali piešťanskí plavci na svoje konto niekoľko pekných úspechov. Najviac sa darilo Martine Moravcovej, ktorá po dvanástich rokoch vybojovala pre Piešťany titul majsterky ČSSR. Ďalšími plavcami, ktorí sa v tomto období dostávali do povedomia boli okrem Martiny aj Zuzana Martinková, Daniela Hornáková, Peter Kurtiš a Marek Fabián.

V novembri 1989 museli krytý bazén piešťanskej EVY opäť zatvoriť pre rekonštrukciu stropných nosníkov. Ani fakt, že cez celú zimu sa nedalo na EVE trénovať, nezabránil plavcom pokračovať vo výborných výkonoch z predchádzajúcej sezóny. Na zimných majstrovstvách Slovenska trinásť a štrnásťročných plavcov v Poprade

získala Moravcová osem titulov a spolu s Mosnou, Keletovou a Martinkovou vyhrali aj preteky štafiet na 4x50 m polohové preteky. V staršej žiačkej kategórii vyhrala Martinková tri krauliarske disciplíny. Medailová žatva pokračovala aj na majstrovstvách dorastu a dospelých v Košiciach. Piešťanskí plavci tu získali 13 medailí, z toho 8 majstrovských titulov. Najčastejšie sa na stupeň víťazov postavila Martina Moravcová, ktorá získala 6 titulov, z toho dva medzi ženami. Ďalšie dve zlaté medaily zavesili na krk Martina Bábskeho. Na letných majstrovstvách si Martina vyplávala 11 majstrovských titulov. Úspešne si viedli aj ďalšie plavecké nádeje. Daniela Hornáková získala tri tituly, Zuzana Martinková a Peter Kurtiš po dva, podobne ako dievčenské štafety.

V roku 1990 sa plavecký a vodnopólový klub TJ Kúpele Piešťany rozdelil a vznikol Športový plavecký klub Kúpele Piešťany, ktorého novodobá história sa píše dodnes.

PSIE ZÁPRAHY

OSOBNOSTI

Miklovič, Anton

21. 8. 1972

Je rodákom z Bučian, žije v Brestovanoch. V klube Polárna hviezda Bučany sa pretekom psích záprahov venoval od roku 1995. V rokoch 1997 – 2010 bol reprezentantom SR. Prehľad najlepších umiestnení: ME 2002

– 3. miesto v kategórii O sprint, ME 2004 – 3. miesto v kategórii A1, ME 2005 – 2. miesto v kategórii A1, ME 2006 – 3. miesto v kategórii LT2 long, ME 2007 – 1. miesto v kategórii LTO long, ME 2009 – 1. miesto v kategórii LT2 long.

RÝCHLO-KORČUĽOVANIE

Rýchlokorčuľovanie sa praktizuje na 400- alebo 111-metrových ováloch. Korčuliari sa pohybujú rýchlejšie ako iní ľudia. Na plochom povrchu bez mechanickej pomoci dosahujú rýchlosti viac ako 55 km/h v šprintérskych tratiach. Počas každého odrazu musí korčuliar použiť maximálnu silu do ľadu v čo najdlhšom intervale, zatiaľ čo odpor sa zredukuje na minimum. Nože dlhé viac ako 45 cm umožňujú korčuliarovi udržať nôž v kontakte s ľadom dlhšie, ako by to bolo možné s iným druhom korčúľ. Sú dva typy rýchlokorčuľovania – na dlhšej dráhe (400 m) a na krátkej dráhe (šorttrek, 111 m)

OSOBNOSTI

Michalík, Matúš

27. 7. 1983 Trnava

Najúspešnejší odchovanec trnavského rýchlokorčuľovania na krátkej dráhe. V reprezentačnom výbere Slovenska štartoval už ako junior. V tejto vekovej kategórii vyhral medzinárodné majstrovstvá Belgicka a zúčastnil sa i MS. Tiež sa zaradil medzi aktérov historického Svetového pohára 2001 v Trnave. V nasledujúcej sezóne dostal šancu aj v ďalších častiach vrcholného bodovacieho seriálu. Bol členom úspešnej mužskej štafety SR, štvrtej v ME 2003. V septembri 2001 absolvoval tréningový kemp v Číne, ktorá patrí od vzniku dynamicky sa rozvíjajúceho zimného olympijského športu medzi šorttrekárske veľmoci. Z individuálnych výsledkov treba uviesť najmä získanie zlatej medaily v slovenskom šampionáte mužov 2002.

Pejkovič, Peter

22. 6. 1950 Trnava

Po maturite na trnavskej strojníckej priemyselovke (1978) začal pracovať v Technických službách mesta Trnavy. Na prelome sedemdesiatych a osemdesiatych rokov ho poverili starostlivosťou o zimný štadión. Táto pozícia mu zostala doteraz. V roku 1998 stál pri zrode Korčuliarskeho klubu Trnava. Subjekt mal tri sekcie: hokejovú, krasokorčuľarsku a šorttrekársku. Rýchlokorčuľovanie na krátkej dráhe, nová olympijská disciplína, si ho získalo naplno. Venoval sa jej funkcionársky aj manažérsky. Tiež pôsobil vo výkonnom výbore na zväzovej úrovni. V pomerne krátkom čase vybudoval v Trnave silný klub, v ktorom vyrástlo viacero úspešných reprezentantov SR. Vrcholným festivalom na dlhých nožoch bol Svetový pohár dospelých. Diváci v tomto starobyľnom meste sledovali súperenie absolútnej elity z dvadsiatich štyroch krajín v januári 2001. Z ďalších medzinárodných zápolení na ľadovom ovále pod strechou tamojšej arény spomeňme predovšetkým Trnava Cup, dvojdnové preteky počas Tradičného trnavského jarmoku. Septembrové medzinárodné podujatie na dlhých nožoch sa viackrát jazdilo v priesečníku tisícročí. Pejkovičovou zásluhou

vsak dostávali priestor aj začínajúci adepti tohto zimného odvetvia v žiackych a dorasteneckých majstrovstvách Trnavy.

KLUBY

Rýchlokorčuľovanie na krátkej dráhe - šorttrek

Rýchlokorčuľovanie na krátkej dráhe debutovalo vo francúzskom stredisku Albertville počas zimných olympijských hier 1992. Šorttrek na prelome tisícročí zaujal aj Trnavčanov. Tamojší klub na dlhých nožoch vznikol z podnetu Petra Pejkočiča. Pri založení (1998) sa novému odvetviu venoval 15-členný pretekársky káder. Menoslov tvorili: Mirka Velická, Karol Zima, Marek Nádašský, Erik Juriš, Drahomíra Pejkočičová, Tatiana Zimová, Petra Kočnárová, Dáša Jurišová, Petra Tibenská, Matúš Michalík, Mikuláš Kubek, Ivan Horváth, Vladimír Demovič, Marek Šoka a Peter Horváth. Viedlo ich trénerské trio Stanislav Bakoš, Jozef Liška a Miroslav Bokor.

Velkej pocty sa dostalo Trnave poverením usporiadania Svetového pohára mužov a žien, súčasti šesťdielneho seriálu 2000/2001. Po dve kolá boli vtedy na severoamerickom (Calgary, Salt Lake City), ázijskom (Nobejama, Čangčun) a európskom kontinente (Trnava, Graz). Jedno z vrcholných podujatí celej histórie trnavského športu sledovali tamojší priaznivci v hľadisku zimného štadióna 26. – 28. januára 2001. Predstavila sa im absolútna svetová elita z dvadsiatich štyroch krajín, vrátane držiteľov olympijských medailí z reprezentácií Číny, Južnej Kórey, Kanady a USA. Hlavným delegátom ISU bol Japonec Hiroši Širakawa.

Viaceri šorttrekári z Korčuliarskeho klubu Trnava obliekali reprezentačnú kombinézu svojej krajiny. Najďalej to na rýchlych ľadových ováloch dotiahol Michalík: majster SR mužov 2001/2002, člen štafety SR v ME 2003 (4. miesto). Svetovej univerziády 1999 sa zúčastnila štvorica Velická, Juriš, Nádašský, Zima.

Rýchlokorčuľovanie na krátkej dráhe našlo v Trnave na prelome tisícročia úrodnú pôdu

SILOVÝ TROJBOJ

Silový trojboj (powerlifting) je silový šport, ktorý sa skladá z troch disciplín: drep, tlak na lavičke a mŕtvý ťah. Je to šport podobný vzpieraniu, keďže v oboch športoch sa zdvíhajú veľké váhy v rôznych disciplínach a pretekár má na každú tri pokusy.

OSOBNOSTI

Albert, František

5. 4. 1952

Tréner 1. triedy pre kulturistiku, fitness a silový trojboj (FTVŠ 1998). Zakladateľ silového päťboja žiakov stredných škôl. V športovo-rehabilitačnej oblasti a transformácii postavy vo vlastnom štúdiu desať ročníkov Za

100 dní do formy, v rámci časopisu M & F šiesti finalisti a dvaja víťazi súťaže Do formy, majster Slovenska v naturálnej kulturistike, krajský víťaz v silovom päťboji žiakov stredných škôl. V silovom trojboji a tlaku na lavičke vybojovali jeho pretekári 180 slovenských, 24 európskych a 11 svetových rekordov a získali 73 zlatých, 17 strieborných a 11 bronzových medailí. Gym štúdio Albert má 31 majstrov Slovenska, 8 majstrov Európy a 5 majstrov sveta. Dve miesta v prvej desiatke najúspešnejších športovcov Trnavského samosprávneho kraja v roku 2008. Osobné športové úspechy: víťaz súťaže Do formy 2002 v rámci Česka a Slovenska, majster Európy v tlaku na lavičke (2005, 2006), majster sveta 2004 a 2005 v kategórii masters do 54 rokov v tlaku na lavičke.

Chalúpka, Jozef

4. 1. 1948

Pracuje na Strednej odbornej škole, hotelovej akadémii a dopravnej priemyslovke v Holíči od roku 1990 ako majster odborného výcviku. Aktivne začal pracovať v krúžkovej činnosti od roku 1993. Vedie krúžok posilňovania. Žiaci pod jeho vedením získali v tomto športe veľa úspechov v rámci okresu, kraja aj Slovenska. V silovom päťboji sú jeho zverenci najlepší na Slovensku - menovite Mário Petržala, Marcel Žák, Dušan Štross, Denis Štvrtecký, Daniel Denis. V tejto súťaži stredoškôľakov prebehlo 8 ročníkov. Na župnej olympiáde získali päťkrát prvé miesto, jedno druhé a jedno tretie miesto. Na celoštátnej olympiáde Gaudeamus Igitur dve prvenstvá, jedno druhé a jedno tretie miesto. V doterajšej histórii tohto stredoškôľského športu sa uskutočnili štyri ročníky majstrovstiev Slovenska. Jeho zverenci sa stali štvornásobnými majstrami Slovenska. Okrem toho sa podieľa aj na organizácii rôznych súťaží v silovom športe, ako napr. pretláčanie rukou, silový trojboj.

Őszi, František

22. 12. 1965

V roku 2003 vyhral súťaž o najsilnejšieho muža Európy. Stretnutie silákov pripravila Svetová organizácia silných mužov (WOSM) so sídlom v rakúskom Salzburgu. Na majstrovstvách Európy boli siláci z deviatich európskych

štátov. Je držiteľom rekordu v trhaní telefónnych zoznamov (za päť minút 146 kusov). So športovaním začal v 80. rokoch ako zápasník. Dva roky reprezentoval Dunajskú Stredú. Potom prešiel ako vzpieráč do Dunajplavby Bratislava. Venoval sa aj pretláčaniu rukou, kde skončil tretí na Slovensku. V roku 2008 mu diagnostikovali rakovinu. Podrobil sa zložitej operácii, po ktorej schudol na 80 kg. Už v roku 2009 sa však vrátil na súťažné pódia v silovom trojboji. Vo francúzskom meste St. Avold

sa stal majstrom sveta. V súťažnej sezóne v roku 2013 dosahuje jeho hmotnosť 170 kg. Osobné rekordy má po rekonvalescencii nasledovné: drep 330 kg, tlak na lavičke 170 kg, mŕtvy ťah 320 kg.

Siska, Rudolf

8. 9. 1971 Kežmarok

Silovému trojboju sa začal venovať v roku 1990. Po troch rokoch ho vyradilo zranenie. Za tento krátky čas si však pripísal jedno unikátne prvenstvo v bývalej ČSFR. Bol prvým juniorom

z Československa, ktorý

sa zúčastnil na medzinárodnej súťaži. V roku 1991 skončil na juniorských ME (EPF) v Rakúsku na 7. mieste. Nasledovala desaťročná pauza a až v roku 2002 návrat do novovzniknutej Open federácie WPC Slovakia. Najprv ako rozhodca, následne ako pretekár a funkcionár. V roku 2005 založil Slovenskú amatérsku federáciu silového trojboja (AWPC Slovakia) a je jej prezidentom. V roku 2011 ho na kongrese predstaviteľov členských federácií v americkom meste Atlanta zvolili za viceprezidenta Svetovej federácie WUAP. Je majstrom Európy v tlaku na lavičke (2005, 2010 a 2012), majstrom Európy v silovom trojboji (2007, 2011), majstrom sveta v tlaku na lavičke (2007, 2008), majstrom sveta v silovom trojboji (2007, 2009). V súčasnosti drží štyri svetové a štyri európske rekordy v silovom trojboji.

KLUBY

Slovenská amatérska federácia silového trojboja (AWPC – Slovakia)

Je občianske združenie so sídlom v Trnave na Rybníkovej ulici. Federácia bola zaregistrovaná 25. apríla 2005. V roku 2006 dostala prvýkrát dôveru svetovej federácie WUAP – United Powerlifter usporiadať preteký s medzinárodnou účasťou, ktoré spĺňali všetky požadované kritériá

kladené na organizátorov. Následne WUAP pridela AWPC Slovakia v roku 2007 právo usporiadať Svetový pohár v silovom trojboji a tlaku na lavičke, ktorý sa konal v dňoch 9. – 11. novembra 2007 v Trnave. V termíne od 11. do 14. júna 2008 AWPC Slovakia v mestskej športovej hale v Trnave zorganizovala jedny z najlepšie hodnotených pretekov v rámci svetovej federácie WUAP. Boli to majstrovstvá Európy v silovom trojboji a tlaku na lavičke.

Aj táto súťaž ukázala, že AWPC - Slovakia sa právom uchádzala o pridelenie Majstrovstiev sveta v roku 2010 Slovensku. Počas mítingu v Nemecku v priebehu majstrovstiev sveta 2008 federácia spomedzi kandidátov (USA, Maďarsko, Ukrajina a Slovensko) získala najvyšší počet hlasov a zaslúžene bola organizácia majstrovstiev sveta pridelená Trnave. V dňoch 21. až 25. septembra sa v mestskej športovej hale v Trnave konali majstrovstvá sveta v silovom trojboji a tlaku na lavičke federácie WUAP. Slovenská amatérska federácia silového trojboja (AWPC Slovakia) dostala po 5-ročnej aktívnej práci možnosť ukázať, že nepatrí len k najlepším reprezentačným tímom v rámci WUAP.

Sport club Pohoda Trnava - oddiel silového trojboja

Je jedným z troch oddielov, ktoré Sport Club Pohoda (SCP) združuje. Rok po svojom vzniku (2004) sa v roku 2005 stal Sport Club Pohoda členom Slovenskej amatérskej federácie silového trojboja (AWPC Slovakia). Odtedy je jedným z najúspešnejších oddielov nielen v rámci Slovenska.

Pretekári Sport Club Pohoda Rudolf Siska, Jozef Svitok, Andrej Smutný, Jozef Čambál, Terézia Haladová, Marek Hradský, Matúš Sobota a mnohí ďalší sa zaslúžili o to, že v roku 2007 bol náš oddiel ocenený Pamätným listom Mesta Trnava ako jeden z najúspešnejších športových oddielov pôsobiach v meste.

V olympijskom roku 2008 sa Rudolf Siska v ankete o najlepšieho športovca Trnavského samosprávneho kraja umiestnil v TOP 10 medzi športovcami v spoločnosti so siedmimi olympionikmi a paraolympionikmi ako jeden z mála zástupcov neolympijského športu.

Gym Štúdio Albert Trnava

Vzniklo v roku 1992 na pôde Gymnázia Jána Hollého v Trnave (bývalá budova gymnázia, ktorá sa nachádza v meste). Postupom času rozširovalo rady verných klientov, ktorých počet aj v súčasnosti stále narastá. Veková hranica je od 12 rokov vyššie. Viacerí cvičenci prekročili šesťdesiatku. Klub sa začal aktívne zapájať do súťaží v silovom trojboji a v tlaku na lavičke v roku 2005. Najúspešnejšími pretekármi klubu sa v jeho krátkej histórii stali František Albert, Petra Viceníková, Filip Stanko, Michal Juriš a Ladislav Hriciče.

Klub bol zakladateľom súťaží, ktoré sa postupne vďaka AWPC Slovakia stali nielen súťažami na celoslovenskej úrovni, ale aj na medzinárodnej úrovni. Súťaž v silovom päťboji sa vďaka Františkovi Albertovi dostala postupne z Gym štúdia Albert až na úroveň majstrovstiev Slovenska žiakov stredných škôl a súťaž je od školského roku 2006/2007 súčasťou Župnej olympiády stredoškôľakov TTSK a od školského roku 2007/2008 súčasťou celoslovenskej olympiády stredoškôľakov Gaudeamus igitur.

Vianočná súťaž v tlaku na lavičke sa z klubovej súťaže vyprofilovala na uznávanú medzinárodnú súťaž v rámci AWPC Slovakia. V roku 2013 bude na programe už jej 9. ročník.

Klub kulturistiky a silového trojboja Gyevata Galanta (KKTS)

Klub sa po smrti Juraja Gyevata premenoval na KKST (Klub kulturistiky a silového trojboja) Gyevat Galanta). Členskú základňu tvorí 20 športovcov. Za obdobie od roku 1993 sa podarilo vychovať viacnásobných majstrov Slovenska v silovom

trojboji aj v tlaku na lavičke. Klub sa môže pochváliť aj vicemajstrami Európy a sveta v tlaku na lavičke. V tejto disciplíne za posledné dva roky dosiahol najväčšie úspechy Vincent Kondákor, keď získal titul majstra Európy v kategórii masters (2012) a tiež titul majstra sveta. Erik Kondákor získal v roku 2011 titul majstra Európy v tlaku na lavičke.

Klub silového trojboja (KST) Senica

Vznikol v roku 1977 ako Družstevník Sobotište a založili ho Branislav Zelenka a Stanislav Baumgartner. V roku 1981 postavili v Senici športovú halu a Družstevník Sobotište prešiel do Slovenského hodvábu Senica. Keď v roku 2006 skončilo sponzorovanie SH Senica, vznikol KST Senica, ktorý sa zúčastňuje republikových súťaží v Slovenskej asociácii kulturistiky, fitness a silového trojboja na popredných miestach a zároveň býva usporiadateľom mnohých ligových a majstrovských súťaží v SR. V reprezentácii SR v svetovej, resp. európskej federácii IPF/EPF účinkovali: Peter Chocholáček, Andrej Miča, Matej Rehák a Monika Gavorníková. Klub vedie ako predseda a tréner Marián Beer.

Kategória Submaster do 75 kg - ME 2010
1. miesto - Rudolf Siska (180 kg)

Časť reprezentačného družstva počas majstrovstiev sveta v silovom trojboji a tlaku na lavičke 2010 v Trnave

Najlepší juniori v disciplíne tlak na lavičke na majstrovstvách Európy 2008 v Trnave

SOFTBAL

Softbal je tímový šport hrávaný najmä v Amerike a Ázii. Tento šport je veľmi podobný bejzbalu. Princíp je taký istý, ale hrá sa na menšom ihrisku a lopta je väčšia. Na rozdiel od bejzbalu nie je povolený nadhod zhora.

OSOBNOSTI

Baranovič, Igor

22. 6. 1965

Veľký softbalový nadšenec, ktorý dlhé roky pôsobí najmä v úlohe trénera či popredného funkcionára trnavského softbalu. Ako hráč hrával aj bejzbal za tím Angels Trnava. V súčasnosti pôsobí ako prezident

softbalového klubu Panthers a tréner tímu junioriek. Najväčšie úspechy: V roku 1988 založil prvé mládežnícke softbalové družstvo na SOU ŽOS Trnava, v r. 1994 založil ženský softbalový klub Flying Panthers Trnava, 2002 – reprezentačný tréner kadetskej reprezentácie U16 na ME Collecchio (Taliansko), 2004 – asistent trénera reprezentácie junioriek na ME Paríž, 2007 až 2009 tréner juniorskej reprezentácie (ME Plzeň 2007, ME Alkmaar 2009), 2009 – prezident klubu SK Trnava Panthers.

Boris, Peter

23. 3. 1975

Dlhoročný a stabilný člen softbalovej rodiny v Trnave. Okrem hráčskej kariéry dlhé roky pôsobil ako tréner, či už klubový (Trnava Panthers), alebo pri reprezentačných výberoch. Pod jeho vedením vzniká

v Trnave samostatné softbalové ihrisko v areáli MTF STU. Najväčšie úspechy: Je jedným zo zakladateľov mužského softbalu v Trnave, najlepší poliar Slovenska v roku 2003, majster Slovenska, účastník finálových turnajov PEM Parma (Taliansko), PVP Radotín (ČR), PVP Praha, najužitočnejší hráč roka 2009 v slowpitchi, dlhoročný asistent trénera ženskej a juniorskej reprezentácie SR.

Borisová-Čavojská, Tatiana

27. 8. 1977

Deväťnásobná majsterka Slovenska v softbale, dvojnásobná majsterka Poľska v softbale, jedna z najúspešnejších hráčok v histórii slovenského softbalu, jedna z najrýchlejších nadhadzovačiek

v Európe. Za svoj najväčší úspech považuje postup Slovenska do A-skupiny ME, za najkrajší moment svojej kariéry ocenenie MVP (najužitočnejšia hráčka) na PVP vo Wiener Neustadt (2001, 2009, 2010), 2. miesto v extralige ČR (2003), PVP 2001 – zlato vo Wr. Neustadt (Rakúsko) + najlepšia hráčka, PVP 1998 – striebro Almera (Holandsko), PEM 2009 – bronz Dupnitsa (Bulharsko), päťkrát najlepšia nadhadzovačka Slovenska, trikrát najužitočnejšia hráčka.

Gálik, Jozef

5. 3. 1968

Jeden z najúspešnejších softbalových trénerov Slovenska stál pri zrode softbalu aj bejzbalu nielen v Trnave, ale i na Slovensku. Okrem Trnavy pôsobil ako hráč v tímoch z Pezinka a Ženevy, v súčasnosti hráč slowpitchového

tímu Oldstars Trnava. Dlhé roky sa venoval trénerstvu a dosiahol v ňom pozoruhodné výsledky vzhľadom na podmienky športu v európskom kontexte. Pôsobí ako tréner kadetiek Trnava Panthers a konzultant kadetskej reprezentácie v softbale. Najväčšie úspechy: Historicky prvý titul majstra SR pre Trnavu so ženami Trnava Panthers (1995), titul majstra SR s juniorkami v r. 1997, celkovo ako tréner 14 titulov majstra SR so ženami, juniorkami a v slowpitchi. Víťaz PVP so ženami Trnava Panthers (2001), 2. miesto na ME s reprezentáciou žien (2001). Ako hráč: MVP (najlepší hráč) mužskej reprezentácie ME v softbale mužov v roku 2003, zároveň ôsmy najlepší páľkar v Európe. Mnohonásobný víťaz ankety o najlepšieho trénera v SR.

KLUBY

Softbalový klub Trnava Panthers

Pod vedením Ivana Šťastného, Jozefa Gálika a RONALDA KUPKU študenti MTF a hŕstka nadšencov zakladajú 1. októbra 1987 prvý softbalový mužský oddiel v Trnave. Svoje účinkovanie v celoslovenskej súťaži začína s názvom Trnava Panthers pod krídlami Telovýchovnej jednoty Vysoké školy. Čoskoro sa toto mužské družstvo dostáva medzi slovenskú špičku. O rok neskôr vznikajú v Trnave mládežnícke softbalové družstvá na SOU ŽOS pod vedením Igora Baranoviča a na SOU TAZ pod vedením Waltera Silberhorna. V roku 1991 väčšia časť trnavských softbalistov prechádza do novovzniknutého bejzbalového

oddielu White Angels a mužský softbal v Trnave na desať rokov prestáva existovať. Nahrádza ho však novovzniknuté ženské družstvo.

Postupom času sa toto družstvo prepracováva na popredné miesta na Slovensku a trnavské hráčky začínajú tvoriť základnú kostru slovenskej reprezentácie. V roku 1993 trnavské pantherky sa prvýkrát vo svojej histórii predstavujú na medzinárodnom turnaji PVP v holandskom Schiedame. O rok neskôr sa k ženskému družstvu pripája novovzniknuté juniorské družstvo a rodí sa softbalový klub TJ STU Flying Panthers Trnava. Klub nastupuje na cestu rozvoja a práce s mládežníckymi kategóriami. V roku 1998 pribúda ďalšia kategória – žiačky. Upravuje sa oficiálny názov klubu na Trnava Panthers a začíname s výstavbou samostatného softbalového ihriska v priestoroch športového areálu STU Trnava.

Rok 2001 je jedným z najúspešnejších rokov klubu. Do klubu sa vracia na štyri roky mužský softbal, klub má zastúpenie vo všetkých kategóriách súťaží Slovenskej softbalovej asociácie a ženské družstvo získava prvé víťazstvo na medzinárodnom turnaji PVP vo Wiedni. Ďalšie medzníky: 2007 – klub oslavuje 20. výročie svojho vzniku, dobudovávame sociálnu budovu pre športovcov spolu s klubovňou; 2008 – klub sa rozrastá o slowpitchové družstvo; 2009 – vedenie STU Trnava vykazuje náš klub zo svojich priestorov a ihrísk. Novovzniknutý klub SK Trnava Panthers za pomoci mesta začína s výstavbou nového oficiálneho softbalového areálu v priestoroch Základnej školy na Bottovej ulici; 2011 – klub končí prvú hraciu sezónu na svojom novovybudovanom ihrisku tromi titulmi majstrov Slovenska v kategóriách žien, žiačok a slowpitchu a druhým miestom v spojenej kadetsko-juniorskej kategórii; 2012 – znova získavame tri tituly majstrov Slovenska v kategórii žien, žiačok a slowpitchu. Pridávame 2. miesto kadetiek v slovenskej lige i v moravskosliezskej lige a 3. miesto nášho B-tímu žiačok. Tím žien získava pekné 6. miesto na finálovom turnaji PEM v Ostrave.

STOLNÝ TENIS

Stolný tenis, hovorove pingpong, je druh športu, pri ktorom je snahou hráča zahrať loptičku ponad sieťku na špeciálnom stole tak, aby jej vrátenie spôsobovalo ťažkosť súperovi, prípadne ju nemohol vrátiť. Stolný tenis patrí medzi najrýchlejšie športové hry na svete, učí mať rýchly odhad hernej situácie a jej okamžité riešenie najvhodnejším herným spôsobom. Stolný tenis je individuálny šport hraný v halách špeciálne na to určených, ale aj v klasických krytých halách, kde sa dajú rozmiestniť stoly na hru.

OSOBNOSTI

Dobiš, Vít

11. 7. 1947 Trnava-Modranka

Stolnotenisovému čaru malej loptičky privoňal ešte ako miništrant na fare v Modranke. Pravidelne začal hrať až v trinástich rokoch po vybudovaní novej základnej školy v Modranke. Registrovaný je od 15 rokov, najskôr v Slávii Trnava, počas vojenčiny v Trenčianskej Teplej a Vyškove u Brna. Po vojenčine to bol Slavoj Trnava a od roku 1970 zakotvil natrvalo v Hlohovci, kde súťažne hrával za Drôtovňu 30 rokov až do svojej šesťdesiatky. Ako hráč viac sezón hrával aj najvyššiu slovenskú súťaž (celoštatnú 2. ligu), v slovenskom rebríčku bol najvyššie na 20. mieste. Viacero úspechov dosiahol v celoštatných odborárskych súťažiach za Drôtovňu Hlohovec. V bohatej funkcionárskej práci zastáva od roku 1974 až doteraz post sekretára Západoslovenského (krajského) stolnotenisového zväzu. Okrem toho je už viac rokov aj sekretárom Okresného stolnotenisového zväzu v Trnave. Aktívne sa zapája aj do diania v slovenskom stolnom tenise ako člen komisií (ŠTK, DK SSTZ). Po skončení aktívnej hráckej činnosti sa viac zapája do rozhodcovskej práce (licencia A), je tiež držiteľom trénerskej licencie B. Za zásluhy v rozvoji stolného tenisu získal viacero ocenení a poďakovaní.

Dugovič, Alojz

6. 6. 1932 Čífer

V roku 1949 bol majstrom Slovenska v dvojhre, v sezónach 1955/56 a 1956/57 mu patrila tretia priečka v slovenskom stolnotenisovom rebríčku v dvojhre, v roku 1957 bol finalistom majstrovstiev

Slovenska v dvojhre a rok neskôr finalistom v štvorhre spoločne s Moravčíkom. Oddiely, ktoré postupne reprezentoval: ŠK Čífer, ŠK Poštári Bratislava, Dynamo Bratislava, TJ Spoje Bratislava, Slavoj Druotechna Bratislava, TJ Spoje Bratislava.

Glasa, Ľudovít

13. 11. 1929 Čífer – 1. 5. 1996 Bratislava

Popredný slovenský stolný tenista dynamického útočného obojstranného spôsobu hry s rýchlou pohybovou reakciou a vôľovými vlastnosťami. V r. 1946 sa stal majstrom ČSR v dvojhre dorastencov a v r. 1947 majstrom

Slovenska v dvojhre dorastencov. Na celoštatnom turnaji v Piešťanoch v tom istom roku získal s Pavlom Remom striebro vo štvorhre. V roku 1953 sa stal majstrom Bratislavského kraja. O rok neskôr získal ako člen družstva Dynamo Spoje Bratislava zlato na športových hrách poštárov ČSR. V roku 1956 sa na celoštatnom turnaji v Prešove umiestnil na druhej priečke. V r. 1958 vybojoval s Harvanovou titul na turnaji v Trnave. V rokoch 1960 – 1965 pôsobil ako tréner v klube Spoje Bratislava, kde sa neskôr stal správcom haly. Patril k elite slovenského stolného tenisu svojej doby. Člen oddielov ŠK Sokol Čífer (1945 – 1952), Dynamo Spoje Bratislava, neskôr Spoje Bratislava (1953 – 1990).

Hulín, Jozef

7. 9. 1937 Trenčín

Do Hlohovca prišiel v roku 1962, od roku 1964 až do roku 1991 bol predsedom TJ Drôtovňa a stolnotenisevského oddielu. Pod jeho vedením sa Hlohovec okrem hádzanej a džuda dostal aj do povedomia vyznávačov celulóidovej loptičky na celoslovenskej úrovni. V Hlohovci sa uskutočnili viaceré majstrovstvá Slovenska i ČSSR. Zaslúžil sa o usporiadanie medzinárodných majstrovstiev ČSSR a medzištátnych stretnutí v Hlohovci v 80. rokoch. Aktivne hrával krajské súťaže a viac rokov i slovenskú národnú ligu. Ako hráč dosiahol viacero úspechov v celoštátnych súťažiach odborárov. Úspešne si počínal aj ako tréner hlohovského dievčenského stolného tenisu. Jeho dcéra Janka získala viacero medailí, najcennejšia bola zlatá na M ČSSR v miešanej štvorhre dorastu. Ako športový funkcionár získal viacero ocenení.

Kokeš, Ľubomír

16. 11. 1959 Hlohovec

Pod vedením otca začal svoj stolnotenisevský talent rozvíjať od svojich piatich rokov. V rokoch 1970 – 1972 získal šesť titulov majstra Slovenska žiakov, reprezentoval Slovensko a ČSSR v mládežníckych kategóriách. V roku 1988 sa stal majstrom Slovenska v dvojhre. V ročníku 1983/1984 bol najlepším hráčom 1. celoštátnej ligy. Vynikal útočnou hrou založenou na obojstranných dražových topspinových úderoch s účinnými blokmi. Kvalitné podanie a bohaté zápasové skúsenosti mu priniesli množstvo medailových umiestnení na celoštátnej úrovni. Ešte stále aktívny extraligový hráč ŠKST Bratislava a tréner hrával v oddieloch Drôtovňa Hlohovec, Calex Zlaté Moravce, Dukla Týništie nad Orlicí (vojenčina), VP Frýdek-Místek, Hutné montáže Ostrava, Strojár Malacky, SV Schwechat (Rakúsko), Wiener Sportklub (Rakúsko), ŠKST Bratislava, MSK Malacky.

Kokeš, Timotej

12. 5. 1930 Hlohovec

Všestraný športovec, ktorý zostal vždy verný Fraštáku. Hrával futbal, venoval sa cyklistike,

stolnému tenisu, ktorý je jeho koníčkom doteraz. Vo farbách Drôtovne získal mnohé medailové úspechy najmä v odborárskych súťažiach. Timotko, ako ho známi nazývajú, akoby ani nestarol, ba práve teraz v zrelom dôchodcovskom veku zožína väčšie úspechy než za mlada. Je päťnásobným majstrom Slovenska veteránov v kategórii nad 70 rokov. Dlhé roky sa venoval aj svojmu druhému koníčku – kynológii (výcvik strážnych psov).

Lackovič ml., Ján

12. 12. 1957 Hlohovec

Tréner štvornásobného zlatého medailistu z paralympijských hier v stolnom tenise (súťaž jednotlivcov Atény 2004, súťaž družstiev Peking 2008, súťaž jednotlivcov Londýn 2012, súťaž družstiev Londýn 2012), držiteľ striebornej medaily (súťaž družstiev Atény 2004), majster sveta (súťaž družstiev 2010), desaťnásobný majster Európy (v súťaži jednotlivcov 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009 a v súťaži družstiev 2005, 2007, 2009, 2011). Zúčastnil sa na štyroch paralympských hrách (Sydney, Atény, Peking, Londýn). Stolnému tenisu sa venuje od svojich piatich rokov. Je členom KST Hlohovec, za ktorý hral do roku 2010 v druhej lige. V súčasnosti je na hostovaní v klube pri III. ZŠ Hlohovec. Od roku 1998 sa venuje stolnému tenisu postihnutých športovcov. V rokoch 2000 až 2008 bol reprezentačným trénerom. Dnes robí asistenta reprezentačnému trénerovi.

Majerčíková-Marčeková, Viera

2. 5. 1982 Dunajská Streda

Na základe medailových umiestnení v kadetských a juniorských súťažiach na Slovensku a v zahraničí sa stala členkou stolnotenisevej reprezentácie SR, postupne kadetského, juniorského a napokon aj ženského družstva.

Medzi jej najväčšie úspechy patrí zisk titulu

majsterky SR vo dvojhre žien v r. 2008, 2009 a 2010, vo štvorhre spolu s Valentinou Popovovou v r. 2000 a so Zuzanou Poliačkovou v r. 2003 a 2005. V mládežníckych kategóriách sa stala majsterkou SR v dvojhre junioriek v r. 1997, vo štvorhre kadetiek so Zuzanou Šándorovou v r. 1994 a v miešanej štvorhre s Petrom Ághom v r. 1995. Ako členka reprezentačného družstva žien SR sa zúčastnila viacerých ME a MS. V individuálnych kategóriách bolo jej najväčším úspechom osemfinále v miešanej štvorhre s Petrom Šeredom na ME v talianskom Courmayeuri v r. 2003. Na rovnakom podujatí sa ako členka družstva žien umiestnila na 10. priečke. Počas vysokoškolského štúdia sa stala dvakrát akademickou majsterkou SR (2004 a 2006). Ako členka družstva pomohla k zisku titulu majstra SR tímu Plastika Nitra v roku 1999 a ŠKST Topoľčany 2001. Počas pôsobenia v belgickom Virtone sa tamojšie družstvo žien stalo majstrom Belgicka dva roky za sebou (2007 a 2008). Členka oddielov DAC Dunajská Streda (1989 – 1998), Plastika Nitra (1998 – 2000), ŠKST Topoľčany (2000 – 2001), SZAC Szekszárd (2001 – 2006), TTC Citibank Virton (2006 – 2008), SST Euromilk Dunajská Streda (2008 – 2009), TTC Villach (2009 – 2011) a Dunajská Streda (2011 – súčasnosť).

Peko st., Štefan

27. 11. 1947 Trnava

Hráč topspinovej generácie Trnavy, člen družstva dorastencov, ktoré v r. 1963 získalo striebro na majstrovstvách ČSSR v stolnom tenise. V tomto období sa svojimi výkonmi zaradil do širšieho výberu dorastencov

ČSSR. Na majstrovstvách SR dorastu v r. 1965 postúpil do finálových bojov vo všetkých kategóriách a získal jednu zlatú a dve strieborné medaily. S družstvom mužov Lokomotívy Trnava zvíťazil v najvyššej slovenskej súťaži v sezóne

1964/65. V nasledujúcich dvoch sezónach zvíťazil ako vojak ZVS v rovnakej súťaži s družstvom ČH Malacky. V r. 1986 oživil stolnotenisový oddiel Spartak TAZ Trnava. Pod jeho vedením vyhralo v r. 1996 družstvo dorastencov 1. dorasteneckú ligu a získalo titul majstra SR. Od r. 2001 pôsobí ako predseda sekcie stolného tenisu SAŠŠ. Na majstrovstvách sveta škôl v r. 2006 a 2008 priviedol družstvá dievčat SR k bronzovým medailám. V r. 2007 viedol so ziskom dvoch strieborných a dvoch bronzových medailí úspešný výber SR na európskej mládežníckej olympiáde v Belehrade. Za dlhoročnú prácu v oblasti športu dostal niekoľko významných uznaní: V r. 1999 ocenenie MOV za podporu olympizmu v SR a diplom Krajského útvary SZTK za aktívny podiel v rozvoji telovýchovy a športu v Trnavskom kraji; v r. 2000 čestné uznanie SSTZ za zásluhy o rozvoj slovenského stolného tenisu; v r. 2007 od podpredsedu vlády SR a ministra školstva SR Jána Mikolaja Malú medailu sv. Gorazda za celoživotnú prácu na úseku školstva a telovýchovy a v roku 2012 Pamätnú medailu predsedu TTSK.

Peko, Ivan

17. 9. 1978 Trnava

Začínal s futbalom, no ako deväťročný presedlal na stolný tenis, ktorému sa odvtedy venuje nepretržite. Jeho najväčším úspechom bolo víťazstvo v 1. dorasteneckej lige v r. 1996 (Halás, Peko,

Kučera, Vyskoč), čím družstvo zároveň získalo aj titul majstra SR. V mládežníckych kategóriách viackrát bol viackrát majstrom Západoslovenského kraja a okresu Trnava. Na akademických majstrovstvách SR v r. 2001 získal bronzovú medailu vo štvorhre. Na európskom mládežníckom olympijskom festivale EYOF 2003 v Paríži viedol družstvo dievčat, v sezóne 2004/05

zastával funkciu trénera reprezentačného výberu junioriek SR. Od r. 1999 sa venuje výchove mládeže v KST Viktória Trnava, kde i pod jeho vedením vyrástli medailisti ME juniorov, majstrovstiev SR, Slovenského pohára a ďalších významných podujatí Denisa Malá, Tatiana Sekerová, Mária Hrubšová, Štefan Peko najml., Tatiana Kukulíková, Zuzana Peková a iní. Po absolvovaní diaľkového štúdia trénerov I. triedy so zameraním na stolný tenis získal v r. 2005 trénerskú licenciu A. Od roku 2009 je členom komisie mládeže Slovenského stolnotenisového zväzu. Je autorom stolnotenisovej publikácie Celuloid na trnafaských stoloch 1926 – 2011.

Sidó, Ferenc

18. 4. 1923 Pata – 6. 2. 1998 Budapešť

Narodil sa v Pate, kde prežil aj detstvo. Po odchode do Bratislavy sa začal v saleziánskom ústave v Ružinove venovať stolnému tenisu a už ako 15-ročný získal titul dorasteneckého majstra Slovenska. V roku 1938 sa

presťahoval do Budapešti, kde sa stal popredným reprezentačným hráčom Maďarska. V rokoch 1948 a 1949 sa stal majstrom sveta miešaných dvojíc a o rok neskôr bol svetovou jednotkou v štvorhre. V roku 1952 získal s maďarským družstvom svetové prvenstvo a o ďalší rok slávil svoj najväčší triumf – stal sa v Bukurešti majstrom sveta v dvojhre, štvorhre aj v miešanej hre. Za svojej aktívnej činnosti získal na MS 26 medailí (9 – 9 – 8) a na ME štyri (3 – 1 – 0). Svoju rodnú obec pravidelne navštevoval a zvykol tu odohrať so svojimi zverencami (Jónyér, Klampár, Gergely) exhibičné zápasy. Pata mu udelila Čestné občianstvo a od roku 2001 sa tu každoročne hráva stolnotenisový turnaj pod názvom Memoriál Ferenca Sidóa. V roku 1995 bol Sidó uvedený do svetovej Siene slávy stolného tenisu.

Tencer, Ľubor

28. 6. 1947 Nová Baňa

Vďaka viacerým titulom majstra SR a medzinárodným víťazstvám sa stal najúspešnejším stolným tenistom Trnavy a zaradil sa medzi najlepších hráčov Slovenska v období rokov 1964 – 1975.

Tituly majstra Slovenska

v dvojhre dorastencov vybojoval v r. 1965, u mužov v r. 1968, 1970 a 1972, vo štvorhre s Viliamom Polakovičom v r. 1968, s Vladimírom Mihočkom v r. 1969 a 1970. V tom istom roku sa stal víťazom Dunajského pohára, keď vo finále porazil Vladimíra Mika. Stal sa víťazom medzinárodného Turnaja duklianskych hrdinov v Prešove v dvojhre v r. 1970 a 1971 a celoslovenského turnaja v Trnave v r. 1968, 1969 a 1971. Na medzinárodnom univerzitnom turnaji v Bukurešti v r. 1971 (od r. 1973 akademické MS) získal ako člen družstva ČSSR s Jaroslavom Kunzom a Jiřím Bendom striebro. V tom istom roku sa na medzinárodných majstrovstvách Fínska v dvojhre mužov dostal do semifinále a s Viliamom Polakovičom dokonca zvíťazili v súťaži štvorhier. Víťazom najvyššej československej ligy sa stal ako člen družstva Strojár Malacky spolu s Vladimírom Mihočkom st., Antonom Mihálom a Dušanom Jančím v sezóne 1974/75. V mládežníckych kategóriách patrila s partiou spoluhráčov z trnavskej Lokomotívy k najlepším na Slovensku, čo potvrdzuje i získanie striebra na majstrovstvách ČSSR v r. 1963.

Vími, Roland

21. 6. 1969 Dunajská Streda

Ziskom bronzovej medaily na MS 1991 v súťaži družstiev, titulu majstra SSR a ČSSR v dvojhre mužov 1989, majstra ČSFR v miešanej štvorhre s Jarmilou Mihočkovou 1990, majstra SSR vo štvorhre mužov s Milanom

Grmanom 1987, majstra SSR v miešanej štvorhre s Jarmilou Mihočkovou 1988 a účasťou na OH 1992 sa Roland Vími stal najúspešnejším stolným tenistom Trnavského kraja. Je trojnásobným víťazom superligy (1989 Lokomotíva Bratislava, 1994 ŠKST Bratislava, Kiskunfélegyháza). Člen oddielov: Dunajská Streda (1977 – 1985), Lokomotíva Bratislava (1985 – 1989), Strojár Malacky (1989 – 1991), zahraničie (1991 – 1993), ŠKST Sporiteľňa Bratislava (1993 – 1994), Kiskunfélegyháza (1994 – 1995), Hirocem Malacky (1995 – 1996), Elektromos Győr (1997 – 1998), Dynamo Komárno (1998 – 1999), Mávepcell – Celldömölk (1999 – 2007), Gasto Galanta (2007 – 2008), Poľnohospodár Trhová Hradská (2008 – 2012), SK Vydrany (2012).

KLUBY

Stolný tenis v kraji

1926 – Zmienka o pravdepodobne prvom zorganizovanom stolnotenisovom podujatí v Trnave.

1956 – Prvý ročník stolnotenisového turnaja o Putovný pohár oslobodenia Trnavy Červenou armádou. Víťazmi sa stali František Tokár a Emília Harvanová-Butzová. Turnaj bol druhým najstarším na Slovensku po prešovskom turnaji o Pohár duklianskych hrdinov.

1963 – Družstvo dorastencov v zložení Ľubor Tencer, Štefan Peko a Rudolf Pšurný

dosiahol jeden z najväčších úspechov Trnavy, keď v Topoľčanoch vybojovalo striebro na majstrovstvách ČSSR družstiev dorastencov v stolnom tenise. Títo chlapci boli jedni z prvých, ktorí si na Slovensku osvojili mimoriadne účinný útočný úder s vrchnou rotáciou, tzv. topspin. Právom ich môžeme nazvať hráčmi „topspinovej generácie“ Trnavy.

1991 – Družstvo stolných tenistov ČSFR, ktorého členom bol Roland Vími, vybojovalo na MS v japonskej Čibe historickú bronzovú medailu. Za tento úspech Roland Vími, Petr Korbel a tréner Přemysl Fulín prevzali cenu pre najúspešnejší kolektív ČSFR a slovenská časť kolektívu získala aj titul najúspešnejšieho kolektívu Slovenska za r. 1991.

1997 – Z dôvodu nového územného delenia stolnotenisových zväzov vznikol Krajský stolnotenisový zväz Trnava, ktorého prvým predsedom bol zvolený Štefan Peko.

1998 – V Piešťanoch zorganizovaný prvý ročník medzinárodného stolnotenisového turnaja telesne postihnutých Slovakia Open 1998.

2006 – Z iniciatívy prednostu Krajského úradu v Trnave Lászla Biróa bol zorganizovaný prvý ročník Letného pohára prednostu Krajského úradu a predsedu Trnavského samosprávneho kraja v stolnom tenise. Víťazstvo si vybojovalo družstvo Holíča.

2007 – V kultúrnom dome v Špačinciach sa 15. mája uskutočnilo stolnotenisové exhibičné stretnutie svetoznámej dvojice Milan Orłowski – Jindřich Panský.

2011 – Pri príležitosti 85. výročia prvej zmienky o stolnom tenise v Trnave spracovaná stolnotenisová publikácia Celuloid na trnavských stoloch 1926 – 2011 (autor Ivan Peko).

ŠKST Gabčíkovo

Športový klub bol založený v roku 1958. V rokoch šesťdesiatych a sedemdesiatych bojoval v okresných majstrovstvách. Dlhodobým predsedom a motorom klubu je Ferenc Heizer, ktorého nezištnou prácou klub trvale dosahoval veľmi dobré výsledky a taktiež venoval značnú pozornosť výchove mládeže a dorastencov.

Telovýchovnou jednotou bolo neskôr vytvorené športové centrum a stolnotenisevé aktivity začalo navštevovať veľa mladých športovcov. Dorastenecký oddiel sa dopracoval až do 2. ligy majstrovstiev kraja. Mimoriadne úspešné boli najmä deväťdesiate roky. Neskôr, v období r. 2001 – 2003, mužstvo A účinkovalo v 1. lige majstrovstiev kraja a mužstvo B o súťaž nižšie.

ŠK Vydrany

Stolnotenisevý klub bol vo Vydranoch založený v r. 1967 a fungoval pod názvom TJ Družstevník Vydrany. Od r. 1994 sa stolnotenisevý oddiel odčlenil od TJ a založil samostatný klub pod názvom Stolnotenisevý klub Vydrany (SK Vydrany). Vrcholom úspechov bol súťažný ročník 1993/1994, keď sa klub prebojoval do 1. celoštátnej ligy. Klub účinkoval v r. 1996 aj v Európskom pohári TT InterCup, kde postúpil medzi najlepších 16 družstiev. Pod taktovkou predsedu klubu Jozefa Kmeťa, ktorý od r. 1980 klub vedie, má súčasný mužský stolný tenis vo Vydranoch svoje stabilné miesto. Klub má tri družstvá mužov a jedno družstvo žiakov.

Prvé družstvo mužov účinkuje od r. 2012/13 v extralige, družstvo žiakov vyhralo v r. 2012/13 2. ligu a postúpilo do 1. ligy majstrovstiev kraja. Veľmi dobrá je spolupráca s dunajskostredským klubom, ktorého hráči často štartujú za ŠK Vydrany. V klube sa vystriedalo viac domácich i zahraničných popredných stolných tenistov, menovite: Tibor Lichtblau, Jozef Bardoň, Tibor Nagy, Attila Török, Richard Kmeť, Aladár Kardos, Robert Krajčík, Andrej Bardoň, Roland Vími, Zsolt Kriston,

Péter Muskó. Výchove mládeže sa v klube venuje jeho nestor Aladár Kardos, ktorý je stále i aktívnym hráčom.

Galanta

V najlepších časoch galantského stolného tenisu mal klub meno STK Spartakus – Alkatec Galanta. Klub zorganizoval v Dome športu v Galante v r. 1987 prvý ročník turnaja O cenu Galanty. Víťazom sa stal Ladislav Horváth. Ďalšie ročníky boli už organizované v športovej hale, odohralo sa ich celkovo trinásť. Na turnaji s obľubou štartovali hráči Trnavského, ale i ďalších okresov. Vtedy sa hrávala v mestskej športovej hale najvyššia slovenská liga. Spartacus v športovej hale v r. 1994 zorganizoval kombinovanú exhibíciu stolného tenisu za účasti hráčov ako Cen-Cen Pin, Tibor Klampár, Zsolt Kriston a Roland Vími, kulturistiky a silového trojboja. Za Galantu v tom čase hrali Jozef Wiltschka, Erik Illáš, Martin Grežo, Peter Óvary, Dalibor Jahoda. Vtedy od 96. do 98. boli v Galante tribúny vždy zaplnené. Galanta sa aj v superlige stretávala s mimoriadne silnými tímami, v ktorých hrali napr. Werner Schlager, majster sveta z r. 2003 a ďalší. Súčasný tím je GASTO Galanta. Spartakus sa z finančných dôvodov rozpadol. Ešte nie je taký slávny, ale tréner Jozef Wiltschka sa snaží mládež dostať ďaleko. Jeho cieľom je minimálne slovenská extraliga.

Slavoj Sládkovičovo

História stolného tenisu v Sládkovičove sa začína v rokoch 1950 – 1960. Silvester Ondrejkovič usporiadal exhibičné stretnutie s bývalým majstrom sveta Františkom Tokárom, ktoré sa uskutočnilo v miestnom kaštieli. Tam sa vlastne začal formovať budúci stolnotenisevý oddiel, v r. 1965 bolo družstvo mužov na čele so Silvestrom Ondrejkovičom prihlásené do súťaže pod názvom Slavoj Sládkovičovo. Postupne sa oddiel rozrastal, pribudlo družstvo B. V r. 1977, po výstavbe novej telocvične, nastal v Sládkovičove rozmach stolného tenisu. V spolupráci s pionierskym domom, neskôr centrom voľného času, vyvíjal aktivity krúžok stolného tenisu. Ten je aktívny až dodnes na

1937 – Otvorenie majstrovstiev Trnavy v priestoroch TTO Oratórium Trnava v sále súčasného Arcibiskupského paláca Mariánum na Hollého ul.

1955 – Zmiešané družstvo Križovian ako majster ČSSR v rámci DŠO Sokol, zľava Antónia Polláková, Mária Šajbidorová, Františka Hrušková, Vladimír Ohrablo, Peter Belica, Vít Haršányi, Milan Benkovský, vedúci družstva Augustín Furko, predseda Stolnotenisevského zväzu ČSSR v rámci DŠO Sokol Josef Vaškeba

čele s vedúcim trénerom Emilom Dovalovszkim. Stolní tenisti Sládkovičova počas vianočných sviatkov v r. 1977 zorganizovali 1. ročník tradičného Vianočného turnaja. Jedným z najväčších klubových úspechov bol postup do 1. ligy v sezóne 2007/2008. Stolnotenisový oddiel má v súčasnosti tri družstvá dospelých a jedno družstvo žiakov.

KST Hlohovec

Stolný tenis sa začal presadzovať v Hlohovci v 40. rokoch minulého storočia. I napriek viacerým exhibičným stretnutiam sa nepodarilo stolnému tenisu v Hlohovci trvalejšie udomáčniť. Až začiatkom 50. rokov sa sformovala nová generácia hráčov ako Jozef Libant, Timotej Kokeš, Jozef Púš, Ľudovít Nagy, Juraj Wolitzer a iní. Títo mladíci v sezóne 1951/52 hrali v dresoch Hlohovca po prvýkrát organizovanú súťaž. Družstvá Hlohovca hrali pod rôznymi názvami: Sokol, Červená hviezda, Lokomotíva, Slovakoarma, Mier, Drôtovňa, KST Zentiva. V sezóne 1971/72 si muži Drôtovne vybojovali postup do 1. SNL (slovenská národná liga). Veľkým úspechom hlohovského ženského stolného tenisu bola určite účasť v 1. SNL v r. 1989 – 1991, keď dokonca družstvo vybojovalo tretiu priečku. Od r. 1993 je stolnotenisový klub pravidelným usporiadateľom obľúbeného Vianočného turnaja organizovaného na počesť dlhoročného hlohovského stolného tenistu Ctibora Kopániho.

MTJ Piešťany-Moravany nad Váhom

Rozvoj športu v kúpeľnom meste úzko súvisel s výstavbou a rozvojom kúpeľov. Tie poskytovali liečebné procedúry spojené s pestovaním vhodných športov ako plávanie, tenis, stolný tenis a golf. Po oslobodení prišlo k mimoriadnemu rozmachu stolného tenisu. Stolnotenisový klub bol ustanovený začiatkom r. 1946, prvým predsedom sa stal Pavol Kováč. Hráči dosahovali kvalitné výsledky, preto návštevnosť 300 – 350 divákov na zápasoch nebola vo veľkej sále Kursalónu žiadnou zriedkavosťou. V r. 1972 bola zriadená Mestská stolnotenisová liga trojčlenných družstiev. Pod vedením Márie

Pillárovej a Zity Žiakovej vznikol v r. 1992 Športový klub vozičkárov. ŠK každoročne organizuje medzinárodné podujatie Slovak Open telesne postihnutých, ktoré za posledné roky nadobudlo úctyhodné rozmery. Najlepším výsledkom dosiahnutým po r. 2000 bol zisk piateho miesta v 1. lige mužov v sezóne 2004/05. V mládežníckych kategóriách sa formovala silná generácia hráčov: majster Slovenska v dvojhre najmladších a mladších žiakov Michal Stehlík, Katarína Behúlová, Zuzana Biskupičová, Martin Malast, Marek Levčík, Marek Lulovič a ďalší.

Dunajská Streda

Stolnotenisový klub v Dunajskej Strede bol založený dňa 5. júla 1936 pod názvom LASZ. Postupne sa z neho vyvinul jeden z najúspešnejších klubov Československej republiky, neskôr samostatného Slovenska. Najväčšie úspechy začali hráči klubu dosahovať po roku 1978. Ženy postúpili do najvyššej celoštátnej súťaže, niekoľko sezón štartovali aj v medzinárodnej Superlige a dodnes patria medzi popredné družstvá Slovenska. Z mládežníckej základne klubu vzišlo viacero medailistov významných medzinárodných podujatí: Roland Vími vybojoval na MS 1991 v japonskej Číbe bronz v družstvách, na ME juniorov a kadetov sa presadili Tibor Nagy, Szilárd Csölle, Zuzana Šándorová, Viera Marčeková a Dajana Filistovová. Výraznou postavou klubu je Viera Majerčíková-Marčeková, ktorá je dlhoročnou reprezentantkou klubu a Slovenskej republiky, držiteľka troch titulov majsterky SR v dvojhre žien.

Okrem hráckych úspechov na vysokej úrovni reprezentovali klub i jeho funkcionári. Dlhoročný predseda klubu Štefan Horváth zastával dokonca v rokoch 1980 – 1983 a 1986 – 1989 funkciu predsedu Slovenského stolnotenisového zväzu. Od roku 1990 na čele klubu stojí Vladislav Kmeť, ktorý je zároveň i aktívnym medzinárodným rozhodcom. Tréner družstva žien Richard Kmeť bol istý čas i reprezentačným trénerom kadetiek SR. V súčasnosti klub pôsobí pod názvom Stredisko stolného tenisu (SST) Euromilk Dunajská Streda.

STK Horné Orešany

Pri športovom klube Horných Orešian vznikol v r. 1929 i jeho stolnotenisový odbor. Obdobie najintenzívnejšieho výkonnostného rastu nastalo po r. 1979, kedy základ hráčskeho kádra tvorili Igor Kučera, Miroslav Rábara, Miloš Kormúth, Rudolf Benovič, Peter Vermeš a Pavol Püšpöky. V r. 1987 družstvo mužov vybojovalo víťazstvo v majstrovstvách okresu a postúpilo do 2. triedy majstrovstiev kraja. V skromných podmienkach sa na chodbe ZŠ vypracovalo družstvo žiakov, ktoré v zložení Marek Pavlík, Ľuboš Krupanský, Peter Demo a Peter Mišo vyhralo majstrovstvá okresu. Marek Pavlík sa v dvojhre mladších žiakov dokonca stal majstrom okresu pre r. 1991. Dňa 2. novembra 1995 vznikol klub STK Horné Orešany, ktorý pracoval pod vedením predsedu Igora Kučeru a tajomníka Jána Krupanského. V r. 2007 sa klub presťahoval zo školskej telocvične späť do kultúrneho domu. STK v spolupráci s farským úradom v r. 2008 zorganizoval prvý ročník Vianočného turnaja pre neregistrovaných hráčov, ktorý sa stal mimoriadne obľúbeným. Ročník 2009/10 predstaval pre stolný tenis v Horných Orešanoch výraznú zmenu. Družstvo sa rozrástlo o výrazné posily a v súčasnosti úspešne pôsobí v 1. lige.

OSTK Špačince

Prvé záznamy o stolnom tenise v Špačinciach sú z r. 1945. Organizovaný stolný tenis sa v Špačinciach udomácnil v r. 1950. Zápasy boli hrávané v miestnom hostinci, kde sa stolní tenisti delili o priestor s ochotníkmi. Okrem mužov obec reprezentovali i ženy. Stolnotenisový oddiel bol v tom čase veľmi aktívny, pravidelne organizoval veľkonočné a vianočné turnaje. Organizačne oddiel riadil Alojz Šulko. Po ukončení výstavby novej školy bola v r. 1976 obnovená činnosť klubu, zlepšili sa i podmienky pre stolný tenis. V r. 1994 si družstvo mužov vybojovalo postup do krajskej súťaže. Najkvalitnejšie výsledky družstvá Špačiniec začali dosahovať po r. 2003, kedy už pod názvom TJ Biogal Špačince rozšírili hráčsku základňu hráči z KST Viktória Trnava Miloš Varga, Miroslav Komorný, Alexander Balažovič,

Daniel Šulko, Peter Šimončíč, Drahomír Žiška, neskôr Juraj Lančarič. Pod organizačnou taktočkou Júliusa Zemka sa v kultúrnom dome v Špačinciach uskutočnilo v r. 2007 exhibičné stretnutie legiend svetového stolného tenisu – dvojice Milan Orłowski a Jindřich Panský. Klub od r. 2010 začal pôsobiť pod názvom OSTK Špačince.

STK Bricon Trnava

Lokomotíva, neskôr premenovaná na Bricon, bola dlhé obdobie oddielom s najvýraznejším pôsobením v rámci trnavského stolného tenisu. Postupne až do konca 90. rokov vychovávala a sústredila najvýraznejšie hráčske osobnosti Trnavy a okolia. Mimoriadnou iniciatívou sa o založenie stolnotenisového oddielu Lokomotíva v r. 1953 pričínili najmä funkcionár Štefan Jaček. V r. 1955 družstvo Lokomotívy odohralo svoj prvý medzinárodný zápas proti družstvu Rakúska, v ktorom nastúpila i majsterka sveta z r. 1937 a 1938 Gertrude Pritz. Medzi najlepších hráčov Lokomotívy a zároveň Trnavy v 50. rokoch patrili bratia Fridrich a Imrich Neitzovci, Ján Remenár a Pavel Remo.

V sezóne 1962/63 dosiaholo družstvo dorastencov jeden z najvýraznejších úspechov Lokomotívy, keď vybojovalo druhé miesto na majstrovstvách ČSSR. Medzi slovenskú špičku sa Lokomotíva vrátila začiatkom 70. rokov. V r. 1993 nastalo z dôvodu skvalitnenia mládežníckej hráčskej základne zlúčenie Lokomotívy a Spartaka, ktoré začali pôsobiť pod spoločným menom TJ Lokomotíva a od r. 1994 ako STK Bricon. Po 33 rokoch sa o zisk titulu majstra SR v súťaži družstiev dorastencov pre Trnavu postarali pod vedením Štefana Peka st. chlanci v zložení Miroslav Halás, Ivan Peko, Andrej Kučera a Andrej Vyskoč. Od r. 2005 sa na celorepublikovej úrovni začal presadzovať jeden z najúspešnejších mládežníckych hráčov Trnavy Tibor Sekera. Po 59 rokoch športových aktivít, ukončil STK Bricon Trnava v r. 2012 svoju činnosť.

1991 – Družstvo mužov ČSFR, ktorého súčasťou bol aj Roland Vími, vybojovalo na MS v japonskej Čibe historickú bronzovú medailu, zľava predseda AST ČSFR Mária Junek, Roland Vími, Milan Grman, Petr Javůrek, Tomáš Jančí, Petr Korbel, masér Ivan Dudek, tréner Přemysl Fulín

1996 – Ladislav Mádel vybojoval bronz na MS veteránov v kategórii 40 – 49 ročných v nórskom Lillehammeri

2011 – Zisk titulu majstra SR družstiev mužov pre Stavoimpex Holič, zľava Marek Klásek, Wang Yang, Martin Palček, Radek Mrkvička, Ján Skala, Ladislav Mádel

STK Maco Trnava

Klub bol v r. 1989 založený pod názvom SOU energetické. V decembri 1991 bol zaregistrovaný na Ministerstve vnútra SR už pod názvom Maco Trnava ako prvý súkromný stolnotenisový klub na Slovensku. Družstvá Maca sa pohybovali v krajských a okresných súťažiach. Po r. 2000 sa klub najmä pod vedením Ladislava Šujana čiastočne zaoberal i výchovou mladých hráčov, ktorí súťažili na regionálnej úrovni. Družstvo mužov v sezóne 2010/11 suverénne zvíťazilo v 2. lige majstrovstiev kraja a kvalifikovalo sa do 1. ligy, v sezóne 2012/13 pôsobilo dokonca v extralige a vrátilo Trnave po dvanástich sezónach najvyššiu celorepublikovú mužskú súťaž.

KST Viktória Trnava

Klub stolného tenisu Viktória vznikol v r. 1999. Zo začiatku v súťažiach dospelých pôsobili pôvodní hráči Skloplastu a mládežnícku zložku tvorili deti zo ZŠ Spartakovská. Po r. 2003 sa klub začal

venovať výlučne výchove vlastných mladých hráčov. Mládež sa svojimi výsledkami výrazne začala presadzovať na podujatiach celoštátneho a medzinárodného rozmeru. Medailové umiestnenia z majstrovstiev SR a turnajov Slovenského pohára boli pravidelnou záležitosťou Denisy Malej, Tatiany Sekerovej, no neskôr v ešte väčšej miere Tatiany Kukulkovéj, Štefana a Zuzany Pekovcov. Skvelým úspechom Denisy Malej boli dve tretie miesta na majstrovstvách sveta škôl 2006 a 2008 a bronz na ME juniorov a kadetov 2007 v súťaži družstiev. V období r. 2007 – 2010 sa klub výrazne presadzoval najmä v dievčenských súťažiach. Medzi najväčšie klubové úspechy v súťažiach družstiev patria tri bronzové priečky na majstrovstvách SR družstiev žien 2009, 2010 a 2011. V r. 2009 druhé miesto a o rok neskôr zisk titulu majstra SR družstiev dorasteniek. V individuálnych súťažiach k najväčším úspechom obdobia po r. 2010 patrí viacero víťazstiev na turnajoch Slovenského pohára a tituly z majstrovstiev SR

a významných medzinárodných turnajov. I napriek tomu, že ide o najmladší trnavský stolnotenisový klub, od svojho počiatku sa na základe dosiahnutých výsledkov zaradil medzi tie najúspešnejšie.

STO Sokol Skalica

Prvé oficiálne zmienky o stolnom tenise v Skalici sú z roku 1950, kedy Skalica hrala v I. triede záhorskej oblasti. O dva roky neskôr bola činnosť oddielu ukončená. Obnovenie prišlo až v roku 1985, kedy sa uskutočnil prvý ročník mestskej stolnotenisovej ligy. Novembrové udalosti v roku 1989 mali vplyv aj na ukončenie tejto krátkej stolnotenisovej aktivity v Skalici a činnosť stolného tenisu bola opäť utlmená. Stolnotenisové vákum sa podarilo vyplniť až v roku 1994. Práve v tejto sezóne sa podarilo postúpiť po prvý raz do krajskej súťaže. V roku 1999 klub prešiel pod TJ Sokol Skalica, kde funguje i v súčasnosti. Pribúdali hráči a bolo vytvorených niekoľko družstiev mužov i žiakov. V sezóne 2008/2009 bolo A družstvo mužov posilnené o Jána Paulusa a v tretej lige skončilo na bronzovej priečke. V nasledujúcom ročníku začali v klube pôsobiť ukrajinskí tréneri, ktorí sa starali najmä o mládežnícku zložku oddielu. Stolný tenis si najmä zásluhou „hnacieho motora“ v podobe Mariána Kubányiho udržiava už niekoľko rokov stabilne veľmi slušnú úroveň.

Stavoimpex Holíč

Stolnotenisový oddiel Stavoimpex holíč vyhral slovenskú 1. ligu v sezóne 2006/2007 a vybojoval si účasť v celoštátnej extralige. Pre ročník 2008/2009 sa stolnotenisový oddiel značne posilnil a v extralige skončil na druhom mieste. Úspech dosiahlo aj družstvo dorastencov, ktorí skončili na druhom mieste. V tej istej sezóne Martin Palček vybojoval celkové prvenstvo v Slovenskom pohári.

V ročníku 2009/2010 sa pod taktovkou Ladislava Máдела družstvá dorastencov a mladších žiakov stali majstrami SR. Zatiaľ najúspešnejšou

bola sezóna 2010/2011, keď sa seniori v zostave Wang Yang, Radek Mrkvička, Marek Klásek, Valentín Baženov a Martin Palček stali majstrami Slovenska. Stavoimpex Holíč dlho bojoval o postup do Pohára majstrov európskych krajín, nakoniec však skončil na 17., čiže prvom nepostupovom mieste.

V sezóne 2011/2012 skončil v medzinárodnej superlige na 4. mieste, keď prehral s účastníkom Pohára majstrov európskych krajín SVS Niederösterreich najtesnejším rozdielom. Hráči Holíča počas letných mesiacov pravidelne štartujú v Pohári predsedu Trnavského samosprávneho kraja, od 1. ročníka, ktorý sa konal v roku 2006, vyhrali všetky doterajšie tituly.

2004 – Ivan Peko, ako reprezentačný tréner SR, a Lenka Kmotorková na MS juniorov v japonskom Kobe

STREĽBA

Športová strelba je športová disciplína, pri ktorej strelci za pomoci strelných zbraní zasahujú cieľ. Športová strelba je vykonávaná krátkymi strelnými zbraňami (revolvery, pištole, predovky), dlhými strelnými zbraňami (brokovnice, gulovnice, vzduchové pušky a i.) alebo mechanickými zbraňami (luky, kuše). Brokové disciplíny sa delia na trap, double trap, americký trap a skeet. Disciplíny z gulových zbraní sa delia podľa kalibru a zbrane, počtu rán a vzdialenosti terča. Vzduchové disciplíny sa delia podľa postoja pri strelbe a druhu zbrane.

OSOBNOSTI

Barteková, Danka

19. 10. 1984

Ako malá skúšala plávanie, neskôr sa začala aktívne venovať hre na klavíri. Strelba ju začala zaujímať v roku 1998, keď ju na strelnicu spolu so sestrou Lenkou priviedol otec. Trénovať začala s Jurajom Sedlákom, ktorý ju

vedie dodnes. Prvé úspechy sa dostavili už v roku 2000. Splnila reprezentačný limit pre ženskú kategóriu, v roku 2001 získala prvú medailu na majstrovstvách sveta juniorov v Káhire. Začínala ako členka streleckého klubu Cardinal Malženice pod vedením svojho otca spolu s ďalšími nádejnými mladými strelcami. Neskôr zmenila klubové pôsobenie, prešla pod ŠKP Trnava. Od roku 2012 je členkou ŠKP Bratislava. Je členkou Strediska štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR (od r. 2001), kde od roku 2003 pôsobí ako zamestnankyňa vo funkcii profesionálna strelkyňa-inštruktorka. Jej najväčšie úspechy sa spájajú s olympijskými hrami.

V Pekingu 2008 obsadila 8. miesto, v Londýne 2012 získala bronzovú medailu. Ako juniorka si vystrelila štyri medaily, po dve z majstrovstiev Európy i sveta. Po prestupe do seniorskej kategórie v roku 2005 získala prvú medailu z majstrovstiev sveta – bronzovú. Od roku 2005 už má v zbierke 19 cenných kovov z majstrovstiev sveta, Európy, olympijských hier a z akademických súťaží. V roku 2008 na ME v Nikózii vyrovnala vtedajší svetový rekord v kvalifikácii (74/75) a vytvorila nový svetový finálový rekord (99/100). Absolútny výsledok 100 terčov strelila na Memoriáli Michala Sedláka v roku 2011. Je aktívna v oblasti športovej diplomacie. Počas olympijských hier v Londýne kandidovala do komisie športovcov Medzinárodného olympijského výboru a bola zvolená za jej členku. V súvislosti s touto funkciou figuruje aj v domáчих štruktúrach ako členka Výkonného výboru Slovenského olympijského výboru ex officio a členka komisie športovcov SOV na Slovensku.

Baxa, Ladislav

16. 10. 1940

Ako žiak na základnej škole v Budmericiach sa venoval hádzanej. Absolvoval množstvo súťaží a podarilo sa mu prebojovať až na majstrovstvá Československa. Bol vo výbere najlepších hráčov Slovenska

a dostal sa až na sústredenie reprezentantov Československa. Pôsobil v kluboch Slovan Bratislava a Dukla Bratislava. Od mladosti mal blízko k poľovníctvu a zbraňam, v roku 1966 zložil aj poľovnícke skúšky. Ako súťaživý typ sa začal strelbe venovať i športovo. Od pretekov na okresnej úrovni postupoval cez oblastné majstrovstvá, majstrovstvá ÚV SPZ a majstrovstvá Slovenska až po majstrovstvá Československa. V roku 1969 v Brne obsadil 6. miesto. Odvtedy sa kvalifikoval na majstrovstvá Československa každý rok. V roku 1978 boli spolu s Branislavom

Slamkom zaradení do reprezentácie ako jediní Slováci. Za strelecké úspechy dostal v roku 1985 ocenenie zaslúžilý majster strelby. Športovej strelbe sa venuje v kategórii veteránov dodnes.

Benkovský, Marcel

9. 3. 1972 Trnava

Reprezentant Slovenska v strelbe na asfaltové terče. Už ako žiak na základnej škole v Zelenči a neskôr na strednej škole v Trnave prejavil veľký záujem o športovú strelbu z brokových zbraní. Po skončení štúdií sa stal

inštruktorom športovej strelby v Stredisku vrcholového športu Fénix v Trnave. Počas svojej športovej kariéry sa venoval predovšetkým disciplinám trap, double trap a univerzálny trap, v ktorých viackrát reprezentoval našu krajinu na majstrovstvách sveta a Európy, ako aj na svetových a európskych pohároch. Za jeho najväčší úspech možno považovať víťazstvo v Európskom pohári. Na majstrovstvách SR v rokoch 1993 – 1995 bol vždy na stupienkoch víťazov, v roku 1992 na majstrovstvách ČR získal striebro, rovnako ako aj na majstrovstvách SR 2004.

Čavara, Jozef

27. 8. 1964

K športovej strelbe ho priviedol otec, ktorý bol poľovníkom a aktívnym strelcom na asfaltové terče. So strelbou začal v Tréningovom stredisku mládeže v Trnave pod vedením Cyrila Orešanského. Po nástupe na základnú

vojenskú službu v roku 1983 pokračoval súťažne v športovej strelbe v klube VTJ Dukla Hradec

Kráľové pod vedením Petra Sehnoutka. Medzi jeho najväčšie úspechy v športovej strelbe patria: Titul majstra SR v roku 1981, 3. miesto na majstrovstvách SR 1982 v Trenčíne, v roku 1985 bol víťazom VC Třebíča a majstrom ČSR v športovej strelbe, v r. 1988 2. miesto na majstrovstvách SR. V roku 1986 mu udelili titul majster strelby. Je držiteľom poľovníckych rekordov SPZ: 99/100 zásahov Partizánske 1988 a 99/100 zásahov Šurany 1989. V súčasnosti je členom streleckej komisie Slovenskej poľovníckej komory a pracuje ako správca Národného streleckého centra Štrky v Trnave.

Filipovič, Mário

7. 5. 1976 Trnava

V roku 2007 skončil na MS v Nikózii štvrtý a v roku 2008 vyhral preteky Svetového pohára v Pekingu. Najlepšie výsledky na vrcholných súťažiach v trape chronologicky: ME 1998 Nikózia – 14. (119), MS 2001 Káhira

– 19. (118), ME 2001 Záhreb – 11. (115), MS 2003 Nikózia – 15. (119), MS 2006 Záhreb – 10. (120), MS 2007 Nikózia – 4. (143), ME 2007 Granada – 8. (120). V roku 2008 sa prebojoval na olympijské hry do Pekingu, kde v disciplíne trap skončil výkonom 115 bodov na štrnástom mieste.

Franko, Tomáš

7. 4. 1983

K strelbe sa dostal náhodou. Jeho otec poľovník ho často brával ako dieťa na strelnicu. Pri jednej návšteve ho oslovil tréner, či by nemal záujem začať so strelbou na asfaltové terče (skeet). Tento

šport a ľudia okolo neho ho natoľko oslovili, že už ako 13-ročný sa mu začal naplno venovať. Stal sa členom klubu Cardinal Malženice, v ktorom sa mu podarilo dosiahnuť najväčšie úspechy. Neskôr pôsobil v klube ŠKP Trnava. Reprezentoval v juniorskej kategórii na ME 1999 vo Francúzsku a na ME 2000 v Taliansku. Bol niekoľkonásobným majstrom republiky. Je držiteľom rekordu v družstvách na oblúkovom strelisku výsledkom 234/240 terčov spolu s Igorom Solnicom a Andreou Stranovskou z roku 2007.

Haringová, Silvia

19. 11. 1996

Športovej strelbe sa venuje 4 roky. Medzi najväčší úspech v roku 2012 patrí zisk titulu majsterky Slovenska v strelbe zo vzduchovej pušky a vyrovnanie slovenského rekordu vo svojej kategórii maximálnym výsledkom 400 bodov. Ďalšie

výborné výsledky dosiahla v celoslovenských súťažiach, kde osemnásťkrát vyhrala.

Hutár, Stanislav

16. 7. 1952 Zeleneč

Reprezentant Slovenska v guľovom trojboji, účastník mnohých medzinárodných streleckých pretekov. Za úspechy v športovej strelbe získal titul zaslúžilý majster strelby.

Kadlečíková, Dea

1. 10. 1969 Skalica

Športovej strelbe sa venuje od svojich siedmich rokov. V rámci mládežníckych kategórií sa

presadzovala v strelbe zo vzduchových a neskôr aj malokalibrových zbraní. Počas štúdia na Univerzite Komenského v Bratislave sa stala členkou Červenej hviezdy Bratislava (neskôr Športový klub polície Bratislava). Po rozdelení federácie sa stala reprezentantkou Slovenskej republiky a bola zaradená do Strediska štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR. V roku 1998 sa vrátila do rodnej Skalice, kde pri Okresnom riaditeľstve Policajného zboru založila Športovostrelecký klub polície Skalica. Tu spočiatku pôsobila ako tajomníčka, od roku 2000 vykonáva funkciu predsedníčky. Ako trénerka II. kvalifikačného stupňa sa venuje aj práci s mládežou. Okrem toho je držiteľkou B-licencie rozhodkyne športovej strelby. V rokoch 2001 – 2004 vykonávala funkciu predsedníčky Krajského výboru Slovenského streleckého zväzu Trnava a od roku 2004 je podpredsedníčkou Krajského streleckého zväzu Trnava. Najväčšie úspechy: Účast' na majstrovstvách sveta v strelbe z guľových zbraní v Miláne v roku 1994, na majstrovstvách Európy v strelbe z guľových zbraní v Brne v roku 1993 a v Zürichu v roku 1995. Majsterka Slovenskej republiky v disciplíne športová malokalibrovka 60 rán v roku 1995 a 1998, víťazka extraligy v roku 1994 a 1995.

Kaššák, Pavol

27. 4. 1953

Poľovníkom je už viac ako 40 rokov a poľovnícka strelba bola vždy jeho koníčkom. Ako učiteľ sa snažil pritaiahnuť deti k športovej strelbe zo vzduchových zbraní. V roku 1984 prijal miesto vedúceho

trénera Tréningového strediska mládeže pre brokové disciplíny trap a skeet v Trnave, jediného svojho druhu pre brokové disciplíny na Slovensku. Možnosť pravidelných tréningov na kvalitnej strelnici v Trnave-Štrkoch a podpora zo strany rodičov detí, ktoré väčšinou pochádzali

z poľovníckych rodín, priniesli svoje ovocie. O členoch trnavského tréningového strediska mládeže bolo stále častejšie počuť, pretože ako športovci vrcholových stredísk športovej streľby pravidelne reprezentovali na významných streleckých podujatiach a dosahovali popredné umiestnenia. Z trnavského TSM vyšli trapoví reprezentanti športovej streľby takých zvučných mien ako Marián Kovačócy, Erik Varga, Mário Filipovič, Roman Čavara, Roman Gese a Marcel Benkovský, ale aj skeetari Andrea Stranovská, Juraj Sedlák, Štefan Zemko a ďalší, o ktorých stále ešte počúvame v súvislosti s umiestneniami na svetových podujatiach. Na MS v Barcelone 1993 družstvo skeetarov juniorov v zložení Zemko, Eremiáš, Mík obsadilo v konečnom poradí 5. miesto. Bol to prelomový štart mladých Slovákov na svetových podujatiach. Nasledovali ďalšie: v roku 1994 ME v Lisabone, v tom istom roku MS v Talianskom Fagnane a 4. miesto Štefana Zemku, v roku 1995 Svetový pohár a MS v Nikózii na Cypre, kde Stranovská skončila na 5. mieste. Tieto preteky absolvoval už ako štátny tréner reprezentácie skeetarov. V roku 1993 zánikom Zväzarmu skončili svoju činnosť aj tréningové strediská mládeže, a tak sa vrátil k svojmu pôvodnému povolaniu učiteľa. Na strelecký šport nezanevrel, so školskou mládežou pracuje naďalej a brokovú streľbu sleduje aj ako rozhodca.

Kopáčik, Vladimír

27. 12. 1953

Už v mladom veku mu učarovala streľba a ako 16-ročný sa už zúčastňoval na streleckých podujatiach na vidieckych strelniciach. V roku 1973 sa stal členom PZ Abrahám a odvtedy sa venuje poľovníckej športovej streľbe. Počas svojej kariéry sa stal jedenásťkrát majstrom streľby a získal aj titul zaslúžilý majster streľby. Niekoľkokrát bol víťazom oblastných

Už v mladom veku mu učarovala streľba a ako 16-ročný sa už zúčastňoval na streleckých podujatiach na vidieckych strelniciach. V roku 1973 sa stal členom PZ Abrahám a odvtedy sa venuje poľovníckej športovej

majstrovstiev. V roku 1986 urobil slovenský rekord v disciplíne trap mužov nástrelom 99/100 zásahov. Tento rekord nebol nikdy preknaný, len vyrovnávaný. Bol členom streleckého klubu BK Trnava, neskôr prestúpil do ŠKP Trnava, v ktorom pôsobí dodnes. V rokoch 1995 – 2001 bol členom reprezentácie SR. Dvakrát sa stal majstrom SR v disciplíne trap muži (1987, 1991), dvakrát vicemajstrom (1992, 1994), bronz získal v rokoch 1988 a 2000. Od roku 2008 strieľa v kategórii veteránov. V nej získal titul majster SR v rokoch 2009 a 2010. Titul majstra SR v disciplíne univerzálny trap si vystrieľal v roku 2000 v Abraháme, vicemajstrom v tejto disciplíne bol v roku 2005, 2011 a v roku 2012. V kategórii veteránov si z ME v Porpette 2011 priniesol titul. Na Svetovom pohári v Lonate 2012 skončil na 4. mieste.

Kostelecká-Barteková, Lenka

19. 10. 1984 Trenčín

Slovenská reprezentantka v skeete, dvojčka olympijskej medailistky Danky Bartekovej. Je juniorskou majsterkou sveta aj Európy a v roku 2010 získala na majstrovstvách Európy v ruskej Kazani bronzovú medailu

v súťaži jednotlivkyň a titul v súťaži družstiev. Je manželkou českého olympijského víťaza Davida Kosteleckého.

Kovačócy, Marián

17. 9. 1984, Trnava

Absolvent Športového gymnázia Jozefa Herdu v Trnave sa úspešne presadzuje medzi streleckou elitou. Zverenec trénera Branislava Slamkou sa už v roku 2001 (Káhira) stal juniorským majstrom sveta v trape,

v roku 2004 (Nikózia) dominoval na juniorském európskom šampionáte a v roku 2008 (Peking) vyhral aj na akademickém majstrovstvá sveta. Zatiaľ najväčší úspech vybojoval v roku 2009, keď sa v slovinskom Pragersku stal majstrom sveta. V roku 2013 bol členom družstva, ktoré na majstrovstvách Európy získalo strieborné medaily.

Kvasňovský, Milan

30. 5. 1937

Jeho strelecké začiatky siahajú do obdobia štúdia na lesníckej odbornej škole v rokoch 1952 – 1955. Po získaní poľovného lístka a oprávnenia na držbu zbrane sa zapájal do súťaží v guľovej a brokovej strelbe. Prvý

úspech sa dostavil na guľovom trojboji juniorov vo Zvolene v roku 1963, kde získal 1. miesto. Spravidla reprezentoval SPZ Trnava a Západoslovenské lesy, š. p., Bratislava (dnes Lesy Slovenskej republiky, š. p.). Patril medzi všestranných strelcov a k jeho najlepším umiestneniam patria: 1. miesto v desaťboji v Kroměříži 1963, vo Zvolene 1973, Stupave 1978, Trnave 1989 a Písku 1990 a 2. miesto v desaťboji v Jičine 1978. Ďalej 1. miesto v päťboji vo Zvolene 1970, 3. miesto v Poznani 1987, Bukurešti 1988 a Brne 1990. V roku 1981 zvíťazil na VC Trnave v disciplíne skeet. Neskôr bol rozhodcom poľovníckej a športovej strelby s celorepublikovou pôsobnosťou. Pri výstavbe novej strelnice v časti Štrky v Trnave viedol komisie pre jej výstavbu.

Mikerová, Alena

8. 8. 1979 Trebišov

Členka ŠKP Skalica. Od roku 2007 sa pravidelne umiestňuje na popredných miestach vo viackolových súťažiach organizovaných Slovenským streleckým zväzom aj na majstrovstvách Slovenska

v strelbe zo vzduchových zbraní. Na majstrovstvách SR v roku 2011 obsadila 2. miesto, v rokoch 2007, 2008 a 2010 skončila tretia. Obdobné umiestnenia dosahovala aj v extraligových súťažiach, v roku 2012 zvíťazila. Je trénerkou 1. kvalifikačného stupňa. Športovej strelbe sa začala venovať počas štúdia na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Skalici pod vedením Richarda Bízka.

Miklovič, Michal Emil

13. 5. 1996 Stará Ľubovňa

Po základnej škole nastúpil na Gymnázium Pierra de Coubertina v Piešťanoch. Popri brokovej disciplíne skeet strieľal aj guľovú disciplínu v strelbe malokalibrovkou M-800 a získal 1. výkonnostnú triedu za výsledok 776 z 800 možných. Brokovej strelbe v disciplíne skeet sa venuje od roku 2008 a stal sa majstrom Slovenska medzi dorastencami. Od roku 2012 je aj držiteľom nového dvojnásobného slovenského rekordu 119 zo 125 bodov.

Orešanský, Cyril

2. 7. 1939

K poľovníctvu, športovej a poľovníckej strelbe ho priviedol otec. Cez dedinské preteky sa pripravoval až k účasti na majstrovstvách Československa. V trape sa stal majstrom ČSSR v roku 1973. Patrí medzi našich najvšestrannejších strelcov. Výborné až majstrovské výkony zastrieľal z brokovnice, malokalibrovky i guľovnice. To ho predurčilo, aby sa okrem disciplín trap a oblúkové strelisko začal venovať aj päťbojom a desaťbojom. Medzi jeho úspechy patrí aj 2. miesto v Trnave na Pohári družby. Je držiteľom niekoľkých rekordov, napr. v trape 196/200 zásahov. Má titul zaslúžilý majster strelby aj licenciu rozhodcu. Naďalej sa zúčastňuje na

pretekoch v kategórii veterán a dosahuje závideniahodné výsledky.

Sedlák, Juraj

21. 2. 1968

Športovej strelbe sa venuje od roku 1980. K tomuto športu ho priviedol otec, dlhoročný člen Slovenského poľovníckeho zväzu. Aktivne začal trénovať a súťažiť v Tréningovom stredisku mládeže

Trnava. V roku 1985 bol na základe výkonnosti zaradený do Strediska vrcholového športu mládeže Vlašim a v roku 1986 do Rudej hvězdy Brno. Tam v roku 1994 ukončil streleckú kariéru a rozhodol sa pre trénerstvo. Je niekoľkonásobným majstrom SR v športovej i poľovníckej strelbe, držiteľom slovenských športových i poľovníckych rekordov. Získal viacero medailí z majstrovstiev ČSSR, má striebro zo SP juniorov v Osijeku, bronz z Pohára národov v Montecatini a z univerziádnych majstrovstiev sveta. Na Memoriáli Miloslava Bednaříka v Brne v roku 1991 dosiahol absolútny výsledok 200/200 terčov. Od roku 1994 je trénerom v Športovom klube Kometa Brno. V roku 1996 začal spolupracovať so Slovenským streleckým zväzom. Od roku 1997 dodnes pôsobí ako štátny tréner a tréner v Stredisku štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR v brokovej strelbe, disciplína skeet. Počas doterajšej trénerskej kariéry získali jeho slovenskí zverenci 50 medailí zo súťaží SP, ME a MS. Vrcholom jeho kariéry je zisk bronzovej medaily na OH 2012 v Londýne (D. Barteková).

Sedlák, Michal

5. 10. 1941 – 28. 8. 2008

Už ako mladý poľovník sa začal aktívne venovať športovej strelbe. Veľa úspechov zaznamenal na poľovníckych majstrovstvách a vzorne reprezentoval svoje domovské poľovnícke združenie Drop Malženice na

domácich streleckých súťažiach. Patril k všestran-ným strelcom. Od roku 1980 začal spolupracovať pri rozvoji športovej strelby na Slovensku a vychovával strelecké talenty v brokových disciplínach. V rokoch 1980 – 2000 pôsobil na strelnici v Trnave-Štrkoch, kde odovzdával svoje dlhoročné strelecké skúsenosti hlavne mládeži. V roku 2000 vzniklo pri Národnom streleckom centre v Trnave centrum talentovanej mládeže, kde pôsobil ako hlavný tréner pre disciplínu trap. Mnohí jeho zverenci sa dostali do reprezentačného výberu SR, pravidelne a úspešne sa zúčastňovali na medzinárodných reprezentačných podujatiach. V rokoch 2000 – 2006 ho niekoľkokrát vyhlásili za trénera roka. Okrem trénerskej činnosti sa aktívne zapájal i do organizácie pretekov na Slovensku a pôsobil aj ako dlhoročný rozhodca ISSF s medzinárodnou licenciou 1. triedy.

Slamka, Vladimír

2. 12. 1966 Zvolen

Predstavil sa na olympijských hrách v roku 1996 v Atlante, kde štartovalo Slovensko prvýkrát v ére samostatnosti. Pre našu krajinu získal vôbec prvý bod z olympiád ziskom šiesteho miesta v trape,

keď ho len dva presné výstrely delili od bronzovej medaily. V dvojitom trape obsadil dvadsiate piate miesto. V kariére dosiahol niekoľko medailových umiestnení na pretekoch Svetového pohára v strelbe. V súčasnosti je trénerom brokových disciplín v Trnave.

Sokol, Ladislav

20. 4. 1959

Na poľovačkách s otcom sa zamiloval do brokovej strelby. Vo svojich 12 rokoch začal strieľať disciplínu skeet, najprv vo Zväzarme, neskôr v stredisku vrcholového športu RH Brno. Stal sa aj štátnym reprezentantom ČSSR,

bol 2. a 3. na ME. V poľovníckej disciplíne oblúkové strelisko dosiahol absolútny výsledok 80 terčov. Za vynikajúce výsledky dostal tituly zaslúžilý majster strelby a čestný titul majster športu.

Solnica, Igor

15. 1. 1964

K strelbe ho pritiahol otec, poľovník a strelec. Jeho prvé väčšie úspechy sa datujú z čias štúdia na Strednej lesníckej škole v Banskej Štiavnici (1979 – 1983). V Maribore 2010 získal v brokovej časti v jednotlivcoch 3.

miesto, v Sarlószpuste 2011 v brokovej časti v jednotlivcoch 4. miesto a v družstvách 1. miesto. Je niekoľkonásobným majstrom Slovenska a Československa na oblúkovom strelisku, v päťboji a desaťboji. Dosiahol absolútny výsledok 80 terčov na oblúkovom strelisku. Spolu s Andreou Stranovskou a Tomášom Frankom držia slovenský rekord v disciplíne oblúkové strelisko v družstvách

výsledkom 234/240. Ako najmladší strelec dostal titul zaslúžilý majster strelby. Má preukaz rozhodcu v športovej i poľovníckej strelbe.

Stranovská, Andrea

9. 5. 1970

Na strelnici Štrky v Trnave, kam ju priviedol otec v 13 rokoch, si vybrala šport, ktorý jej učaroval. Začala strieľať disciplínu skeet pod vedením Michala Sedláka. Vyskúšala aj iné športy – gymnastiku, plávanie

a tenis. V strelbe sa vypracovala až do československej reprezentácie, dnes je členkou reprezentácie Slovenska. Je priekopníčkou ženskej strelby na Slovensku, ale už má úspešné nasledovníčky. Bola členkou TSM Trnava, v roku 1988 postúpila do vrcholového strediska Trnava. Po zániku Zväzarmu v 1993 prešla do klubu Fénix Trnava. V súčasnosti je členkou ŠKP. Medzi jej najväčšie úspechy patrí 2. miesto na ME v Nikózii 1998, 3. miesto na MS v Barcelone, 2. miesto na SP v Káhire 1998, 4. miesto na MS v Tampere 1999, kde získala aj miestenku na olympiádu v Sydney. V roku 2000 získala 3. miesto na SP v Sydney a v Lonate, 1. miesto na SP v Šanghaji, kde získala aj nomináciu na olympijské hry v Aténach. Bola účastníčkou dvoch olympiád. Vyhrala na SP v Perth 2003. Ďalej bola 6. na ME v Maribore 2011. V roku 2005 bola členkou družstva, ktoré získalo 2. miesto na MS v Lonate, v roku 2006 1. miesto na MS v Pragersku, v roku 2008 2. miesto na ME v Nikózii a v roku 2011 bola opäť členkou družstva, ktoré získalo v Belehrade na ME 2. miesto a na MS 3. miesto. Je niekoľkonásobná majsterka Slovenskej republiky, vyhrala mnoho domácich i zahraničných pretekov, vytvorila niekoľko rekordov v športovej aj poľovníckej strelbe. Dosiahla absolútny výsledok 80 terčov na oblúkovom strelisku. Spolu s Igorom Solnicom a Tomášom Frankom držia rekord Slovenska v disciplíne oblúkové strelisko v družstvách

výsledkom 234/240. Má preukaz rozhodkyne v športovej i poľovníckej streľbe.

Sýkorová, Veronika

21. 12. 1994

Kým začala so streľbou, venovala sa rôznym športom od hádzanej cez basketbal a stolný tenis až po tenis. So zbraňou sa však stretla už v detskom veku. Otec často chodieval na poľovačky a dedinské preteky. Prvýkrát držala

pušku a vystrelila z nej v trinástich rokoch (2008). Vtedy si povedala, že to je šport, ktorému sa chce venovať. Do reprezentácie sa dostala v roku 2009 a v súčasnosti je členkou klubu ŠKP Bratislava a Strediska štátnej športovej reprezentácie. Jej najväčšie úspechy: 3. miesto na ME v Larnake, 5. miesto na MS v Mníchove 2010, 6. miesto na ME v Kazani 2010, 6. miesto na MS v Belehrade 2011, 2. miesto na OH nádejí v Suhli, 2. miesto na OH nádejí v Porpette. Študuje na Športovom gymnázium J. Herdu v Trnave.

Štefečeková, Zuzana

15. 1. 1984

Začala v roku 1996 so skeetom ako jej otec. Postupne prešla na double trap a nakoniec zvíťazil trap, ktorému sa venuje pod vedením Branislava Slamku s veľkými úspechmi. Nakoľko broková streľba je vhodná pre až

mládež až od 13 rokov, pred ňou sa venovala tenisu a volejbalu. Začínala v klube Fénix Nitra, bola dlhoročnou členkou ŠKP Trnava a SŠSR MV SR. Študovala na Športovom gymnázium J. Herdu v Trnave. Medzi jej najväčšie úspechy patrí 2. miesto na OH v Pekingu 2008 a jeho obhájenie v Londýne 2012. Je držiteľkou niekoľkých

európskych a svetových rekordov. V roku 2004 zvíťazila vo finále SP v Pragersku. V roku 2006 vyhrala SP v Quingyuan City, čo jej vyneslo miestenku na OH v Pekingu. V tom istom roku zvíťazila aj na SP v Káhire, bola druhá vo finále SP v Granade a tretia na MS v Pragersku. Úspechy pokračovali aj v ďalších rokoch. V roku 2007 vyhrala SP v Lonate a na univerziáde v Bangkoku, kde sa vrátila aj k disciplíne double trap a získala 3. miesto. V roku 2010 vyhrala MS v Mníchove a zároveň získala nomináciu na OH v Londýne. V roku 2011 obsadila v disciplíne univerzálny trap 1. miesto na ME v Pragersku, 2. miesto na SP na tej istej strelnici a 2. miesto na MS v Belehrade. Je členkou Športovej rady streleckej federácie od roku 2010. Študuje fyzioterapiu a masérstvo.

Varga, Erik

9. 6. 1976

Do streľby ho zasiať otec. Už ako malý chlapec chodieval s ním a s dedkom na strelecké preteky. Nevedel sa dočkať príležitosti, kedy bude môcť sám strieľať. Spočiatku strieľal len zo vzduchovky, ale po dovŕšení desiatich

rokov aj z brokovnice. Otec ho zobral do Trnavy, kde sa dostal do tréningového strediska mládeže. Začal sa venovať disciplíne trap. Vďaka otcovým dobrým radám sa mu darilo rýchlo napredovať. Na základe výborných výsledkov sa dostal do vrcholového strediska v Trnave k trénerovi Branislavovi Slamkovi, ktorý ho vedie dodnes. Už v roku 1992 sa mu ako juniorskému reprezentantovi ČSFR podarilo prebojovať na ME v Istanbuli, kde získal v družstve 1. miesto. V rokoch 1993 – 1994 pôsobil v klube Fénix Trnava. Potom prestúpil do klubu Calibra Šaľa, neskôr do ŠKP Galanta. Na základe výborných výsledkov sa dostal do SŠSR MV SR v Bratislave ako športový inštruktor. V súčasnosti pôsobí v ŠKP Trnava. K jeho najväčším úspechom patrí 1. miesto v kategórii juniorov na MS vo Fagnane 1994

s novým slovenským juniorským rekordom 121/125. V roku 1995 na MS v Nikózii sa s vyrovnaným juniorským európskym rekordom 122/125 umiestnil po rozstrele na 4. mieste. V tom istom roku obsadil na ME v Lahti v kategórii juniorov 1. miesto. O rok neskôr skončil na ME v Talline v kategórii juniorov druhý. V roku 1996 sa na SP v Bruneji umiestnil na 6. priečke v kategórii mužov. V tejto kategórii získal aj ďalšie výborné umiestnenia. Bol druhý na SP v Káhire a prvý na SP v Changwone 2007. V roku 2008 sa zúčastnil OH v Pekingu, kde skončil na 9. mieste. Na SP v Mníchove 2009 obsadil 4. miesto. Zúčastnil sa aj na policajných MS v Kuvajte 2010, kde získal striebro. V roku 2011 sa stal majstrom Európy v Belehrade. Na OH v Londýne obsadil 12. miesto. V rokoch 2002, 2007, 2011 a 2012 bol majstrom Slovenska. Bodku za sezónou 2013 dal Erik senzačným októbrovým prvenstvom vo finále Svetového pohára v Spojených arabských emirátoch.

Varga, Vojtech

27. 2. 1952

V mladosti hral futbal za TJ Mostová na úrovni okresných majstrovstiev. K streleckému športu sa dostal zásluhou otca, ktorý bol poľovníkom a aj športovým strelcom. Z pretekov na miestnej úrovni sa časom

prebojoval na okresné aj na oblastné a neskôr aj na celoslovenské poľovnícke majstrovstvá v disciplíne trap. V streľbe sa naďalej zdokonaľoval, až sa mu podarilo dostať na majstrovstvá Slovenska a na základe dobrých výsledkov aj na majstrovstvá Československa. V roku 1984 si vystrieľal prvého majstra streľby. Počas streleckej kariéry získal aj titul zaslúžilého majstra streľby. Pôsobil v streleckých kluboch ŠKP Galanta, Calibra Šaľa a v SŠSR MV SR Bratislava. Je štvornásobným majstrom SR v trape a ako prvý reprezentant SR v brokových disciplínach si už

v roku 1993 na MS v Barcelone 5. miestom a s novým slovenským rekordom 122/125 vybojoval právo štartu vo finále SP v Mníchove, kde skončil na 7. mieste. K jeho výborným výsledkom patrí 1. miesto na Nike Cupe 1993 v Maďarsku, 2. miesto na Memoriáli Miloslava Bednaříka 1996 a 1. miesto v roku 1997. V roku 1999 skončil na SP v Nikózii na 9. mieste. Získal titul zaslúžilý majster streľby. Je držiteľom A-licencie rozhodcu SSZ, licencie trénera II. kvalifikačnej triedy, streleckého inštruktora-rozhodcu SPZ IR-C. Momentálne pôsobí v ŠKP Trnava a strieľa v kategórii veteránov.

Voda, Ondrej

10. 1. 1980

Do sveta streľby vstúpil v roku 1993 ako posledný zapísaný dorastenec. Streľba bola jeho srdcovou záležitosťou už od detského veku, kedy sa zúčastňoval poľovačiek s otcom. V období, keď sa aktívne venoval

brokovej streľbe v disciplíne skeet, dosiahol ako reprezentant SR rad úspechov. V roku 1998 vyhral ME v Nikózii ako junior a bol majstrom Slovenska. V tom roku bol vyhodnotený ako najlepší športovec rezortu MV SR. V roku 1999 obsadil v kategórii junior 2. miesto na MS v Tampere a 4. miesto na ME v Poussan. Bol vyhodnotený ako najlepší strelcec roku 1999. V roku 2000 vytvoril nový národný rekord 148/150. Medzi jeho ďalšie úspechy patrí 3. miesto na Memoriáli Miloslava Bednaříka 1996, 1. miesto na GP International B&P 2001 Pragersko 2001, 1. miesto na GP Marocchi 2002 Pragersko a 3. miesto na pretekoch AČR 2002. Je niekoľkonásobným majstrom Slovenska.

Zemková, Monika

23. 9. 1988

Už ako 14-ročné dievča prvýkrát vystrelila z brokovnice, keď ju otec zobral na strelnicu. Začala trénovať disciplínu skeet a neskôr sa dostala do ŠKP Trnava. V priebehu rokov sa dostavili aj očakávané výsledky

a stala sa členkou SŠŠR MV SR. Nedávno prestúpila do ŠKP Bratislava. Počas rokov strávených na strelnici získala niekoľko trofejí. Najviac si cení víťazstvo na ME 2007 v Granade v kategórii junioriek. V tom istom roku obsadila 2. miesto na MS v Nikózii. Na svetovej univerziáde v roku 2011 v Šenzech získala 1. miesto. V kategórii žien sa prebojovala do finále SP v roku 2010 a 2011. Ako členka skeetového tímu získala spolu s kolegynami niekoľko medailí na podujatiach MS a ME. V roku 2010 na ME v Kazani obsadili 1. miesto a na MS v Mníchove 3. miesto. V roku 2011 v Belehrade získali na ME striebro a na MS bronz. V súčasnosti je zamestnaná v SŠŠR MV SR, zároveň študuje na MTF STU v Trnave priemyselné manažérstvo.

Zemko, Štefan

21. 4. 1977

K strelbe ho priviedol ako 13-ročného otec poľovník. Dovtedy sa venoval hádzanej a atletike. Strieľať začal pod vedením P. Kaššáka v klube Fénix Trnava, potom prešiel do Calibry Šaľa, neskôr do ŠKP Trnava k trénerovi J.

Sedlákov. V súčasnosti je členom ŠKP Bratislava. Od roku 1996 je členom Strediska štátnej športovej reprezentácie MV SR Bratislava. Medzi jeho najväčšie úspechy patrí 1. miesto na majstrovstvách ČSFR v roku 1992 v kategórii

juniorov, 4. miesto na MS Fagnano 1994, 5. miesto na MS Lahti 2002 v kategórii mužov a v tom istom roku 7. miesto na SP v Suhli. V roku 2007 obsadil na MS v Nikózii 11. miesto. Je aj niekoľkonásobným majstrom Slovenska. Dodnes sa venuje športovej strelbe na profesionálnej úrovni ako reprezentant Slovenskej republiky.

KLUBY

Obecný strelecký klub Gabčíkovo

Klub sa zameriava na strelbu od roku 1996. Predsedom klubu je András Horváth. V rokoch 1990 – 93 sa strelci sa zúčastnili iba na okresných ligách s malokalibrovou puškou. Od r. 1994 sa v Gabčíkove usporadúvajú preteky medzinárodnej superliga v strelbe a okresná strelecká liga so siedmimi družstvami zo Slovenska. V roku 1992 s podporou obecného úradu sa vybudovala strelnica. V roku 2003 traja členovia Ferenc Csiba, András Horváth a Tibor Vasmera získali licenciu rozhodcu pre puškové, pištoľové a brokové disciplíny.

V roku 2001 vyhralo šesťčlenné družstvo klubu okresnú streleckú ligu. Šesťkrát bolo druhé a šesťkrát tretie. V medzinárodnej superlige v strelbe v rokoch 1994 – 2008 dosiahlo družstvo dvakrát druhé miesto a šesťkrát bolo tretie.

Športovostrelecký klub polície Skalica

Vznikol v roku 1998 a je zameraný na športovú strelbu, ktorú rozvíja v štyroch samostatných sekciami: pištoľovej, puškovej, služobnej (zamieraná na strelbu zo služobných zbraní) a zo sekcie mládeže. Členovia jednotlivých sekcií sa zúčastňujú najvyšších celoslovenských viackolových súťaží aj medzinárodných súťaží organizovaných v Slovenskej republike a zo sekcie mládeže aj medzinárodných súťaží v Českej republike a Maďarskej republike.

Monika Zemková, Andrea Stranovská a Danka Barteková

Erik Varga a Marián Kovačócy

Bronzová olympijská medailistka Danka Barteková s trénerom Jurajom Sedlákom

V prvých rokoch existencie klubu sa začínajúcim pištoľiarom po trénerskej stránke venoval Richard Bízek, ktorý bol dlhoročným trénerom a pedagógom na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Skalici.

Športovo strelecký klub BETA 77 Holíč

Športovo strelecký klub Beta 77 Holíč vznikol v apríli 1977 v bývalom podniku LKZ Holíč, kde skupina nadšencov športovej streľby založila strelecký klub vtedy pod záštitou organizácie Zväzarm. Svoj terajší názov začali používať po zrušení podniku v októbri 2003. V apríli 2013 oslávili ŠSK Beta 77 Holíč 36. výročie svojho založenia. Počas tohto obdobia sa zameriaval hlavne na výchovu mladých športových talentov, ale nezabúdala ani na vyškolenie trénerov a rozhodcov športovej streľby. Práve práca s mládežou a úspechy v mládežníckych vekových kategóriách priradujú k najlepším na Slovensku. Na krajských majstrovstvách (Západoslovenský kraj) získali strelci vyše

70 titulov a na ďalších súťažiach v rámci SR stovky víťazstiev.

Niektoré výsledky a mená športových strelcov ŠSK Beta 77 Holíč, ktoré treba spomenúť: Veronika Gergelová – majsterka Európy, 6x majsterka Slovenska; Božena Vymyslická – prvá členka klubu, ktorá sa stala majsterkou Slovenska, 4x účastníčka majstrovstiev Československa; majstri Slovenska: Eva Čermáková, Dagmar Husová, Pavol Vymyslický, Marek Oravec, Andrea Vajdová, Martin Látal, Tomáš Jurkovič, Renáta Lukovská, Vladimír Iskra, Peter Šúrek, Lukáš Jediný, Dominika Vymyslická, Michaela Bíliková, Sylvia Haringová, Tomáš Vymyslický.

ŠACH

Šach je deterministická strategická hra s úplnou informáciou pre dvoch hráčov, v ktorej o výsledku rozhodujú taktické, strategické a plánovacie schopnosti hráčov a tiež ich pozornosť a vnímavosť. Cieľom hry je dať súperovi mat. Má v sebe prvky umenia, vedy a športu. Hrajú ju dvaja hráči podľa šachových pravidiel. Šach rozvíja logické myslenie a cvičí pamäť. V dnešnej verzii šachových kameňov možno badať alegóriu stredovekej spoločnosti.

OSOBNOSTI

Krchnák, Rudolf

19. 11. 1946 Vrbové

Vedúca osobnosť šachového života vo Vrbovom. V roku 1979 obnovil šachový klub, ktorý s výnimkou sezón 1992/1993 a 1993/1994 funguje doteraz. V rokoch 1981 a 1982 bol majstrom Západoslovenského kraja v korešpondenčnom šachu. V rokoch 1983 – 1984 hral v semifinále majstrovstiev ČSSR. Vychoval niekoľko generácií mladých šachistov. Je majiteľom pravdepodobne najväčšej zbierky šachových kníh a zviazaných ročníkov časopisov na Slovensku (vyše štyritisíc exemplárov). V rokoch 1998 – 2010 vydával časopis CCA SR šach.

Mandúch, Milan

16. 8. 1951 Merašice

Významný hráč a funkcionár v korešpondenčnom, ale aj praktickom šachu. V sezóne 1981/82 sa stal majstrom ČSSR a ako člen Slovana Hlohovec bol v rokoch 1975 – 1992 trikrát druhý na majstrovstvách Československa. Reprezentoval ČSSR na šachových olympiádach a európskych šampionátoch v korešpondenčnom šachu, kde postupoval až do finále. Od r. 1983 je nepretržite účastníkom semifinálových súťaží jednotlivcov MŠ a ME. Ako funkcionár

v korešpondenčnom šachu bol členom sekcie KŠ SR pri SŠZ (zakladajúci člen), členom sekcie KŠ ČSSR pri ČSSZ, členom rady Združenia KŠ SR a od roku 2004 je prezidentom Združenia KŠ SR a delegátom Slovenskej republiky v ICCF (International Correspondence Chess Federation). Je majstrom Československa 1982, majstrom športu (1987), medzinárodným majstrom ICCF (od r. 1992,) senior medzinárodným majstrom ICCF (od r. 2008), dostal zlatú medailu Bertl von Massow za zásluhu o rozvoj svetového korešpondenčného šachového hnutia (najvyššie vyznamenanie ICCF).

Petényi, Juraj

25. 3. 1959 Dunajská Streda

Vyštudoval SPŠ strojnícku v Komárne (1974 – 78) a od roku 2008 zastáva funkciu predsedu Šachového klubu Dunajská Streda. Má dvoch dospelých synov, mladší Tamás je šachovým reprezentantom SR od r. 2003.

Petényi, Tamás

5. 1. 1993 Dunajská Streda

Zverenec trénerov Jozefa a Milana Ráchelovcov. Šach začal hrať už ako šesťročný, o rok na to (2000) už sa stal majstrom Slovenska do osem rokov. V r. 2002 skončil na ME do 10 rokov v španielskej Peniscole na 12. mieste.

V rokoch 2002 – 2004 získal tri strieborné medaily na majstrovstvách Slovenska. V roku 2002 vyhral majstrovstvá Česka do deväť rokov s plným bodovým ziskom a v tom istom roku majstrovstvá Maďarska do deväť rokov, taktiež so samými víťazstvami v jednotlivých partiách. V r. 2003 vyhral medzinárodný turnaj Rubicon Cup

rovnako s plným bodovým ziskom (9/9). Má titul talent 2003 medzi športovou mládežou. V r. 2005 sa stal majstrom Slovenska do 12 rokov a v rakúskom Murecku aj majstrom Európskej únie do 12 rokov. V r. 2006 bol strieborný na M SR do 14 rokov, o rok túto kategóriu vyhral a získal ďalší titul majstra Slovenska. V srbskom Novom Sade sa stal majstrom Európy v rapid šachu do 14 rokov. V r. 2008 zvíťazil v ankete Športovec roka TTSK, Top 10 žiaci, v r. 2009 vyhral majstrovstvá Slovenska do 16 rokov, v r. 2010 bol 3. na M SR mládeže, v r. 2011 rozšíril svoju bohatú zbierku medailí medzi mládežníkmi o titul majstra Slovenska do 18 rokov, v tom roku hral aj na MS do 18 rokov v Brazílii a na MS juniorov v Indii. Bol aj členom víťazných družstiev na majstrovstvách Slovenska v kategórii mladších i starších žiakov, ako aj víťazného družstva dorasteneckej ligy do 18 rokov, a to sedemkrát za sebou. Od r. 2002 je nepretržite reprezentantom SR v mládežníckych kategóriách, počas tohto obdobia hral na ME a MS mládeže a na medzinárodných turnajoch v 20 krajinách Európy. V roku 2011 a 2013 sa stal majstrom Slovenska juniorov do 20 rokov a od roku 2012 je držiteľom titulu IM (International Master – medzinárodný majster).

Plachetka, Ján

18. 2. 1945 Trenčín

Medzinárodný majster od roku 1973, medzinárodný veľmajster od roku 1978. Dlhoročný reprezentant Československa a Slovenska, účastník 13 šachových olympiád (z toho 7x ako hráč, 6x

ako tréner a kapitán). Dvojnásobný majster Slovenska a viacnásobný medailista na majstrovstvách ČSSR a SR, majster ČSSR v extralige družstiev vo farbách Lokomotívy ŽOS Trnava, víťaz cca 30 medzinárodných turnajov. Najväčšie úspechy: strieborná medaila za 2. miesto ČSSR na šachovej olympiáde v Luzerne 1982 a zlatá

medaila za 1. miesto žien Slovenska na ME družstiev v Batumi 1999 (tréner víťazného družstva). Individuálny tréner viacerých reprezentantov Slovenska a dnešných veľmajstrov (Eva Repková, Regina Pokorná, Zuzana Borošová, Tomáš Petrik). Dnes člen VV SŠZ, zodpovedný za oblasť reprezentácie Slovenska v šachu.

Ráchela, Jozef

23. 2. 1952

Šachu sa začal venovať v r. 1968 ako 16-ročný. Dva roky nato začína trénovať deti v šachovom krúžku v Dunajskej Strede, ale jeho trpezlivá práca s mládežou začína prinášať ovocie až začiatkom 90. rokov,

keď jeho zverenci postupne zbierajú medaily na M SR mládeže. Medzi prvými, ktorí zažiarili medzi konkurenciou, boli Milan Ráchela, Michal Mészáros, Zsolt Rigó a Viktor Lehocký, neskôr Jozef Bebiak, Anita Obdržáľková, Gabriella Both a začiatkom nového milénia z rúk skúseného trénera už vychádza generácia, ktorá hromadila úspechy na M SR mládeže jednotlivcov i družstiev ako na bežiacom páse. Mená Tamás Petényi, Dominik Csiba, Dávid Varga, Gábor Farkas, Réka Kántor či Ivana Kahancová hovoria o jasnej prevahe Dunajskej Strede medzi šachovou mládežou na Slovensku. László Takács a Jana Kahancová patria medzi absolútnu mladú špičku, a už pod trénerovým vedením vyrastá najmladšia generácia. Jozef Ráchela vychoval v Dunajskej Strede piatich medzinárodných majstrov (Ráchela, Mészáros, Rigó, Petényi, Csiba), čím sa nemôže pochváliť žiaden iný klub na Slovensku. Za svojej kariéry bol viackrát vyhlásený za najlepšieho trénera mládeže na Slovensku a na znak ocenenia jeho práce bol viackrát vedúcim výpravy SR na ME mládeže. Pri príležitosti životného jubilea (60 rokov) dostal vlni cenu TTSK.

Steiner, Hermann

15. 4. 1905 Dunajská Streda – 25. 11. 1955 Los Angeles

Narodil sa v židovskej rodine v Dunajskej Strede. V roku 1921 s rodičmi emigroval do New Yorku, kde sa rýchlo prejavilo jeho šachové nadanie. Od roku 1925 už hral na významných turnajoch a v r. 1928 sa dostal do

výberu USA na šachovú olympiádu v Haagu. V r. 1929 vyhral majstrovstvá New Yorku a v r. 1931 bol členom víťazného družstva USA na šachovej olympiáde. V r. 1932 sa presťahoval do Los Angeles, kde o rok na to založil vychýrený International Chess Club. V rokoch 1942, 1946 a 1948 vyhral šachové majstrovstvá USA (US Open). V roku 1945 sa vo výbere USA zúčastnil zápasu proti Sovietskemu zväzu cez rádiové vysielanie. Hral na šiestej šachovnici proti Igorovi Bondarenkovi a ako jediný Američan dokázal svoju partiu vyhrať. V r. 1950 Medzinárodná šachová federácia (FIDE) prvýkrát udeľovala doživotný titul medzinárodný majster a dostal ho práve Steiner. Priateľil sa s vynikajúcimi hercami tej doby ako bol Humphrey Bogart, Lauren Bacall či oscarový režisér Billy Wilder. Jeho posledný úspech sa viaže k r. 1954, keď vyhral majstrovstvá Kalifornie. O rok na tom istom turnaji ho po jednej remízovej partii postihla náhla nevoľnosť a po zástave srdca zomrel ako 50-ročný.

KLUBY

Šach v Trnave

Veľmajstrovská Tirnavia, venovaná pamiatke legendárneho šachistu Richarda Rétiho, sa stala vrcholným slovenským podujatím v celej histórii tejto kráľovskej hry na 64 čierno-bielých políčkach. Hlavným iniciátorom medzinárodného diania na trnavských šachovniciach bol Ladislav Dubravský, vtedajší námestník Železničných opravovní a strojárni v Trnave. Spolahlivých

pomocníkov našiel v Imrichovi Hladovi, Antonovi Machovi, Milanovi Szitkeyovi, Františkovi Jablonickom i ďalších nadšencoch z usporiadajúcej TJ Lokomotíva ŽOS. Premiérový ročník mal dve časti. Hlavná skupina, štrnásťčlenná, sa hrala za účasti troch veľmajstrov. Jednému z nich, Jánovi Plachetkovi (trenčiansky rodák vo farbách VSŽ Košice), zabezpečil prvenstvo 9,5-bodový zisk. O ďalšie dve priečky sa podelili dvaja osembodoví, Marek Cejtin na ZSSR a Jindřich Trapl zo severočeských Teplíc. Súbežne prebiehal kandidátsky B-turnaj. Tiež sa v ňom predstavilo 14 aktérov, vrátane trnavskej štvorice Veselský, Chylík, Peter Minich a Puškár. V nasledujúcich kapitolách desaťdielného seriálu obohacovali usporiadatelia svoj vrcholný šachový festival o účasť ďalších vekových a výkonnostných kategórií aj o mnohé sprievodné akcie. V jednom ročníku dokonca dostala priestor superveľmajstrovská skupina za účasti štyroch šachistov z čelnej päťdesiatky svetového rebríčka. Počas úrodných rokov trnavského šachu dokázal Dubravský vytiahnuť mužský celok Lokomotívy ŽOS z krajskej súťaže na majstrovský trón vtedajšej československej extraligy. Celoštátny titul mal vtedy vysoký punc. Do klubu sa podarilo prilákať viacero kvalitných posíl na čele s veľmajstrom Plachetkom.

Šachový klub Dunajská Streda

Jeho začiatky siahajú do r. 1966, keď miestny nadšenec Dezider Varga založil šachový krúžok v Dunajskej Strede a hneď ho prihlásil do krajskej súťaže ročníka 1966/67. Väčší rozmach nastal v sezóne 1969/70, keď sa pridali aj učiteľ vtedajšej SVŠ Ján Hudec, neskôr takisto učiteľ SVŠ Jozef Puobiš. Títo traja sa striedali dlhé roky aj na predsedníckej stoličke krúžku. V roku 1994 zo šachového krúžku vzniklo občianske združenie, ktorého predsedom sa stal učiteľ matematiky na dunajskostredskom gymnáziu Štefan Lesný, a pomaly sa šach stával v meste čoraz populárnejší. Prichádzali aj prvé úspechy v podobe postupu do 2. ligy, po pár rokoch do 1. ligy, až konečne v sezóne 2004/05 sa podarilo 1. ligu vyhrať a postúpiť do najvyššej súťaže, do extraligy.

Šachisti TJ Lokomotíva ŽOS Trnava pod vedením Ladislava Dúbravského (sedí tretí zľava)

Šachový veľmajster Ján Plachetka (vľavo) sa stal v apríli 1979 víťazom úvodného ročníka vrcholného medzinárodného podujatia Tírnavia

Šachový klub v Holíči účinkuje v tretej najvyššej lige

Šachisti z dunajskostredského klubu

V družstve pod vedením skúseného trénera Jozefa Ráchela nastala nevídaná eufória. Aj keď sa ohrialo v najvyššej súťaži iba jednu sezónu, bola to obrovská skúsenosť pre všetkých, ktorí pracovali okolo šachu v našom meste. Po roku účinkovania v 1. lige sa podarilo opäť postúpiť do extraligy a od sezóny 2006/07 hrá Dunajská Streda nepretržite túto súťaž. Klub v nej obsadil už aj 4., 5. a 6. miesto. V r. 2008 bol zvolený za predsedu klubu Juraj Petényi. V sezóne 2012/13 dosiahlo mužstvo historický úspech, keď vybojovalo strieborné medaily so ziskom 28 bodov z 33 možných v 11-kolovej súťaži spomedzi 12 účastníkov za Slovanom Bratislava, s ktorým sme bojovali do posledného kola o majstrovský titul. O tento vynikajúci úspech sa postarali hráči Tamás Petényi, Albert Bokros, Attila Czebe, Zoltán Varga, Milan Ráchela, Dominik Csiba, Attila Csonka, Štefan Mazúr, Dávid Varga, Martin Bezúch, Tamás Szegi a László Takács a vedúci mužstva Jozef Ráchela.

Šachový klub Holíč

Od 30. novembra 1999 v Holíči rozvíja svoju činnosť Šachový klub Holíč. Niežeby sa predtým v Holíči šachy súťažne nehrávali, ale práve spomínaný dátum bol medzníkom, keď sa šachový oddiel pri miestnej telovýchovnej jednote osamostatnil a s vlastnými stanovami a novým menom začal písať novodobú históriu. Najvyššia súťaž, v ktorej Holíčania pôsobili, bola 2. slovenská liga. V ostatnom období sa šachový klub spolieha viac na vlastných odchovancov a vychováva si svoju šachovú mládež, čoho dôsledkom bolo účinkovanie v nižšej súťaži, v 3. lige, ale tiež opätovný vznik B-družstva. V tomto zbierajú skúsenosti naši mladí šachisti a hrajú 5. ligu.

Od roku 1999 viedol klub ako predseda Jozef Vach, v roku 2004 túto funkciu prevzal Milan Hollý a od roku 2006 vedie klub Marek Šefčík. V súčasnosti Šachový klub Holíč združuje 20 registrovaných aktívnych členov, pričom nezanedbateľnú časť členskej základne tvoria mladí šachisti. Práve tento fakt nám dodáva nádej v ešte lepšie časy Šachového klubu Holíč.

Šachový klub Cífer

Bol založený v roku 1977 vďaka ciferskému učiteľovi Jánovi Hrušovskému a dvom jeho zverencom Danielovi Orlickému a Pavlovi Vlkovičovi, ktorí stáli pri zrode organizovaného šachu v najväčšej obci Trnavského okresu. Ciferčania pod vedením Jána Hrušovského sa z okresných majstrovstiev postupne prebojovali až do 2. celoštátnej ligy. V 90. rokoch zorganizoval klub 15 ročníkov bleskového vianočného šachového turnaja a od roku 2012 organizuje Memoriál Jána Hrušovského na počesť zakladateľa tohto športu, ktorý vo veku 81 rokov zomrel koncom októbra 2011. Istý čas niesol klub názov aj ŠK Hydina Cífer.

Šach v Hlohovci

Prvé zmienky o hlohovskom šachu pochádzajú z 30. rokov 20. storočia. Zaslúžil sa o to Imrich Novák, ktorý sa ako občan Hlohovca zúčastnil na silne obsadených medzinárodných turnajoch v Trenčianskych Tepliciach (1933, 1935), Užhorode (1936) a v Moskve. Rozvoj klubového šachu v Hlohovci začal vznikom ŠK Slovan Hlohovec. Okrem praktického šachu sa tam vytvorila i silná skupina hráčov korešpondenčného šachu (3x druhé miesto v I. lige ČSSR štvorčlenných družstiev). V roku 1982 sa stal Milan Manduch majstrom ČSSR (1. miesto vo finále XIX. majstrovstiev ČSSR v korešpondenčnom šachu). V roku 1987 získal titul majster športu ČSSR a od roku 1992 je nositeľom titulu medzinárodný majster (IM). V súčasnosti je predsedom združenia korešpondenčného šachu SR. V praktickom šachu v súťaži jednotlivcov dosiahol najvýraznejší úspech Jozef Poláček svojím 2. miestom na majstrovstvách Slovenska v roku 1974 v Dubnici nad Váhom. Oddiel ukončil svoju činnosť v roku 1982. V súťažnom ročníku 1979/1980 vzniká nový šachový subjekt Drôtovňa hlohovec. V tom istom ročníku vzniká pod vedením Emila Daniša i šachový oddiel Lokomotíva hlohovec. V roku 1985 vedenie Lokomotívy Hlohovec prevzal Ferdinand Biščo, ktorý rozvíjal najmä mládežnícky šach. Vytvorilo sa tu silné žiacke družstvo. Najväčším úspechom oddielu bolo v júni 1988 4. miesto na

II. majstrovstvách Slovenska 6-členných družstiev (Miroslav Tomašovič, Ladislav Jančíčka, František Gábriš, Ondrej Pritula, Vladimír Škreňo, Ivona Jančíčková) v Bratislave. Ďalším úspechom mládežníckeho šachu pre Hlohovec bolo prebojovanie sa v roku 1992 do slovenskej národnej ligy mladšieho dorastu. V Hlohovci vyrástlo niekoľko medailistov z republikových šampionátov vo svojich vekových kategóriách (Elena Chorvátová, Miroslava Sýčová, Pavol Lahučký, Vladimír Škreňo). Nakoniec sa všetky šachové aktivity v meste Hlohovec v roku 1993 spojili do jedného klubu a vznikol ŠK Slovakofarma Hlohovec. Tu sa sformovalo jedno z najsilnejších dorasteneckých družstiev na Slovensku, ktoré v ročníku 1997/1998 v zložení Ján Hlas, Vladimír Škreňo, Miroslava Sýčová, Pavol Lahučký, Tomáš Malovec a Elena Chorvátová získalo pre Hlohovec i dorastenecký titul majstra republiky.

Po zlúčení šachových klubov Drôtovňa a Lokomotíva je vďaka predsedovi nového šachového klubu (ŠK Slovakofarma, neskôr Zentiva Hlohovec) Milanovi Manduchovi a silnému a stabilnému sponzorovi relatívne rýchla cesta z 2. ligy až do extraligy. V ročníku 1999/2000 sa Hlohovcu podarilo postúpiť medzi klubovú elitu Slovenska za 10 rokov medzi najlepšimi družstvami Hlohovec získal tri bronzové medaily (2001/2002, 2005/2006, 2006/2007) a jeden titul majstra republiky (2003/2004). Súpiska víťazného družstva: Tomáš Likavský, Pavel Šimáček, Richard Biolek st., Erik Pinter, Tomáš Petrik, Roman Chytílek, Pavel David, Vladimír Cibulka, Milan Drtina, Milan Manduch, František Jablonický, Jozef Veselský, Igor Biščo, Branislav Krajčovič, Vladimír Škreňo, Rastislav Moravčík, Pavol Malár a Miroslava Sýčová.

Vynikajúci úspech dosiahla v roku 2000 na medzinárodných majstrovstvách Slovenska vo Zvolene Elena Chorvátová ziskom titulu ženskej majsterky republiky a v tom istom roku reprezentovala Slovensko na 34. šachovej olympiáde v Istanbule. V roku 2002 skončil Hlohovec na 2. mieste v silne obsadenom Slovenskom pohári,

keď postupne vyradil v prvej fáze Nitru, vo štvrtfinále UPJŠ Košice, v semifinále Slovan Bratislava a podľahol až vo finále favorizovanému družstvu Corpora Lipovec. V apríli 2010 Hlohovec pridal do zbierky i titul majstrov Slovenska v bleskovom šachu 4-členných družstiev (František Vass, Juraj Matejovič, Vladimír Škreňo, Ľubomír Bojda). V súčasnosti A-družstvo Hlohovca hrá v 3. lige.

Šachový klub Trakovice

Šachový klub v Trakoviciach vznikol v roku 2008 a momentálne účinkuje v štvrtjej najvyššej slovenskej ligovej súťaži. Najvýznamnejším členom je Marek Durdy, ktorý sa v roku 2010 stal majstrom okresu.

Šach v Gabčíkove

Najmladšia športová disciplína v Gabčíkove dostala organizovanú podobu v roku 1985. O dva roky tím skončil na piatom mieste v okresných majstrovstvách. Zakladajúcimi členmi boli Zsigmond Végh, Edmund Végh, a Edmund Jókala. Čerstvú silu členom dodal Miklós Kosár, vedúci oddielu. Šachisti majú možnosť pripravovať sa na zápasy v obecnom kultúrnom dome. V Gabčíkove sa organizujú turnaje a trénuje dorast.

Šachový klub Osuské

Šachový klub Osuské bol založený 25. októbra 2001, keď boli schválené jeho stanovy. Nadväzuje na tradíciu šachového oddielu v Osuskom, ktorého história sa datuje od roku 1972. Predsedom klubu je Branislav Škápik, tajomníkom Rudolf Diviak a športovým riaditeľom Dušan Hečko.

ZŠK mesta Vrbové – šachový klub

Vznikol v roku 1949 a obnovený bol v roku 1979 Rudolfom Krchnákom. Má 18 členov a dve družstvá v 4. krajskej lige a jedno mužstvo v 5. krajskej lige. Klub organizuje Memoriál Karola Slováka, najväčší šachový turnaj v Trnavskom kraji. Najstabilnejším členom je Jaroslav Holán, ktorý šach organizovane hrá 33 rokov a postupne bol vedúcim mužstiev A, B, C, v súčasnosti pokladník.

ŠERM

Športový šerm je tradičný olympijský šport. Je to úpolová športová disciplína. V športovom šerme rozoznávame šerm šablou, šerm fleuretom a šerm kordom. Vo všetkých troch zbraniach sa organizujú turnaje pre mužov a aj pre ženy.

OSOBNOSTI

Forgács, Oskár

9. 12. 1919 Tomášov – 9. 7. 2003 Šamorín
Zakladateľ Klubu šermu v Šamoríne (1962). Klub patrí od 80. rokov minulého storočia medzi najúspešnejšie vo výchove mládeže v Československu a neskôr na Slovensku. Jeho zverenci získali množstvo titulov majstrov republiky vo všetkých vekových kategóriách. Bol jedným z najlepších šermiarov povojnového obdobia v šerme šablou i vo fleurete. Ako člen reprezentácie sa zúčastnil majstrovstiev sveta v Piešťanoch v roku 1938 a v Luxemburgu v roku 1954, kde sa umiestnil na 9. až 12. mieste. V roku 2001 ho Medzinárodný olympijský výbor poctil pamätným diplomom za obetavú prácu v športe v duchu olympijských ideálov.

Forgach, Kristián

3. 4. 1950
Prezident a tréner Klubu šermu Šamorín. Je členom klubu od jeho začiatkov, teda od roku 1962. Je majstrom ČSSR v šerme šablou družstiev v roku 1979. Je viacnásobným majstrom Slovenska i Československa v šerme šablou v jednotlivcoch aj v družstvách. Od roku 1969 je predsedom oddielu, neskôr prezidentom Klubu šermu Šamorín. Od roku 1972 je trénerom Klubu šermu Šamorín. V rokoch 1990 – 1992 zastával post reprezentačného trénera Slovenska pre fleuret.

TANEČNÝ ŠPORT

Tanečný šport je športová disciplína, ktorá vychádza zo spoločenského tanca. Tanečné páry tancujú zvolené figúry podľa predpísaných pravidiel na náhodnú, tancu zodpovedajúcu hudbu a snažia sa čo najlepšie vyjadriť charakteristické rysy tanca, ako aj rytmus, melódiu a štruktúru hudby. Pravidelne sa konajú súťaže. Súťažiaci páry hodnotia rozhodcovia. Páry sú rozdelené podľa veku a výkonnosti.

KLUBY

Tanečný šport v Trnave

Kedysi obľúbené spoločenské tance mali priekopnícky na starosti manželia Porzerovci v Závodnom klube ROH národného podniku TAZ na Ulici Jozefa Barčovského (dnešná Coburgova). Po dlhoročnej prestávke nadviazal na tradíciu medzinárodný festival Grand Prix Tyrnavia. Založila ho dvojica Miroslav Balún a Jaroslav Lieskovský. Trnavské páry sa pri premiére v apríli 1999 predstavili iba v kategórii neregistrovaných. Pätnásta edícia GPT prilákala v máji 2013 tanečníkov z pätnástich štátov. Návštevníci sledovali počas dvoch dní 34 súťaží pre adeptov rôzneho veku a výkonnosti.

Na palubovke športovej haly sa rozdávali aj bodové kontá do svetového rebríčka WDSF (World DanceSport Federation). V štandardných tancoch získali víťaznú trofej japonskí reprezentanti Oleskii Guzyr (pôvodom z Ukrajiny) – Rikako Ota. Druhú pozíciu si vytancovali Česi Martin Houska – Andrea Třeščíková, z bronzu sa v kvalifikácii poľi tešili členovia domáceho KTŠ Tyrnavia Dušan Lamoš-Feré s Lenkou Lopašovskou. Latinskoamerické tance vyhral ruský pár Denis Kiktenko – Galina Akopjanová. Partnerov na stupni najlepších im robili strieborní Rakúšania Sztoján Barna – Jaroslava Huberová a bronzoví Poliaci Michal Galek – Klaudia Kedzierska.

TENIS

Tenis, označovaný aj ako biely šport, je loptová hra pre 2 alebo 4 hráčov. Variant s 2 hráčmi je dvojhra, variant so 4 hráčmi štvorhra. Existuje klasická a miešaná štvorhra, pri klasickej proti sebe hrajú dva páry mužov alebo žien, pri miešanej je v každom páre jeden muž a jedna žena. Súperi stoja proti sebe na sieťou rozdelenom hráčskom poli (kurte) a pokúšajú sa odraziť tenisovú loptičku tenisovou raketou tak, aby súperi neboli schopní ju v rámci pravidiel vrátiť.

OSOBNOSTI

Cervanová, Ľudmila

15. 10. 1979 Piešťany

Začínala s tenisom pod vedením svojho otca. V piešťanskom drese získala aj prvé medaily z majstrovstiev Slovenska i Európy. V roku 1992 obsadila vo Švajčiarsku na ME do 13 rokov druhú priečku v dvojhre a v roku 1995

doplnila svoju zbierku o bronz z ME vo štvorhre do 16 rokov, ktorý získala spolu s Uričkovou z Trnavy. Neskôr prestúpila do Slovana Bratislava. V seniorskej kategórii absolvovala množstvo medzinárodných turnajov. Na sklonku svojej hráčskej kariéry sa vrátila do Piešťan, kde pomohla ženám TK Kúpele v roku 2012 k zisku strieborných medailí v extralige družstiev. Najväčšie úspechy: Strieborná a bronzová medaila z majstrovstiev Európy v mládežníckych kategóriách. Členka fedcupového družstva Slovenska, v svetovom ženskom rebríčku bola najvyššie na 58. mieste.

Cibulková, Dominika

6. 5. 1989 Bratislava

S tenisom začínala ako osemročná v Piešťanoch, kde získala aj svoj prvý titul žiadkej majsterky Slovenska. Potom prestúpila do Slovana Bratislava. V roku 2006 vyhrala turnaj ITF Ritro Slovak Open v Bratislave.

Medzi juniorkami patrila do prvej svetovej pätky. V súčasnosti je slovenskou tenisovou jednotkou. Je stabilnou členkou fedcupového tímu Slovenska. V ženskom svetovom rebríčku sa pohybuje na hranici prvej dvadsiatky. Je slovenskou tenistkou roka. Najväčšie úspechy: Štart na OH 2012 v Londýne, dva tituly z okruhu WTA Tour (Moskva 2011 a Carlsbad, USA, 2012).

Domonkoš, Zoltán

11. 6. 1904 Petržalka – 31. 8. 1966 Trnava

Zaradil sa do galérie najvýznamnejších osobností vyše 90-ročnej histórie organizovaného tenisu v Trnave. Ako hráč, organizátor, tréner a napokon správca areálu pri bývalom závode Kovosmalt.

V lete 1929 sa stal prvým domácim víťazom kvalitného trnavského turnaja. To už mal na konte juniorský titul zo štvorhry v národnom šampionáte 1924. V tridsiatych rokoch predošlého storočia mu natrvalo patril post jednotky v početne obsadených majstrovstvách Trnavy. Tiež sa tenisu aktívne venovala jeho manželka Anna, ba rovnakú záľubu zdedili po rodičoch aj synovia Pavel (navyššie bol vynikajúcim bežcom na dlhé trate) a Ladislav. Pravda, obaja iba v masovej podobe. Potomkovia známych športových rodičov hrali Trnavskú tenisovú ligu pracujúcich, ktorá vznikla na jar 1979.

Grolmus, Miloslav

1. 1. 1981 Piešťany

Napriek tomu, že hráčsku kariéru ukončil v mladom veku, stihol toho na dvorcoch naozaj dosť. V rámci Slovenska získal titul v kategóriách žiactva i dorastu. Vyhral niekoľko medzinárodných turnajov. Medzi

pozoruhodné úspechy patrí semifinálová účasť na juniorskom Orange Bowl v Miami, kde na ceste do semifinále zdolal aj Rogera Federera. Na ME v Janove sa stal v roku 1995 majstrom Európy do 14 rokov, keď vo finále zdolal Belgičana Olivera Rochusa. V štvorhre skončili s Papáčkom z Nových Zámokov tretí. Na majstrovstvách sveta získal s oddielovým kolegom Tomášom Mihom vo štvorhre bronzovú medailu v kategórii do 16 rokov. V seniorskej kategórii vyhral satelitný turnaj masters v Sofii. Ako tréner pôsobil aj pri slovenskej juniorskej reprezentácii. V súčasnosti je trénerom mužov v Empire Trnava. Najväčším úspechom je zisk titulu majstra Európy do 14 rokov v dvojhre a do 16 rokov v štvorhre. Na majstrovstvách sveta do 16 rokov bronzová medaila v štvorhre. Majster Slovenska vo všetkých mládežníckych kategóriách.

Herdová, Renáta

25. 4. 1985 Topoľčany

Začínala s tenisom v Topoľčanoch, no herne najviac vyrástla v Piešťanoch. Tu bola členkou žiackeho družstva, ktoré sa stalo majstrom Slovenska. V roku 1999 si zahrala za Slovensko na halových ME družstiev

do 14 rokov v Rotterdame. Slovenky tam postupne zdolali Česko 2:1, Maďarsko 3:0 a vo

finále aj Švajčiarsko 2:1 a stali sa majsterkami. Na letnom európskom šampionáte skončili Slovenky aj s Herdovou v zostave štvrté. Herdová si zahrala aj za extraligové ženy TK Kúpele, ktoré získali bronzové medaily. Najväčšie úspechy: Majsterka Európy žiackych družstiev do 14 rokov, majsterka Slovenska.

Horanský, Filip

7. 1. 1993 Piešťany

Začínal s tenisom v Piešťanoch. Pod vedením trénera Aladára Oláha dosiahol niekoľko výborných výsledkov. V roku 2007 sa stal v Ostrave spolu s Partlom v štvorhre majstrom Európy do 14 rokov, v roku 2009 bol

členom bronzového družstva Slovenska na MS v španielskej Granade. Na ME juniorov v Moskve získal v roku 2010 zlatú medailu v dvojhre a na premiérovej olympiáde mládeže v Singapure spolu s Kovalíkom vybojoval v štvorhre bronzovú medailu. V roku 2011 vyhral na Australian Open s Kovalíkom štvorhru juniorov. Ďalej vyhral dvojhru na turnaji najvyššej kategórie v Miláne, dva turnaje ITF (v Piešťanoch a v Juhoafrickej republike). Prebojoval sa do semifinále na juniorskom US Open a vo Wimbledone vo štvorhre, štvrtfinalista juniorského US Open v dvojhre. Je trojnásobným víťazom celoslovenskej ankety Tenista roka v kategórii juniorov a viacnásobný najlepší športovec. Najväčšie úspechy: Juniorský majster Európy v štvorhre, bronzový z MS družstiev a OH mládeže v Singapure. Viacnásobný majster Slovenska v mládežníckych kategóriách, Najlepší tenisový junior SR, v juniorskom svetovom rebríčku mu patrila tretia priečka.

Juhászová, Vivien

17. 7. 1993 Komárno

Už v žiackej kategórii prejavila svoj talent. Pretavila ho do prvých medzinárodných úspechov vo farbách TK Kúpele Piešťany. Tu získala aj tituly majsterky Slovenska i medaily z vrcholných podujatí. V roku 2006

bola vo svojej vekovej kategórii piata v Európe a následne vyhrala turnaj masters, na ktorom hralo osem najlepších Európaniek tejto vekovej kategórie. V roku 2007 získala na ME do 14 rokov striebornú medailu v dvojhre a s Janou Čepelovou z Košíc bronzovú v štvorhre. Ďalšiu bronzovú pridala v tom istom roku z ME družstiev v San Reme. Na MS družstiev v Prostějove získala ako hráčka Slovenska striebornú medailu. Má aj medaily zo slovenskej ženskej extraligy, ktorú hráva za TK Kúpele Piešťany. V súčasnosti hráva ženské medzinárodné turnaje. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z dvojhry na ME do 14 rokov, bronzová zo štvorhry i súťaže družstiev, striebro z majstrovstiev sveta družstiev do 14 rokov, víťazka turnaja masters, so ženami TK Kúpele Piešťany strieborná a bronzová medailistka v extralige.

Juricová, Jana

8. 12. 1987 Piešťany

Až do odchodu na štúdiá do USA hrávala tenis za rodné Piešťany. V žiackych kategóriách získala niekoľko titulov majsterky Slovenska. Z vrcholných podujatí má na konte titul majsterky Európy v štvorhre do 14 rokov, ktorú získala v San

Reme spolu s Jarmilou Gajdošovou. V seniorskej

kategórii si úspešne počínala na viacerých medzinárodných turnajoch. Štvorhru hrávala s oddielovou kolegyňou Magdalénou Rybárikovou. Momentálne študuje v USA, kde získala ocenenie najlepšia akademická tenistka. Najväčšie úspechy: Majsterka Európy v štvorhre do 14 rokov, štvrtá na majstrovstvách sveta družstiev, víťazka viacerých medzinárodných turnajov a viacnásobná majsterka Slovenska.

Labášová-Stankovičová, Marcela

12. 5. 1959 Piešťany

Ako jedenástročnú ju rodičia priviedli na tenisové kurty v piešťanskom parku. Po prvom roku tréningu získala v slovenskom šampionáte mladších žiačok striebornú priečku. Jej rodičia obetovali voľný čas, aby

ju mohli sprevádzať na turnajoch. K tenisu pritiahla aj mladšieho brata Branislava Stankoviča, neskôr profesionálneho hráča a daviscupového reprezentanta SR. Pri jej prvých veľkých úspechoch (tituly majsterky Slovenska v rokoch 1975 a 1977) stál tréner Pavol Vrábek. Pod vedením svojho trénerského vzoru sa prepracovala do reprezentačného kádra ČSSR hráčok do 18 rokov. Hrala za Kúpele Piešťany, Sláviu Trnava, Slovan Bratislava a Spojie Bratislava. Dva razy triumfovala v halových majstrovstvách Slovenska žien (1981, 1982). Trénerskú kariéru začala popri zamestnaní v TK Spojie Bratislava. Jej prvými zverencami boli terazší tréneri Ladislav Simon a Henrich Kula. Po roku 1989 zanechala prácu inžinierky ekonómie a definitívne prestúpila na trénerskú dráhu. V Rakúsku trénovala ženy a súčasne hrala. V areáli bratislavskej ZŠ na Kalinčiakovej zrekonštruovala za pomoci rodičov tenisové dvorce a v roku 1998 založila TK Kalinčiakova. Medzi jej odchovancov patrí napríklad známa štvorica Michaela Hončová, Petra Jurová, Tomáš Hrunčák a Jozef Kovalík.

Lacko, Lukáš

3. 11. 1987 Piešťany

Hráč TK Kúpele Piešťany. Ako prvý Slovak vyhral medzinárodný turnaj hráčov do 13 rokov vo francúzskom Annency, ďalej turnaj A-kategórie v paraguajskom Asunsione a turnaj Nike Junior Tour na Bahamských ostrovoch.

Okrem toho má na konte ešte niekoľko prvenstiev z medzinárodných turnajov. Vo finále ME do 14 rokov v talianskom San Reme prehral v dvojhre až vo finále s Novakom Djokovičom, ktorý je v súčasnosti mužskou svetovou jednotkou.

V juniorskom svetovom rebríčku bol najvyššie na treťom mieste. Darilo sa mu aj medzi dospelými. Vyhral niekoľko medzinárodných turnajov a na US Open sa dostal do tretieho kola. V tomto roku bol vo svetovom rebríčku ATP na 54. mieste. Vyhlásili ho za tenistu roka na Slovensku i za najlepšieho športovca Piešťan. Najväčšie úspechy: Majster Európy zo súťaže družstiev, strieborný a bronzový medailista z ME v mládežníckych kategóriách. Majster Slovenska vo všetkých kategóriách.

Luknárová, Zuzana

1. 7. 1991 Piešťany

Od žiackych kategórií patrila medzi popredné slovenské hráčky, čo dokazovala aj ziskom medailí v súťažiach jednotlivcov i družstiev. Aj jej pričinením získali ženy TK Kúpele v posledných dvoch rokoch v extralige

strieborné medaily. Prvý medailu na majstrovstvách Európy si vybojovala na ME do 16 rokov v Moskve. Po semifinálovej prehre mala bronzový lesk. Bola aj členkou družstva dievčat Slovenska, ktoré si v roku 2008 vybojovalo vo francúzskom Granville strieborné medaily. V súčasnosti hráva

na ženských turnajoch ITF. Najväčšie úspechy: Bronzová medailistka na ME do 16 rokov, strieborná z majstrovstiev Európy družstiev do 18 rokov. Víťazka turnaja ITF, majsterka Slovenska.

Macko, Ladislav

2. 6. 1948 Piešťany

S tenisom začínal ako šesťročný v Piešťanoch. Ako prvý z odchovancov tamajšieho tenisu vyhral v roku 1966 v dvojhre dorastenecké majstrovstvá ČSSR, ktoré boli známe aj pod názvom Pardubická juniorka. V tom čase už obliekal

dres Slovana Bratislava. Práve toto prvenstvo mu otvorilo dvere do reprezentácie. Na záver svojej hráčskej kariéry si zahral za Piešťany, v ktorých s tenisom začínal, slovenskú národnú ligu. Najväčšie úspechy: Ako aktívny hráč sa prebojoval na medzinárodných majstrovstvách Francúzska do štvrtfinále, vyhral viaceré medzinárodné turnaje. Ako tréner priviedol juniorov ČSSR vo francúzskom Vichy k titulu majstrov sveta a o dva roky neskôr s nimi získal bronzovú medailu.

Marková-Rogulski, Patrícia

5. 1. 1973, Trnava

Od malička vynikala v tenise, doma získala majstrovské tituly vo všetkých vekových kategóriách, v kategórii do 12 rokov bola majsterkou Československa, je držiteľkou viacerých medailí z majstrovstiev

Európy, ako aj z rôznych svetových tenisových súťaží. Skúsenosti uplatnila v slovenskej extralige, nemeckej i rakúskej lige a v súčasnosti ich odovzdáva najmä mládeži, ktorú športovo viedla napríklad na UCM v Trnave a na Arcibiskupskom gymnáziu.

Nedelková, Martina

21. 10. 1977 Piešťany

Nedelková začínala s tenisom u trénera Iva Doležalka. Talentovaná ľaváčka dosiahla najväčší výkonnostný pokrok pod taktovkou Tibora Macka. Na jej konto začali postupne pribúdať úspechy nielen z domácich, ale

aj medzinárodných turnajov. Najúspešnejšiu sezónu mala v roku 1994. Spolu s Michaelou Hašanovou usilovne zbierali body vo štvorhre a zrazu sa dostali na čelo svetového juniorského rebríčka. Nebyť toho, že na záverečný turnaj do Japonska pozvali organizátori namiesto Hašanovej ďalšiu Slovenku, Zelenayovú, mohli sa obe piešťanské hráčky tešiť zo zisku titulu majsteriek sveta vo štvorhre. Takto si ho rúk vtedajšieho prezidenta ITF Briana Tobina prevzala popri Martine Hingisovej, ktorá bola prvá v dvojhre, len Nedelková. Martina žije v súčasnosti v USA, kde zostala po úspešných štúdiách, a pôsobí ako tenisová trénerka. Najväčšie úspechy: Majsterka sveta v štvorhre z roku 1994, víťazka viacerých medzinárodných turnajov v štvorhre (najčastejšie spolu s Michaelou Hašanovou), viacnásobná majsterka Slovenska.

Rybáriková, Magdaléna

4. 10. 1988 Piešťany

V mládežníckych kategóriách patrila k najväčším talentom slovenského tenisu. Pod taktovkou trénera Tibora Macka získala niekoľko titulov na domácich šampionátoch. Ako 14-ročná vyhrala v roku 2003

spolu s Janou Juricovou štvorhru junioriek v maďarskom Miškovci. Na ME do 16 rokov

v belgickom Eeklo získala bronzovú medailu v dvojhre. Bola členkou družstva Slovenska v mládežníckych kategóriách a v súčasnosti je stabilnou hráčkou fedcupového tímu. Ako 17-ročná vyhrala v roku 2005 ženský turnaj v Káhire. Nasledovali ďalšie štyri prvenstvá. Na turnajoch WTA Tour prvenstvá v dvojhre v Birminghame, Memphise a Washingtone a vo štvorhre v Budapešti. Najväčšie úspechy: Bronzová medailistka z ME do 16 rokov, finalistka dvojhry junioriek vo Wimbledone, víťazka štyroch turnajov WTA (z toho jeden vo štvorhre) a piatich ITF. Na gradslamových turnajoch trikrát tretie kolo. V rebríčku WTA najvyššie na 40. mieste. Členka fedcupového tímu žien Slovenska, majsterka Slovenska v kategóriách mládeže, dorastu i dospelých.

Stankovič, Branislav

30. 5. 1965 Piešťany

S tenisom začínal doma Piešťanoch u trénera Pavla Vrábla. Vo farbách rodného mesta získal aj prvé žiacke tituly majstra Slovenska. Najväčšie úspechy dosiahol po prestupe do Slovana Bratislava. Ako jeho hráč bol

členom družstva ČSSR, ktoré obsadilo druhé miesto na Borotra Cupe. V zbierke úspechov má titul majstra Európy vo štvorhre juniorov a spolu s Mariánom Vajdom a Milošom Mečřom aj majstra sveta v súťaži juniorských družstiev Galea Cup. V ére samostatného Slovenska boli spolu s Vajdom prvými reprezentantmi Slovenska v Davisovom pohári družstiev. Braňo hral na svetových turnajoch juniorov i dospelých. Vo svetovom rebríčku bol najvyššie na 86. mieste. Bol osobným trénerom viacerých výborných slovenských hráčov a neskôr aj družstva mužov v Davisovom pohári. Bývalý osobný tréner viacerých hráčov slovenskej tenisovej špičky Karola Kučeru, Kataríny Habšudovej a Jána

Krošláka. Najväčšie úspechy: Juniorský majster sveta družstiev v roku 1984, spolu s Mariánom Vajdom majster Európy v štvorhre, viacnásobný majster ČSSR.

Škamlová, Chantal

4. 9. 1993 Banská Bystrica

S tenisom začínala v Banskej Bystrici, no už v dorasteneckom veku prestúpila do TK Kúpele Piešťany. V drese Kúpeľov si vybojovala tituly majsterky Slovenska a začala hrať na medzinárodných juniorských

turnajoch. Jej najväčším úspechom bolo víťazstvo na grandslamovom turnaji v austrálskom Melbourne, kde spolu s Janou Čepelovou vyhrali v roku 2010 štvorhru junioriek. V tom istom roku získala táto dvojica aj striebro z premiérových OH mládeže v Singapore. V súčasnosti je už hráčkou Slovana Bratislava, v drese ktorého vyhrala aj ženskú extraligu. Zároveň hráva na medzinárodných ženských turnajoch. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila zo štvorhry na olympijských hrách mládeže 2010 v Singapore, majsterka Európy do 18 rokov v štvorhre a bronzová medailista v dvojhre.

Špirík, Ivan

14. 6. 1937 – 27. 6. 1987

Mal moravské korene, no priezvisko si v Trnave poslovenčil. V päťdesiatych a začiatkom šesťdesiatych rokov predošlého letopočtu bol najlepším trnavským tenistom. Viackrát to potvrdil v mestskom šampionáte na kurtoch

pri vtedajšej fabrike Kovosmalt. Súperov nachádzal najmä v bratovi Ladislavovi, ale aj

v Štefanovi Cepkovi, Júliusovi Wiesengangerovi, Viliamovi Kupcovi, spočiatku i v Zoltánovi Domonkošovi, ktorý však bol od neho o 33 rokov starší. Ivan Špirík, mladší zo športovo nadaných bratov, ako prvý Trnavčan štartoval v majstrovstvách Československa (Znojmo). V slubnom rozlete s tenisovou raketou ho pribrzdilo vážne zranenie, ktoré utrpel počas základnej vojenskej služby. Kvôli tomu predčasne odišiel do civilu. Tenisu sa neskôr venoval v rekreačnej podobe. Tiež v stolnotenisových dueloch dosahoval výborné výsledky.

Vajda, Marián

24. 3. 1965 Piešťany

Už v žiakom veku získal pod vedením trénera Iva Doležalka pre Slovan Kúpele Piešťany prvé tituly majstra Slovenska. K nim pridal už ako hráč Slovana Bratislava aj titul dorasteneckého majstra ČSSR. Vyhral aj

viacero mládežníckych medzinárodných turnajov. Po úspešných výsledkoch na turnajoch v USA a Austrálii sa zaradil do najlepšej desiatky svetových juniorov. V roku 1984 sa podieľal na zisku titulu juniorského majstra sveta družstiev. Vo finále vyhrala ČSSR nad Argentínou 4:1. Po skončení aktívnej činnosti sa dal na trénerskú dráhu a v súčasnosti je trénerom mužskej svetovej jednotky Srba Novaka Djokoviča. Najväčšie úspechy: Majster sveta družstiev juniorov, juniorský majster Európy v štvorhre, držiteľ bronzovej medaily z MS juniorských družstiev, viacnásobný majster ČSSR. V mužskom svetovom rebríčku bol najvyššie na 34. mieste.

Vrábel, Pavol

1942 – 25. 8. 2013

Dlhé roky popredný tréner pôsobil v Piešťanoch a Trnave, neskôr na Rodose a osem sezón na Cypre. Do trnavskej Slávie prišiel v polovici sedemdesiatych rokov. Zásluhou ambiciózneho predsedu Ivana

Čierneho sa úspešný Piešťanec stal prvým profesionálnym trénerom nového tenisového oddielu v lokalite Na rybníku. Do vitríny žltó-čiernej telovýchovnej jednoty priniesli jeho zverenci prvý výrazný úspech v roku 1977, keď miešané družstvo Slávie Trnava postúpilo do SNL dospelých. Z početnej skupiny odchovancov pripomeňme aspoň súrodencov Marcelu a Branislava Stankoviča, Patríciu Markovú, Evu Šestákovú, Moniku Slukovú, Mareka Ježu i desiatky ďalších tenisových talentov. Rok súkromne trénoval aj súčasnú fedcupovú reprezentantku SR Dominiku Cibulkovú a počas cyperského pobytu mal päť sezón pod dohľadom nemenej slávneho Marcosa Baghdatisa.

KLUBY

Tenis v Trnave

Tenis v Trnave má bohatú tradíciu. Úvodné kapitoly písal v sezóne 1922. Vtedy vznikol žltó-modrý Športový klub Trnava. Popri tenise v ňom priekopníci dali zelenú aj futbalu a ľahkej atletike. Najznámejším tenistom svižnej etapy sa stal Zoltán Domonkos. Hráčsky najpočetnejšie obsadený mestský šampionát 1938 bol posledným pred vypuknutím druhej svetovej vojny.

V päťdesiatych rokoch sa dianie s tenisovou raketou presťahovalo z centra Trnavy na samý koniec, do telovýchovného areálu pri fabrike Kovosmalt. Tamojšia Ulica Jozefa Barčovského patrila v tom čase medzi najkrajšie v celom meste. Športoviská

žili najmä tenisom a volejbalom. Biely šport mal najlepšieho aktéra v Ivanovi Špiríkovi, prvom Trnavčanovi s účastníckou vizitkou z majstrovstiev Československa (Znojmo). Po likvidácii kurzov v susedstve TAZ-u, ktoré nahradilo nové futbalové ihrisko, sa tenisová rodina presťahovala na nádvorie nemocnice. Od r. 1972 využívali tamojší dvorec aj členovia novozaloženého tenisového oddielu TJ Slávia. Jeho zakladateľom bol Ivan Čierny.

Lokalita Na rybníku ožila fítnymi v polovici sedemdesiatych rokov. V rámci akcie Z vtedy vyrástlo šesť dvorcov. Výsledkové úspechy nedali na seba dlho čakať. Miešané družstvo Slávie Trnava postúpilo v majstrovskom zápole 1977 do SNL. Kormidloval ho prvý profesionálny tréner Pavol Vrábel. Z Piešťan, svojho rodiska, si priviedol do nového pôsobiska súrodencov Marcelu a Branislava Stankovičovcov. Oba výrazné talenty mali vplyv na výkonnostný rast mnohých domácich adeptov. Z početnej žiackej liahne to najďalej dotiahla Patrícia Marková. Širokej obľube sa tešil aj masový tenis, najmä zásluhou Trnavskej tenisovej ligy pracujúcich. Rodný list jej vypísali v sedemdesiatom deviatom.

Vrcholné obdobie tohto populárneho olympijského športu však prišlo až po dobudovaní nového areálu TC Empire. Najkrajší tenisový komplex na Slovensku čoskoro privábil do Trnavy podujatia svetového kalibru. Mužský ATP challenger od septembra 2007, ženský ITF od augusta 2009.

Začiatkom mája 2013 tu dostala priestor historická premiéra medzinárodných majstrovstiev SR. Pozvanie prijali tenistky z 25 štátov vrátane známych mien z Austrálie, Argentíny, Japonska, Kanady a USA. Festival s raketou, prvýkrát pod názvom Empire Slovak Open (dotácia 75-tisíc dolárov), pripravil štáb na čele s Miroslavom Hlavnom, Máriou a Martinom Jedličkovcami, Tomášom Bolemanom i ďalšími činovníkmi. Nevšedný hetrik dosiahla deblistka Renata Voráčová z moravského

Nezabudnuteľný tenisový odborník Pavol Vrábel z Piešťan pracoval v trnavskej Slávii ako prvý profesionálny tréner tamajšieho oddielu. Najlepšie sa cítil medzi mládežou

Zlína (spolu s M. Jugičovou-Salkičovou z Bosny a Hercegoviny), keď trnavskú štvorhu ozdobila piedestálom aj v predošlých rokoch (2002 po boku Slovenky J. Husárovej, 2003 s Rumunkou E. Bogdanovou). Medzi singlistkami bola najlepšia Česka Barbora Záhlavová-Strýcová.

Osem dní skvelých súbojov o body do svetového rebrička WTA ozdobili viaceré sprievodné akcie. Stretnutie generácií patrilo medzi ne. Najstarší účastník slávnostného podvečera 90-ročný nestor Štefan Cepko sa v stredu 8. mája stal krstným otcom novej knihy Jaroslava Lieskovského *Prílivy a odlivy trnavského tenisu (1922 – 2012)*.

Tenis v Skalici

V druhej polovici 20. rokov 20. storočia bolo v areáli sokolovne zriadené tenisové ihrisko. Tenis sa tu hral až do konca roku 1938. Po II. svetovej vojne sa tenis intenzívnejšie začal v Skalici hrať od konca 60. rokov. Začiatky činnosti organizovaného tenisu možno datovať do roku 1972, kedy sa skupina nadšencov okolo Richarda Bízka, Ľuboša Obucha a Ivana Ozábalu rozhodla prerobiť pôvodné dva volejbalové dvorce (dnešné tenisové dvorce č. 5 a 6) na dvorce vhodné pre tenis. Táto skupina oslovila v roku 1977 Jaroslava Vyrubala ako trénera a v tomto roku založila oficiálny tenisový klub. Zároveň sa pokračovalo s budovaním tenisového areálu. Okrem toho začali byť aktívni rodičia detí, ktoré hrali v tenisovom oddiele. Postupne sa stali jeho neoddeliteľnou časťou a ich mená boli spojené s ďalším rozvojom tenisu v Skalici. Boli to najmä Pavol Hladký, Milan Kazinota, Marián Zachar, Otto Bárta st., Tomáš Suchovský, Marián Ivánek, Ján Dubnický a mnohí ďalší. V roku 1980 sa tenisový oddiel TJ ZVL prihlásil do súťaží v kategórii žiakov, dorastu i dospelých. Prvý veľký úspech na slovenskej tenisovej scéne zaznamenal skalický tenis zásluhou Jany Hladkej, ktorá sa v roku 1984 stala majsterkou Slovenska v kategórii starších žiačok.

V priebehu 80. rokov vyrástlo na skalických kurtoch viacero talentovaných hráčov, ktorí

sa presadili v celoslovenskom meradle. Boli to okrem J. Hladkej Jana Vyrubalová, Iveta Zacharová, Ivan Kazinota, Michael Rusnák, Mária Dubnická, Marek Danihel a ďalší. Mnohí z nich neskôr prestúpili do väčších klubov (Slávia Trnava, Slávia SVŠT Bratislava), kde s úspechom hrávali v družstvách, ktoré boli účastníkmi vyšších tenisových súťaží.

Ďalší zlom vo vývoji tenisového oddielu nastal v roku 1989. V rámci akcie Z boli vybudované ďalšie tri dvorce, najmä zásluhou brigádnic-kých hodín členov a rodičov členov tenisového oddielu, ktorý v tom čase viedol Marián Ivánek. Okrem dvoch unimobuniiek dostal tenisový oddiel priestory na vybudovanie sociálnych zariadení v jednoposchodovej budove v areáli štadióna ŠK. Skvalitnenie podmienok v tenisovom areáli prinieslo i polozenie umelých čiar na všetkých dvorcoch. V roku 1993 sa vrátil do Skalice a tým i do skalického tenisu Ivan Kazinota. V zmiešanom družstve dospelých hrajúcim krajskú súťaž začal pracovať na tíme, ktorého cieľom bolo postúpiť do vyššej súťaže, 2. slovenskej tenisovej ligy. Uvedený cieľ sa mu podarilo splniť čiastočne už v roku 1994, keď po rozdelení súťaží dospelých na súťaže mužov a súťaže žien postúpilo družstvo mužov v zložení Ivan Kazinota, Patrik Drozd, Michael Rusnák, Tomáš Danihel, Tomáš Ferencz, Ľuboš Obuch a Zbyněk Černý do vyššej súťaže. O rok nato tento cieľ dosiahli i ženy v zložení Zuzana Ivánková, Katarína Bočková, Ivana Zalubilová, Martina Sabayová a Lucia Kubová, keď vyhrali svoju súťaž. V roku 1996 muži opäť zabojovali, vyhrali suverénne západnú skupinu 2. ligy a postúpili už do 1. slovenskej tenisovej ligy. Káder družstva bol doplnený o Ivana Štefika, Erika Potúčka zo Senice a Tomáša Hrdinu z Hodonína. V roku 1997 ženy opäť nasledovali príklad mužov a družstvo posilnené o Klimovú z Malaciek a vlastnú odchovankyňu Veselú suverénne postúpilo do 1. tenisovej ligy.

Muži hrali v najvyššej súťaži nasledujúce tri sezóny, pričom raz obsadili tretie miesto. Družstvo viedol vtedajší prezident Ivan Kazinota ako hrajúci

kapitán. Káder tvorili Tomáš Ferencz, Marek Danihel, Ivan Dedík, František Čermák, Laco Simon, Ivan Štefík, Ivan Herz a Matej Stankovský.

Tenis v Senici

Novodobá história organizovaného tenisu sa začala v Senici založením tenisového oddielu v Telovýchovnej jednote Slovenský hodváb Senica v roku 1976. V tom čase prebiehala výstavba štyroch tenisových dvorcov za mestským kúpaliskom a na jeseň 1975 boli dokončené dva dvorce. Výstavba dvorcov bola realizovaná brigádnicky občanmi mesta (tzv. akcia Z, čiže zveľaďovacia). Pri dokončovaní výstavby týchto dvorcov sa najväčším dielom podieľali práve zakladajúci členovia tenisového oddielu.

Po dokončení dvoch dvorcov sa rozhodli vytvoriť oddiel, a tak vo februári roku 1976 zvolali zakladajúcu členskú schôdzu a následne na to oddiel prihlásil družstvo dospelých do súťaže zmiešaných družstiev. Súťaže družstiev sa v tom čase hrali vo všetkých vekových kategóriách zmiešané, to znamená, že za družstvo hrali zápas 4 muži a 2 ženy resp. 4 chlapci a dve dievčatá. Počiatočný elán do ďalšieho rozvoja oddielu bol veľký. Hneď na jar 1976 boli vybudované ďalšie dva dvorce a na ďalší rok pokračovala výstavba areálu postavením tréningovej steny.

V roku 1980 bola v areáli tenisového oddielu postavená budova so sociálnym zariadením, ktorú daroval oddielu Slovenský hodváb Senica. Členovia oddielu si areál postupne skrášľovali výsadbou tují a ihličnatých stromčekov, z ktorých dnes už sú veľké stromy. Oddiel od svojho vzniku združoval najmä mladých ľudí a jeho zameranie bolo na mládežnícky tenis. Zakladajúcimi členmi oddielu boli mladí ľudia, väčšinu tvorili študenti. Nakoľko tenis nemal v Senici žiadnu tradíciu, vedúci členovia oddielu boli hráčmi, trénermi, rozhodcami a funkcionármi vo vyšších telovýchovných orgánoch. V časoch vzniku oddielu bolo podmienkou, že ak má oddiel v súťaži družstiev družstvo dospelých, musí mať aj mládežnícke družstvo.

Takže hoci všetci členovia družstva patrili ešte medzi mládež, musel sa niekto z nich začať venovať žiakom alebo dorastu, aby mohli na ďalší rok zostaviť mládežnícke družstvo. Výnimkou od zväzu dostal každý oddiel iba na 1 rok. Oddiel v roku 1977 prihlásil do súťaže družstiev zmiešané družstvo dorastu. V tom čase sa venoval výchove mládeže iba jeden tréner. Okrem družstva dorastu trénoval aj družstvo žiakov, ktoré oddiel prihlásil do súťaže družstiev v roku 1980. V roku 1983 sa v práci s mládežou dostavil aj prvý výrazný úspech, keď 12-ročný Michael Rusnák obsadil prvé miesto v rebríčku mladších žiakov západoslovenského kraja. Postupne v oddiele vyrástlo viacero dobrých tenistov a tenistiek, ktorí v súťažiach jednotlivcov dosahovali popredné umiestnenia v rámci kraja, ale nedarilo sa pokope udržať taký počet hráčov, aby sa dali zostaviť kvalitné družstvá.

Až v roku 2001 postúpili družstvá mužov a žien do 2. ligy, to už sa súťaže mužov a žien hrali oddelene. V tom istom roku postúpili aj dorastenky do najvyššej súťaže a rok na to družstvo žien, za ktoré okrem jednej ženy hrali všetko dorastenky, postúpilo do 1. ligy. V roku 2003 postúpili aj muži do 1. ligy družstiev. Treba podotknúť, že družstvo žien, ktoré hralo 1. ligu, a družstvo mužov pri postupe do 1. ligy tvorili vlastní odchovanci. Odchovanci nášho klubu Rusnák, Štefík, Machová, a Valachovičová hrali aj v extraligových družstvách iných klubov. V jednotlivcoch dosiahla najväčší úspech zatiaľ Martina Machová, keď v roku 2002 obsadila v slovenskom rebríčku dorasteniek 5. miesto. V roku 1995 sa tenisti oddelili od Telovýchovnej jednoty Slovenský hodváb a vznikol samostatný Tenisový klub.

Tenis v Šamoríne

Prvé záznamy o tenise v meste Šamorín sa datujú do roku 1914, keď bankovní zamestnanci zriadili tenisové dvorce a založili tenisový klub. Medzi zakladateľov patrili Július Kotiers, Vladimír Vido, Pavol Školek, Ollosziová, rodina Baleková. Dvorce sa nachádzali za autobusovou zastávkou oproti

reštaurácii Bašta na pravej strane Malej ulice. Tenis sa stal súčasťou športového života obyvateľov mesta Šamorín.

Po 2. svetovej vojne na tenisových dvorcoch začala vyrastať nová generácia hráčov ako Andy Kotiers, Árpád Sándor, Stano Pavelka, Ernest Buday, Karol Adamček. V tých časoch sa hráči často zúčastňovali na tenisových turnajoch, ktoré organizovali hlavne v Bratislave, ale aj v iných väčších mestách na okolí. V roku 1972 boli postavené nové tenisové dvorce v športovom areáli vedľa futbalového ihriska pri lesoparku Pomle. K hlavným zakladateľom patrili Ernest Buday, Stano Pavelka, Andy Kotiers, Ján Sebesten, Vojtech Štosel, Juraj Vágo a ďalší. Tenisový klub sa pod názvom Tenisový klub ŠTK Šamorín zaregistroval medzi športové kluby riadené Slovenským tenisovým zväzom.

Klub sa začal zúčastňovať súťaží družstiev a turnajov organizovaných STZ. Začal sa budovať športový klub, kde sa postupne výchovou mládeže rozrastala hráčska základňa. Vyrástli prví úspešní mladí hráči ako ml. Ernest Buday, Zoltán Plutzer ml. Árpád Sándor, Ladislav Palinkas, neskôr Peter Varga, Robert Nagy, Patrik Karel a ďalší. Členská základňa klubu sa neustále rozširovala, vznikali nové družstvá a zvyšoval sa počet aktívnych

hráčov. Medzi najvýznamnejšie úspechy v súťaži družstiev klubu patria výsledky A-družstva mužov, ktoré od roku 2006 bolo účastníkom prvej ligy a udržalo sa tam do r. 2009 (Peter Varga, Patrik Karel, Michal Briška, Alexander Somogyi, Norbert Kiss, Zoltán Faragó, Zalán Klempa, Oliver Nagy).

Mimoriadne úspechy dosiahli aj jednotlivci, ktorí sa zúčastňovali na domácich a zahraničných turnajoch. Medzi najúspešnejších patrili Peter Varga, ktorý sa zúčastnil na MS seniorov a bol v reprezentácii SR družstiev. Významné úspechy dosiahol taktiež Alexander Somogyi, víťaz a účastník viacerých turnajov v kategórii mladších žiakov v rokoch 1998 – 2000 na Slovensku, v ČR a v Rakúsku. Na majstrovstvách SR v roku 2000 v kategórii mladších žiakov získal 2. miesto. Ďalším úspešným jednotlivcom, ktorý dosiahol vynikajúce výsledky, je Zalán Klempa. V roku 2004 bol v SR na 1. mieste rebríčka starších žiakov, v európskom rebríčku ETA bol na 23. mieste.

Mimoriadne úspešným hráčom klubu bol mladý Oliver Nagy, účastník a víťaz viacerých domácich a zahraničných turnajov, víťaz turnaja v Calgary v Kanade v kategórii do 12 rokov v r. 2005, majster ČR družstiev U12 v rokoch 2006 – 2007, v roku 2008 víťaz európskych turnajov

Marián Vajda, Branislav Stankovič a Ladislav Macko

Generál Davis otváral tenisový dvorec v Piešťanoch

Priekopníci tenisu v Piešťanoch

(ETA v nemeckom Kufsteine, U12, ETA v Paríži, U12, ETA na Malorke, U12), reprezentant SR družstiev U12 na Korzike. V roku 2010 majster SR U14 v dvojhre aj štvorhre, ďalej majster SR a ČR v súťaži družstiev U14. Víťaz turnajov ETA 14 Příbram, ČR, v dvojhre aj štvorhre, víťaz ETA 14 Trnava v dvojhre aj štvorhre. Od roku 2013 hráč Trnavského tenisového klubu.

Tenis v Piešťanoch

Prvý tenisový dvorec existoval v Piešťanoch už od roku 1891 a postupne vyrástlo v kúpeľnom parku šesť dvorcov. Už v roku 1923 sa uskutočnil v Piešťanoch prvý medzinárodný turnaj. Dňa 11. februára 1926 sa v spojení s kúpeľmi uskutočnilo ustanovujúce zhromaždenie piešťanského Lawn Tennis Clubu, súčasný tenisový klub je jeho následníkom. V roku 1932 otváral nový centrálny dvorec generál Davis, ktorého meno nesie slávny Davis cup.

V období od založenia klubu do druhej svetovej vojny sa na dvorcoch predstavili najlepší svetoví hráči, o. i. Koželuh, Drobny, Borotra,

Cochet, Hopman, Crawford, Cramm, Asbóth. Najúspešnejším hráčom, ktorý vyrástol na dvorcoch v predvojnovom období bol J. Košíňar. Tenis v Piešťanoch obmedzene fungoval i v období druhej svetovej vojny, hneď po jej ukončení sa obnovili domáce i medzinárodné aktivity, do klubu opäť pravidelne chodili najlepší československí hráči. V roku 1953 sa uskutočnili majstrovstvá Slovenska, potom sa už turnaje v klube konali každoročne. Od roku 1955 sa v klube začalo intenzívne pracovať s mládežou a postupne v ňom vyrastali generácie mimoriadne úspešných hráčov, medailistov z majstrovstiev Slovenska a Československa, víťazov domácich i medzinárodných turnajov. Dosiahnuté úspechy sú najpodrobnejšie zhrnuté v troch publikáciách, ktoré klub vydal pri svojich výročiach v rokoch 1986, 1996 a 2006. V roku 1974 zanikol areál v kúpeľnom parku, už na jar 1975 sa začalo hrať na súčasných dvorcoch. Areál sa postupne rozrastal, k jeho prednostiam patrí aj nádherná stromová aleja. V súčasnosti má areál 11 vonkajších antukových dvorcov, 2 asphaltové a 2 vnútorné dvorce s povrchom Taraflex.

TRIATLON

Triatlon je individuálny šport zahŕňajúci tri disciplíny – plávanie, cyklistiku a beh, ktoré je potrebné absolvovať tesne za sebou. V olympijskom triatlone súťažiaci plávajú 1500 metrov, absolvujú 40 km na bicykli a na záver 10 km beh. Najnáročnejší je tzv. ironman, kde pretekár najskôr pláva 3,8 km, potom musí zvládnuť 180 km trať na bicykli a napokon odbehnúť maratónsku trať.

OSOBNOSTI

Drahovská, Lýdia

21. 3. 1999

Od roku 2003 ako členka plaveckého klubu ŠPK Kúpele Piešťany pod vedením skúsených trénerov žala úspechy na plaveckých súťažiach. V roku 2011 sa stala členkou atletického klubu AK Bojníčky, s ktorým sa dvakrát zúčastnila majstrovstiev Slovenska družstiev. Je zakladajúcou členkou športového klubu ŠBR Piešťany, ktorý je registrovaný v Slovenskej triatlonovej únii. Od roku 2010 absolvovala väčšinu triatlonových podujatí na Slovensku. V roku 2012 ju juniorská reprezentačná trénerka vybrala na medzinárodné preteky do Poľska, kde úspešne reprezentovala Slovensko. Okrem triatlonu a plávania sa každoročne zúčastňuje na niekoľkých bežeckých podujatiach po celom Slovensku a v zahraničí. Ako doplnkové športy si zvolila orientačný beh a beh na lyžiach. Najväčšie úspechy: Majsterka Slovenska v akvatlone mladších žiačok 2010, 2011, 2012, majsterka Slovenska v duatlone mladších žiačok 2012, majsterka Slovenska v triatlone mladších žiačok 2011, 2. miesto na majstrovstvách Slovenska v triatlone 2012, víťazka Slovenského pohára mladších žiačok v triatlone 2011, 2012, 2. miesto na majstrovstvách Slovenska družstiev starších žiačok v atletike 2012, účastníčka troch ročníkov školských majstrovstiev Slovenska

v orientačnom behu, víťazka etapy medzinárodných pretekov v orientačnom behu Karst Cup 2011, účastníčka viacerých ročníkov majstrovstiev Slovenska v plávaní.

Orlický, Andrej

11. 5. 1977

Bývalý zverenecký trénerov Tatiany Bergmannovej a Ladislava Hlavatého v plaveckom oddiele TJ STU Trnava sa cez cyklistiku dostal až k triatlonu. Postupne sa vypracoval na slovenskú jednotku. Je niekoľkonásobným majstrom Slovenska v triatlone, v šprint triatlone, v dlhom triatlone, duatlone, akvatlone, niekoľkonásobným víťazom Slovenského pohára a držiteľom slovenského rekordu na trati ironman (3,8 – 180 – 42,2) časom 8:31:29. Je účastníkom MS, ME, svetových a európskych pohárov. Momentálne je šéftrenerom klubu ŠK Triatlon Team Trnava. Najlepšie umiestnenia: SP – 24. miesto Salford GBR 2003, ME – 34. miesto Karlove Vary 2001 (krátky triatlon), ME – 24. miesto Almere 2006 (dlhý triatlon), EP – 10. miesto Praha 2000, Armádne MS – 5. miesto Murska Sobota 2001, Sydney triathlon – 8. miesto 2002, 3x 3. miesto v Českom pohári v triatlone 2000 – 2002, 7x 1. miesto v Slovenskom pohári v triatlone.

KLUBY

ŠBR Piešťany

Vznikol v roku 2010 a je registrovaným členom Slovenskej triatlonovej únie od roku 2010. ŠBR Piešťany má 25 členov, ktorí sa prevažne venujú triatlonu a lesným behom. Členovia klubu získali niekoľko titulov majstrov Slovenska v triatlone a v behu do vrchu a veľa cenných pohárových umiestnení. Okrem toho získali desiatky medailí na bežeckých podujatiach po celom Slovensku, v Česku a Chorvátsku.

Bodové zisky si pripisujú v pohárových súťažiach v triatlone, akvatlone a duatlone, ale aj v Slovenskom pohári v behu do vrchu, Trnavskej župnej bežeckej lige, Trnavskej regionálnej bežeckej lige a v Malokarpatskom pohári v lesnom behu. Od roku 2009 organizuje klub ŠBR Piešťany v blízkom okolí bežecké podujatia v lesnom behu pre širokú verejnosť, ktorých každého kola sa zúčastňuje viac ako 100 pretekárov. Tieto podujatia sú v zjednotené do Piešťanského pohára v lesnom behu, ktorý v roku 2012 mal už 3. ročník.

V roku 2011 pripravil klub ŠBR Piešťany 1. ročník Piešťanského akvatlonu na kúpalisku Eva v spolupráci so Slovenskou triatlonovou úniou. Tieto preteky boli oficiálne zaradené do Slovenského pohára v akvatlone a do Slovenského pohára v triatlone žiakov. V tejto tradícii akvatlonu bude klub pokračovať a v septembri 2013 sa počas 3. ročníka Piešťanského akvatlonu uskutočnia už aj Majstrovstvá Slovenska v akvatlone žiakov. V jar-ných, letných a jesenných mesiacoch pripravuje klub verejné tréningy orientačného behu pre najmenších v mestskom parku v Piešťanoch, kde si deti od 4 do 15 rokov rady vyskúšajú tento ne-tradičný šport alebo si zmerajú svoje bežecké a orientačné schopnosti s kamarátmi.

Triathlon Skalica

Hertlsport Extrem Tour je zameraná na seriál pretekov a aktivity členov Kompava H-Triathlon Teamu. História nimi organizovaných pretekov siaha do 90. rokov. Od roku 1992 do roku 2001 zorganizoval 10 ročníkov Jouzaman Duatlonu, z toho viaceré ročníky ako majstrovstvá SR v dlhom duatlone. Od roku 2002 začal organizovať v Zlatníckej doline preteky v terénnom triatlone pod názvom Goldman Triathlon, ktorý sa neskôr premenoval na H-Triathlon Skalica.

V roku 2004 a 2005 boli preteky H-Triathlon Skalica organizované pod svetovou značkou X-Terra a v roku 2007 v rámci tohto preteku zorganizovali historicky prvé majstrovstvá Slovenska v kros triatlone. Od roku 2006 začali organizovať

ďalšie preteky v terénnom triatlone a horskej cyklistike a vznikol tak seriál Hertlsport Extrem Tour. Hertlsport Extrem Tour je seriál pretekov pozostávajúci z terénnych triatlonov, maratónov na horských bicykloch a XC Cross Country pretekov určených pre širokú verejnosť.

Do tohto projektu sa môže zapojiť každý, kto má odhodlanie absolvovať tri rôzne športové disciplíny (plávanie – horskú cyklistiku – terénny beh) formou terénneho triatlonu v neprerušovanom slede za sebou, alebo ak obľubuje jazdu na horskom bicykli, tak pripravili maratóny na horských bicykloch a XC Cross Country. Počas pretekov v terénnom triatlone sú pre účastníkov popri pretekoch jednotlivcov organizované aj preteky trojčlenných štafiet ja – ty – on. Seriál Hertlsport Extrem Tour je bodovací pre kategórie mužov, žien a družstiev. Všetky preteky sú organizované v turisticky a rekreačne atraktívnych oblastiach.

Poslaním tohto seriálu je ponúknuť príležitosť všetkým, ktorí milujú pohyb v prírode, športový adrenalín a zdolávanie výziev. Kompava H-Triathlon Team je nezávislé dobrovoľné občianske združenie, ktoré združuje športových nadšencov horskej cyklistiky, terénneho a dlhého triatlonu. Jeho členovia sa zúčastňujú na pretekoch, absolvujú spoločné tréningy a podieľajú sa na organizácii športových podujatí. Tvoria partiu nadšencov, pre ktorých sa šport stal viac než výzvou.

Andrej Orlický

TURISTIKA

Základy organizovanej turistiky v Európe a tým vlastne i vo svete položili turistické organizácie, ktoré vznikli v druhej polovici 19. storočia. Medzi prvé patrili i spolky na území Slovenska – Sitniansky klub, ktorý založili v roku 1862, a Uhorský tatranský spolok, ktorý vznikol v regióne Vysokých Tatier v roku 1873. Veľký rozmach však turistika vo svete zaznamenala až v prvej štvrtine 20. storočia. Na území súčasného TTSK po zlúčení Klubu československých turistov (KČST) a Tatranského spolku turistického v roku 1920 vznikli už v roku 1921 odbory KČST v Trnave a Piešťanoch, neskôr aj v Hlohovci. Odbory turistiky z trnavského regiónu patrili aj v ďalších obdobiach – buď ako súčasť Klubu slovenských turistov a lyžiarov (1939 až 1949), alebo v období jednotnej telovýchovy (1949 – 1968) či v rámci Slovenského zväzu turistov – k najaktívnejším v rámci Slovenska.

OSOBNOSTI

Bedeč, Ján

3. 9. 1945 Hlohovec

Člen KST Lokomotíva Hlohovec, elektrotechnik, majster spojov, inštruktor pešej turistiky, nositeľ titulu majster turistiky a VOT. Dlhoročný vedúci TOM Spojárka, člen výboru TJ Lokomotíva Hlohovec, tajomník a v súčasnosti predseda KST Hlohovec. Bol vedúcim stretnutia TOM pri 37. slovenskom zraze turistov KST – Buková. Člen VZT OV ČSZTV Trnava i RR KST Trnava. S manželkou (Eva – 15. 2. 1952) pracujú s kolektívami TOM, venujú sa etickej, estetikej i environmentálnej výchove mládeže. Nositelia ocenení ČSZTV, KST a TOM.

Beleščák, Ladislav

20. 12. 1950 Čadca

Člen TJ Tesla Piešťany 1976 – 1990, strojný inžinier, patentový zástupca, funkcionár miestnych

klubov turistiky a karavaningu v Piešťanoch, klubov Camping a Caravaning Club Mestskej telovýchovnej jednoty Piešťany, Caravan Club Piešťany 1997 – 2000, ako aj organizácií s celoslovenskou a medzinárodnou pôsobnosťou v turistike a karavaningu, publicista a propagátor turizmu a slovenskej krajiny, tajomník (1982 – 1990) a predseda OT TJ Tesla Piešťany (1976 – 1990), člen komisie mototuristiky, campingu a caravaningu Zväzu turistiky SÚV ČSZTV v r. 1985 – 1990, viceprezident, generálny sekretár, hospodár Slovenského camping a caravaning klubu (SCCC) po premenovaní Slovenskej asociácie campingu a caravaningu (SACC) Piešťany, pracovník koordinačného centra spolupráce krajín V4 v oblasti kempingu a karavaningu 2006 – 2008, cvičiteľ pešej a vysokohorskej turistiky, cvičiteľ mototuristiky, autor publikácie Považský Inovec — Základné informácie pre organizovanú turistiku, šéfredaktor a autor článkov a fotografií magazínu Camping a Caravaning, autor textov a fotografií kempingovej časti mapy Vodné atrakcie a kempingy na Slovensku, člen organizačnej komisie 52. Rally FICC v Tatranskej Lomnici 1991, hospodár medzinárodného podujatia 37. Europa Rally v Piešťanoch, 1998 a organizátor podujatí Teslácka Bud' fit a Rallye Bud' fit. Držiteľ ocenení ČSTV a ČSZTV.

Beňák, Marián

18. 12. 1923 Sučany

Člen OTTJ Nafta Gbely, cvičiteľ turistiky I. triedy, lektor a metodik. Nositeľ titulu majster turistiky a VOT. Zakladateľ a predseda OTTJ Nafta Gbely, člen a dlhoročný predseda metodickej komisie VZTOVČSZTV, KV ČSZTV, ako i RR KST v Senici. Vychoval veľký počet cvičiteľov III. a II. triedy, propagoval výkonnostnú turistiku a zdravotný aspekt turistiky. Bol členom štábu vrcholových podujatí a celoslovenských letných zrazov 1975 a 1987 na Rozbehoch. Nositeľ ocenení ČSZTV i KST.

Beniak, Viktor

23. 11. 1919 Tekovské Nemce - zomrel

Člen OTTJ Zdravotník a KST Senica. Cvičiteľ turistiky II. triedy, lektor a inštruktor, nositeľ I. VT cestou ZC a VOT. Spoluzakladateľ organizovanej turistiky v Senici, predseda VZT OV Senica a člen VZT ZsKV ČSZTV. Dlhoročný člen OV ČSZTV v Senici. Podpredseda štábov turistických zrazov na Rozbehoch. Člen VZT ÚV a SÚV ČSZTV. Staviteľ turistickej chaty na Rozbehoch a dlhoročný budovateľ materiálnej základne turistiky v okrese Senica. Po ňom je pomenovaný pochod Chodníkom V. Beniaka na hrad Branč. Držiteľ ocenení ČSZTV a Zlatej medaily KST.

Černý, Jaroslav

8. 9. 1938 Trnava

Člen OT TJ Skloplast Trnava-Hrnciarovce, elektrotechnik, zakladajúci člen a 1. predseda OT TJ Skloplast, predseda Sekcie PaVHT pri OV ČSZTV v r. 1970 – 1978. Cvičiteľ pešej a vysokohorskej turistiky II. triedy, nositeľ VO PaVHT III. triedy. Organizátor okresných turistických zrazov (1976, 1977, 1980). Organizátor okresných turistických zrazov v rokoch 1976, 1977 – Jahodník a 1980 – priehrada Buková, organizátor 3-dňového pochodu hrebeňom Malých Karpát v r. 1974 Bratislava – Dobrá Voda, vedúci skupiny TOM a dospelých na spartakiádnom zraze turistov v Prahe v roku 1975.

Đurec, Štefan

21. 4. 1917 Durcech dolina – 18. 3. 2002 Bratislava

Člen Klubu slovenských turistov a lyžiarov Banská Bystrica (1943), OT TJ Lokomotíva Hlohovec, KST Hlohovec (2002), predseda OT TJ Lokomotíva Hlohovec, predseda KST Hlohovec 1956 – 2002, predseda VZT SÚV ČSZTV, člen výboru TJ Lokomotíva Hlohovec, cvičiteľ pešej turistiky II. tr., držiteľ II. VT, držiteľ zlatého odznaku Turista, Tyršovej medaily ÚV ČSZTV.

Gottstein, Peter

28. 6. 1943 Bratislava

Člen OTTJ Lokomotíva Trnava, technik, cvičiteľ turistiky II. triedy, zakladajúci člen a dlhoročný

predseda OTTJ Lokomotíva Trnava, predseda VZT OV ČSZTV, člen pléna VZT KV ČSZTV, nositeľ VOaVTO. Organizátor turistiky obdobia spartakiád a tvorby programu masovej telovýchovy ČSZTV. Propagoval všestrannú turistiku v spoločenskom kontexte. Nositeľ ocenení ČSZTV.

Herchl, Miroslav

5. 7. 1945 Martin

Člen KST Atóm Jaslovské Bohunice, jadrový fyzik, cvičiteľ turistiky I. triedy, nositeľ titulu majster turistiky a VOT, lektor a inštruktor pešej, lyžiarskej a vysokohorskej turistiky. Od roku 1978 bol predsedom odboru

turistiky TJ Atóm Jaslovské Bohunice, neskôr členom Okresného výboru Zväzu turistiky ČSZTV a členom Výkonného výboru Okresného združenia telesnej kultúry v Trnave. Od roku 1992 je predsedom Regionálnej rady Klubu slovenských turistov Trnava. Od roku 1994 je členom celoslovenského výkonného výboru Klubu slovenských turistov (KST), v rokoch 1998 – 2002 aj jeho podpredsedom a v rokoch 2002 až 2010 vykonával funkciu predsedu KST. Od roku 1996 postupne predsedom organizačnej, medzinárodnej a majetkovej komisie KST. Od roku 2002 je členom VV Asociácie športu pre všetkých SR, v rokoch 2008 – 2012 bol aj jej podpredsedom. V rokoch 2002 – 2010 bol viceprezidentom a od roku 2011 je prezidentom Federácie kempingu a karavaningu SR. Zástupca KST a FCC SR v medzinárodných turistických organizáciách (EWV, NFI, FICC). Organizátor tradičných turistických podujatí: Zimný prechod Považským Inovcom, Diaľkový pochod Jesenným Považským Inovcom. Propagátor organizovanej turistiky v tlači, televízii, rozhlas, v rokoch 2004 – 2010 predseda redakčnej rady Informácií KST, od r. 2010 člen redakčnej rady časopisu Krásy Slovenska. Autor a spoluautor článkov, fotografií a publikácií o turistike, kempingu a karavaningu.

Držiteľ telovýchovných ocenení ČSTV, AŠPV, KST a Čestného uznania FICC za rozvoj kempingu a karavaningu vo svete.

Hnilica, Vlastimil

14. 10. 1919 Kroměříž

Člen Klubu turistov Holíč, cvičiteľ turistiky I. triedy, lektor a inštruktor, vedúci lesných škôl TOM, budovateľ celoslovenského metodického kabinetu TOM a malého múzea turistiky (archívneho charakteru). Bol trvalým zástupcom TOM KČT i VST na Slovensku a členom komisie mládeže VZT ÚV ČSZTV. Spolupracoval na metodike turistiky mládeže od vzniku TOM, podieľal sa na organizácii stretnutí TOM na celoslovenských zrazoch turistov i podujatí na medzinárodnej úrovni (stretnutia mládeže FICC – Tatranská Lomnica 1974 a Piešťany 1997). Spolupracoval pri vydávaní Malej knižničky vedúceho TOM. Držiteľ ocenení ČSZTV i KST a TOM.

Hránek, Ján

17. 3. 1939 Hlohovec

Člen Klubu turistov Holíč, cvičiteľ turistiky, inštruktor mototuristiky. Nositeľ VOT, organizátor a propagátor jazd zručnosti a krajských zrazov Moto (predseda štábov Rozbehy, Šaštín). Dlhoročný podpredseda KT Holíč, predseda okresnej komisie Moto VZT OV a člen VZT KV ČSZTV. Propagátor skĺbenia mototuristiky, pešej a rodinnej turistiky, organizátor podujatí pre širokú verejnosť, organizátor pochodu IVV Po stopách Márie Terézie. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST.

Hrotkó, Rudolf

24. 12. 1944 Matúškovo

Člen OTTJ Horné Saliby, cvičiteľ turistiky, organizátor podujatí regionálneho charakteru. Rozhodca PTZ. Vedúci TOM a realizátor environmentálnej výchovy pobytom v prírode. Nositeľ VOT. Predseda KST Horné Saliby, člen pléna VZTOV ČSZTV Galanta a súčasných regionálnych orgánov. Nositeľ ocenení ČSZTV i KST.

Hrotkóová, Anna

20. 7. 1942 Nagy Bánhegyes

Členka OTTJ Horné Saliby, cvičiteľka turistiky mládeže, vedúca TOM a nositeľka VOT. Rozhodkyňa PTZ. Členka pléna VZTOV ČSZTV, členka RR KST Galanta. Dlhoročná budovateľka modelu práce s mládežou v turistike. Spolu s manželom realizuje program ochrany prírody. Nositeľka ocenení ČSZTV i KST.

Javor, Pavol

28. 6. 1941 Hlohovec

Člen TJ Lokomotiva Hlohovec od 1966, zememeračský inžinier, predseda odielu vodnej turistiky TJ Lokomotiva Hlohovec, člen výboru TJ Lokomotiva Hlohovec, člen okresného výboru turistiky v Trnave, organizátor vodnej turistiky v okrese i kraji, člen predsedníctva Zväzu turistiky v Západoslovenskom kraji, člen RR KST Trnava, cvičiteľ II. triedy vodnej turistiky od 1965, držiteľ III. VT. Autor a spoluautor článkov v Krásach Slovenska, publikácie Prvosplavy slovenských riek a potokov, Sborníka prvosjezdů 1990, Opisu prvosplavu riečky Sikenica v úseku vodná nádrž Lipová – Horša. Budovateľ lodenice v Hlohovci. Člen organizačného výboru TID (Tour Internationale Danubie) a účastník splavov TID, v rokoch 1960 až 2010 organizátor okolo 90 vodáckych splavov: Splav priateľstva, Dunajskými ramenami, Pltnícka päťdesiatka.

Kelemen, Zdeněk

10. 7. 1945 Bratislava

Člen klubu turistov Rodina Dunajská Streda, cvičiteľ turistiky II. triedy, od r. 1987 do r. 1992 predseda OT TJ Slávia Dunajská Streda a predseda KT Rodina od založenia 1991 po súčasnosť. Iniciátor založenia a dlhoročný predseda Okresného združenia KST Žitný ostrov (dnes RR KST) od r. 1990 do r. 2000. Priekopník novodobej turistiky v podmienkach južného

Slovenska. Propagátor pešej turistiky a cykloturistiky. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST. Od decembra 2012 nositeľ zlatého odznaku KST.

Košinár, Ladislav

6. 2. 1929 Piešťany

Člen OTTJ Družstevník Sobotište, cvičiteľ turistiky, lektor a inštruktor pešej turistiky, nositeľ VT. Člen výboru OT TJ, člen predsedníctva VZT OV ČSZTV, vedúci TOM Družstevník, organizátor turistických zrazov v okrese i na krajskej a celoslovenskej úrovni. Zaslúžil sa o pestré formy práce v turistike mládeže, bol iniciátorom rozvoja školskej turistiky v okrese a mnohých akcií na ochranu prírody. Nositeľ ocenení ČSZTV.

Krištof, Ján

22. 4. 1947

Zakladateľ a dlhoročný predseda KST Slováport Trnava, vedúci TOM Zorníčka, iniciátor a organizátor turistických podujatí Pochod oslobodenia Trnavy, Prechádzka historickou Trnavou. V roku 1989 vyhodnotený ako najaktívnejší turista okresu, držiteľ II. výkonnostnej triedy v turistike, výkonnostných i tematických odznakov v pešej turistike a ocenenia zlatý odznak KST.

Krivošík, Ivan

17. 6. 1936

Člen OT KST Havran Trnava, spoluzakladateľ odboru turistiky pri TJ Pozemné stavby Trnava, organizátor viacerých tradičných podujatí, z nich najpopulárnejšia bola Pozemácka 50. V odbore viedol oddiely vysokohorskej turistiky a cykloturistiky. Po zániku odboru prešiel s jeho členmi pod novozaložený (1991) OT KST Havran, ktorého predsedom bol až do zániku odboru v roku 2012.

Laštic, Bohuš

25. 4. 1951 Zázrivá

Člen OTTJ Lokomotíva Sered', cvičiteľ lyžiarskej turistiky II. tr. a VHT II. tr., nositeľ VT a VOT. Člen RR KST Galanta, člen pléna VZT OV ČSZTV ako predseda sekcie lyžiarskej turistiky. Spolu s manželkou Zuzanou Laštičovou dlhoroční vedúci TOM.

Propagátor lyžovania na južnom Slovensku a organizátor podujatí pre širokú verejnosť a špeciálne pre mládež. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST.

Legényová, Irena

20. 10. 1916

Členka KSTL a OTTJ Slávia Trnava, cvičiteľka turistiky a značkárka. Pani Irena bola nositeľkou titulu majsterka turistiky ako prvá žena na Slovensku. Bola zakladajúci členkou OTTJ Slávia a predsedníčkou hospodárskej komisie VZT OV ČSZTV Trnava a spolu s manželom členkou štábov turistických podujatí. Podieľali sa na rozvoji turistiky v meste i regióne. Bol to prvý manželský pár s titulom majster turistiky na Slovensku.

Legény, Viliam

28. 12. 1911 Ružindol

Člen KSTL a OTTJ Slávia Trnava, cvičiteľ turistiky a značkár. Nositeľ titulu majster turistiky i najvyššieho vyznamenania KST, medaily M. Janoška a zlatého odznaku Turista SSR. Bol zakladajúcim členom OTTJ Slávia, tiež predsedom VZT OV ČSZTV Trnava, členom VZT ZsKV a členom komisie značenia VZT ÚV ČSZTV.

Lindtner, Peter

12. 10. 1950 Handlová

Člen OT TJ Slovan Slovakofarma, Klubu turistov Slovakofarma, neskôr Klubu turistov Zentiva Hlohovec (1988 – 2009), technik, organizátor turistických podujatí, propagátor výkonnostnej turistiky, člen výboru TJ Slovan Slovakofarma, predseda klasifikačnej komisie VZT OV ČSZTV Topoľčany (1980 – 83), predseda OT TJ a prezident Klubu turistov Zentiva (1988 – 2009), cvičiteľ VHT II. tr, držiteľ titulu majster turistiky (1982).

Macura, Pavol

1. 6. 1949 Šintava

Člen OTTJ Slavoj Sládkovičovo, pedagóg, zakladateľ a predseda OT TJ Slavoj Sládkovičovo, predseda VZT OV ČSZTV a RR KST Galanta a súčasný predseda TJ Junior, člen komisie mládeže a komisie ochrany prírody ÚR KST, metodik OV ČSZTV.

S Mikulášom Melayom spoluzakladateľ a organizátor hlavných turistických podujatí v okrese Galanta. Predseda VZT OV ČSZTV Galanta 1978 – 1990, predseda RZ KST Galanta 1990 – 2010, tajomník TJ Slavoj Sládkovičovo 1974 – 1991, cvičiteľ turistiky II. triedy, rozhodca PTZ, cvičiteľ vodnej turistiky, cvičiteľ turistiky mládeže, nositeľ strieborného odznaku KST.

Michová, Júlia

7. 11. 1945 Cerová

Členka OTTJ Zdravotník – KST Senica, cvičiteľka turistiky mládeže, rozhodkyňa PTZ, nositeľka VOT, vedúca TOM Zdravotník, členka Rady mládeže OV ČSZTV a KST Senica, členka štábov celoslovenských podujatí (zrazy SNP, Olympiáda TOM, medzinárodné a slovenské majstrovstvá PTZ). Víťazka celoslovenskej súťaže TOM, držiteľka ocenení za prácu s mládežou ČSZTV, KST a TOM.

Mravúch, Štefan

9. 10. 1940 Nitra

Člen odboru turistiky ŠK Veľký Meder, cvičiteľ pešej turistiky, nositeľ VOT, predseda odboru turistiky TJ Dynamo Čalovo, predseda odboru turistiky ŠK Veľký Meder. Člen RR KST Dunajská Streda. Propagátor základných možností organizovanej turistiky na nižších Slovenska. Organizátor podujatí za poznávaním krás Slovenska. Nositeľ ocenení KST.

Ollé st., Alexander

26. 1. 1939 Veľký Meder - 13. 10. 2009 Veľký Meder

Zakladajúci člen OT TJ Dynamo Čalovo – nástupca: Slimáci Veľký Meder, cvičiteľ pešej turistiky, nositeľ VT a VOT. Člen výboru OT TJ Dynamo, člen RR KST Dunajská Streda. Organizátor podujatí pešej turistiky na

južnom Slovensku. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST.

Ollé ml., Alexander

20. 8. 1964 Dunajská Streda

Člen Klubu turistov Slimáci Veľký Meder, výpravca vlakov, od roku 2008 predseda KT Slimáci, člen RR KST Dunajská Streda, od roku 2006 je predsedom RR Dunajská Streda.

Rostás, Alojz

27. 3. 1950 Potônske Lúky

Člen OT TJ Horná Potôň-Lúky, dnes Potônske Lúky, promovaný pedagóg, cvičiteľ pešej turistiky, nositeľ VOT, predseda OT TJ Horná Potôň, podpredseda RR KST Dunajská Streda v rokoch 1992 - 2000. Propagátor turistických pochodov a zájazdov, organizátor podujatí pre verejnosť, zakladateľ Pochodu pri Malom Dunaji. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST.

Sarkány, Imrich

27. 4. 1940 Malá Mača

Člen OTTJ Družstevník Baka, promovaný pedagóg, cvičiteľ turistiky mládeže, vedúci TOM KST, organizátor mimoskolkej činnosti športu pre všetkých. Nositeľ VOT, zakladateľ a predseda OT TOM TJ Baka, člen RR

KST v Dunajskej Strede – predseda rady mládeže. V TJ Baka bol 15 rokov trénerom žiackeho a 10 rokov dorasteneckého futbalového mužstva, 1 rok tréner seniorov, 23 rokov hlásateľ na štadióne TJ. Spoluautor knihy Hetven éves a bakai labdarúgás (Bačiansky futbal má sedemdesiat rokov) vydané v r. 2011. V rokoch 1983 a 1986 Okresným výborom ČSZTV vyhodnotený ako najaktívnejší cvičiteľ okresu. Držiteľ viacerých ocenení za výsledky dosiahnuté s oddielom TOM, zlatého odznaku KST, Plakety Alojza Lutonského.

Serdahely, Aurel

3. 1. 1932 Smolinské

Člen OT TJ Spartak Myjava, cvičiteľ turistiky a značkář, nositeľ VT a VOT, predseda OT Spartak, okresný – regionálny značkář, člen štábu vyšších podujatí, organizátor Euroanda 2001, správca regionálnej siete značkovaných ciest. Propagátor zdravého pohybu a ochrana prírody. Nositeľ ocenení KST a ČSZTV.

Schaal, Vratislav

6. 2. 1928 Mistrín – 10. 5. 2010 Skalica

Spoluzakladateľ turistického oddielu mládeže v Holíči. V organizovanej turistike pôsobil od roku 1964 až do konca svojho života. V roku 1969 vznikla prvá Ústredná rada turistiky a mládeže na Slovensku. V nej pôsobil v rokoch 1969 – 1970 ako podpredseda a od roku 1971 až do roku 1998 ako predseda. Po reorganizácii telovýchovy po roku 1990 plynule pokračoval v týchto funkciách v Klube slovenských turistov ako súčasť SZTK. Predsedom Slovenskej únie turistických oddielov mládeže bol do roku 1998, kedy ho zvolili za predsedu výkonného výboru Klubu slovenských turistov. Viac rokov viedol na Slovensku organizácie medzinárodného charakteru, ktorých bol KST členom, a to: Združenie priateľov prírody – Naturfreunde Internationale (NFI), Združenie ľudového športu – Internationaler Volkssportverband (IVV), Európsku federáciu pešej turistiky (EWV). Za prácu v telovýchove dostal štátne vyznamenanie Za vynikajúcu prácu (1980) a ďalšie významné ocenenia za prácu s mládežou. Bol významnou osobnosťou československej i slovenskej organizovanej turistiky. Na znak úcty umiestnil holíčsky klub turistov jeho pamätnú tabuľu na budovu, v ktorej mal dlhé roky svoj druhý domov.

Stárková, Pavla

12. 12. 1919 Trnava

Členka OT TJ Fortuna Trnava, cvičiteľka turistiky mládeže II. tr., rozhodkyňa PTZ, nositeľka VOT mládeže. Vedúca TOM OT TJ Fortuna – Myšky, spoluautorka modelu letných táborov TOM a stretnutí TOM pri zrazoch SNP. Reprezentovala s oddielom

na medzinárodných zrazoch (MTSP). Spolu s manželom Jozefom spolupracovali na metodike a podieľali sa na tvorbe modelu celoročnej súťaže TOM. Nositeľka ocenení ČSZTV a TOM.

Svatý, Jozef

2. 11. 1936 Trnava – 3. 5. 2013 Trnava

Člen KST Lokomotíva Trnava, technik, vedúci odd. vodnej turistiky, cvičiteľ III. triedy; aktívne sa venoval organizácii a zabezpečeniu činnosti vodáckeho oddielu klubu, zúčastňoval sa na medzinárodných splavoch TID, organizoval splavy v NDR a MLR a na zrazoch turistov KST.

Škumát, Ľubomír

16. 11. 1947 Hurbanovo

Člen KST TJ Atóm Jaslovské Bohunice od 1975, technik, predseda klasifikačnej komise VZT OV ČSZTV, člen federálnej klasifikačnej komisie 1978 až 1993, člen RR KST Trnava, člen klasifikačnej komisie KST, konateľ Tutservis KST, s.r.o., cvičiteľ, inštruktor a lektor lyžiarskej turistiky, člen lyžiarskej sekcie KST, držiteľ titulu majster turistiky, držiteľ ocenenia Zlatý odznak KST.

Urminský, Jozef

17. 3. 1939 Hlohovec

Člen OT TJ Drôtovňa Hlohovec, cvičiteľ turistiky, inštruktor vodnej a lyžiarskej turistiky. Spoluzakladateľ vodnej turistiky OT TJ Drôtovne, člen výboru OT TJ a TJ Drôtovne, člen komisie vodnej turistiky VZT OV ČSZTV Trnava. Spoluorganizoval výstavbu lodenice a rôzne splavy. Hľadal legislatívne cesty pre upevnenie právneho postavenia vodnej turistiky. Spolupracoval pri medzinárodnom začlenení slovenskej vodnej turistiky do medzinárodných organizácií. Nositeľ ocenení ČSZTV a KST.

Váľková, Viera

8. 11. 1945 Myjava

Členka TJ Družstevník KST Hlboké, cvičiteľka II. triedy, ako vedúca TOM trénovala mládež na PTZ. Jej dcéry Miroslava a Martina boli majsterky Slovenska. S oddielom TOM sa zúčastňovala na

celoslovenských letných a zimných zrazoch. Bola členkou organizačného štábu celoslovenského zrazu v Rozbehoch v r. 1987. Rozhodkyňa PTZ, nositeľka ocenení ČSZTV, KST.

KLUBY

Turistika v kraji

Organizovaná turistika aj v minulosti ponúkala svojim členom pestrú paletu činností. Napríklad v rámci KSTL pôsobili zbory: turistický, lyžiarsky, horolezecký, vodácky, fotoamatérsky, záchranné služby a jaskyniarsky. Niektoré činnosti sa postupne osamostatnili a vytvorili samostatné športové zväzy. Ale aj v rámci súčasného Klubu slovenských turistov sa jeho členovia i široká verejnosť môžu venovať pestrej škále presunov: okrem pešej turistiky aj turistike lyžiarskej, vodáckej, vysokohorskej, turistike na koni, cykloturistike. Svoje sekcie majú aj turistika mládeže, turistické značenie a turistika telesne postihnutých. Prakticky všetkým menovaným činnostiam sa venujú aj odbory KST v TTSK a vykazujú v nich významné športové ako i organizačno-spoločenské výsledky. Jenotlivé aktivity sa realizujú pod vedením kvalifikovaných inštruktorov a cvičiteľov turistiky a skúsených funkcionárov a organizátorov podujatí. Významnou zložkou činnosti v Klube slovenských turistov je budovanie nových a starostlivosť o obnovu jestvujúcich značkových turistických chodníkov, ktorých je na území TTSK vyše 680 km. Podobne sa o stovky kilometrov cykloturistických trás v kraji starajú členovia Slovenského cykloklubu.

Okrem pravidelných každoročných podujatí sa v minulosti konalo na území TTSK množstvo okresných, regionálnych i krajských turistických podujatí, veľmi peknou tradíciou sa môže pochváliť napríklad regionálny letný zraz turistov, ktorý už 53-krát zorganizovali turisti zo senického regiónu, alebo okresné zrazy mladých turistov regiónu Galanta, ktoré sa konali 35 rokov za sebou. Významnú kapitolu aktivít turistov z Trnavského kraja tvoria celoslovenské a medzinárodné podujatia, ktoré potvrdili výborné

organizačné schopnosti organizátorov a prispeli k propagácii regiónu v rámci Slovenska i smerom do zahraničia.

Spomeňme aspoň niektoré z nich: 22. slovenský zimný zraz turistov Trnava, r. 1988. 44. slovenský zraz turistov Trnava – Buková, 1997. Svetové stretnutie mládeže FICC, Piešťany, 1997. 35. zraz cykloturistov KST, Piešťany, 2013.

Z vedúcich funkcionárov pôsobiacich v hraničiach súčasného TTSK je potrebné spomenúť dlhoročných predsedov okresných výborov zväzu turistiky a predsedov regionálnych rád KST (žijúci i nežijúci). Región Trnava: Viliam Legény, Štefan Ďurec, Miroslav Kučerka, Peter Gottstein, Miroslav Herchl. Región Senica: Viktor Beniák, Vratislav Schaal, Jozef Vlček. Región Dunajská Streda: Zdeněk Kelemen, RNDr. Štefan Nagy, Alexander Ollé ml. Región Galanta: Pavol Záborský a Pavol Macura.

V ústredných československých či slovenských orgánoch organizovanej turistiky z oblasti TTSK pôsobili, resp. pôsobia: Vratislav Schaal, člen predsedníctva SÚV ČSZTV i SZTK, predseda komisie mládeže VZT ÚV ČSTV, člen predsedníctva VZT ÚV ČSTV, člen a predseda rady mládeže VZT SÚV ČSZTV (1971 – 1990), neskôr Ústrednej rady mládeže KST (1991 – 1998), člen VV KST, podpredseda a predseda KST (1998 – 2002), predseda a podpredseda Združenia priateľov prírody SR, viceprezident Federácie kempingu a karavaningu SR, člen výkonného výboru Asociácie športu pre všetkých SR.

Zástupca Slovenska v medzinárodných organizáciách NFI, FICC. Miroslav Herchl, od roku 1994 člen VV KST, neskôr podpredseda (1998 – 2002) a v rokoch 2002 – 2010 predseda KST, od roku 2011 člen VV Asociácie športu pre všetkých SR, v rokoch jej podpredseda. Viceprezident a od roku 2011 prezident Federácie kempingu a karavaningu SR. Zástupca Slovenska v medzinárodných organizáciách EWW, NFI, FICC. RNDr. Juraj Hlatký,

od roku 1994 predseda celoslovenskej organizácie Slovenský cykloklub so sídlom v Piešťanoch. Zástupca Slovenska v Európskej cyklistickej federácii. Ľubomír Škumát, člen federálnej klasifikačnej komisie VZT ČSTV (1978 – 1993), člen výboru sekcie lyžiarskej turistiky KST.

Región Trnava

KST Spartak Trnava

Tento turistický klub bol založený v roku 1976 ako oddiel turistiky Spartaka Trnava. Začiatkom 90. rokov prišlo k zmenám aj v telovýchove. Odvtedy pôsobí ako samostatný právny subjekt v rámci celoslovenského Klubu slovenských turistov. Klub sa venuje pešej turistike a a cykloturistike, každoročne organizuje pre širokú verejnosť podujatie Pochod po hradoch a zámkoch Malých Karpát, ktorého sa v posledných rokoch sa zúčastňuje 120 až 150 turistov z celého Slovenska ale i z Čiech a Maďarska. Odbor za rok organizuje 17 – 18 peších a 7 – 8 cyklistických túr. Väčšina peších akcií je jednodenná turistika v Malých Karpatoch a Považskom Inovci. Cykloturistika je aktivitou odboru počas celej jeho existencie. Za posledné roky sa pri týchto cyklotúrach podarilo Spartakovcom navštíviť aj vzdialenejšie kraje Slovenska, Čiech a Moravy, od Východného Slovenska až po Šumavu, tiež aj lokality v Rakúsku a Maďarsku. V 80. rokoch sa členovia venovali v zime aj na lyžiarskej turistike. Klub má v roku 2013 momentálne 121 členov. Najväčší počet členov dosiahol turistický klub Spartak v roku 1988, kedy mal 152 dospelých turistov a 44 členov Turistického oddielu mládeže. Počet členov klubu v 90. rokoch, keď nastal všeobecný útlm v amatérskom športe, poklesol na 55, ale skalní členovia na turistiku nerezignovali a postupne znovu začal stúpať. V roku 2005 dosiahol 117 turistov a pod toto číslo už počet členov nekelesol. Predsedovia klubu KST Spartak Trnava v jeho histórii: **Karol Kováč** (1935), **Ján Tallo** (1939), **Ján Štulajter** (1952), **Peter Benkovský** (1948), **Daniel Viskupič** (1964).

KST Slovšport Trnava

KST Slovšport Trnava, založený v roku 1975 ako turistický krúžok v Slovšporte Trnava, v roku 1979 začlenený ako odbor turistiky do TJ Slovšport, od roku 1992 ako samostatné občianske združenie KST Slovšport. V roku 2006 sa zlúčil s OT TJ Skloplast pod hlavičkou KST Slovšport. Dlhoročným predsedom od založenia odboru bol Ján Krištof, neskôr, od roku 2006 Juraj Ondrušek, v súčasnosti Peter Halenár. Najvýznamnejšími podujatiami organizovanými KST Slovšport sú Pochod oslobodenia Trnavy a Prechádzka historickou Trnavou. Klub má v súčasnosti 105 členov.

OT TJ Skloplast Trnava-Hrnčiarovce

OT TJ Skloplast Trnava-Hrnčiarovce, založený v roku 1970. Zakladajúcim členom a prvým predsedom odboru (do r. 1983) bol Jaroslav Černý. Ďalšími predsedami boli Karol Stachovič, Peter Bada a Alžbeta Mačicová. Odbor organizoval obľúbené podujatia: Cesta rozprávkovým lesom, Ohňové posolstvo turistov spartakiáde (1974, 1979) a každoročne otvorenie podujatia 100 jarých kilometrov na úrovni okresu. Podieľal sa na organizovaní okresných zrazov turistov (1976, 1977, 1980). Medzi aktívnych členov odboru patrili aj Zdenka Černá, cvičiteľka pešej a vysokohorskej turistiky II. triedy, nositeľka VO II. tr., vedúca TOM pri ZŠ Hrnčiarovce, Michal Antal, predseda sekcie PaVHT, a Albertína Belanová-Vokrouhlíková, cvičiteľka a aktívna vedúca TOM. Odbor zanikol v roku 2006 zlúčením s KST Slovšport.

KST Atóm Jaslovské Bohunice

KST Atóm Jaslovské Bohunice, založený v roku 1974 ako odbor turistiky TJ Atóm v lokalite Atómových elektrární Bohunice, od roku 1990 pôsobí ako samostatný právny subjekt, začlenený do KST. Činnosť odboru je zameraná na pešiu, lyžiarsku, vysokohorskú, vodnú turistiku a cykloturistiku. Najväčší počet registrovaných členov mal 126, v posledných rokoch má okolo 70 členov.

Odbor každoročne organizuje okolo desiatky vlastných podujatí pre verejnosť, z ktorých sú obľúbené predovšetkým Dialkový pochod jeseňným Považským Inovcom, Zimný prechod Považským Inovcom, Dunajské ramená, ako aj podujatia v posledných rokoch prevzaté od iných odborov regiónu: Trnavská stovka a Zimný pochod Čiernou skalou.

Predsedami odboru boli Milan Holúbek, Viera Rusnáková, Miroslav Herchl, v súčasnosti je ním Vladimír Chrapčiak.

Medzi najaktívnejších členov v celej histórii klubu patria Miroslav Kučerka, Milan Holúbek, Jozef Holovič, Július Plško, Jozef Štaga, Jozef Beták, Viliam Zápražný, Miroslav Herchl, Ivan Jaroš, Igor Fajčík, Ľubomír Škumát, Miroslav Galčík, Štefan Malovec, Vladimír Chrapčiak, Ľudmila Herchlová, Dana Galčíková, Nadežda Chrapčiaková, Ľudovít Šoltés, Vojtech Galbavý, Eduard Zolvík.

KST Hlohovec

Prvý turistický klub v hlohovci. Vznikol v čase prvej ČSR ako Klub československých turistov (KČST). V období vojnovnej Slovenskej republiky v rokoch 1939 až 1945 pôsobil v Hlohovci samostatný odbor – OKSTL Hlohovec. Po roku 1945 pôsobil v Hlohovci Miestny zbor KSTL, v ktorom boli aktívni hlavne peší turisti a vodáci. V roku 1956 bola turistika v Hlohovci začlenená do novej TJ Lokomotíva Hlohovec ako samostatný odbor turistiky, ktorý zahŕňal peších turistov, lyžiarov aj vodákov, a takto pôsobil až do roku 1992. V tom období bol jeho predsedom Štefan Ďurec, ktorý zastával v 70. rokoch minulého storočia aj funkciu predsedu OV VZT ČSTV v Trnave. V období rokov 1976 – 1985 sa zvýšil počet turistov Lokomotívy Hlohovec až na 1460. Medzi mnohých patrili Pavol Javor, vedúci oddielu vodnej turistiky, ktorý spolupracoval s turistami Drôtovne Hlohovec a podieľal sa na vybudovaní lodenice pri Váhu. Lyžiarsku turistiku viedli Albin Laššák a Jozef Černý, cykloturistiku viedol Jaro Ďurec, v značkovani turistických chodníkov kus práce

odviedol nadšený turista a značkář Vladimír Princ, turistické oddiely mládeže mal pod dohľadom Ján Bedeč, ktorý mal svoj TOM Spojárka. Veľa turistov – členov a ich rodinných príslušníkov pomáhalo pri organizovaní podujatí. Veľkú zásluhu mali najmä pracovníci železnice, ktorí boli členmi TJ Lokomotíva Hlohovec aj s rodinami: Jozef Barek, Anton Šimurka, Ernest Staríček, Ján Osoha, Miloslav Drgoň, Ferdinand Biščo a mnohí ďalší.

V roku 1992 sa OT TJ Lokomotíva Hlohovec pretransformoval na samostatný právny subjekt KST Hlohovec, ktorý v súčasnosti pôsobí v Hlohovci ako jediný turistický klub, orientovaný na širokú verejnosť a masovú turistiku. Vedie ho majster turistiky Ján Bedeč. Organizuje tradičné masové akcie (Pochody HP, Silvestrovský výstup na Šianec, Novoročný výstup na Urbánok).

OKST Stavbár Modranka

Turistický oddiel v Modranke vznikol v r. 1974. Zakladajúcimi členmi boli Viliam Šarvaic a František Cuninka, ktorí sa venovali pešej turistike, a Štefan Hrčka, cykloturista. V r. 1977 František Dovičič založil DP Stavbárska 50, neskôr aj 25, 35 a 10 km pre rodiny s malými deťmi. Asi o rok neskôr aj oddiel vysokohorskej turistiky. Každoročne sa zúčastňovali vysokohorských zrazov na Zverovke a neskoršie aj prechodov pohorí k zrazu. Následne vznikol oddiel TOM, ktorý viedol Daniel Fridrich. V tom čase turistický oddiel (odbor) mal 60 – 70 členov vo všetkých uvedených presunoch. Zorganizovali 25 ročníkov Dialkového pochodu Stavbárska 50, na ktorej sa zúčastňovalo až do 200 turistov. Odbor zanikol prechodom členov do iných trnavských odborov.

KST TJ Bezovec Piešťany

Významným odborom turistiky, aktívnym v oblasti Považského Inovca, je KST TJ Bezovec. Z tradičných podujatí organizovaných odborom sú obľúbené predovšetkým Inovecká 50 s trasami 50, 30 a 20 km, Blatový pochod Piešťany – Hlohovec a Silvestrovský výstup na Marhát. V súčasnosti sa počet členov KST Bezovec pohybuje okolo

šesťdesiatky evidovaných členov. Predsedom odboru bol Milan Matúš, teraz je Rudolf Drlička. V minulosti významnou zložkou činnosti odboru bola starostlivosť o turistickú mládež. V tejto oblasti veľký kus práce odviezol Jaroslav Mihálik, vedúci Klubu mladých turistov TJ Bezovec, ktorý k turistike priviedol stovky mladých ľudí. Značkovaniu turistických trás v Považskom Inovci sa dlhé roky venuje značkáč Jaroslav Böhm.

KST Zentiva Hlohovec

Odbor turistiky vznikol v roku 1996 z radov zamestnancov Slovakofarmy Hlohovec, ktorí pod hlavičkou KST Slovakofarma začali s pravidelnými sobotňajšími výletmi do prírody, neskôr pribudli predĺžené víkendy a každoročné 10-dňové zahraničné podujatia. Z najaktívnejších členov treba spomenúť Václava Kubicu a Emíliu Zacharovú.

OT TJ Tesla Piešťany

Odbor turistiky Telovýchovnej jednoty Tesla Piešťany (OT TJ Tesla) bol založený v roku 1976 a od jeho založenia až do roku 1990 bol jeho predsedom Ladislav Beleščák a tajomníkom Ľubor Matúš. Činnosť a aktivity odboru turistiky boli každoročne zabudované do bohatého a pestrého kalendára pre pešiu turistiku, vysokohorskú turistiku, lyžiarsku turistiku, mototuristikú a turistiku mládeže. Medzi pravidelne sa opakujúce a významné podujatia patrili najmä zahájenia 100 jarných kilometrov, šibačkové túry, stretnutia turistických rodín, tábory TOM Barololamač, pešie a lyžiarske prechody pohoriami, výstupy na štíty Vysokých Tatier a nechýbali ani účasti na vrcholových zrazoch a zahraničných akciách.

Najvýznamnejším podujatím odboru turistiky bola Teslácka Buď Fit, peší pochod Považským Inovcom, ktorého prvý ročník sa konal za účasti niekoľko desiatok turistov v roku 1976. Ďalším významným podujatím od roku 1985 je Rallye Buď fit. K najaktívnejším členom OT TJ Tesla v jeho histórii patrili Miroslav Sumega, Jozefína Šamíková, Miroslav Bulko, Dušan Nahálka Mária Mišurová, Mária Vráblová, Martin Štauder, Milan

Stríženec, Ladislav Blaško, Stanislav Feješ, Jaroslav Nedorost, Ján Surman, Katarína Bordáčová, Peter Banič, Peter Kuník, manželia Vajdíkovci, Koprnovci, Lendelovci, Hudecovci, Hromádkovci, Tuchscherovci a ďalší. Telovýchovná jednota Tesla Piešťany a jej klubov, sa premenovali na Mestskú telovýchovnú jednotu (MTJ) a odbor turistiky TJ Tesla sa rozčlenil na Klub slovenských turistov (KST MTJ Piešťany) a Camping caravaning club (CCC MTJ Piešťany), ktoré pod týmito názvami vykonávajú činnosť dodnes.

Klub slovenských turistov Mestskej telovýchovnej jednoty (KST MTJ Piešťany)

O členstvo v začiatkoch prejavilo záujem cca 35 členov, ktorí si zvolil predsedu Jozefa Hudeca a pod jeho vedením pokračovali v aktivitách pešej, lyžiarskej, vysokohorskej turistiky a pridala sa k nim aj cykloturistika. Zamerali sa najmä na pokračovanie tradície organizovania najvýznamnejšieho podujatia, ktoré sa premenovalo na Piešťanskú Buď fit, no záujem o ňu klesal aj s prihliadnutím na zrušenie prevádzky rekreačného zariadenia Striebornica, ktoré slúžilo ako cieľové miesto. Posledný ročník sa za účasti pár desiatok účastníkov uskutočnil podľa vyjadrenia predsedu klubu Jozefa Hudeca v roku 2010.

Camping caravaning MTJ Piešťany

O členstvo v začiatkoch prejavilo záujem 13 rodín a ďalších jednotlivcov, ktorí si zvolili za prezidenta Ľubomíra Tuchschera a následne sa všetci členovia vystriedali v tejto funkcii v jednoročnom funkčnom období. Klubové akcie sú zamerané v zime na lyžiarsku turistiku, na jar na pešiu túru Považským Inovcom, v jeseni na cyklotúru okolo jazera Sláňava, ale najmä na karavanistické a mototuristické podujatia v tuzemsku a zahraničí. Nechýbajú výjazdy do Západných Tatier, na Liptov a Oravu či do Malej Fatry. Členovia sa stretávajú nielen na týchto podujatiach, ale aj na stolnotenisovom či kolkovom turnaji a spoločne navštevujú kultúrne podujatia a oslavy jubileí. K 1. januáru 2013 klub eviduje 16 aktívnych

posádok mototuristov a karavanistov, pričom prezidentom klubu na rok 2013 je Ladislav Beleščák.

KST Havran Trnava

V septembri 1977 vznikla v Trnave TJ Pozemné stavby Trnava. Skupina mladých turistov na čele s bratmi Petrovičovcami a Ivanom Krištofíkom prišla s návrhom založiť pri TJ odbor turistiky. Predsedom sa stal Ivan Krivošík. Činnosť OT prebiehala v jednotlivých oddieloch OT, na ich čele boli cvičitelia, nositelia VT, turistických významenaní a výkonnostných odznakov. Oddiel TOM – Ľ. Stredák, M. Barczayová, Oddiel pešej tiuristiky – P. Petrovič, Golvitzer, Oddiel VHT – M. Barczay, Golvitzer, I. Krivošík, Oddiel lyžiarskej turistiky – E. Volek, P. Petrovič, Oddiel mototuristiky – M. Barczay, V. Olman, Oddiel cykloturistiky – I. Krivošík, Oddiel vodnej turistiky – V. Jaborník, P. Petrovič, K. Fleischman.

K najaktívnejším členom v histórii odboru patrili M. Barczay, V. Mášik, Ľ. Stredák, D. Golvitzer, E. Volek, I. Krištofík. K zlomovému obdobiu v živote klubu došlo ku koncu 90. rokov minulého storočia, keď TJ PS zanikla. V r. 1993 síce vznikol nový OT – KST Havran Trnava, ale čoskoro sa dostáva do finančných problémov, chýbajú skladové a klubové priestory, postupne sa utlmovali aktivity členov, znižovala sa členská základňa a po 35 rokoch, 1. mája 2012, skončil KST Havran Trnava k svojej činnosti.

Caravan club Piešťany a Caravan Club SR

Caravan club Piešťany bol založený v roku 1997, prvým predsedom bol Rudolf Bednárik, od roku 1979 bol predsedom Vladimír Ščepko až do roku 1995, kedy bol založený Caravan club SR (CC SR) a Vladimír Ščepko bol zvolený za jeho prezidenta. CC SR sa stal členom Federácie kempingu a karavaningu SR (FCC SR) a v roku 1995 aj členom európskej organizácie Eurpa Rallye. CC SR bola poveraná usporiadaním podujatí: 37. Rallye Europa,

ktoré sa konalo v roku 1998, a 49. Europa Rallye v roku 2010, obidve podujatia sa uskutočnili v autokempingu Lodenica na Slňave v Piešťanoch. V tomto kempingu sa pravidelne konajú aj národné zrazy karavanistov a v roku 1997 sa tu uskutočnilo Svetové stretnutie mládeže FICC, ktoré za účasti vyše 700 mladých turistov zo zahraničia zorganizovala Federácia kempingu a karavaningu SR.

Región Galanta

Napriek skutočnosti, že okres Galanta leží na nížine, má celkom dobre rozvinuté turistické aktivity. Najvýznamnejšie odbory v okrese vznikli v 60. a 70. rokoch minulého storočia. Činnosť bola zameraná na pešiu turistiku, ďalej na cykloturistiku, vodnú a lyžiarsku turistiku. Z podujatí najväčšiu tradíciu mal okresný zraz mladých turistov. Prvýkrát sa uskutočnil v júni 1963 v Kráľovej nad Váhom. Rekordnú účasť zaznamenali v roku 1980 vo Veľkom Grobe s počtom 983 účastníkov. Zrazy sa konali v rôznych častiach okresu, najčastejšie vo Vinohradoch nad Váhom. Obsahovo boli národné s rôznymi športovými súťažami a pretekmi turistickej zdatnosti. Medzi populárne podujatia v okrese patria Pochod vďaka Sereď-Posádka pri príležitosti oslobodenia Sereďe – organizátori Ignác Šišák, Rudolf Melicher v spolupráci s ostatnými OKST a cykloturistické podujatie Kolový mlyn Tomášikovo, organizátormi sú TJ Mladosť a TJ Horné Saliby – Melay, Hrotkó, Hrotkóová.

OT TJ Slavoj Sládkovičovo

Odbor turistiky v Sládkovičove pri TJ Slavoj vznikol na jeseň 1978. Jeho zakladateľmi boli Pavol Macura s manželkou Máriou a Pavel Minárik. Od svojho vzniku bol zameraný na mládež. V rokoch 1982-1986 pracovalo v OT 5 TOM-ov s takmer 70 členmi. Medzi najaktívnejších patrili Mária Macurová, Ľudovít Pápai, František Buday, Tibor Chudý, Zuzana Sudová, Pavol Chovanec, Juraj Guizon a ďalší. Z presunov boli zastúpené predovšetkým pešia turistika, lyžiarska turistika a od

roku 1982 vodná turistika. V roku 1991 sa odbor turistiky odčlenil od TJ Slavoja a vznikla TJ Junior Sládkovičovo. Jej činnosť je zameraná predovšetkým na turistiku a RTVŠ.

TJ Junior bola a je organizátorom mnohých turistických podujatí v rámci regiónu Galanta. Od roku 1979 je to rodinný splav Malého Dunaja (34 ročníkov), od roku 1982 je organizovaný splav TOM po Hrone (30 ročníkov). TJ Junior bola od svojho vzniku organizátorom väčšiny okresných turistických podujatí. Turistický pochod Sered' – Kaskády ako otvorenie letnej turistickej sezóny, veľkonočný a silvestrovský splav Malého Dunaja, turistický pochod Za krásami jesene na záver letnej turistickej sezóny.

Región Dunajská Streda

OT TJ Baka

Bol založený v roku 1983. Najprv organizovali miestne túry, neskôr sa zúčastňovali na okresných podujatiach. Odbor turistiky získal natrvalo Putovný pohár ONV pre najpočetnejšie zastupený odbor na okresnej túre. V roku 1991 sa TOM KST Baka svojou činnosťou prihlásil ku Klubu slovenských turistov, ktorý bol v okrese Dunajská Streda činný od r. 1990. Odvtedy až po súčasnosť je predsedom Imrich Sárkány, do roku 2000 člen výkonného výboru RR KST. OT TOM Baka sa zúčastňuje ako okresných, tak celoslovenských podujatí turistiky. Najvýznamnejším podujatím, ktoré organizuje, je Podunajská pešia túra, ktorá v roku 2013 dovŕšila 28. ročník.

KT Slimáci Veľký Meder

V roku 1980 Štefan Mravúch a Alexander Ollé st. založili vo vtedajšom Čalove prvý turistický oddiel v okrese Dunajská Streda. Oddiel prešiel niekoľkými zmenami. Najdôležitejšia zmena prišla v roku 2003, keď turisti vystúpili z mestskej TJ a založili klub turistov Slimáci Veľký Meder. Vo vedení novozaloženého oddielu bol aj Alexander Ollé st., ktorý bol jej členom až do svojej smrti. Prvou

predsedníčkou odboru bola Dana Prémusová a podpredsedom Alexander Ollé ml., ktorý je od roku 2008 predsedom odboru. Klub turistov Slimáci je najväčším oddielom v okrese Dunajská Streda, má okolo 110 členov KST. Organizuje 30 – 40 turistických podujatí ročne. Najdôležitejším podujatím je Šanibáčiho spomienkový pochod koncom marca, pochod má viac ako tridsaťročnú históriu.

Región Záhorie

Klub slovenských turistov v Holíči

V roku 1964 sa do mesta po 12 rokoch vrátili manželia Schaalovci. Obaja holičskí skauti, milovníci prírody a s profesionálnymi skúsenosťami s prácou s deťmi. Postupným stretávaním mládeže začal vznikať a rozvíjať sa mladý turistický oddiel, ktorých členovia priťahli k turistike aj svojich rodičov. Začínali s pešou turistikou. Mladí turisti podnikali výlety spolu s rodičmi po rôznych miestach Slovenska. Či už to boli horské, historické, alebo inak zaujímavé miesta Slovenska. Vznikol prvý oddiel turistiky mládeže (TOM) s púťavými názvami ako Lišiaci, Veveričky alebo TOM Detský Domov.

Program mládeže zaplňali rôzne akcie: Hradý a Zámky, 100 jarných km, plnenie oblastných odznakov a rôzne putovania, či už jednoduché, alebo viacdnové. Pre dospelých, bez ohľadu na neskoršie špecializácie, vytvorili základnú celoklubovú kostru pre všetkých. Išlo o tradičné každoročné podujatia, doplnené medzinárodnými, spartakiádami a inými významnými podujatiami. Začala sa rozvíjať mototuristika a karavaning. Členovia sa zúčastňovali moto zrazov po celej Českej a Slovenskej republike, ale aj v zahraničí. Vznikol aj oddiel vysokohorskej turistiky – VHT, ktorý má silnú členskú základňu, kam patria aj členovia horolezeckého oddielu JAMES zo zameraním na výškové práce.

Vstupom nových členov postupne vznikli dva ďalšie nové oddiely – vodná turistika a cyklo-turistika. Všetky oddiely rozvíjajú svoju činnosť dodnes. Najvýraznejšou a najzaujímavejšou osobnosťou KST Holíč bol zakladateľ a šerif – Bratislav Schaal.

OT TJ KST Senica

V Senici sa organizovaná turistika začína 1. januára 1943. Vtedy vzniká prvá turisticky organizovaná bunka. Klub turistov a lyžiarov – KSTL. V Senici boli dva zbory, a to turistický a fotoamatérsky. Tieto zbory splyvali, pretože fotoamatéri sa orientovali na prírodu, teda súčasne boli turistami. Bol to Ján Náhlík, ktorý propagoval turistiku v Krásach Slovenska. Po oslobodení v r. 1945 sa zbory osamostatnili. Do r. 1949 turistika prosperuje, neskôr začína zjednocovanie telovýchovných organizácií, najprv do organizácie Sokol, neskôr je to organizácia TV a štátnej starostlivosti a v r. 1954 vzniká ČSTV. V Senici vzniká TJ Slovan. Na jej čele je Viktor Beniak. Jeho spolupracovníci, členovia organizačného výboru, sú Jozef Ivanič, Dušan Frydrych a Ján Zich. Neskôr sa zapojili ďalší funkcionári: Jarmila Flániková, Salková, Mária Rehušová, Ján Náhlík. V r. 1963 sa pridáva Martin Ilčík a Ján Vrla. V r. 1962 sa stáva predsedom Viktor Beniak. V r. 1963 sa vzdal funkcie a predsedom sa stáva Martin Ilčík. V r. 1965 do výboru vstupuje Ľudovít Vrla a preberá funkciu predsedu.

TJ Slovan sa však dostáva do finančných ťažkostí, zaniká a vzniká nová TJ s názvom TJ Dimitrov, neskôr s novým názvom TJ Záhoran. V r. 1968 sa turisti z TJ odčleňujú a zakladajú novú jednodoborovú TJ Klub turistov, neskôr premenovanú na TJ Turista Zdravotník, ktorý zostáva do r. 1989 a v r. 1990 sa mení na Klub slovenských turistov (KST). Najobľúbenejšou formou sa stáva pešia, vysokohorská a lyžiarska turistika. V cykloturistike bol dobrým organizátorom Viktor Kalamen, neskôr Jozef Rúžek. Špeciálnou je turistika mládeže. V r. 1993 pracujú 4 oddiely pod vedením Anny Vanžurovej, Júlie Mičovej, Marty Hrdličkovej a Márie Jánošovej. Treba spomenúť obetavé

učiteľky ZŠ v Senici: Oľga Adamíčková, Anna Bacharová, Elena Millová, Anna Kaššáková, Soňa Nedobová, Anna Petráková. V celoslovenskej súťaži TOM v r. 1992 zvíťazil TOM Zdravotník pod vedením Júlie Mičovej.

Na organizovaní okresných letných a zimných zrazov sa podieľal tento odbor turistiky takto: z 32 letných zrazov 19x a u zimných z 29 v 23 prípadoch. Každoročne sa poriadali pochody vďaka Senici – Prietrž-Rehuši. Podstatnou mierou sa senickí turisti podieľali na organizovaní celoslovenských zrazov v r. 1975 a 1987 na Rozbehoch. V r. 1977 sa OT podieľal na organizovaní krajského zrazu MCC na Rozbehoch. V r. 1978 v spolupráci s TJ Družstevník Hlboké sme uskutočnili krajský letný zraz.

Na rozvoji turistiky v spomínaných rokoch sa podieľali: J. Kalamen, V. Háger, M. Pivko, K. Šulc, I. Lazorišák, J. Kuliaček, E. Šulcová, Ľ. Vrla ml., V. Hrdlička, J. Mihálik, J. Veselý, V. Adam, S. Palkovič. Keď sa vzdal funkcie Ľ. Vrla, štafetu preberá Alžbeta Šnittová. Po nej je predseda J. Mihálik.

Trnavská stovka

Je to diaľkový turistický pochod hrebeňom Malých Karpát z Bratislavy do Brezovej pod Bradlom v celkovej dĺžke 100 kilometrov. Pre národných turistov je organizovaná inflačná Stovka, ktorej slovenská verzia sa končí v Trenčíne po 169 kilometroch a česká v Uherskom Brode. Určený je výhradne peším turistom a platí povinnosť absolvovať celú trasu za 24 hodín. Termín konania je vždy prvá júnová sobota pod hlavnou stanicou v Bratislave. Kontrolno-orientačnými bodmi sú Biely kríž, Tri kamenné kopce, Zochova chata, Buková, Dobrá Voda a Brezová pod Bradlom. Celé podujatie vymysleli horolezci z TJ Slávia Trnava ešte v roku 1973 a pôvodne sa šliapalo dosť neskoro na jeseň. Z dôvodov svetelných, skoré šero a znížená orientácia v teréne, a nepriaznivého počasia zmenilo podujatie termín, aby sa v roku 2013 uskutočnil už jeho štyridsiaty ročník.

VODNÉ PÓLO

OSOBNOSTI

Bačík, Roman

27. 5. 1959 Piešťany

Počas kariéry patrila medzi najlepších československých vodných pólistov. V roku 1984 emigroval do Talianska. Hrával aj vo Švajčiarsku, Austrálii, Brazílii a Nemecku. V 1993 sa vrátil na Slovensko a stal sa aj

najlepším strelcom ligy. Žije v Nemecku. Najväčšie úspechy: OH 1992 Barcelona (12. miesto). Dvojnásobný účastník majstrovstiev sveta. V drese ČH Košice majster ČSSR. V roku 1981 sa stal najlepším vodným pólistom ČSSR.

Poláčik, Roman

24. 8. 1963 Piešťany

Reprezentoval vyše 300-krát. Už ako 15-ročný hral za juniorskú reprezentáciu ČSSR na turnaji Družba a o tri roky neskôr aj za mužov ČSSR na majstrovstvách Európy. Začínal v Piešťanoch, neskôr hral za ČH

Košice, s ktorými sa stal šesťkrát majstrom ČSSR. Vo Vasase Budapešť získal svoj prvý zahraničný titul. Okrem Maďarska hral v Taliansku, Nemecku i Chorvátsku. Teraz hrá za Akademik Košice a je tretím najlepším strelcom extraligy. Najväčšie úspechy: OH 1992 Barcelona (12. miesto), šestnásobný majster ČSSR. Majstrom bol aj v kluboch v zahraničí.

VODNÉ LYŽOVANIE

Súťaží sa oddelene v lyžovaní za vlekom a člnom. V špeciálnych pretekoch sa posudzujú tri disciplíny. Súťaž v trikoch sa podobá krasokorčuľovaniu. Pretekár musí v limite dvadsiatich sekúnd predviesť viaceré triky, ktoré arbitrom vopred nahlási. Najviac sa hodnotia saltá, obraty a bočné sklzy. V prvej súťažnej jazde sa pretekár pridrža lana rukou, v druhej sa zavesí za nohu. O celkovom umiestnení rozhoduje súčet nazbieraných bodov. Pri slalome vlečie pretekára lano, ktoré sa postupne skracuje z pôvodnej dĺžky 18,25 m, čím sa zvyšuje technická náročnosť. Každý musí prejsť traťou, ktorú vytyčuje šesť bôj. Začína sa rýchlosťou 40 km/h. Vlek napokon dosiahne rýchlosť 58 km/h. Súťaž vyhráva ten, kto zvládne najväčší počet bôjok na čo najkratšom lane a pri čo najvyššej rýchlosti. Poslednou disciplínou sú skoky do diaľky. Skáče sa na dvoch lyžiach a na troch rôznych mostíkoch vo výške 180, 165 a 150 cm pri rýchlosti vleku 57 km/h.

OSOBNOSTI

Dubovská, Ivana

20. 11. 1980 Považská Bystrica

Ivana pochádza zo športovej rodiny. Obaja rodičia boli vodáci. Otec sa venoval kanoistike a mama vodnému lyžovaniu. Práve to u Ivany zvíťazilo. Po viacerých domácich úspechoch dostala pozvánku do reprezentácie Slovenska. V nej získala na ME do 12 rokov v Taliansku striebornú medailu v súťaži družstiev. Najväčšie úspechy: Strieborná medaila z ME, majsterka Slovenska.

Dubovská, Miroslava

13. 12. 1953 Piešťany

Začala získavať prvé tituly majsterky ČSSR ešte pod dievčenským menom Vodová. Z prvého titulu majsterky ČSSR sa tešila v roku 1970, keď na bratislavských Zlatých pieskoch vyhrala skoky. O dva roky neskôr už

získala dva tituly a v roku 1975 vyhrala v Oleksoviaciach pri Brne všetky štyri disciplíny. Ďalšie medaily už získavala od roku 1977 ako Dubovská. Celkovo sa stala 21-krát majsterkou ČSSR a 29-krát majsterkou Slovenska. Na ME krajín s chladnými vodami obsadila tretie miesto. Do vodného lyžovania zasvätila aj dcéru Ivanu, ktorá bola tiež reprezentantkou. Najväčšie úspechy: Bronzová z ME, mnohonásobná majsterka ČSSR a Slovenska.

československý rekordér v akrobatickej jazde, viacnásobný majster ČSSR a Slovenska.

Kováčová, Denisa

21. 11. 1972, Piešťany

Denisa bola najmladšou z tria Kováčovcov, ktorí sa v Piešťanoch venovali súťažne vodnému lyžovaniu. Už ako 11-ročná sa po prvý raz stala majsterkou ČSSR. Nasledovali ďalšie tituly i pozvánka do reprezentácie. Po prvý

raz sa na ME J predstavila v roku 1987, no svojej prvej medaily sa dočkala až v roku 1993 na ME do 21 rokov v španielskom Castelledefels, kde skončila v akrobacii tretia. Najväčšie úspechy: Bronzová medaila z ME do 21 rokov, víťazka medzinárodných pretekov, viacnásobná majsterka ČSSR a Slovenska.

Kováč, František

30. 5. 1965 Piešťany

Venoval sa predovšetkým akrobacii, v ktorej bol v čase najväčšej slávy najlepší v ČSSR. Ako prvý predviedol súťažne v akrobacii salto vzad. K titulom majstra ČSSR a Slovenska pridali aj medaily z medzinárod-

ných pretekov doma i v zahraničí. Na juniorských ME v roku 1980 skončil v akrobacii tesne za medailovými priečkami, no o dva roky neskôr si to vynahradiť vo Švédsku, kde získal na juniorských ME za člnom bronzové medaily v akrobacii a trojkombinácii. Neskôr presedlal na vlek a v roku 1989 získal v akrobacii titul majstra Európy. Najväčšie úspechy: Majster Európy v akrobacii za vlekem, dve bronzové medaily z juniorských majstrovstiev Európy za člnom,

Kucharík, Martin

13. 2. 1980 Piešťany

Patril medzi veľké talenty piešťanského vodného lyžovania. Už v žiackej kategórii bol medzi najlepšími na Slovensku, preto sa vo veľmi mladom veku dostal aj do slovenskej reprezentácie. V jej farbách vybojoval aj

striebornú medailu v družstvách na ME do 12 rokov. V roku 1993 na ME za vlekem v Košiciach získal v kategórii do 14 rokov striebornú medailu v akrobatickej jazde a bronzovú v slalome, skokoch a trojkombinácii. Svoju nádejnú kariéru však skončil príliš skoro a v súčasnosti pôsobí v zahraničí. Najväčšie úspechy: Dve strieborné a tri bronzové medaily z ME, majster Slovenska.

Sokolovská, Nina

16. 3. 1964 Piešťany

Začínala s vodným lyžovaním v Piešťanoch. Už v mládežníckych kategóriách patrila k najlepším v ČSSR. Bola viacnásobnou majsterkou ČSSR i Slovenska vo vodnom lyžovaní za člnom. Vyhrala aj niekoľko

medzinárodných pretekov. Napriek tomu, že v Piešťanoch nebol k dispozícii vodnolyžiarsky vleč, najväčšie úspechy dosiahla práve v tomto druhu vodného lyžovania. Prvé medaily z majstrovstiev Európy získala v roku 1986, keď si vybojovala titul majsterky v akrobacii. Okrem toho bola druhá v trojkombinácii. O rok neskôr obsadila tri druhé a jedno tretie miesto a v roku 1988 bola majsterkou v akrobacii a kombinácii a druhá v skokoch. Najväčšie úspechy: Trojnásobná majsterka Európy v lyžovaní za vlekom, držiteľka viacerých medailí z ME, víťazka medzinárodných pretekov, mnohonásobná majsterka ČSSR a Slovenska.

Vráblová, Zuzana

27. 9. 1989 Piešťany

Venuje sa vodnému lyžovaniu od útleho veku. Už ako žiačka získala prvé tituly majsterky Slovenska a po nich začali pribúdať na jej konto aj medaily z majstrovstiev Európy. Prvé získala v roku 2001 na ME za vlekom, ktoré

sa konali v Ratnovskej zátoke. Na domácej vode sa stala žiačkou majsterkou Európy v skokoch a kombinácii a spolu s oddielovým kolegom z klubu vodného lyžovania a vodných športov Máriom Manasom bola aj členkou zlatého družstva Slovenska. Bola druhá v slalome

a akrobacii. V mládežníckych kategóriách súťažila na ME pravidelne. Celkove si na nich vybojovala desať medailí, z toho päť zlatých. V poslednom čase presedlala na wakeskate, v ktorom je trojnásobnou majsterkou sveta a striebornou medailistkou z majstrovstiev Európy. Najväčšie úspechy: Trojnásobná majsterka sveta vo wakeskate. Päťnásobná majsterka Európy, víťazka medzinárodných pretekov, majsterka Slovenska.

KLUBY

Klub vodného lyžovanie a vodných športov v Piešťanoch

Vznikol v roku 1964. Na vodnej nádrži Sĺňava pravidelne usporadúval významné slovenské aj medzinárodné preteky. Vyrástli tu také osobnosti ako Nina Sokolovská, Ivana Dubovská, Mário Manas, Zuzana Vráblová František Kováčik a ďalší. V súčasnosti dosahujú najvýraznejšie výsledky najmä: Zuzana Vráblová, Milan Kičín, Ingrid Oravcová, Michaela Kičinová, Jakub Oravec, Adam Masár, Zuzana Oravcová, Maroš Današ.

Miroslava Dubovská

VODNÝ MOTORIZMUS

OSOBNOSTI

Baláz ml., Jaroslav

6. 11. 1980 Piešťany

Kráča v šlapajach svojho otca, ktorý sa tiež venuje vodnému motorizmu. Do vznášadla sa po prvý raz posadil v roku 2000. Hneď v tom roku skončil na ME ôsmy. V roku 2002 sa už tešil z prvej európskej

medaily, ktorá mala strieborný lesk. O rok neskôr bol v triede FS majstrom Európy. Na ďalší titul európskeho šampióna si musel počkať až do roku 2010. Obdobie medzi tým však vyplnil ziskom strieborných medailí z rokov 2005 a 2008. Ďalšiu pridal v roku 2011 a bronzovú v roku 2012. V rokoch 2010 a 2012 sa tešil z bronzových medailí aj na majstrovstvách sveta. Vo svojej zbierke má aj titul majstra Slovenska 2007, dvakrát bol druhý a raz tretí. Najväčšie úspechy: Dvojnásobný majster Európy v triede FS, na ME získal vo vznášadlách štyri strieborné a jednu bronzovú medailu. Z majstrovstiev sveta má dve bronzové medaily a je aj majstrom Slovenska.

Baláz st., Jaroslav

15. 5. 1955 Piešťany

Začínal súťažiť na klzákoch v roku 1976. Najskôr v triede OJ 175, potom OA 250. Absolvoval takmer 40 pretekov. Po presedlaní na vznášadlá prišli aj prvé úspechy. V roku 1992 sa stal majstrom ČSFR i Slovenska. Ďalší slovenský titul získal v roku 2012. Na majstrovstvách Európy sa po prvý raz predstavil už v roku 1993 a v kategórii FS

skončil šiesty. Zo zisku medaily sa tešil až v roku 2009, keď skončil v triede FS tretí. O tri roky neskôr už získal v rovnakej kategórii titul európskeho šampióna. Na majstrovstvách Slovenska sa presadil najskôr v klzákoch, keď si v roku 1993 vybojoval v triede OB 350 bronzovú medailu. Popri tom sa venoval aj vznášadlám, ktoré začal v roku 1980 aj vyrábať. Najväčšie úspechy: V roku 2012 majster Európy v triede FN, bronzový z ME 2009.

Bartoš, Mário

16. 2. 1985 Piešťany

Vodnému motorizmu sa začal venovať v roku 2004. Postupne sa z neho stal úspešný pretekár na vznášadlách. Vo formule 50 to dotiahol až k titulu majstra Európy. Okrem toho obsadil na ME aj štvrté, piate a siedme

miesto. Najväčšie úspechy: Majster Európy vo formule 50 z roku 2009, majster Slovenska z rokov 2009 a 2012.

KLUBY

Vodný motorizmu v Piešťanoch

História vodného motorizmu v Piešťanoch siaha do obdobia rokov 1940 – 1950, keď niekoľko nadšencov z radu motoristov už stavali lode a motory, avšak 17. marca 1961 sa začína história organizovaného vodného motorizmu, kedy bol založený klub branno-vodných športov (KBVŠ) a bol zvolený pracovný výbor z osvedčených zväzarmovských pracovníkov ako boli Fabián, Sobota, bratia Balážovci (Aladár a Alojz), Horňák, Ondris, Grác, bratia Habánovci, Anderle a Hadviga. Prvým predsedom bol zvolený Imrich Sobota.

Prvou akciou klubu bolo usporiadanie 16. 9. 1961 Veľkej letnej slávnosti na vode (Benátska noc), po

ktorej už nasledovali prvé oficiálne preteky motorových člnov a klzákov, ale pretekali aj pramice, útočné člny, športové člny a tým bol založený pretek o Modrú stuhu Piešťan 24. 9. 1961. Oddiel VoMo od jeho vzniku, v roku 1961 až do roku 1992, bol aktívny, usporiadal 17 ročníkov Modrej stuhu Piešťan, v rámci ktorej sa usporiadali aj M ČSSR, M SSR a Memoriál Karola Thýra i prvé medzinárodné preteky v Piešťanoch v roku 1972.

V roku 1987 usporiadali medzinárodné preteky O pohár priateľstva vo vodnom motorizme za účasti 60 pretekárov zo šiestich štátov. V roku 1983 a 1986 oddiel organizoval Dni rekordov na Váhu, boli prekonané všetky dosiaľ platné československé rekordy. Najhodnotnejší výkon z roku 1983 drží pretekár Libor Jelínek z TJ Baník Ostrava v kategórii O-500 ccm výkonom 173,54 km/hod.

Od začiatku organizovaného VoMo v Piešťanoch, od roku 1961 v oddieloch KBVŠ vo Zväzarme a od roku 1967 v TJ Spartak, od roku 1970 v TJ ŠK, od roku 1976 v TJ Družba, od roku 1982 z rozhodnutia nadriadeného orgánu OV ČSZTV a MsNV Piešťany boli preradené z TJ Družba do TJ Slíhava a od 30. marca 1995 prestúpili do občianskeho združenia s názvom Klub vodného motorizmu a vodných športov Piešťany. Členovia oddielov VoMo sa zamerali hlavne na pretekársku činnosť, ale vytvárali podmienky aj na rekreačnú činnosť pre ostatných členov oddielov, taktiež plnili podmienky odznaku zdatnosti a získali titul vzorný kolektív mládeže v roku 1978 a titul vzorný oddiel v roku 1986.

V oddieloch a kluboch pretekalo 19 pretekárov na športových člnoch a rýchlostných motorových klzákoch, hlavne do roku 1967. Od roku 1967 pretekalo v rýchlostných kategóriách 15 pretekárov a získali na M ČSSR a SSR 30 medailí. Z toho 15 me-dailí pretekár Jozef Král a 8 medailí Peter Baláž st. Jozef Král preteká v kategóriách OJ-175 ccm, OA-250 ccm, OB-350 ccm a OC-500 ccm a pri 25. výročí organizácie VoMo v Piešťanoch bol vyhodnotený ako najúspešnejší pretekár

oddielu v doterajšej histórii. Bol držiteľom základného československého rekordu v kategórii OB-350 ccm z roku 1976 z Trenčína výkonom 118,64 km/hod. Ešte stále je držiteľom slovenských rekordov v kategórii OB-350 ccm z roku 1983 z Piešťan výkonom 137,28 km/hod a rekordu z roku 1979 z Trenčína v kat. OC-500 ccm výkonom 135,20 km/hod.

Prvý predseda oddielu VoMo Imrich Sobota vyhral 2. ročník Modrej stuhu Piešťan v roku 1962 a Jozef Král vyhral 8. ročník Modrej stuhu Piešťan v roku 1980 a 15. ročník Modrej stuhu Piešťan v roku 1987. Obaja v kategórii O-350 ccm. Oddiel VoMo organizoval školenia pre vodcu malého plavidla (34 preukazov) a tiež aj tréningový kurz pre vznášadlárov za účelom osvojenia si ovládania vznášadiel a získania licencie (8 pretekárov) v roku 1987. Od roku 1986 začali v Piešťanoch ako prví na Slovensku aj v bývalej ČSSR usporadúvať preteky vznášadiel a od roku 1987 ako Veľkú cenu Slovenska a vždy ako jedno kolo ME vznášadiel, do roku 1992 šesť ročníkov VC Slovenska.

Ďalšie ročníky VC Slovenska a Modrej stuhu Piešťan sa stretli s veľkou nepriazňou tzv. ochrancov prírody (obmedzenie činnosti oddielu VoMo na vode Slíhavy, nemožnosť konania pretekov) a ostatné podujatia od roku 1992 oddiel usporiadal mimo Piešťan. Tak ako VC Slovenska vznášadiel jej 7. ročník v roku 2007 a 8. ročník v roku 2008, ktoré boli zároveň majstrovstvami Európy, musel oddiel usporiadať v Námestove na Oravskej priehrade. Napriek týmto všetkým obmedzeniam pretekári na vznášadlách získali na ME od roku 2002 do roku 2012 trinásť medailí, z toho Jaroslav Baláž ml. v kategórii FS získal dve zlaté, štyri strieborné medaily a jednu bronzovú medailu. Mário Bartoš v kategórii F1 v roku 2009 získal zlatú medailu. Jaroslav Baláž st. v kategórii FN získal bronzovú medailu v roku 2009 a v roku 2012 zlatú medailu. Ivan Štefánik v kategórii FN získal zlatú medailu v roku 2010. Jaroslav Baláž ml. získal bronzovú medailu na Majstrovstvách sveta v kategórii FS v roku 2010 a v roku 2012 na

Jaroslav Baláž st.

Mario Bartos

majstrovstvách sveta znovu bronzovú medailu, tiež v kategórii Formula S.

Oddiel od začiatku svojej existencie kotvil pod Krajinským mostom. Ale keď sa pri revízii a oprave pri vypustení Slávy v roku 1968 vytvoril stavebný priestor na vybudovanie navážky a bazénu pre oddiely vodného lyžovania a vodného motorizmu Povodím Váhu, odvtedy sa už aktivistom

v oddieloch podarí dostať do akcie Z budovanie lodenice. A tak v roku 1982 sa dáva do prevádzky objekt Lodenica I pre vodných lyžiarov a v roku 1985 sa sprevádzkujú bungalovy a v roku 1987 Lodenica II vodných motoristov.

Od vzniku vodného motorizmu v Piešťanoch svojou činnosťou, podujatiami na domácej i medzinárodnej úrovni, ale aj výsledkami na pretekoch v zahraničí tento šport robil dobré meno mestu i Slovensku. Svedčí o tom veľká návštevnosť na všetkých podujatiach aj ich kladné hodnotenie tak u laickej verejnosti, ako aj zo strany telovýchovných orgánov, médií a orgánov mesta.

VESLOVANIE

OSOBNOSTI

Babač, Lukáš

20. 3. 1985 Piešťany

Bol najmladším slovenským účastníkom OH v Aténach. Spolu s Ľubošom Podstupkom z Filozofu Bratislava skončil v dvojskife ľahkých váh na 11. mieste. S veslovaním začínal v Piešťanoch a dres VK Slávia oblieka

dodnes. Je dlhoročným reprezentantom Slovenska. Najväčšie úspechy dosiahol v roku 2010, keď sa v maďarskom Szegede stal akademickým majstrom sveta, na majstrovstvách sveta na Novom Zélande bol strieborný a na majstrovstvách Európy v Portugalsku bronzový. Je viacnásobným majstrom Slovenska a v roku 2012 stal aj majstrom Českej republiky v skife. Najväčšie úspechy: Na OH 2004 v Aténach 11. miesto v dvojskife, akademický majster sveta,

strieborný na majstrovstvách sveta a bronzový na majstrovstvách Európy.

Gröpl, Tibor

31. 12. 1966 Trenčín

Narodil sa síce v Trenčíne, no od roku 1970 býva v Piešťanoch. Najskôr sa šesť rokov venoval lyžovaniu na tráve a v roku 1981 presedlal na veslovanie. V ňom napokon dosiahol aj najväčšie úspechy. Okrem

bronzovej medaily z Bledu, ktorú si vybojovala spolu s Kováčom z Dukly Praha, má z MS na konte šieste miesta z roku 1990 v dvojskife ľahkých váh z Tasmánie a o rok neskôr z Viedne. Šieste miesto mu patrilo aj na svetovej univerziáde v Záhrebe v roku 1986. V rokoch 1986 – 1992 získal osem titulov majstra ČSSR a ČSFR v skife a dvojskife ľahkých váh. K nim pridal ďalších 15 na majstrovstvách Slovenska všetkých vekových kategórií od skifu až po osemveslicu. Najväčšie úspechy: Tretie miesto v dvojskife mužov ľahkých váh na majstrovstvách sveta v roku 1989 v Bledě, osemnásobný majster ČSSR a 15-násobný majster Slovenska. V roku 1990 sa stal majstrom športu.

Už po tretikrát sa popod piešťanské mosty prehánali štvorveslice.

VOLEJBAL

Volejbal je olympijský šport, v ktorom dve družstvá oddelené vysokou sieťou pomocou svojich rúk, ramien a (zriedka) aj iných častí trupu uderajú do lopty a snažia sa ju premiestniť na opačnú stranu siete. Volejbal je vlastne boj dvoch družstiev, pričom obidve sa snažia realizovať základné úlohy v hre, ktoré rozhodujú o víťazstve. Táto činnosť je charakterizovaná tým, že hráči sa snažia loptu vrátiť do poľa súpera, aby ju súper nemohol spracovať a vrátiť ponad sieť dovoleným počtom odbití. Hráči sa usilujú o dotyk lopty s hracou plochou súpera. Pokiaľ sa to niektorému z tímov podarí, výmena sa končí a víťazný tím získava bod. Táto činnosť sa realizuje v zápase. V priebehu boja dvoch kolektívov sa strieda útok a obrana. Jedno družstvo útočí a druhé sa bráni, respektíve prechádza do protiútok. Útočiaci tím sa snaží položiť loptu na súperovu hraciu plochu a obranný tím sa tomu snaží zabrániť. Obranou sa rozumie blokovanie útočiaceho hráča a nasleduje obrana v poli. Hráči sú v poli rozostavení tak, aby zamedzili dotyku lopty s palubovkou.

OSOBNOSTI

Gebauerová, Anna

26. 7. 1951, Trnava

Dlhoročná hráčka Slávia VŠ Trnava, Štart Tatrachema Trnava a Spartak Trnava. Po ukončení aktívnej činnosti sa venovala funkcionárskej práci či už ako vedúca volejbalového družstva žien, alebo manažérka. Bola členkou revíznej komisie Slovenského volejbalového zväzu i členkou revíznej komisie pri Federálnom volejbalovom zväze v Prahe. Pracovala som v TJ Slávia ako profesionálna pracovníčka, podobne aj v TJ Spartak a AŠK Spartak Trnava.

Hauserová, Gabriela a Vlasta

8. 5. 1964

Dvojčičky od malička prejavovali záujem o šport a pohyb. Na základnej škole sa venovali hádzanej, streľbe zo vzduchovky a iným športom. Zlom v ich športovej kariére nastal prechodom na Obchodnú akadémiu v Trnave, kde sa v 2. ročníku rozhodli pre volejbal. Prvé písienkové volejbalovej abecedy lúskali pod vedením učiteľa Urbanovského v družstve dorasteniek. Veľmi rýchlo si ich pohybový talent a pracovitosť všimol aj tréner žien Hujčík, a keďže práve v tom období z družstva žien odišlo viacero hráčok, rozhodol sa dať im šancu. Postupne sa obe stali platnými hráčkami ženského družstva, Gabriela na poste smečiarky a Vlasta na bloku. Po skončení strednej školy sa obe rozhodli pre štúdium na VŠE. Z toho dôvodu v r. 1984 prestúpili do bratislavskej Červenej hviezdy, ktorá hrala najvyššiu československú súťaž. V sezóne 1984/85 s týmto družstvom získali 3. miesto na majstrovstvách Československa. V ČH Bratislava ich trénersky viedli Dušan Géci a Juraj Mišík. Po skončení štúdií sa obe vrátili do Trnavy a začali hrať za TJ Spartak a TJ Štart Tatrachema. V r. 1990 s družstvom TJ Štart získali titul majstra Československa výrobných družstiev a s družstvom TJ Spartak Trnava v r. 1995 3. miesto na majstrovstvách Slovenska. V r. 1995 na turnaji Softel Cup boli členkami slovenského výberu, ktorý obsadil v silnej konkurencii 2. miesto.

Kravárik, Andrej

28. júla 1971 Piešťany

V Piešťanoch začínal ako amatér v mestskej lige, po prestupe do ČH Bratislava sa stal majstrom ČSSR, neskôr odišiel do Grécka, kde sa usadil. V súčasnosti pôsobí ako asistent trénera slovenského reprezentačného

družstva volejbalistov. Najväčšie úspechy: Siedme miesto na OH 2004 v Aténach v drese Grécka.

Počas kariéry obliekol dresy troch krajín – Československa, Slovenska a Grécka. Zúčastnil sa na piatich majstrovstvách Európy. Trikrát bol vyhlásený za najlepšího volejbalistu Slovenska (1994, 2000, 2001).

Mančák, Pavol

29.1.1980 Trnava

Počas štúdia na Trnavskej univerzite v Trnave (2000 – 2005) sa venoval svojmu koníčku volejbalu. V roku 2001 sa

angažoval v novom volejbalovom klube VO Hit Trnava. Pod vedením trénerov Allana Johna

Surcoufa (VO Hit Trnava), Slavomíra Šušora (SVK Piešťany) a Ladislava Alföldiho (VK Šala) sa vypracoval na poloprofesionálneho volejbalistu, ktorý desať rokov hrával na poste blokára. Po sezónach v rokoch 2001 až 2006, kedy hrával za svoj domovský klub VO Hit Trnava a za SVK Piešťany v 2. volejbalovej lige, sa postupne vypracoval a okúsil i najvyššiu slovenskú volejbalovú extraligu. V sezóne 2007 – 2008 dostal pozvánku do 1. slovenskej ligy z VK Šala, ake hneď v ďalšej sezóne prestúpil do extraligového tímu Neografia Martin, kde zostal až do konca svojej hráčskej kariéry v roku 2011. Napriek neúspechu Neografie Martin v extralige odohral za tím všetky stretnutia a ostal v nej a po vypadnutí do 1. ligy. Časová náročnosť cestovania, zdravotné dôvody i založenie rodiny ho viedli k ukončeniu hráčskej kariéry. Stal sa manažérom vo svojom domovskom klube i v novozaloženej Volejbalovej akadémii v Trnave.

Prieložný, Igor

25. 2. 1957 Trnava

Československý 287-násobný reprezentant vo volejbale. Účastník dvoje majstrovstiev sveta a šestoro majstrovstiev Európy (jedna strieborná medaila). Účastník OH v Moskve (1980), kde československé družstvo obsadilo 8. miesto.

KLUBY

Volejbal v Trnave

Prvé zmienky o volejbale v Trnave sa datujú okolo r. 1921, kedy sa tento šport začal hrať na miestnom Gymnázii. Neskôr sa amatérsky volejbal rozšíril aj do ostatných škôl a začal získavať na popularite. Masový rozvoj volejbalu v Trnave začal po 2. svetovej vojne, keď sa trénerskej taktovky ujali prof. Cyprián Lužák (muži) a M. Hidvégyová (ženy). Volejbalové družstvá v tomto období hrali pod hlavičkou SSM.

V r. 1946 obe družstvá prešli do TŠS Trnava, ktorého názov sa neskôr zmenil na TJ Sokol Kovosmal (neskôr Spartak). Po vzniku TJ Slávia prešiel volejbalový oddiel z TJ Sokol Kovosmal do TJ Slávia (r. 1959 – 1963). V tomto čase družstvá trénovali pod vedením Kolomana Uhríka a prof. Milana Netouška. Výraznou osobnosťou hráčskeho kádru v tomto období bol Jozef Labuda, ktorý neskôr úspešne reprezentoval Československo a zúčastnil sa aj na olympiáde v Tokiu.

Po roku 1963 začala činnosť družstva mužov stagnovať a mužský volejbal sa v Trnave začal robiť len rekreačne. Situácia sa zlepšila po r. 1965, kedy sa organizovaných súťaží začali zúčastňovať opäť družstvá mužov aj žien. Viac sa v tomto období darilo ženám, ktoré si trvale udržiavali účasť v II.

TJ Štart Tatrachema Trnava - majster Československa výrobných družstiev 1990

Ženský oddiel Hit UCM Trnava

lige. Družstvo mužov hrávalo 1. triedu krajských majstrovstiev.

V r. 1968 odišiel volejbalový oddiel zo Slávie Trnava do VŠ pri Pedagogickej fakulte UK a časť hráčov družstva žien do TJ Štart pri výrobnom družstve Tatrachema Trnava. Trénerom družstva žien v tom období bol Milan Netoušek, ktorý sa s družstvom prebojoval do 1. ligy.

Koncom 70. rokov družstvo žien prešlo z VŠ Trnava do Slovšportu a začiatkom 80. rokov do TJ Spartak Trnava. V tomto období sa o rozvoj trnavského volejbalu predovšetkým zaslúžili M. Urbanovský, A. Gebauerová, M. Hujčík. Nestorom trnavského volejbalu bol tiež zapisovateľ Uhlík, ktorý robil túto funkciu u družstva žien viac ako dve desaťročia.

Začiatkom 80. rokov družstvo žien pravidelne hrávalo 1. slovenskú ligu. V družstve vyrástlo viacero hráčov, ktoré sa neskôr uplatnili aj v iných kluboch (Marta Duchoňová, Gabriela Valeková a sestry Gabriela a Vlasta Hauserové prestúpili do družstva Červená hviezda Bratislava, s ktorým v r. 1985 získali 3. miesto na majstrovstvách Československa). Odchodom týchto a ďalších hráčov do iných klubov však úroveň volejbalu v Trnave klesla a družstvo žien zostúpilo do nižšej súťaže.

Opätovný vzostup nastal začiatkom 90. rokov, kedy sa po absolvovaní vysokej školy vrátili do Trnavy sestry Hauserové a managementu klubu sa podarilo angažovať aj legionárky z Ukrajiny. Pod vedením Milana Urbanovského sa opäť začalo budovať silné družstvo. V tomto období Trnava dosiahla veľký úspech aj v amatérskom volejbale. Družstvo TJ Štart pri Tatrachema v.d. Trnava v r. 1990 získalo titul majstra Československa výrobných družstiev. Kostru tohto družstva tvorili bývalé aj súčasné hráčky Trnavy, zamestnankyne Tatrachema v.d. Trnava.

Od r. 1993 prevzal tréning družstva žien Hujčík, ktorý s družstvom v sezóne 1994/1995 dosiahol doposiaľ historický úspech, keď v najvyššej celoštátnej súťaži žien obsadili 3. miesto a získali tak bronzové medaily. V tomto roku veľký osobný úspech dosiahli aj sestry Hauserové, keď ich reprezentačný tréner Ľ. Halanda nominoval na turnaj Sofitel Cup v Luxembursku. Na tomto turnaji slovenský výber získal výborné druhé miesto.

Po tomto úspešnom období však nastal útlm činnosti družstva. Z dôvodu zlej finančnej situácie v klube prišlo k odhláseniu družstva žien zo súťaže a následnému rozpadu družstva. Odvtedy organizovaný ženský volejbal v Trnave zanikol a ženy sa zapájali len do amatérskych súťaží. V r. 2011 činnosť ženskej zložky oživil Hit Trnava, ktorý do súťaže prihlásil družstvo žiačok.

Mužský volejbal v Trnave začal písať svoju známejšiu históriu v polovici minulého storočia. Aj napriek všeobecnej popularite tohto krásneho športu, nebol v regióne nikdy fenoménom a v porovnaní so ženami, muži stále ťahali za kratší koniec. A to dorastenci z TJ Slávia Trnava sa začiatkom šesťdesiatych rokov dokonca usilovali vo finálových bojoch získať titul majstra vtedajšej ČSR. Azda najväčšou hviezdou bol neskorší reprezentant ČSSR a úspešný olympionik z Tokia Jozef Labuda. V ďalších rokoch prišlo k značnému útlmu a mužský volejbal reprezentovali v súťažiach len sporadicky mužstvá z podnikov (Skloplast, Tatrachema) alebo krátko aj TJ VŠ Trnava.

Muži však na volejbal aj napriek tomu nikdy nezanevrelí. Pokračovali v tzv. interlige. Jednalo sa o súťaž hlavne podnikových teamov, študentov vysokej školy i nadšencov, ktorí vytvorili vlastné mužstvá. Fungovalo to viac rokov pod záštitou a s pomocou vtedajšej okresnej športovej organizácie OV ČSZTV. Neopakovateľnú atmosféru mali i postupové súťaže organizované odborárskou organizáciou. Zapájali sa do nej kolektívy podľa profesií. Na okresnej úrovni tuhé boje zvädzali medzi sebou hlavne učitelia a lekári. Niekoľko

turnajov v roku bolo zorganizovaných pri rôznych príležitostiach a úroveň bola dobrá.

A tak vznikli turnaje. Už skoro dve desaťročia organizuje Telovýchovná jednota Elán Trnava, sídlisko Linčianska, ako spomienku na Dušana Svatého, bývalého volejbalistu, športovca telom i dušou, jeho memoriál (aj s podtitulom O pohár zástupcu primátora). Tento turnaj prerástol hranice Slovenska a tradičnými účastníkmi sú aj družstvá zo zahraničia – Trnava pri Zlíne (ČR) a Neviano degli Arduini (Taliansko). Väčšinou sa turnaja zúčastňuje 12 miešaných družstiev (podmienkou je aj účasť žien). Finálové zápasy majú skutočne kvalitnú úroveň. Ako hráči sa tu vyskúšali i niekdajší extraligisti, či hráčky našej najvyššej ženskej súťaže. Organizátorom sa darí pripravovať ozaj kvalitné podujatie po športovej i spoločenskej stránke. Viac rokov organizuje Hit Trnava turnaj O pohár primátora a nadšenci zo ZŠ NSUT v Trnave tradičný jarmočný turnaj – tiež pre miešané družstvá.

Volejbalový oddiel Hit Trnava

Volejbalový oddiel Hit Trnava bol založený v roku 2001. Prvým predsedom a zakladateľom volejbalového klubu bol Miloslav Duchoň. Názov Hit pochádza z anglického slova, ktorý v preklade znamená smiech, úder a vychádzal z medzinárodného zastúpenia v členskej základni, keďže medzi prvými členmi bol aj úspešný volejbalista a rozhodca pôsobiaci v najvyššej anglickej volejbalovej lige Allan John Surcouf. Novovzniknutý volejbalový klub pod vedením Miloslava Duchoňa a podpredsedov Pavla Mančáka a Jána Ulického mal ambície nadviazať na históriu mužského trnavského volejbalu zo 70. a 80. rokov 20. storočia. V sezónach 2001 – 2002, 2002 – 2003, 2003 – 2004 pôsobili muži pod názvom VO Hit Trnava v 2. volejbalovej lige západ organizovanej Slovenskou volejbalovou federáciou, avšak mládežnícke zložky sa mu nepodarilo vytvoriť. Od roku 2004 členovia Volejbalového oddielu Hit Trnava organizovali volejbalové turnaje v Trnave, napr. Štefanský volejbalový turnaj o pohár primátora mesta

Kadetky klubu Hit UCM Trnava

Trnava, v súčasnosti Volejbalový turnaj O pohár primátora mesta Trnava s medzinárodným zastúpením a reprezentovali mesto Trnava na turnajoch po celom Slovensku i v Českej republike.

Volejbalový klub VO Hit Trnava v roku 2011 založil organizačnú jednotku pod názvom Volejbalová akadémia v Trnave – ženskú zložku pod vedením manažéra Pavla Mančáka a hlavného trénera Petra Tomana. Cieľom akadémie je vytvoriť prostredie pre volejbalové družstvá vo všetkých vekových kategóriách od mladších žiačok, starších žiačok cez kadetky, juniorky až po ženy spolu s mužskou zložkou v jednotlivých kategóriách. VO Hit Trnava okrem halového volejbalu sa v letných mesiacoch aktívne venuje plážovému volejbalu. V roku 2007 vybojovala mužská dvojica – členovia trnavského klubu Hit Trnava Mančák, Surcouf postup na majstrovstvá Slovenska v plážovom volejbale v Žiline. Pre narastajúcu popularitu plážového volejbalu sa v roku 2011 VO Hit Trnava podujalo na výstavbu Centra plážových športov, situované v športovom areáli Slávia a určené okrem plážového volejbalu i na ostatné plážové športy – plážový futbal, plážová hádzaná a pod.

Volejbal v Hlohovci

Volejbal bol v minulosti v Hlohovci pre svoju nenáročnosť obľúbeným športom. Nadšenci tohto športu sa často finančne poskladali na loptu a sieť, upravili si ihrisko a svoj voľný čas trávil na ihrisku. Hoci mali skromné podmienky, ich nadšenie nepoznalo prekážky najmä v 60. a 70. rokoch minulého storočia. Medzi priekopníkov tohto športu patrili Emil Sokol – jeho zásluhou sa hrávalo pri Slovakofarme, a Anton Fábry, riaditeľ sporiteľne, na dvore sporiteľne sa vybudovalo ďalšie ihrisko. Títo zorganizovali mužstvo Hlohovca. Patrili sem Emil Kollár, Vlado Daniška, Milan Miko, Edo Škubla, Boro Putera, Laco Tarhay a iní. Neskôr to boli mladí pedagógovia Gymnázia v Hlohovci Julio Bačík a Leo Sojka, ktorí získali i študentov.

Volejbal sa hrával i na zámku pri výchovnom ústave, pri niektorých činžiakoch, na základných školách. Škoda, že v tých rokoch neboli vybudované v Hlohovci telocvičnice, volejbal sa mohol hrať, len keď bolo vhodné počasie. Z toho dôvodu neboli vyhovujúce podmienky v Hlohovci na súťažný volejbal, ale rekreačný bol veľmi obľúbený.

Volejbal v Piešťanoch

Pred vznikom TJ Tesla sa organizovaný volejbal v Piešťanoch hrával pod hlavičkou TJ Slovan Kúpele Piešťany. Prvé oficiálne stretnutia sa uskutočnili v kategórii mužov na ihrisku, ktoré sa nachádzalo na kúpeľnom ostrove za liečebným domom Pro Patria. Medzi zakladajúcich členov volejbalového oddielu (VO) patrili predovšetkým Vojtech Švec, Tekula, Ilončiak, Rakovský. Neskôr sa vytvorila aj zložka žien s hráčkami: Staneková, Benediková, Juráková, Ondrášiková, Ďungelová. Muži sa prebojovali do druhej slovenskej ligy, ženy v tom čase hrali majstrovstvá kraja.

K masovému rozvoju volejbalu v Piešťanoch došlo po začlenení VO do novovzniknutej TJ Tesla v roku 1966. Prvým predsedom VO sa stal Vojtech Švec. V roku 1976 došlo k výmene na poste predsedu VO TJ Tesla Piešťany, predsedom sa stal Vladimír Kubo a začala sa písať najsvetlejšia kapitola piešťanského volejbalu. Členská základňa sa rozrástla až na 240 členov (z pôvodných 65) a činnosť VO sa zamerala na systematickú prácu s mládežou. Obdobie rokov 1978 – 1994 možno považovať za najúspešnejšie. Ženy opakovane vyhrali MK a zúčastňovali sa kvalifikácií o postup do druhej ligy. Mladšie dorastenky s trénerom Pavlom Držíkom sa prebojovali do 1 ligy. V tomto období bol VO liahňou talentov, ktoré sa uplatnili v celoštátnych súťažiach i v reprezentácii Slovenska. Medzi najúspešnejšie reprezentantky patrili: Ivica Pastuchová, Dana Holíková, Zuzana Pastuchová, Zuzana Ďungelová, Zuzana Tlstovičová, Martina Konečná. Z mužov nesmieme zabudnúť na Andreja Kravárika – niekoľkonásobného najlepšieho volejbalistu Slovenska.

Medzi najúspešnejších odchovancov Piešťanského volejbalu patria: Zuzana Tlstovičová, niekoľkonásobná majsterka SR ako hráčka i ako trénerka. V súčasnosti pracuje ako prvá trénerka družstva POST Viedeň – majstra Rakúska vo volejbale.

Medzi najvýznamnejšie postavy v období pôsobenia mužov vo VO TJ Tesla patria Madlo, Benko, Konečný, Valo, Topľanský, Korec, Jelínek, Bláha, Mišura, Benedik, Polena, v ženskej zložke sú to Benediková, Tomková, Kičinová, Tutková, Jelínková, Martinková, Strecká, Vodová, Benáková, Ručková, Klavcová, Piovarciová, Bojňanská, Štefková, Nedelková, Horváthová, z mladších ročníkov Ninačová, Ďurinová, Rojková, Andrea Ďungelová, Zuzana Ďungelová.

V roku 1997 bol založený Samostatný volejbalový klub (SVK) Piešťany pod vedením Slavomíra Šušora. V roku 2002 sa rozhodla podchytiť mladých nadšencov volejbalu Jarmila Ručková a založila Volejbalový klub mládeže (VKM), ktorý vedie až do dnešného dňa. Ich najúspešnejším rokom bol rok 2010, keď na majstrovstvách Slovenska v minivolejbale obsadili 3. miesto a o rok na majstrovstvách Slovenska v kategórii starších žiačok 7. miesto. Odchovankyňa VKM Barbora Nináčová, ktorá v roku 2012 odišla na hostovanie do Nového Mesta nad Váhom, veľkou mierou pomohla volejbalovému družstvu tohto mesta k zisku titulu majster Slovenska. Jej výkony neušli pozornosti reprezentačných trénerov a Barbora bola zaradená do kadetskej reprezentácie Slovenska, kde je platnou členkou aj v súčasnosti. Zároveň bola zaradená do Centra olympijskej prípravy v Nitre, kde sa pripravuje na svoju ďalšiu športovú činnosť.

V Piešťanoch žije aj volejbalový rozhodca Boris Kováč, ktorý je držiteľom rozhodcovskej licencie A.

Volejbal v Skalici

Volejbalové ihrisko bolo vybudované už krátko po vzniku skalického Sokola. Hral sa tu do II. svetovej vojny, počas ktorej boli športové aktivity utlmené. Po vojne trvalo dlhšie, kým sa volejbal opäť rozbehol. Volejbalové aktivity boli obnovené v roku 1961, kedy sa zišla skupina študentov stredných škôl a vytvorené bolo volejbalové družstvo. Zároveň bol založený volejbalový klub v rámci TJ ZVL. Na jeho vzniku sa najviac podieľali Milan Možnár a Vladimír Praskač. Ešte v tom roku Skaliciania vyhrali majstrovstvá okresu a postúpili do súťaže Západoslovenského kraja.

V roku 1967 sa v Skalici uskutočnili majstrovstvá Československa v kategórii dorasteniek (zvíťazila TJ Střešovice Praha), pričom TJ ZVL bola iba usporiadateľom a súťaže sa nezúčastnila. Dva roky po sebe 1967 a 1968 sa skalickí volejbalisti umiestnili v okrese na 2. mieste. V rokoch 1971 a 1972 boli prví pod vedením I. Horáka. Družstvo tvorili M. Veselý (kapitán), M. Stanislav, R. Trnovec, P. Valenta, J. Daniel, M. Tóth, M. Petrič, J. Slovák, M. Cintula. V roku 1973 sa Skaliciania ako majstri okresu zúčastnili majstrovstiev Slovenska v Sabinove.

Prelomový rok pre skalický volejbal bol 1973, kedy sa začala systematická práca so školskou mládežou pod vedením J. Otépku, F. Hránka a J. Kalendu. V roku 1980 mal oddiel 85 členov, z toho 50 – 60 mladých. V roku 1982 sa družstvo starších žiačok stalo majstrom Západoslovenského kraja a postúpilo do záverečného turnaja o majstra Slovenska, ktoré sa konalo v Moldave. Tu dosiahli vynikajúce prvé miesto a dostali sa až na majstrovstvá Československa vo Vranove nad Topľou, kde sa umiestnili na 6. mieste. Základnú šestku vtedy tvorili sestry Pálffyové, Tomšová, Mikušová, Anđelová a Bordáčová. V tom istom roku sa družstvo žiačok umiestnilo na 1. mieste v súťaži o Štít mesta Brna. V roku 1985 sa družstvo starších dorasteniek prebojovalo do celoslovenskej súťaže, kde však neuspelo. V tej

dobe tvorili káder hráčky Andelová, Mikušová, Bordáčová, Bíliková, Baránková, Tomšová, Chovancová a Havelková.

V roku 1990 vznikol oddiel Didaktik Skalica pod vedením Pavla Trubáčika. Volejbalistky TJ Didaktik dosiahli v sezóne 1995/96 historický úspech, keď vyhrali II. ligu a postúpili do vyššej súťaže. V roku 1997 mal klub 5 volejbalových družstiev. Po ročnom účinkovaní v I. lige ženy zostúpili do II. ligy. Juniorky začali hrať v sezóne 1997/98 v II. lige. Muži bojovali o postup do II. ligy a nakoniec skončili na 3. mieste. V nasledujúcej sezóne hralo družstvo mužov III. ligu a skončilo na 2. mieste.

Zakladateľom a iniciátorom založenia VK Skalica bol Pavel Trubáčík. VK mal v sezóne 1994/95 len jedno družstvo žien, ktoré hralo 2. slovenskú ligu a skončilo na 4. mieste. V sezóne 1995/96 svoju súťaž pod vedením trénera P. Trubáčika vyhralo bez straty bodu a stalo sa účastníkom extraligy.

V roku 2010 mal klub už 8 kvalifikovaných trénerov a 80 hráčov. Volejbalový klub VK INA Skalica organizuje každoročne mimo sezónu pre bývalých hráčov Skalice a hostí zo zahraničia (Rakúsko, Španielsko, Česko) turnaj v mužskom volejbale o Pohár primátora mesta Skalice. V tomto rokoch 2011 a 2012 bol turnaj obohatený o zápasy bývalých skalických hráčov.

Volejbal v Senici

Základy organizovaného volejbalu v Senici boli položené v roku 1974, keď pri TJ Slovenský hodváb Senica bol založený volejbalový oddiel. Prvým predsedom oddielu bol Augustín Konečný st. (1974 – 77). V prvých troch sezónach hrali majstrovské súťaže muži a žiaci, od roku 1976 sa zapojili do súťaží súbežne aj dorastenky a žiačky.

V roku 1979 bolo založené na I. ZŠ školské športové stredisko – najväčšia základňa pre výchovu volejbalových talentov na Slovensku. Začiatky dievčenského súťažného volejbalu boli spojené

s menami ako Pavol Rýzek, Miroslav Blažek, Augustín Konečný ml. a Ivan Turza, ktorí boli prvými trénermi dievčat.

V roku 1981 získalo družstvo žiačok prvý titul majstra Slovenska. V roku 1982 vstúpilo do regionálnej súťaže družstvo žien pod vedením trénera Jozefa Bilku. V roku 1985 postúpili ženy už pod vedením Augustína Konečného do I. SNL a v roku 1990 do celoštátnej extraligy. V roku 1991 bol založený samostatný subjekt Volleyball club Slovenský hodváb Senica. Prvým prezidentom samostatného klubu bol Rudolf Hurta (1991 – 95). V roku 2002 založil obchodnú spoločnosť Volejbal Klub Senica, s. r. o., kde vystupoval ako stopercentný majiteľ.

V roku 2010 bolo založené občianske združenie SVA. V júni 2012 vzniklo nové občianske združenie s názvom Senická volejbalová mládež.

Najväčšie úspechy klubu:

Ženy: 3x 1. miesto (2005, 2006, 2007), Slovenský pohár (2007), 5x 2. miesto (1998, 2000, 2001, 2002, 2003), 2x 3. miesto (1999, 2009)

Účasť v medzinárodných súťažiach: 1997 – 98 Pohár CEV, 1998 – 99 Interliga, 1998 – 99 Pohár víťazov pohárov, 2001 – 02 Moravsko-slovenská liga, 2002 – 03 Československý pohár, 2003 – 04 Československý pohár, 2004 – 05 Pohár CEV - final four, 2005 – 06 Top Teams Cup – štvrtfinále, 2005 – 06 MEL – Stredoeurópska liga - 1. miesto, 2006 – 07 Top Teams Cup – osemfinále.

VZPIERANIE

Vzpieranie je druh športu. Do programu letných olympijských hier bolo vzpieranie zaradené hneď pri prvých novodobých hrách, teda v roku 1896. Po prestávke sa už v roku 1920 vzpieralo na olympijských hrách opäť – a rok 2000 znamenal aj olympijskú premiéru pre kategóriu žien. Všetky súčasné vzpieračské súťaže pozostávajú z dvoch disciplín. Sú nimi trh a nadhod. Pri trhu je treba činku naraz preniesť zo zeme až do vzpaženia. Nadhod zahŕňa dve samostatné, výrazne oddelené fázy. Najprv sa činka zdvihne jediným neprerušovaným pohybom do polohy na prsia, opäť s využitím podskoku do výpadu alebo drepu. Z tejto polohy vzpierač v druhej časti pokusu – vo vlastnom nadhode – činku prudko vyrazí do vzpaženia.

OSOBNOSTI

Baraniak, Anton

20. 6. 1951 Hlohovec

Osemnásobný majster ČSSR, ktorý sedemkrát štartoval na majstrovstvách Európy a bol štyrikrát druhý a štyrikrát tretí. Je dvojnásobným vicemajstrom sveta a má aj osem bronzových medailí zo

svetových šampionátov. Predstavil sa aj na dvoje olympijských hrách – v roku 1980 bol v Moskve siedmy. V Soule v roku 1988 ho neklasifikovali.

Bodorík, Michal

5. 6. 1996 Hlohovec

Mladý perspektívny vzpierač, niekoľkonásobný majster Slovenska vo vzpieraní v kategóriách

žiacov, dorastencov a juniorov. Najväčšie úspechy zožal v roku 2012 na majstrovstvách Európy juniorov do 17 rokov v Bukurešti, kde obsadil 7. miesto v dvojboji výkonom 270 kg, 7. miesto v trhu výkonom 120 kg a 6. miesto v nadhode výkonom 150 kg. Je členom TJ Sokol Hlohovec.

KLUBY

Vzpieranie v Hlohovci

V septembri roku 1964 založil vzpieračský oddiel na Štúrovej ulici „pod orechom“ Anton Fábry. Boli pri tom Jozef Gubala, Jozef Divilek, Pavel Knot, Vladimír Gajdoš a František Ráčík. Následne sme sa zaregistrovali ako členovia TJ Lokomotíva Hlohovec a získali miestnosť (4x6) na tréningovanie. V začiatkoch sme používali na tréning činku vlastnej výroby, ktoré ale nemohli byť použité k súťaži. Prvý propagačný zápas sa uskutočnil na jar 1965 s Duklou Senica. K tomuto stretnutiu nám vojaci z hlohovských kasární zapožičali regulárnu činku „Bubeníček“ na ktorú sa dalo naložiť maximálne 132,5 kg. Proti Senici vtedy nastúpili: Anton Fábry, Jaroslav Riška, Jozef Miškay, Jozef Gubala, Jozef Divilek, Milan Halás, Jozef Polák, Edo Vybíral a Ján Pecho.

Tréning prebiehal živelné, bez odborného vedenia. V radoch vtedajších vzpieračov nemal nikto kvalifikáciu trénera. Všetky rady, ako na to, vzpieračom poskytovali Hlohovčania, ktorí v tom čase pracovali alebo sa učili v Bohumíre (Jaro Riška, Juraj Gallas, Emil Baraniak) a boli v ďalšom období zároveň aj najlepší vzpierači vtedajšieho družstva. Krátko po založení oddielu prišla do jeho radov veľká postava hlohovského vzpieraní Edo Vybíral, ktorý dlhé roky aktívne vzpierať, dosahoval medailové umiestnenie v rámci Slovenska a bývalej ČSSR. Postúpiť do II. SL bol už veľký úspech a Hlohovčanom sa to podarilo v roku 1970. V tomto období sa o nás totiž dozvedeli Trnavčania, ktorí vypadli z II. SL. Mali záujem s nami spolupracovať a zúčtiť sa s cieľom opäť účinkovať v II. SL pod hlavičkou, Lokomotíva Hlohovec. Oddiel takto získal

kvalitné a kvalifikované vedenie pod trénerom II. triedy Františkom Kundalom. Bola to slávna a dlhá éra vzpierania v Hlohovci (10 rokov v SL), v ktorej sa vystriedali a vyrástli kvalitní vzpierači, reprezentanti, účastníci svetových súťaží a olympiád (Anton Baraniak – 2x OH, MS, ME, svetové poháre, majster SR, ČSSR). Skutočne, počas tých 10 rokov sa vystriedalo mnoho kvalitných vzpieračov (myslím, že by každému dobre padlo, keby uvidel svoje meno v nejakej športovej publikácii. Postupne sa vystriedali v oddiele mená: A. Fábry, J. Divilek, J. Gallas, J. Pecho, M. Cvecho, J. Miškay, J. Riška, E. Vybíral, F. Kavuliak, P. Talajka, F. Kupkovič, P. Divilek, J. Gubala, A. Ondrekovič, V. Ovsenák, P. Borbély, M. Lauko, L. Hrušovský, J. Kováč, F. Šintál.) Keď už dochádzal dych starým harcovníkom, objavili sa na scéne mladí nádejní vzpierači, Ondrejkovci. Miro, Jaro, aj Vilo a nakoniec Ľuboš, ktorý aktívne preteká dodnes.

Po opustení súťaže (generačné problémy, finančné, organizačné, atď.) nastalo také obdobie akéhosi útlmu. Bývalým kvalitným vzpieračom, ktorí si medzičasom zvyšovali svoju trénerskú kvalifikáciu na maximum, sa naskytla možnosť profesionálne účinkovať v najlepších prvotrigonových oddieloch (konkrétne v Dukle Trenčín). Bol to Jozef Divilek, ktorý dlhšie obdobie pôsobil ako tréner aj v štátnej reprezentácii.

V Hlohovci sme začínali znova budovať vzpieračskú základňu od základu, s mladými adeptmi, 12 – 13 ročnými žiakmi. Zo začiatku to boli iba dvaja, Juraj Gubala a Patrik Šoka, ktorí sa v domácom oddiele a podmienkach vypracovali na majstrov ČSSR žiakov a dorastencov. Po týchto úspechoch prejavilo o nich záujem stredisko vrcholového športu Dukla Trenčín a zase sme začínali od najmenších, teda 10 – 12 ročných žiakov. To bola široká základňa, ktorá vznikla koncom 80. rokov a postupne sme s týmto kádrom prechádzali v súťažiach od najnižších vekových kategórií, až po seniorov. Treba uviesť, že v jednotlivých vekových kategóriách sme súťažili v I. slovenskej lige (žiaci, dorast, muži). Z tejto základne znova

vyrástli kvalitní borci, ktorí sa zúčastňovali domácich majstrovských súťaží, kde získavali tituly majstrov republiky ako žiaci, dorastenci, juniori a muži. Zúčastňovali sa európskych a svetových súťaží: Michal Libant, Peter Gajdoš – ME 16-ročných. Pavol Divilek, Jozef Divilek (oba mladší), Peter Vavruš, ME dorastu, Pavol Divilek majstrovstiev sveta dorastu a majstrovstiev sveta vysokoškolačkov (8. miesto).

V roku 1997 sa začal venovať vzpieraniu dodnes aktívny pretekár Lukáš Ondrejka, ktorý počas svojho pôsobenia bol niekoľkokrát na majstrovstvách Slovenska na pódiovom umiestnení. O niekoľko rokov neskôr nastúpili mladší pretekári, medzi nimi Jakub Ondrejka, Adam Masnica, pričom obidvaja boli mnohokrát majstri či vicemajstri Slovenska, dokonca Jakub Ondrejka viackrát vytvoril slovenské rekordy ako žiak či dorastenec.

Od roku 2007 sa na hlohovskom vzpieračskom poli objavila partia bratov Bodoríkovcov – Michal, Matúš, Kristián a s nimi takisto Viktor Ostrovský, pričom Michal, Matúš Bodoríkovci a Viktor Ostrovský sú účastníkmi majstrovstiev sveta a Európy v kategórii juniorov a mnohonásobní majstri Slovenska. Momentálne sú to naši najúspešnejší vzpierači, pričom hlavne do Michala Bodoríka vkladáme veľké nádeje, keďže má pred sebou krásnu športovú budúcnosť.

V dnešnej dobe sa vzpieranie v Hlohovci sústreďuje predovšetkým na výchovu mladých úspešných vzpieračov, keďže počas 49-ročnej histórie vzpierania v Hlohovci sa nám podarilo vychovať veľké množstvo úspešných vzpieračov a reprezentantov Slovenska. Určite to nebol premrhávaný čas a všetci svojím prístupom prispeli k rozvoju tohto neľahkého športu v našom meste a širokom okolí. Dúfame, že aj v budúcnosti sa v Hlohovci objavia ďalší nádejní vzpierači, ktorí budú s hrdosťou reprezentovať svoje mesto – mesto Hlohovec.

WINDSURFING

Začiatky windsurfingu sa datujú do roku 1965, keď sa dvaja kamaráti Hoyle Schweitzer a Jim Drake z Južnej Kalifornie rozhodli skombinovať surfovanie s jachtingom. Dôvodom bolo nájsť alternatívny zdroj pre energie pre pohyb surfovacej dosky na vodnej hladine. Jim Drake prišiel s nápadom pripojenia sťažňa s plachtou na surfovací plavák. Do konca roku 1968 získali Jim a Hoyle patent na prvý windsurfingový komplet nazvaný "Windsurfer". Takmer hneď po patentovaní vynálezu, si windsurfing začal získavať nových priaznivcov. Windsurfing sa prvýkrát dostal do programu olympijských hier v Los Angeles (USA), ktoré sa konali v lete 1984.

OSOBNOSTI

Vitko, Juraj

16. 7. 1975 Piešťany

Člen jachtárskeho oddielu Sĺňava Piešťany sa presadil hlavne vo windsurfingu. Na Sĺňave mal pre tento šport dobré podmienky a výsledkom jeho snahy bola nominácia do reprezentácie. Že bola oprávnená, svedčí

výsledok z roku 1993 na Balatone, kde sa ako 18-ročný stal majstrom Európy. Medaily má aj zo slovenského šampionátu. Najväčšie úspechy: Juniorský majster Európy vo windsurfingu, majster Slovenska.

Vodná nádrž Kráľová ponúka ideálne podmienky pre windsurfing

ZÁPASENIE

Zápasenie alebo zápas je individuálny úpolový šport, v ktorom proti sebe zápasia 2 zápasníci rovnakej vekovej a váhovej kategórie na kruhovom zápasisku s priemerom 9 metrov. Súťaže sa usporadúňujú vo viacerých váhových kategóriách v dvoch štýloch – gréckorímskom a voľnom. Gréckorímsky štýl je vlastne francúzskeho pôvodu. Je to novodobý spôsob z deväťdesiatych rokov 19. storočia. Nové pravidlá sa nestotožňovali s tými v antickom Grécku a Ríme, ale boli pomenované na počesť vtedajšej doby, keď bol tento olympijský šport v rozkvetu. Dovoľujú zápasit iba s pažami a trupom súpera. Povolené je teda zaberať súpera len od pásu hore. Tento štýl bol zahrnutý do programu OH v roku 1896. V tomto programe je zahrnutý až dodnes okrem hier v roku 1900 a 1904. Od roku 1921 sa pravidelne konajú majstrovstvá sveta a od roku 1924 aj majstrovstvá Európy. Zápasenie voľným štýlom je v podstate najstarším štýlom zápasenia, ktorý používal človek prakticky odjakživa až do zakázania OH v roku 1904. Voľný štýl dáva zápasníkovi takmer úplnú voľnosť záberov. Voľný štýl bol začlenený do programu OH roku 1904 a je tam až dodnes (okrem roku 1912). Od roku 1929 sa konajú majstrovstvá Európy a od roku 1950 aj majstrovstvá sveta.

OSOBNOSTI

Čech, Dávid

16. 8. 1995 Dunajská Streda

Talentedovaný slovenský zápasník, ktorý už v roku 2007 získal svoj prvý titul majstra Slovenska. Doteraz ich nazbieral spolu štrnásť v grécko-rímskom zápase a vo voľnom štýle. Získal striebornú medailu na majstrovstvách Európy kadetov a na svetovom šampionáte obsadil piatu priečku v grécko-rímskom štýle.

Bátky, Attila

21. 1. 1973 Dunajská Streda

Zápasil v grécko-rímskom štýle. V roku 1991 sa stal juniorským vicemajstrom a v roku 2003 bol tretí na majstrovstvách sveta. Získal štvrté, piate a šieste miesto z majstrovstiev Európy. Dvakrát sa zúčastnil na

olympijských hrách – v roku 2004 bol v Aténach 10., o štyri roky neskôr v Pekingu skončil na 19. mieste.

Fernyák, Štefan

2. 6. 1973 Dunajská Streda

Bývalý československý a slovenský reprezentant v zápase voľným štýlom. Dvakrát reprezentoval Slovensko na olympijských hrách, v roku 2000 v Sydney vybojoval 8. a v roku 2004 v Aténach 16.

miesto. V roku 1993 získal bronzovú medailu na majstrovstvách Európy. V roku 1991 sa stal majstrom Československa.

Herda, Jozef

21. 4. 1910 Trnava – 4. 10. 1985 Bratislava

Vo výprave Československa sa zúčastnil na olympijských hrách v roku 1936 v Berlíne a v grécko-rímskom štýle v kategórii do 66 kg vybojoval striebornú medailu. Päťkrát získal titul majstra Československa.

V rokoch 1942 – 1945 bol reprezentačným

trénerom a súčasne aktívnym zápasníkom. V roku 1970 dostal titul zaslúžilý majster športu. V Trnave je po ňom pomenované námestie aj športové gymnázium.

Kollár, Roman

22. 9. 1974 Dunajská Streda

V roku 1996 sa predstavil v slovenskej výprave na prvých olympijských hrách v ére samostatnosti. V Atlante skončil v kategórii do 52 kg v treťom kole. V súčasnosti je reprezentačným

trénerom.

Mazač, Milan

22. 9. 1968 Bratislava

Odchovanec šamorínskeho zápasenia. Zúčastnil sa dvoje olympijských hier – v roku 1996 v Atlante a o štyri roky neskôr v Sydney. Je trojnásobným vicemajstrom Európy z rokov 1995, 1996 a 1998 vo voľnom štýle.

Schwendtner, Jozef

1. 7. 1963 Dunajská Streda

Zápasník vo voľnom štýle. Bronzový medailista z majstrovstiev Európy v roku 1983, v roku 1988 vypadol na olympijských hrách v Soule v kategórii do 57 kg v druhom kole. Je šiestnásobným majstrom ČSSR.

KLUBY

Zápasenie v Gabčíkove

Zápasenie je jedným z najsilnejších športov Gabčíkova. Udomácnili ho Ladislav Both a Ľudovít Nyársik, v roku 1961, ktorí začali trénovať v hájovni Veľkého lesa. Onedlho dostali domov od liehovaru, neskôr mali prístup aj k miestnostiam v základnej škole. Prvý tím, zúčastňujúci sa oblastných majstrovstiev, bol zostavený z nasledujúcich zápasníkov: Ladislav Both, Ľudovít Nyársik, Zoltán Putz, Ján Nagy, František Nagy, Zoltán Gróf, Béla Izsmán, Ondrej Horváth, Ladislav Mucska, Matej Derzsi a Ladislav Bürgöndi.

Už o dva roky Gabčíkovčania boli v II. lige majstrovstiev družstiev. Na československých majstrovstvách vo welterovej váhe získal bronzovú medailu Ladislav Both, v bantamovej takisto bronz Ladislav Mucska. Bohužiaľ, po začiatočných úspechoch prišli slabé časy – znovuzrodenie prišlo až v sedemdesiatych rokoch. Odbor postavil na nohy Zoltán Gróf za spolupráce Ondreja Rákócziho, Ladislava Botha, Zoltána Halásza, Ondreja Brezóczyho, Ivana Brožeka, Mateja Patassyho, Júliusa Nyáriho a Zoltána Kozméra. Oneskoro získal zlato Jaroslav Horváth, na celoštátnych majstrovstvách, za pomoci trénera Rákócziho. Klub sa prihlásil do slovenskej národnej ligy. Majstrovstvá družstiev v kategórii dorastu uzavreli získaním zlata; dospelí získali striebro a juniori bronz.

Prvá Veľká cena Žitného ostrova bola v roku 1962. Na 12. Veľkej cene už bolo prítomných viac ako 400 zápasníkov, okrem domácich aj z okolitých krajín Európy. Počas desiatich rokov, zápasníci z obce získali 30 celoštátnych majstrovských titulov. Niekoľko bojovníkov sa dostalo aj na majstrovstvá sveta. Zápasníci Attila Bátky a Balázs Varga získali striebro. Na svetových šampionátoch sa mohli zúčastniť aj Zoltán Halász, Lehel Németh, Ondrej Farkaš a Ondrej Rákóczi mladší. V skupine do šestnástich rokov našu krajinu reprezentovali Tibor Csikmák a Árpád Csörgő.

Doteraz najúspešnejším zápasníkom je István Feryák. Získal okolo osemdesiat medailí, medzi ktorými sa nachádza aj päť medailí z dorasteneckých majstrovstiev sveta a z majstrovstiev Európy. Ako dospelý je i v súčasnosti jedným z najlepších zápasníkov Slovenska. Zúčastnil sa na viacerých olympiádach – v Sydney skončil na ôsmom mieste.

Pre zápasenie v Gabčíkove bola veľmi osočná práca Ondreja Rákócziho, ktorý od roku 1993 z poverenia Slovenského zväzu zápasníkov pripravoval juniorov Slovenska na majstrovstvá sveta. Pod jeho dozorom vyrástla terajšia generácia, ktorá dnes aktívne pracuje na výchove budúcich šampiónov: Krisztián Meton, Csaba Farkas, István Nagy, Zoltán Kozmér, Jozef Vajas, Richard Patasi, György Bindics, Imre Schweiger, Attila Koczkaš, Árpád Gróf ml., Zorán Szabó, Tamás Karika, Ladislav Végh, Gyula Fenes a ďalší Ladislav Végh.

Zápasenie dostalo novú tvár v roku 2008, keď sa založil Zápasnícky a športový klub Gabčíkovo s novým vedením. Predsedom sa stal Krisztián Meton, podpredsedom Árpád Csörgő mladší, Judita Csörgő manažérkou.

Klub v súčasnosti má troch trénerov: Krisztiána Metona, Ivána Feryáka a Józsefa Mezeyho. Tréningy sú päťkrát týždenne pre mladých a osemkrát pre starších, pripravujúcich sa na turnaje. Základný program tréningov sa skladá z troch tréningov na žinenke a z dvoch kondičných tréningov. Park Lászlóa Amadéa je vynikajúcim priestorom na trénovanie – behanie. Mladí zápasníci sú úspešní na šampionátoch Slovenska, často získavajú prvenstvo. Mladými nádejami sú Bence Hegedűs, János Czelle, Attila Ágh a József Mezey. Prvým reprezentantom novej generácie na svetových šampionátoch bol János Rákóczi v roku 2011, v maďarskom Szombathelyi. Bojoval

Milan Mazač (vľavo) je trojnásobným vicemajstrom Európy

Slávny návrat strieborného zápasníka, Trnavčana Jozefa Herdu, z OH 1936 v Berlíne

v kategórii kadetov. Rákóczi je viacnásobný majster Slovenska, víťaz viacerých medzinárodných turnajov. Tu by sme spomenuli aj Balázsa Rákócziho, ktorý úspešne absolvoval základné školenie rozhodcov.

Členovia klubu sa zúčastňujú ročne na 40 – 50 medzinárodných turnajoch. Tieto sa konajú v mnohých krajinách Európy. Jeden z najprestížnejších turnajov je Pohár Žitného ostrova, ktorého sa zúčastňuje okolo 300 zápasníkov z 10 – 15 krajín.

V januári r. 2013 klub zmenil názov – bol premenovaný na ZŠK Russel Gabčíkovo. Jedným zo stálych sponzorov je firma Jostav. Obecný úrad ako hlavný sponzor prispieva na úspechy zápasenia už od samého začiatku.

Jozef Herda so sparingpartnerom

OSOBNOSTI ŠPORTU

Butko, Ján

29. 8. 1923 – 29. 5. 2006

V histórii trnavského športu mu patrí významné miesto. V roku 1950 priviedol basketbalistky ŠK Železničari k titulu majsteriek Slovenska. Po návrate z vojenčiny roku 1952 sa venoval hádzanej. Ako profesor

SPŠ založil v roku 1956 s Mikulášom Čordášom, Jozefom Palkom a Jozefom Venturom atletický klub Telovýchovná jednota Slávia. Paradoxne vzápätí roku 1957 zanikla atletická dráha na štadióne Spartaka a desať rokov nemali trnavskí atlétii výhodu domáceho prostredia na regulárnom štadióne. Na atletickom štadióne trnavskej priemyslovky vyrástli takí atlétii ako majster ČSR v hode oštepom Dušan Kulka, šprintér Alfréd Morvay, Imrich Pivarník, Oľga Kubovičová, Anna Stachová-Butková, Oľga Vrláková-Mrvová, Tatiana Krivošíková-Morvayová, Alžbeta Olosová-Koštanová a ďalší. Na jeho počesť sa v Trnave koná súťaž v skoku do diaľky žien Memoriál Jána Butka.

Bystrický, Viliam

24. 6. 1943 Dolné Krškany

Nestor športu v Holíči. V roku 1967 založil v Holíči ženský futbal a družstvo viedol 15 rokov. Stal sa aj prvým reprezentačným trénerom a Slovensky pod jeho vedením prvýkrát historicky zdolali svoje české

súperky 3:0. Bol aj priekopníkom pozemného hokeja v Holíči a viedol juniorský výber Slovenska. Z pozemného hokeja presedlal v Holíči aj na ľadový hokej a jeho zverenci sa v žiadkej kategórii stali majstrami Západoslovenského kraja. Dlhé roky pôsobil ako funkcionár v Slovenskom futbalovom zväze, vo zväze pozemného hokeja, ako aj vo funkciách v oblasti telovýchovy.

Cepko, Štefan

10. 10. 1922 Trnava

Odchovanec reálneho gymnázia pod vedením Jána Hajdóczyho má dlhý športový život, prakticky až do súčasnosti. Vynikal v šprintoch, prekážkovom behu, skoku do diaľky a trojskoku. Behával aj 800 m.

Prekonal 14 slovenských rekordov na slovenských veteraniádach. Súťažne hrával 20 rokov basketbal za SSM Uragan Trnava. Od roku 1950 sa začal pravidelne venovať tenisu, kde získal aj trénerskú kvalifikáciu. Zúčastnil sa dvakrát na majstrovstvách sveta a šesťkrát na iných medzinárodných pretekoch. Získal uznanie Za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava (2013).

Císar, Viliam

1. 11. 1947 Cífer

Natrvalo sa zapísal do ciferskej športovej kroniky. Od roku 1996 do roku 2001 vykonával funkciu prezidenta ŠK Cífer. V tom období sa po rokoch sa začalo v ciferskom futbale blýskať na lepšie časy. Svojím plodným

funkcionárskym pôsobením stimuloval aj svojich nasledovníkov. Počas vyhlasovania najlepších

ciferských športovcov za rok 2012 ho právom pociťli titulom osobnosť ciferského futbalu.

Czafiková, Helena

8. 8. 1938, Hrušky, ČR

Dlhoročná cvičiteľka, organizátorka a od roku 1990 predsedníčka Klubu rekreačnej telesnej výchovy a športu v Dunajskej Stredě. Významne ovplyvnila športové talenty mesta Dunajská Streda, obetavo vytvorila možnosti na zmysluplné využívanie voľného času občanov mesta od detí až po seniorov. Jej celoživotnú prácu a dielo možno považovať za trvalý prínos do športového a kultúrneho života SR.

Czigler, Alexander

16. 9. 1935 Galanta

Dlhoročný aktívny futbalista, tréner, metodik, funkcionár, dobrovoľný organizátor v rámci OV ČSŽTV, pedagóg. Venoval sa hlavne mládeži, pôsobil ako tréner futbalu v TJ Slovan Galanta aj ako tréner atletiky dorasteniek Slovana Galanta. Organizoval atletické olympiády mládeže, školenia trénerov futbalu, zimné turnaje dorastencov, pracoval ako predseda trénersko-metodickej komisie OFZ, pričínal sa o vznik volejbalového zväzu. Za všestrannú telovýchovno-organizačnú činnosť bol v r. 1978 zvolený do ÚV ČSŽTV v Prahe. V roku 2000 prevzal z rúk predsedu TMK SZSF plaketu Za dlhoročnú obetavú prácu pre rozvoj futbalu na Slovensku a v roku 2009 bol ocenený Pamätnou medailou predsedu TTSK.

Čechovič, Imrich

19. 7. 1927 Cífer – 16. 2. 2013 Trnava

Celý svoj život zasvätil športu. Už ako 17-ročný hral stolný tenis za B-mužstvo Cífera, vo futbalových výberoch obce sa objavoval v rokoch 1948 – 1950. K jeho veľkým záľubám patrila aj ľadový hokej, na vojenčine hral

v druholigovej VTJ Písek. Objavoval sa aj vo volejbalovom družstve Cífera, ktorý v rokoch 1974 – 76 pôsobil v krajských majstrovstvách. Ako funkcionár prispel v rokoch 1966 – 68 k zveladeniu futbalového ihriska ŠK Cífer, k prestavbe sokolovne a vybudovaniu športovej haly pri ZHZ. Jeho najväčším celoživotným koníčkom ostala práca športového kronikára ŠK Cífer. Roky dôkladne viedol kroniku ŠK Cífer, v ktorej zmapoval aj históriu ciferského futbalu a dopĺňal ju fotografiami a štatistickými údajmi. Za dlhoročné funkcionárske dostal v roku 2000 poctu Cena obce Cífer.

Daniš, František

5. 12. 1914 – 14. 9. 1992

Najvýznamnejšou postavou v histórii trstínskeho športu bol František Daniš. Funkciu predsedu TJ Sokol Trstín zastával bez prerušenia 20 rokov. Bol nielen funkcionárom, ale najmä aktívnym športovcom. Práve s jeho menom sa spája aj novodobá história tradičného bežeckého podujatia aj ďalších športových aktivít. Nepreržite od roku 1962 do roku 1982 vykonával funkciu predsedu TJ Sokol. V roku 1961 získal čestný titul Vzorný cvičiteľ a v roku 1982 mu prezident republiky udelil za dlhodobú a svedomitú prácu v telovýchove štátne vyznamenanie Za vynikajúcu prácu. Pri zrode myšlienky obohatiť trstínsky šport o cezpoľný beh, organizátori tohto podujatia sa rozhodli, aby niesol názov Memoriál Františka Daniša. Prvý ročník cezpoľného behu s traťou dlhou 8090 m sa uskutočnil 4. júna 2000.

Duffek, Karol

3. 6. 1933 Trnava

V devätnástich rokoch (1952) začal boxovať prvú ligu za Kovosmalt Trnava. Šport sa stal jeho celoživotnou záľubou. V pozícii profesionálneho i dobrovoľného činovníka sa mu venoval najmä pri

výchove učňovskej a stredoškolskej mládeže. Výrazné úspechy zaznamenal na telovýchovnom poli v Okresnom stavebnom podniku v Trnave. Pracoval v mnohých funkciách pri riadení odborárskeho športu, ľadového hokeja a masového tenisu. Dodnes pôsobí ako rozhodca atletických súťaží v Trnave a okolí.

Fandl, Milan

10. 2. 1934 Trnava

V rodnom meste hrával ľadový i pozemný hokej, futbal, hádzanú, nohejbal a tenis. Počas vysokoškolských štúdií v Nitre patrila na ligovom ľade medzi opory tamojšieho hokejového mužstva. Po skončení aktívnej činnosti

presedlal ako pedagóg na organizátorskú a trénerskú dráhu. V Trnave vychoval stovky mladých hokejistov, venoval sa i talentom nového olympijského športu – rýchlokorčuľovania na krátkej dráhe. V septembri 2011 ho uviedli do Siene slávy trnavského hokeja.

Fischer, Móric

14. 12. 1875 Vrbové – 8. 11. 1945 Budapešť

Propagátor futbalu, podpredseda FIFA. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Nitre a vysokú školu technickú v Budapešti. Od roku 1900 bol pracovníkom Uhorských a neskôr Maďarských štátnych železníc. Počas študijného pobytu vo Veľkej Británii sa zoznámil s moderným športom a stal sa jeho zapáleným propagátorom. V Budapešti založil športový klub Snaha (Törekvés Sport Egyesület), v ktorom od r. 1903 zastával funkciu podpredsedu a neskôr stál 25 rokov na jeho čele ako predseda. Zaslúžil sa o športové hnutie železničiarov Uhorska a bol spoluzakladateľom a členom Svetovej rady železničiarkeho športu. Významne sa angažoval v rámci futbalu. Od r. 1912 bol podpredsedom Uhorského, resp. Maďarského futbalového zväzu a od r. 1924 jeho

kontrolórom. V r. 1927 ho zvolili za podpredsedu Medzinárodnej futbalovej asociácie (FIFA). Bol spoluorganizátorom olympijských hier v r. 1924 v Paríži a funkcionárom maďarskej olympijskej výpravy na olympijských hrách v r. 1936 v Berlíne. Dôležitým bodom činnosti Mórica Fischera bola propagácia telesnej výchovy a športu, osobitne futbalu. Na túto oblasť zameral aj svoje prednášky v krajinách Južnej Ameriky a na 31 univerzitách v USA. V r. 1928 ocenili vo Francúzsku jeho zásluhy Medailou cti za rozvoj telovýchovy ako formy mierového spolunažívania národov.

Gádoši, Ladislav

3. 5. 1957 Dolná Krupá

Futbalovo vyrastal v Spartaku Trnava, kde pôsobil do 19 rokov. Keď s futbalom skončil, začal rozhodovať. Ako rozhodca bol aktívny 30 rokov, z toho 18 rokov na najvyššej úrovni vo federálnej, neskôr v slovenskej lige. Desať

sezón bol na listine FIFA. Po skončení rozhodcovskej kariéry bol zaradený na listinu pozorovateľov rozhodcov UEFA. Ako funkcionár začínal na Oblastnom futbalovom zväze v Trnave, osem a pol roka pracoval ako predseda disciplinárnej komisie ZsFZ. Je delegátom v najvyššej súťaži. V súčasnosti je delegátom FIFA.

Glesk, Pavol

30. 1. 1931 Lučenec – 15. 7. 2008 Bratislava

Významný predstaviteľ slovenského športového života a olympionizmu. S atletikou začínal ako stredoškólak, bol majstrom republiky v Sokolskom behu a víťazom Duklianskych pretekoch (1950 – 1954), no najväčšie

úspechy zožal ako tréner. Z jeho zverencov najvyššie méty dosiahli Anna Chmelková-Blanáriková, Eva Lehocká-Glesková, Eva Šuranová-Kucmanová, Jozefína Ozoráková-Čerchlanová, Štefan Tejbus, Štefan Polák a mnohí ďalší. Bol podpredsedom Československého olympijského výboru (1990 – 1993), predsedom Slovenskej olympijskej akadémie (1990 – 1995), členom komisie UNESCO pre telesnú výchovu a šport (1991 – 1993), ako tréner a funkcionár sa zúčastnil na deviatich letných a zimných olympijských hrách. Významná je jeho vedecká, prednášková a publicistická činnosť. Osobitnou kapitolou jeho života je úzke prepojenie s trnavským regiónom. Bol iniciátorom a spoluzakladateľom Trnavského olympijského klubu, významný je jeho podiel pri vzniku mládežníckej olympiády Kalokagatia. Medzinárodný olympijský výbor ho vyznamenal medailou Za rozvoj olympizmu v SR a striebornými olympijskými kruhmi. Bol čestným členom SOV, čestným predsedom TOK, predsedom športového odboru Matice slovenskej a nositeľom ocenenia mesta Trnava Za zásluhu o rozvoj a prezentáciu mesta.

Gottstein, Mikuláš

30. 11. 1912 – 13. 7. 1985

Celý život sa venoval futbalu ako hráč (Galanta, Levice, ŠK Bratislava) alebo ako tréner v Spartaku Trnava, kde mal na starosti ligový dorast a starších a mladších žiakov. Okrem futbalu inicioval a aj dôsledne dobudoval prvú otvorenú umelú ľadovú plochu vedľa futbalového ihriska. Ihneď po jej dohotovení založil krasokorčuľársky oddiel.

Gregor, Dušan

6. 9. 1928 Hlohovec

Do povedomia športových priaznivcov sa dostal predovšetkým ako futbalový funkcionár TJ Slovan Hlohovec. Bol ocenený mnohými diplomami a uznaniami od regionálnej až po medzinárodnú úroveň. Vo funkcii trénera a neskôr výkonného sekretára Slovana sa zaslúžil o vzostup A-mužstva i dorastu. Vrcholom ich napredovania bolo tretie miesto seniorov v I. SNL a účasť mládežníkov v 1.

dorasteneckej lige. Jeho trénerskými rukami prešlo viacero vynikajúcich futbalistov, najznámejší z nich bol československý reprezentant Ladislav Kuna. Bol ochotníckym hercom, patrila medzi herecké a estrádne legendy Hlohovca.

Hajdóczy, Ján

4. 5. 1887 Ružomberok – 17. 10. 1950 Bratislava

Stredoškolský profesor, telovýchovný pedagóg a tréner. Rok 1910 možno jeho príchodom na trnavské gymnázium oficiálne považovať za začiatky atletiky v Trnave. V I. svetovej vojne bol ťažko zranený do nohy. Ako stredo-

školský profesor preferoval atletiku ako základ všetkých športov, svojich viedol žiakov k všestrannosti v nej. Trnavskí gymnazisti v tomto období nemali rovnocenného súpera na Slovensku, ale ani v Československu. Žiaci pod jeho vedením získali Strieborný veniec Lidových novín a stali sa víťazmi celoštátnych hier v Pardubiciach a Prahe. Až 17 ročníkov z 23 vyhrali stredoškoláci z Reálneho gymnázia prestížny Mičurov pohár. Zaslúžil sa o aj vybudovanie prvej atletickej dráhy v Trnave. Jeho meno niesli i stredoškolské atletické hry.

Hajmássy, Anton

28. 12. 1916 Kvetoslavovo – 1. 11. 1978 Trnava

Bol významnou trénerskou osobnosťou na Slovensku. Študoval na trnavskom gymnázii, kde v rokoch 1945 – 1950 preberal štafetu po prof. Jánovi Hajdóczy. Aktívne pretekal do roku 1936. Stal sa majstrom ČSR

v behu na 110 m cez prekážky. Vynikal v šprintoch, skoku do diaľky a trojskoku. Reprezentoval

vo všetkých štyroch oficiálnych medzištátnych stretnutiach v období prvej Slovenskej republiky. V roku 1938 – 1944 bol členom PTE Bratislava. Pedagógom a trénerom na Gymnáziu v Trnave bol od roku 1946, potom pôsobil v Partizánskom (1949 – 1956). V roku 1956 sa stal vedúcim atletiky v Športovej škole dorastu v Trnave a spoluzakladal atletický oddiel Slávie Trnava. Medzi jeho zverencov patrili Benčík, Kocinger, Glesková-Lehotská, Ivan Štefka, Oľga a Alena Kubovičová, Zuzana Moravčíková, Alžbeta Olosová, Silvia Pavelková, Ľuba Mikáčová, Ľudmila Lovečková a ďalší. V roku 1961 dostal titul Vzorný tréner a Zaslúžilý tréner, v roku 1967 verejné uznanie za zásluhy o rozvoj čs. telovýchovy, v roku 1976 ocenenie od Ústredného výboru ČSZTV. V roku 2004 mu mesto Trnava udelilo Cenu mesta Trnava in memoriam a Trnavský samosprávny kraj Ocenenie TTSK in memoriam za rozvoj v oblasti športu. Mestský atletický štadión Na rybníku nesie od roku 2006 jeho meno.

Hazucha, Miroslav

29. 10. 1944 Jablonica

Študoval na Pedagogickej fakulte UK v Trnave (1964 – 1968). Je aktívnym bežcom a propagátorom bežeckého hnutia od roku 1959. Počas učiteľského pôsobenia v Borskom Mikuláši založil a organizoval

medzinárodné chodecké preteky Záhorácka 20. Známy je nielen ako športovec, ale i novinár, historik a člen Slovenskej olympijskej akadémie (od roku 1993). Pôsobil ako športový redaktor v denníku Sme a týždenníku Povex a ako šéfredaktor mesačníka Slovenská atletika. Bol členom redakčnej rady mesačníka Atletika v Prahe a predsedom redakčnej rady mesačníka Slovenská atletika. Je autorom alebo spoluautorom 15 knižných publikácií, ako napr. Chodecká

perla, Borský Mikuláš, 100 rokov atletiky v Trnave, Olympijské hnutie na Slovensku a ďalšie. Publikoval okolo desiatich príspevkov v tlači a rozhlas. Je zakladateľom atletických klubov Slovan Dimitrov Senica (1961) a Sokol Borský Mikuláš (1970). Za svoju činnosť získal viaceré ocenenia, medzi nimi Komenského medailu a Čestné uznanie fair play Slovenského olympijského výboru.

Horvatovič, Peter

1. 7. 1949 Dolné Dubové

Od roku 1966 bol registrovaný ako hráč A-mužstva. Ešte ako aktívny futbalista prevzal v roku 1980 vo výbore TJ Dolné Dubové funkciu pokladníka, ktorú vykonával až do roku 1985. Aktívnu činnosť ukončil v roku 1981. Od r. 1985 až do roku 2009 bol hospodárom telovýchovnej jednoty.

Hrnčár, Matej

6. 2. 1917 Mníchova Lehota – 26. 7. 2010 Cífer

V roku 1960 sa ako predseda ZRPŠ pri Základnej škole v Cíferi začal aktívnejšie zapájať aj do športového diania v obci. Snažil sa hlavne o rozvoj telesnej výchovy. Stal sa členom TJ Slavoj Cífer a v roku 1965 prevzal predsed-

nícke žezlo v hádzanárskom oddiele. Obecný šport neustále podporoval aj počas pôsobenia vo funkcii tajomníka MNV (1971 – 74). Ešte ako 75-ročný zastával predsednícky post u hádzanárov a šachistov a aj jeho zásluhou sa tieto dva tradičné ciferské športy držali na vysokej úrovni. Pri príležitosti osemdesiatych narodenín (1997) ho výbor TJ Sokol ZHŽ Cífer poctil titulom čestného predsedu a počas osláv 50. výročia založenia hádzanej v Cíferi (1998) dostal pamätný diplom za rozvoj tohto športu v obci.

Hrušovský, Ján

25. 11. 1929 Sered' – 18. 10. 2011 Myjava

Natrvalo sa zaradil medzi významné osobnosti ciferského športu. Keďže celoživotnou láskou učiteľa matematiky bol šach, kliesnil mu cestu aj v Cíferi. V rokoch 1972 – 76 ciferskí žiaci pod jeho vedením štartovali

v okresnej pionierskej lige. V roku 1977 spoločne s Danielom Orlickým a Pavlom Vlkovičom stál pri zrode organizovaného šachu v Cíferi. Dôsledne pripravoval družstvo Cífera aj do súťažných stretnutí. Z okresných majstrovstiev to Cíferčania čoskoro dotiahli až do druhej celoštátnej ligy. Ešte v sezóne 2009 – 2010 bol ich stabilnou oporou. Pri príležitosti 720. výročia prvej písomnej zmienky o Cíferi dostal jedno z najvyšších obecných ocenení – Cena obce Cífer za rozvoj športu. Od roku 2012 sa v obci na jeho počesť koná šachový Memoriál Jána Hrušovského.

Javorka, Anton

12. 10. 1942 Moravany nad Váhom

Zakladateľ a riaditeľ medzinárodnej mládežníckej olympiády Kalokagatia v Trnave, predseda Trnavského olympijského klubu, do roku 2010 predseda, teraz podpredsa Slovenskej asociácie športu na školách,

predseda ústredného štábu Olympijských festivalov detí a mládeže na Slovensku. Bývalý futbalista a najmä úspešný bežec, šesťnásobný majster Slovenska v behoch na dlhé trate. Držiteľ výročnej trofeje MOV Šport a propagácia olympizmu (2007), nositeľ strieborných olympijských kruhov. V roku 1968 skončil na Medzinárodnom maratóne mieru v Košiciach na treťom mieste.

Klepáč, Vladimír

17. 8. 1939 Bratislava

V rokoch 1963 až 2003 pôsobil striedavo ako predseda, tajomník a hospodár TJ Drôtovňa, tajomník hádzanárskeho oddielu Drôtovňa, člen predsedníctva a šéf komisie ČSZH, SZH. Odmoderoval desiatky zápasov hádzanárov Drôtovne.

Kocinger, Alojz

25. 6. 1924 Báhoň

Študoval na trnavskom gymnáziu, patrí k odchovancom J. Hajdóczyho. Vynikal v šprintoch na 100 a 200 m. Po maturite v r. 1943 začal študovať medicínu v Bratislave, kde pôsobil ako pretekár a funkcionár

v atletických oddieloch VŠ, Slovan a Slávia. Ako primár interného oddelenia nemocnice v Prievidzi sa špecializoval na telovýchovné lekárstvo a stal sa členom lekárskej komisie ČSAZ i SAZ. Bol lekárom čs. reprezentácie a podieľal sa na príprave olympionikov na OH v r. 1972, 1976, 1980. Bol prvým inšpektorom dopingu na Slovensku. Prednášal na medzinárodných kongresoch.

Kollár, Ján

16. 6. 1937 Trebatice – 8. 5. 2006 Trebatice

Z jeho podnetu vznikol v Trebaticiach agilný Automotoklub základnej organizácie Zväzarmu. Stalo sa tak v sezóne 1975. Chýr o nevšednom motokárovom apetíte kollárovcov sa čoskoro rozšíril doma aj za

hranicami vlasti. Burácajúca záľuba dostala zelenú najmä po dokončení skvostného diela na

mieste voľakedajšieho obecného smetiska.

Známa bašta pretekárskych motorov pobláznila vôňou ricínu široké okolie. Žiaľ, vážne ochorenie predčasne zobralo Trebatičanom zanieteneho priekopníka. Stupňujúce sa zdravotné peripetie ho napokon prinútili posunúť predsednícke žezlo svojmu nástupcovi. V máji 2006 odišiel J. Kollár do motoristického neba. Na svojho dlhoročného predsedu však trebatíckí motokáristi nezabudli. Záver apríla 2007 patril ouvertúre medzinárodných majstrovstiev Slovenska – Memoriálu Jána Kollára. Na štarte kvalitatívne pripravených pretekov sa stretlo početné jazdecké pole z Česka, Poľska, Rakúska a Slovenska. Zaslúžená pocta skvelému človeku.

Kollár, Jozef

1910 Krížovany nad Dudváhom

Daroval na účely prvého ihriska dva pozemky a položil základy futbalu v obci. Stal sa predsedom futbalového klubu v Krížovanoch nad Dudváhom.

Kovačócy, Alfréd

9. 10. 1936 Cífer – 20. 8. 2010 Cífer

Do roku 1958 bol aktívnym hádzanárom Cífera. Vážny úraz oka mu nedovoľoval naďalej pokračovať v slubnej športovej kariére, preto presedlal na trénerstvo. Urobil si trénerský aj rozhodcovský kurz II. triedy a začal sa venovať

výchove mladých ciferských hádzanárskych adeptov. Pri tréningoch začal presadzovať progresívne metódy a výsledky sa dostavili. Pod jeho vedením ciferskí dorastenci vyhrali majstrovstvá kraja aj kvalifikáciu o postup na dorastenecké majstrovstvá ČSR v Košiciach v roku 1959. Na samotnom československom šampionáte nakoniec obsadili 4. miesto, čo je doposiaľ najväčší úspech v 65-ročnej histórii ciferskej hádzanej. Trénerskú činnosť ukončil v roku 1962.

Krištofík, Ján

27. 1. 1918 Trnava – 22. 9. 1987 Trnava

Bývalý dôstojník československej armády, roky aktívny športovec a najmä jedinečný organizátor športového života v Trnave, popredný funkcionár TJ Slávia Trnava, neskoršie jej predseda (1961 – 1971).

Bol spoluzakladateľom TJ Slovášport Trnava. Zaslúžil sa o výstavbu dnešnej mestskej športovej haly (pamätná tabuľa umiestnená na hale oceňuje jeho zásluhy na vybudovaní a na rozvoji športového života v meste) v ktorej bol potom správcom a má významný podiel na vybudovaní celého športového areálu na Rybníku. Medzi jeho pôvodné myšlienky patrila aj výstavba krytej plavárne, žiaľ smrť mu v tom zabránila. Za činnosť v telovýchove bol ocenený Verejným uznaním o rozvoj československej telesnej výchovy I. stupňa a Chalupeckého medailou, in memoriam bol ocenený Medailou predsedu Trnavského samosprávneho kraja.

Krištofík, Pavol

8. 2. 1933 Trnava

Je významnou postavou seredskej, trnavskej a slovenskej atletiky. Po štúdiách začal v roku 1957 pracovať v Seredi, kde trénoval žiakov v školskom krúžku ako tréner, pracoval ako rozhodca a neskôr ako

funkcionár. V Seredi založil atletický klub v Slavoji, a potom s Jánom Kolným klub v Lokomotive Sered. Bol spoluzakladateľom chodeckých pretekov Trnavská dvadsiatka v Trnave v roku 1969. Od roku 1960 pracoval ako funkcionár v Západoslovenskom kraji v rozhodcovskej

a klasifikačnej komisii sekcie ÚV ČSZTV. V roku 1971 sa stal riaditeľom ZŠ na Hollého ul. v Trnave. V tom roku bol zvolený za predsedu TJ Slávia Trnava, kde pôsobil do roku 1976. Okrem toho zastával viacero funkcií v Slovenskom atletickom zväze. Ocenenia: V roku 2002 diplom od Medzinárodného olympijského výboru, V roku 2010 Pamätná medaila predsedu TTSK za celoživotnú pedagogickú prácu.

Martinkovič, Jozef

2. 3. 1940 Dolné Dubové

Registrovaný hráč TJ od jej založenia, úspešný brankár. Aktivnu činnosť ukončil v roku 1970. Od r. 1965 do r. 1970 pôsobil v TJ ako člen výboru – pokladník, od r. 1970 do r. 1972 ako tajomník a od r. 1972 do r. 1990 bol predsedom. Počas tohto obdobia aktívne spolupracoval s OFZ v Trnave. Dodnes pracuje vo výbere TJ. Bol dlhoročným trénerom družstiev (žiaci, dorast), istý čas trénoval aj A-mužstvo. Je živou legendou dolnodubovského športu za celých 53 rokov existencie TJ.

Merica, Marián

8. 12. 1950 Stropkov

Začínal ako pedagóg na základnej škole i školskom plaveckom stredisku a zároveň pôsobil ako hráč, tréner i rozhodca v basketbale žiakov a dorasteniek TJ Slávia Trnava (v r. 1973 – 1986) i mužov TJ VŠ Trnava (v r. 1986

– 1997). Ako vysokoškolský pedagóg na MTF STU a Pedagogickej fakulte TU okrem výučbového a trénerského pôsobenia organizoval mnoho športových súťaží a vedeckých konferencií s medzinárodnou účasťou. Jeho rozsiahla publikačná a recenzná činnosť i vystúpenia na konferenciách doma i v zahraničí sú zameraná hlavne na problematiku zdravia a výkonnosti športovcov i bežnej populácie. Bol členom

viacerých športových organizácií napr. spoločnosti International of Sports Kinetics.

Mrva, Vít

14. 9. 1922 14. 9. 1922 Voderady – 16. 9. 1989 Trnava Športový funkcionár a najmä organizátor, ktorý vykonal nesmierne veľa na poli rozvoja dobrovoľného športovania v meste Trnava, najmä pre mládež z okolia Rybníka a Kopánky. Zaslúžil sa o vybudovanie športového areálu Slávia na Rybníku a spolu s Jánom Krištofíkom aj o vybudovanie dnešnej mestkej športovej haly. Jeho zásluhu o vznik a vybudovanie telocvične Slávie na Rybníku pripomína pamätná tabuľa. Bol priekopníckym iniciátorom založenia pravidelnej futbalovej súťaže pre detských neregistrovaných športovcov – interligy, podľa vtedajšieho európskeho futbalového vzoru. Následne bol zakladateľom futbalového klubu TJ Slávia Trnava, stabilného účastníka regionálnych futbalových súťaží. Bol to športový nadšenec, ktorému šport a mládež prirástli k srdcu a plody jeho práce užívame dodnes. Je nositeľom čestného občianstva mesta Trnava in memoriam.

Országhová, Marta

13. 3. 1955 Trnava

Absolventka PdF UK v Trnave pracovala počnúc rokom 1980 vyše tri desaťročia ako vychovávateľka v odbornom učilišti, osobitnej škole a domove sociálnych služieb. Zakladateľka a hlavná organizátorka

telovýchovných olympiád pre ľudí s mentálnym postihom z Trnavy i širokého okolia. Stála pri zrode občianskeho združenia Strom v Trnave, ktoré si aktívne počínalo aj na poli telesnej kultúry. Športová spravodajkyňa Pravdy a ďalších médií, vrátane elektronických.

Osvald, Róland

15. 7. 1940 Leopoldov

Pôvodným povoláním učiteľ však pôsobil v oblasti kultúry a športu, najmä vo futbale, hádzanej a hokeji. Bol aktívnym organizátorom športového života na západnom Slovensku. Pôsobil ako predseda

oreksného výboru ČSZTV a predseda Oblastného futbalového zväzu v Trnave. Pracoval ako predseda TJ Lokomotíva Leopoldov (1965 – 1995) a ako výkonný tajomník Trnavského krajského športového združenia (1995 – 2008). Je jedným zo zakladateľov novej športovej štruktúry na Slovensku a pracuje ako predseda regionálnej asociácie telovýchovných jednot v Trnave. Podieľal sa na organizácii športových aktivít mládeže (Panónske hry, Šport bez hraníc, športové olympiády detí školského a predškolského veku, Talent roka a pod.)

Pagáč, Ladislav

20. 8. 1947 Leopoldov

Úctyhodných 43 rokov vykonával náročnú profesiu rušňovodiča. Vo chvíľach voľna sa oddával kondičnému behu. V drese TJ Červená hviezda Leopoldov absolvoval desiatky masových podujatí. Dvakrát

štartoval na košickom Medzinárodnom maratónne mieru.

Palko, Jozef

14. 7. 1920 – 8. 9. 1971 Trnava

Pôsobil ako pedagóg na základných školách na Kopánke a Tulipáne, ako aj na SPŠ strojníckej v Trnave. Jeho trénerské úspechy sú spojené

s atlétmi z priemyslovky. Bol jedným zo zakladateľov atletického oddielu v Slávii v roku 1956.

Piačka, Eduard

8. 11. 1937 Kátlovce

Už počas štúdií hral futbal za Spartak a Slovan Bratislava, ako vojak aj za Duklu Tachov. Vo Vrbovom pôsobil v rokoch 1960 – 1998 ako učiteľ, od roku 1971 do roku 1988 zastával funkciu zástupcu riaditeľa a v rokoch 1988 až 1991 riaditeľa II. ZŠ na Komenského ulici. Roky hrával za Vrbové futbale a viedol mladých ľudí k športu. Na tréningu chlapcov a dievčat využíval aj čas pred začiatkom vyučovania. Nezmazateľnú stopu zanechal aj svojím podielom na vybudovaní športový areálu na škole. Po skončení aktívnej futbalovej činnosti sa aj naďalej venoval športu ako tréner dospelých, dorastu a žiakov.

Plešivka, Miroslav

16. 9. 1969 Smolenice

Atlét, organizátor, člen Slávie Trnava, neskôr AŠK AVO Ružindol. Štvornásobný účastník majstrovstiev sveta a Európy vo vytrvalostných behoch, vrátane behov do vrchu (1994 – 1996). Do reprezentačného tímu SR ho zaradili aj pri svetovom šampionáte na 21,1 km v Palma de Mallorca (29. 9. 1996). Víťaz maratónu v nemeckom Herxheim v osobnom rekorde 2:28:34 h. V Ružindole založil a organizoval v polovici deväťdesiatych rokov významné celoštátne preteky bežcov. Zo slovenských atletických šampionátov mu pribudli do vitríny štyri strieborné a tri bronzové medaily.

Raffayová, Marta

31. 10. 1930 Calgary

Celý život sa angažovala v rôznych spoločenských organizáciách, najmä v telovýchove. Ako prvá žena sa stala členkou Krajského výboru Futbalového zväzu ČSZTV v Západoslovenskom kraji. Do vyšších orgánov okresu a kraja bola zvolená ako výkonná a spolahlivá tajomníčka futbalového oddielu TJ Iskra Vrbové od roku 1969. Vo výbore MFK pracovala až do r. 1992. Futbalom žila aj jej rodina i škola. Bola triednou učiteľkou

talentovaného žiaka Jozefa Adamca a pričiniť sa o jeho prechod do Spartaka Trnava, kde vyrástol na kráľa strelcov. Činnosť Marty Raffayovej bola viac ráz ocenená. Medzi inými striebornou medailou k 70. a strieborným odznakom k 75. výročiu založenia česko-slovenského futbalu, medailou k 40. výročiu zjednotenia telesnej výchovy (1988), medailou k 60. výročiu vzniku Slovenského futbalového zväzu (1998). V roku 2000, v ktorom si pripomenula životné jubileum 70 rokov, jej udelil Slovenský olympijský výbor Diplom za udržiavanie olympijskej myšlienky vo Vrbovom. V roku 2012 dostala Pamätnú medailu Trnavského samosprávneho kraja za dlhoročnú funkcionársku činnosť.

Ribič, Stane

13. 7. 1958 Nový Sad, Srbsko

V rodnej krajine hrával basketbal a hádzanú. Štyri roky bol mestským poslancom pre šport v Novom Sade. Od roku 1993 žije s rodinou v Trnave. Aktívne sa venuje organizovaniu športových a kultúrnych podujatí. V r. 2008 sa

stal predsedom Spolku Srbov na Slovensku. Okrem toho pracoval vo funkcii podpredsedu Futbalového klubu AŠK Slávia Trnava. Vo svojom novom bydlisku stál pri zrode viacerých akcií na poli telesnej kultúry, alebo organizačne pomáhal pri ich realizovaní. Z jednotlivých odvetví spomeňme cykloturistiku, tanečný šport, basketbal, olympizmus, futbal, šach, stolný tenis a vo výpočte odvetví by sme mohli pokračovať. Jeho najznámejším športovo-spoločenským výtvorom sa stal Medzinárodný turnaj priateľstva v halovom futbale. Je určený srbským priateľom, ktorí žijú na Slovensku a v susedných krajinách. Do svojich tímov si prizývajú slovenských sympatizantov aj pracovníkov diplomatických inštitúcií. Nevšedná konfrontácia o Pohár srbského veľvyslanectva v SR sa hrala v októbri

2013 na palubovke trnavskej športovej haly už desiaty raz.

Schmidt, Alexander

23. 3. 1949 Hriňová

Futbalu zasvätil celý doterajší život. V detstve ako hráč, neskôr ako futbalový rozhodca, mládežnícky tréner a funkcionár. Rozhodcovskú kariéru začal v roku 1970 a postupne sa vypracoval medzi

najlepších slovenských futbalových rozhodcov. Rozhodoval najvyššiu slovenskú futbalovú súťaž a bol nominovaný ako asistent rozhodcu do vtedajšej federálnej československej ligy. Viedol tiež najdôležitejšie zápasy aspirantov na postup do federálnej ligy Petržalky či Nitry, zápasy Slovana, Interu, Žiliny či Košíc, keď z federálnej ligy zostúpili. V roku 1992 sa stal predsedom Komisie rozhodcov SFZ, neskôr pôsobil ako jej člen. Spolu s ostatnými kolegami ako mentor a delegát sa podieľal na formovaní úspešných renomovaných rozhodcov Ľuboša Michela či Vladimíra Hriňáka. V súčasnosti radami a skúsenosťami pomáha veľkému rozhodcovskému talentu z Trnavy Petrovi Kralovičovi, ktorého kariéra smeruje do UEFA. Pôsobenie mládežníckeho trénera je spojené s učiteľskou dráhou na trnavskej ZŠ K. Mahra, kde v roku 1983 vznikli športové futbalové triedy. Neskôr bol riaditeľom tejto školy. Ako futbalový funkcionár pôsobí v Západoslovenskom futbalovom zväze ako člen výkonného výboru a v Oblastnom futbalovom zväze Trnava, kde bol štyri volebné obdobia predsedom.

Svitek, Jozef

29. 7. 1946 Dolné Dubové

Funkcionár TJ od roku 1987 do roku 2010, kumulovane tajomník a ekonóm. Ako tajomník vykonával nezameniteľným spôsobom klubovú diplomáciu – styk a korešpondenciu s OFZ a ATJ, kompletnú administratívu, styk s klubmi, riešenie prestupov a hostovanie, bol spoluzakladateľom a hlavným organizátorom letných turnajov Memoriál Jožka Hrčku a zimného turnaja v roku 1989, v roku 2009 spoluorganizátor osláv 50. výročia založenia TJ.

Šramel, Jozef

23. 9. 1923 Cífer – 6. 12. 1996 Cífer

Absolvent Fakulty telesnej výchovy a športu UK Bratislava, atletický rozhodca I. triedy a tréner II. triedy v tomto športovom odvetví. Spočiatku pracoval v bývalom krajskom výbore Sokola v Bratislave, po

zjednotení telovýchovy v r. 1957 pôsobil na Krajskom výbore ČSZTV v Bratislave a po jeho zrušení v roku 1967 na Slovenskom ústrednom výbore ČSZTV v Bratislave. Tu okrem iného vykonával aj funkciu generálneho sekretára. Do dôchodku odchádzal ako referent úseku športov. Za svoje pracovné výsledky dostal aj rad vysokých telovýchovných ocenení – verejné vyznamenania III., II. a I. stupňa za rozvoj telesnej výchovy, bol držiteľom Tyršovej medaily, najvyššieho telovýchovného vyznamenania v Československu za prácu v telovýchovnom hnutí. Veľkou mierou sa v päťdesiatych rokoch 20. storočia pričinil o budovanie športového areálu v rodnej obci (dnes štadión ŠK Cífer).

Tandlmajerová, Leticia

26. 4. 1920 Hlohovec

Členka TJ Mier, účastníčka mnohých športových podujatí, ako majstrovstvá Slovenska veteránov, novoročné behy neregistrovaných v Cíferi, atletická veteraniáda ČSR, beh Devín – Bratislava a ďalšie. Za aktívnu účasť na

masových bežeckých podujatiach a dlhoročnú reprezentáciu v behu v kategórii veteránov jej ÚV ČSZTV v Prahe udelil v r. 1985 Čestný odznak.

Ventúra, Jozef

28. 2. 1927 – 31. 8. 2003

Dlhé roky pôsobil ako pedagóg a zástupca riaditeľa na ZŠ na Ulici J. Bottu v Trnave. K atletike priviedol veľa žiakov, z ktorých vyrástli aj reprezentanti Slovenska. Bol jedným zo zakladateľov atletického oddielu v Slávii Trnava v r. 1956.

Vnenčák, Milan

14. 8. 1941 Sihelné

V žiackom veku ho zlákal futbal, no po ťažkom úraze na nohe musel aktívne športovanie zanechať. Mal osemnásť, keď sa stal pokladníkom TJ Špačince. Od toho času vošiel do povedomia ako dobrovoľnícky

činník na mnohých postoch telesnej kultúry. V obci, kraji aj celoslovenskom zábere. Neplatené pôsobenie v oblasti rozvoja pohybových aktivít na vidieku ho natrvalo vtiahlo do osídliel. Tam našiel svoju celoživotnú záľubu. Na dlhé roky prevzal pozíciu tajomníka a neskôr predsedu TJ Špačince. Funkcionárska oblasť mu je blízka dodnes. Vo svojom športovom životopise má desiatky úspešných záznamov. Dlhé obdobie sa

tiež angažoval vo futbalovom hnutí Trnavského okresu – ako člen výkonného výboru i viacerých komisií, ale aj na poste delegáta či rozhodcu. Medaila predsedu Trnavského samosprávneho kraja putovala v roku 2011 do rúk sedemdesiatnika Milana Vnenčáka za jeho celoživotné telovýchovné dielo. Vysoké športové ocenenie prevzal z rúk župana Tibora Mikuša a predsedu Trnavského olympijského klubu Antona Javorku. Keďže Milan Vnenčák pôsobí dlhší čas aj v Asociácii telovýchovných jednot a klubov SR, z bratislavského ústredia podobne vyznamenali oslávenca pri príležitosti sedemdesiatych narodenín.

Zambojová, Amália

14. 4. 1925 Cífer

Legendárna cvičiteľka, nositeľka najvyššieho telovýchovného vyznamenania Tyršovej medaily a držiteľka titulu zaslúžilá cvičiteľka začínala s pravidelným cvičením v útlej mladosti. Už ako päťročná bola členkou

telocvičnej jednoty Sokol Cífer. Na pražskom Strahove sa prvýkrát objavila ako 13-ročná počas jubilejného 10. ročníka všesokolského zletu v skladbe pre dorastenky. V roku 1945 absolvovala cvičiteľský kurz v Bratislave. O desať rokov neskôr vystupovala na Strahove v skladbe pre ženy na I. celoštátnej spartakiáde. Počas spartakiády v roku 1960 už bola náčelníčkou a zároveň vedúcou skladby žien pre Slovensko. V tejto funkcii absolvovala aj ďalšie spartakiádne vystúpenia v rokoch 1965, 1970, 1975, 1980 a 1985. Zúčastnila sa aj na poslednej celoštátnej spartakiáde v roku 1990. Aj v pokročilom veku sa naďalej venovala cvičeniu so ženami v klube rekreačnej telovýchovy a športu AJA v Trnave. V roku 1999 jej primátor Trnavy udelil vyznamenanie Za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava.

Zapletal, Juraj

26. 3. 1942 Nitra

Od septembra 1964 pôsobil v Skalici ako učiteľ a vedúci oddielu telesnej výchovy a športu pri Dome pionierov a mládeže v Skalici. Od jesene 1964 činný na atletickom hnutí – najskôr v rámci školy, potom aj v atletickom oddiele TJ ZVL Skalica. V roku 1972 hlavný zakladateľ TJ Olympia Skalica pri DPaM. Od roku 2008 člen AŠK Skalica. Tréner, rozhodca, funkcionár, kronikár a organizátor atletických súťaží v meste aj okolí (pre školo-povinnú mládež aj materské školy). Za takmer polstoročie svojej činnosti vchoval veľké množstvo výborných atlétok, ktoré získali vyše 100 medailí – z toho viac ako tretinu tvoria zlaté. Jeho najznámejšou zverenkyňou bola Gabriela Sedláková, neskôr juniorská majsterka Európy (1985) a druhá na majstrovstvách sveta v behu na 800 m. Je držiteľom viacerých ocenení: Čestné uznanie 75 rokov čs. atletiky, Praha 1972, Verejné uznanie III. stupňa za zásluhy o rozvoj telesnej výchovy, Praha 1983, Poďakovanie za obetavú prácu v telovýchove, Bratislava 1985, Čestné uznanie za zásluhy pri výchove mladého športovca, Praha 1986, Školská cena fair play, Slovenský olympijský výbor, Kalokagatia Trnava 2002.

Žáček, Ján

20. 1. 1949

Uznávaný športový lekár, hádzanársky diplomat, od roku 1979 člen TJ Drôtovňa Hlohovec, účastník olympijských hier s tímom hádzanárov ČSFR v Barcelone 1992, športový lekár výberov ČSSR juniorov do 19

a 21 rokov, držiteľ striebornej medaily za 2. miesto hádzanárov MŠK Hlohovec v sezóne 2009/2010 v extralige mužov.

PROFILY ČLENŮ REDAKČNÍ RADY

Bacsó, László

9. 3. 1974 Dunajská Streda

Starosta obce Topolníky a poslanec Trnavského samosprávneho kraja. Je členom Republikovej rady Strany maďarskej koalície a predsedom Okresného predsedníctva SMK-MKP v Dunajskej Strede.

Bohunický, Richard

7. 1. 1971 Trnava

Zakladajúci člen futsalového klubu ŠK Olympic Trnava (dlhoročný účastník 1. ligy v sálovom futbale a 1. ligy vo futsale). V súčasnosti pôsobí v klube okresnej ligy, ktorý založil - klub Trnava Giants.

Medzinárodný rozhodca v sálovom futbale, delegát 1. ligy vo futsale. Zároveň sa venuje aj softbalu a slowpitchu. Člen slowpitchového tímu Oldstars Trnava – trojnásobný majster SR v slowpitchi, reprezentant SR na ME v slowpitchi 2010. Tréner oddielu žiačok Softbalového klubu Panthers Trnava – zisk titulu majstra SR v r. 2012, vedúci reprezentácie SR kadetiek na ME v softbale 2013.

Bureš, Ladislav

27. 5. 1946 Trnava

Člen výboru plaveckého oddielu TJ VŠ Trnava, predseda ŠTK v Okresnom aj Západoslovenskom Krajskom výbore ČSZTV, člen ŠTK Výboru Zväzu plaveckých športov SÚV ČSZTV. V tomto výbore neskôr zastával funkciu

predsedu rozhodcovskej komisie a stal som sa členom RK Výboru plaveckých športov ÚV ČSTV v Prahe. V roku 1981 bol zvolený za predsedu plaveckého oddielu TJ VŠ Trnava. Pred ukončením výstavby mestskej krytej plavárne v Trnave v r. 1996 prestúpil k príspevkovej organizácii Správa kultúrnych a športových zariadení mesta Trnava, kde pomáhal s uvedením plavárne do prevádzky. Vykonával funkciu vedúceho vyše 12 rokov až do odchodu na starobný dôchodok v r. 2008.

Čambal, Zdenko

18. 5. 1962 Skalica

Je primátorom mesta Holíč od roku 2006 a podpredsedom Trnavského sasmospprávneho kraja od roku 2006. Je členom samosprávnej rady Stredoeurópskej vysokej školy v Skalici a členom prezídia Únie

miest Slovenska. Z postu svojej funkcie sa stará o rozvoj športu nielen v meste Holíč, ale v celom kraji.

Dvoran, Peter

19. 10. 1955 Hlohovec

Je primátorom mesta Hlohovec, kde sa postupne budovali a budujú i dnes športoviská pre rozvoj rôznych druhov športu, napr. futbalový štadión, zimný štadión, kúpalisko s dvoma otvorenými bazénmi,

športová hala, fitness centrum, minigolfové ihrisko, skejtpark, športová strelnica, ihriská pre futbal, školské ihriská, školské a iné telocvične, kde i verejnosť môže tráviť voľný čas. Ako študent základnej a strednej školy sa rekreačne venoval

futbalu a hádzanej, v zimných mesiacoch zasa hokeju, ktorých fanúšikom je dodnes.

Fenes, Iván

11. 8. 1967 Komárno

Od roku 1993 je starostom obce Gabčíkovo, v ktorej žije viac ako 90 percent občanov maďarskej národnosti. V oblasti dobrovoľníctva získal značné zásluhy. Je generálom Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR

a predsedom Okresného výboru Dobrovoľnej požiarnej ochrany v Dunajskej Strede. Za jeho činnosť mu bolo udelené vyznamenanie Rad svätého Floriána. Starosta obce, držiteľ ocenenia Pro urbe, bol na IX. Svetovom stretnutí maďarských starostov vyznamenaný cenou Ezüstlánc (Strieborná retiazka).

Gregorička, Štefan

30. 1. 1948 Piešťany

V pracovnej oblasti prežil najviac – 22 rokov – v piešťanskej Tesle. Posledné dve desaťročia pred odchodom do dôchodku pracoval ako športový redaktor v Piešťanskom týždni. V týchto novinách prešiel všetkými

redaktorskými funkciami. V športe sa aktívne venoval hádzanej. V drese Tesly hrával druhú najvyššiu súťaž vo vtedajšej ČSSR – druhú ligu. Po skončení aktívnej hádzanárskej kariéry založil v Piešťanoch mestskú ligu v kolkoch a Vršársku ligu v tenise jednotlivcov, v ktorých aj hrával. S mužstvom kolkárov Tesly sa stal v roku 1989 majstrom Slovenska a v jednotlivcoch skončil štvrtý. Za svoju novinársku prácu dostal viacero

ocenení. Patria medzi ne aj Cena Trnavského samosprávneho kraja a Cena mesta Piešťany.

Hájos, Zoltán

15. 7. 1967 Žihárec

Sudcovskú prax získal na Obvodnom vojenskom súde v Bratislave a Okresnom súde v Dunajskej Strede, pričom v roku 1992 zložil odbornú sudcovskú skúšku. Právnickú prax a odborné skúsenosti

nadobudol na Katastrálnom úrade v Dunajskej Strede, na právnom oddelení Všeobecnej úverovej banky, a.s., Slovenskej sporiteľne, a.s., a Slovenskej kreditnej banky, a.s. Odborné pôsobenie začal v roku 1996 v Dunajskej Strede ako samojediný v advokátskej kancelárii, ktorá sa však dnes rozrástla na kanceláriu so šiestimi odborne fundovanými kolegami a je schopná poskytovať významné advokátske služby. Od roku 2009 je primátorom mesta Dunajská Streda.

Halenár, Anton

11. 9. 1953, Trnava

V rokoch 1978 – 1986 bol predsedom oddielu džuda, člen výboru TJ Slávia Trnava, predseda organizačných výborov a člen organizačných štábov rôznych významných podujatí konaných na území mesta ako majstrovstvá

Slovenska v džude, ME družstiev v džude, zakladateľ medzinárodnej Veľkej ceny Trnavy v džude, gymnastických pretekov Družba, Gym-festivalu, spoluzakladateľ bežeckého hnutia na Trnavsku a ďalšie. Je tajomníkom Rady pre šport a mládež Trnavského samosprávneho kraja a členom Trnavského olympijského klubu.

Slovenský olympijský výbor ho menoval za člena ústredného štábu olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska. Je predsedom organizačného výboru siedmich ročníkov Župnej olympiády stredoškolskej mládeže Trnavského samosprávneho kraja s medzinárodnou účasťou (2007–2013). Podpredseda organizačného výboru Celoslovenskej olympiády stredoškolskej mládeže Gaudeamus igitur 2007 – 2013

Hambálek, Augustín

16. 7. 1957 Trnava

Od roku 2010 je podpredsedom Trnavského samosprávneho kraja a túto funkciu zastával aj v rokoch 2002 – 2006. V rokoch 2007 – 2010 bol riaditeľom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave a od roku 2012

je poslancom NR SR, kde je členom výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť a členom osobitného kontrolného výboru NR SR na kontrolu činnosti NKÚ.

Hazlinger, Jozef

29. 2. 1968 Skalica

Funkciu primátora mesta Gbely vykonáva Jozef Hazlinger druhé volebné obdobie. V minulosti pracoval ako technik v spoločnosti Nafta, a.s., Gbely na oddelení riadenia a kontroingu vrtby. Medzi jeho záujmy patrí

šport, záhradkárčenie, turistika. Trinásť rokov aktívne reprezentoval prvotligové kluby TJ TU Košice a TJ Mladosť Topoľčany v karate.

Holekši, Roman

21. 5. 1974 Trnava

Bývalý aktívny hráč bejzbalu a softbalu od roku 1989 do roku 1998. Manažér bejzbalistov BK Angels Trnava od roku 1998. Člen správnej rady Slovenskej bejzbalovej federácie. Predseda športovej komisie SAUŠ

pre bejzbal a softbal. Hlavný organizátor kvalifikačných turnajov PEM mužov 2003, 2009, 2012, ME žiakov 2004, ME mužov 2000, 2008, ME juniorov 2010. Organizátor letnej univerziády v bejbale a softbale v roku 2008. Organizátor Kalokagatie v bejbale.

Hurbanisová, Marta

25. 11. 1965

Do radov dobrovoľných hasičov vstúpila v roku 1983. Je členkou Dobrovoľného hasičského zboru v Štefanove, kde zastáva funkciu tajomníčky zboru. Po skončení Strednej ekonomickej školy v Senici pracovala

ako odborná referentka na Okresnom výbore Dobrovoľnej požiarnej ochrany v Senici v rokoch 1984 až 1985. Od roku 1997 je predsedníčkou OV DPO Senica, KV DPO Trnava a členkou Snemu DPO SR.

Chovanec, Stanislav

20. 8. 1959 Skalica

Od roku 2003 je primátorm mesta Skalica, kde podporuje šport, ale aj kultúrne, vzdelávacie a iné aktivity v meste. Je prezidentom hokejového klubu HK 36 Skalica.

Komorný, Jozef

2.11.1950 Čáry

V minulosti aktívne hrával stolný tenis, basketbal, futbal a futsal. Takmer tridsať rokov robil hlásaťa na futbalovom štadióne SH a FK Senica. Je autorom knižnej publikácie 70 rokov futbalu v Senici, ktorá vyšla v roku 1991.

Ako komentátor hlásil aj hokej, volejbal i akademické majstrovstvá sveta v hádzanej žien a juniorské majstrovstvá Európy v hokeji. Vyše desať rokov robil športového redaktora v regionálnom týždenníku Zvesti, posledných 12 rokov robí športového redaktora v regionálnych novinách MY Týždenník pre Záhorie.

Kopúnek, Gabriel

30. 9. 1969 Bratislava

Novinár, publicista, futbalový tréner mládeže. Pôsobil v FC Spartak Trnava, Rapid Hrčiarovce nad Parnou, ŠK Blava Jaslovské Bohunice a pri reprezentácii Trnavského kraja. Úspechy: jeho zverenci

patrili k lídrom regionálnych futbalových súťaží, získali viaceré prvenstvá na turnajoch doma i v zahraničí, v ročníku 2003/2004 sa stali majstrami Slovenska starších žiakov vo futbale. Ako novinár pôsobil od roku 1997 v regionálnych novinách: TH extra, MY Trnavské noviny, Týždenník pre Záhorie, Trnavský hlas ako novinár a neskôr šéfredaktor. Ako novinár pôsobil v celoslovenských denníkoch SME a Nový čas.

Krištofovič, Eduard

24. 2. 1941 Trnava

Do sveta športu ho uviedli počas stredoškolských František Gažo a Anton Hajmássy. Ako vyštudovaný pedagóg síce pôsobil v oblasti výchovy a vzdelávania dospelých v oblasti strojárstva (Akadémia vzdelávania

SR – medaila Juraja Fándlyho, 2001). Po návrate do Trnavy od roku 1991 ale naplno rozvinul svoj pozitívny vzťah k športu. Už predtým sa ako šéfredaktor a neskôr člen redakčnej rady mesačníka Kultúra a život Trnavy podieľal na publikovaní vtedy dosť netradičných športových materiálov. Predmetom jeho publicistického záujmu sa stala predovšetkým trnavská hádzaná, potom atletika, turistika, kolky, potom cykloturistika i viaceré ďalšie tzv. menšinové športy. V súčasnosti sa venuje regionálnemu futbalovému životu a najmä mládežníckemu olympijskému hnutiu. Ocenený bol bronzovým odznakom Slovenského olympijského výboru (2011) a ako publicista bol ocenený Cenou klubu fair play SOV (2005). Slovenský zväz hádzanej mu v roku 2006 udelil zlatú plaketu za dlhoročnú prácu a činnosť pri rozvoji hádzanej na Slovensku. Je držiteľom Pamätnej medaily predsedu Trnavského samosprávneho kraja (2011).

Kupec, Dušan

10. 8. 1951 Bratislava

Pracoval v Jadrovej a vyradovacej spoločnosti JAVYS ako referent prípravy zamestnancov. Žije v Trnave. Záľuby: Šport, príroda a hudba. Športové záujmy boli zamerané na spoluorganizovanie aktivít v rámci

mimoškolských podujatí študentov stredných škôl v Trnave. Týkali sa najmä volejbalu a tento záujem vyústil do funkcie vedúceho volejbalového klubu AŠK Spartak Trnava.

Kurhajec, Peter

9. 3. 1940

Bývalý reprezentant Československa v modernom päťboji. V rokoch 1959 – 1974 získal 12 majstrovských titulov. Je člen Paneurópskej únie na Slovensku, člen Správnej rady Slovensko bez bariér a jeden

z iniciátorov vzniku Národného tenisového centra. V roku 1998 sa stal zakladateľom a predsedom Spoločnosti Ferdinanda Martinenga, ktorá podporuje náboženskú a národnostnú toleranciu, vzájomné spolužitie, tiež pomáha a poskytuje podporu zdravotne postihnutým spoluobčanom.

Kvarda, József

18. 1. 1949 Čenkovce

Je podpredsedom Trnavského samosprávneho kraja, má na starosti predovšetkým koordinovanie aktivít TTSK v oblasti Dunajskej Stredy a Galanty a kompetencie v oblasti regionálnej politiky a regionálneho rozvoja.

Je autorom knižnej publikácie o Čenkovciach, kde bol starostom. V roku 2002 bol autorom knižnej publikácie o používaní menšinového jazyka a autorom viacerých odborných článkov z oblasti verejnej správy. Aktívne sa venoval džudu a futbalu.

Lačný, Alexander

7. 11. 1982 Trnava

Predseda Speleoklubu Trnava od roku 2001 po súčasnosť. Venuje sa speleologickej činnosti od roku 1998. Absolvent Prírodovedeckej fakulty UK v Bratislave v odbore všeobecná geológia a tektonika. V súčasnosti pôsobí ako interný

doktorand na katedre geológie a paleontológie UK. Pracuje so svojimi kolegami na výskume a ochrane jaskýň Malých Karpát. Medzi jeho najvýznamnejšie úspechy patrí znovuoobjavenie Havranickej jaskyne v roku 2004, Trstínskej vodnej priepasti v roku 2006 a následne objavenie nových priestorov v tejto priepasti v roku 2007 za spolupráce ostatných prieskumníkov.

Lieskovský, Jaroslav

17. 1. 1949 Štvrtok nad Váhom

Učiteľ angličtiny, športový žurnalista, rozhlasový reportér, televízny redaktor a moderátor, tlačový hovorca FC Spartak Trnava (2008 – 2011), publicista – autor kníh Tridsať rokov v kimonách (2009),

Deväťdesiat rokov futbalu v Modranke (2011), Špačinské športové reminiscencie (2012), Prílivi a odlivy trnavského tenisu (2013), vyše 45-ročná publikačná činnosť. Ukážky z jednotlivých diel boli zaradené do regionálnej knihy Autorské profily II. (2012). Ocenenia: Diplom prezidenta Medzinárodného olympijského výboru J. A. Samarancha (2001), Cena fair play Slovenského olympijského výboru (2004), Pamätná medaila predsedu Trnavského samosprávneho kraja (2009), Čestné občianstvo mesta Senice (1986), Novinárska cena Júliusa Fučíka (Praha 1978, 24. ročník vrcholnej celoštátnej súťaže), delegát X. svetového kongresu Športu pre všetkých v Ríme za účasti 116 krajín – jediný zo Slovenska (zástupca Slovenského olympijského výboru, november 2004), Cena Matice slovenskej (2012), Cena obce Majcichova (2013), plaketa Slovenského olympijského výboru (2013).

Luknár, Ivan

17. 8. 1944 Trnave

Absolvent FTVŠ UK v Bratislave, odbor telesná výchova. Aktívne sa venoval plávaniu (Kúpele Piešťany, Dukla Praha a Dukla Plzeň), trénoval moderný päťboj (TJ Tesla a Dukla Banská Bystrica) a parkúrové

jazdectvo (TJ Váh Piešťany). Pôsobil aj vo

funkciách trénera (V. Vrba – majster ČSSR juniorov v MP) a predsedu klubu TJ Váh Piešťany. V rokoch 1972 – 1992 vyučoval telesnú výchovu na Gymnáziu Piešťany a od roku 1992 až doteraz pôsobí vo funkcii riaditeľa školy.

Merica, Marián

8. 12. 1950 Stropkov

Začínal ako pedagóg na základnej škole i školskom plaveckom stredisku a zároveň pôsobil ako hráč, tréner i rozhodca v basketbale žiakov a dorasteniek TJ Slávia Trnava (v r. 1973 – 1986) i mužov TJ VŠ Trnava (v r. 1986

– 1997). Ako vysokoškolský pedagóg na MTF STU a Pedagogickej fakulte TU okrem výučbového a trénerského pôsobenia organizoval mnoho športových súťaží a vedeckých konferencií s medzinárodnou účasťou. Jeho rozsiahla publikačná a recenzná činnosť i vystúpenia na konferenciách doma i v zahraničí sú zamerané hlavne na problematiku zdravia a výkonnosti športovcov i bežnej populácie. Bol členom viacerých športových organizácií, napr. spoločnosti International of Sports Kinetics.

Parížek, Ľubomír

21. 3. 1963 Senica

Od roku 1998 je primátorom mesta Senica. Primátori a starostovia z celého Záhoria ho zvolili za podpredsedu Združenia miest a obcí záhorkej oblasti. Bol zvolený za člena rady ZMOS (Združenia miest a obcí

Slovenska). Je predsedom sekcie pre školstvo, mládež a šport. V roku 2005 bol zvolený občanmi

celého okresu ako nezávislý kandidát za poslanca Trnavského samosprávneho kraja.

Pavlík, Marián

15. 2. 1948 Cífer

Novinár, publicista, známy komentátor športových podujatí a fotoreportér pravidelne zviditeľňuje rodnú obec Cífer už 46 rokov. V roku 1974 s hŕstkou nadšencov založil ciferskú interligu v malom futbale

(s menšími prestávkami funguje dodnes). O štyri roky neskôr (1978) stál pri zrode Novoročného behu neregistrovaných v Cíferi, ktorý počas 8-ročného konania patril medzi najlepšie organizované vidiecke bežecké podujatia na Slovensku. Ako člen organizačného výboru a neskôr stabilný komentátor trinásť rokov (1978 – 1990) zviditeľňoval jazdecké preteky o Dožinkový veniec v Cíferi. Doteraz zostavil a vydal desiatky bulletinov k rôznym výročiam a jubileám vidieckych športových klubov v okrese Trnava. Je autorom viacerých športových publikácií k okrúhlym jubileám futbalu v Špačinciach, Jaslovských Bohuniciach, Malženiciach, Šúrovciach, Cíferi či rekreačného behu v Kľačanoch pri Hlohovci. Známy aj z komentovania bežeckých podujatí takmer po celom Slovensku (1976 – 2013), tiež športovo-zábavných podujatí organizovaných nadáciami Miroslava Šatana a Stanislava Radiča, ktorých výťažky každoročne putujú na účet zdravotne postihnutých.

Polešenský, Jozef

28. 12. 1957 Trnava

Aj keď prvé aktívne pokusy v jeho športovej kariére patrili futbalu v TJ Lokomotíva Trnava u trénerov Viliama Petráša a Ivana Haščíka, v roku 1975 ho zlákala atletika. Svoju dlhoročnú kariéru v tomto športe začal

netradične ako hospodár v Slávii Trnava, ale náhoda chcela, aby sa zoznámil s chodeckou partiou trénera Ľudovíta Žambokréthya a stal sa aktívnym pretekárom v tejto disciplíne. Povolávací rozkaz ho v roku 1981 nasmeroval do Dukly Banská Bystrica, kde v tom čase tréner Juraj Benčík začal budovať hviezdnu chodeckú družinu. Pod Urpínom pôsobil aj v ďalších rokoch, už ako profesionálny tréner atletiky a pribudli mu tiež úlohy asistenta trénera dospelých a trénera chôdze zodpovedného za juniorskú reprezentáciu ČSSR. Od roku 1986 do roku 1992 viedol chodeckú skupinu na Internátnej športovej škole aj v rámci klubu Slávia PF Banská Bystrica. Jeho zverenci získali niekoľko titulov majstra ČSSR v mládežníckych kategóriách a traja z nich (Tichý, Valíček, Verkin) štartovali neskôr v kategórii dospelých na olympijských hrách. Koncom 70. a začiatkom 80. rokov minulého storočia bol spoluzakladateľ a spoluorganizátor niekoľkých chodeckých podujatí na Slovensku. V roku 1988 mu bola udelená medaila Československého atletického zväzu Za rozvoj ČSAZ a v roku 2009 diplom Za rozvoj bežeckého hnutia v Trnavskom samosprávnom kraji. Od roku 1997 pôsobí v mediálnej sfére ako novinár a športový komentátor významných podujatí na Slovensku.

Rozložník, Marian

3. 8. 1954 Kežmarok

Poslanec mesta Trnava 5 volebných období, v súčasnosti člen mestskej rady, predseda komisie mládeže a športu MsZ mesta Trnava. V dorastencovom veku hráč Lokomotívy Trnava v hádzanej (víťaz

Slovenského pohára 1972, zo spoluhráčov o. i. Marián Hirner, neskôr Brestovanský, Šimek...). Hráč TJ VŠ Trnava vo volejbale (1975 – 1977), neskôr TJ Atóm Jaslovské Bohunice, (účastníci krajských majstrovstiev vo volejbale), aj v súčasnosti aktívny rekreačný volejbalista. Zakladateľ a dlhoročný predseda Telovýchovnej jednoty Elán Trnava, sídlisko Linčianska (od roku 1986). TJ je od roku 1996 hlavným organizátorom najstaršieho cykloturistického podujatia na Slovensku (Trnava – Rysy), tiež organizátor Memoriálu Dušana Svatého vo volejbale miešaných družstiev.

Rožňák, Mikuláš

10. 10. 1951 Trnava

Člen TJ Spartak TAZ Trnava od roku 1968, člen a tajomník fanklubu Spartak Trnava od roku 1988, predseda fanklubu Spartak Trnava v rokoch 1990 – 2005, autor bulletinu Spartakovec, teraz Bílí Andel od roku 1990,

spoluautor knihy Zlatý vek trnavského futbalu (vyšla v roku 2009). Kronikár FC Spartak Trnava a vedúci presscentra na štadióne Antona Malatinského.

Rusnák, Jozef

19. 3. 1960 Trnava

Od roku 2002 do roku 2006 bol prezidentom hokejového klubu HK Trnava, od roku 2006 je prezidentom ZOK 1. hokejovej ligy a od roku 2011 člen výkonného výboru Slovenského zväzu ľadového hokeja.

Sedláková, Helena

4. 8. 1959 Rabča

Od roku 1983 je členkou Telovýchovnej jednoty Klubu turistov v Holíči a od roku 2010 je jeho predsedníčkou. Podieľala sa na príprave projektu Náučného chodníka v Holíči (2011). Organizuje turistické podujatia

– pochod Po stopách Márie Terézie, pochod IVV a ďalšie. Je cvičiteľkou turistiky III. triedy.

Szabo, Ján

12. 7. 1951 Dulovce

Pedagóg a športový organizátor. Pôsobil ako vychovávateľ a učiteľ v učňovskom a základnom školstve. Aktívne hrával hádzanú a venoval sa atletike. Patrí k zakladateľom a organizátorom bežeckých podujatí na

trnavsku. V súčasnosti sa venuje najmä mládeži a rozvoju olympizmu v Trnavskom kraji. Je predsedom športového klubu Šport Ludus a pracuje vo výbore športového odboru Matice slovenskej. Je držiteľom viacerých športových ocenení.

Szabo, Ladislav

5. 6. 1962 Dolný Štál

Po ukončení vysokoškolského štúdia na Fakulte telesnej výchovy a športu UK v Bratislave začal pracovať na ZŠ na Hviezdoslavovej ulici v Dunajskej Strede ako učiteľ telesnej výchovy v športových triedach

a pôsobil aj ako tréner atletického oddielu TJ DAC do roku 1996. V roku 2006 sa mu splnil dávny sen založením Športového gymnázia s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede, ktorého je riaditeľom aj v súčasnosti. Je členom rady pre šport a mládež Trnavského samosprávneho kraja. Od detstva sa aktívne venoval atletike. Ako skokan do výšky vo farbách Slávie UK, neskôr ako desaťbojár dosiahol prvú výkonnostnú triedu.

Szeiler, Zoltán

16. 8. 1969 Szeged

V mladosti sa do dorasteneckému veku venoval zápaseniu. V roku 2004 po pätnásťročnej prestávke oživil činnosť zápasníckeho klubu Gladiator v Šamoríne. Spolu s Oliverom Oláhom a Štefanom Horváthom

sa mu podarilo priviesť do klubu mládež aj z okolia. Najúspešnejšími pretekármi klubu sú Dávid Čech a Denis Horváth, ktorí sa prebojovali aj do reprezentácie. Čech si vybojoval striebornú medailu na majstrovstvách Európy kadetov a Horváth obsadil piate miesto.

Uhrík, Koloman

24. 12. 1932 Brezová pod Bradlom

Slovenský spisovateľ a scenárista. Od roku 1934 žije v Trnave. Po maturite na Gymnáziu v Trnave bol prijatý na Pedagogickú fakultu SU v Bratislave. Vďaka svojej poviedke, ktorú v roku 1954 uverejnil Roháč, prijal ponuku

pracovať v tomto dnes už neexistujúcom časopise. Členom redakčného kolektívu bol od júla 1955 do júla 1991. V januári 1990 ho členovia redakcie zvolili za šéfredaktora. Desať rokov sa podieľal na príprave rozhlasovej relácie Kaleidofón, je autorom kníh Príbuznosti a Blednúce spomienky a spoluautorom scenára detského filmu Zločin slečny Bacilpýšky. Po odchode z Roháča do dôchodku zotrval v novinárskom povolání. Najprv bol redaktorom v novinách Trnavský hlas, neskôr spoluzakladal a viedol denník Trnavský Hlas ľudu. Bol niekoľko rokov telovýchovným funkcionárom a dobrovoľným trénerom volejbalu žien.

Végh, Roman

23. 1. 1966 Nitra

Absolvent VŠP Nitra. V rokoch 1992 – 2004 bol aktívnym novinárom (TA SR, ČTK, zástupca šéfredaktora v ekonomickom týždenníku Profit a v denníku Hospodárske noviny). Od roku 2004 manažér

pre marketing a mediálnu komunikáciu na Slovenskom paralympijskom výbore.

TRNAVSKÝ KRAJ AKO RODISKO OLYMPIONIKOV

Zo všetkých športov, ktoré sú v súčasnosti v olympijskom programe (26 letných a 7 zimných športov), registruje Slovenský olympijský výbor (SOV) 762 mien športovcov, ktorí štartovali alebo boli vo výprave na olympijských hrách v doterajšej novodobej histórii. Z Registra SOV ponúkame mená tých, a je ich 55, ktorí sa narodili na území súčasného Trnavského samosprávneho kraja. Viaceré mená reprezentovali športové kluby mimo rodného regiónu, prípadne aj inú krajinu, ale sú súčasťou olympijskej rodiny s koreňmi v Trnavskom kraji. Údaje sú čerpané z Registra slovenských olympionikov.

ATLETIKA

Blažek, Pavol

9. 7. 1958 Trnava

Vo výprave ČSSR, resp. ČSFR – 1980: 50 km chôdza – 10. (4:16:26), 20 km chôdza – 14. (1:35:31), 1988: 20 km chôdza – 15. (1:22:39), 50 km chôdza – 12. (3:47:31), 1992: 20 km chôdza – 17. (1:29:23), 50 km chôdza – 29. (4:22:33), vo výprave Slovenska – 1996: 20 km chôdza – 46. (1:29:41).

Blažeková, Zuzana

1. 7. 1980 Trnava

Vo výprave Slovenska – 2000: 20 km chôdza – 43. (1:44:03).

Bokor, Marián

17. 4. 1977 Trnava

Vo výprave Slovenska – 2000: hod oštepom – 27. (75,49), 2004: hod oštepom – 32. (71,74).

Bugár, Imrich

14. 4. 1955 Ohrady okres Dunajská Streda

Vo výprave ČSSR, resp. ČSFR – 1980: hod diskom – 2. (66,38), 1988: hod diskom – 12. (60,88), 1992: hod diskom – 20. (58,70).

Charfreitag, Libor

11. 9. 1977 Trnava

Vo výprave Slovenska – 2000: hod kladivom – 30. (72,52), 2004: hod kladivom – 7. (77,54), 2008: hod kladivom – 8. (78,65).

Chmelková, Anna

26. 7. 1944 Špačince

Vo výprave ČSSR – 1968: 400 m – vyradená v behu (54,9).

Mikuláš, Milan

1. 4. 1963 Trnava

Vo výprave ČSSR, resp. ČSFR – 1988: pre zranenie nenastúpil, 1992: trojskok – 15. (16,82).

Schieferová, Margaréta

29. 3. 1914 Trstín

Vo výprave ČSR – 1936: hod diskom – 12. (34,03).

Záhončík, Ján

23. 4. 1965 Skalica

Vo výprave ČSFR – 1992: 20 km chôdza – 28. (1:33:37).

BASKETBAL

Horniak, Eugen

28. 8. 1926 Ružindol, † 6. 10. 2004 Bratislava

Vo výprave ČSR – 1952: družstvo nepostúpilo zo skupiny.

Sedlák, Justín

14. 1. 1955 Hoste, okres Galanta

Vo výprave ČSSR – 1976: 6.

BOX

Polakovič, Pavol

31. 1. 1974 Smolenice

Vo výprave Česka – 1996: 71 kg – vyradený v 2. kole.

FUTBAL

Bartovič, Dušan

14. 3. 1944 Veľké Kostoľany

Vo výprave ČSSR – 1968: družstvo nepostúpilo zo skupiny.

Jarábek Stanislav

4. 12. 1938 Suchá nad Parnou

Vo výprave ČSSR – 1968: družstvo nepostúpilo zo skupiny.

Šlahor, Ján

16. 5. 1977 Piešťany

Vo výprave Slovenska – 2000: 13.

GYMNASTIKA

Sekerová, Zuzana

25. 9. 1984 Trnava

vo výprave Slovenska – 2000: kvalifikácia viacboja – 59., 2004: kvalifikácia viacboja – 47.

HÁDZANÁ

Brestovanský, Milan

18. 5. 1957 Trnava

Vo výprave ČSSR – 1988: 6.

Končeková, Mária

11. 8. 1953 Trnava

Vo výprave ČSSR – 1980: 5.

Némethová, Jolana

17. 3. 1954 Topoľníky

Vo výprave ČSSR – 1980: 5.

Poláčeková, Priska

29. 10. 1954 Dunajská Streda

Vo výprave ČSSR – 1980: 5.

JACHTING

Valášek, Marek

12. 6. 1973 Trnava

Vo výprave Slovenska – 1996: Finn – 25.

KANOISTIKA

Erban, Róbert

9. 7. 1972 Piešťany

Vo výprave ČSFR – 1992: K4 ČSFR 1000 m – 4., K1 1000 m – 10., K2 500 m – 15. (s Kadnárom), vo výprave Slovenska – 1996: K1 500 m – 8., K1 1000 m – vyradený v semifinále, 2000: K1 500 m – vyradený v semifinále, K4 1000 m – 4., 2004: K1 1000 m – vyradený v semifinále.

Erbanová, Marcela

20. 5. 1978 Piešťany

Vo výprave Slovenska – 2000: K1 500 m – vyradená v semifinále, 2004: K1 500 m – 5.

Kňazovický, Slavomír

3. 5. 1967 Piešťany

Vo výprave ČSFR – 1992: C1 500 m – 4., vo výprave Slovenska – 1996: C1 500 m – 2., 2000: C1 500 m – 5.

Masár, Felix

2. 12. 1955 Šamorín

Vo výprave ČSSR – 1980: K1 1000 m – 6., K1 500 m – 8.

Orosz, Czaba

10. 8. 1971 Dunajská Streda

Vo výprave Slovenska – 1996: C2 1000 m – 7. (s Pálešom), C2 500 m – 8. (s Pálešom).

MODERNÝ PAŤBOJ

Šemetka, Donald

16. 11. 1963 Trnava

Vo výprave ČSSR – 1988: družstvá – cestujúci náhradník.

v. sp. – 15. (56,47, v rozplavbe 56,20), 400 m v. sp. – 27. (4:22,10), 2000: 100 m motýlik – 2. (57,97), 200 m v. sp. – 2. (1:58,32), 100 m v. sp. – 5. (54,72), 50 m v. sp. – 5. (25,24), 2004: 100 m motýlik – 6. (58,96 – v rozplavbe 58,48), 100 m v. sp. – 7. (55,12 – v semi-finále 55,08), 200 m v. sp. – 12. (1:59,96), 50 m v. sp. – 17. (25,69), 2008: 100 m v. sp. – 23. (55,20), 100 m motýlik – 25. (59,03), 50 m v. sp. – 27. (25,47).

PLAVECKÉ ŠPORTY

Abay-Nemes, Oszkár

22. 9. 1913 Sládkovičovo – † 30. 1. 1959 Pécs Maďarsko

Vo výprave Maďarska – 1936: 100 m v. sp. – bez umiestenia, 4x200 m v. sp./freestyle – 3.

Bačík, Ladislav

14. 7. 1933 Piešťany

Vo výprave ČSR – 1952: 100m znak – vyradený v rozplavbe (1:10,2), 1956: 100 m znak – vyradený v semifinále (1:07,09).

Géry, Marcel

15. 3. 1965 Smolenice

Vo výprave Kanady – 1992: 4x100 m pol. pret. – 3.

Komadel, Ľudovít

1. 11. 1927 Piešťany

Vo výprave ČSR – 1952: 200 m prsia – 8. (2:40,1) v rozplavbe vyrovnal olympijský rekord 2:38,9.

Machovič, Miroslav

21. 3. 1976 Trnava

Vo výprave Slovenska – 1996: 200 m znak – 21. (2:04,15), 100 m znak – 33. (57,78), 2000: 100 m znak – 28. (56,95), 200 m znak – 31. (2:04,73).

Moravcová, Martina

16. 1. 1976 Piešťany

Vo výprave ČSFR – 1992: 100 m v. sp. – 18. (57,19), 100 m motýlik – 19. (1:00,11), 50 m v. sp. – 29. (26,92), 100 m znak – 31. (1:05,73), vo výprave Slovenska – 1996: 200 m v. sp. – 9. (2:00,96), 200 m pol. pret. – 13. (2:17,40, v rozplavbe 2:16,50), 100 m

VODNÉ PÓLO

Bačík, Roman

27. 5. 1975 Piešťany

Vo výprave ČSFR – 1992: 12.

Fazekaš, Štefan (Molnár, István)

5. 1. 1913 Galanta – † 1. 7. 1983 Budapešť, Maďarsko

Vo výprave Maďarska – 1936: 1.

Gergely, Štefan (Gergely, István)

20. 8. 1976 Dunajská Streda

Vo výprave Slovenska – 2000: 12., vo výprave Maďarska – 2004: 1., 2008: 1.

Poláčik, Roman

24. 8. 1963 Piešťany

Vo výprave ČSFR – 1992: 12.

STOLNÝ TENIS

Vími, Roland

21. 6. 1969 Dunajská Streda

Vo výprave ČSFR – 1992: dvojhra – vypadol v 1. kole.

ŠPORTOVÁ STREĽBA

Filipovič, Mário

7. 5. 1976 Biely Kostol

Vo výprave Slovenska – 2008: trap – 14. (115)

Stranovská, Andrea

9. 5. 1970 Trnava

Vo výprave Slovenska – 2000: skeet - 13. (67),
2004: skeet - 12. (66).

VESLOVANIE**Babač, Lukáš**

20. 3. 1985 Piešťany

Vo výprave Slovenska – 2004: dvojskif ľahkých
váh: s Podstupkom v B-finále.

VOLEJBAL**Kravárik, Andrej**

28. 7. 1971 Piešťany

Vo výprave Grécka – 2004: 7.

Prieložný, Igor

25. 2. 1957 Trnava

Vo výprave ČSSR – 1980: 8.

VZPIERANIE**Baraniak, Anton**

20. 6. 1951 Hlohovec

Vo výprave ČSSR – 1980: 100 kg – 7. (375), 1988: 100
kg - nezdvihol základ v nadhode a neklasifikovali ho.

Nagy, Ján

12. 4. 1954 Sereď

Vo výprave ČSSR – 1976: do 110 kg obsadil 4. miesto.

ZÁPASENIE**Bátky, Attila**

21. 1. 1973 Dunajská Streda

Vo výprave Slovenska – 2004: 84 kg – 10., 2008:
84 kg – 19.

Herda, Jozef

21. 4. 1910 Trnava – † 4. 10. 1985 Bratislava

Vo výprave ČSR – 1936: 66 kg – 2.

Fernyák, Štefan

2. 6. 1973 Dunajská Streda

Vo výprave Slovenska – 2000: 63 kg – 8., 2004: 66
kg – 16.

Schwendtner, Jozef

1. 7. 1963 Dunajská Streda

Vo výprave ČSSR – 1988: 57 kg – vyradený
v skupine.

ĽADOVÝ HOKEJ**Hartmann, Eduard**

5. 6. 1965 Skalica

Vo výprave Slovenska – 1994: 6.

Radivojevič, Branko

24. 11. 1980 Piešťany

Vo výprave Slovenska – 2010: 4.

Pálffy, Žigmund

5. 5. 1972 Skalica

Vo výprave Slovenska – 1994: 6., 1998: pricestoval
na ZOH, ale nenastúpil, lebo družstvo Slovenska
nepostúpilo do hlavného turnaja,
2002: 13., 2010: 4. – 1998: 10.

Rybár, Pavol

12. 10. 1971 Skalica

Vo výprave Slovenska – 1998: 10., 2002: 13.

Zálešák, Miroslav

31. 7. 1980 Skalica

Vo výprave Slovenska – 2006: pricestoval do
dejiska ZOH ako náhradník, ale nezapísali ho
na súpisu.

**KALENDÁR
TRADIČNÝCH
ŠPORTOVÝCH PODUJATÍ
V TTSK**

Január

Trnavský novoročný beh – Memoriál Ladislava Kmeča

Trnava

Masové bežecké popoludnie pre mužov a ženy na 8 km, pre žiactvo na 1238 m.

Trojkráľová šestka

Trnava

Záver Trnavskej bežeckej trilógie na prelome rokov / spoločná kategória na 6 km, tombolové rozdeľovanie vecných cien medzi všetkých štartujúcich.

Trojkráľový pochod

okolie mesta Holíč

Peší turistický pochod.

Turistický pochod na Klenovú

Dolný Lopašov

Memoriál Petra Kubinu

Trnava

Futbalový turnaj na pamiatku futbalového rozhodcu Petra Kubinu pod patronátom VÚC Trnava, ŠKP Hrnčiarovce a priateľov.

Putový pohár starostu obce

Veľké Úľany

Halový futbal neregistrovaných hráčov v telocvičnici Základnej školy Veľké Úľany.

Február

Suchovská pätnástka

Suchá nad Parnou

Cestný beh mužov na 15,3 km a žien na polovičnej vzdialenosti v uliciach Suchej nad Parnou.

Fašiangový turnaj v mariáši

Dolný Lopašov

Pohár mesta Galanta v minifutbale

Galanta

Turnaj v minifutbale o putovný pohár Mesta Galanta pre osem mužstiev.

Zimný prechod Čiernou skalou

Malé Karpaty

Turistická akcia, 35 km: Smolenice – Jahodník – Čierna skala – Plavecký Mikuláš – Monrepos – Klokoč – Kolovrátok – Majdán – Lošonec, 15 km: Smolenice – jaskyňa Driny – Jahodník – Čierna skala – Jahodník – Lošonec.

Marec

Majcichovská desiatka

Majcichov

O Pohár prvého československého aj európskeho kozmonauta Vladimíra Remeka – medzinárodný cestný beh mužov, žien, juniorov a junioriek na oficiálne certifikovanej trati 10 km v uliciach Majcichova.

Veľká cena Trnavy

Trnava

Najvýznamnejšie slovenské preteky v plávaní v krytom 25-metrovom bazéne, kvalitná zahradničná účasť.

Vítanie jari v maratónkach

Trnava

Tridsaťminútový beh na conipurovom (umelom) ovále v Trnave / sprievodné kategórie žiactva a dorastu v trvaní 12 minút.

Memoriál Karola Holoviča

Trnava

Medzinárodný turnaj žiakov v ľadovom hokeji. Spomienka na bývalého hráča a neskôr trénera mladých hokejových adeptov, ktorý náhle zomrel ako 41-ročný.

Jozefov šíp

Dubovany

Lukostrelecké preteky na klasické a 3D terče pre všetky vekové kategórie.

Otužilci

rieka Dunaj – Gabčíkovo

Plávanie otužilcov, tzv. ľadových medvedov v studenej vode rieky Dunaj.

Jarná prechádzka zážitkovou trasou Vratislava Schaala

Holíč a okolie

Turistická trasa Holíč – Kátlovské ramená – Holíč.

Veľkonočný splav Malého Dunaja

Malý Dunaj

Splav (11 km): Jelka – Madaras – Sedín.

Apríl

Župná olympiáda stredoškolskej mládeže TT SK

Trnava a okolie

Dvojdňové medzinárodné podujatie pre stredoškolákov vo viacerých športových odvetviach.

Slovenský pohár v cestnej cyklistike

Suchá nad Parnou

Preteky s hromadným štartom a časovka jednotlivcov v cestnej cyklistike v kategórii junióri, muži, veteráni.

Beh oslobodenia obce

Pata

Každoročné podujatie organizuje komisia športu pri obecnom zastupiteľstve v športovom areáli pre kategórie od MŠ až po seniorov.

Beh oslobodenia Chtelnice

Chtelnica

Masové preteky dospelých na 10,9 km (cesta + lesný úsek), spomienka na troch mladých

Chtelničanov (Jozef Kalný, Július Kern, Jozef Staráček), ktorých zavraždili ustupujúci hitlerovskí fašisti 5. apríla 1945 v lesoch nad obcou.

Beh Galantou – Beh oslobodenia

Galanta

Masová bežecká medzinárodná súťaž od 100 m do 10 000 m pre všetky vekové kategórie mužov, žien, mládeže a detí.

Beh priateľstva

Orechová Potôň

Medzinárodné bežecké preteky na 10 km pre všetky vekové kategórie.

Jarný beh stredoškolákov

Dobrá Voda

Bežecké podujatie v lesnom teréne Malých Karpát.

Jarný beh

Hlohovec

Centrum voľného času Dúha organizuje tradičné bežecké podujatie.

Jarný beh Bojničky

Bojničky

Každoročne ho usporadúva Atletický klub Bojničky, Obecný úrad Bojničky, beží sa 5 km obcou, súčasťou je beh občanov.

Nočný pochod

Holíč

Tradičné turistické podujatie v Holíči a okolí pre všetky vekové kategórie.

Holíčska líška

Holíč

Strelecká súťaž – malokalibrový štvorboj.

Pochod oslobodenia Trnavy

Malé Karpaty

Turistická akcia, 35 km: Buková – Rozbehy – Brezinky – Plavecký Mikuláš – Čierna skala

– Jahodník – Driny – Smolenice, pešo, 10 km:
Smolenice – dolina Hlboče – Smolenický zámok –
Smolenice, pešo.

Jarný prechod v Malých Karpatoch

Malé Karpaty

Plavecký Mikuláš – Brezinky – Rozbehy.

Jarný pochod Hlohovec – Piešťany

Hlohovec, Piešťany

Turistická akcia, 35 km: Hlohovec – Ovčia skala – Havran Čertova pec – Piešťany, pešo; 22 km: Hlohovec – Ovčia skala – Havran, pešo; 17 km: Jašovce – Ovčia skala – Havran, pešo; 12 km: Hlohovec – Ovčia skala – Jašovce, pešo.

Máj

Bohdanovská sedmička

Bohdanovce

Bežecké preteky pre všetky vekové kategórie mužov, žien a detí. Éra tradičných bežeckých pretekov vznikla z iniciatívy nadšencov v roku 1984.

Vypni telku, zapni seba!

Šalgočka

Týždeň športu pre deti a rodičov, spoločná akcia so Základnou školou a materskou školou v Zemianskych Sadoch a obcou Zemianske Sady (nakolko máme spoločnú ZŠ aj MŠ).

Gaudeamus igitur

Trnava a okolie

Dvojdnové podujatie pre najlepších stredoškôľakov zo všetkých krajov SR, ktoré sa koná každé dva roky. Súťažia vo viacerých športových odvetviach ako je futbal, hádzaná, volejbal, cyklistika, karate a ďalšie.

Grand Prix Slovakia

Trnava

Slovenský strelecký zväz v spolupráci so Združením brokových klubov Trnava usporadúva

súťaž v strelbe z brokových zbraní v disciplínach trap, skeet a double trap.

Grand Prix Slovakia Trnavia miting

Trnava

Atletický klub AŠK Slávia Trnava organizuje pravidelné atletické preteky v kategórii dospelých.

ITF Empire Slovak Open

Trnava

Vrcholný tenisový turnaj žien na Slovensku (súčasne medzinárodné majstrovstvá SR), antuka vonku, dotácia 75-tisíc dolárov.

Grand Prix Tyrnavia

Trnava

Medzinárodná súťaž v tanečnom športe všetkých vekových a výkonnostných skupín v trnavskej športovej hale na Rybníkovej, hlavné kategórie aj o body do svetového rebríčka WDSF (World Dance Sport Federation).

Lakšárska jedenástka

Lakšárska Nová Ves

Jedenástkilometrový pochod náučným a turistickým chodníkom v borovicovom lese z obce do NPR Červený rybník a späť cez osadu Šišuláky do obce.

Žitnoostrovský pohár

Dunajská Streda

Medzinárodný turnaj v zápasení vo voľnom štýle pre všetky vekové kategórie.

Memoriál Františka Daniša

Trstín

Cezpoľný beh na 8090 metrov po poľných cestách.

Beh Šaštinskými bormi

Šaštín-Stráže

Beží sa prírodným terénom v rekreačnej oblasti Gazárka, organizátor MsÚ Šaštín-Stráže.

Putovanie Po hradoch a zámkoch Malých Karpát

Malé Karpaty

Turistická akcia KST Spartak Trnava.

Memoriál Dušana Svatého

Trnava

Volejbalový turnaj usporadúvaný TJ Elán.

O pohár Ferencza Sidoá

Pata

Stolnotenisový turnaj, ktorý organizuje STO Pata.

Súťaž mladých hasičov

Moravský Svätý Ján

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Karola Jelínka

Sobotište

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Putovný pohár starostu obce Drahovce

Drahovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž o Putovný pohár starostu obce Boleráz

Boleráz

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár starostu obce Dlhá

Dlhá

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár starostu obce Borová

Borová

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Ľubomíra Guldana

Veľké Úľany

Futbalový turnaj starých pánov na miestnom športovom ihrisku.

Sobotišťská 15

Sobotište

Trasy 10, 12, 15, 30, 50 km, pešo, cyklo.

Po hradoch a zámkoch Malých Karpát

Malé Karpaty

Trasy pešo: 35, 17, 11 km, cyklo: 75, 55, 35 km.

Tri hrady Malých Karpát

Malé Karpaty

Trasy pešo: 15, 25, 35, 50 km. Cyklo: 18, 28, 40, 55 km.

Trnavská stovka

TTSK

Turistická akcia, trasy 100 km, 169 km.

Deň s bicyklom

TTSK

Turistická akcia, trasy 42, 82, 142 km.

Jún

Deň rodiny

Šalgočka

Celé rodiny súťažia na ihrisku v Šalgočke v rôznych športových disciplínach.

Grand Prix Trnava

Trnava

Súťaž v brokovej strelbe. Súťaží sa v disciplínach trap a skeet.

Deň s bicyklom – Poznajme okres Dunajská Streda

Okres Dunajská Streda

Rekreačné cykloturistické podujatie s viacerými trasami určené pre všetky kategórie.

Slovakia Open

Trnava

Tenisový turnaj vozičkárov.

Beh v uliciach Leopoldova

Leopoldov

Preteky mužov a žien na 5,8 km

GYM-Festival Trnava

Trnava

Medzinárodné majstrovstvá Slovenska v gymnastike žien a junioriek. Zároveň sa konajú dva memoriály: Memoriál manželov Jána a Heleny Novákovcov a Memoriál Vojtecha Schona

Pohár starobylej Trnavy

Trnava

Najstaršia gymnastická súťaž na Slovensku

Beh olympijského dňa

Trnava

Beží sa z iniciatívy Medzinárodného olympijského výboru na počesť výročia jeho založenia v roku 1894

Cez Hornoorešianske vršky

Horné Orešany

Memoriál Františka Hečku, spoluzakladateľa tohto prevažne lesného behu mužov a žien na 10 665 m

Záhorácka dvadsiatka

Borský Mikuláš

Majstrovstvá Slovenska mužov na 20 km, Medzinárodné chodecké preteky mužov, žien, veteránov, juniorov, dorastencov a žiakov

Medzinárodný chodecký míting

Hlohovec

Chodecké preteky mužov a žien na 5 km, veteránov, juniorov, dorastencov a žiakov

Turistický pochod Malé Karpaty

Dolný Lopašov

Velká cena Žitného ostrova

D. Streda/Gabčíkovo

Medzinárodný turnaj v zápasení v gréckorímskom štýle pre všetky vekové kategórie

Patanská penalta

Pata

Súťaž v kopaní jedenástok

Memoriál Soni Cádrovej

Senica

Detská súťaž v hasičskom športe

Slovenské Pomoravie

Záhorie a Morava

Cyklotrasa dlhá 25 až 50 km

Kúčanská stovka

Kúty

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Memoriál Tibora Celléryho

Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Pohár starostu obce Moravský Svätý Ján

Moravský Svätý Ján

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Okresná súťaž DHZ a hasičského dorastu

okres Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Memoriál Milan Kadlečíka

Podbranč – Horná Dolina

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Cena Mesta Holíč o putovný pohár primátora

Holíč

puškové a pištoľové strelecké preteky.

Putovný pohár starostu obce

Sobotište

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Okresné kolo hry Plameň – jarná časť

okres Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Súťaž O pohár generálneho riaditeľa SLK a.s.

Piešťany

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Súťaž s historickou technikou

Rakovice

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Pohár starostu obce Smolenice

Smolenice

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Nočná súťaž

Voderady

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Železný hasič

Abrahám

Tradičná súťaž v hasičskom športe

ZSHL - Pohárová súťaž

Sládkovičovo

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Nočná pohárová súťaž o Pohár starostu obce Veľké Úľany

Veľké Úľany

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Okresná súťaž DHZ a hasičského dorastu

okres Galanta

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Súťaž o Pohár veliteľa DHZ Jelka

Jelka

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Pohár dobrovoľných hasičov

Rohovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Pohár Jozefa Mikócziho

Čenkovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Pohár starostu obce Trstená

Trstená

Tradičná súťaž v hasičskom športe

Severnou stranou Malých Karpát

Malé Karpaty

Turistická akcia, trasy pešo: 15, 20, 30, 40, 50 km, cyklo: 50 km

Karpaty tour

Malé Karpaty

Cyklotrasa 125 km

Júl

Družobný deň

Zemianske Sady, Šalgočka, Pusté Sady

Každý rok v inej obci je organizovaný futbalový turnaj páňov nad 30 rokov, športový viacboj medzi obcami v netradičných športových disciplínach: hod ťažkým bremenom do diaľky, kolký, fúriková štafeta, hod loptou na cieľ, pretahovanie lanom. Súťažia družstvá mužov aj žien

Vodné mlyny Malého Dunaja

Okresy Galanta a Dunajská Streda

Rekreačné cykloturistické podujatie s viacerými trasami určené pre všetky kategórie

Špačinský trojuholník

Špačince

Medzinárodný cestný beh na 10 km zo Špačiniec do Trnavy a späť (druhá časť vedie po Malženickej ceste) / tradične prvá júlová sobota od 17.00 h

Victoria Cup

Jaslovské Bohunice

Medzinárodný pohár v mŕtvom ťahu.

O pohár starostky obce Šalgočka

Šalgočka

Futbalový turnaj.

Vrbovská pätnástka

Vrbové

Bežecké podujatie v okolí Vrbového pre všetky vekové kategórie.

Nočná pohárová súťaž

Jablonica

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Nočná pohárová súťaž O pohár starostu obce Závod

Závod

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár starostu obce Štefanov

Štefanov

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohárová súťaž

Prievaly

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár starostu obce Koválov

Koválov

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohárová súťaž

Bilkove Humence

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Letničie

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Unín

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Radimov

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Radošovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Petrova Ves

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O putovný pohár primátora

Vrbové

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O putovný pohár starostu

Dvorníky

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Bašovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Nočná súťaž

Zeleneč

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Suchá nad Parnou

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Vozokany

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Tomášikovo

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce

Váhovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

ZSHL – pohárová súťaž

Pata

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohárová súťaž

Šoporňa

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Spoznávanie Záhoria

Skalica

Turistická akcia v Skalici a okolí.

Vodné mlyny Malého Dunaja

Malý Dunaj

Cykloturistika, trasy: 110, 90, 65, 47 km.

Turnaj v plážovom volejbale

Trnava

Turnaj v areáli Slávie Trnava pre neregistrovaných.

Memoriál Petra Minárecha v Trebaticiach

Trebatice

Cestný beh mužov a žien na 10 km, sprievodné kategórie žiactva (500 a 1 000 m) / týmto atletickým sviatkom si Trebatičania pripomínajú pamiatku ich bývalého maratónca.

August

Župná olympiáda seniorov

TTSK

Športové podujatie pre seniorov, ktorí súperia vo viacerých disciplínach.

Memoriál Adriána Bédiho

Malý Dunaj

Splov dobrej nálady – vodná turistika na Malom Dunaji, určená všetkým kategóriám. Prespáva sa pri vodnom mlyne v Jelke.

Trnavský memoriál a Štít mesta Trnavy

Trnava

Letný atletický míting pre dospelých.

Beh zdravia O pohár predsedu COOP Jednota SD

Červeník

Bežecké podujatie na šesťkilometrovej trati pre rekreačných bežcov.

Beh k Radošovským vinohradom

Radošovce

Bežecké popoludnie o Moravsko-Slovenský bežecký pohár Grand Prix Záhorie pre mužov a ženy na 10 km, sprievodné kategórie žiactva a dorastu s dĺžkou trate 750 m, 500 m, 250 m a 100 m.

Pohár starostu obce Kúty

Kúty

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár hasičov

Cerová

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohárová súťaž hasičov

Lakšárska Nová Ves

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár primátora mesta Gbely

Gbely

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O putovný pohár starostu

Brodské

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O pohár starostu obce Kopčany

Kopčany

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž O putovný pohár starostu obce Prašník

Prašník

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár primátora mesta Trnava

Trnava

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Stanislava Baránka

Dolná Krupá

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál zaslúžilých členov

Špačince

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár starostu obce Kyselica

Kyselica

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Karola Skuráka

Dolné Janíky

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pohár hasičov obce Mad

Mad

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Františka Pajgera

Zlaté Klasy

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Pochod ŠPCH

Špačince

Turistická akcia, trasy: 51, 56, 100 km.

September

Žitnoostrovský pochod

Okres Dunajská Streda

Turistický pochod pre všetkých – trasy do 16 km, 35 a 50 km.

Lesný beh zdravia v Trnave-Kamennom mlyne

Trnava

Beh na asfaltovej trati pre spoločnú kategóriu v prímestskom lesoparku na 8,9 km / oslava založenia Klubu rekreačného behu v Trnave, najstaršieho na Slovensku.

Trnavských 6666 m

Trnava

Masové preteky v cyklistickej časovke jednotlivcov počas Tradičného trnavského jarmoku, štart a cieľ na konci Trnavy (Malženická cesta) / spoločná kategória bez rozdielu veku a výkonnosti na bicykloch akejkoľvek kvality.

Trnavská hodinovka

Trnava

Memoriál Pavla Minicha – najstarší vytrvalostný beh na Slovensku v trvaní 60 minút (umelý ovál v dĺžke 400 m, atletický štadión Slávie Trnava) / rámcové preteky žiactva a dorastu sa bežia na 12 minút.

Extraligový turnaj v mariáši

Dolný Lopašov

Cyklo Holeška tour

Stretnutie priaznivcov cykloturistiky, prejazd cyklotrasou mikroregiónu nad Holeškou.

Veľká cena mesta Holíč

Holíč

Junior Holíč a CVČ Holíč usporadúvajú každoročne bežecké preteky na asfaltovej trati.

Drahovská desiatka

Drahovce

Bežeké preteky na asfaltovej trati.

Trnavská hodinovka a dvanásťminútovka

Trnava

Bežeké podujatie na atletickom štadióne A. Hajmássyho v Trnave, po prvý raz sa uskutočnilo podujatie 10. novembra 1977, pričom dvanásťminútový beh je určený školskej mládeži.

Pohár primátora mesta Senica

Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Súťaž mladých hasičov

Sobotište

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Okresné kolo hry Plameň – jesenná časť

Okres Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe – branné preteky.

Záhorácky pohár v požiarnom útoku žien

Okresy Senica, Skalica a Hodonín

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Finále hasičskej ligy OV DPO Senica

Okres Senica

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Ignáca Krchnára

Kátlovce

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Hry Plameň

Sládkovičovo

Branné preteky.

Pohár primátora mesta Šamorín

Šamorín

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Putovný pohár K. Kassayho

Mliečno

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Memoriál Viliama Jurkasa

Čtenica

Tenisový turnaj na počesť Viliama Jurkasa, riaditeľa ZŠ v Čhtelnici.

Po stopách Márie Terézie

Holíč

Súčasť medzinárodného pochodu IVV – Holíč a okolie, pešie a cyklo trasy, všetky vekové kategórie.

Holíčsky zámocký okruh

Holíč

motocyklové preteky.

Senická mašírovka

Senica

Turistická akcia, trasy pešo, cyklo: 10, 15, 35, 50 km.

Výstup na Záruby

Malé Karpaty

Turistická akcia, 10 km trasa.

Žitnoostrovský pochod

Dunajská Streda a okolie

Turistická akcia, trasy pešo: 50, 35, 16 km.

Stredoškolský pohár v atletike

Trnava

Memoriál prof. Fr. Gažu na pamiatku významnej osobnosti trnavského športu.

O pohár primátora mesta

Trnava

Volejbalový turnaj zmiešaných družstiev.

Október

Župná paralympiáda TTSK

Trnava

Športové podujatie pre hendikepovaných športovcov, ktorí súperia vo futbale, v šachu, v boccii, v streľbe a v plávaní.

Slovenský pohár v cyklokrose

Borová

Cyklokrosové preteky s medzinárodnou účasťou v kategórii juniori, muži, veteráni.

Kľačianska desiatka

Kľačany

Cestný beh v Kľačanoch pri Hlohovci pre všetky vekové kategórie mužov a žien na 10 km / žiactvo a dorast na kratších tratiach / štart a cieľ pred základnou školou.

Pochod VIA DANUBIA

– Dunajský chodník

Gabčíkovo a okolie

Turistická akcia, trasy pešo: 20, 15, 5 km; cyklo: 50, 25 km.

Prechádzka historickým mestom

Trnava

Turistická akcia: 10 km pešo.

Jesenný pochod Hlohovec

– Piešťany

Hlohovec, Piešťany

Turistická akcia, trasy pešo: 35, 22, 17, 12 km.

Orešanský botokros

Malé Karpaty

Turistický pochod cez 4 vrcholy v Malých Karpatoch.

Trnavské viacboje

Trnava

Tradičné podujatie na záver atletickej sezóny.

November

Slovenský pohár v cyklokrose

Trnava

Cyklokrosové preteky s medzinárodnou účasťou v kategórii juniori, muži, veteráni.

Turnaj O pohár primátora mesta Šamorín

Šamorín

Medzinárodný turnaj v zápasení, ktorý usporadúva ZK Gladiátor Šamorín.

Beh priateľstva v Trnave

Trnava

Jesenný kros pre žiactvo, dorast a dospelých / jeho premiéra bola na programe 15. 12. 1970 a ním sa začalo organizovať hnutie džogingu na Slovensku.

Blatový pochod

Piešťany a okolie

Turistický pochod Piešťany – Havran – Plešiny – Ovčia skala – Jašter.

December

Vianočný turnaj v karate

Trnava

Medzinárodný turnaj v karate, kumite družstiev seniorov – mužov, spolu s majstrovstvami Slovenska kadetov a juniorov jednotlivcov v kata a kumite.

Vianočná RAW súťaž v tlaku na lavičke

Trnava

Medzinárodný pohár v tlaku na lavičke.

Mikulášský kros

Dubovany

Cezpoľný beh pre všetky vekové kategórie.

Memoriál Vlastimila Opálka v Trnave

Trnava

Halový futbalový turnaj prvoligových tímov na uctieie pamiatky bývalého kapitána Spartaka Trnava, ktorý zomrel v 36. roku života.

Trnavský vianočný smeč

Trnava

Medzinárodný turnaj v nohejbale trojíc pre všetkých záujemcov počnúc účasťou majstrov sveta a končiac rekreačnými účastníkmi tejto kráľovskej nohejbalovej disciplíny.

Zimný beh zdravia v Trnave

Trnava

Masové sviatkovanie kondičných a rekreačných bežcov v športovej lokalite Na rybníku / dĺžka trati 3,2 a 9,6 km / pretekárska tombola vecných cien.

Memoriál Víta Mrvu

Trnava

Halový futbalový turnaj v mestskej športovej hale Trnava, ktorý organizuje AŠK Slávia Trnava a rodina Víta Mrvu.

Linčiansky kapor

Zeleneč

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

December CUP

Zlaté Klasy

Tradičná súťaž v hasičskom športe.

Vianočný pochod

TTSK

Turistický pochod Senec – Majcichov – Trnava.

Predsilestrovská futbalová šou o Pohár primátora mesta Trnava

Trnava

Medzinárodný turnaj internacionálov nad 35 rokov.

Silestrovská cena v hode bremenom

Trnava

Preteky pre vrhačov v netradičnom hode bremenom pre mužov aj ženy všetkých vekových kategórií.

Silestrovský beh

Velký Meder

Medzinárodné bežecké preteky, dĺžka trate od 1 do 5 km. Všetky vekové kategórie.

Silestrovský beh

Dunajská Streda

Medzinárodné bežecké preteky, dĺžka trate od 1 do 5 km. Všetky vekové kategórie.

Silestrovský beh

Piešťany

Beží sa medzi piešťanskými mostmi na 9,6 km dlhej trati.

Silestrovský kros

Dolné Orešany

Beh po prírodnej trati dlhej 6,5 km, ktorý organizuje KRB Dolné Orešany.

Silestrovský splav Malého Dunaja

Malý Dunaj

Splav Malého Dunaja, 6 km.

Silestrovský výstup na Záruby

Malé Karpaty

Turistická akcia.

Silestrovský výstup na Šibenicu

Záhorie

Polnočný výstup aj s privítaním Nového roka.

PRÍLOHA I. – MENNÝ REGISTER

A		
Ábelová, Michaela	60	Bertalanová-Dibuszová, Erika 150
Adamec, Jozef	88	Bičianová-Novocká, Marta 14
Adamkovič, Dušan	12	Bílý, Anton 89
Albert, František	254	Bínovský, Alexander 14
Anda, Patrik	12	Blažek, Pavol 49
		Blažeková Zuzana 49
		Bobřík, Jozef 70
		Bodorík, Michal 335
		Bogdan, Štefan 238
		Bögi, Alexander 14
		Boháčiková-Polačiková, Mária 150
		Böhmová, Eva 188
		Bohunický, Pavel 150
		Bokor, Marián 14
		Boris, Peter 258
		Borisová-Čavojská, Tatiana 258
		Bradáčová-Turečková, Petronela 89
		Brečka, Jaroslav 192
		Brestovanský, Milan 151
		Bubeník, Matúš 14
		Buberník, Titus 89
		Budinský, Tomáš 15
		Bugár, Imrich 15
		Bukovič, Nikola 90
		Burcl, Jozef 49
		Bureš, Ladislav 244
		Butko, Ján 342
		Butková-Stachová, Anna 15
		Bystrický, Viliam 342
B		
Babač, Lukáš	326	
Bačík, Roman	230	
Bačík, Ladislav	244	
Bajo, Ivan	188	
Bakošová, Daniela	12	
Baláž ml., Jaroslav	323	
Baláž st., Jaroslav	323	
Baláž, Peter	222	
Bališ, Igor	88	
Balla, Martin	13	
Ball-Gajarová, Jana	13	
Baraniak, Anton	335	
Baranovič, Igor	258	
Baranovič, Karol	70	
Bardiovský, Miloš	238	
Barteková, Danka	272	
Bartoš, Mário	323	
Bartošová, Mária	238	
Bartošová-Poláčková, Jana	13	
Bartovič, Dušan	89	
Bátky, Attila	338	
Baxa, Ladislav	272	
Bedeč, Ján	306	
Beleščák, Ladislav	306	
Belko, Milan	48	
Belková, Anna	89	
Beňák, Marián	306	
Benčík, Juraj	48	
Beniak, Viktor	307	
Benkovský, Marcel	273	
Beňová, Silvia	13	
Beránek, Marián	13	
Beránek, Pavol	13	
		C
		Cabadaj, Ladislav 90
		Cehlárik, Leopold 70
		Cepko, Štefan 342
		Cervanová, Ľudmila 292
		Cibulková, Dominika 292
		Cicutto, Remo 190
		Cintula, Daniel 239
		Císar, Viliam 342
		Csejtey, Richard 239
		Czafiková, Helena 343
		Czigler, Alexander 343

Č				
		Fernyák, Štefan		338
		Filip, Richard		174
Čambal, Zdenko	222	Filipovič, Mário		273
Čavara, Jozef	273	Fischer, Móric		344
Čech, Dávid	338	Fišer, Martin		174
Čechovič, Imrich	343	Forgács, Oskár		291
Čechovičová, Gabriela	15	Forgach, Kristián		291
Černý, Jaroslav	307	Franko, Tomáš		273
Čordáš, Eduard	15	Fulier, Marcel		90
Čordáš, Juraj	16			
Čordáš, Mikuláš	16			
D		G		
		Gabalec, Milan		152
Daniš, František	343	Gabriel, Ján		90
Dávid, Peter	151	Gádoši, Ladislav		344
Debnár, Jozef	151	Gál, František		71
Debnár, Karol	151	Gálfy, Ľudovít		17
Dobiáš, Ján	49	Gálik, Jozef		259
Dobiáš, Karol	90	Gašparík, Štefan		17
Domonkos, Štefan	16	Gašparovičová, Renáta		198
Domonkoš, Pavel	16	Gažo, Adam		85
Domonkoš, Zoltán	292	Gažo, František		152
Dovalovszki, Emil	239	Gažo, Gabriel		17
Drahovská, Katarína	16	Gebauerová, Anna		327
Drahovská, Lýdia	304	Genovová, Jana		50
Dubovská, Ivana	320	Gerič, Vladimír		91
Dubovská, Miroslava	321	Germič, Andrej		239
Duffek, Karol	343	Gerulová-Ďurovková, Zuzana		17
Dugovič, Alojz	260	Géry, Marcel		244
Dugovič, František	151	Geryk, Josef		91
Ďurec, Štefan	307	Glasa, Ľudovít		260
E		Glasa, Viliam		71
		Glesk, Pavol		344
Egriová-Kováčsová, Marika	152	Gottstein, Mikuláš		345
Erban, Róbert	196	Gottstein, Peter		307
Erbanová, Marcela	196	Grajcar, Mikuláš		152
Erbová-Kubovičová, Alena	17	Gregor, Dušan		345
F		Grolmus, Miloslav		293
		Gröpl, Tibor		326
Fabián, Miloš	234	Gubrický, Ernest		153
Fajkus, Lubomír	90	Gubrický, Vladimír		17
Fandel, Alojz	90	H		
Fandl, Milan	344			
		Hačko, Martin		206
		Hagara, Vladimír		91

Hajdóczy, Ján	345	Hrotková, Anna	308
Hajmássy, Anton	345	Hrušecký, Anton	92
Hajmássy, Pavol	17	Hrušovský, Ján	347
Hajmássyová-Kubovičová, Oľga	18	Hucko, Ján	92
Halás, Štefan	215	Hulín, Jozef	261
Hammel, Marián	18	Hutár, Stanislav	274
Hanuláková, Gabriela	18		
Hanzalík ml., Milan	223	CH	
Hanzalík st., Milan	223		
Hanzalík, David	223	Chalúpka, Jozef	254
Hanzlík, Matúš	220	Charfreitag, Libor ml	20
Hanzlík, Mikuláš	234	Charfreitag, Libor st.	20
Hargaš, Ivan	153	Charfreitagová-Duchoňová, Eva	20
Haring, Martin	174	Charfreitagová, Eva	21
Haringová, Silvia	274	Charfreitagová, Radka	21
Hartmann, Eduard	175	Chmelková-Blanáriková, Anna	21
Hauserová, Gabriela	327	Chovancová, Katarína	142
Hauserová, Vlasta	327		
Hazlinger, Stanislav	175	I	
Hazucha, Miroslav	346		
Herda, Jozef	338	Iľavská-Schmidtová, Veronika	154
Herdová, Renáta	293		
Herchl, Miroslav	307	J	
Hirner Marián	153		
Hlaváček, Milan	18	Jablonický, Pavol	215
Hlaváčková-Korcová, Silvia	19	Jakubovič, Miroslav	92
Hlaváčková-Lovečková, Ľudmila	19	Janča, Mário	196
Hlavatý, Ladislav	245	Jančovič, Jozef	61
Hlavna, Štefan	19	Janovjak, Vladislav	239
Hnilica, Vlastimil	308	Jarábek, Stanislav	92
Holič, Anton	215	Javor, Pavol	308
Hološko, Filip	91	Javorka, Anton	347
Horanský, Filip	293	Javorka, Štefan	22
Horanský, Igor	91	Jedličková, Terézia	22
Hornáková, Daniela	245	Ješina, František	22
Horniak, Eugen	60	Jonáš, Michal	92
Horný, Štefan	92	Józsa, Ladislav	93
Horváth, Jozef	206	Juhászová, Vivien	294
Horvatovič, Peter	346	Juricová, Jana	294
Hránek Ján	308	Just, Pavol	71
Hrdlička, Alexander	19	Just, René	72
Hřebíčková, Elena	60		
Hrnčár, Martin	19	K	
Hrnčár, Matej	346		
Hromek, Daniel	206	Kabát, Dušan	93
Hrotko, Rudolf	308	Kabátová, Miriam	221

Kadlečíková, Dea	274	Kovačócy st., Ivan	154
Kadlečíková, Veronika	22	Kovačócy, Alfréd	348
Kalafut, Peter	154	Kovačócy, Marián	275
Kaluža, Štefan	22	Kováčová, Denisa	321
Kánová, Alena	240	Kozár, Jozef	24
Kantek, Karol	234	Krajčík, Daniel	235
Kántorová-Zsigárcsiková, Katarína	154	Krajčík, Matej	94
Karas, Miroslav	93	Krajčovič, Marián	94
Karhan, Miroslav	93	Králik, Marián	24
Karperová-Hrdličková, Miriam	23	Kráľovič, Jozef	208
Kaššák, Pavol	274	Kramár, Ivan	95
Kavecký, Ivan	93	Kramár, Ladislav	72
Keketi, Dušan	94	Krásny, Marián	68
Kelemen, Zdeněk	308	Kravárik, Andrej	327
Kamendy, Viliam	223	Krchnák, Rudolf	284
Kiripolský, Štefan	192	Krchnárová, Linda	24
Klepáč, Vladimír	347	Krištof, Ján	309
Knap, Tomáš	94	Krištofik, Ján	348
Kňazovický, Slavomír	196	Krištofik, Pavol	348
Kocinger, Alojz	347	Krištofik, Vladimír	155
Kocinger, Dominik	23	Krivošík, Ivan	309
Kokeš, Ľubomír	261	Križan, Emil	95
Kokeš, Timotej	261	Kucharík, Martin	321
Kolacia, Jozef	175	Kulka, Dušan	24
Kollár, Ján	347	Kuna, Erik	208
Kollár, Jozef	348	Kuna, Ladislav	95
Kollár, Peter	224	Kupka, Ronald	68
Kollár, Roman	339	Kuruc, Aladár	208
Kolníková, Hana	240	Kuruc, Emil	155
Komadell, Ľudovít	245	Kuvová-Kloknerová, Mária	25
Komlóšiová, Ivana	85	Kvasňovský, Milan	276
Komorná-Gembešová, Mária	23	Kyrinovič, Miroslav	50
Končeková-Tandlmayerová, Mária	155		
Konečný, Roman	94	L	
Kopáčík, Vladimír	275		
Korčák, Ernest	224	Labasová-Stankovičová, Marcela	294
Kostelecká Barteková, Lenka	275	Lacko, Lukáš	295
Kostka, Rastislav	94	Lackovič ml., Ján	261
Koščo, Ján	240	Lackovič st., Ján	155
Košínar, Ladislav	309	Ladányi, Dušan	215
Košťanová-Olosová, Alžbeta	24	Lančarič, Ján	25
Kovács, Tomáš „Kid“	72	Laštič, Bohuš	309
Kováč, František	321	Legény, Viliam	309
Kováčič, Vladimír	144	Legényová, Irena	309
Kováčik, Vojtech	24	Lengyelová, Anita	155
Kovačócy ml., Ivan	245	Lépesová, Eva	155

Letovanec, Ľuboš	25	Mihál, Ján	241
Lietava, Ivan	95	Mihálek, Emanuel	97
Lindtner, Peter	309	Mihálik, Peter	241
Lipovský, Karol	80	Michalčíková, Agneša	156
Líška, Daniel	198	Michálek, Matej	197
Líšková, Jana	192	Michalík, Matúš	252
Líšková-Hallová, Jozefína	25	Mikerová, Alena	276
Lukačovič, Peter	50	Miklík, Michel	175
Luknárová, Zuzana	295	Miklovič Anton	252
Lužáková, Eva	67	Miklovič, Michal Emil	276
M		Mikúš, Juraj	175
		Mikuš, Tibor	199
		Minarovič, Marcel	85
Macko, Ladislav	295	Minarovič, Timotej	27
Macánek, Milan	96	Mitošinka, Ján	176
Macura, Pavol	309	Mitošinka, Rudolf	224
Machovič, Miroslav	246	Molda, Marek	27
Majerčíková-Marčeková, Viera	261	Moravcová-Valko, Martina	246
Majerník, Kamil	96	Morvay, Alfréd	27
Malatinský, Anton	96	Morvayová-Krivošíková, Tatiana	27
Malenovský, Radoslav	241	Mravúch, Štefan	310
Malíková, Klára	51	Mráziková-Máčalová, Petra	27
Mančák, Pavol	328	Mrva, Peter	97
Mandúch, Milan	284	Mrva, Vít	349
Marenčík, Ondrej	25	Mrvová-Vrláková, Oľga	27
Marková-Moravčíková, Zuzana	25	Müller, Peter	28
Marková-Rogulski, Patrícia	295	N	
Martinkovič, Jozef	349	Nagy, Martin	97
Martinkovič, Stanislav	96	Nedelková, Martina	296
Masaryk, Pavol	96	Nemeš, Eugen	188
Masaryk, Tomáš	97	Németh, Pavol	156
Masaryk, Tomáš	241	Némethová-Döményová, Jolana	156
Masrna, Jaroslav	97	Novák ml., Ján	145
Mateička, Andrej	175	Novák st., Ján	144
Matulík, Ivan	51	Novák, Milan	97
Mauricová, Lenka	26	Novanský, Viliam	97
Mauricová, Zdenka	26	Novosad, Marek	235
Mazač, Milan	339	O	
Medgyesová, Renata	26	Obalová, Martina	28
Medvecká-Mahorová, Helena	156	Ogawa, Takeji	199
Merica, Jozef	26	Ollé ml., Alexander	310
Merica, Marián	349	Ollé st., Alexander	310
Mesiarik, Peter	156		
Mészáros, Andrej	241		
Mičianik, Andrej	206		
Mičová, Júlia	310		

Ondrejka, Jozef	176	Polačeková, Priska	157
Opáth, Anton	177	Poláčik, Roman	320
Oravec, Jozef	157	Polák, Ferdinand	98
Orešanský, Cyril	276	Polóni, Michal	177
Orlický, Andrej	304	Potocký, Richard	192
Országhová, Marta	349	Prieložný, Igor	238
Osvald, Róland	350	Púček, Michal	216
Ószi, František	254		

P

Pacek, Karol	28
Pačes Štefan	28
Pagáč, Ladislav	350
Pálffy, Žigmund	177
Pálfyová, Matylda	145
Palko, Jozef	350
Palovič, Igor	83
Palovičová-Vrábelová, Oľga	83
Palšovičová, Katarína	28
Palušná, Regina	61
Pavelka, Jakub	166
Pavelková, Eva	157
Pavelková, Silvia	29
Pavlík, Rudolf	98
Pejkovič, Peter	252
Peko st., Štefan	262
Peko, Ivan	262
Pepic, Semír	85
Petényi, Juraj	284
Petényi, Tamás	284
Petrik, Štefan	51
Petrikovičová, Karina	242
Piačka, Eduard	350
Pilát, Ján	29
Pillárová, Mária	242
Pinte, Attila	98
Pitta, Viktor	73
Pivarník, Imrich	29
Pivko, Tomáš	29
Plachetka, Ján	285
Plešivka, Miroslav	350
Plulík, Vladimír	188
Pogány, Michal	29
Pochylý, Ondrej	189
Poláček, Štefan	189

R

Radivojevič, Branko	177
Radolský, Dušan	98
Raffayová, Marta	350
Ráchela, Jozef	285
Rajčák, Vojtech	30
Regásek, Ladislav	98
Reisenbüchlerová-Žišková, Martina	157
Riedl, Richard	216
Remiš, Ján	30
Režnák, Jozef	98
Režucha, Ľudovít	30
Riapoš, Ján	242
Ribič, Stane	351
Rimeš, Felix	30
Rízek, Milan	51
Románek, Ján	178
Rosina, Jozef	67
Rostás, Alojz	310
Roučka, Rudolf	31
Ručkay, Henrich	178
Ručkay, Jakub	178
Ruman, Ján	158
Rusnák, Matej	197
Rybáriková, Magdaléna	296
Rýzek, Milan	225

S

Sánka, Ladislav	98
Sarkány, Imrich	310
Sedlák, Juraj	277
Sedlák, Justín	61

V

Vadovičová, Veronika	243
Vajda, Marián	297
Valášek, Marek	190
Valentová-Janušiková, Eva	35
Válková, Viera	311
Valo, Daniel	159
Vanek, Daniel	35
Varadin, Vojtech	101
Varga, Erik	279
Varga, Vojtech	280
Véghová, Hajnalka	35
Ventúra, Jozef	352
Vépy, Ján	225
Veselá-Mitošinková, Oľga	226
Vičan, Michal	101
Vími, Roland	264
Vitko, Juraj	337
Vlk, Vladimír	101
Vnenčák, Milan	352
Voda, Ondrej	280
Vrábel, Pavol	298
Vráblová, Zuzana	322
Vrba, Vilém	221
Vrto, Dušan	101
Vysudil, Martin	35

W

Wallner, Marián	101
-----------------	-----

Z

Záhončík, Ján	52
Zachara, Ján	73
Zálešák, Miroslav	179
Zambojová, Amália	353
Zapletal, Juraj	353
Záruba, Alexander	35
Zelenický, František	179
Zemko, Štefan	281
Zemková, Monika	281
Zuščík, František	36
Zvolenský, Alexander	36
Zvolenský, Boris	199

Zvonček, Pavol	236
Zwiržina st., Róbert	236

Ž

Žáček, Ján	353
Žambokréthy, Ľudovít	52
Žitňanská, Gabriela	179
Žitňanský, Jaroslav	36

PRÍLOHA II – ŠPORTOVÉ FEDERÁCIE REGISTROVANÉ V KONFEDERÁCII ŠPORTOVÝCH ZVÄZOV

1	Akrobatický rokenrol	Slovenský zväz akrobatického rokenrolu
2	Atletika	Slovenský atletický zväz
3	Bedminton	Slovenský zväz bedmintonu
4	Bejzbal	Slovenská bejzbalová federácia
5	Biliard	Slovenský biliardový zväz
6	Bowling	Slovenský bowlingový zväz
7	Box	Slovenská asociácia boxerov amatérov
8	Bridž	Slovenský bridžový zväz
9	Cyklistika	Slovenský zväz cyklistiky
10	Čínske Wu Shu	Slovenská asociácia Čískeho Wu Shu
11	Dráhový golf	Slovenský zväz dráhového golfu
12	Florball	Slovenská asociácia florbalu
13	Go	Slovenská asociácia go
14	Gymnastika	Slovenská gymnastická federácia
15	Hádzaná	Slovenský zväz hádzanej
16	Hokejbal	Slovenská hokejbalová únia
17	Horolezectvo	Slovenský horolezecký spolok IAMES
18	Jachting	Slovenský zväz jachtingu
19	Jazdecko	Slovenská jazdecká federácia
20	Judo	Slovenský zväz judo
21	Kanoistika na divokej vode	Slovenský zväz kanoistiky na divokej vode
22	Karate	Slovenský zväz karate
23	Kickbox	Slovenský zväz kickboxu
24	Kolky	Slovenský kolkársky zväz
25	Krasokorčuľovanie	Slovenský krasokorčuľarský zväz
26	Kulturistika, fitness a silový trojboj	Slovenská asociácia kulturistiky, fitness a silového trojboja
27	Ľadový hokej	Slovenský zväz ľadového hokeja
28	Lukostreľba	Slovenský lukostrelecký zväz
29	Lyžovanie	Slovenská lyžiarska asociácia
30	Moderná gymnastika	Slovenský zväz modernej gymnastiky
31	Moderný päťboj	Slovenský zväz moderného päťboja
32	Nohejbal	Slovenská nohejbalová asociácia
33	Orientačné športy	Slovenský zväz orientačných športov
34	Plávanie	Slovenská plavecká federácia
35	Pozemný hokej	Slovenský zväz pozemného hokeja
36	Pretláčanie rukou	Slovenská asociácia pretláčania rukou

37	Rýchlostná kanoistika	Slovenský zväz rýchlostnej kanoistiky
38	Sane	Slovenský zväz sánkarov
39	Silní muži	Slovenská asociácia silných mužov
40	Snowboarding	Snowboardová asociácia Slovenska
41	Softbal	Slovenská softballová asociácia
42	Squash	Slovenská squashová asociácia
43	Stolný tenis	Slovenský stolnotenisový zväz
44	Šerm	Slovenský šermiarsky zväz
45	Šípky	Združenie šípkarských organizácií
46	Športové rybárstvo	Slovenský rybársky zväz
47	Taekwondo ITF	Slovenský zväz taekwon-Do ITF
48	Taekwondo WTF	Slovenská asociácia taekwondo WTF
49	Tanečný šport	Slovenský zväz tanečného športu
50	Telesne postihnutí športovci	Slovenský zväz telesne postihnutých športovcov
51	Tenis	Slovenský tenisový zväz
52	Triatlon	Slovenská triatlonová únia
53	Veslovanie	Slovenský veslársky zväz
54	Vodné lyžovanie	Slovenský zväz vodného lyžovania
55	Vodné pólo	Slovenský zväz vodného póla
56	Vodný motorizmus	Slovenský zväz vodného motorizmu
57	Volejbal	Slovenská federácia volejbalu
58	Vzpieranie	Slovenský zväz vzpierania
59	Zápasenie	Slovenský zápasnícky zväz

PRÍLOHA III – OCENENÍ ŠPORTOVCI

Cena TTSK

Gubrický, Ernest (27. 5. 2009)

Letecko-modelársky klub Holíč (28. 5. 2008)

Šachový klub Dunajská Streda (3. 10. 2013)

Pamätná medaila predsedu TTSK - jednotlivci

Adamec, Jozef (5. 9. 2007)

Adamec, Peter (30. 6. 2012)

Albert, František (12. 6. 2013)

Baláž, Peter (5. 9. 2007)

Balog, Karol (22. 4. 2013)

Barteková, Danko (6. 10. 2011)

Blažek, Pavol (17. 8. 2013)

Burcl, Jozef (2. 6. 2013)

Bureš, Ladislav (3. 10. 2013)

Czafíková, Helena (3. 10. 2013)

Čordáš, Eduard (12. 12. 2012)

Dobiaš, Karol (13. 12. 2012)

Ďalák, Ján (4. 12. 2007)

Fandel, Alojz (13. 12. 2012)

Gašparovičová, Viera (13. 12. 2012)

Gašparovičová, Renáta (5. 9. 2007)

Gádoši, Ladislav (13. 12. 2012)

Genov, Dušan (2. 6. 2013)

Geryk, Jozef (13. 12. 2012)

Gregorička, Štefan (28. 5. 2008)

Gubrický, Ernest (5. 9. 2007)

Glesk, Pavol (28. 1. 2011)

Gyevat, Juraj (12. 6. 2013)

Hajmássy, Anton (5. 9. 2007)

Hajmássyová, Oľga (23. 1. 2010)

Hazucha, Miroslav (4. 10. 2012)

Haťapka, Kamil (3. 10. 2013)

Hlavatý Ladislav (5. 9. 2007)

Holíč, Anton (13. 12. 2012)

Charfreitag st., Libor (5. 9. 2007)

Charfreitag ml., Libor (5. 9. 2007)

Ilavská-Schmidtová, Veronika (3. 10. 2013)

Iliev, Ilia (8. 12. 2011)

Jarábek, Stanislav (5. 9. 2007)

Javorka, Anton (28. 5. 2008)

Kamendy, Viliam (13. 12. 2012)

Karhan, Miroslav (17. 12. 2010)

Kovačócy, Marián (11. 12. 2009)

Kovács, Tomáš (27. 1. 2010)

Krištofík, Ján (5. 9. 2007)

Krištofík, Pavol (25. 9. 2010)

Kuna, Ladislav (28. 5. 2008)

Kyrinovič, Miroslav (13. 12. 2012)

Lieskovský, Jaroslav (11. 12. 2009)

Malatinský, Anton (5. 9. 2007)

Marková-Rogulski, Patrícia (3. 10. 2013)

Melay, Mikuláš (17. 12. 2010)

Merica, Marián (8. 12. 2011)

Morávková, Dáša (3. 10. 2013)

Nemeš, Eugen Mikuláš (2. 6. 2010)

Nemeš, Ladislav (6. 10. 2011)

Novák, Ján (5. 9. 2007)

Osvald, Róland (17. 12. 2010)

Pavlík, Marián (13. 12. 2012)

Pálffy, Žigmund (4. 10. 2012)
Radványi, Jozef (8. 12. 2011)
Raffayová, Marta (13. 12. 2012)
Redhammer, Egon (17.12.2010)
Sedlák, Juraj (4. 10. 2012)
Sedlák, Vladimír (29. 6. 2009)
Smejkal, Miloš (13.12.2012)
Svátek, Jozef (5. 9. 2007)
Szabadoš, Ladislav (1. 5. 2009)
Szabo, Ján (17. 12. 2010)
Šimko, Stanislav (13. 12. 2012)
Šimončíč, Ignác (27. 5. 2009)
Štibrányi, Jozef (18. 1. 2010)
Švec, Valerián (2. 10. 2010)
Uríček, Peter (5. 9. 2007)
Valent, Pavol (13. 12. 2012)
Vičan, Michal (11. 6. 2010)
Vlk, Vladimír (25. 8. 2012)
Vnenčák, Milan (8. 12. 2011)
Weiss, Vladimír (17. 12. 2010)
Zachara, Ján (23. 4. 2008)
Zajíčková, Anna (17. 4. 2012)
Zambojová, Amália (28. 5. 2008)
Žambokréthy, Ľudovít (27. 5. 2009)
Žitňanský, Jozef (8. 12. 2011)

Pamätná medaila predsedu TTSK - kolektívy

Aletický klub AŠK Slávia Trnava (25. 9. 2010)
Dobrovoľný hasičský zbor Skalica (28. 5. 2008)
Dobrovoľný hasičský zbor Gbely (24. 10. 2009)
Dobrovoľný hasičský zbor Kátlovce (2. 6. 2010)
Dobrovoľný hasičský zbor Senica (2. 6. 2010)

Dobrovoľný hasičský zbor Unín (27. 5. 2009)
Dobrovoľný hasičský zbor Zeleneč (2. 6. 2010)
Družstvo starostov vo futbale (13. 12. 2012)
FC Spartak Trnava - cena TTSK (27. 5. 2009)
Futbalový oddiel TJ Slovan Koplotovce
 (7. 7. 2012)
Hokejový klub HK 36 Skalica (22. 4. 2009)
Karate klub Slovšport Trnava (27. 5. 2009)
Mestský futbalový klub Vrbové (30. 6. 2012)
Mestský kolkársky klub Slovan Galanta
 (6. 10. 2011)
Tanečná skupina Scream (27. 5. 2009)
Telovýchovná jednota Družstevník
Ružindol (8. 12. 2011)
TJ Klub turistov Holíč (28. 5. 2008)
Trnavský olympijský klub (13. 12. 2012)
Volejbal klub OMS Senica (5. 9. 2007)
Zápasnícky klub Gladiátor Šamorín
 (6. 10. 2011)

Pamätný list predsedu TTSK

Siska, Rudolf (12. 6. 2013)
Telovýchovná jednota Horná Krupá
 (28. 5. 2008)

PRÍLOHA IV – ZOZNAM POUŽITÝCH SKRATIEK

AIBA – Medzinárodná asociácia boxu amatérov	FIFA – Fédération Internationale de Football Association (Medzinárodná futbalová federácia)
AO – atletický oddiel	FK – futbalový klub
ASVŠ – armádne stredisko vrcholového športu	FO – futbalový oddiel
AŠK – Asociácia športových klubov	FTVŠ – Fakulta telesnej výchovy a športu
ATP – Association of Tennis Professionals (Asociácia tenisových profesionálov)	GP – Grand prix
AWPC – Slovakia - Slovenskej amatérskej federácie silového trojboja	GPS – Grand prix Slovakia
BK – basketbalový klub	HK – hádzanársky klub, hokejový klub
CBSŠ – centrum bojových športov	IHF – International Handball Federation (Medzinárodná hádzanárska federácia)
CK – cyklistický klub	ITHF – International Table Hockey Federation (Medzinárodná federácia stolného hokeja)
CVČ – Centrum voľného času	KK – karate klub
Č–M–S – Čechy, Morava, Slovensko	KST – Klub slovenských turistov
ČSZTV – Československý zväz telesnej výchovy	KST – klub stolného tenisu
DHZ – dobrovoľný hasičský zbor	LOH – letné olympijské hry
EAA – European Athletic Association (Európska atletická asociácia)	LPH – letné paralympijské hry
EABA – Európska asociácia boxu amatérov	M ČSSR – majstrovstvá Československa
EGKF – European Goju-Ryu Karate-Do Federation (Európska federácia goju-ryu karate-do)	ME – majstrovstvá Európy
EHF – European Handball Federation (Európska hádzanárska federácia)	MMA – mixed martial arts (zmiešané bojové umenia)
EP – Európsky pohár	MMM – Medzinárodný maratón mieru
EYOF – Európsky olympijský festival mládeže	MOV – Medzinárodný olympijský výbor
FIBA – Fédération internationale de basketball (Medzinárodná basketbalová federácia)	MS – majstrovstvá sveta
	MSFSM – Matičné svetové festivaly slovenskej mládeže
	M-SR – majstrovstvá Slovenska

MŠK – mestský futbalový klub	SZTK – Slovenský zväz telesnej kultúry
MŠK – mestský športový klub	SZTPŠ – Slovenského zväzu telesne postihnutých športovcov
MT – medzinárodný turnaj	ŠAK – školská atletický klub
MtF – Materiálovo-technologická fakulta	ŠK – športový klub
ObFZ – oblatný futbalový zväz	ŠKP – športový klub polície
OFK – obecný futbalový klub	ŠTK – športovo-technická komisia
OH – olympijské hry	TJ – telovýchovná jednota
PdF – Pedagogická fakulta	TOK – Trnavský olympijský klub
PEM – Pohár európskych majstrov	TTSK – Trnavský samosprávny kraj
PVP – Pohár víťazov pohárov	UEFA – Union of European Football Associations (Európska futbalová federácia)
SAA – Slovenská Aikido Asociácia	VC – veľká cena
SABA – Slovenská asociácia boxerov amatérov	VTJ – vojenská telovýchovná jednota
SAKaST – Slovenská asociácia kulturistiky a silového trojboja	VTJ – vojenská telovýchovná jednota
SAŠŠ – Slovenská asociácia športu na školách	WKC – World karate Confederation (Svetová konfederácia karate)
SAZ – Slovenský atletický zväz	WKF – World Kickbox Federation (Svetová federácia kickboxu)
SBA – Slovenská basketbalová asociácia	WTA – Women's Tennis Association (Ženská tenisová asociácia)
SFKaBU – Slovenská federácia karata a bojových umení	ZOH – zimné olympijské hry
SFZ – Slovenský futbalový zväz	ZPH – zimné paralympijské hry
SMU – Southern Methodist University	ZRTV – zväz rekreačnej telesnej výchovy
SNFL – Slovenská národná futbalová liga	ZsAZ – Západoslovenský atletický zväz
SNHL – Slovenská národná hokejová liga	
SOV – Slovenský olympijský výbor	
SP – svetový pohár	
STK – stolnotenísový klub	
STU – Slovenská technická univerzita	
SVŠT – Slovenská vysoká škola technická	
SZLH – Slovenský zväz ľadového hokeja	

PRÍLOHA V – POUŽITÁ LITERATÚRA

BÍLA, V. - MINĎÁŠ, M. 1998. TJ Sokol Skalica. *Pamätnica vydaná pri príležitosti 80 rokov skalického Sokola. Skalica, 1998*

Brožúra: Postup Skalice do extraligy. *Skalica, 1997*

Brožúra: 75. výročie vzniku futbalového hnutia v Skalici. *Skalica, 1993*

DEMETROVIČ, Ernest: Encyklopédia stolného tenisu. *Bratislava 1996. ISBN 80-85685-12-4.*

DEMETROVIČ, Ernest: Encyklopédia stolného tenisu Slovenska. *Bratislava 2010. ISBN 978-80-969504-6-1.*

Dobiášová D. 2010 - Vývoj športu v Borskom Mikuláši (*diplomová práca*) Univerzita Komenského v Bratislave, *Fakulta telesnej výchovy a športu.*

Encyklopedia Britannica Deluxe Edition. *2004 CD - ROM*

Encyklopedie telesné kultury A – O. 1988. *1. vyd. Praha: Vydavatelstvo Olympia, 1988. 462 s.*

Encyklopedie telesné kultury P – Ž. 1988. *1. vyd. Praha: Vydavatelstvo Olympia v koedívii s vydavateľstvom Šport, 1988. 382 s.*

GAJDOŠ, A.: Osobnosti slovenského športu 1896. *Martin : Matica slovenská, 2007. - 274 s. ISBN 978-80-7090-840-2, 423922-ST, 423923-OL*

GREXA, J. - NOVÁK, M.: Naši olympionici. *Bratislava : Šport, 1978. - 215 s.*

HAZUCHA, M.: 50 rokov atletiky v Slávii Trnava. *Trnava : Atletický klub AŠK Slávia Trnava , 2006. ISBN: 8096952420*

HAZUCHA, M.: 100 rokov atletiky v Trnave 1910-2010. *Trnava : AŠK Slávia, 2010. ISBN: 9788097046712*

Kolektív autorov: Dvadsať rokov, dvadsať presných zásahov. *Vydal Slovenský zväz biatlonu Banská Bystrica v roku 2010.*

KRAUS, R., BREJLA, M. 2000. 100 najlepších Čechů a Slováků v NHL. *Praha : Columbus, 2000. s. 80, 81.*

Kronika. ATLETIKA - ŠK Atletika Skalica. *Z. Zalubil – súkromná kronika*

Kronika. Můj Box. *František Kováč – súkromná kronika*

Leo van der Berg, Erik Braun, Alexander H., J., Otgaar 2005. Sports and City Marketing in European Cities.

MINĎÁŠ, M. 1995. Majstrovstvá Európy juniorov v ľadovom hokeji skupiny B. *1. vyd. Skalica. 1995. Nepaginované.*

MINĎÁŠ, M. 1996. HK 36 Skalica 1936 – 1996. *1. vyd. Skalica. Hokejový klub 36 Skalica. 1996. 36 s.*

MINĎÁŠ, M. 1999. HK 36 Skalica Dva roky v extralige. *1. vyd. Skalica. 1999. HK 36 Skalica. 32 s.*

MRÁZ, I.: Preslávili Slovensko. *Bratislava : S-Glóbus, 1991. - 175 s. ISBN 80-900455-3-7*

- PAVLÍK, M.: Preslávili Cífer 1291-2011.
Cífer: Obecný úrad, 2011. ISBN: 9788089118151 (viaz.)
- PEKO, I.: Celuloid na trnafských stoloch 1926-2011, 85 rokov stolného tenisu v Trnave.
Trnava: KST Viktória, 2012. ISBN: 9788089422111
- PERÚTKA, J., GREXA, J. 1999. Dejiny telesnej kultúry na Slovensku. 2. vyd. Bratislava, 1999
- Polešenský J. : Slovenský Zátopek dobehal svoje preteky so životom - *Trstínsky občasník 2010, vydal OÚ Trstín*
- SLAVÍK, V., HALÁS, M. 1998. Cezhraničné väzby a cezhraničná spolupráca SR a ČR na príklade okresu Skalica. *Geografické informácie 5. Nitra, Univerzita Konštantína Filozofa, Brno, Masarykova univerzita, pp. 64-70.*
- SLAVÍK, V. 1998. Napojenia regiónu Skalica na Baťov kanál a rieku Moravu. *Projekt Ecos/ Ouverture - Inward II. Skalica, Mestský úrad. 51 s.*
- SLAVÍK, V. 2000. Pohraničný región Skalica a cezhraničná spolupráca. In *Životné prostredie. Bratislava, 2000. s. 25-29*
- SLAVÍK, V. 2001. Euroregions in Slovakia with Specific Features to Euroregion Pomoravie-Weinviertel-Jižní Morava. *Region and Regionalism, No. 5. Łódź, University of Łódź, pp. 150-159.*
- SLAVÍK, V. a kol. 2002. Skalica. Sídello-geografická monografia. 1. vyd. Skalica: Mestský úrad Skalica, 2002. (rukopis)
- TOMŠEJOVÁ, A. 2007. Vývoj športu v Skalici - diplomová práca. *Univerzita Komenského v Bratislave, Fakulta telesnej výchovy a športu*
- VYSKOČ, Vladimír: Vznik, história a vplyv trnavského stolného tenisu na úroveň slovenského a perspektívy vývoja do r. 1985 (*Záverečná práca*). Trnava 1976.
- ZAPLETAL, J. 2000. Brožúra AC OLYMPIA. Skalica, 2000
- ... a spomienky, poznámky, správy viacerých bývalých i súčasných športovcov a funkcionárov, napr.: Zdeněk Zalubil, PhDr. Alexander Pokovič, Ivan Klásek, Richard Bízek, Viera Miklášová, Peter Bureš, Mgr. Marek Gula, Marián Věpy, Stanislav Gehér, Juraj Jetmar, Marián Kubányi, Roman Trnovec a ďalších
- www.olympic.sk

ŠPORT

V TRNAVSKOM SAMOSPRÁVNOM KRAJI

Autori:

Tibor Mikuš,

Eva Charfreitagová, Gabriel Kopúnek, Eduard Krištofovič, Jaroslav Lieskovský, Jozef Polešenský, Patrik Veľšic, Marián Pavlík, Štefan Ágh, Ivan Peko, Štefan Gregorička, Mikuláš Rožňák, Jozef Burcl, Jozef Jančovič, Jozef Rosina, Roman Holekši, Richard Bohunický, Oľga Palovičová, Jozef Komorný, Ján Novák, Jolán Némethová, Marta Hurbanisová, E. Timko, Renáta Gašparovičová, Andrej Mičianik, Jozef Kráľovič, Peter Uriček, Peter Krištofik, Matúš Hanzlík, Peter Hlinka, Rastislav Hlavatý, Rudolf Siska, Andrea Stranovská, Juraj Petényi, Andrej Orlický, Jozef Herchl, Dušan Kupec, Pavol Mančák, Anton Javorka, Alexander Lačný, Ján Szabo, Zoltán Szeiler, Martin Balla, Jaroslav Fagan, Juraj Sidor, Rudolf Mladý, Peter Ovečka, Hana Trúbová Galková, Peter Harský, Marek Šefčík, Miroslava Hankoščáková, Peter Baláž, Alica Orbánová, Milan Rýzek, Vladimír Hagara, František Nagy, Zdenek Kelemen, Jozef Král, Adrián Sánka, Bohuslav Kujovič, Eva Sudová, Eva Vargová, Helena Sedláková, Ervin Sármány, Marián Merica, Zuzana Pačesová, Richard Karnok, Ľubomír Škumát, Terézia Lang

Redakčná rada publikácie:

Eva Charfreitagová, Anton Javorka, Jozef Jančovič, Róland Osvald, Ján Riapoš, Daniel Liška, Miloš Bardiovský, Ľudmila Hlaváčková, Oľga Hajmássyová, Renáta Gašparovičová, Stanislav Jarábek, Kamil Majerník, Alexander Ulašin, Rudolf Siska, Peter Baláž, Peter Krištofik, Remo Cicutto, Kristián Forgach, Juraj Petényi, Július Šimon, Jozef Burcl, Miroslav Herchl, Jolana Némethová, Pavol Mančák, Eduard Čordáš, Ladislav Hlavatý, Peter Uriček, Jozef Svátek, Oľga Palovičová, Vladimír Gubrický, Veronika Vadovičová, Ján Novák, Martin Jedlička, Branislav Slamka, Ladislav Gádoši, László Bacsó, Richard Bohunický, Ladislav Bureš, Zdenko Čambal, Peter Dvoran, Iván Fenes, Štefan Gregorička, Zoltán Hájos, Anton Halenár, Augustín Hambálek, Jozef Hazlinger, Roman Holekši, Marta Hurbanisová, Stanislav Chovanec, Jozef Komorný, Gabriel Kopúnek, Eduard Krištofovič, Dušan Kupec, Peter Kurhajec, József Kvarda, Alexander Lačný, Jaroslav Lieskovský, Marián Merica, Ivan Luknár, Ľubomír Parížek, Marián Pavlík, Jozef Polešenský, Marian Rozložník, Mikuláš Rožňák, Jozef Rusnák, Helena Sedláková, Ján Szabo, Ladislav Szabo, Zoltán Szeiler, Koloman Uhrík, Roman Végth

Fotografie:

Ján Král, Patrik Pokorný, Jozef Polešenský, Ivan Krajčovič, Patrik Veľšic, Jaroslav Lieskovský, Tatiana Čuperková, Marián Pavlík, Štefan Ágh, Rudolf Michalička, Ján Súkup, Jozef Šelestiak, Róbert Selický, Štefan Gregorička, I. Bartovic, Zdeněk Šrubař, Jozef Filípek, Ľuboš Jančo, Blažej Vittek, Jolán Némethová, Róbert Kucmen, Marek Valovič, Juraj Štaffa a archív autorov.

www.trnava-live.sk, www.trnavskyhlas.sk, www.piestanskekajky.sk, www.judoclubtrnava.sk,
www.spartak.sk, www.fksenica.eu, www.mfkskalica.sk, www.tjslavojmsj.com, www.fc-slovan-galanta.sk,
www.futballehnice.mypage.cz, www.sportency.sk, www.sporta.sk, www.zjk.sk,
www.cbstrnava.sk, www.kolky-hlohovec.sk, www.slovakiaring.sk, www.plaveckyemp.sk,
www.windsurf.sk, www.veslovanie-piestany.sk

Jazyková korektúra:

Benjamín Škreko

Grafická úprava:

Róbert Kucmen